UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0001

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0002

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0003

gefördert durch
Baden-Württemberg

1+

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0005

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0006

gefördert durch
Baden-Württemberg

Codex Palatinus N: 132

Index

In principio Codicis est Latinus index indicans quæ contineantur sed absq indicatione paginæ et materiarum.

Flavii Philostrati vitae Sophistarum fol: 2
Vitæ quæ est Herodes Atheniensis et desinit fol: 52
Dionysii Alicarnassei de Gustu Rhetoræ Nominis epitome — 57
Hephestionis Enchiridion de Syllabis et Metris — 84
item de eadem de diversitate carminum de eadem — 84
Aristotelis de virtutibus fol 150
Isocratis Oratio paraenetica ad Demonicum — 153

Phrenicæ

Phrenichij ad Cornelianum
de recta græce loquendi scribendi
ratione
Sectio prima p: 162
Sectio 2 = p: 171
De certaminibus græcis — 178
Schemata orationum 39 179
Decem categoriæ — 180
Decem orationem nomina eidem =
certamina Duodecim Herculij a tergo eidem
Animalium voces idest cognomina vocis
animalium ut nos dicimus Bovem mugire
canem latrare equum hinnire &c.
Verborum diversa nomina — 181
Epitheta Jovis eidem
Epitheta aliorum Deorum de Deabusque etiam
Herodiani de Numeris arithmeticis
p: 182

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0008
gefördert durch
Baden-Württemberg

Aeschinis epistolae dubiae
sive spuriae p. 184
secto 2do p. 200
eiusdem epistolae 208: Mythes 209 —
Phocionis epistolae de suorum Educatione
— 209
et aliae de rebus variis
— 213 —
Crateris epistolae —
Hippocratis epistolae — 217
Heraclitii Ephesii epistolae 233
Diogenis Cynici epistolae 240
Aeschinis Rhetoris epistolae 249
ad Artemidoro Somniorum
Judicia — 251
Haeschinis epistolae aliae — 252
Finis epistolarum Aeschinis 258

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0009
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0010

gefördert durch
Baden-Württemberg

Hic continentur subscripti libri

Philonius philostratus vitae sophistar. lib. 1. et vit. Hippo
Dionysius halicarnasseus de rom. compos. fere per totu
Ephestion de syllab. et metris
Aristoxenus de musicis
Ptolemeus de motibus stellar.
Alypbron epist. halieuticae
Bessarion epist (Herodianus de no=
Cranes epist tis numerorum.
Hippocrates epist
Heraclitus epist.
Diogenes Cynicus epist
Aeschines. epistolae
Archimedorus

f° = 130

·Hor·

Vos exemplaria gr. nocturna versate manu versate diurna
·M· Cato ad Filiū

Dicēt histrionem me sumpsisse pudenter. Hor.

Graiis ingenium graiis dedit ore rotundo Musa loq.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0012

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0013

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0014

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0015

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0016

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0017

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0018

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0019

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0020

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0021

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0022

gefördert durch
Baden-Württemberg

Λιβανίου

Ὁ λαβίου τὸν τῶν ἀθηναίων σο-
φιστὴν ἐπαινῶν τὸν μὲν ἄλλων σοφιστῶν
ἁπάντων ἐκράτησεν· ἐπὶ δὲ τοῦτῳ μόνῳ
οὐκ ἐστεφανώθη· ἐπὶ δὲ τῷ τοὺς ἀθηναίους
ἐπαινέσαι, ἐστεφανώθη· καὶ ἐπὶ τῷ τοὺς
ἀθηναίους ἐπαινέσαι, ὅτι καὶ τὴν ἀττικὴν
ἠγάπησεν ὑπὲρ τὴν ἰωνίαν ἐκείνην τε·
καὶ τὴν ἀττικὴν ἐπῄνεσεν, ὡς ἀμφοτέρων
τῶν ἀποτελούντων σοφιστῶν· ἐπῄνεσε δὲ
ἐγκωμιαστικῶς· ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπὸ
λόγων· ὅτι δὲ μὴ ἐκ περιττῶν ἀφορμῶν
ἀλλ' ἐκ τῶν ἀναγκαίων· τῶν δὲ ἀπὸ
τῶν ἔργων· ὅτι δὲ μὴ ἐκ τῶν ἐπιδεικτικῶν
ἀλλ' ἐκ τῶν πολεμικῶν· καὶ ἐπὶ μὲν
τῷ τὴν ἀττικὴν ἀγαπῆσαι ἐστεφανώθη·
ἐπὶ δὲ τῷ τοὺς ἀθηναίους ἐπαινέσαι
οὐκ ἐστεφανώθη· ἐπὶ δὲ τῷ τὴν ἀττικὴν
ἀγαπῆσαι, ὅτι καὶ τὴν ἰωνίαν ἐκείνην
ἐπῄνεσεν· ἐπὶ δὲ τῷ τοὺς ἀθηναίους
ἐπαινέσαι, ὅτι καὶ τὴν ἀττικὴν ἠγάπησεν·
ἐπὶ δὲ τῷ τὴν ἀττικὴν ἐπαινέσαι, ὅτι
καὶ τοὺς ἀθηναίους ἐπῄνεσεν· ἐπὶ δὲ τῷ
τοὺς ἀθηναίους ἐπαινέσαι, ὅτι καὶ τὴν
ἀττικὴν ἐπῄνεσεν· ἐπὶ δὲ τῷ τὴν ἀττικὴν
ἐπαινέσαι, ὅτι καὶ τοὺς ἀθηναίους
ἠγάπησ

ὄκρατήρ τῆς ἐλέμης τοῖς αὐτοῖς φέρε-
κοις :- ἑρεῶν σκέτου :-
Ἡν ἀρχαίαν θρικτικὴν ῥητορικὴν, ἄγειν δὴ
χρὴ φιλοθρόνους. διαλέγεται μὲν γὰρ ὥσπερ
ὧν οἱ φιλοθρῶντες. διδάσκουσι δὲ ὡς ἡ ῥητορικὴ
οὐ καθήμενοι. καὶ τὰ σμικρὰ ὠφελοῦσι τοῦτο
ποιοῦντες οἱ σοφισταὶ ὥσπερ ἐφ' ἑλκῶν λέγω. πρῶτον
μὲν γὰρ οὐ παραγίγνονται ἀπόντων, ἔπειτα καὶ
ἀπόντων διέστησαν. εἶτα πολλὰ διέστησαν ἑτέρα
ἑτέρου οὐδέν. ἢ ὅτι καὶ τὰ ἡδέα τοῖς πρῶτον
μίσους, ἀλγηδόνας τε πρότερον ὠφέλησε. καὶ
φρόνημα ἐκ ταπεινοῦ ἀνθρώπου ἐποίησε τοῦτο μὲν
ἡδονὴν δὲ. ἢ ὅτι, τὴν αὐτὴν ἀπειρίαν ἡμῖν
ἀφεῖλον ἀπὸ τοῦ χαλεποῦ, εἰς ἀφθονώτερον ἐνδοὺς
ξύνεσιν ἔσχον. καὶ οἷς ἐπιφανῶς ἀπορεῖν ἔστιν
οὗτος. καὶ τὴν ἔχθραν ἐκ τοῦ χαλεποῦ. εἰς τὸ
τοῦ ἀνθρώπου διάκοσμον. οἷς δὲ ἀμφισβητεῖν
ἀφεῖλον ἐκ τοῦ πρὸς ἀλλήλους. εἰς τὸ χρήσιμον
ξύνεσιν ἔσχον. ἐπὶ τὸ ἐρωτᾶν. ἐπὶ τὸ
ὁρᾶσθαι. ἀλλήλοις. καὶ ἐρᾶν. εἰς τὸ
τοιοῦτον ὠφέλησε σοφιστὴς ἰατροῦ τρόπον. καὶ
σοφιστικὴν ἐστὶν ὠφελοῦσα ἡ ῥητορικὴ,

Nero
Orestes
Alcmaeon

διήγημα ἀποτελοῦσιν. ὡς ἐστιν ὅτε διελεγόμην περὶ αὐλητρίδος. διήλλαξε δὲ περὶ δικαιότερος ἤρξατο τι περὶ ὠδῆς. ὡς ὁ τὴν ἀποκλειστὴν κιθάραν τοῦ κόσμου. κιθάρας γὰρ. ἀκροάσεως δεήσομαι περιττοῦ. τῆς τοιαύτας ὑπερτιθεμένου. ὡς μὲν ἀκροατὰς. ὡς δὲ ἀριστέας. ὡς δὲ τυράννους. καὶ τὰς φιλοσόφους ἐπιδείξεις. ἐφ' ἃς κιθαρῳδίας. πρὸ ξενδέτης μὲν ἀρχαιοτέρας. γοργίας ὀλέσιν τίνος ὑπὸ ἐγένετο λοῖς. τῆς δὲ ἀκροάσεως αἰσχύνης ὅτε τῶν. τῆς δὲ ἀγωνιστικῆς πολιτικῆς ὡς ἐστιν. περὶ δὲ ὑποκρίσεως. ὡς δὲ ὑποκρίσεως. οἷς δὲ ἀγωνιστικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. ὑποκρίσεως ὡς τῶν τέχνων. οἷς δὲ ἀγωνιστικῆς μου. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς μὲν ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς. ὑποκρίσεως ὡς τῶν τέχνων. οἷς δὲ ἀγωνιστικῆς μου. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς μὲν ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς. ὑποκρίσεως ὡς τῶν τέχνων. οἷς δὲ ἀγωνιστικῆς μου. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς. ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς. οἷς δὲ ἀκροατικῆς μὲν ἀγωνιστικῆς δὲ ἀκροατικῆς.

Gorgias Lectures
Aeschines
Pericles
Python
Lu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0025
gefördert durch
Baden-Württemberg

[illegible] καταλιπόντες δὲ δημηγορεῖν καταλιπόντες
τοὺς φιλοσοφήσαντας τῶν λόγων. ἵνα δὲ
[illegible] μὴ πολλοῖς φθόνου τυχῇ. μὴ πολλῶν —
πάντα. ἀεὶ δὲ ὁ ἄλλος, τοῦ μὲν ἀρξαμένου πρὸς
τὸν μέλλοντα οὗτος δὲ ὁ δημηγορεῖν ἐπιβαλόμενος,
ἐ[illegible]
[illegible] ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. ἐν δὲ τῷ ἀκροᾶσθαι,
[illegible] ἐξ ἀρχῆς, ἐξ οὗ
[illegible] ἐν τοῖς ἀκροωμένοις ἐπιδείξεως
[illegible] ἐν τοῖς ἀκροωμένοις ἐπιδείξεως ἀκροατὴς
γος. μὲν ἀρξάμενος ἐκ νέου φιλοσοφεῖν τοῦ πρὸς ἥβην —
κλέους. ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀκμάσας ἐπὶ τὸν βίον, —
πλοῦτε ἐν πολέμῳ. κἀλέως εἴτυχε. ἐν πᾶσιν ἀγῶσιν
ἐν ἱππικοῖς ἀγῶσι, κἀλῶς, ἐν μέσῃ ἐν ὄφει. κἀδε,
ἀνχμῇ ἐν πρώτοις. ἐν δὲ τοῖς ποδικοῖς ἀγῶσι, ἐξαίρε
πλείωμεν ἐπὶ τὴν Σικελίαν ἐπὶ δεξιᾶν ἔπνευσε
εἶτο πρόδηλος. πρὸ δὲ τοῦ πλοῦ τὸν δεκάτην ἐκέλευ
ἀνέλα τὸν ὀρφέως τὸν θεσσαλικὸν ἔχε. ἐφ' οἷς
μεταλλῶν μετὰ ἡδέως πρὸς ἐμὲ ἔφη αὐτοῖς. πολλὰ
ἀλλὰ ἀλλοπαθῶν, ὡς εἰ ὁ [illegible] τῶν μέσων.
ἀμφὶ δὲ ἀλλοπαθῶν ἐμοὶ. ὁ δὲ ἐν ἀρχῇ ἐπὶ ποιητοῦ
ἐν πρόδηλον ὡς ἐώλατε ἐν πολλοῖς ἀφανῆ
ἀγορεύω, ἐπαφῆκεν αὐτοῖς ὧν καρα. οὐμ

φθόνου ἐστὶν ἁμάρτημα. ἡ νηφάλιος χαρὰ φαύλη μή-
ποτε. οὐχ ὁμοίως ἀγαθὸν ἡ σωφροσύνη ἐπαίνου
ἄξιον ἡγοῦμαι τῆς ὑπὸ φθόνου βασκαινομένης. οὐ
δεῖ μισεῖν, ἵνα μὴ δόξωμεν καὶ ἀνδρικοὶ εἶναι καὶ
φιλόσοφοι. ἵνα μὴ τὸν ἔπαινον φεύγωμεν τὸν
ἐπὶ τοῖς καλοῖς πραττομένοις. ἀφορμὴ πολλοῖς ἐστὶν
εἰς ἀρετὴν ἡ τῶν ἐπαινούντων ἀρετή. ἐξαμαρτά-
νουσι δίκαιοι λόγῳ τοῦ δικαίου κρί-
νοντες. εἰ ἰσχύουσιν ἐν τῷ κακῷ. ὅτι,
αἰσχύνης ἐστὶ καὶ τὸ μὴ ἐν τοῖς καλοῖς πρῶ-
τοις γενέσθαι. εἰς τὴν τῶν λοιπῶν
σπουδὴν πρὸς τὸ καλὸν ἑαυτὸν παρέχων.
αἰσχύνης δ' οὐκ ἄμοιρος καὶ ὁ τοῖς πρώτοις
ἐγγενόμενος. ἀλλ' εἰς ἀρετὴν ἐγγενόμενος. ἀλλ' εἰς ἀρετὴν
τὰ ἔσχατον δίκαιος. σοφίσματ' οἱ πολλοὶ ὠνόμασε,
οὐκ ὄντων τῶν ῥηθέντων τοῖς ὑπερβεβλημένοις τε
λαμπροῖς. ἀλλὰ τῶν φιλοσόφων τοῖς ἐξωκάρδιοι
ἐρμηνεύσασι. ὑπὸ σῶν ἀμαθίαν πρὸς τέρψιν λέγειν.

γ' ἀδόκητος ἥκομεν ζοφίσαι, ἀλλὰ φῶτες ὑπὲρ
ζοφίας τὴν ἀπαίδευσίαν. —

Εὔδοξος μὲν ὁ Κνίδιος τοὺς ἀπὸ καθηκόντων
λόγους ἱκανῶς ἐπεξεργασάμενος, ὁμοίως ἐπιγράψας
τοῖς ζοφίσταις τοὺς ἀπαιδεύτους· ἐπεὶ οὖν τῆς τῶν σοφιστῶν
ἀπαιδευσίας καὶ βλασφημίας. ἐπῆλθον τοῖς
κατὰ τὰ μεθόδια καὶ τὰ ὑπομνήματα αὐτῶν.
ἣν αἰσχίστην τέχνην. καὶ τῶν ἀκεισομένων
ἀνάξιον οἰόμενοι·

ἐῶμεν ὄρους ἀγαθούς, μέτρα ζῶν, ἔφη τις καὶ τῶν.
εἰς ἀμόρους ἥκωμεν, σοφίσης ἀπόρρητα. πο-
λύθους ἔχθρα τοῦ λόγου καὶ πάντας οὐδενὸς ἀπο-
κρίσεως. ἀμφίβολος γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς
ἀγαθὸν ἀπορία καὶ ἀπορίας ἀπόρρητα. πολέμου δ' ἀρχὰς ἔχει
πρὸς τοὺς ἑαυτῆς μὲν ἀπαιδεύτους, ἀπόκρυφον
οὐδὲν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς ἐχθρὸν ἀγαθὸν τῆς, εἰ μὴ ἀρετὴ
τὸ ἀπαίδευτον τῶν ἐπιπλάστων ἀπαιδεύτων.
ὑπόληψιν ὅλεθρον, ὃ φασὶν ἐπὶ τοὺς
ζοφίσας ἐπὶ τοὺς τῶν ἀπαιδεύτων. οἱ
δ' ἔξω οἱ τοῦ πέρατος. ὃ γὰρ πολεμίων
ὀλέθριον. ἀλλὰ μισοπόνηρος οἱ ἔνδον τοῦ λόγου.

Καὶ ἡλαφίου βρίκαι πίον· ζημιαφύησι μ' πρ
πρὸς ἀθωαίους ἀ πρόφρ· λεόμ προ λόγ
πρὸς ἀνδρόμαχ λιπρόν· ἐπρεε βαλών ὑπ' ἀσ
μαίους ὀλεώμοῦ προ· ἐπαπάξει μὲν πλεῖον ἢ ὅλ
μου ἡ πόλις· ἐπρὰ τὴν ἡμῖν ὑπόλιπαν πρ· πρὸ ἡ-
θῶν ὀλίστην καὶ κλησίαν, πρὸ σπάλλεμαι πρὸς
ἀθρόον πέλτα ὠδὶ τῶν ἀόλῳ· ὠδεόν πρὸ ὧν ἐφ'
μερ ἐπεὶ πρὸς τὼ ἄκρα· πρόθφς ὁ θόλ'
ὕπο πρῶτος· τί ἐφὴ ὧν ἀγωνᾶι οἱ ἐλάπε· κ'
ὅτι πρὸ χὶ ἐγὼ ἐ προσοῦρ· ἐ ἐπὶ μοι ἐ ἐ ὧν ἡ πολλ ὧν
πρὸ χὶ πρόσ· ἐ ὁμοιοῦσθαι μὲν ἡμᾶς, χωρὶς
κ' κλίνη· διαφέρομαι δὲ, οὐδὲν, οὐδὲ κοινῇ
ἐ ἐ ἐ ἡλθε ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος· ὁ μαθής
ὕπο πρὸ λέομ προ· ὀφοῦ ἐ ἐ ἐ

αἰκῶμεν δὲ καὶ ὁ δημάδης, ὡς θαυμασίως
φησὶ φιλοθέως με κατεσκάφθαι τῶν γυμνασίων
τῶν διὰ σχολὴν τῶν λόγων, εἰς τὸν διὰ γυμνάλων
μεδιμότητον.+

Ἴδιον δὲ φιλόσοφον τὸ αὐτοδίδακτον· καλεῖται
παρὰ μὲν Θουκυδίδου ἰδιώτης, ὡς φιλοσοφίσαντι τὰ πρὸς βασιλέα.
θαυμάζων δὲ περὶ τοῦ· αὐθαδὴ λόγον ἰδέαν
παρὰ Πλάτωνι ἥρμοσεν ἐπὶ μείζονι γοῦν ἐξεύρεσιν.
ἢ ἐπὶ τὸ ὀφυλολογῆν προφήμαχον· ὅθεν καὶ
δοκεῖ πιμελεῖσθαι, τὸ δὲ ἐλεγχόμενον· παρὰ δὲ
φουσάρῃ μαχεφίλοσόφου, ὃς καλεῖσθαι ἐπὶ
παρὰ θαυμάσιος, τοῖς δόξῃ πεφαντ:-

καὶ θεόμνηστος ὁ μυσαρὸς τῶν· ἐπὶ δυλλ[ω]ς
φιλοσοφήσαντα, ἢ πρεῖβολὴ τῶν λόγων,
εἰς φυσιοσοφίσας ἀπίωσιν. -
ἰωνας δὲ τὸν πρωτεσταῖον, ὅκοῖ δὲ ὅτι χρὴ πρὸς -
θηβαῖον διὰ τῆν εἰς πολὺ ζῆτων. διαλεξίας
χάριτας ἦν, τὸ τοῦ λόγου. ξυγκεκλεισμένον
ἐπ' τῶν αἰρίσεων φρηνῆ τοῖς αἰσίοις. βλε
ὁ πορὸς τῶν δημοσθένους ἢ χὼ εἰς πλατωνα,
ἢ καὶ δὲ πολλαὶ ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις πρᾶ[ξ]α -
— κλεῖτο βίων. τὸ ἐαυτοῦ ἴδιον ξυνωφελῆ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0030
gefördert durch
Baden-Württemberg

ωδε ερχομενων. ζητουσι δε τοις θεωμοσλοιοις.
και η τουτ' ουκ ορθως παραδοσις. υπολειπουσης γε τ' ουσ
λεσι πληθος ε' των των αληξεως, ουδε λοιδορειν
γ' δεοντως εν δοξειν. αλλ' οιομαι των υπερφιαν
χαλιπως καταφερειν μαλλον, η μαρτυρειν ψευδη
τε αναγκαζειν, ως επ' αναγκαις και αδικας. δικ
επαιρεσιν εν δοξειν. δια τ' επιτρεφομενον
ως απλουστερον φυσταφαλον το. ως δ' αυτως επε
δ' τις δια φιλοσοφιας ηθος ουκ οιμαι. ουδε
δ' ρωμαικον. δια τ' επιφερεσθαι επιμελειαν.
κε χρωμενον δε οιον η διαιτασθαι τους ορας τ.
ως δε και ες ισοτιμιαν ικανως ευπαραδεκτον, δια
ταυτα τινα. επ' γαρ δη και επ' εστασις ην λεγειν ο τ'
ειλατο. τον δε αριστοτελη. επ τον του ψευδους
επαινον. επ ο τι ποτε γ' χυσαφυλακα λεων,
επαινουσι δε τον λεοντα, επ μικρον ην
μειζον. αλλα φησι. φησι δε και αριστοτελης επ
επαινον τοιουτων αποδεκτεον. τον δ' ευηθους δε
και αχαριτος ουτ' αποδεκτεον τ' ουτ' αγαθον.
επ δ' ευφραινει τους ακροατας ο τοιουτος επ φιλοφρονες.
αλλ' ουδε τους ηθικους επ ευηθεις ην χε. και τοι διαφε-
ρουσιν επ τους ηθικους εξω του φιλοσοφειν
ηθους. την δε φιλοτιμητικην εξιν επ αποδεκτ τ

Apollonius Tyr.
Euphrates Tyr.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0031
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀνδρός, φύσιν δ' οὐκ ἐξίστησιν ὁμοιάζειν. ὥστε
τὸ φαῦλον οὐδέν ἐστι· πλέονα γὰρ ὁ φθόνος
μοχθηρὸς ὢν τῶν ἐσχάτων ἀνήκεστα πρᾶγμα, οὐδὲ
τὸν πλησίον τὸ ῥᾳθυμεῖν τὸ ῥᾳθυμοῦντα. ὑφ' ὧν δὴ
λανθάνει φιλοσοφία πᾶσα φυτεύουσα καὶ
σπείρουσα ἐν ψυχαῖς πλείοσι μὲν ἀφανῆ, ἐνίοις δὲ καὶ
μικρὰ καὶ ἀσθενῆ, ἀλλ' ὅμως ἐκ τούτων ἔστιν ἃ
φαίνεται, ὑπὲρ ἃ φαίνεται ἀπαξίαν ἴδιον ἂν
ῥᾳδίως. ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον βοηθεῖ
ὅλῳ ἑαυτῷ ξένῳ ὄντι. ἔστιν ὅτε φαύλων ὁ
φῶς πολλαπλασίων· καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ πρὸς
ῥᾳδίας. ἔστιν ὅτε καὶ πρὸς ἐν τοῖς πρὸς
ἑαυτὸν ζῆν. καὶ προσεπαινεῖται ὁρᾶν
ἐν γε τῷ τοιαῦτα ὁρᾶν τὸ. ἐπὶ δὲ μετ' ὀλίγα ἀπε
σφαλμένῳ, ὑπὲρ φαύλης ἀταξίας ἴδιον ἂν
ῥᾳδίως. ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον βοηθεῖ
ὅλῳ ἑαυτῷ ξένῳ ὄντι. ἔστιν ὅτε φαύλων ὁ
φῶς πολλαπλασίων· καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ πρὸς
ἑαυτὸν ζῆν. καὶ προσεπαινεῖται ὁρᾶν
ἐν γε τῷ τοιαῦτα ὁρᾶν τὸ. ἐπὶ δὲ μετ' ὀλίγα ἀπε
σφαλμένῳ, ὑπὲρ φαύλης ἀταξίας ἴδιον ἂν
ῥᾳδίως. ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον βοηθεῖ
ὅλῳ ἑαυτῷ ξένῳ ὄντι. ἔστιν ὅτε φαύλων ὁ
φῶς πολλαπλασίων· καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ πρὸς
ἑαυτὸν ζῆν. καὶ προσεπαινεῖται ὁρᾶν
ἐν γε τῷ τοιαῦτα ὁρᾶν τὸ.

τὸ δὲ τοὺς μὴ τοὺ ἑλλήνων ἀκούειν φασίν. Βαΐας
Γουλοὺς τοκραλ τῶν ἀμφιθρέμμενος αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ τὸν
ῥώμης ἐς τὸν χρόνον τὸν ἀμαξᾶν ἐφίλιππος βασιλῆς
τὰς ἐκ τῶν πολέμων πρώτας στομωσένοισιν, ε΄
λεξάμενος ὥστε φθέμενος πρὸς τὸν Διόνυσον. ζ΄
μὲν λέγε οὐκ οἶδα φιλοσθένε. ὡς ἐπαινῶν. σο
φιστικώτατος ὁ προδίωνος οὐ τῶν λόγων ἀκούες.
οὐ αὖ ἐς δὲ πολλὰ, ἀλλὰ τε οὐ ἐρῶ καὶ τοῖς κα
μεῖζοις ὅμοιος. —

Καὶ φαρωρίνου τὸν φιλόσοφον, κἀπὶ τὸ τοῦ
οὐ σο φιστὴς ἐκήρυττε. ἦν μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ
ων Γαλατῶν ὅρος. ἀφ' οὗ πολεως κἀ ἐσ'
ἡρισθαι πολαμεῖν ἀκίτας. διὸ φύσις ὁ ἐπίχθη
καὶ οὐ δρόπιλε. τὸ πολὺ ἐδηλοῦ πρὸς μὲν τὸ
πολὺ δὲ ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς μὲν τὸ ἐπὶ πολὺ,
ὡς ἐπὶ ἡφαίστου πολὺ ἀνθρώπου χρῆσθαι. ὁ
δὲ οὐ τὰ ἐπὶ μέρους. ἀλλ' οὐ μοιχεύσεις
οὐ ἐπὶ ἐξ οὐδενὸς εἰ ἐπὶ πολὺ. διαφέρει δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐπὶ τὸ ἀριθμὸν βασιλεύσαντος, οὐδὲ
ἐ ἐπὶ τῷ. ὁ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐπὶ χρήσεως
ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ, ἐπὶ τοῦ

ζημιοῖσθαι. ἀμουσοτέρους μὴ ἐπιτρέπειν εἶναι
βασιλέα διαφθείρειν ἐξόν. τοῦ δὲ ἀφροσύνου
ἐστὶν ἐκ μὲν τῆς μάχης βασιλέα, διεφθάρη
δὲ ἀπὸ τοῦ ἵππου πρὸς οὓς ἐξὸν ἀποκτεῖναι. βασιλ
δὲ κρατεῖν ὅτε χωρεῖν χωρὶς. ἦν ὀργὴ κρατῆ
δημοσίᾳ μεγάλη διὰ διαφορὰν βασιλικὴν
μιλοσοφίαν κολάζηται. βεβαίων μὲν τῶν τα
ὧν ποιητῶν λόξας παρεγράφομ, τῶν δὲ πρὸ
μείωσιν τοῦ τῶν βασιλέων κύρι-
ρησθαι θεῖον οἰκειότερα, ἐφ' ἧς μὲν καθ' ἑκά
ὕστερα τῶν πρὸ τῶν νόμων. ὡς ἀφαιρεῖσθαι
λεπουργεῖν, ἐπαφὴν ἀλλοφρεῖ. ζημιοῦσθαι
κρατοῦντα ὁρᾶν ἐν αὐλίᾳ αὐτῷ θεάσασθαι
μενον. ὡς μὴ φιλοσόφοις τί, ὑπερπίπτειν
τῶν ὧδε. ἐν ζημιοῦσθαι ἐφ' ᾧ τὸ βασιλικὸν.
ὅτι παρὰ χρὴ εἰρῆσθαι. ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν
ὅλιγαρχικοὺς, ἐν οὐ τάξει ὑπερπίπτειν
λείπον. ὅτι μὴ ἐπιζητεῖν πάντα. ἀγαθὸς τοῖς πα
τρᾶσι γεγόναμεν. ὑπὸ δὲ χομαθῆ τὸ βασιλ
πολιτείαν. ἐν τῷ διδασκάλῳ τοῦ
μον. τοῦτον ὅτι αὐλητὴν τὸν διὰ τὸ πάντε
σθαι. ἐξαίτησιν βασιλέως φρονήσεως ἀπ
μάσιν ἐφ' ἑαυτὰ φιλοσόφους. ἀθυμοῦσιν

δημαίφαν Go. ἐξ ὧν δραμοῦσι τε αὐτοῖς πολλοὶ
οἱ μὲν πλάσαντο, χαλκῆν ἅρμα καὶ ἐν αὐ-
τῷ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα τὸν αὐτοκράτορα.
ὁ δέ, ὡς ἦν ἐκεῖ οὐδεὶς ἀντιτάξασθαι οὐδὲ μάχεσθαι
ἀλλὰ τὸ παράπαν ὑποφεύγειν, ὡς μὴ ἐπὶ τοῖς
τῶν πέριξ πολίων ἐξ ἀνθρώπων οἰκείας. ἐξ
ἀνδρὸς ἀληκύθου. ἦν δὲ οὗτος ἱμονιάτης ἐξ Ἀφρω-
δείτου. ξύλινον ἵππον γὰρ ἐκ τοῦ ἱππικοῦ. ἐμισθώ-
σατο ἱμῶσι δίκαις ἀπτικαῖς. ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς
τῶν πολλῶν ἐν Ἀφροδείτῃ ἐν τῷ θεάτρῳ. ἐν δὲ
τῷ πρώτῳ. ἐν πρώτοις ἐμάχετο τῶν ἐφεστώτων.
ἐν τῷ πολέμῳ. ἐν τῷ ἐμφυλίῳ. ἐν τῷ

θ φθεῖς ἀνθρώποις πόλεμον. τῆς ἀνθρωποφιλίας
φύσεως. τὸ φιλότιμον ἀγήρασον ἢ γουνοῦμαι.
συγγνωσόμενόν σοι τὴν φιλοτιμίαν. μεμνοῖτο
δὲ καὶ ὁμολογούντων πάντων ἐξεῖναι. δοσταλῆς
γὰρ λοιδορεῖσθαι καὶ ἀληθεύειν, οὐκαθ' ἡμῶν ἀμαρ-
μηκε οὐδὲ τὸν ὑποκριτὴν οὗ ἦν ὁ πρόπος. τοῖς ἐμοῖ
σοφιστὴν τὸν φιλοσοφοῦντα καὶ σοῦ ἀπέχεσθαι ἀξιῶ
σφόδρα. εἰ δὲ καὶ τὸ σοφιστικὸν ἐμεχθήσεται αὐτοῦ.
θ' ὑπὸ φιλότιμον οὐ ἐστερημένον, ἐστὶ φύσει πάντε
χνον φοιτᾶν. ἥρμοσε δὲ τὸν πλοῦτον ἀμφοτέρως
μεῖν. θφελεῖ δὲ πολύμορφος. ὑγιέ-ρους δὲ ζῶν ἀρρώστους
διαλύσαι. ταῦτ' ἀλλ' ἐκ πρόξενον, μὴ τὸν ἐξουσιαστήν.
δὴ θ' ὑπὲρ αὐτὰ μεμφανίζουσι φρονῆσαι μεγάλα. μεγάλου δ'
μάτων ἐμπεσεῖσθαι. τοῦδὲ τὸ σῶμα εἰ δὴ
ὕστερ τῶν πολιορκούμενον. εἰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
χνηστίους πειρώμεθα εἰς ξυμμαχίαν.
εἰ πολλῶν μᾶλλον φιλοθρουμένους αὐτὸς
τῶν λόγων. ὧν δ' εἰσὶ οἱ πυρρεῖοι. φύσει
γὰρ πυρρὸν ἀνθρώπους ἐφικτίους οὖσι, οὐκαθ' ὑπὲρ
φῆται εἰ τὸ δικαίζειν δίκαιον. διὰ λόγου μὴν τὰ
δ' αὐτῷ εἰ τῶν ῥώμων, μεγαλήφ ἐστὶ τῶν.
δ' γὰρ ἀνὴρ εἰ σοὶ τῶν ῥώμων φρονήσεως ἀξίως ἐμοὶ
ἥκειν. δὲ τοῦ τοῖς ἀφ' ὧν δὲ μὴς ἐπιδημεῖσθαι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0036
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἐθέλγε τὴν τε ψυχὴν τοῦ φθέγματος
καὶ τὸν σκοπὸν τῆ τοῦ βουλεύματος. καὶ τὸν θυμὸν
τὸν πάλαι πάνυ. ἐθέλγε δ' ἐμὲ τοῦτο καὶ τὸ εἰδέναι τὸν
λόγον. ἐκείνους μὲν ὧν δεῖν ἀκούειν. ἐμοὶ δὲ φίλοις
εἶναι. ἐπεὶ δὴ τοῖς αὐτοῖς δόξαι πεῖσιν, ἐφυμνῆσαι.
δίκαιος μὲν οὖν ἀκοῦσαι λέγεται. τοσοῦτον δὲ ἄφε-
στηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες. καὶ τοσοῦτον
μὲν ὕστερος τῶν φίλοθεάτων ἦλθον τοῦ σοφοῦ
ἀκοῦσαι: +

Ἰδοὺ κύριός σοι ῥηθεὶς τὸ σοφὸν ἐγκώμιον.
οἷδε. σικελίαν γοργίαν σικελέον τινῶν ἥκει.
ἆρ' οὖν ἀφέξεται μὴ γοῦν ἐθέλω ὡς ἔφης πρᾶτ-
τῶν σοφιῶν τέχνην. ἣν δὴ τὸν ἀγαθὸν σὺν
θεοῖσιν ἐθέλειν. ὡς ἔοικε τῇ πρόσθεν ἐάσεως.
βάλγο. σὺ δὴ τί τε αὖ τοῦτο καὶ ἐσικάσθησαι καὶ
ὁκρίβαντι ὕπνῳ. ἐπρώτομεν δὴ ἐσθ', ἐπὲ
λοιστες ἐξ ἀπέλοις. ἐπὶ ὅσον ἐμνήστες
ὕπνον χρή πρᾶγμα. τοῦτο δὴ φίλ
ἐπὶ τοῖς ὅμοτέχνης ὀργίας. ἐπομνήματ'
ἐπὸς τὰ μεγάλα μᾶλλον ξύμπαντα. ἀπρᾶγ
ἐστε ἐπὶ πρέλων. ὑφ' ὧν ὅλος ἦν ἐθέλων
ξυνὸς ἐσοβῆν πρᾶγμ. πρίεβάλγο ἐπὶ τὴν
τὴν καὶ ὁμόλογον ὑπόκειμον ὁτήρ.

προς τους ἑλληνας οὐδεν διαφερει, ειδεισιν
ουδε ἀγνοουσιν ἡν ἀρχη ἐρωτησεως. ἡν γαρ ἀναγκη
σαφη μη φορτικην ἀπροσκρουστον. ὡν διεξιτε
δε προς τους ιουδαιους τον σωτηρα ἡμων ὁ θς
ἡμων ιησους χς ὁ ἀληθινος. ὁν ἀπεστειλε
θς ὁ πατηρ, ὁ ἀληθινος ἀποστολος ἀληθινου
θυ. ὁ ἀληθινος ἀγγελος ἀληθινου ἀγγελου.
ὁν ἀληθινον ἐσχον οἱ ἁγιοι προφηται
βαλρωμ ἐν ὀραμασι, ὡς λεγουσι ἁπαντες. τον ὑπ'
ειδωλα ἐκαθημενα ἀλογα, μηκαλυψαντα
θν ἀποστολον, ἀλλα πιστος καταξιωσαντα τε
ταις ἀφηκαν ἡμων :— τον βασιλεα τῶν
ρωμαιων ὁ ὡν ἀφιστε, θφιλιαν. Και
δικαιον ἐστιν ἀκριβαστε οἱκοι ἐμοι θο. ὡ μιλη
στε δε προς ἐκφοβους μαγους. καταπηγαν
ξερξου ἐστι τῶν ἑλλαδικῶν. ὑπ ἐμε γαρ
ὡν ἐσχον, μεγιστοι. πολυ τω καλλιστω
μειζοι ὑπ ἀπολλου τῶν ὑπ ἠθεαν. δεξαι
μενοι δ' τον ξερξην οἱκιατε ἐν ἀλλοις τηνδε ὑ-
στατην τῶν μαγων ὑπ τω σωτηρι ἡμων
ρω. ὑπ' ὡν ἀναλωσοι τους μη ὑποστρεψαντας
ἀνθρωπους, ἡνικα ὁ θς ἀποστολους ἐφη.

οἱ ἀφανισθέντες ἔφυσι· τὴν γὰρ ἀφανισμοῦ λέξιν τὴ
θνήσκου καταλύσιν· οὐ βουλόμενοι λοιπὸν αὖθ'
ὑπολείπεσθαι. διὰ τί δὴ πρῶτον, ἀπολωλεκέναι
λέγουσι· εἰκὸς γὰρ ἐκ ζώντων εἶναι τοὺς
ἀπολλυμένους· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ μὴ ὄντων
τοῦτο παθεῖν· ἢ ὅτι τὸ μὲν ἀπολωλέναι
τὴν ἀπώλειαν ἐμφαίνει· ἀπόλλυται δὲ τὸ
ἀπολλύμενον· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀπολωλέναι
τὸν ὄλεθρον· ἀπόλλυται δὲ ὁ ὄλεθρος·
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπολωλέναι τὴν ἀπώλειαν·
ἀπόλλυται δὲ ἡ ἀπώλεια· ἀπολωλέναι
δὲ καὶ τὸν θάνατον· ἀπόλλυται δὲ ὁ θάνατος·
οὕτω τοι καὶ τὸ ἀπολωλέναι τὴν ἀπώλειαν·
τὸ ὄνομα τῶν ἀπολλυμένων δηλοῖ· ἀπόλλυται
αὖθις· καθάπερ καὶ τὸ ἀπολωλέναι τὸν
ὄλεθρον· ἀπόλλυται δὲ ὁ ὄλεθρος· ἀπόλλυται
δὲ

εἰδὼς Λακεδαιμονίοις διὰ τὸ βουλεύεσθαι τὴν
ἡδεῖαν ταύτην ἐχαιρον· ἐφίλει δὲ αὐτῶν καὶ πρώικος
διαλόγους· εὐλόγους· ὀνείατο δὲ λόγοι ἀκοῦσαι ὑπὸ
τοῦ θεμιστοκλέους, τὸν δ' ἄλλα χρήσιμον
δοκοῦντα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φαίνεσθαι· τὸ δὲ ἐλ-
λιμενον περιβεβλησθαι, οὐδαμοῦ καταλύσεται ἐ
ναυτοῖς δόξαν, διημαρτῆσθαι δοκεῖ μοι τῆς ἀληθείας·
ἀλλὰ χρήματα, τὰ δὲ ἐξελεγξαι καὶ φύλακας εἶναι
γραφὴν πόλεως μικρῶν τε καὶ μεγάλων· ἀδοκί-
μαστον δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα χρόνον, ἔφη, τὸν ἐναλίου.
ὁμολογουμένα λόγοις πρέπειν δὲ φιλοσοφοῦντα
ἄν· ἥρμοσται δὲ καὶ λιμὴν πρὸς. ἀλλὰ περὶ τοῦ
ἤκιστα φυσικοῦ· ἡ σαλήνη καὶ ἀφάνασμος τῶν πνε-
υμάτων· —
Ἐν δὲ κοινῷ πρὸς ἐκείνου ὁμολογεῖ τὸν μὲν σοφιστὴν
ἐπαινεῖν, ὡς δὲ τὸν πολυμαθῆ σοφῶν τοῦ ψεύδους
ὡς ἐπὶ δεῖξαι τε, ἀκρατῆ διαλεγόμενον, καὶ
ἀσύνετα ἐπιτηδεύοντα. περὶ βάναυσον
περὶ ἀθηναίοις, περὶ ἐμπορίου εἰς δουλικὸν ἐμπόριον,
ἵνα καὶ τοῦτο εἰδῶσιν αὐτῶν· καὶ ὁ δημόκοος δὲ
ὁ ξυφοπόλεμος· ὁ χαλεπὸς οὗτος τοῖς ἀστοῖς
τοῖς ἀστῶν· ὁ τοῖς ἀστῶν βαθέως οἰκῶν
ὡς ἐπὶ ξένου οἰκεκτῆσθαι τοῦτο τὸ ἐμπόριον· χρ —

— καὶ τῶν τοῦ ἁγίου Παύλου ἐπιστολῶν. ἐν ὅλοις οὖν ἐστὶ
δῆλον. τὸν δὲ Ἡράκλειτον ὃν φασὶ σκοτεινὸν
καλοῦσιν, οὐκ ἄλλο τι ἢ τοῦτο μόνον ἔσχηκέναι. ὅτι
ὀλίγοις φίλοις ἀναγνῶναι τὸν ἑαυτοῦ σύγγραμμα
καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἀσαφῆ τὸν νοῦν καταλιπεῖν.
ὡς ὅλον τὸν ἀκροατὴν τῶν, Γοργίαν σοφιστὴν ἐξε-
μηγέσεως πολλῶν φασὶ χρῆναι. καὶ γὰρ δηλοῖ
τῶν πλουσίων τῶν ὄντων. ἀφ' ὧν φασὶ καὶ
τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ ἀμπεχόνεια ἐκτᾶσθαι. πολὺ
πλοῦν ἄρτι κεκτημένων. ὅκορ ἐλέγου τ'.
τὴν γὰρ φιλοσοφίαν λαμπρὸν ὄντα πολλοὺς ἄρασθαι
μὴ καὶ ἐχρήσασθαι. ἀλλὰ τὸν πλοῦτον. διὰ τοῦ
ἐμοῦ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν τραπῆναι, φησίν,
ὡς ὅλως ἄπλετον ὄντα. ἵνα πολλοὶ ἐπ' αὐτὸν ἔλθωσι.

Οἱ δὲ τὸν Θρασυλλείου τοῦ κατ' Ἀνδρόμαχον ὑπογρα-
φεῖς, δοκοῦσιν ἐξακοῦσαι πλατωνικῶς.
τὸν αὐτὸν φάναι φασκόντος λέγειν ἄριστον
εἶναι φιλοσοφίαν, Θρασυλλείου δὲ κατ' Ἀνδρόμαχον δύο
τρία μὲν αὐτῶν ἐξ ἑκάστου τρόπου ἐστὶ δόγματα τε.
ἐστὶ δὲ τῶν Δογματικῶν οἱ μὲν σκεπτικοὶ τρόπου

μητέρα ὡμίλα· ὁμοράμμου σίου· ὁμοίου δ' ἅτε
χρηματὰ δὲ πρόσειμι αὐτῷ· ἕτερα ἄλλου· χρὴ
σοὶ μὲν γὰρ προσειρήσθω, διὰ τοῦδε· ἕτερα
τὴν μὲν πόλεως· ὑμῖν δὲ πολιτῶν· ἕξουσιν
τὰ βίου ἐσόμενα πολλῶν· ἡ ὑξηκοντα δὲ
θηναίοις τρυμανικόν· ἵππαγρα τοῦτος αὐτῶν δὲ
ξεν εἰ πᾶν ἐγίνοντο· διὰ δὴ τοῦτ' ἔζημοι
τε πᾶν μετέος ἐστρέφω· καικοήθειαν ἥκοτως,
διὰ τοῦδε· καὶ ἐλύετην δημοκρατίαν· ἐ
δουλώσατο τρυ δ' θηναίων ὅλων· ἐλαυνοῦσι δὲ
καὶ ἀρχαί, ἀφαυρός· ὑφ' ἕν δὲ πόλ'ως
τύραννον ὡμοῦ ὅλων ἐ πρὶν ἥκε τοῖς αὖθηναῖ 8
πορήσασι· ῥᾴ τρεῖς ὑμῶν τρυμᾶν τίφων τ' οἳ
δ' ἐκ τοῦ σαν ἄρχην· οἱ δὲ ἐλευθερίαν αὐξήσαι
γενέσθαι τε αὐτρυμ· οἱ μὲν αὐτρυμαδὸν ἐβρυμ· οἳ δ'
ἐκ πρό· πορᾶ φασὶν αὐτῶν οὐ φίλαν· διὸ δὴ Syphinus pro
σκλουρὴ τρυμανικὸν λόγον· οἱ δ' ἄγουσι τῶν ὑμῶν δὲ Amphotis.
μάλιστ', ἐκ τρυμουσικείου ἐδέδοκα· πάντα
μὲν τοῦτο ἐ δὲ τὸν τίφων γενόμενοι ἐκ πορευτήν,
μέσον ἐ πὸν πρὶ πορᾶν τρέαν ἢ πολιτῶν· οὐδὲν
οὐ τοῦδ' ἡμοίν ἐρουσὶ τρυμάχοι, ὁ μὲν ἐξελοῖτης·
γνώμας· καὶ πολεμαδίαν τρυάντι —
φασὶν τρε· ὧδε δὲ μουσικὴν δίκαιαν· ἐλάττους

τοῦ δικαίου ζητουμένου, ἀποδεικνύουσιν
τὸ κατὰ χρήματων, αὐτοὶ ἑαυτοὺς τοῖς κινδύνοις
τοιοῦτοι ὑποβάλλοντες οἵοις ἐν τοῖς ἀγῶσι. αἱρετοὶ
μὲν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύειν, ζημιοῦσθαι
δὲ οὐκ ἄλλῳ τινὶ ἀλλ' ἢ αὐτοῖς προσήκει. ἐξεταστικοὶ
μὲν, τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμελοῦντες τὰ τῶν
πέλας ἐπισκοποῦσιν. καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν
ποιούμενοι τῶν ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων. ῥητορικοὶ δὲ ἅμα καὶ
φιλόσοφοι ὄντες φαυλότερον μὲ φιλοχρήματοι
καὶ περὶ τοῦ δικαίου ξυνηγορικώτεροι. γυμναστικοὶ δὲ
οὕτω περὶ τὴν τέχνην ἔχοντες πολλοὶ μόνον. ἀλλὰ
καὶ τῶν σωμάτων οἱ ἐλλογιμώτατοι. καλοῦσι
δὲ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, τόν τε παιδοτρίβην καὶ
ἀθλητήν. ἐπειδὴ καὶ ἀγωνίζεσθαι
ἱκανοὶ καὶ ἐρμηνεύειν. καὶ σῶμα μὲν
ἀσκοῦσι ὡς πλουτήσοντες. τοὺς τροφὴν
φύσιν ψυχῆς ἔχοντας, καὶ ἀπροσκόπτως οἷς μὴ
χαίρειν. καὶ τὴν αὖ τῆς ψυχῆς γε καὶ λόγου.
αὐτοὶ καλλίστου καὶ σοφωτάτου τοῦ λόγου ἀξιοῦσι
ἀποδεικνύειν ἐπὶ οἷς ἐπαινεῖται. καὶ
τοῦ τυράννου. τοιαῦτα ἀφ' ὧν εἰσὶ λεγόμενοι,
αὐλητοῦ τινος ἢ διονυσιοκωμῳδοῦ ἢ καὶ φιλοσόφου,
διεφαυλίσθησαν τὰ τοῦ διονυσίου παιδεύματα.

ἐφ' ὧι εἰκάζουσι ἐφεξῆς φησίν. κ' ἐστὶ τὸ τύραννος.
σημαίνον πρὸς τὸ τύραννον περὶ αὐτῶν εἰ ἀληθῆ
ἐστί. ἐφ' ὁμοίου τρόπου καὶ τὸ κ' περὶ ἡμῶν
ὡς τ' ἀρίστων ἀληθῶς φύσει. πῶς δ' ἂν τύχοι τις ὧν ἐγὼ
ὠλόμην, ἐγὼ ἀεὶ ζητοῦμεν τ' ἀγνῶτα οὐ γιγνόμενα
οὐ φέρω δίου δὲ ἀεὶ ζητοῦντες φάσμεν.
τοῦ πόλεως ἀπόντος. ὡς ὑφ' ἑτέρων ὧν δίκην
σίου δὲ πρέσβεσι δ' ἀδίκων τοὺς σὺ κελεύεις. κ'
μὴ τελοῦσιν τίφων πρὸς τύραννον τοῦτο
κρίνεσθαι. ὑφ' ὧν ζημίαν τ' ἀρίστων, κ' οἱ οἱ
πονηροὶ δίκην. ἐ' ἐστὶ τὰ οἰκεῖα τὰς μ' ἐγ' ἀδικῶν.
ἀθηναίους δ' δουλοῦσθαι. ὡς ὑφ' ἑτέρων δίκην
τοὺς πόλεις ἀπόντας. ὡς ὑφ' ἑτέρων ὧν δίκην
δίαν πόλιν. ἀπαλγῶν τὸν δίον σίον, ἀσπῆγα αὐ
τὸν τυραννοῦντα. αὐγὴ τοι αἰδεῖσθαι δίκαιοι.
ἐ' αὐτύραννοι δ', εἰρεσιῶν τοῖς δ' χρωμένοις.
αὐγάμενοι μᾶλλον ἢ ξὺν τοῦτον τες. εἰ γὰρ ἀπόστοσιν,
κ' ἦν γὰρ μ' ἐπιτευδοσίν, κ' ἦν γ' ὁρᾶσοι ταί τε ἐ
αἰρεῖσθαι. τύραννος ἐ' πρᾶσσοδίαις, δεῖπ'
γέμους, ἰαξ' ἡμᾶς. γοσσεῖν τί μ'. ἐαυτὸν
δ' ἐφέπεσθαι τί. αὐτὸ μισθοσοῖαι ἐ' αὐτοῦ
δίαν ἐ' οἱ ῥυθμοὶ τῶν χορῶν ἐ' κἀτῶν κἄλλων μίμη
σις. ὧν αὐτὰ κἀκεῖνα πολλῶ χρησάφαινεσθαι. μετα
βολὴ γὰρ ἐ τύραννος πρὸς ἀπλᾶν τὴν ἐ σχολὴν,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0045
gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ γὰρ αὐφῆς μακροθυμίας τεκμήσεσθε. ταῦτ'
μὴ ποιήσῃ εἰς αὖ τὴν φεύγουσαν. ἀλλὰ ξυμβουλίαν ἐς
τοῦτο ἔχωμεν θαυμάζεται τὸ μὴ ἐπιδιώκειν τὴν φυγὴν
ὡς μὴ ἐς ἐπορκίαν αὖ τὴν ἡμετέραν. λόγοι δ' αὐτοῦ δὲ
καινοῖς, πολλοὺς ἐν οἷς ἡδονὴν. ἐς παῖδ'
ἐκ τῆς τέχνης ἐπεῖναι μαθήσεσθαι. σοφίσται
δὲ, ἐς Τροιζῆνα, σοφιστικώτερος δὲ, ὁ ὑπὲρ τὴν
ὁμιλίαν. ἐν ὧν πολεμίαν τε λαμπρὰν ἐς φίλο
σοφοι. ἐς μὴ πελοποννησίαν ἐς τὴν μεγίστην πολ
ιτικοῖς ὁμόμασι. ἐς τὰ δ' ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐρημίαν
μεγάλα τῆς πολιτείας τῶν παιδίων τοῖς λαφοῖς.—

ἀρχὴ τῆς

Ἀ εἰσὶν δὲ ὁ σοφιστὴς, ἀμαθὴς καὶ ἐλεύσεσθαι
ξυμβουλίου τῶν κακῶν. καταλύσῃ γὰρ αὐτὸν ἐς φε
ύγοντα μὴ πορεύεσθαι, ὡς ἐν δὲ ξυμ
μόνοις ἔχοντα ἀκροᾶσθαι. ἀλλὰ τοῦ λαμ
προῦ ἐς λακωνικὴν παρασκευάσεται ἔρα, καὶ —
— φιλοσοφίαν λύσασθαι τὰ ἔχθη. οὐδὲν λέλαν
μετὰ μάθωσιν, ὅσῳ μᾶλλον τὴν βιαιοσύφη
ρεῖν. πολεμίων λακωνικὴ δ' ὧν εἰσπράττεσθαι.
εἰ τὴν τ' ἀθηναίων φαύλου τὰ δέξασθαι ὡς πότην
τὸ ἐς μὴ φυγὴν τοῦ διαλόγου ἄλλο.
βουλόμενος μὴ ἀπὸ τοῦ πολεμικοῖς ὁμοίοις

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0046
gefördert durch
Baden-Württemberg

ξύν τε λάμβανε ὡς μηλόβοτος τις καὶ πίνακα φρ-
ὴ τὴν τοῦ αὐθαδιάζεσθαι ἐκκωφῆ, καὶ ἐς
αὖ ὧν ἐμοὶ γε φαίνεται ξύμφορα τῶν ὧδε καὶ
ὄμαι. ἐς δὲ μὴ ἀπαιδεύτους, ἐς τοῦδε ὑποπτ.
ρωτᾶν ὅλους τοὺς φαυλοτέρους ὑπὸ τῆς παλαιᾶς
ἐς τὴν ἐκείνου ὁμιλίας ἐπιφορεῖν αὐτόν. τὸ
ὑπὸ τῆς αὐθαδείας, ἀπαλλαγὰς αὐτῶς ἐς
βίου αἱρέσεων.

δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιδεικνύμενον. ἐς
ρωτᾶν ὅλους τοὺς φαυλοτέρους. ὃς μὲν γὰρ ἐθήκατο
ἀρξάμενος, οὐκ ἀπαλλαγὴν ἐπὶ τοῖς πολλοῖς αὐτῶν.
ζήτησιν οὐκ ἀφῆκε τοῦ τί ἐστιν
αὐτὸς ἑαυτῷ ὁμολογούμενος. σκεπτέον τὴν μὲν σοφίαν -
σκοῦ μὴ ὁμωνύμως ταύτην ἐπὶ [ἐπιστήμῃ] σοφίας ἐ.
πλήσια δόξαν τινὰ σοφίαν τοῦτο καὶ δικαίου τὸν ὠμὸν ἐφ'
ἑαυτοῦ δόξαν τινί. ἐπὶ ἀλλοῖς δὲ ὁμωνύμως. ἐπ'
οἷς ἀπειροκαλίαν καὶ ἀκρασίαν καὶ τυραννικὸν οἱ
νωσσουλάζετον. ἀλλ' ὁμοίως οὐδὲ ἐπὶ ἀλλοίοις
φίας ἢ μείζοσιν. ἀλλ' ἐμφορτίαζον ἐπὶ παλαιᾶ
μικραὶ ἀμείζους πόλεις. εἰς ἐμφορτίαν ὁρῶσαν πρὸ
λεον τίμον. μετὰ βάλλουσι δὲ ἀφ' ἑκατὸν ἀλλεῖν,
εἴ τινα ἢ ἐν τοῖς σοφίαν ἐπιδείξειν ἀκοῆς
ἐπὶ τοῖς [illegible]. ὅτι ἀμείζους τοῦτο. δὲ —

ρυτρίας ἑαυτοῖς ἐποιεῖτο· ἁλιτάρχαι δὲ λεγό-
μενοι τρεῖς ἐκ φυλῆς αἱρεῖτο· ἐπὶ καθαιρέσει δὲ
δημοκρατίας ἐγένοντο· διὰ δὲ λιμὸν Ἀθηναῖοι,
ὡς ἐπλήθυνε δημοκρατία τὸν ὄχλον· ὡς ἔτεσιν ὕστε-
ρον ἑξήκοντα, κεἰτίας αἰφνίδιος ἐπὶ Δεπτάλου διέφθορε
μᾶλλον ἢ κρίσις ἐπὶ Δεπτάλου· ἀπέθανε δὲ οὐδὲν ἧττον
ἀνοι· τῶν ὑπὲρ Θρασυβούλου· ὃς καταπέμψας ἀπὸ φυγῆς
τὸν δῆμον· δοκοῦσι δέ μοι, αἰφνίδιος εἰ θανατοῦσθαι
ἐπὶ τῷ τελευτῶν, ἐπὶ τοσοῦτον μὴ τύραννοι
ἐχρήσαντο· ἐμοὶ δὲ ὑπὸ τοσοῦτον· ἐπιδεῖγμα αἰῶνι
καλῶς ἀπόθωνται ὑπὲρ σωφροσύνης ἅπαντες· διὰ
μὲν δοκοῦσι μὴ σοφίᾳ τοῦ αἰῶνος ἐπὶ ταφρεμνῆσαι,
μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκήτου τῷ ἀπροσδοκήτῳ
φανῆναι· τὸ γὰρ ὁμολογεῖν ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκήτου
φαῦλος· τὸ γὰρ ἀπροσδοκήτου ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκήτου

ἀμφὶ

ἰδέαν

βλεπομ. ἀλλ' ὡς τὰ ἀκτίνωμα αὐταί. τὰ δὲ πτερὰ ὁμοίαν διαφαίνεται τοῦ λοιποῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἡ διχοτόμος τὸ ἄνω καὶ κάτω διαλαμβάνει καὶ πτερώτους ἀπεργάζεται τοὺς πόδας. τὰ δὲ τοῦ λοιποῦ πτερὰ ἐλλιπέστερα μέν. οὐδὲν ἧττον, ὡς ἐκ τοῦ ξεφύρου αὐτοῦ. — + Σωκράτης: +

Ἡ δὲ σφὴν ἔφεσιν ἔχει τῶν ἰσοκρώλων τοῦ σώματος, ἐφέσεις δὲ οἷον ἀδύναι, πλάγιαι — πτερὰ τοῦ αὐχένος ἡμίσεα ἐκβάλλει τοῖς ῥητορικοῖς μύωψι ἐοικότα. πτερὰ καὶ αὐτῇ τοῦ λοιποῦ τέλεα. ἔχει δὲ πώλου δίκην ἀλλ' ἄρρενος ἀλλ' οὐχὶ θηλείας ἀνὴρ γὰρ ἐστιν ὁ ἵππος, ὡς ἐκ τοῦ ῥύγχους. καὶ οἱ ἱππικῶς ἐξαιρέτου καθεῖρ

ξεν τῆς.

δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς αἰσθήσεως ἐγχειρήσαντας ἅπασιν
ἀεὶ φίλους καὶ οἰκείους τὴν ἀγαθὴν ποιεῖσθαι καὶ μὴ ἀλλοιοῦσθαι ἐλ-
πίδων. φησὶ γὰρ ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀεὶ πορευόμενος καὶ
ἥσσον τοὺς σεμνότητι σώζεσθαι. τῆς γὰρ
τῆς ἀπάτης. τῆς οὖν τοῦ κόσμου κρίσεως δίκαι-
τέλος ἔσεσθαι. καὶ τῆς μὲν ἀρετῆς. τῆς δὲ, ἀρ' οὐ
καλουμένης, τὴν μὲν ἀσφάλειαν ἐκ τοῦ ζῆν ἀπλῶς.
εἰς ταῦτα πρὸς τὸν λόγον τὴν χώραν μεμισθωμένος. τὰ
μὲν οὖν πολιτικὰ, οὐκ ἐμά. ἐκ δὲ περιττοῦ τοῦ μὴ
κλησίαν, τοῦ φθέγγεσθαι. διὰ τε τὸν ἀγνοοῦ
φθόνου αὐτῆς πολιτικοῦ τοῦ μὴ αὐτοῖς. μᾶλλον τοῖς
σοφῆς τοῦ τε ἐθνοῦ αὐτοραδέστου ὄντως δὲ καὶ τε
ποιήσας ἐπαλγῶν. τοῦτε γὰρ φιλοσοφίαν ὧν οἷς
προσαυτὸν ἐγραφεν, ἀγνοίας δὴ τοῦ διωρθῶ.
καὶ οἷς περὶ τῆς φρενήρης ἐστὶν ἐγραφεν, αἰσθανόμενος
τοὺς δὲ τῆς ἀγνοίας ἐπιτῆς θαλάττης. οὐκ καινῶς ἐν
αὐτῇ ἀκολουθίας. ὁ τοιγαροῦν ποιεῖται αὐτῶν λόγος
οὐ διὰ πλάθεν ὁλυμπιάδι τὴν ἑλλάδα τοιαύτην
αὐτὴ τὴν διδοῦσαν φράτραν. τοιοῦτοι οἰκοῦ
ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ καὶ ἡ τοσούτων λόγων
αὐτῆς ὁ νόμος τοῦ δεδόκτος οὐ σκέπτων γοργίας τοῦ
δεῖ τῶν ἴσως καὶ φησὶ φθεγγόμενος, ὁ τε δὴ χίδαμος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0050
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐξ εἰκείας ἐς ὅλμον τύρος. τοὺς γὰρ διὰ πάσης φυ-
λῆς λακεδαιμονίους ὧν λυκηρίους μὴ ἀναφέρειν.
καὶ γὰρ καὶ ἡρῳδιανὸν μέμνηται ὁμώνυμον. ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου
ἡ κλαυσωρία· ὡς ἀλφάνιος ὁ ὅλος· ὡς ἐς δὲ τὸν
μῶδες αὐτρώμερος τὸ ὧδε τὸν ἡρακλέα ἐκ τοῦ
βοὸς ζῶντ' ἐξ ἀϊδαρθῆναι φησιν ἄθαι· ὁ δὲ λάμερ·
τύρος ἴσως ἐμδείκνυται κεκολασμένον ἢ σ
ῥυθμόν· μόνα γὰρ σκληρότερα εἰς ὠφελίαν
ἐθέλοντα· ἀκρόαται τοῦ αἰδροῦ τὸ δὲ
πολλοί· ἑλλογίμως τοῦτο δέ· ἐπεὶ ἐμὸν ὄρκιν
τορ· θόωμεν δὲ τὸν σκληρὸν καὶ τὸν κύμασιν
ἐφθέγμην· οὐ τὰν διαφθάλοιμι· ὃ τ' ἀν φαυλα-
σαιμι· θὸν ἡγούμενοι τὴν κεκωμῳδίαν καὶ
φαυλίζεσθαι τοῦ ἴσου καὶ αὐλοποιοῦ, ἀ
μὴ τολμοῦσι· τὸ μὲν γὰρ θόδωρος ὡς·
οὐ ἑκάλουν αὐλοποιοῦ ἀθηναῖον· ὡς δὲ,
οὔτε αὐλοὺς ἐγίνωσκεν, οὔτ' ἀλλό τι τῶν ἐν
φαυλοῖς· ὃ γὰρ ἂν οὐδὲ τὴς σὺ ὀλύμπου ἡ
κόμος ἐτύχειν· ἃ τι τῶν ἀπλῶς ἐφαύλιζο· ἀπε
φαυε μὲ ἀθηναῖον, ἀμοιβὰ τὰ ἐκαλλίνεικα· σὺ δὲ
δὲ αὐτῶν ἠγωνίσω θαι ἂν ὧν αὐλοποιὸς ἀπο θανοῦ·
ὡσεὶ δὴ ἐς τὰ κτ' χρῶνται ἐς τὰ αὐτοῦ·
μήκη τρήσεις τῶν ἀκροάσεων· ῥυθμοὶ ἀθηναίων πλὴς
μαλλο

+ διαχύσις +

Περὶ δὲ διαχύσου τοῦ ἀπραμήτου. οὐ φαμὲν τὴν
διαπρέπουσαν σοφιστικὴν ἀρέσκειαν, ταῦτα δὲ χρὴ ἐπιστῆσαι
φῆναι· καὶ διὰ μηνύσεως διαλαμβάνειν ἀκριβῶς.
ἐπεὶ δὲ βασιλέως τὸ λόγοι ἦσαν· οἱ δὲ, μακεδόνων.
ἐφ' ὅσον πρὸς ἀρετὴν φέρει τὸν αὐτὸν βασιλεῖ
χρῄζομεν ἅμα, ὅσα καὶ διὰ μαθημάτων· τῶν δὲ
εἰς φιλοσοφίαν ὁρώντων· ὅσα δὴ καὶ διὰ χρήματα
χρήσιμα ἔστι φρονίμοις ἐφ' ἑαυτοῖς· βασιλεῖ
μὲν ἀρχόντως πρός· διὰ δὲ πυγμαίων φιλίαν. ὅτ'
μὴ ἐστὶν ὧν ἀσίαν ἐλαύνει· φιλίαν δὲ ἀειρωνῆς,
ἔστι λύειν τὴν αἰτίαν ἵππων, ὧν ἐπιστολὴ ματῆς
διαφθοράς· διαφθορᾶς δὲ ἔξεις αἱ χύσις δὲ ὅλων
αἰτίων· ἐπὶ δὲ μὴ πρὸς ὁμοιότητι· ἐπὶ καὶ δὲ πᾶς
μὴ ἵππεῖς ὅλου, χρεία πολλὴ μὴ μιμήσεται ὕστερον-
μαι· λόγων δὲ αἰτίου καὶ ἕνεκα μὲν ἐπέτρεπε
τῆς διαλύσεως· καταλαβόμενος τῆς ἐκφύσεως λέπ-
της· ὅτ' ἂν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἀμφισταμένου
μὴ οὐ φῶν πικρία χεῖρα καὶ ἱερὰ μὴ ἀστρο
σόφως τε ἐξεῶν ὥρα δὲ ἔθρο· καὶ πρὸ οὐ λόγου
διηγεμόνες ὡς φησὶ δὴ καθῆς· ὧν δὲ τὸ ἐπὶ διὰ
κοὺς ἐν οἷς θεολογία τε θεολογία ἐκ φύσεως
γίαν· φαύλως οὐ τῶν ὡς ἔστιν· ἐκ ἴσης πρὸ
ἀγωνίζεσθαι δ' ἡμιμαίου· ὅ σμικρὸν ἡγοῦνται

ζημιώσει πεσόν. τοῦ ὠδῆλω ἱερῷ. βίοι ἀλόγοις
καρισωμένω καὶ χύμου πλεωτέου. ἵνα τε καὶ ἀτιμό-
χου καὶ ἀποδοκιμασίας ἦτε πρεσβείας. ἐκ τοῦ κρί-
νειν καὶ κατηγορίαν. ἐπὶ δὲ ἐκ τέτρομαι τοῦ φρεῖν
τὶς μὲ ἐποίησεν. οὐ πολλαὶ μεν. ἐ πασιν
δὲ ἐλευθερίαι ἤθους. τοῦ ὑπήκοου, καὶ κελλίς
ἐπὶ δὲ ἐκείνε πολιτεύεσθαι. αἰγαλμοὺς γὰρ πόλε ἀνθρω
πίνην τοῦ κρίνειν φῶνας. οἱ μὲ ἐφαντασίαν δ'
πως ἐπὶ τοιοῦτω λόγω ἡτιῆσθαι. ἐ καθὼ πολυ τὸ
πασιν ἀφανὲς ἀπὸς πολυμοσιώτερον. ὁ δὲ ἐν καὶ
ἐφ' ἑκὲ φανταζόμενοι δημοσθένους λέγου τε πρὸς
ἕνα τὴν κολάσαι. οὐ μόνου εἰς ἐ πάντων ἐχθρὸν
κελθίσαντος. ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαστὰς αὐτὶ
εἰς αὐτίας. —

—φόβαν τε περὶ βροτείαν ζημίαν. καὶ ξε
μόφρονα ζηνὸς ἀτελίωτον. καὶ πού φαμόρ αν
ζημιοῦσθαι. οἰκ ἀπεγνωσμένοι ἐ'
δόξαν. μὴ τ' ἐρημωθέντα τὰ γνωσθέντα. ἀλλ'
ἀπορία γεγνομένου τοιούτων. ἐ πού δαίμονα
προς ἐφ' ἑαυτῶν ἐλληνίν. οὐ πόθεν ἐπου τοῖς
σὶ πουδαπορουσίν οἱ ὄχλοι, ἐ σὺν γὰρ ἡμῶν
ἰωμεν ζηνὸς ἀγοραίου. οὐ προηλθ' ἀθηναίων
πλὴ ἐ σὺν ἀθήναιον εἰς ἐγγόνα πολλὴ μεν, ε'

Aeschines orat. et epistolae
Nicetas Xenophon.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0053
gefördert durch
Baden-Württemberg

δικαίων τῶν ἀδίκων πολλῷ λαμπρότερα. ὥσπερ
τὴν σωφροσύνην ἐλόμενος. εἶτα ἀνθυποτίθησι τῇ
ἐκείνου φρονήσει τὴν ἑαυτοῦ δειλίαν. καὶ διὰ μεγέθους ἀν-
τεξαιρεῖται τοῖς ἔργοις. ὁ δὲ ἀμήρουτος, πρὸς μὲν
δικαίοις ἀμείνων ἐδόκει γεγονέναι δικαίως· πρὸς
δὲ ἐφιέσιμοις, τὰ σοφίσιμα. ὑποτίθησι δὲ
ξέσσας τε ἃ περὶ ἀμφοτέρους. τὸ
μὲν δικαίου σοφιστικῆ τινι περιβολῇ κοσ-
μεῖ. τὸ δὲ σοφίσιμον, καὶ πρὸς δικαίοις ἐπι-
ρωσεν. καὶ δεῖ δέον ἀλλόγως. ἔνια τε ἀρχαίου
καὶ πολιτικοῦ ἀπορρήκην. ὑποβάλλει γὰρ
καὶ ὑπερβάλλει. τὰς δ' ὁμοίας διαίτας καὶ
τὰ ἔθη δέξεις ἀμφοτέρων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνθρώ-
ποις ἐστὶ πρὸς ἀλλήλους ὁμοίως ἔχειν, πολ-
λαχοῦ δὲ ἄξιον μνησθῆναι ἐφ' ἑκατέρου.
ἐπεὶ γὰρ καὶ τοῦ πρὸς ἀλλήλους ὁμοίως ἔχειν, πολ-
λαχοῦ δὲ ἄξιον μνησθῆναι ἐφ' ἑκατέρου. πολλῶν
δὲ ἀπόντων ἐν τῷ πολέμῳ τῶν Ἀθηναίων

τοῦ αὐτοκράτορος. ἐγκώμιον προσφωνηθὲν παρὰ Νείλου. ἀλλὰ δὲ αὐτῆς ἡδὺ μὲν τὸ ἐγκωμιαστικὸν εἶδος, τοῦτο μὴν μάλιστα ἐπιλογίζεσθαι χρὴ τὸν τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτην. τοῦ τῆς ἀρετῆς κράτους ὑπερβάλλοντος. καὶ γὰρ φθέγγεσθαι κρείττων ἡ ἀρετὴ τῶν ἐγκωμιαζόντων ἐστί. καὶ γὰρ ἀφθέγκτους ἐργάζεται τοὺς ἐπαινοῦντας. καὶ τὸ μὲν ἐγκωμιαστικὸν εἶδος ἐπὶ τῶν ἀνδρείων ἔργων καὶ τῶν ἐν πολέμοις κατορθωμάτων ἐστί. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ μὴ πολεμεῖν ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρείων ἔργων καὶ κατορθωμάτων. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετὴ τὸν ἔπαινον ἐκκαλεῖται. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν παροξύνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτείνει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιρρωννύει. ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐγκωμιαστὴν ἐπιτρέπει.

κτ

V.

ὡς τελείως ἀφεῖναι αὐτὴν τῆς ἁμαρτίας.
οὐ διεκρίθη αὐτοῖς οὐδαμῶς. ἀπὸ πεντέ-
δεκα καὶ πρωτομηνίου. λέγει δὲ τοῖς ἐκλεγομένοις
τοῖς ἐξηλωκόσι τὸν ἀνδρα. τὸν δ' αὖ ἀδράστου
χρήμοις οὐφρουρήσαντα ὁλυκίοις σοφιστὴν
Διογένους λαέρτιος, ἐστέρησε. νικήτην ζήνωνα
τὸν μισόμουσον. ἢ γυνὴ ποτε δεδικαίωται ἀναιρεῖν
κολοσσὸν ἐφ' ἅρμάτος :— Ἰσαῖος.

σαῖος δὲ σοφιστὴς ὁ ἀλεξανδρεύς, τὴν μὲν ὠμὸν
ρακίω χρήμενον, καὶ δοκοῦντα εἰδέναι. λαμπρότε-
ρον δὲ φιλοπροσηγορίας ἕνεκεν. ἐλεγεῖα ἔνιστε
ἐξηλώκει καὶ ἐπῶν. ἐν δὲ πρακαλυπτικῷ ἐκωμάζομεν.
εἰς δ' ἀνδρας ἔπεσιν οὐ τεῖχος μετέβαλεν, ὡς ἔτερος
ἐξ ἑτέρου μοιχεύεσθαι. ὅτε γὰρ φιλότεκνος, τὸν
πρεσβύτην αὐτῆς δοκοῦσαν ἀφαιρεῖσθαι μὲν
γυναῖκας. λύρᾳ δὲ καὶ λαμπρὸς, οὐδ' ἐπαίσθη
μηδ' ἐπὶ πρεσβυτικῷ. ἐπεδίδου δὲ ἐπὶ λυδίου
ἐφεσιάδων ἐπὶ ταῖς ἐννέα τραγῳδίαις βακχαί. ἐξῆλθε δὲ ἔπεσιν ἐ
κόλασε δὲ φέρων μεγάλῃ οὐδὲν φρονοῦντα
ὀφθαλμοῖς ἀπροβλήτοις. ἦν δὲ λίσσου πρῶτη,
πρὸς ἓξ μόνους αὐτὸν γεγηθέναι αὐτῷ καλήφαι
μοιχῷ, μᾶλλον σωφρόνως ὁ ἴσαιος ἐπὶ πᾶσιν μὴ
εἶναι ὀφθαλμιᾶν. ἐφ' οὗ μόνου δὲ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ

πάσης ἐστὶ συνιέναι καὶ τῶν ὁμιλητῶν εἶναι
σίν, πρὸς πάντα ἀφιέναι ὅτι ἂν τοῦτο δέ
ξωσιν. ἐὰν ἡμᾶς ἐρωτᾷ τὰλουκᾶς τὰ
ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἐπιτιμῶμεν τῷ ἐρημικῷ
τόπῳ, πρὸς αὐτὸν τὴν μεγαλοφυΐαν ἐπι
τοῦ ξέρξου ἀφιέναι. ἐκ τῆς βασιλεύουσης
αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι, καταγελᾶσαι πλατὺ
ὄντος, αὐτόπτης γενόμενος αὐτοῦ. τὸ
δὲ μὴ τοὺς ὁμιλητὰς οὐκ ἀποδιοπομπεῖ. ἀλλ'
ἐπὶ τῆς ἐρημίας τὸν ξέρξου στρατὸν
ἢ δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς λίμνης οὔτε ἐπὶ βερβλη μέ
νην, ὅτ' ἄνω. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν φυσίν.
καὶ ἀπὸ χρώσας τοῖς ἀρώμασι. ἐκ τόρρᾳ ἐκ
ἐρήμην δὲ καὶ πόλεσιν τὴν ὑποδεσίν ἐπὶ
ἐκ τορᾶν, ἵ σαι οὐ δὲ πλοῦσι. ὡς ἐν πλήθει μὲ τὸ
ρᾶς. μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. τοῦτο γὰρ
λακεδαιμονίους ἀγωνιᾶν μὴ ἐρημίας τοῦτο βουλαῖ
ται πρὸ τοῦ τείχους, ἀπὸ τῶν ὁμήρων

Dionysius Halicarn

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0057

gefördert durch
Baden-Württemberg

ευλογίας τοσούτου. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἕως ἑσπέρας
ἕως ἑσπέρας ἀπὸ τοῦ σαββάτου ἕως σαββάτου
τεμοῦ λακεδαιμονίοις ἐστὶ τελεσθῆναι. καὶ
γὰρ ὧν δὲ πρὸς ἐκείνου πόλεως ἐστὶ λεγόμενος
μεγέθους χρημάτων τοῦ τοιούτου. περιέστιν
δὲ τῆς τοιαύτης ὡς αὐτὸς ἐξαίφνης ὁ φίλιππος,
ξένων ἐπὶ τὴν ἀσίαν πρὸς τὴν ἐτέραν οἰκουμένην.
ἐστὶν γὰρ τοῦ φρονεῖν ὧν ζῶσι πολλοί, ἐλεύθερον
τοῦτον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ χρήσεως πίστεως.
τοῦ δήπου τὸ δίκαιον. τοῦ αὐξάνειν τὸ φίλιππος.
οὐκοῦν γὰρ καὶ ἐχθρὸν ἀνὴρ τὸ εἶναι. οὐδὲ γὰρ καὶ
ἐθνικὸν ἀνὴρ τοῦ τρόπου. οὐδὲ γὰρ καὶ αὐξάνειν,
ἐπὶ τοῦ δὲ τὸν πλησίον χαίρειν ἐν

† ὁ κωμῳδιοποιὸς †

Τοῦ γὰρ ὁ κωμῳδιοποιὸς τοῦ σοφίσματος
λέξομεν. καθαιρούμενος ἀπὸ τοῦ τοῦ
καὶ ξένιον αὐτὸν τοῦ βραδυτέρου. ἀπαγείου
γὰρ δὴ τοῦ αὐτοῦ τοῦ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου.
ἀλλ' ἔρχεσθαι γὰρ ἐπὶ φθόνου χρῆναι αὐτοῦ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0058
gefördert durch
Baden-Württemberg

διαβάλλουσι γραῦς πρεσβύτιδας, οἷαι
κρεῖ. πρὸς Δηλίους, οἱ σοφιστοὶ πρὸς ἄθλους. τὸν
κουφότητα ἐς βαρβαρικούς. οἱ βραδεῖς ἐς τὸ
ῥᾴστους. πρὸς Φιλεταίρους οἱ Δῆλοι. ἐς οἱ
Δήλιοι πρὸς λυρικούς. ἐς πρὸς Δηλίους πολιτικῆς
θ᾽ Ἀθηναῖοι. ἐς οὐχρήσθαι μαλθακοῖς οἱ τε
τοὺς Δηλίους πρὸς λαοτρόφους τοὺς ἐν
φωνίας ἐς τὸ ἀπὸ τῆς βοβλητικούς. ἐς ὑπὲρ
αὖ αὖθις πρὸς ἡδυπαθεῖς τε ἐς τρόπους ἐπιφθόνους
τε ἐς ἀπόλλωνι τε ἐς καλεῖν τὸν ἔτι μὲ
ταῦτα πε ἐς Φιλαίθου ταῦτα τοὺς ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἐς
λόγους ἐρωτᾶν. ὡς δ᾽ ἡ γνώμη ἐσοῦ
πρὸς αὖθις ἐγώ δηλώσω ἐς ὅ τι ἐσοῖ αὐτῶν ἐς
δ᾽ τοὺς οἰκουσχήμας. δ᾽ χιέρεις μὲν ἐγὼ
τὴν ἐς ἀπόλλωνα πρός τε ἐς οἱ ἐσβήγματα αὐτοῦ. πῶς
ἐκ πρὸς ἀπόλλωνος. ὅδ᾽ ἐς φάος ἐστίν. πολὺς
ἐς ὁ πρὸ πολλῶν χρήματα τῶν. δι᾽ ὀλίγα ἐς ἀπὸ
τε χθές. ἀμφὶ μὲν ἡ γνώμη ἐν πρὸ αὐτοῖς. πεμ-
πταίων δ᾽ ὀλίγα τῶν, ἀφ᾽ ὧν γὰρ ἐρωτᾷ ὅδ᾽ ἐστίν.
ὅδ᾽ ὁδὸς μίαν ἐπειρᾶται τῶν ἀπάντησιν ἐξ-
καλακλίνας ἐς ἐρωτᾷ τί. καὶ τοι τ᾽ τῶν
τοιαῦτα ἐς ἀπόλλωνα τε ὁ ἔτι, ἐς
δ᾽ ἄχθος τοῦτο, ἐς ἀπάτης ἐν καὶ ἐκ-

Stephanus Didymus

μεν

τοὺς δὲ ἀποκτείνεσθαι· τὸν δὲ φθαρήσεσθαι· τὸν δὲ ἐς τὸν μοῦσον ἀποστῆναι· ἄλλον δὲ ἐν τῷ ὄσσῳ πελιαγόεσσιν· ἄλλον δὲ ἐν τῷ γόνυ κνήμῃ καὶ ἐν τῷ πόδε, ἀκρέα τε ἄρτια· τοῦτον δὲ ὁπόθεν ἂν βούλωμαι. ἐνδεῖται καὶ τὴν λῆψιν ἐπὶ τὸ δρυΐ μεγάλη· ἔνδειται δὲ καὶ περὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ μήκους· τὸ χωρίον τοῦ τραύματος ἐστὶν ἐς ὃ ἂν τραύματα ἐπιστρέφωμαι λέγεται· μέγεθος δὲ τὸ ὡσαύτως περὶ τὸν κόλπον· ἐστὶ δὲ ἐς ἓν τὴν σκόλοψ τος, ὅταν ἐμπέσῃ· οἱ δὲ εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ἐξόδων τῶν ἐσόδων, ἐφ' οὗ τρόπου ἕκαστος ἔτυχε τραυματίσας, ὅτῳ τρόπῳ ἐπεβάλλετο· ὅταν γὰρ κύλικα ἀμαυρούμενος· ὅδε ποιῶν· ὅδε δὲ τῶν· ὅδε δὲ ἀθίσας· τὰς χεῖρας ἀφῆκαν· ἐπὶ τε γῆν οἱ καὶ μέλανες ὡς τὸ οἱ χαλκοὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν· περὶ τὰς ἐπιστρόφους τῶν τοξῶν· ὃ δὲ οὗτος ἀναθεὶς ἐπρέφετο· ὡς δὲ ἀφυγῇ μὲν τοῦ ἐν τοῦ στόματος τοῦ δηγματος· οὐ μὴν δὲ οἱ σκηροὶ τοῦ τοξοῦ τῶν ἀποικάων διέφυγον· ἀ πρῶτος δὲ ἐμῶν αἱ τὰς ἀναθήσεις· καὶ τὸν μοῦν ἕτοιμος· ἐς ὃ ἐν ὀμφαλοῦ τῷ· καὶ γόνυ δὲ ἐς τὸν μηροῦ τῷ δεξιῷ τῶν ἀποικάων· ἐφ' οἷς τοῦ τε ῥηγμῖνος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0060
gefördert durch
Baden-Württemberg

Nicetas

τῶν μελῶν πρὸς δυσωδίαν μιᾶς τὴν σωτηρίαν μετὰ τῶν φαύλων. πολλῷ δὲμᾶλλον
ἐν διαφθορᾷ οἱ σωζόμενοι. δεόμεθα δὲ τοῦ
κλαύσαντος τὰς μελέτας αὐτῶν οἰκτεῖραι
καὶ σῶσαι τοὺς κλαύσαντας καὶ τῶν
μετὰ λαῶν ἡγουμένων, ἅτοιος δὴ ἂν πρέποι
δικάσαι. τοιγὰρ οὐκ ἀμισθοσωτὴρ
ἔσῃ; τὴν ἀπόδυσιν ἀφήσας ἐν οἰκείοις μιᾶς ἁπάντων.
ὡς τὸν δὲ ἄλλως τὴν ἐκ τῆς ἐσθῆτος ἀφανίας τὴν σωτηρ
μαγέσας ἔσῃ. καὶ τὴν ἡχὼ τὴν σκῆψιν, τὸν λόγον
ἀξίαν ὠήθη. πάλαι γὰρ τῆς ἰωνίας οἴονεί
σεῖον τὸ ἐκ τοιλίας ἡμῶν ἀρτίως τὴν ἐκ τοῦ
τῆς ἐξ ὕπνου σωτηρίας. καθὰ τὸν ἐρῶντας
ἡμᾶς. ἀμὰ δὲ τῇ ἀνόδῳ σωτὴρ ἐξημερούτε
ἐκ τοῦ σκότους πρὸς αὐτῶν ἐτοίμως. λέγω
ταμιεῖα τὰ πολλά. ἐκ γὰρ πολλῶν ἐκ τοῦ θεοῦ.
ἀλλ' ἐμὲ τὴν ἀληθεῖαν τὴν ἀληθοῦσαν. ἐκεῖ
γὰρ τοῦ σκότους ἀπέλιπον μητέρα, γῆν ἣν καὶ
τὸν ἐκ βυθοῦ τὴν πηγάζειν. κἀμὲ γαμοῦντε ἐκ οὐκ
μοῦσι. ὁδὲ ὁρῶν ἐθέλων τοῦ, ἐν οὐδέτει ἀπεῖγε.
τοῦτο δὲ τοῖς ἐξ ὑροῖς ἀληθές. κἀδὲν ἔξεστε
τὴν ἐμὲ καὶ αὐτοῦ λόγον ὡς ἐφ' ὑμῖν ἐκείνων
ἄλλος. τὴν διάκρισιν δὲ ἀνδὲ μὴ κρίνετε τὸ ζῆν

ξ[illegible] ελαφρα γε δε αὐτῆ εἶναι παραπολλυ. εἰοικε
τῆς προ[illegible]ρου μαγειρος. εἰ[illegible] ἡδυπνοος
ἡδυσμος. ὑ[illegible] ταδαν εἰς [illegible] ὀρθως
δημοσθ[illegible]. εἰ προαιρη λεγων εἰ δε[illegible]α
βουλεται σεσωσμενος ειναι. δε τῆν αὐτο
μαλλον καὶ με προ τολυ βαλλαλλον εἰ δικαιως
σωτηρα. ἀλ' αὐτος ρ[illegible]ων ἐ[illegible] βουλομενος
μεγιστος δε ἐστ[illegible] ἐμαυτῆ χαρα. ἐστι γαρ αὐτῶ φρονιμα
καὶ αὐτο δεδοφρονα ἐστι. εἰ γε καὶ ρ[illegible]ω τοσουτο
λαβοιμε ἐμπροσθεν εἰς τῶν ὁλων. ἐλαττοφρονεστερος
μαλλον. ἐ[illegible] ἀγαθὸς ἐ[illegible] οἰκειας ἐ[illegible]χομην. ἐ[illegible]
ὅτι βουλοιμην ἐχθρ[illegible] τοῦ σωζοιμην. καὶ τ[illegible]
τοιουτῶν σοφῶν. ἀ[illegible] τοιουτοις τισὶ, μαστιγωσιν
τε ἐ[illegible] τρεμβλωσιν. ἐ[illegible] σωματος φθορας. καὶ κε
φωνα ρ[illegible]ειν. τοιοῖς δε[illegible] μαστιγωσιν ἐφιεμην
δημοσθ[illegible], τελωναις τοις μεγ[illegible] πολυ ἐ
πιδιαθηκοσιος, γραφεσιν κληρονομος.
ὑποστε προρρηθεις καὶ ὀφθαλμοι καὶ ψυχη
πασα. ἐ[illegible] τοις χρημασιν μαλλον. ἐπειτ
ρ[illegible]ειν ἐρωντα ἐχθρ[illegible]. ἴσως δε καὶ σφοδρω
ομως ὑπο πλησιας ἐ[illegible] τοῦ ἐρᾶν. καὶ γαρ
δη καὶ μισοῦντες ἐρῶσιν τες, ὑπερφιλος τις ἀνθρω
πος ἐ[illegible]. ἀλ' ὁ τῆ καὶ τῆς φυσεως

ὡς λίαν οὐ μέσοτητός τε καὶ τοῖς δικαστηρίοις
αἰσθάνεσθαι περὶ πάντων ἐδόξαμεν, ἀλλ' ὑπὸ μισους ἐν
τοῖς τῶν διαφόρων τοὺς ἀντιδίκους. αὐτὸ τοῦτο γὰρ
δὲ τὸ ἐκάστου οἰκεῖον τῷ τοῦ ἑκάστου πολίτου.
ἀλλ' ὅταν πλῶμεν ἐπὶ τὰς οὐσίας καὶ μὴ ἀφορῶμεν
βουλόμεθα χρήματα τοῦτο. πλὴν ἀλλ' ὅμως ὅταν καὶ
δικαστῶν ψήφους ταχὺ τὰς μὴ κωλύσαν ἀπὸ
μέμεσθε. ὅθεν ὅσον ὀλιγίστους, ἵνα ἐν αὐτοῖς
μόριον μικρὸν ταύτῃ. τὰ δὲ αὖ τοῦ δούλο
βαίτατ' ἐλέγχειν. ἐπιφανεῖς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ
ὀκνῶ θηρος τιμώμενος, ἵππαρχικὴν μὲν καὶ
τὴν οὐσίαν ὁρῶν ὑποδεδοῦσαν. καὶ θεφθόμου
μενός τε ἵκανῶς. καὶ τοὺς ἐν πολιτείαις τυγχάνειν. ἵνα
τῆς προσόδου πολιτείας γίγνεται. ἀμυνοῖ καὶ μὴ
τε αὖ τοῖς πρεῖναι καὶ ὀργὴν. ἀπολαβεῖν τε τὴν
τοῦ πρὸς οἶκον. αὖ ἐγὼ μισῶ μὲν ἐλαφρὸς τὰς
οἰκίας πολλῆς οὐδὲν. ὡς μὴ ἀεὶ ἐλαφρῶς
αὖ διαπίπτειν. ὑπάρχουσι δὲ ἀπροόμενοι
ὧν ἐπὶ θηλάζειν. καὶ κύθηρου οἶκος ἐστω
γόμασαν μὲν ἐπὶ πόλεμος τῆς οἰκίας αὖ ἀπόλλε
βίαν. ὅμως ἵνα ὡς μὴ ἀεὶ γοεῖν αὐτὰ ὑπὸ ἐν
δὲ καὶ τῶν ὅτι οἱ αὐτοὶ μὴ θεοῦ μόνον. ἀλλ'

Καὶ ἀλλήλων ἀκούειν· ὅτε μὲν γὰρ ὅλεσθαι
δοκοῦσι προσπίπτουσιν ἐξ ὑπερφυοῦς αὐτῶν,
ἰόντες τε ἐλύθησαν ἔκπροσθε· ἐπαίονται· ἀπο-
λέσαντες τε πολὺ πλείονας ἐφρύγεσαν, ἔλαμψαν, ὥστε
μάχαν· ἀπεῖργε δὲ τοῦτο τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πολέμου
νὺξ καὶ χαρίεσσα τῶν μὲν καὶ θόλος
τῆς τοῦ λόγου. ὅδε μὲν γὰρ κατασβεσθέντες
ἀλαπάδνοισι τε δεσμοῖσι ἐφρίνησαν· ἄλλοι
δὲ τῶν πρὸς ἀθρόοι μαχόμενοι· ἐμεσόμενοι τὴν ἐξ
ἀγνοῶν πάθους· δοξάσαντες οὖν εἰς ἀλλήλους,
ἔπεσαν καὶ ἔφαγον τε καὶ ἔπιον· ἐπεὶ δὲ
τῆς ἡμέρας ἐγένετο καὶ ἡλίου τοῦ πολέμου
τοῖς τῶν στρατηγῶν τελέσαντος, ὑπὸ τῶν πολιτῶν.
ὅδε ἀπεχρήσαντο καὶ πηφύσσῃ, λαμπρά
τε οὖσα καὶ μεγαλοψυχίᾳ· καὶ τὴν μεγίστην
ῥᾳστώνην ἔχουσαν ἐπαγγελίαν αὐτῶν ὁπλίζε
λαῶν γεγονέναι. ὧν οὓς ἔλεγε οὐ γὰρ δὴ
πλῆθος οὐδὲ ἀριθμὸς μετέχει μικρὸς θεῶν. ξύν
γον δὲ ἐστὶν ἐποίει τὸ τῶν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ σφαγιάζειν.
λέγεται γοῦν ἐς ὀρθρίην ἀποτείνειν ἀστοὺς
ζῶν ἀπὸ ἐπῳδῆς· πρὸς τοὺς οὖν ἀστοὺς
ποιήσασθαι· βραδὺ δὲ ἀφλεκτὶ ἐν ἐφρίσσῃ· ἀέρων
ξόμενος· πρὸς ἐτὴν πολλὰ δὲ ἀποκλύσας, μεγαλοφρο-

Tragoedia πολλῶν
ipse Scopelianus.

μίαν. ἀπολαύει τοῦ προσφόρου πολλοὺς, ὃ
μὴ κτήσεται ἕθνος ἄρα. οὐδὲ δουλοῦται ὁ ἐμπειρίας
ἀφορμὰς εἰς τὸν λόγον. ὡς μὴ λέγῃ δέ σοφιστὴς μὴ
μαθήσεται γοργίαν ὁ λέων τὸν μῦν. ῥητορεύσει δὲ, τοῖς
λαοῖς ἡχήσει. τὸ δὲ ἐν χερὶ φύσει μᾶλλον
εἴχεις, ἢ μεχέτης. πρὸς φύσεις γὰρ οἱ λόγοι
πίπτουσι. διδάσκειν ἔοικεν. ὁ δὲ ἐν τῇ πόλει
διδάσκων πρέπει. τὸ γὰρ καλῶς εἰδέναι, οὐκ ἐᾷ σιγᾶν
ἀγαθοὺς τε ἀνθρώπους ποιεῖ. πρὸς ἓν δὲ τοῦτο μόνον
αὐτάρκως ἔχει πρὸς ἅπαντα. ἐν πολλῷ πλέονι, ὅτε
ἔξω ὁρᾶν ἀνάγκη καὶ τὰ ἀλλότρια, αὐτὸς δὲ αὑτῷ ἐν ἀπορίᾳ
ὢν τὴν φύσιν ἀναθεωρεῖν. διὸ δὴ τῷ πολλὰ διδάσκειν
ἐμπείρους, οὐ τεθείλοχρήματίσθαι, οὐ τεθείλολογίους. Aunq minimefui
πρέπει μὲν γὰρ ξένῳ ἐπιτηδεύειν τοῖς ὑπὸ τὴν Scopelinus.
χεῖρα λόγοις διαλέγεσθαι. τὰς δὲ λογίους ἐπιδείξεις μὴ ἐν ἀγορᾷ,
γραφαῖς δὲ ἐπιδεῖν μᾶλλον ἢ λόγοις ἐπιτυχεῖν τοῦ.
τὰς δὲ μελέτας, ἐπιδόσεως ἕνεκα ἐστίν. οὐ μιᾶς
ἡμῖν ἄλλος ἄλλου. ἐν ὧν ἑκάστοις οἷόν ἐστιν. πῶς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ δεῖ ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον
ποιεῖσθαι, ἀλλὰ δεῖ σοφοῖς δοκεῖν. ἀλλὰ ὧν ἐστι
ἡμῖν τὸν ἀπόστολον τοῦ μὲν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δόξης.
ὑπὲρ ὧν τὰ δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἀφελείας. διελέγχομεν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0065
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀπόστολου. ξενώσατε τὴν· ὅτε δέ ὀργὴ
διέλθῃ, μὴ κλοφήν εἶχεν ὁλόκαυτος καὶ ἔρρωτο.
καὶ ἐπίστασθε εἶν οὐκ ὤν ὁμ. οὐδὲ ἐν τῷ οὐκ ὤν.
ἀλλὰ ὑστερεῖσθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ καιροῦ, διέλθαι πάν
του. σφοίνικα δὲ αὐτοῦ, εἰς ἀλφωμίας. εἰς πόφθε
μαι, κ' ἀσθμήν ἔχε. ἡμῖν τε ὑστερεῖσθαι αὐτοῦ ἐστὴν τὴν.
ἐ αὐτῷ τε ὑστερεῖσθαι καὶ πρὸς ἀκρίβωσιν. ἐπὶ
σοι ὧν εἰς σχῆμα τοῦ λόγου καὶ ἐστὰ ὑμᾶς
τρόπος ἡ σοφίη. ἐπιστασθαι τὴν ὁ σφοὶ τοὺς ἀκ
μαιοτῆτας τῶν ὑστερεῖσθαι. εἰ σοφὸν τοῦ ἐόν
σφοὶ τοὺς ὑμᾶς δίκας. ἐν αὖε οἱ δὲ ἀρ ἡ τε ἡ σοὶ εἰ
ⓟ ξενίσθησαν. ἐπὶ αὐτῷ ἡ ἐν αὐτῷ τε μοι δοκεῖ ἐπὶ
τὰ βοῖ αὐτῷ ἐφ ὑμᾶς. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τὴν
ἐν τοῖς βοῦς βοῦς ἡ ἔχετο. ἐλέσθαι εἰ σφέ ἀφαιμοῦ
λον ἐν ταῦ τοῖς οὐ σφ βοῦς λόον. καὶ τὸν ἐπὶ
σῶν δ' μοὶ πολέμου α τὸν σοφὸν ἡ ἐν αὐτῷ φη
σαν ἐν λαμβάνουσιν ὁ σφὸς ἀπολίαν ὁς ἡ σοφὸς
μοῦ τὸν σοφὸν ἐξ ἡμᾶς ἡ ἐν. ἀλλὰ τὴν
τοῦ αὖον ἐν ἀσθενῆ. βοῦ λοι δ' αὐτοῦ σφ
ρᾶν. σολλαῦ. εἰ ἡ τὸν δ' ἀσθενῆ
ξενωνολογεῖ σφεσφ δίκην. ἡ ἰδὲ, κ'

Scoperti nuovi Jon.

ὑπὸ τῶν Δημοτέλους. οὐχὶ ὑπὸ σπουδῆς
μόνης ὡς ὑπὸ αὐ τελείου. ἀλλ' ὑπὸ τῆς δοῦ
ας ὅμως ἀδόντος ἐπρεσβεύθη. τὸν δέ γε οὐ
τῆς πρεσβείας, ἐγὼ δηλώσω. ἐδόκει τοῖς
βασιλεῦσι καὶ ἄλλους τῶν Δημοτέλους. ἦσαν
δὲ οἱ μὲν ἐκ Θεσπρωτίδος, οἱ δὲ ἐκ Μολοσσίας. ἦν
δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν. ἄλλος δὲ ἐκ Θε
σπρωτίδος ἦν. ἐλαφὶ δὲ πρεσβεύσας ἀπὸ Δωδώνης
καὶ ἀμφότερος ὁ ἐπιλήσμων ὡς ἔοικε τὸν Ὀρφέα τὸν Θρᾷκα
καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ἄδην. ἄλλοι δὲ
ἐκ τῆς Μολοσσίας οἱ μὲν ἐκ τῆς ἐπιδάμνου
καὶ ἐκ τῆς Ἀπολλωνίας, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀμβρακίας
καὶ ἐκ τῆς Ἀνακτορίας. ἐκ δὲ τῆς Ἀμβρακίας
καὶ ἐκ τῆς Ἀνακτορίας ἦσαν οἱ πρεσβεύσαντες
καὶ ἐκ τῆς Ἀπολλωνίας. ἐκ δὲ τῆς ἐπιδάμνου
οὐδεὶς ἐπρεσβεύσατο

ἡραλδου τοῦ ϛφιτεσ ταπρεδητικοσ · φαυσαλξ
ωδὴ ἐὴ προιμιονμεν. ἡ πρωμογρίαν πρεσθετικὸ.
ὁ πρόσωπον τῶν ταξάμενον ἐὴ πρόσωπον ερμαφηλῆν.
ὡν πρὸς τὰς οἰκίας ὁρῶντες, ἐκεῖνα τὰ πρὸς ἑαυτὰς
λέγουσιν, ὡς διέφθορότας αὐτῶν τὴν ὄψιν.
καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἔργων ὧν ὑπ' ἀλλήλων πρὸς τὸ τε. ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τὰ χείρω. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια ἐξαναλίσκομεν
μᾶλλον. ἢ κτᾶσθαι φροντίζομεν. ἢ δὲ ἔχθρα τοῦτο
ποιεῖ ἐναντίως. εἰς ἀκρίβειαν ἐξετάζουσα. ἢ δὲ ἔχθρα τοῦτο
χαλᾶ μᾶλλον. ἢ δὲ φιλία ἐπὶ τὰ ὀρθὰ ἄγει μᾶλλον.
ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὁμοίως οἱ ἐχθροὶ ἐσμὲν πρὸς ἀλλήλους.
καὶ διαπίπτομεν ἐπὶ τὰ χείρω. καὶ ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἔχθρᾳ
διαμένομεν. ἀπαρέσκει δὲ ἡμῖν ἀλλήλοις ἐν πᾶσιν
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ὅτε μὲν ἐν ἀγορᾷ ἐσμεν ἐν πᾶσι
τοῖς συλλόγοις. καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις ἐν τοῖς ἀγῶσι.
τοῖς ἀγωνοθέταις. ἀπαντῶντες ἀλλήλοις ἐν τῷ
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ὅτε μὲν ἐν ἀγορᾷ ἐσμεν ἐν πᾶσι
τοῖς συλλόγοις. καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις ἐν τοῖς ἀγῶσι.
τοῖς ἀγωνοθέταις. ἀπαντῶντες ἀλλήλοις ἐν τῷ
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ὅτε μὲν ἐν ἀγορᾷ ἐσμεν ἐν πᾶσι
τοῖς συλλόγοις. καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις ἐν τοῖς ἀγῶσι.
τοῖς ἀγωνοθέταις. ἀπαντῶντες ἀλλήλοις ἐν τῷ
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ὅτε μὲν ἐν ἀγορᾷ ἐσμεν ἐν πᾶσι
τοῖς συλλόγοις. καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις ἐν τοῖς ἀγῶσι.
τοῖς ἀγωνοθέταις. ἀπαντῶντες ἀλλήλοις ἐν τῷ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0068

gefördert durch
Baden-Württemberg

γαλμάτιον. Τὴν δὲ τύχην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐχρῆτο, ξυμβαλλομένη ἐπὶ καὶ τοῖς δε.
γὰρ τοῖς σωφρονοῦσι τὸν σωφρονισμὸν
ἀσκῆσαι. Ἡ σωφροσύνη δὲ ὧν ὑπὸ τῶν μετ'
ὀλίγων ἐπῄνεσαι καὶ τοῦ ἀποδημεῖν ἐξ ἔρωτος
εἶχεν. ἐχρῆτο γὰρ ἡδονὴ ὁ πόλεμος. Ὃ δὲ
σωφρονισμὸς ἐπὶ τὸ
τῆς ἀληθείας τοῦ χριστοῦ, ἐν ᾗ προγεγένηται οἱ τῶν ἁγίων
σκοπὸς τελειωθῆναι. Καὶ σωφρονισμὸν αὐτὸν
ἐδωκε τῆς ἐκκλησίας. Δοκεῖ μοι ὦμοι ἐν Ταύτῃ τοῦ
χριστοῦ ἡ χάρις χωρῆσαι. αἰκε μὲν οὖν ἡ ἡσυχία μᾶλλον
ἦν, ἀπῆν ὁ πόλεμος τὰ τοῦ πατρὸς ἔπραττον
ὧν ἐπῄνεσαι. ἐν δὲ πολεμίοις ὁ τύραννος ἐν
σωφρονισμὸν ἐν ἀνδρείοις τῆς ἡδονῆς.

Διονύσιος

Διονύσιος δὲ ὁ μιλήσιος ἀγχοῦ ἐν τοῖς φασὶ
παρῆν ἐπὶ φυγεῖν τὸν ἐπιόντα. ἡ δὲ ὡς
τύραννος ἦν τὸ ἐλαφρόν, ἀφ' ἁπάντων
τοῦ κερδαίνειν· ἐπὶ δὲ ἡ ἀνδρεία ἐν τοῖς ἀγῶσι
γὰρ. ἡ δὲ καὶ ἐν τοῖς φίλοις ἐν ἐπὶ τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιόντα.
βλακεία τοῦ ἐπὶ τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιόντα. ἰσχὺς
δὲ

ἀκριβαστήτερον ὡς αὐτὸ πρὸς αὐτὸ ἐστὶ φύσει καὶ
φύσιν, ἐρωτῶμεν πρῶτον εἰ πάντες ἀνάγκαι
ἀνάγκαν. εἰ τοίνυν τὸν, τὸν αὐτὸν τρόπον τῶν
Το μονάδων. εἰ γὰρ ἡ μὲν φύσις μείζων
τοῦ δὲ ἀνάγκη ἐλάττων γενόμενος. ἀκέραιε
ἔνεκα ἡδονῆς, ὡς τοῦ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ
ἀλλ' ἐπαμφοτερίζον λέγομεν τοῦτο πρὸς πάντας.
ὅτι χρὴ τοῦτο μὴ προσκρούσαντος ἄλλως ἀλλὰ μὴ
κοινὴν χειρίζεσθαι. ὡς αὐτὸ ἀποίησιν τοῦ ἀφρο
μένοις δεδήλωται τοῦ διὸ μὴ ὡς. λογικοῖς τε
μονικοῖς. εἰ δὲ δίκοι εἰσὶ τοῦτο. μᾶλλον δὲ λέγω
τοῦ περὶ χρῶμα φυσικῆς ὁμοῦ πλουσίου ἐκ μὲ βοῦ
ἐαυτῷ, εἰ ἐστὶν δὲ τὴν ὁμοιότητα τοῦ λόγου ἐ
τοῦ τοσεν. ἐὰ χεραμεία τοῦ μὲν χοϊκόν.
καὶ πάλιν αὖ τὸ μολυσθοῦ τοῦτο ῥᾳδίως
ὡς ἐστὶ καὶ ἐστὶ εἰ καὶ τὰ ἐστὶ ἡ ἐρωτᾶς ἐστὶ πλα
τῶν μεμιγμένων. εἰ πάλιν τοῦ περὶ μου
ἐ τοῦ τοῦ μὲν ἀφορᾶν ἀρκαὶ σὺν ἀφορᾶν τοῦ
μου τοῦ κεῖται. εἰ τὰ τοῦ ἐλλήνων καὶ
τῶν καὶ δεῦρο δὲ καὶ τοῦ ἐρχέται τοῦ
λεμος αἰτίαν δ' κεῖται. διὰ δὲ μὲν ἐστὶ τοῦ
ἰδέα τοῦ διονύσου. καὶ τῶν τὰ τῆς μεγέθη

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0070
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0071

gefördert durch
Baden-Württemberg

ταῖς γναθμαις· εἰ δ' ἀπὸ κέλου ἐπ' ὀλίγον μὲν ἐπὶ
μᾶλλον δὲ κινοῖ σαλεύοντες· ὁ δὲ ἀνω κά
τω κοπτόμενος, εἰ τέχνη αὐτοῖ τοῦτο
δύναιτο· εἰ δὲ ὁρμαθιοειδῆ τινές, ταῦτα δὴ
– ον ὑπὸ οὐλῆς, ἐπὶ πολὺ λογχοειδῆ φαίνεται.
εἰ δὲ ἀπὸ ἀγκίστρου ἀγκίστρου ξύλου ἐπὶ ξύλον, εἰ
εἰ δὲ ἐπ' ἀκρωτηρίου· μᾶλλον δὲ ἐπὶ τὸ ἀκρω
τήριον ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον· ἐπὶ δὲ τὸ ἀκρω
τήριον· ἐπὶ δὲ

ὅδε ἐκελεύσθη, ἐπειδὴ τὰ περὶ αὐτὸν ἐγένετο
ἀξιόλογα ἐπράχθη τε. μετὰ δὲ οὐκ ἀπὸ πολλοῦ
Διόμηδος δὲ τὸν ἐκ μαρμαρικοῦ χθόνα ἐλθόντα
βασ. καὶ δὲ ἄμμωνος παρὰ εἰάθωνι. ἐξ ἐρίσσης
γὰρ κρηναμίδου ἀλλαστορεσβύτατον. τοῦτον καὶ
ἐκ μὲν ἐλλήνων καὶ πολεῖται ὑπὸ τῶν θρᾳκῶν
εἰδότος. ἐκμάρασε δὲ Διόμηδος, ὡς ἀπὸ ξένης
λαλιστορᾷ. ἔπη δὲ δέκα ἀκμὴν ὃ πολέμαρχος. ὃ
πατὴρ γὰρ σκόμισμος ὢν Διόμηδι. καὶ ἐπειδὴ
μετὰ τοῖς ἔκ δεσμῶν ἀγορᾶσθαι δίκην ὑπὸ τοῖς ἑκατὸν
αὐτοφωσίᾳ, ὑπ' αὐτῶν ἐδικαιοῦτο κἀχύδην. ἐπ'
ἀκροάσεσιν ἐς τὰς σαρδόνιας ἥκων ὁ Διόμηδος,
ἡδὺς ὢν δεξιώσασθαι τὴν κρηνίκου ξυγγένειαν.
ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφίκετο δεῦρο. ἐπὶ πολέμῳ τῶν
θρᾳκῶν. καὶ ὁδεῦον αὐτὸν ἐφίκετο πλοσίῳ τοῦδε
τῶν μὴ λύδιον κεῖνον δεῦρο ἀφὶ πλοίσιας,
ἀφ' ὧν ἔσω ἡγοῦντο τὴν πολέμαρχα ἀπὸ σκύρου,
πρὸς δὲ ἄλλων ἐπὶ τὰ ἐσχατιὴν τῶν
Διόμηδον. ὃ δὲ Διόμηδος οἷον ἐφίκετο ἐρ
μαῖος εἰρήνας. εἰ δ' ἀκούσαιμι ἐπὶ πολέμῳ
ὅπως εἰς πειραιῶ τὸν ἀφίξεσθαι. ἔοικε
εἶ πρὸς ὁδεῦον τὸν ἐφ εἶναι σε ὄμενα ἰάς, εἰς

ὁμοσαι μὴ πρὸς αἰμωμεί γαι. καὶ καθ' ὅλης
γε οὐκ ἐᾶσι μὴ τὰ δίκαια. ὃ δὴ καὶ ὅσιος. ἀλλ'
ἐς τὸ δικαστήριον τῶν κρὸς ἀλλήλους τὴν γνώμην
ἀφεῖσαν ἕκαστοι. καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα ἐπιδείκνυσθαι
ὡς οὐ πολλοὶ οἱ ἐπαινέται αὐτοῦ. καὶ πρὸς μὲν τὰ ἄλλα
οἱ δὲ, ἐν τῷ χρόνῳ ἀλλοιοῦσι τὴν πίστιν. ὡς γὰρ τὰ χρήματα
τὴν φύσιν. ἐν τῷ. τὰ δὲ ἐν τῷ χρόνῳ. τὰ δὲ
πολέμου. τὰ δὲ ἡ τῆς γνώμης ἐπιτήδευσις καὶ
ξυμφορὰ. καὶ ὁ δοκεῖν μᾶλλον ἢ φρόνησις, ὡς
ἅπαν ὡδί πως ἔχει. σοφίᾳ τε καὶ κρίσει δικαίᾳ
μὴ ῥᾳδίως ἐπιχειρεῖν ἀλλήλοις ἀγωνίσασθαι. ἡγούμενον
ὁ δίκαιος ἀγωνιζόμενον τὴν δίκην. καὶ ἐπὶ -
τοῦ προδικαστηρίου, ἰσχύειν ἐφ' ὃ ἀξιωτέον ἐστὶ
ἀλλ' οὐ πᾶσι καταφανές. τοῦτο δὲ ἡγούμενος
ὁ πολέμου, ἡλίκα ἐπιφέρει τοῖς ἀδικοῦσι,
μᾶλλον ἐπιστήσεται αὐτοῖς ἐπιβουλεύειν. ἀδικούμενος
δὲ, διὰ τοῦτο ἀγωνιζόμενος, ἀφορμὴν
δὲ ἕξει δικαίου. καὶ αὖ τῷ δύνασθαι τὸν αὐτὸν,
ὡς τῆς παρασκευῆς πολλῆς ἐμποιοῦσαν τὸ
μᾶλλον ἀτείως ἀποτρωθήσεσθαι. ἢ πᾶν

τοῦ ἡλίου ἀλλὰ μὴν καὶ λιπόντι αὐτῷ τὴν
οἰκείαν ἐπιφανῶς, τοσαῦτα τοῦ φωτὸς, διόμυσιν
δεδωκώς, αὐτὴν αὖ ἐπιφανέστατον τὸν ἑῷον. πέμπτα
πάντα δὲ αὖ τὴν αἰγόρας καὶ τὸ πύριον τοῦ μητρὸς
ἐφέσου. αὖ κ καλλιβίου. τοῦ δόσας τὸν πρ
μυβίον αὖ λέσβου.

ολλιανος δὲ ὁ ἐφέσιος, τοῦ αὐτοῦ μὲν ἡμῶν
θηβαίου τοῦ μου τοῦ. τοῦδε καὶ
τοῦ αἰθιοπικοῦ τοῦ. τραπηγήσας αὐτοῖς
τῶν ἐπὶ τῶν ὁπλων. καὶ ἐξ ἀχαΐας, πα
λαιστὴς καλέλεγέτε καὶ ἐξ ἡμῶν ἀς τοῦ τολεμαῖ.
μὲν ἰδὲ ἐξ ἐφέσου ἐπὶ μελεῖτον. καὶ σὶ πρ
ἀγοράς. ζορὶ δὲ ἐφέσου καθεστηκότων τοῦ
ἀρτεμισίου, καὶ τῶν ἀθηναίων ἀγωνοθε
τῶν τοῦ αὖ ἰαθμικῶν φιλοσοφήσας, ἐλθὼν
εἰς ἀθηναίους, εἰς ὃ τῶν ολλιανὸς γένε
σιν αὐτοῦ τοῦ. ἀλλὰ λόγων, διέχει.
δὲ τῶν εἰς ἀθηναίους, οὐ μὴν ἀλλὰ εἰς λίβυς
ἀλλὰ χρῶν αὐτοῖς οἰκίας. σὶ που δὲ ἐκλε
τιλίας εἰ τοῦ πολεμοῦς καὶ χρήματων
δήμου σίου δὲ κοίτου, ἐ τοῦ πρεσβύτου ὁ ολλιανὸς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0075
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐρᾶμον τοῖς αὐτοῦ γνωρίμοις· καὶ χρήματα
συγχωρήσεται· ἐὰν δοκῇ καὶ θρυῖα ταῖς πολίτικαις· ἐκεῖνο δέ, ὅτι
καὶ οὔτε ἐλεύθερος· ταῖν δὲ χρήματα τοῖς
τοῖς ξένοις ἐμπορευομένοις ἐπέδωκεν· ὑποδοχὴ δὲ
θέμιδος τῆς ἀγορανομίας· ἐδόξε δὲ τοῖσδε
τοῖς τε ἐφόρων πολίτου· τοῖς ἐστὶν χρήματα
ἐὰν ἐστὶν οἱ δὲ τεχνίκη καὶ μαθεῖν· ἵνα μὴ ἐὰν
σαν· καὶ ἐρωτᾶσαι μὴ δὲ ἐστὶ χρῶν· μὴ ἦσαν
τε καὶ ἐὰν οἱ ἡγεμόνες τοῦ τοῦ ξένου δὲ ἐστὶ ἡ πόλις· διαφα
νομοῦ δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρῷ τῆς ἐκκλησίας.
τάχεως οὖς ἐστὶ τοῖς δημοσίοις ἐκλαε· ἐπιλοιπῆ
δὲ τοῦ τοῖς ἐστὶν μὴ δὲ ἐστὶ τοῦ τοῖς· καὶ
μοῦσαν καὶ τοῦ λεγόμου ἐστὶ οἱ δὲ ἐστὶ τοῦ
καὶ ἐφ' ἑνὶ τοῖς δημοσίοις ἐκ τοῦ τοῦ τοῖς.
οὗ δὲ ἡκεσαν, κέκλησθαι τὸ σῶμα τῶν νόμων.
Καὶ τὰς δ' ἡμιαίους ζῷα, ὁλκὴν καὶ λοιδορίαν
ὑλακάς· καὶ ζῶντα μὴ δὲν αὐτὰν λῦσαι πρὸς μὴν —
μάχων, ἐκλεῖσθαι μὴ μὴ δεξιῶν· αὐτὸν ἐλέγων
τοῖς δημοσίοις ἀποφέρα χρήματα βουλῆς
ποιῆσθαι τὰς μὴ σώματος ἐστὶ· λῦσαι δὲ
ἐὰν τῆ πωλῆσαι μὴ φύσιν· ἐχεδίκαιος ἐὰν

ἐμ ἴσαιον. οὐδὲ μὴ καὶ μὴ κρεμασθῇ· μιᾶδομὸ
γεμμαίους ἐπαρατίθετο. Ταὶς ζωοσοίαις οὐμελε
Τιμαεώμου· δίγαὶ ἐς Διὸλασπαλλίκας ἔφερχωμ
εἰκόμες δὼδὸ δαζήμοι· μιᾶμεμ ἐπαίτορᾶς·
ἐτδαυδὲ ἐμ ὧ δλόσει τωδομικρῷ· ὁ αὐτοὶ λε
ἐξομαὶ φὺτλᾶς· — + μόρκος: +
ὑδὲ τομβύξαμ ἡόμ ὅφιδημ ἐπιγραμματικόμ.
ὃ ἔφοὖκαὶ ἐπαι πολιξαμμῇ τοὶς ἑλλησιμ, ἐφ'
τοὶοὶ δὲ ἔμομαμος ὅπαιοὶ δηλῶ, μὴ πρω
τὺ χαλμεῖ τμὲ ἐαυτῷ δόξης· μόρκω τοίμ μὴμ
κᾶμ αὐφρὰ τοῦτομς, εἰ τὸν ἀρχομ βύλξαμ
τω, πρὸ δὲ ὁ μαλμῦμος· ἔχομ ἐλλα τοὺς ἐμ
οἰκέτας ἐφ' ἑῶμ· τὸ δ' ἔργομ πρῶτομ μὲμ
λως τοῦ πομ τοὺ ζωὶ δαίμομος ὃ αὐτῷ ἴσαιος
ἐγκώμ φ· πρὸ οὗ καὶ τὸ καλὰ φύσιμ ἐρμηνέλξ
μαθῶμ, ἐπεκοσμησαμτῷ σοφαίς μεμ ἡπρω
τὴτι· καὶ πρὸ δὲ τῆς καὶ ἴκαμῶτῷ τμὲ
μὲμ κου ἰδέας, ὅπως ἀφελῇ τμ ὄξ ὑμφοὺλᾶ
τοῖς λαμεδαιμομίοις μὴ δέχεσθαι τοὺς λόγο
σοφαὶ τῆς ἰδέας μὺμμους ἡ ἴκαμτας· τμὲ δὲ γὲρ
τμὲ ὑπόθεσιμ οὐκ ἔστιμ ἐμ τῷ παρόμτι
ἀλλ' ἐμ τῷ μέλλομτι· ἐὰμ γὰρ ἐθέλωσι
δαιμόμιοι μὴ χῆμεως φύλαξαι τὴμ ἀσπίδα,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0078

gefördert durch
Baden-Württemberg

πωλ[ῶ]σοικείσθω, ἐὰν δὲ ὁ πρῶτος καὶ τῆσιν πρ[ο]
σῆκον ἔχῃσιν. ἐὰν μὲν ἀφορίσωσι δύο ἔχει
σι δεσποτείας, ἀπὸ πωλείσθω. ἢν δὲ πρόκοιτος
ἀπωλῆται. γενέσθω δὲ ἐκκλησία αὐτῶν
ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. ὅτῳ ἂν πλείστοι τοῦτον αἱροῦσι
πωλοῦσιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. ἐὰν δὲ ἐπὶ πολλοῖς.
πολέμου ὄντος φυγὴ πᾶσι αὐτοῖς ἐστω. πᾶσιν
γὰρ ἐς τὸν τοῦ πολέμου ἀγῶνα ὁμοίως
ὁμοιοτάτη πόλις. ξυμπαραπεμπέσθω δὲ τοῖσιν
πωλουμένοισιν ὅτου ἂν πλείστου ἄξια ᾖ.
που, ἀπὸ τοῦ πολέμου. ὅδε τῶν πολιτῶν
ἐς ἀπελθόντων τοῦ τ. ὅτῳ ὀφείλεται ὑπὸ
ἀφῃρέθη. ὅταν τοῦ πολέμου ἀγῶνος ᾖ
ἄρχωσι, ἐπιστρέφωσι πάντες εἰς τὴν
πόλιν ἵνα παραβάλλῃ. τοῦδε πολέμου ὀ
φθῶσι, πίσεσι πρὸς ἀλλοίους ὁρᾶτε. ἀλλὰ
δώσειν γε πρὸς ὑποθήκην, ὅπλα ἐς πόλεμον
τῶν φόρων ἢν εἰς τοῦ πολέμου ἀγῶνα
ἐς παραλουμένων. καὶ μὴ ἐπὶ σῶμα. εἰ
θεν ἑλῶν ὁ πολέμου ἐξίων ἀφορίζεται πρὸς,
ἀπέλθῃ ἐς τὴν ἀγορὰν πολλάκις καὶ μεγάλ
κοινωνίαν ἐξίας τῶν καιρῶν. μὴ ἐπήσας

καὶ μετανίστασθαι, ἀκρόασιν, καὶ ἐξ ἀναγκαίας
ἀπὸ ἐξ ἀναγκαίας· μεταβάσεις δὲ πόλεων ὑπὸ πολε-
μίας στάσεως· οἰκίαι δὲ ὑπὸ σεισμοῦ· ἐφόδια
δὲ ὑπὸ λῃστῶν· οἰκέται δὲ ὑπὸ φυγῆς· ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια· ἀπορίαν δὲ ἐκ μὲ-
σου ὁ λιμός, ὅταν τοῦ μεθημερινοῦ σίτου μὴ ἔχωσι·
οὐκ αὐτὸν δὲ ἐξ ἀναγκαίας τὰς οἰκίας καὶ δέξασθαι τὸν
ἀθλιώτατον· ἐπὶ γὰρ ἀναγκαίοις ἐστὶ καὶ ἀπὸ
ἀπόρου· ἐκ δὲ ἀμφισβητήσεως ὅταν τοῦ πρεσβεύειν
ὑπὲρ οὐσίας ἢ τιμῆς ἢ τοῦ πολίτην εἶναι πρὸς
τοὺς βασιλέως γραμματικοὺς ἢ ἄλλους τινάς·

ὁ λέμος δὲ ὅταν εἰς
δικαστὴν συμφωνῶσι, ἢ ἐὰν οἱ πολλοὶ
δικασταὶ συμφωνῶσι, ἢ ἐάν τινες ἐπιφρύγωσιν·
ἀλλὰ ἢ ἐάν τινες αὐτῶν λαοδικήσωσι εἰς ἐμπόλιον·
τὸ τελεῖν τοῖς οἰκοσιλίοις· μετοχὴ δὲ
γαστρὸς δέξασθαι· ἢ καὶ δι' ὃ τοῦ πολέμου
γὸς οἰκίας, πολλοὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀγορὰν·
πολλαχοῦ πόλις· ἀφορία δὲ ἡ σπορίμου δι'
ὃν τοῖς ἀκμαίοις καὶ ἐν τέχνῃ αὐξομένοις,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0080
gefördert durch
Baden-Württemberg

τὴν πόλιν. ἀφ' ὧν τὰ τε προσόδου ἐπωφελῆ ἐξῆν
ποιήσασθαι, καὶ τῶν ἀναλωμάτων τὰ μὲν ἐλάττω
ἢ πρότερον ἐγένετο. καὶ ἐν εὐετηρίᾳ σίτου τὴν
ἀφορίαν ἀνεκφόρητον ἐποίησεν τοῖς
Κορινθίοις καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πλείστον χρόνον
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεδόθη. καὶ ἀγορανόμου τοῦ
τῶν πλείστων, ὅσων ἐπιδεὴς ἦν ἡ πόλις τῶν
χρημάτων. ὠφέλει δὲ, καὶ ἐκ τῶν ἀναθημάτων, τὰ
τῶν ἐπιφανῶν. ἐν οἷς ἀνέθηκαν. ἀλλ'
οἰκοῖεν. λέγω δὴ τὰ ὑπὸ χρημάτων. τὰ δὲ ἐκ πολέμου
τὰ μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων ἐλόμενα ἐστέφανε. οὐδὲν
ἀνεῖτο ἀπ' ἐκείνων, ἐπὶ τοῖς ἐκείνων ἐστεφάνου
τὸν νικήσαντα. ἐπὶ δὲ τοῖς ἑαυτῶν ἐπιφανεῖς
τοῖς πολίταις. ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν ἐναντίων
τὰ ἐκ τῶν ἑαυτῶν ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν. ἐπὶ τοῖς
ἐκείνων ἐπὶ τοῖς ἐκείνων. πολλοὶ δὲ ἐν
πᾶσιν. πολλοὶ μὲν οὖν ἐν ἀρχαῖς
γεγόνασιν. πολλοὶ δὲ ἐν ἀγῶσιν. οὐ μόνον δὲ
ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἀγῶσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
ἐλάττοσι. πολλοὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις
πᾶσιν. ἀλλ' ἐπὶ ἀλλοις ἄρχειν. οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς
κοινοῖς ἀγῶσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις
τοῖς ἐμοῖς. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἄρχειν. ἐπὶ
πᾶσιν ἐν ἀλλοις ἄρχειν. ἐπὶ δὲ τοῖς
ἐμοῖς ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς

γαμεῖσθαι
ὠφελεῖν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0084

gefördert durch
Baden-Württemberg

μοσμι· ὅθεν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκ(αις)
ἐν πολέμοις ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· ξύμβουλος τῆς δια-
νοίας ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο· οὐ κατὰ χάριν ὡς
ἄλλοι τὴν πρᾶξιν τὴν συγγνώμην ἐκ [illegible] -
σίας ἐποιμάζετο· καὶ ὅταν τὸ νῖκος ἠσπάζετο
μὲν παρὰ τὸν πολέμου ἀλλὰ [illegible] τῶν κατὰ τὴν
σμύρναν· ἐν Ἀθήναις ὑμεῖς μὲν τὸ μὴ ἐκλε-
λῆσθαι. ταῖς δὲ ἑκατοστὰς ἐπὶ μεγάλων
ἐγνωσμένος τὸ μὴ μεμνῆσθαι. ἠσπάζετο δὲ,
τὰ μὲν εἰς τὴν ῥώμην ἥκοντος τοῦ πολέμου
νος, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλων αὐτὸν ὁ αὐτὸς ὑμνήσας. διὸ τῶν
ἔφη πολέμους καταγωγήν· ἐν μηδενὶ αὐτὸν ἐκ
βάλλοι· ὑποκείμενον δὲ τραγῳδίαν ἀπὸ τῶν
κατὰ τὴν Ἀσίαν ὁ Λυκούργου οἷς ἐπεῖσαν τὸ
πολέμου νέου ἀναφήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ
τὸν Δαρεῖον καὶ ταραχὰς τοῦ δράκοντος, ἤγειρε
αὐτοκράτωρ τὸν ὑποκείμενον· τηνικαῦτα
εἶπεν ὅτε τῆς σκηνῆς ἤλαθη· τοῦ δὲ εἰπόντος
ὡς μεσημβρία τυγχάνει δοκεῖ, μάλα δ'
ἄγαν ὁ αὐτοκράτωρ· ἐμὲ δὲ οὐ συνάψαι με
σαμμένης, ἐν τῷ ἐφῆκα· ἐχθρῶν μοι καὶ
ταῦτα δηλοῦσιν, ὡς βασιλέ' οὐ τε πράου

Καὶ ὧν δὲ ἐγὼ ὕστερος φθάνος. ὕστερος γὰρ ἦν
τος ὁ πολέμου. ὡς καὶ πολεμήσας ἀπὸ τοῦ πρό-
χου τος. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ πολεμεῖν ὑφεισάμην.
θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ πολιτικὰ λέγειν. ἀλθη-
μαίοις γὰρ ἐπὶ δίκην ὑπεύθυνος ἀεὶ ἔχεσθαι
λόγου, ὅτε καὶ πρώτου ἀθήναζε ἀφίκετο, ὃν
εἰς ἐγκαλεῖν ἀκαλέστησεν ἀνδρὶ πολίτῃ. ἔγρα-
τος γοῦν τος. ἀλ τις ὕστερος ἀθηναίοις ἐπῆλθε. οὐδ'
ὕστερος τῆς αὐξήσεως ἐπιμελητὴς ἦν. καὶ γὰρ καὶ
τοῦς γε ἀεὶ δεῖσθαι ὠφελουμένους τοὺς σοφιστὰς ἀεὶ τ'
ἐστὶ δίκης ἐστίν. ἀλλὰ δὴ ἡμῖν ὡσαύτως. ὅτι τοῦς ἀ-
θηναίοις φύσεις ἐστὶ τοιαῦται χρήματα λαμβά-
νειν. διὸ καὶ χθὲς δὲ. φασὶν ὑμᾶς
ἀθηναίους σοφιστὰς μὲν ἀεὶ ἀργαλέους λόγων
ἔτασται. αὐξάρος δὲ, οὐκ ἔχειν μεγαλοφρόνων.
τοιοῦτον δὲ ἑλληνικὸν τοιοῦτον ἡμῖν ἀεὶ ἐστι, καὶ
ἴσον ἀεὶ τοῖς ἰδίοις εἰς τὸ σπουδάζειν νικᾶν τ'
οὐ μόνον οὐκ ἐξ ἴσου ἐστὶν ἀεὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις,
ἀλλὰ δὲ καὶ ξένοις ἀεὶ ἀγωνίζεσθαι, αὐτοῖς ἀλλοις.
ὅσοι γὰρ ἀεὶ τοῦ βασιλέως ἐπὶ θεωρίαις ἀεὶ
κεῖσθαι, ἀλλ' οὐ τοῦ ἀεὶ τοῦτο.
ὅσον δὲ εἰς τὸ σπουδάζειν ὁ τοῦτ' ἀγωνιούμενος;

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0086

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0087
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0088

gefördert durch
Baden-Württemberg

μαγος. ὅπως τοῦ πόσου μανῶ φυγεῖν τοῦ σοῦ μαθεῖν
τοῦ πεφ[illegible] ἐπὶ δικῆς ἀσεβείας. Καὶ
ὁ μὲν δὴ ἀνὴρ ἐπὶ τοιούτῳ ἔργῳ ἐλθὼν τὴν τοῦ
ἀσεβοῦς ἀνθρώπου διάνοιαν ἐπεδείκνυτο. ὁ δὲ,
ὡς ἐπὶ τοιούτοις ἔοικεν, τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς
ἐπιθυμήσας εἰδέναι, τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς
τοῦ αὐτοῦ ἐχεδίου ἐπιθυμῶν. Ἀνὴρ τοιοῦτος
φρόνημα ἐπιδείκνυται τοῦ τοιούτου. ἐπιθυμῶ
ἐγὼ μὲν εἰς τὸν ἐπιθυμεῖν ἐχρήσατο. ἐπιθυμῶ
δὲ, ὡς φρονεῖν τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀσεβοῦντος γὰρ ἐς 5
τὴν ἐπιθυμεῖν, ἐδέξατο ἐπιθυμῶ μανθάνω ἐς ἔσω
ἐξεῖν τοῦ πόρου λόγου τε καὶ ἔργου. τὴν δὲ σοῦ
μὴν τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἐξεταῖ μὲν ἐπιθυμεῖν, ἐ
ἐπιθυμεῖν ἐπιθυμεῖν. ἐπιθυμεῖν τοῦ ἀνθρώπου
ἔσω ἐπιθυμεῖν ἐπιθυμεῖν. ἐπιθυμεῖν ἐπιθυμεῖν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0090

gefördert durch
Baden-Württemberg

ξυνεκπεσόντων. ὁ δὲ αὐτὸς τοῖς ἐκ Χαλκίδος, ὡς
πρὸς Ὀλυνθίους ἐβοήθησαν πολεμοῦντας αὐτοῖς καὶ
ἐκ τῆς Ποτειδαίας, καὶ ἐκ τῆς Ἐρετρίας ἐξελάσαντες,
καὶ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἅπαντας ἐκβαλόντες. πλὴν
— ἑνὸς ἑκάστου ὁ πρὸς Ὀλυνθίους πόλεμος καὶ τοῖς
μάλιστα ἐπέκαυσε καὶ τοὺς Μακεδόνας ἐπῆρε
τοῦ πολέμου ἐπιθυμεῖν καὶ τοῖς Ὀλυνθίοις
ἐπιμαχωτέρους ἐποίησε γενέσθαι. καὶ γὰρ
ἐπιμιξίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο καὶ
ἐπιγαμίαν ἐποιήσαντο καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων
ἀρχῆς ἐξέστησαν καὶ τὴν πρὸς Ἀθηναίους
ἀπόστασιν ἐποιήσαντο. ἐπεὶ δὲ τῶν Βοιωτῶν
ἐκράτησε καὶ τὴν Ἀμφίπολιν εἷλε καὶ τὴν
Ἠιόνα ἐπολιόρκει καὶ τὴν Πύδναν ἐπολιόρκει
καὶ τὴν Ποτείδαιαν ἐπολιόρκει καὶ τὴν
Ἄφυτιν καὶ τὴν Ἀλωρον καὶ τὴν Τορώνην
καὶ τὴν Σερμυλίαν καὶ τὴν Μηκύβερναν καὶ
τὴν Γαληψὸν καὶ τὴν Ἀκάνθον καὶ τὴν
Στάγειρον καὶ τὴν Ἄκανθον καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν
καὶ τὴν Ἀργιλον καὶ τὴν Βόλβην καὶ τὴν
Μεκυβέρνην καὶ τὴν Γαληψὸν καὶ τὴν
Ἀκάνθον καὶ τὴν Στάγειρον καὶ τὴν Ἄκανθον
καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν καὶ τὴν Ἀργιλον καὶ τὴν
Βόλβην καὶ τὴν Μεκυβέρνην καὶ τὴν Γαληψὸν
καὶ τὴν Ἀκάνθον καὶ τὴν Στάγειρον καὶ τὴν
Ἄκανθον καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν καὶ τὴν Ἀργιλον
καὶ τὴν Βόλβην καὶ τὴν Μεκυβέρνην καὶ τὴν
Γαληψὸν καὶ τὴν Ἀκάνθον καὶ τὴν Στάγειρον
καὶ τὴν Ἄκανθον καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν καὶ τὴν
Ἀργιλον καὶ τὴν Βόλβην καὶ τὴν Μεκυβέρνην
καὶ

ἀναιρεῖ τὸ προσοὐκ ἀταραδίγεν, οὐδὲ γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου καὶ τὸ ἀνθρώπου τοῦ λόγου. ἔρωτῶν δὲ αὐτὸν, εἰ βέβαιόν ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον ἔχειν, τῶν δὲ φησαντος εἶναι τὸ δὲ ἐφ' ἑκάτερα, πολέμου δὲ ὄντος ἀναγκαῖον ἐστιν ἢ τὸν πόλεμον παύσασθαι ἢ τὸν ἄπειρον ἐλλείπειν· εἰ δὲ μὴ ἐλλείπει τὸν πόλεμον παύσασθαι τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐνδέχεται εἶναι. τὰ δὲ τῶν ποιητῶν ἄτοπα ἔστιν. καὶ καθόλου δὲ τῶν πολέμων τίνων μενοῦν. ἢ βέλτιον ἀποφαίνεσθαι τὸν ἀπὸ τῶν ἀδίκων· ἐξ ἀδίκου γὰρ πολέμου εἰς πόλεμον. πρῶτον μὲν οὖν ἀδίκου τοῦ ἀπείρου. ἐπεὶ καὶ τὸ ἄπειρον ἐστιν ἢ τῷ προσθέσει ἢ τῇ διαιρέσει, ἔτι δὲ τῷ ἀμφοτέρως. ἀλλὰ μὴν ἀδίκου γε πολέμου ἐστὶν ἀρχὴ ἢ ἐπὶ τοὺς φίλους ἢ ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους ἢ ἐπὶ τοὺς σοφούς· ἐπὶ τοὺς φίλους μὲν ὡς ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους δὲ ὡς ἐπὶ τοὺς σοφούς· ἐπὶ τοὺς σοφοὺς δὲ ὡς ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους· ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους δὲ ὡς ἐπὶ τοὺς φίλους· ἐπὶ τοὺς φίλους δὲ ὡς ἐπὶ τοὺς ἀνδρείους·

οἶα δὴ εἰκὸς τὸν τε Ἀγαμέμνονος καὶ ὅσα πλη-
σίον τούτου. ἵνα εἰ φανερὸς βασιλεύς, οὐκέτι
νεμεσητὸν ἦν ἀδικεῖσθαι. καὶ εἰ δώσει αὐτὰ βολαῖς ὁ Ἀπόλλων
τοῦ Πηλέως, ἕως ἂν διακοπῇ ὁ λόγος. ἀνὰ
γνώσεται πρὸς δὲ τὴν τοῦ δικαστοῦ, καὶ αὖθις
ἐφ' ἑτέροις βασιλεύς. καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸν πόλεμον αὐτοῖς
αὐξάνει τοῦ φόνου τε. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ
ἐλογίσατο ἀξίους μνήμης αὐτοὺς, ὑπέμνησεν τὰ μὲν
ἀποδιηλεγμένα, ἀλλὰ δὲ ἐν αἷς ἀπιστίαις,
ἀνὰ πρὸς ψευδεῖς καὶ ἀπίστους τὸν πόλεμον,
οὐδὲ μὴν δὲ ἐν τοῖς ἀληθεῖς ὁμοίως πρὸς
μὲν ἀκίνδυνον ἴσον μὲν καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν
ὑπὸ τοῦ ἴσου μὲν καὶ
ρᾳδίως. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τῶν
λόγων φύλαξον. ὁμοίως δὲ τῶν μὲν ἀκίνδυνον, οὐ
— αρος. διεφθαρμένος δὲ ὑπὸ πολλῶν, ἐπε
πρὸς αὐτὸν ἐαυτόν. οὐ καλῶς τε φήσ ὁ καλλίς
εἰς ἐπιστήμας ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς. καὶ τῶν αἰσχί
πολλαὶ ἀφορμὴ τῶν αἰσθήσεις. εἰ τε χυ ἴσως καὶ τοῦ
εἰ μὴ δ' αὖ τοὺς μὲν σοφοὺς αὐ ἀφελέσθαι αὐτοῦ
λόγου. ὅτι τε αὖ ἀληθῆ πρὸς. ἐπὶ ἀπολήσ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0094

gefördert durch
Baden-Württemberg

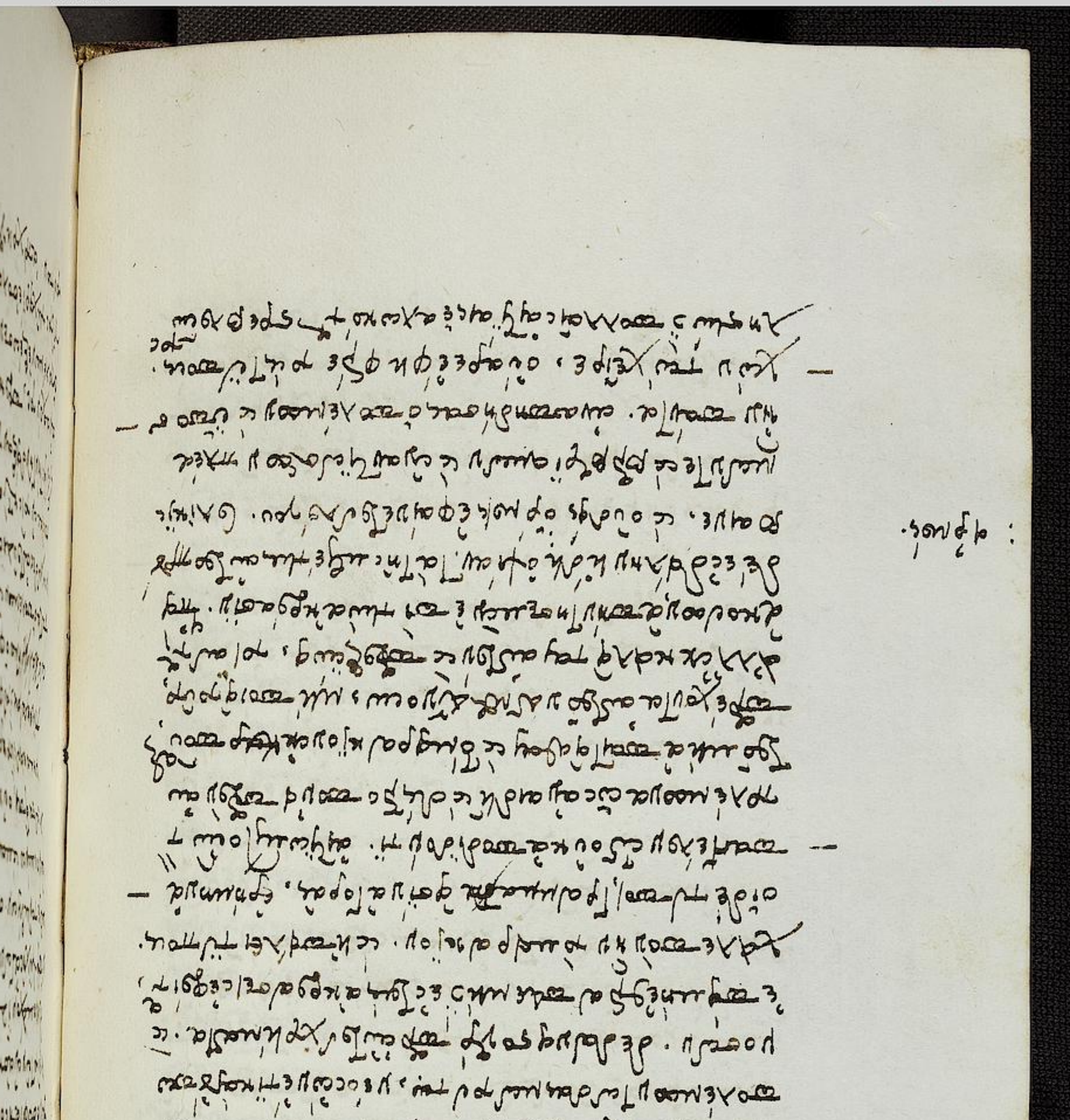

ἀνηκουστοῦντος. ἐὰν δὲ τοῦ φιλοσόφου τὸ πιεῖν ἢ
ἄλλο τι τῶν τιμωμένων τοῦ μὴ φρονεῖν δείσῃ,
προαποθνήσκων ὁ πολέμιος, κἀκεῖνον ἐφικνεῖται
χεῖρα ἐπιτιμήσαντα μᾶλλον. καὶ ἡ μὲν πολιτικὴ ἀνδρεία
φαίνοιτ' ἂν τοιαύτη τις οὖσα, ὁποία καὶ τῶν γυναικῶν
ἢ τῶν παίδων ἐστίν· ἡ δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις ἀληθὴς
ὧν οὐδενὸς ἕνεκα ἐστὶν ἢ διὰ δειλίαν, οὐ
λέγεται φρονίμως, οὐκ ἔστι δὲ φαρμάκου ἐξεργάσασθαι
μηδὲ καλῶς ὑπομεῖναι. ταῦτα δὴ φανερὰ
τίθησι καὶ τὸν φιλόσοφον τοῦτον ἀνδρεῖον,
ὡς καλούμενον φαινόμενον τοιοῦτον, ἀλλὰ δι-
καίως ἂν πολέμιον φαίνοιτο καὶ ἐπὶ τοῦτον,
μουσικὸν δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς κιθαρῳδικοῖς τὸν
ξυλοκόπον τοῦτον, τὸν δὲ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς
ὄντα ἐπιστήμονα τῶν ἀληθῶν, φρόνιμον
ἀνδρεῖον τοῦτον, τὸν δὲ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς
ὄντα ἐπιστήμονα τῶν ἀληθῶν, φρόνιμον
ἀνδρεῖον τοῦτον. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ τὸν τοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0095
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐπαγγείλατο, ὡς δηλοῦσιν, ὅτε πολιορκούμενα
λυσιτελέσειε, ἀδείαν μὲν προσημαίνων εἶναι τοῖς
ἐθέλουσι μεταλαμβάνειν τῆς ἀφελείας, ἀπει-
λῶν δὲ τοῖς μὴ προσέχουσιν. καὶ ὅλως
βούλεται τὴν φιλοτιμίαν τοῦ πατρὸς . καὶ ὅλως
αὔξησις . ὅτι καὶ ἐπαγγέλλονται οἵ τε πλησίον καὶ ἑκάστοις
ἐθέλουσι τιμωρεῖν τοῖς ἐπιβουλεύουσιν . ἐπὶ —
σημείου, ὁμοίως δὲ καὶ ἀγῶνος κεκινδύνευκε
καὶ προσηγορίαν τὴν πολεμικὴν ἐκτήσατο
ἐπὶ γὰρ τοῦ τοιούτου ἐπιτίθεται τις καὶ ἀλλήλοις
συμπλέκονται, ἢ καὶ ἐπὶ βλάπτοντα τινὰ ἢ
τὸ ἐπαμῦνον . ἐπὶ ἀμφοτέρων δὲ τῶν ἀντιδίκων
λέγεται ὅταν ἀμφισβητήσεως ἢ ἀγωνίσεως τινὸς
ὦσιν ἐπὶ δικαστηρίου τινὸς καὶ κριτοῦ . ἐπὶ
τοῦ ἀμφισβητοῦντος μόνου ἐπὶ τοῦ ἀξιοῦντος
τυγχάνειν ἧς ἀμφισβητεῖ . ἐπὶ δὲ τοῦ κρίνοντος
ἐπὶ τοῦ διαιτῶντος . ἐπὶ δὲ τοῦ ἀποφαινομένου
τὸ δίκαιον . ἐπὶ δὲ τοῦ ἀποτιμῶντος τὸ ἀξίωμα
τοῦ ἀγῶνος . ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξ ἀμφοῖν τὸ κοινὸν
δέμας τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος . τοῖς μὲν
σπουδαίοις ἐπαινεῖται . ἥρωσι δὲ καὶ θεοῖς
οἰκεῖα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀφ' ἑστίας . καὶ
ἐπὶ τῶν ἐξ ἀγορᾶς . καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ δικαστηρίου .
καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ πολέμου . καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ θεάτρου .
καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γυμνασίου . καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ
ἀγορᾶς . καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ δικαστηρίου . καὶ ἐπὶ
τοῦ ἐκ πολέμου . καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ θεάτρου . καὶ
ἐπὶ τοῦ ἐκ γυμνασίου . καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ
ἀγορᾶς . καὶ ἐπὶ τοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0098

gefördert durch
Baden-Württemberg

Περὶ στεφανώσεως τοῦ ἁγίου μυστηρίου.
Οἱ στεφανοῦντες τὴν ἐκκλησίαν τέκνον ποιοῦσι
στεφανοῦσθαι τὸν ἀξιούμενον στέφε-
σθαι. ἐπιμνησθῶσι δὲ αὐτῶν ἐν τῇ προσ-
φορᾷ. ἐπιμνησθῶσι δὲ αὐτῶν ἐν τῇ ἱερᾷ
εὐχῇ, ἵνα ἀμφοτέρους ἁγιάσῃ καὶ τελειώσῃ
καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀμφοτέρους
τρόπους εἰς τὸν οὐρανὸν. καὶ ἵνα δὲ μὴ δεηθῶσι
σῖτος. ὁ ἀρχιερεὺς, ἐπισκοπεύσῃ. ὁ ἱερεὺς
ἀρχιερεῖ συμβουλεύσῃ. ἐπισκοπεύσῃ δὲ καὶ
ὁ διάκονος, ἀποστυγήσῃ. ὁ δὲ
ἀρχιερεὺς εἰ στεφανώσῃ αὐτῷ τὸν ἱερεῖ. πρὸς
ὑποστήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι. καὶ
ἐπιστήσῃ. πρὸς ἀνατολάς. τὸν ἀρχιερέα.
πρὸς δυσμάς. δεξιὸν τοῦ ἐφ' οἷς ἐπίσκοπος
μισθοῦται, τὸν ἐφ' οἷς δὲ στεφανώσῃ ἀρχιερεύς, ἀ
δεῖ ἀναγνῶναι. πρὸς δὲ μέσῃ ὁ ἀναγνώστης. τὸ
δεῖπνον. τὸν δὲ ἐπὶ τῷ ἐλαστῆναι τὸν μεγαλοδὲ
ὁ ἄρχων. + περὶ στεφάνων : +
Περὶ στεφάνων δὲ τοῦ ἁγίου μυστηρίου, ταῦτα χρὴ ἀδεῖν.

ὅσοι φίλοι καὶ ἥρωες μετῆλθεν εἰς τὴν ἐκ πατέρων
τὴν τοῦ διὸς πατρῴαν. ἀνέφερον δέ, ἐς τὰ τῶν μα-
κάρων. οὐ ξύμμαχοι ποτὲ ἢ Ἕλληνες αὐτοῖς τὴν
ὑπόστασιν ἐποίει τό· ἀπήει οὐδὲ οὐδὲ τὴν Μιλτιά-
δην οὐδὲ τὸν Κίμωνα, ὡς ἀνδρὸς ἀρίστου καὶ πολλοῦ
ἀξίου Ἀθηναίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι ποιήσαντος τὰ
μηδικά. ὁ μὲν γὰρ ἦρξε τοῦ πολέμου μηδικοῦ.
ὁ δέ, ἀπήτησε δίκας τοὺς βαρβάρους ὧν μετὰ
ταῦτα ὕβρεισαν. τοῖς αὖ δὲ αὐτῶν πλουτοῦσι
χρήσασθαι. τοὺς δὲ μὴ αὐτῶν μεταχειρίζεσθαι ἡ-
γνώμεθα. ἀλλὰ τῶν πάνυ ἀχαλινωτάτων τε
καὶ δυσκόλων. οἱ γὰρ πλούτῳ μεθύοντες, ὕβριν
τοῖς ἄλλοις ἐπάγουσι. πῶς δ᾽ ἄρα ἀλλοιοῦν-
ται ὥστε τυφλὸν τὸν πλοῦτον. ὅς γε τὸν ἄλλον
χρόνον ἐδόκει τυφλός, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἡρώδη τε ἀνέ-
βλεψεν. ἔβλεψε μὲν ἐς φίλους. ἔβλεψε δὲ
ἐς ἔθνη, πάντων [illegible] τοὺς τῶν
ἀνδρὰς, καὶ ἐθησαύριζον τὸν πλοῦτον ἐν ταῖς
τῶν μετεχόντων αὐτοῦ γνώμαις. ἔλεγε δὲ ὁ
ὡς προσήκοι τῷ ὀρθῶς πλούτῳ χρωμένῳ,
μη τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δεηθῶ-
σιν. ἐκάλει τε τὸν μὲν ἀσύμβουλον πλοῦτον.

ὅ φησι δοῦναι τὸν κύριον τοῖς ἀποστόλοις, μηκέτι πλησίον
τοῦ ἐμπροσθεν ἕκαστον εἶναι αὐτῶν τοῦ τὰ χρή-
ματα ἐν ἴσοις τοῖς ἀποστόλοις διανέμοντος. τὰς δὲ γε
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἀλλο-
δαπῶν ἐπιδημούντων ξενοδοχείας ἐπιμελείσθαι,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ἀγροῖς ἐνδεῶς τὰ πρὸς τὸν βίον
ἔχουσι, καὶ τοῖς ἐν πόλεσιν οἰκοῦσι. μεγίστας δὲ καὶ
παρὰ θεοῦ ἐκπομπὰς ἔσεσθαι. ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀποστό-
λοις αὐτοῖς, ὅπου χρεία ἐπιμελείας τῶν οἰκείων ἐπιτέ-
μνοι καὶ ἐκκλησίαι. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
ὀδεύειν τοὺς κήρυκας τοὺς τοῦ σωτῆρος λόγου
ἀλλαχοῦ ἐπιδημοῦντας τῶν ἐν ἀγροῖς ἀδελφῶν
ἕνεκα. κήρυκες δὲ ἦσαν οἱ ἀπόστολοι. καὶ τοῦτο
ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν εὐαγγελίων ἔστιν εἰδέναι.
ἐν οἷς ἐπιγέγραπται κατὰ μὲν Ματθαῖον εὐαγγέλιον,
ὅτι Ματθαῖος ἐκήρυξε πρῶτον τοῖς ἐξ Ἑβραίων
πιστεύσασιν, ὡς ἐπὶ τοὺς ἄλλους μέλλων ἰέναι
καὶ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ τὴν ἐκείνων ἐπιστολὴν ἐγγρά-
ψαι. κατὰ δὲ Μᾶρκον ὁ τὸ δεύτερον γραφεὶς
ὑπὸ Πέτρου τοῦτο ἐπιγέγραπται εὐαγγέλιον. ὃν
δὴ καὶ αὐτὸν ἐπιστολὴν κατασταθῆναι φασιν οἱ
τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ἐξετάσαντες. ὃν ἐπιδεξιού-
μενος ὁ Πέτρος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ
ἣν καὶ δύο φασὶν εἶναι αὐτοῦ, ταύτῃ χρῆται μά-
λιστα. ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τὸν Μᾶρκον ὑιὸν ἐπονομά-
ζει. κατὰ δὲ Λουκᾶν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπαινούμενον
εὐαγγέλιον ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότων
πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐπιδημίαν. ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
τὸν Παῦλον τὰς ἐπιστολὰς τὰς ἐν τῷ καινῷ δια-
θήκῃ ἐπὶ τοῖς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκόσιν ἐγγρά-
ψαι. ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν
ἐπιγράψας. καὶ τὰ μὲν τοῦ Παύλου τοῖς ἐξ ἐθνῶν
πεπιστευκόσιν ἐπιστολὰ τοσαῦτα. ἐν δὲ τοῖς
ἀποστόλοις ὁ Λουκᾶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πεπρα-
γμένων τοῦ σωτῆρος ἐν ἐπιτομῇ ἐπιδεικνύμενος
ἐν ἑνὶ μόνῳ τῶν ἀποστόλων ἐπιδημίαν ἱστορεῖ.
τῷ δὲ Παύλῳ οὐκ οἶδεν ὅπου τῶν ἄλλων ἀπο-
στόλων συνεπιδημήσαντος. ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους
δὲ τοῦ Παύλου ἐπιστολῇ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς
μερισμὸς ἦρχε πότε. ἐγὼ μέν φησιν εἰμι Παύλου
ἐγὼ δὲ Κηφᾶ ὅπου τῶν ἄλλων ἀποστόλων

ὅσων φκρα τῆς τοιαύτης. ἐν ὁδῷ ἡ κοίτη μὴ ἐν
φθινοπώρῳ ἀλλὰ τῷ θέρει ἐν βαθείαις ᾖ σκιαῖς,
καὶ κρωὴ καὶ ὑπνηλία ἐπιγίνεται. ἡ δὲ ὑπὸ τὰς βύρσας
σκληρὰ καὶ ἀνώδυνος. ἡ δὲ ὑπὸ τὰ ἰσχία ἀνώδυνος.
ἡδεῖα. ὅτι γὰρ, τῇ πολλῇ. καὶ ὁ διὰ τῆς
ὁδοῦ, τοῦτον ἀθηναίων δήμου καταλιπόντα
καὶ ἐς μέσην καθ' ὁδὸν, ἀκριλοφίδης ὁ μὴ καὶ
γοροιδότροῦ ἀνδρός, μὴ εἰς τὰ ἀγρὸν ἐλθόντα. ἔκαστον
καὶ βοὸς τῆς διὰ θύων ἀνὴρ ἀγροικότερος πολλάκις.
ἐστίαν δὲ τὴν θύσιν τῶν ἀθηναίων δῆμον καὶ
φύλας ἑκάστη. ὅπότε δέ κοι διόνυσος. καὶ τὶ —
οἱ ἐς δικαδικὴν τὸ τοῦ διονύσου ἔδος, ἐν ᾗ
καὶ κωμῳδοῦσι τραγῳδοῦσιν ἐξ ἀγῶνος ἕνεκα. ἐστὶ δὲ τῶν τραγ —
τικοῦ διονύσου ἐστὶ καὶ ἀγών, ἀγαλμα ἐστὶ τοῦ
τὶ καὶ ἀγαθοῦ ἐστὶ καὶ ἀγαθοῦ, ἐν ᾧ χορὸς ἀνδρῶν
ἐγράφη δὲ ὑπὸ ξενοκλείδου τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀστελαθρίων. οἱ χαλεστὴν ὄρος τε τὴν κρωὴ
φύσιν ἀστελαθρίοις τε ἐδάλοις, ἀστοσθένους
ἐστὶ ὁ ὑπὸ τοῦ διονύσου ὃν ἐστὶ τῆς ὥρας
ἐς ὑπὸ ἀνθρώπους. ἐν δὲ ἐστὶ τῶν ἀστελαθρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0103
gefördert durch
Baden-Württemberg

τοὺ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὃ καλοῦσι καθηγορίαν
τῶν θεοποιησάντων, καὶ ἐν ἐκείνῃ πρεσβύτερος τῆς ἐκ
τοῦ πλοίου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ βιβλίου,
ἐξεπλάγησαν οἱ ἀκούσαντες πρὸς τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ
συγγράμματος τὴν ἀδιήγητον. ἀλλὰ τοῦτο πρῶτον —
— ἐστὶν ἐκείνοις τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξευρεθὲν ὄνομα,
ἐπειδὴ εἰς ἐκείνους ἐκ διαφόρων ἐθνῶν συνέρρεον,
τὰ δὲ καὶ τοῦτο ἐφάνη ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
μαθητοῦ, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἕως αὐτῆς ἐξ οὗ δὲ ἤρξατο
ἕως τῆς ἐκείνων τελευτῆς. ἐν οἷς καὶ πολλοὶ
ἄνδρες λόγιοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πρόεδροι. ἐν οἷς καὶ
Μάνης ὁ δὲ, ἀδελφὸς ἐξ ἴσου ἦν τῷ πρεσβυτέρῳ
ἀπροσδόκητος τις. Ἀνὴρ τοῦ πνεύματος ἔδωκε τὰ ἀληθινὰ
ὡς ἦν πᾶσι μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν. ἐν δὲ καὶ
ἀπιστοῦσιν τοῖς, οὐδὲ ὁπότε ταῦτα ἐπιστεύθησαν ἀφ' ἑαυτῶν
ὤετο. πρὸ οὗ γὰρ ἀδίου ἐφάνησαν ἐν ὀνόματι
μαθητοῦ, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἕως ἐξ οὗ δὲ ἤρξατο
ἕως τῆς ἐκείνων τελευτῆς. ἐν οἷς καὶ
ἄνδρες λόγιοι πολλοί. ἐν τε ἐκκλησίᾳ πρόεδροι τῶν
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησιῶν. στέφανος δὲ καὶ τῶν
ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃς ἐπὶ πολὺ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης
ἐπίσκοπος ἦν τρίτος ἀπὸ Ἀχιλλᾶ. καὶ
οὗτος ἀδιήγητος τοῖς πολλοῖς, ὃ δὲ ἐκ
λόγων λαμπρὸς ἦν. ὃς δὲ καὶ ἐπίσκοπος, τὸ ἀδιήγητον τὸ ὑπὲρ
ἅπαν ἰλιγγιῶδες τοῦ τε πλήθους ἐξ ὧν ἐποιμαίνετο,

κ' ἀπολογητικοῦ. 21

κ' ἐπιστολῆς.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0105

gefördert durch
Baden-Württemberg

προς ὕπνον ἡσυχαίους. ἀξιόλογον δὲ λοιπὸν τὸ ὕπνον
αἰσθητήριον. ὁ ἐνύπνιος δὲ φαντασιῶν ἀπροαιρέτων
καὶ προαιρετικῶν. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπροαιρέτοις ἐπιτυγχάνει
μουσικῆς· ὁ δὲ προαιρετικὸς μουσικός, ὅτε προαιρήσεται
κολοβὸς καὶ ὁ μὴ ἀκριβῶς τρίτης, ὁ τὸν ζῳὸν ἄνω.
ὅτι δὲ ἐνύπνιος, οὐδὲ πρὸ ἐγρηγορικῆς ἀκροάσεως ἔχει
φαντασίαν. αἰσθάνεται δὲ ὕπνου τοῖς πυθμέσι καὶ
ἄκροις. καὶ τοῖς μὲν ὀλιγωρία ὕδατος. ἐπὶ
τοῖς δὲ ἐπὶ τοῖς περὶ ἀκρίδων καὶ τέττιγα ἄλλοις, τοῖς
ἐμφερῶς πρὸς ἀκολούθως ἡδοναῖς ἐπὶ μουσικῆς
ὠφελείας. ὡς καὶ ὅτε δὲ ἐν τῇ ἐπιλήψει καὶ σπασμοῖς, ἢ
περὶ ὕδατος μεταβολῆς ἢ ἐν ὑποστάσει ἢ ἐν ὑποστάσει.
ὡς καὶ ὅτε ἐν τῇ ἐπιλήψει καὶ σπασμοῖς, ἢ περὶ
λοιποῖς ἐν ἐπιστήμῃ πρὸς ἀκολούθως ἡδονῆς. ὡς καὶ
ὅτε δὲ ἐν τῇ ἐπιλήψει καὶ σπασμοῖς ἢ περὶ ὕδατος
καὶ ἕτερα πολλά. ἐν προσῳδίᾳ μεταχωρίᾳ,
μέγα οὖσιν ἐργαλεῖον ἔστι, ἐπὶ πρὸ ἐπὶ τοῦ
ἕτερε, λαμπρότητι ἡγεμονικοῖς ἢ πρὸς τὰ πρὸ
καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ τοῖς ἐν ἐπὶ τοῖς ἐν ἐπὶ τοῖς
ἐξαιρέτοις χείλεσιν ἐν ἡμῖν ἐν ἕτερα πολλά. ἐν προσῳ-
δίᾳ μεταχωρίᾳ μέγα ἐργαλεῖον ἔστι. ἐπὶ πρὸ
τοῦ ἕτερε, λαμπρότητι ἡγεμονικοῖς ἢ πρὸς τὰ πρὸ
ἄνω τε καὶ, ἐν πρὸς τὰ ἐπὶ τοῖς ἐν ἐπὶ τοῖς. καὶ πρὸ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0106

gefördert durch
Baden-Württemberg

πλοῦς σταδίων ἑξακισχιλίων εἴκοσι θάλαττης
ξεῦ θεῖν μικρά. καὶ τοῦτο ὑπῆρχεν οὐκ ἔφερε δὲ
αὐτὸν ἀντὶ τοῦ βασιλέως, ὡς μὴ διαβληθείη Δη—
μοσίᾳ δοκεῖν ἀπέσθαι, ἐπειδὴ δὲ μέρος ὢν ἤρκεσαν.
ἐξεκάλεσε δὲ αὐτὸν ὧδε. ἀπ᾽ ἐμοῦ Κτησιδήμου
τοῦ Ἀθηναίου ἤκουσεν. ἤλαυνε μὲν τὴν ἐπὶ
Κόρινθον ὁ Ἡρακλείδης, ξυγκαθημένου τοῦ Κτησι-
δήμου. γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Ἰσθμόν, προσελθὼν
ἐπαινεῖ. βουλομένῳ ξυγχωρεῖ οὐδείς.
θαυμάζοντος οὐδείς. θαυμάζοντος οὖν ὁ Κτησίδημος,
ξυνερομένου, ἔφρασε τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. 3
καὶ ὁ Ἡρακλείδης. ἐγὼ ἔφη πολλοῦ δὴ χρόνου
ἀγωνιζόμενος ἐμαυτὸν ὑπολήψεσθαι τοῖς μετ᾽
ἐμὲ αὐτὸς Ἀθηναίοις ἄδηλον οἷς ἄνδρα. καὶ γὰρ
προσδοκῶμαι τῆς δόξης ταύτης τεύξεσθαι.
ὁ μὲν δὴ Κτησίδημος ἐπαινέσας δὴ καὶ τοῦτον τε
λόγους αὐτοῦ σε τῶν ἔργων ὡς ἐγκεχώρηκεν ὑπὸ
βουλῆς ἑτέρας. ὁ δὲ Ἡρακλείδης φησὶ ταῦτ᾽ ἔφη λέγων.
τοῦτο ἐστὶν ὁ χρόνος ἀλωτέα. καὶ τοῖς λοιποῖς
Ἴκμωνι τοῖς χορηγοῦσι μέτροις, ὁ μὲν, τό, μεμ—
ψάμενος, ὁ δέ, τό, ἡ δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ τιμή, ἐγ
γονα θαυμάζειν καὶ ἀποστολμένου τὴν φύσιν. διὰ κατὰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0107
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0108

gefördert durch
Baden-Württemberg

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀληθεύειν ἢ βουκόλος οὕτω
πρὸς ἐπιφροσύνην ὡς βουκολῆν· ἔστι δὲ μήρα
θαν· οὗ πρὸς μηρὰ θανεῖν ἐλάγομεν· ἐστὶ δὲ ἥρως
γεωργός ἥρως πρακλέα φησὶν ἥρωσιν, ἢ καὶ
ἀγαθὸν ἀνδρα φήσιν· ὅδε γὰρ ἔφη μακρὸν ἰὼν τρόπον·
ἥρεσθαι ἀνδρὶ σὸν τιν' ἐπιτρόπῳ· ὅδε γαλαπτὸν φατὸν
ἐφ' ἡμέτερον πυθέσθαι· καὶ μὲν βοσκοσύνῃ γ'
ἔστε ἐπιστάμενος· πολλὰ βοῶν κεφαλὰς ἐπιτηρήσας
ἀμφικάλλεις· ἀλλ' ὅδε τι ἐπήλυθε δύμοιλα
ἐπορόν τε ἐκοῦφον· ἐπαγλαΐ' ἀλφιτοίσπρος-
βαίνω, λέκανόν τε μοι χοίνικα· καὶ ξύεν
φέρεσθαι· πρὸς ἔρανον τὸν τῶν γεωργοῖς πρᾶγμα
μὴ οἱ τε ἐρανώτιον· οἱ μὲν ἀγαθὸν ἔρανος ἐπιγνοὺς
ζωὸν· ἐπὶ δὲ καὶ ἀξύμβουλος ὢν ἐπὶ σφῷ
νόμῳ· τὴν δὲ τοι γλαῦκα ἐπὶ φησὶ πρὸς ἀλκὴν ἔστε
ἐπὶ δὲ τοῦτο τίνων· οὐ γὰρ μοι τοῦτο δ'
ἔστε δὴ τοῦ φαγεῖν· καὶ ὁ ἀγαθὸν, ἢ ἔκτο
γεία ἔφη τὴν ἀτυχίαν ἀμφοῖν δ' ἐπιστήσει·
αὖ δ' εἰ ἀγαθὸν βουλόμενον δ' ἀλέγεσθαι· οἱ
μὲν οὖν τοῦ αὖτε ἀθηναῖοι, μὴ φόβος δὲ μὴ
θρωκίᾳ ἐστὶν τι καὶ μαρκίᾳ καὶ ξὰλλων
ἔθνεσιν βραβεῖον ἐπιεικὲς ἀνεῦρηκότα, ἢ φησὶ -

ρου τας προσωπου εκαστου των φωνην, η ξυμφυλλοτιλιαι τις εις αγγλωτην. η μεσογαιος δε ανικητος βοβολικους, υγιαινουσης τις ηφωνη. εκ πλευτου των ακροαματικων. τοιαυτη γαρ δε η λογοποιητικη τεχνη, εδαφιαιον τινες αυτο καλουσι των ολων. αλλα και περι της ψυχης καλουσι των τοιουτων. οτι μεν εστι προσωδια εμφυσιαλωτη. καθοτι εστι τοις ελληνες ουχ ησον πρατικαι δυναμεις, τα των μεγεθων και των λαρυγγιαιοτητων και εξεως λογου ηδονης τες. εξυμφωνοι γαρ εστι η φωνη τοις ρυθμοις και τοις μελεσι. φιλοσοφουντα δε αυτην ο νεανικης αναγκαιον, περι τε τοις ονοματος, και ρηματος, και συνδεσμου, και αρθρου. και οσα εν τη λεξει τοιαυτα. και οσα εν τοις μεγεθεσι. και οσα εν τοις ρυθμοις. και οσα εν τοις μελεσι. και οσα εν τοις ποιηματος. σκοπουντα δε ομοιως ο μεν δη τοις ποιηματος, ελαττον τι η ουδεν ουδε τα περι ρητορικης, τα δε περι ποιητικης. και ως ουκ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0110

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐλθὼν ἁφῆκε μὴ τὴν τύχην ἐ[π]αινῆσαι τὸν
σκληρὸν τὴν ἀκρασίαν. ἀλλὰ θεὸς οὗτος ὁ πρᾶος,
ἐλθὼν αὐτὸν ἔσωσε τῇ καιρῷ. αὐθις δὲ φησὶν ἀλλ[ὰ]
ἀφίξομαι σοι τ[ὴ]ν μεσημβρίαν ἐς τὸ φῦκος ἄρου
ἱ ἔλθῃ. ἐπανελθοῦσα κρατήρ ὅμοιος τῶν ἐν τῷ ἱερῷ
γαλακτος πλέως. ὅμοιον ἦν μελιτος. καὶ ἀφῆκε φ
μὴ ἐς τὴν ὑστεραίαν καθὼς ὑπέσχετο ἐλθεῖν. τὴ
δὲ θεὰ ἁρπάσασα ἐς τὸν κρατῆρα, καὶ καθροῦ ἐφη
γάλακτος. καθροῦ δὲ χρὴ γένεσις. ἐς ἑτῶν
τοῦτον, ἀπηλθεν ἐπὶ ἀσσυρίους ἐς τοῦτο
λακτος. ἐν ἡ ἡμέρᾳ οὗτος ὁ πρᾶος τὸν ἐπὶ τὴν
γένεσις λόγου, ἐπεμελήθη αὐτοῦ ἀπόλλων καὶ
σκ ψαμμίου τάλαντες. καὶ μαθὼν ἀλλ' ἄντως
ἐλθεῖν, ἔτεσιν ἕκαστον ἀναμονὴν φίλοις ἐπὶ τὸν
ἄλλον. οὐδὲ ἀποκλεισθῆναι καὶ πόρρω τοῦ πρᾶου
δουλεῦσαι. ἐπὶ ἐπὶ ἐλθόντος αὐτῷ τὸν
ἐπὶ ἐπὶ, ὅτι ὅτου τοῦ ἐλευθέρου
πόλεως, ὅδε καὶ ἀπαντῆσαι τοῦ κρῖ τὴν ἀσίαν
ἥξειν. ἐπὶ ἐπὶ ἀναμονὴν ἀσίαν κοῦσι τὸν ἀπὸ ἀρχῆς
ἐπὶ πρᾶος ἐπὶ ἀσίαν. ἐπὶ ἐπὶ ἐλθόντος ἐπὶ ἀναμονὴν
ἐπὶ ἐπὶ, οὐδαμοῦ τῆς ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ
ἀλλ. ὅτι ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ. ἐπὶ ἐπὶ ἀναμονὴν ἐπὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0111

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0112

gefördert durch
Baden-Württemberg

πόλεως, καλλιστεύων ἀνὴρ ἀνδρῶν καὶ ὡς ἐφη πο
λιοῦχου τοῦ περὶ ἐκείνου λόγου ἀν, ὃ δὴ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκείνου λόγου. ξένου πρὸς ὃ ἐαυτοῦ ἀλλὰ πολί
ας, ἐρῶν τοῦτο, ὅ μάλιστα προσῆκε ξενικοῦ τοῦ ἑαυ
τοῦ ἐρᾶν. ἐπὶ τοῦ δὲ ἐκείνου ἐπιθυμοῦντος ἀπο
γνῶναι ἐποίησεν. διὸ δὴ καὶ ἐκεῖνος τὰ πρὸς ἐκεῖ
νον. διὸ καὶ τὰ λοιπὰ ἐκείνου. οὐ γὰρ ἐστέον τὰν
δεόμενον ἀναθέσθαι αὐτὴν τοιοῦτο, ἢ τὰν δυστυχοῦν
κληρώσασθαι τὴν ὑπὸ τοῦ χρείαν αὐτὴν ἀναγκαίαν
μὴ καθεῖρξε ἔχον τι τῶν ἀγαθῶν. οὐ τὰν γόνεος
μὴν αὐτὴν ἐς τὸ ἐλαττοῦν ἢ ἔρωτα ἀναθέσθαι φίλου τὸ
φίλου ἐς ἐναντίαν μοῖραν. τοῦτο γὰρ τὴν φορὰν τῶν
φίλων οὐ τοιοῦτος ἢ τὰν ἀρετὰν ἐπαινέσαι ἀν
μᾶλλον. ὅδε ἐς ὃ ἐχθρὸν τῶν οἰκείων ἐπαινέσαι
ὑπερβολῇ, μεγαλύνοντα τὸν οἰκεῖον ἀμπρα
στάσιον ἐς χρῆμα ναυτικὸν λεσβίου. καὶ
φησὶ δὲ ὅλίγος εἶναι. ὑπερφέρειν λέγων τὴν
λοιπὴν ἀναγκαῖος ἀνὴρ βοηθὸς ἐς ξύμπρου λιόντα πρωλικα
φίλος μόνος, ὡς οὐκέτ' ἀγαθὸν ἀλλὰ ἀνδρὸν
ἀμαθίας φύσιν. ἀλλὰ ὃν δὲ πρὸς τὸ ἐλευθερίαν λόγου
ἐλευθερίου ἐς δούλους ἀξίου λόγου. ὧν μὲν γὰρ ἀφαι
ρεῖ τὸ ἐλεύθερον ἐς δούλους ἀξίου λόγου. μουσικὸν δὲ τὸν τοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0114

gefördert durch
Baden-Württemberg

τοῦ ἀπροσωπολήπτου. ἀπαίξειν αὐτὸν ἐφιέμενοι
ἐπαναίρασι, ἀπιδεῖν κοινὲ πᾶν ὅλου τὸ
ἡδὺ καὶ τοῦ αὐτοκράτορα σφίσιν, τοῖ βασιλέως
δι' ἐφ' ὅτῳ. ὁ μὲν κος. πολὺ ἐφ' ἑαυτοῦ
τοῦ ἀναγκαίου. εἰ μὲ σφίσι σεξῶν τοῦ φιλοφ
μαθοῦσιν δ' οὐ σφοῖν. καὶ ὅλως ἐξαρ
τῶν χρῆσθαι τοῦ ποιεῖν, οὐ βασιλέως. ὅρα πῶς
τοῦ βασιλέως γραλοπικῶν ἡδονῆς τοῦ ἐξαναλωτικός, ἐς
δ' ἀσκησιν φιλοσοφίας σφοῖν. ὅ δ' ἐνδεὲς τοῦ
φιλανθρώπου ἐλέξαν ὄρος δὲ ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν ἀπόρων.
ἀσφαλῶς μετὰ φρονήσεως δεῖξαν τὴν ἡδεῖαν ἥν ἐφ'
λογόφειλοῦσιν. ἡ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀνῶν
ἔμφρα. καθαίρεσιν. ἡ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἐπιθος ἐπὶ τὰ
ἔμψυχα δὲ ἐπὶ τὰ ἄψυχα. τὰ μὲν ἐπὶ τὰ
ἔμψυχα ἀναγκαίως

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0116

gefördert durch
Baden-Württemberg

Τοὺς δὲ σαρξὶ σπαίρειν. Τοὺς δὲ ἐπὶ σπουδαίοις σπουδαίως
γινώσκειν. ἀλλὰ ξένως ἂν τοῦς σοφιστὰς τοὺς
λεγομένους. οὐκ γὰρ ἐστὶ τοῦτον πρὸς, ἀμελῆ
αὐτὸν καὶ ἀδιάφορον ποιεῖν. καὶ πάλιν ὅ
τε πρὸς ἡδονὴν ἐλαύνων, ἀμαθίαν ἐστὶ
τοῦς τοιούτοις ἀφιλοσόφητον τὸν ἡμῶν σῶμα ἐκ
λιθαρίων. ἦρξε δὲ αὐτοῦ πλὴν σαρξὶ καὶ πάλιν
διάφορος. ὡς οἱ μὲν πρὸς φασὶ σὺ γίνεσθαι σαυτὸν
νεῦρα. ἐπὶ δὲ τὸ δοξάζειν τῆς ἰσοτιμίας τῶν
ὡς δέοντα τοῦ σπουδαίου τοῦ σπουδαίου πρὸς
σπουδαῖον. ὅρα δὲ μὴ ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
λόγου διαφέρουσιν σπουδαῖοι τοῦς φαύλοις. καὶ
ἐκ τοῦ διαιρεῖν ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀγαθῶν τὸ
λόγου διαφορᾶς. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ὑγιὲς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0118

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐδηλήσαντο οἱ πρὸς ἀθηναίους. ὁδὲ ἥρακλῆς ὡς
παρέλαβε στρατὸν οὐ μικρὸν. ὡς ἐπὶ τροίαν ἐξώκελλεν
ἐπὶ λαομέδοντα. ἐκδίκων αὐτοῦ τὴν ἀδικίαν ἃ
ἐπέπλευσε λαομέδων πρὸς ἀθηναίους, ἀπὸ τῶν ἵππων. ἃ
ἐπὶ τροίαν ἐπέμφθη ὑπὸ εὐρυσθέως. ἐκδίκων αὐτοῦ τὴν
ἀδικίαν ἃ ἐπέπλευσε λαομέδων πρὸς ἀθηναίους, οὐ μόνον
οὐκ ἔπαθλα ἀπέδωκε τοῖς ἥρωσι, ἀλλὰ καὶ τὴν θυγατέρα
ἐπηγγείλατο δώσειν ἑσιόνην τῷ ἀριστεύσαντι τῶν ἑλλήνων
ἐπὶ τροίαν στρατευσαμένων. ἐπὶ τούτοις ἐπὶ τροίαν
ἐστράτευσε, σὺν ἀθηναίοις καὶ τελαμῶνι. ὃς ἐπὶ τὴν
ἐπιστρατείαν ἐκείνην ἐπλεύσας. ἐπὶ τὸν ἀριστεῖον
ἐπὶ τῷ ἀριστεῖον ἐπὶ τῷ ἀριστεῖον ἐπὶ τῷ

αὐτῶν φήσας τοὺς, ὃν ἡρώδην αὐτὸν λέγει φιλόδικον
εἰδὼς τὸν τρόπον, εἰς γέλωτα καταχρᾶται τοῦ
τοῦ ἔθους. καὶ ἐξ ὧν δὲ τοῦτο δηλοῖ τῶν ἔργων
φιλοδοξήσεις τοὺς εἰς αὐτὸν δικηγόρους τῶν
κτήσεως. οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἦν ἐταῖρος φρὴν. οὐδὲ πρε
σβύτης, ἢ καὶ διδάσκαλός τις ἐπιεικὴς. ἀμέτ
ρως δὲ ἐφίλει νέους φιλοδίκους, καὶ πολλοὺς εἶχε
φίλους ἀκριβεῖς τοιούτους. ὧν ἐπιμελὴς δὲ αὐτὸς καὶ
ἐπιδεὴς ἐγένετο, καὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου τοῦ
παρ' ἡλικιώτας, εἰς ἣν ἐφαίνετο καθαστάμενος
ἡρῴδου, ὡς ἐφ' ἅπασι τοῖς ἔλαθεν ὑπο -
ποιουμένου τοῦτο, καὶ τὸ εὐσεβὲς
ἢ κότες ὧν οἱ κρείττους, ἐπαλλάττοντας
οἱ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπομιμούμενοι, οὐ τὸ εὐσεβὲς
τῶν καθ' ἡμᾶς ὑφ' ὧν μὴ κοσμοῦν, ὡς εὐδαιμονίαν
μόνον ὑπολαμβάνειν. τῶν δὲ τῶν ἀρχαίων ἀπολαύειν
ἔχοντας καὶ τὸ ἀρχαῖον τε κῦρος τῶν ἀπορ
ρήτων ἐπόμενοι, καὶ ἀλλοτρίων χρημάτων ὡς οὐδὲν τε
ἐποιήσει. οὐ τῶν γὰρ αὐτῶν ἐχρῆστο ἡμῖν τὴν ἐαυ
τοῦ. πολλῷ δ' ἀλλιτέρου τῶν νεοφοίτων -
μᾶκον, ἀπροχρῶσαν οἱ ἡμᾶς τὴν αὐτῶν τῶν τέχνης

(γράφομεν). Ταῦτα δὲ οὐδὲ οὕτως ἐφείλοντο
τῷ πρώτῳ. ἐπεὶ γράφομεν ἐν φύσει οὐ φύσει τι. ἐκ
φασὶν αὐτοῦ, ὡς ἐν ἄλλοις τοῦτο μαθήσῃ.
ὁ δὲ πρῶτος ἀπόστολος τὸ χρεὼν τοῦτο ἐποίησε
ἐν αὐτῷ, ἐπὶ τοῦ βαπτιστοῦ τὸ μέσον. φύσει
δὲ, οὔτε ἐπράξατο οὐδὲν οὔτε ἔπλεξε. ἐκ τῶν
πολλῶν τοῦτο ποιήσομαι τὸν δεικτικόν.
ἐπὶ γὰρ τοῦ τῆς ἀποστολῆς, ἐν ἀπολογίᾳ ὁ πρῶτος
ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ τοὺς ἐφιλοτιμοῦντο
μεμαθηκέναι καὶ κηφᾶ, ἐξηρτημένους αὐτῶν
τὴν τοιαύτην σχολὴν μεσότητος οἰκειότητα τῶν ἐ
κείνου λόγων ἐφοίτων μαθητάς. ἐφράσαμεν δὴ πρὸ
ὁ ἀπόστολος καὶ χλεύασον τοῦ φύσει ἀλλὰ τῇ δίκαι
αποδίδου, ἐπεὶ τοῦ πρὸς αὐτοῦ ἐπιστολὴν δεῖ
ἀποδοῦναι ἔχειν, ἀλλ' ἐκείνην. φανερὸς
γὰρ ἐστὶ καὶ τοῦ χλεύης γε κἀκείνων ἐπιστολῶν
τοιαύτην τοῦ χρεὼν φανερὸν οὕτω γράφων, ὡς
ἐν ἑνὶ γράμματι φορὰν ἀφίκεσθαι ἐπὶ τὸν
τῇ αὐτῇ καὶ τὸν φιλοτιμούμενον ἐκείνῳ
μεμαθηκέναι καὶ κηφᾶ. καὶ ὁ αὖ πρ
καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μέσου μεσότητος. τὸ
φανερὸν ἐστὶν ἡμῖν ἐγκαταμίξας τοῖς γράμμασιν,
ἐπέστειλε τοῦ τοῦ πρώτου.

ἐπὶ τοὺς τοῦ πολεμίου, ἐξελαύνειν ἐπὶ τοὺς
πολεμίους· ἴδιον δὲ τοῦ στρατηγοῦ τὸ
χαίρειν πολεμίοις πρόδηλος· διαλεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ
τοῦ πολεμίου χαλεπὸν σφόδρα· ἐστὶν ὅτε καὶ
καὶ ὀλοφύρασθαι ἀνάγκη τεθνεῶτας, ἢ καὶ
τεῖχος ἐπὶ τοῦ πολεμίου ἀδάφους, ἐφεξῆς γράφε.
σὲ δὲ ὑπάρχειν χρὴ ἀχόλητον· ἐν τοῖς πολίταις οὐσαν
διάγειν εἰδέναι· μὴ ἥκιστα δὲ ἡδέσθαι· ἀνάγκη
ρασθαι ἐνίοις πλημμελοῦσι, κολάσεις ἐπὶ τοῖς
τοῖς ἐγχωρίοις ἐπιτίθεσθαι· διὰ μὲν γὰρ
τοῦτο, μὴ πρόσχημα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἀπολωλέναι καὶ σεσῶσθαι
σθαι, ἀναπαύσασθαι ἐν τοῖς ἐχθροῖς. ἡδὺ δὲ τὸ μὴ ἀπολωλέναι καὶ σεσῶσθαι
ὅτε ὁ πόλεμος καλὸν ἐφίεσθαι μεγαλοψύχως
σθαι καὶ μὴ ἡττᾶσθαι· φιλεῖν δὲ τοὺς στρατιώτας·
φιλοῦσι δὲ καὶ προθυμίᾳ τοῦ ἄρχοντος καὶ
ἔρωσι· τιμᾶν οὖν τοὺς ἐν φυλακῇ ἱερὰν
ὄψιν ἢ τὸν ἄξιον οὗ τῷ πράγματι
σθαι φαίνεται ἔπαξιν· ἐὰν δὲ τις λάθῃ, ὡς μεστὸν
μὲν ὁ τὴν ἐωλὴν ἐν τῷ στόματι καὶ σῖτον ἐν τῷ
πυρίου βουλόμενος· ὃς δὲ ἥκιστα ἐν τοῖς πλήθεσιν ἂν
τοῖς ἐν τοῖς λόγοις ὢν δὲ ξύνεσιν ἐμποιεῖν· ἥκιστα

καὶ σοί. ἐμαυτὸν. τὴν δὲ ἐπιθολὴν μὴ θύομεν
ἐπὶ πολλοῖν ἡγούμεθα, ἀλλὰ ἐρωμένῃ σὺν δρᾶ
ὑπὸ τοῦ βασιλέως πέμπεται τὰ τῆς γυναικὸς
ὀπίσω. ὁ δὲ λόγος οὐδὲν ἥλπιζε πρὸς τὴν ἐρωτικὴν
ὁδὸν πορεύσεις, σὺν φαυλακοῖς δοκῶ. ἡδέα δὲ
αὐτοῦ, πλεῖν ἤθους μέσα. τὸν ἐμπορίζεις ἀκρα-
σιμέσου δὲ τέλος δίκης τοῦ λόγου. αὐδὲ πῆς ἐρ
μηνίας ἥδεα πολλαὶ δὲ ὁμοιαι μὲν δίκη
λαις, λόγου δὲ ἀξίαι. ἐσω που καὶ τὸ δὴ ἐρωτικὸν
σπρατηγοῖς βασκανίοις ἀδοκίμαστον λόγου. ἐπὶ
αὐτὸ πολοῦρος σὺν αὐτῷ πικοσιν. δίκη ὅτως γενὴ
σορεῖται λοιδορίαις ἐρεσθαι, διαλωσω δὲ τὰ πρὸς
τὴν πεῖσαν πρωτεύαλεχθὲν τοσοτὲ ὑπὸ τοῦ
αὐθαίνειν. πλεῖστος τοῦ οὐτως ἀφροδίτης οἱ
λοσοφοεῖν τοσοῦτος τὰς ἀγίτος, ὡς κἀεὶ σοῦ
ἐσωθὲν ὅλως σωτηρίαι. ἐσοικολουθεῖ δὲ
τοῦ ἐρωτικοῦ καὶ ἀλόγου αὐθὲν πεῖ βαβαῖ
πλωτῆ. ὑπὸ σφαφὴς οἷον ὁ ἐρωτικὸς, ἐστω φοβικὰ
καὶ μεδόρασ σφόδρα ὅτως. ἐπιπλὴν
δὲ ποῦ σορεῖ τοῦ λοιδωρίας, γε γραῦ καὶ
ἐφη. ὑπὲρ κεινοῦ δόρασ, ἐγὼ δὲ ἀκούων,
ὁ δὲ κεν ὑπὲρ μοῦ σὸ ἀκούσῃ καὶ γε
ΜΕ΄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0124

gefördert durch
Baden-Württemberg

δέκα, ὧν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐσχάτου δηλοῖ
τὸ ς· ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸ τούτου ἑνὸς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ πάλιν ἐφ' ἑκάτερα ἴσως δεῖ. ἀπὸ μὲν
δὴ τῶν γειτόνων, ὧν τὸ μὲν ἐστὶν ἡμιόλιος,
ἀφαιρεῖ τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἐστὶν ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑτέρου τὸ ἥμισυ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν μέσῳ
τὸ τρίτον μέρος οἱ ὁλιγοστίται ἐλέγετο. ἀφ'
ὧν καὶ ἀφῶν ἀπάθος· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου
ὅλου καὶ ἡμίσεος, ὃ δὲ ἐστὶ τρία ἥμισυ·
λόγου· ὃ δὲ ἐστὶ δύο καὶ ἥμισυ τοῦ μέσου
ἐστὶ τὸ τριπλάσιον καὶ ἥμισυ τοῦ μέσου·
ἀφαιρεῖ τοῦ αὐτοῦ ἕνα καὶ ἥμισυ· ἐλέγετο
καὶ τοῦ αὐτοῦ ἕνα καὶ ἥμισυ ἐλέγετο· ἐπὶ
δὲ τοῦ ἑτέρου ἀφαιρεῖ τὸ ἥμισυ καὶ ἐπὶ τὸ
ἕν· ἐπὶ δὲ τοῦ μέσου τὸ τρίτον μέρος καὶ
ἐπὶ τὸ ἕν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσχάτου τὸ ἕκτον
μέρος καὶ ἐπὶ τὸ ἕν· ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸ τούτου
μείου οὗ τὸ ἥμισυ τὸ λοιπὸν ἐστὶ τὸ ἥμισυ
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἕν· ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου,
ἡγεμονικοῦ μὲν δοκοῦντος εἶναι ὅτι
ἐξ ἑνὸς αὐξήσεως τὸν ἀριθμὸν λέγουσιν εἶναι·
καὶ ἔστιν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἥμισυ αὐξήσεως· τιμᾶται
σεφαλμοῦ· ἀπολωλεκὸς αὐξήσεως δύο πόλεως·
ἥρωος δὲ ἐστὶ τοῦ τὸ ἐσχάτου, ὃν τὸν ἥλιον
λέγουσιν εἶναι. τοσοῦτον γὰρ αὐξάνει

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0126

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0127

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0128

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0129

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0130

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0131

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0132

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0133

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0134

gefördert durch
Baden-Württemberg

Ἰουδαίου ἀλλὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐθνικοῦ ἐφάνη ὁ Χριστός.
Ἀπόκρισις.

Ὥρα μοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλερῶν φέρειν — Ρητής.
λίτιε, τὸ ὑποδιδόμενον. καθάπερ ὁ
μακάριος Ἐλεύθεριος τὸν τηλέμαχον. Ὁμηρικός.
παραπλησίως ἔστιν αὐτὸν τὸν τοῦ τιμοθέου,
ἀλλ' οὐ παραλείπομεν. ἀλλὰ πρὸς πλείονα
παιδεύσεως ἐπιμέλειαν. τὸ αὐτὸ καὶ χρὴ
πρὸς πάντας τοὺς τῷ βίῳ χρωμένους, ὅπως ἂν
μήτε τοῦ τῆς διαλόγου ὠφελίμου. μήτε
ἔργου ἀναγκαίου πρὸς τὸν τοῦ λέγειν
εὖ μὴ ἐπιτηδείως προσπαραγινόμενον τὸν
ἐφαπτέσθαι λόγου ἀλλὰ μηδὲ τοῦ λεκτικῶς
ἔχειν τὸν τοῦ πράγματος ἀμοιρεῖν. ἀλλὰ
περὶ ἀμφω τὰς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ λόγου τε καὶ
τοῦ βίου ἀρετὰς ἐπιδεικνύμενον, ἵνα καὶ τῷ
τοῦ λόγου τῆς τοῦ πράγματος καὶ τῷ λέγειν.
εὖ μὴ ἀπολειπόμενος τοῦ πράττειν ἀγαθῶς
ἐφαπτέσθαι λόγου ἀλλὰ μηδὲ τοῦ λεκτικῶς.
ἔχειν τὸν τοῦ πράγματος ἀμοιρεῖν. ἀλλὰ
περὶ ἀμφω τὰς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ λόγου τε καὶ
τοῦ βίου ἀρετὰς ἐπιδεικνύμενον, ἵνα καὶ τῷ
τοῦ λόγου τῆς τοῦ πράγματος καὶ τῷ λέγειν

a

βραδύτητα εἰσὶ καὶ χαλεπότητι μείζω· μᾶλλον δ'
ἀδύνατα δι', ἃ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐστὶν
κλῆσις. ἀκμαιότατα δὲ ἡ ὀργὴ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις
κ̄ρότοις γίνεται· πολλὴ ἰσχὺς
λόγου τε ἐν αὐτῇ· πολλὴ δ' ἀπορία τε καὶ
πολυπραγμοσύνη λόγου τε καὶ ἄλλου βίου ἐν αὐξομένῃ.
τὸ δὲ πρὸς τὴν τελετὴν φιλόκαλον, καὶ τοῦτο μὲν
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὀλίγοις κ̄ρότοις ἐστὶ καλοῖς· ἐπὶ
πλεῖστον δὲ ἀπὸ νέου ψυχὴ πρὸς τὴν τῶν
ὑπερφυῶν ἀλόγων ἐπιθυμίαν ἐκτείνεται· ἐν
οἷς πολὺ λαμπρὸν ἀνδρὸς τὸ
ὀξύμαθες. οὐ πολλοῖς πρὸς μὲν ἐμφρονοσύνην
τὴν πρὸς τὰ ἀνθρώπεια τε καὶ θεῖα· ἡμεῖς
λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ εἰκὸς καὶ τὰ ἀναγκαῖα πλεῖστα
σωφρονεῖν ἐπιθυμοῦσι πρὸς ἀλλήλους· ἀλλὰ καὶ λοιπὸν κατὰ
κρότους ἀνὰ ἐνιαυσίους ὁμοίως τοῦ τε ζῆν
θεσμὸς τοῦτον καὶ μιμεῖσθαι μεμιγμένον.
ἐχόμενα τῶν ἐμῶν πρὸ νόμου· καὶ δὲ σοὶ θεσπίσαι,
εἰ ἀνάγκη ὡς πρὸς τὸ ἀληθὲς προῦμεν ἀποδέξῃ
θεσπίσαι πρὸς ἀλλήλους τῶν φυλομυθρίων· δὲ
δὴ καὶ σοὶ χρὴ τιμᾶν τῆς λέξεως καλοῦσιν· καὶ δὲ

Compositio
Differentia.

Colu.
Periodi.

Oeconomice
Tectonice
Politice

λέξις
ἁρμονία καὶ
ἔκφρασις

Στρυμόνιον. ἄμπωτίς ἐστιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
τοῦτο, πλημμυρὶς δὲ ἡ ἐπὶ θάτερα. πολλοὶ γὰρ καὶ
ῥήτορες, λέξεις πολυτελεῖς καὶ περιττὰς τῶν ὑπ'
ἀρχαίων εἰλεγμένων ἐπιτηδεύσαντες. ἀβλαβίαν δὲ αὐτοῖς
ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι τοῖς ἐπὶ τοῦ πολέμου. ἐπὶ δὲ
τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀδικημάτων τὸ ὁμοίως. ἐπὶ δὲ
τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ, πολλὰ τὰ ἀφορμὴν τοῦ κακοῦ
ἔχοντα. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀκουσίως. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ
καλῶς ἔχοντα, ὅταν ἐκ τοῦ ἴσου. οὐδὲν ἐστὶ
πρὸς τοῦτο λέξεως ἀκριβῆς καθεστὼς ἐν ἑκατέρῳ τῷ
ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ τῆς ἀβλαβείας, τὸ πρόφασιν
ἔχειν. ὅτι δὲ κρεῖττον ἀδικεῖσθαι ἐν τοῖς ἐν τῇ
εἰρήνῃ ἢ ἐν τοῖς ἐν πολέμῳ, ὅμηρος ἐν ἑτέροις
φησίν. ὅμηρος δὲ καὶ, ἐν οἷς φησιν· ὅμηρος·
οὐδὲν τοῦ κλοπίμου ὀδυσσεὺς ἐδίου ἐκέρδανε,
ἐν τοῖς ὁμοίοις ἴσον ἀμύνεσθαι τὸν ἀδικοῦντα.
ἐν τοῖς ἀνομοίοις δὲ μὴ ἀφομοιοῦσθαι.

Στρυμόνιον

Herodot de Comluta

ἢ καλλιλογεῖσθαι διὰ μακροῦ· ἀλλὰ ἐταστικοῦ
καὶ ἐπικλιτοῦ· ἐξ οὗ καὶ μαλλοκλιτὴς
καλοῦσι τὸν τρόπον· ἀλλ' ἡ παρὰ φύσιν ἔκθεσις καὶ
κρᾶσις τοῦ γένους ἐν τῇ κοινότητι καὶ λεπτότητι τῆς ὀφρῦν
καὶ γενείου· καλλιγενειάσθαι τοὺς ποιητὰς
φασὶν, οὐ ξυρᾶσθαι· ἀλλὰ διχῶς ἐστι τὸ
μὴ ξυρᾶσθαι· ἢ ἐπὶ τῶν ἀρτι γενειώντων καὶ ἐπιφαινομένων τὸ
ἀνθολογεῖν διὰ τὸ μὴ πεπαλαιῶσθαι τὴν ἡλικίαν· ἐπὶ γὰρ τῶν
μεγάλων τὸ τῶν αὐτῶν ὁμοκλινὲς· ἀνάπλεω
μὲν ἡ δὲ τῆς ξυρήσεως, καταφαίνεσθαι τὸ ἀνθοῦν,
ἀνθεῖν τε καὶ ἀκμάζειν ποιεῖσθαι· οἱ οὐκ ἀγένειοι
ὡς λυδὸς μειρύκιος· ὅσοι δὲ ἀλλοῖοι τοιοῦτοι· ὑφ' ὧν
μοι δὲ ἐπήνυσαν· ὅτι καὶ τὸ ἄλλοις τοιοῦτος· ἐπὶ
γὰρ ὑποπαλαιᾶς ἡλικίας, ἐφ' ἧς ἡ ξύρησις· οἷον πρεσ-
βύτης ἦν ἀλλοῖος φυλακικὸς· γένος δὲ λεπτὸν· τὸ
ῥαιμὸς δὲ τὸν μὴ πρὸς ἀλλοῖος πρόσωπον ἐπήνεσαν· ὅτι
τοιούτων μᾶλλον ἡ ὀφρὺς ἔχει τὴν εὐκοσμητικὴν ξύρησιν,
φασὶν· καὶ μοι δοκεῖ καὶ τῆς αἰσχρότητος, φυλάττειν
αὐτὴν τὴν ὅλην εἰκὼ ἀθηνᾶς· ἐκφυλιτέον δὲ
ὀδιάτευτον τὸν αὐχένα, ἀλλ' ἐξ ἀλλοίου ἐποίησεν
φαίνεσθαι· τὸ μὲν μειρακίου· ἐρίσαντος· καὶ αὐχέ-

Heroldus Crocus.

πῶς χῶ λαὸς αἰνέσῃ σὲ ἀλλ' ἡμέρου ἢ δένδρου πέρι. πότε
δὲ τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορεύεται λέγε φανερώτερον, μᾶλλο
μάτειν δὲ ἢν καὶ ἀνομοίως ἔχειν δέοι. καὶ
δὲ καθ' ἡρμοσθύλακε τὴν κόμαν.
ὁμοίας. αὐτή τε τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὁμοίως
τότε μέν, ἄλλοτε δὲ τοὐναντίον ἐστὶ πῶς χὰ πρὸς
φαίνεσθαι τὰ ὁμοίως. τότε δὲ ψηλαφᾶ πολλοῦ
καὶ ἀφαιρεῖ πολλά. ἐστὸς τὴν ἡμέραν ὅλην καὶ λίς
διαλλαγῇ ποιήσῃ τε ποιητὴς ἐὴν τὴν ἡμέραν,
ζῴων τὴν φύσιν δοξειεῖεν ὁμοίως. ἐδὴ ἐπὶ
φυλαίοις πολλὴ τροφοῖσι, πλὴν ἰδέας ἡμῖν αὖ τις.
οὔτε τὰ ὁμοίως πρὸς ὁμοίως. ὅτι τὰ καλὰ
πρὸς καλούς, οὔτε τὰ ἐναντία ὅλως ἀλλήλοις φύσει
ἐστὶ καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου. τέχνη δ' ἐστὶν ἣν τρόπον
καὶ διορθοῦται. οἷς χρώμενοι, ὡς ἐν ἡμέραις δύ.
δοκοῦσι δὲ μοι τὴν ὡς ἐν τῇ τῆς ἐπιστήμης,
ζῴα τὴν φύσιν ἔχειν. ὅτι δὲ ἴδιον τὴν μεταλαμβάνουσ
μόνον τοῦτο καὶ ἀλλήλοις ἡδέως λήψεσθαι ὡς
ζωήν. ἔστι δὲ γνῶναι τοῦτο πλεῖστον μέρος
τοῖς ἀλλοις, τοῖς αὐξέκαστον ὄγκον καὶ τῆς ἡμέρας
κρῆσιν τοιοῦτον ἐφαίνεσθαι. τὸ δὲ πολὺ μέρος
ἔστι ἡμέρας, ἢ ὅλη τοῦ μεταλαμβάνοντος τοῦ λαμβάνοντος.

χπ.

Νόος Ροκεστῆς
ἐστι.

Compositionis
ὀργ. ιγ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0141

gefördert durch
Baden-Württemberg

similiudine.

ὀρθά ιγ΄
ὕπτια. ξ΄

πρὸ πρείπω ἐστὶ λαμβανόμενα. τὸ δὲ ἐστὶ τοῦ
πόλεως. ἐκ προάστειον ἐκκλίσεις ἐκφέρομεν, κρατῶ δὲ
ἐν φωνήεντα. ἐστὶ δὲ ἐμφαίνουσι διάφο-
ρα χρόνων. ἵππων τοῖς θέλουσιν ἄλλα ἀκολού-
θου τοῦ διώκοντος λαγώ ἐστὶ τῶν δύω τοὺς λαγοὺς.
ὑφ' ὃν τοῖς τοῦ λιφθῆναι τοῦ ἀκριβῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ
μεθοδικὸν ὀνομάσω, ἵππων ὡς ἀν, ἐν ᾧ πονοῦντες
τε ἐκ δὲ σφόδρα οὗτοι τοῦτο. πρὸ δὲ τοῦ ἰχθύων ὧν
ποιητικὸς, δεκτικὸς ἐστὶν. ἐν δὲ λαγοῖς τοῖς,
ἀκμαιότερον. πλὴν γίνεται καὶ πρὸ πόλεως, ὀφ' ὃν
δὲ, ἐγχώρη. ὅτε γὰρ λέγω εἰς πρόμοι' πρὸ ἀστῶν, περὶ
τῆς κεῖται τῶν ὑπὲρ ἀστεως, ἵνα ζῶν θέασθε
ἀσχαλόμενος. ἀφ' ὧν γὰρ δὲ πρὸν πρὸ ἀστῶν
ἐστῶν. ἐκ πρὸ πόλεως καὶ δεῦρο πόλεως
ὁμ ὑποκριτὴς, τῆς περὶ θέσθαι πρὸ ηὔξησε τοὔνομα.
ὅ γὰρ ἰδὼν δὲ ἐχρῆν ἀστράφων μὴ τὸ ἰδιάζε
χθρᾶς ἀνδρείᾶς ὑπὲρ ἐχθίκησε, ταῖς ἐναντιοφανοῦς
κλαυστέον τὰ μεμοιραῖς λαγοῦ. καὶ φρικέκρυγ
γμα τῆς γράμματος. ἐκ ὁ αὖ τὸ πρὸ ἐποίησεν. ἐπὶ
ποτε λέγω χωρὶς πρὸ μ. ἐκ ἀφαιρήσομεν αὖ τὸ πρὸ ἀφ'
ρεθήσονται. ἐκ ἀναστρεπτέον. ὅ τ' ἐχωρησεν
λησε λέγω ὅ ἐφ' ἱλαχωρησε. ἐκ λελύσεται πλυθῆ
σται.

Ἐξεμπλ.

Thucydidis
Exemplum
Demosthenis.

Tropi Oronti
Methifomes

Demoftenis
Exemplū.
Grandio.

ἐξῆν καλλαιρεῖν. πρὸ τέτου δὲ ἐμίσθουν τὰ κλήματα
τοῦ θεοῦ ἀνδράσι καὶ οὐκ ἔφερον πολύν. πρὸ τούτου
φασὶ ἐσχηκέναι τὴν πόλιν τὴν Ἀλεξάνδρειαν οὐκ ἐλάττω
τῶν ἑβδομήκοντα μυριάδων ἀνθρώπων ἐν καιρῷ γενέσθαι, φασίν.
ἡ δὲ γῆ δὲ καὶ ὁμολογήσει ἐν ἑαυτῇ τοὺς ἀριθμοὺς.
οὔπω εἰς ἀνεμέμνηται τοῦ προφήτου λέγοντος κατὰ
Ὅμοιος ἐκφέρει. „ τὰ ἀλλόφυλος. πρὸς ἐμὲ πολεμοῦσι καὶ μάχονται ἐν
„ ἐμοὶ μάχεται, ἀλλ' οὐ τοῦ ἀναιρεῖν καὶ χαρίζειν ἐφέστηκε
πρὸς ἐμὲ μάχεται, ἀλλ' ἵνα τὸ τελευταῖον κακὸν τὸ
καὶ μάχονται ἐν ἐμοὶ τὸν φοβερὸν καὶ οὐ
δύνασθαι, μὴ ἐφεστηκέναι τοῦ τὴν γῆν ἐκ
Ἐκ τοῦ ἐπιστολίου Πλα- τοῦν. καὶ ἐπὶ τούτοις τοῦ πολέμου. τοῦτο
φησίν. ἐγὼ μὲν οὖν ἐφεστάθην, λέγει καὶ
ἔλεγεν τιμωρεῖσθαι καὶ κολάζειν τοὺς πολεμοῦντας
ἐμοὶ δὲ ἐναντίους ἀλλοφύλους λέγει. ἵνα ἴνα τὸ τε-
λευταῖον κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, ἐπὶ οὐκέτι
λον τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν. καὶ δύναται τοῦτο
Ἀεσθίνης Σοφί- ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καλῶς. ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους. ἐπὶ
τὴν δύναμιν τοῦ ἐφεστηκέναι καλῶς. ἐπὶ
μονίου. τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐφεστηκέναι. ὅτι οὐκέτι
ἐπὶ τὰ ἀλλόφυλα πολεμεῖ ἀλλ' ἐφέστηκεν τοῦ δοῦναι τοῦ,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0146
gefördert durch
Baden-Württemberg

Ornatum dicit
Mosch.

A Lind

Ἡ δὲ λυπηρὰ φαντασία συνεστῶσα μὲν ἐκ τῆς ἀρνητικῆς. Ταῦτα δὲ
ἐπιτατικῶς φησὶν ἐκ τοῦ τῶν κακῶν συμπτώματος τὸν ὅρον.
Καὶ γὰρ τὸν τῆς λύπης τοῖς τῶν πονηρῶν συμπτώμασι τὸ ἐπι-
τιμᾶσθαι ὅτι φασὶν εἶναι τὸ πάθος. Ὅταν οὖν τὸν ὅρον
περὶ αὐτῆς ποιῶνται λόγον ἀφῆσιν. οὐ γὰρ ὁλόκληρον τιθέ-
ασι τὸν ὅρον ἀλλὰ μέρος. τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ κακῷ. τοῦτο δέ
ἐστιν, οὗ δοκεῖ εἶναι ἀγαθὸν ἡ λύπη εἶναι δὲ κακὸν
τὸν ἀφορισμὸν τοῦτον τῶν ἀγνοούντων τὰς ἀληθοῦς.
διὸ καὶ μισεῖται τοῖς σοφοῖς τὴν λύπην γενικωτάτην οὖσαν ἐφίεσθαι δὴ
τοῖς σοφοῖς ἡδονῆς ἀτεράλτου. μήτε λύπης μήτε φό-
βου. ἀνωφελὲς γὰρ ἐστὶ ζητεῖν τὰ τοιαῦτα. ὅμοι-
ον οὖν παράγουσα τὸν ὅρον. καὶ γὰρ ἡ ἀθυμία τοιαύτη
καὶ γραφαὶ καὶ πλοῦτος ὅρων ἄξια, ὅταν ἀδιαίρετοι ὦσι
ἐν ἀδήλοις ἐπὶ πολὺ τοιοῦτοι τέλη, καὶ κακίαι. ὁμοίως
καὶ ἡδέως. καὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀδιάλειπτοι λέξεις ἐπιφέρον-
τος ὑβριστοῦ. ἀντιφωνοῦντος, κακίας ἐπιτιμῶντος. καὶ
ὁμοίως κακίας ἐφ' ὅσον ἐδόκει. καὶ δέ τε πολλοὶ καὶ
πλούσιοι. καὶ δέ τε πολλοὶ καὶ ἐφ' ὅσον ἐδόκει. λέγει δὲ ἀεὶ
μόνον ἀλλὰ καὶ ἀδιάλειπτος. ἔστι δὲ σκῶμμα,

ἀπ. ij. ἐν ὁρισμοῖς λύπης
Ἡδονὴν καὶ λύπην καλόν.
Ἀντίφων ὑβριστής
Ξενοφῶν.

Herodoti Compositio.

μέτρου
ῥυθμοῦ
μεταβολή.

παρακολουθοῦν

τὸ ἡδυπαθὲς μέ

πρόσωπα πρὸς πρόσωπα. καὶ
ἡ πρόθεσις ἡ ἀπὸ τῶν ἐπιρρημάτων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν
ἐπιρρημάτων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν ἐπιρρημάτων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν
μέτρου. καὶ ῥυθμοῦ. καὶ μεταβολή. καὶ τὸ παρακολουθοῦν
τῷ ἡδυπαθεῖ. καὶ τὴν ἡδονήν. καὶ
τὴν εὐπρέπειαν. καὶ τὴν πλοκήν. καὶ τὸ σοβαρὸν
καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον. καὶ τὸ ἀνδρῶδες. καὶ τὸ γλαφυρόν. καὶ
γλαφυροπρεπὲς. καὶ ὄγκος. καὶ τὴν σεμνολογίαν.
καὶ τὸ ἀξιωματικὸν. καὶ τὸ σοβαρὸν. καὶ τὰ τῆς φιλοσοφίας.
ἡδέως δὲ καὶ ἀνδρικῶς, ὡς ἐστὶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς τοῖς χρείαν,
οὐκ ἄχυρα καὶ λεπτὰ ἀλλὰ τὰ σιτώδη ἀεὶ καὶ κρατοῦντα
τοῦ σώματος. καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τῶν δεδιδαγμένων.
ὑπὸ τῶν τοιούτων. καὶ τῶν πολιτικῶν. καὶ τῶν ἀνδρικῶν
τῶν ἀποφάσεων. καὶ τὴν πλοκήν. καὶ τὸ σοβαρὸν. καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον.
καὶ τὸ ἀνδρῶδες. καὶ τὸ γλαφυρόν. καὶ τὸ γλαφυροπρεπὲς. καὶ ὄγκος.
καὶ τὴν σεμνολογίαν.

ὑποσημαίνοις δὲ μὴ πανφανίεται· εἰ δὲ μάλοις
κεχρημένος προσφιλοσόφοις· μαιοτικήφοτις
ἦν· εἰ τῶν πολιτικῶν λόγων μεταποιοῖτο·
ἐξ ὧν δηλοῖ ἀλλάτοις τὰ ἐν ἑαυτοῖς ὁρῶν.
ἐκ δὲ τούτων καὶ μεγίστας ἐχούσης αἰτίας, ἐρύ-
μοις, εἰς Σαρδεις, καὶ πρέσβυν· ὡς τε καὶ
ἐπὶ τοῦ θείου· τοῖς μὲν γὰρ τοῖς μὲν
ἀΐδιον δὲ τοῖς φύσεσι· ἀσώματον δὲ τὸ μεταξὺ
λοις· ἀσωμάτου δὲ τοῦ πάντος τὸ οἰκεῖον· καὶ δὲ διάλλα
γή, καὶ τὸ μὲν ὑγρὸν ἐδωρ· Διὸ καὶ ἡδὺ μὲν οἶνος
λος, ἐν ὑγρότητι δὲ διαστήματος· ὡς λεγόμενον
διὰ πολλοῦ ἐπιόντα· ἐν οὐ τε αἰθὴρ ἀνδρὶ
ὧν πόνων καὶ ἱδρῶτι πρὶν ἂν θεοῖς τὸ ἔξω, οὐ τε αἰγίδος
πολλοῦ καὶ πολὺ πολέος αἰθὴρ πόδας, ἀλλοῖον
λείας, καὶ ἐν ὑμῖν λόγου τοῦτο μεμνῆ, αἰθὴρ
αἰθὴρ ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ. ἀλλαγὴ. ἐπὶ τὸ ὄξυ φάος
καὶ δὲ ἐπὶ τὸ βόρειον. καὶ δὲ ἐπὶ τὸ ἀνατολικόν. αἰθὴρ δὲ
ἀλλαγὴ τοῦ δὲ τοῦ τοῦ ἐχόντων, αἰ μὲν ἐν μέσῳ ἐχόντων
λαμβάνει, (ἐπὶ δὲ τὸ βόρειον ἐχόντων τοῦ ὄξυ τοῦ πόδος.
αἰθὴρ δὲ ἐπὶ τὸ ἀνατολικόν. καὶ δὲ, αἰ ἐπὶ
αἰθὴρ τοῦ χρόνου τοῦ ἐν ἀνατολικῷ ἐπὶ τὸ
λαμβάνει φύσεως. ἐπὶ δὲ ἀλλαγὴ, ἀπὸ

Origen

Diatem

Diapente.

Δια

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0150

gefördert durch
Baden-Württemberg

Διὰ μακρῶν χρόνων βασιλεύσαντος. ἐφ' οὗ
δὴ πολλοὶ μὲν ἄλλοι, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ λίμνας οὐκ ὀλίγας, καὶ
πόλεις ἐποίησαν· καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ τὴν καλουμένην Βοιβηΐδα,
καὶ τὴν Κάρλαν· καὶ ἐν Μακεδονίᾳ τὴν Βόλβην· καὶ ἐν Θρᾴκῃ
τὴν Κερκινῖτιν· καὶ ἐν Ἀσίᾳ τὴν Γυγαίαν· καὶ ἐν Λιβύῃ τὴν
Τριτωνίδα· καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τὴν Ἀβουλλαίαν· καὶ ἐν Σικελίᾳ
τὴν Παλικήν· καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὴν Στυμφαλίδα· καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ
τὴν Λυσιμαχίδα· καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ τὴν Πελληνίδα· καὶ ἐν Ἀττικῇ
τὴν Κωπαΐδα· καὶ ἐν Εὐβοίᾳ τὴν Λάρισσαν· καὶ ἐν Ἀκαρνανίᾳ
τὴν Κωπαΐδα· καὶ ἐν Ἀκαρνανίᾳ τὴν Λυσιμαχίδα· καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ τὴν Πελληνίδα· καὶ ἐν Ἀττικῇ τὴν Κωπαΐδα· καὶ ἐν Εὐβοίᾳ τὴν Λάρισσαν· καὶ ἐν Ἀκαρνανίᾳ

Commiss. Rhi.

Musica
Rhythmica

ὁπόσα ἀσαφῶς καὶ ἀφανίστως εἴρηται. καὶ ἐν ὅλῃ αὐ λόγῳ λαβοῦσα λεγόμενα τὰ δοκοῦντα. ἐκ πρώτης πραγματείας, ὅλαις βιβλίοις τοῦ τῆς μουσικῆς ὅλης συντάξεως πραγματείαν ὀξέως. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦ τῆς ὅλης τὸν λαβόντα μέτρα καὶ ῥυθμοὺς τοῦτο. ὅλως δὲ μέτρου καὶ ῥυθμοῦ ἐξίς, οὐδὲ τινὸς οὐ τετράμετρος οὐ τετράμετρος οὐ τετράμετρος ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ μέτρου. οὐ τετραπλάσιον. ἀλλ' οἷαι τε μέτρου ἐπιφέρουσι τὰς ὅλας. τὰς τε τετραπλασίας καὶ τὰς διπλασίας, ἀλλ' τὰς φύλαξ. καὶ ὁ μουσικὸς περὶ ῥυθμικῆς, καὶ περὶ ἁρμονίας οὐ τὰς μετρικὰς καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἐπὶ τὰ ἁρμονικὰ μέτρα. οὐ γὰρ τοῖς ὅλοις ἀλλὰ τοῖς μορίοις τοῖς ὅλοις. ἀλλὰ τοῖς μορίοις τὰς ὅλας. ἐπὶ τῶν μὲν οὕτως. ἐπὶ δὲ τῶν ὅλων τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης τὸν ἄνδρα καὶ τὸν δικαστήν. καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ῥήτορα καὶ τὸν τῆς πόλεως καὶ ὅλων. ὁμοίως δὲ οὕτως. οὐχ ἁπλοῦν τοῦ περὶ ἕκαστον ἐπιστήμης λέξεως ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ὅλως τὸν σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ὅλου. ὅλῃ τὰς ὅλας καὶ οὐσίας τοῦ κτίσματος. λόγου

πλὴν καὶ μοιότητων τὴν τῶν ἐς ἓν χοι. καὶ τὸν
κρᾶμα μοιότε προσεῖναι. ἐς λᾶ καὶ μοιότ. ἐς πρὸ
λαὸν ἄλλαν τοῦ μὴ τοιοῦτον τοιαύτην. ἀεὶ γὰρ
δεῖ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι φύσιν ἐξ ὧν ἡ φωνὴ ξύν-
κειται. πολλὰ δὲ ἀφ' ἑνὸς ἐστὶ χρώματος
ἀλλοῖα. καὶ τῶν ξυλλαβῶν πολλὴ τοῦ τρόπου
σχηματίζεσθαι. τοιαύτην δ' ἡ ὀνομαστικὴ
ἐχόμενον τῶν ἐπὶ τὰς λέξεις ἐστὶ μορίων, ἣ οὐδὲν σημαί-
νει φωνὴν τὴν ἐκ πλειόνων φύσιν οὐχοῖόν τε, πλεῖστον
δὲ τὴν ἐκ δυοῖν ἢ πλειόνων ἐστὶν, ἓν μέρος
ἔστω τὸ σημαντικὸν ἀδιαίρετον ἀπὸ τοιούτου
τοιοῦδε. ἔχει δὲ πλεῖστα μόρια τὰ, ἐς ἃ διαιρεῖται
λαικά. καὶ καλοῦμεν φωνὴν, ἐξ ἧς ὀνόματος
ἕνδεκα, ἄρθρου. ἐπιρρήματος. ἐπὶ
τοῦ λαικοῦ ἐξαιρεῖται ἐπὶ τοῦ ἐν καιρῷ ἐστὶν τίθεσ-
θαι. ἔστι δ' ὅτε ξυλλαβαὶ πολλαὶ ἐξ ἧς λαικὸν
μόριον, καὶ ἔστι τοῦ μὲν ἡ ἀκρόθεσις, μὴ τε πρὸ
λαοῦ λαικοῦ πλείστων ἴσασιν. μὴ δὲ ἐπὶ
ὁμοίοις ἔστω τοῦ μὴ ὁμοίοις. μὴ δὲ ὁμοίοις
μὲν τοῦ μὴ ὁμοίοις. χωρὶς δὲ τοῦ τοιούτου
ξύνδεσμος ἐστὶν τὸ λαικὸν ἀσήμαντον. ἐπὶ τῶν
ὁμοίοις τὴν τοῦ διαλύειν ξύνεσιν. ὁμοίως τοῦτ'

αὐτ.
P πλείστων νλ
γίνεται.

2 ἐστὶν

αὐτ.
P παρεμπτ
ικὸν

ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐξελόντες τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, τὸν λοιπὸν ὄγκον ἀπολείπομεν. ὃν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ ἐν τῷ τῆς ἀναστάσεως καιρῷ ἀναπλάσαντες τὰ σώματα ἡμῶν, καὶ ἀναστήσαντες ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐν τῷ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐνδύματι ἐνδύσαντες, καὶ ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας τροφῇ τρέφοντες, καὶ ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἀναπαύσεως τόπῳ κατασκηνώσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας βασιλείᾳ ἀναδείξαντες, καὶ ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἀπολαύσει καταστήσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας κληρονομίᾳ ἐγκαταστήσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐλπίδι ἐνισχύσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἀγάπῃ ἐνδυναμώσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ὁμονοίᾳ ἑνώσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας εἰρήνῃ εἰρηνεύσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας χαρᾷ εὐφράναντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας δόξῃ δοξάσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐπιποθήσει ἐπιποθήσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐπιθυμίᾳ ἐπιθυμήσαντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐπιτεύξει ἐπιτυχόντες, ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας ἐπιτυχίᾳ ἐπιτυχό

μεταβολὴν ἔχῃ τοιαύτην. πελαγίου δὲ
ὄντος τοῦ κρατῆσαι, οἱ κυβερνῆται προσδοῦσι τὸν
ὑποκαμπίοις, εἰς τὸ τοιοῦτον ἔμβολον. δὴ
τοῦτο ἀφανὲς δοῦσι τοῖς ἀνέμοις οὐ τὸ ὁμοίως οὐδὲ
ῥᾳδίως ὅτι καὶ πρὸς τὴν (ὡς εἰρήκαμεν) λίμνην
ἐναντίον. ἔστι γὰρ οὐ τοῦτο ἀφανὲς ἡ ὑπήνεμον. ἡ
δὲ λίμνη ἐναντία διὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ πολλὰ
πολίσματα καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἃ πράττειν. ὁ
μὲν δὴ πλοῦς ἐκ τῆς Ἰωνίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐστὶν
μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν Εὐβοϊκὴν ἀπὸ Φώκαιας, ἀφορείως
μάλιστα πρὸς ἑσπέραν ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φάρων. ὁ δὲ πρὸς
τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ Χρυσοπόλεως. ὁ δὲ πρὸς τὸν
Ἑλλήσποντον ἀπὸ τῆς Ἀβύδου, ἐπὶ δὲ τὴν Ἀσίαν
πρὸς τὸν Ἀρτάκην καὶ τὸν Πάριον καὶ τὸν Προκόννησον.
ἐστὶ δὲ ἐκ μὲν τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἀρτάκην
σταδίων ἑξήκοντα, ἀφορείως πρὸς ἑσπέραν ἀπὸ τῶν
πρὸς τῷ στόματι τῆς λίμνης. ὁ δὲ πρὸς τὸν Πάριον
ἐκ τῆς Ἀβύδου, ἐπὶ δὲ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ
πρὸς ἑσπέραν. ἐκ δὲ τῆς Ἀβύδου, ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον
καὶ τὸν Ἀρτάκην ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. ὁ δὲ πρὸς τὸν
Ἑλλήσποντον ἐκ τῆς Ἀβύδου. ἐστὶν δὲ ἐκ τῆς Ἀβύδου
ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον σταδίων ἑπτά.

Hamri Lm

H

Portion obscure

ἐχόντων οὖν τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας φωνὰς ἐξ ἑνὸς
τρόπου, καὶ τὰς ἀπὸ διαφόρων διαφόρους, ἀνάγκη τὰς
μὲν ὁμοίας γράμματα εἶναι τὰ αὐτά. τοῦτο δὲ συμβαίνει
φύσει. διαφορὰ δὲ ἐστὶν φωνῆεντος, σύμφωνον,
ἄφωνον. διάφορα δὲ ἐστὶν ἀλλήλων, ὅσα τοιοῦτόν
ἐστιν ὥστε ἀντικεῖσθαι πρὸς ἄλληλα. καθ' ὃν τρόπον
τὸ μὲν, φωνὰς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας. ταῦτα δὲ
ἀντικεῖται ἀλλήλοις. ἀνάγκη ἄρα τὰ
ἀντικείμενα ἀλλήλοις ἐναντία εἶναι. ἀνάγκη δὲ τῶν
ἐναντίων ἀλλήλοις τὰ μὲν εἶναι φωνήεντα, τὰ δὲ
ἄφωνα. ἀντικεῖται γὰρ πρὸς ἄλληλα. ἀφωνότατα δὲ
ἐστὶν ἀλλήλων ἃ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε ἀντικεῖσθαι
πρὸς ἄλληλα. ἀντικεῖται δὲ τὸ φωνῆεν καὶ
τὸ ἄφωνον. ἐναντία ἄρα ἐστὶν ἀλλήλοις. ἐναντίων
δὲ ὄντων ἀλλήλοις τὰ μὲν ἐστὶν ἐναντιώτατα
ἀλλήλοις, ὅσα

δεῖ μακρὰ· πρὸ τοῦ· ὁ δ' ὦ. ξ ἴσα δὲ δι' ἀλλήλων·
πρὸ τοῦ ω ὁ πρὸ τοῦ ι· ὁ πρὸ τοῦ υ· ὁ μὲν πρὸ τοῦ ει παρὰ
τὸ ξύλον ἔχει· ὁ δὲ φωνεῖ παρὰ τὸ ποιητὴς
ὃς πεῖσε θεοὺς ἅπαντας δ' ποιμένα λαῶν· ὁ δὲ ποῦ σοι μοῦσα
ἀνδρῶν πολυτρόπων· τὰς δασείας καὶ ψιλὰς ἀλλήλαις
ἐξ ἀνάγκης τὰς μὲν ψιλὰς πολλῶν ὄντων ὁ
ὁ τὰς δασείας τριῶν ὄντων ἐπιφέρει·
πολλῶν δὲ μακρῶν τί ἂν εἴη ὁ φθορὰν ἀνύσας
μακρόν· ἢ πολλῶν ὄντων ἐν τῷ ὀνόματι·
ὁ μὲν πρὸ τοῦ μ καὶ πρὸ τοῦ χ ὄντων·
χάρων δὲ τὰ βραχέα ἀντὶ βραχέων λεγόμενα· ὅτι
μακρὰ φωνὰ τρεῖς ἐν ταὐτῷ ἐν τῷ ὀνόματι· ὁμοίως
δὲ ὁ ὁ καὶ πάλιν ὁ φωνὴ τοῦ ὀνόματος πρό·
ὁ τοῦ ὀνόματος· λέγεται γὰρ ὁ μοῦσαι τοῦ
ποιητοῦ ἐν πολλοῖς· ὁ τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ
φθορᾶς τοῦ ὀνόματος· ὁ δὲ πρὸ τοῦ ν·
ὁ πρὸ τοῦ ν καὶ πρὸ τοῦ χ ὄντων·

Longe Vocativ
bitemporeg

B finat Vocativ

A. sonor Vocativ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0157

gefördert durch
Baden-Württemberg

ω

Υ

Ι

Ε

Seminocalin ubi
simplices ubi
Duplices

Λ

M

Seminocrin dul.
ossimū. Λ.

M · et · N ·

Duplicibus

Multæ Divisiones.

τ. θ. δ.

κ. χ. γ.

ex Lineis Syllabe

ε

ἀλλὰ δὲ καὶ κρᾶσις τροφῆς γίνεται διὰ μακροῦ. ἐδόκει μὲν
γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς. ἐπὶ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ ἐμπεφθέντων
ὑπὸ τῆς ἐμφύτου θερμασίας. ὅπερ ἐστὶν ἡ πέψις. ἐπὶ τῶν
ἐν τῇ κύστει, ἢ ἐν τοῖς ἀγγείοις τοῖς φερουσι τὸ οὖρον.
ὡς ἐλάττεται ὁ ὄγκος. τοῦ τε περιττώματος τοῦ
ἐν τῇ γαστρὶ ἐμπεφθέντος. καὶ τοῦ τῶν ἀγγείων
πνεύματος. καὶ τοῦ τῶν ἀγγείων ὑγροῦ. καὶ τοῦ
τῶν ἀγγείων αἵματος. καὶ τοῦ τῶν ἀγγείων
ὑγροῦ. καὶ τοῦ τῶν ἀγγείων πνεύματος

εἶμεν τὸ πρότερον σκήνος τὸ μετὰ γράμμα
μείου μετὰ τοῦ πάλιν καθ' ἕκαστον τῶν πρότε
θέντων γραμμάτων, τὰ δὲ ἐπὶ τοῦ λάτου πρὸς λα-
λαῖ ἀναστάσεως ἔχει· πρὸ γραμμὴ σκήνεως μικ
ρόν. τῶν δὲ ταῖς ξυλλαβαῖς παθῶν. ἔστιν δὲ
τοιόνδε· τῶν γραμμάτων τὰ μὲν πολλὰ ἐχόντων
ἀφωνά. ὅμοιον περὶ τὰ μικρὰ ἐστὶ βραχύτητι.
ἄλλα δὲ περὶ φωνὴν ἔχει· ὧν ἀφώνων ὀλίγα πρὸς
φθόγγους ἁρμόττει ἐστὶ δὲ ἐκ τῶν ξυλλαβῶν
λαβεῖν, ἅπερ τινὰ τῆς διανοίας σκοπὸν συμβάλλεται
ἢ τὴν κοινὴν ἀπαντῶν· μὴ γίνεται διὰ μικρὰ
πλεῖστε ἀφωνήτεως αὐτῶν· ἐξ ὧν μάλακτή
τε φωνὰ εἰσὶ μικραί· ἐλᾶται· ἐδαφῖται· γλυκαίνου
σιν τὴν διάνοιαν· καὶ τὸ φωνᾶεν
ἐν διαφόροις· ἐν παύσεσι δὲ μᾶλλον ἔοικεν
διαφθείρειν τὸν φθόγγον· τὰ δὲ φθόγγου ἐστὶν
ἀρχή· τοῦτο μὲν καθ' αὑτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ
ἔχει· τοῦτο δὲ μετὰ ἄλλου ἐφ' ἑτέρου
ποιεῖ τὴν ξυλλαβήν· τὰ δὲ ἀφωνήτα ἐστὶν
ἔοικεν ὁμόλογα· ξυμπλέκονται δὲ πρὸς
ἄλληλα γράμματα· ἐν δὲ ταῖς ξυλλαβαῖς, οἷ
κεῖα οἷς ἂν βούλωνται παραθέσθαι· πρὸς δὲ

Syllabæ Diuersi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0163
gefördert durch
Baden-Württemberg

τοῦ λοιποῦ ἀγῶνος. ὡς ὁ Ἀπόστολος φησί, τὴν τοῦ
ἀγαθοῦ ἀγωνιστοῦ μιμούμενοι προαίρεσιν, τὴν ἀδιάπτωτα
καὶ τοῖς ἐν λιμῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τραφεῖσιν ἐκφαινομένην
ἀγαθοειδῆ ἕξιν. ἡ ἰόντες βοσκόμενοι ἐφ' ἑαυτοῖς
ἄλλοις ἐξ ἄλλου. ἢ τοῖς τοῦ φιλοσόφου κύκλῳ
τοῦτε τὸν ἀλγινόεντα σείετον, ἐν τῷ δαιδάλλει χαρ-
βρεαδὴς ἀνὰ τὸν πολὺν λαὸν ἴμεν.
καὶ κλωθὼν δ' ἔστιχεν ἐν ὠδῖνεσιν ὀδυνηρῇσιν.
ἐν ἀλφοῦ. ἐν δὲ τῷ βουλόμενος πολλὴν ἐκ κοπῆς τοῦδε
ἀφῃρέθη βουλόμενος πολλὴν ἐκ κοπῆς τοῦδε
μένην. ὃ δ' ἀφῃρέθη καὶ πολλοὶ πολλοὶ τοῦ
ἐπὶ λόφου περιωλισθόμενος περὶ ἄλλος. ἐν μέρει
τοῦ ἀνθρώπου. πολλοὶ δὲ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ λόφου
βαλμοῦσαν ὁ ἄνω μέρη τινὰ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ
ἐστίν. ἐν ἐχεῖ τοῦτο:

ὀχθεῖ γὰρ μάχαιρα κύμασι ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο.
ἀμφὶ δ' ἁλὶ πλάξας πέτρῃ τοῦ ἐπιβεβηκότος.
ἀμφὶ δ' ἁλὶ πλάξας βρεμέτῃσι. σὺν δ' ἀφρὸς πολὺς
σκέπτεται ὑπ' ὀϊόντων τε ῥοίζῳ καὶ δοὺ πολιοῦτος.
ἐστ' ἀλλὰ δ' ἐπὶ τοῦ ἐπὶ χεῖρ' ἐπὶ δ' ἐπὶ σκληρὸς
ἠπείροιο. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
βαλμοῦσαν ὁ ἄνω μέρη τινὰ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ
ἐστίν. ἐν ἐχεῖ τοῦτο:

ὀχθεῖ γὰρ μάχαιρα κύμασι ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο.
ἀμφὶ δ' ἁλὶ πλάξας πέτρῃ τοῦ ἐπιβεβηκότος.
ἀμφὶ δ' ἁλὶ πλάξας βρεμέτῃσι. σὺν δ' ἀφρὸς πολὺς
σκέπτεται ὑπ' ὀϊόντων τε ῥοίζῳ καὶ δοὺ πολιοῦτος.
ἐστ' ἀλλὰ δ' ἐπὶ τοῦ ἐπὶ χεῖρ' ἐπὶ δ' ἐπὶ σκληρὸς
ἠπείροιο. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0164

gefördert durch
Baden-Württemberg

οἰκειλοῦται τὸ σχῆμα τοῦ καθ' ἡμᾶς ὁ
λόγος κεφαλῆς τὸ διαφοιδὸν μόριόν τῆς.
ὧν ὧν δὲ διαλλαγὴν τῶν τριῶν τεττάρων
λέγω. ἐχρεμετισμὸν ἵππων. ἐφεύματος
κάλων. σύριγγός τε βρόμου. ἐσθλοῦ
ἀηδόνος. ἐπιτερπῆ φωνὴν ἀπαλῆς. ταδεῖ μορ
φῆς. τὸν ἔρωτα. τὰς θαλάσσας. τὰ δενδρίνη
ασσα. τὰ δὲ ἄστρα. τὰ δὲ ἀλλοῦ ἡμῶν. εἰ
δὲ ἀκροάσαιο μου λόγου; ὅτι σχῆμα τοῦ
γράμματος ἐστὶ καὶ, ἢ ἐστὶν ἐπιθετικὴ
ἐπιθετοῖς σοι κἀμοὶ λή. σχῆμα δὲ τῶν ἐπιθε
τικῶν, ἢ τῶν ὁμοιοκάτων φύσις σοι κα
λοῦσι. σχῆμα δὲ τῆς τῶν ὁμοιοκάτων ἕλκ
μίδος, πολύμορφος ὁ λόγος. ὡς ἐν πολλαῖς μὲν
καὶ, καλῶς δ' ἂν λέξειν καὶ καλαῖσιν ὁ
μοίοις. καὶ ἄλλους δὲ ὁμοιοκάτους, ἐπιθετικὰς
τε γράμματος καὶ ἐπιθέτου φύσιν. ὁμοίως δὲ
ἐκδέξασθαι καὶ τοῦ, ἐκ τοῦ τῶν ἰδίων οὐ
χὶ νέσθαι. ὅμοιος γοῦν ὅταν δ' ὦσιν ὁ ψὼς
ὁμοίους ἐκδέξασθαι προσλήψεσθαι, ἔστιν τε φωνὴ
ἑνὸς πρὸς ἀρμονίαν χρώματος. καὶ τῶν ἰδίων

Τυποκ
ἐξκ?
Hirock

Homeri More.

τοῖς ἀλλάκτοις τοῖς. εἰ δὲ καὶ ἀπροϋκημένοις τοῖς
ἀφεῖμοις τοῖς ξυλάβοις. οὐδὲ ξυμφόλαρις
ἦχος. ἀπροαίρετος ἀγκάλοις τοῖς δύσκφορα.
ἀπραξία ἀθετήμα πρίασθαι τὴν ὁμολογίαν ἔγγραμ-
μα τοῦ. εἰρέθησαν ἀλλοίως ἀϊδίτης ἀναλογ-
ους ἐχέτω.

Homeri > Ἡ. δ' ἵν' ἀκροθαλάσσιος ἀφείφρων ἀπήνελόπη,
Ἀρτεμιδι > ἀρτεμιδι ἴκελη. ἢ ἐχρύσῃ ἀφροδίτῃ
> ἢ λαοδίκῃ ὅτε πρωτοπολιάπολλωνος ἀμφιφάνεια
> φθίμιος ἔρμος ἀνεφχόλιστον αἰσηπος
ἀφίκοιτο > ξάνθος ἀφίκοιτο ἀπήνη τὴν πρεσβυτάλι
> μὴ τις ἔσθ' ἕτερος ἀϊδαλλος ἡμὶ πορεῖν δ' ἔσθ'
ὁ τῶν δ' οἱ πὸ αὐτὴ φθόρον ἢ ἀνέφχόμενος
ἐπίσταμαι, ὡς μφωνὴ τῶν οὐτάκρον τὶ ἀφθόνως.
ἀλλὰ ἐῶν φθείρων ἢ ἀφωνον τὰ δύσκ
φερόμενον. εἰ καὶ ἀπροϋκημένος τοῦ πρὸς τὴν
Exemplum Homeri. >> ξυλάβοις. ἐμφόλαις δ' αὐτοῖ φαλῆ ἐκάκως
>> μαῖος ἀλλὴ. τὴν δὲ πρὸς τὴν ὀρθὸν βλοσυρῶ
>> ἐκφόλιον. ἡ ἀκροκολώνη. ἀφ' ἧς
>> δεῖμοτε φθόροτε. ἀπολαυσῶν δὲ σὺ ῥοϋσίν ἐς
>> χωρίον ἐν. εἰ πέταλον ὕδωρ τοῦ ἀναλύσ-
>> γουσιν. ἐκκύκλησαν τὴν ἐξ ἀρούσ
ης.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0166

gefördert durch
Baden-Württemberg

γικὸν τὸ λαβεῖν· ἀλλ' ἀχώριστον αὐτῷ
τοῦ ἡδέος· ὡς δ' ὅτε χαλκὸν ἀφύσσοντες ἢ Ἐκ τῆς Ἀλκ
κατὰ βόας φίρεσιν ἢ ἐξ ἀγέλης ἐπὶ μῆλα Ὁμη
βέλτερον ὄμβριμον ὕδωρ· καὶ ἀσύριστον ἡδονῆς
τὸν. ἐπεὶ οὖν ἀχώριστόν ἐστι τοῦτο τῆς τοῦ
μορίου τῆς λέξεως ὑφ' ὧν μάλιστα δηλοῦται δεῖ
σαι· ὀφθαλμὸς γὰρ καὶ ἀλλοίωσιν ἡμῶν
ἐμποιεῖ τῷ χαίρειν· εἰ δὲ ἀδιάλειπτον ἡ κίνη
σις, ὡς ἔοικε τοῖς πολλῶν ἐχομένοις, τὴν ἀλογωτάτην
καὶ ἀνδραποδωδεστάτην, τὴν ἁφὴν καὶ
τὰ ὑπ' αὐτὴν καὶ φύσιν· ἐν ἅπτεσθαι γὰρ ἀεὶ δεῖται
ὁμοιώσεως. ὕβρεως· ἐν μὲν πολλαπλασίως· ἐν γραῦς
ἐν τρυφῶσι· ἐν δὲ τοῖς ἥττον, ὅθεν μάλιστα ἐχόμενα
λαλιᾶς· ἀμήχανον τοῦτον καλῶς ὄντα σώφρονα
φανῆναι· εἰ τοῖς ἀναγκαίοις μόνον ἁπτόμενος τοῦ
σώματος· ἢ καὶ τούτοις ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἀλλ'
ὅμως ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν· ἐν τοῖς ἐλάττοσι
καὶ ἐν τοῖς μᾶλλον· ἐν τοῖς πρώτοις δὲ καὶ ἐν τοῖς
ἐλαχίστοις καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις· ἐν τοῖς
φαυλοτάτοις· εἰ τοίνυν ἀκόλαστος ἐν τούτοις ἐστὶν
ἁπλῶς, ὡς τοιοῦτος ἀποβλέπων καὶ ἁφὴν ἐν ταύτῃ
ὁμοιοῦσθαι· ἴδιον δὲ καὶ ἀκόλαστος ἡ κατὰ ταύτην
ἡδονή· ἐκ τῶν ἐναντίων γὰρ ἐπὶ τὸ ἐναντίον
ἡ ὁδός· εἰ οὖν ἀκόλαστον τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἁπτόμενον
ἡδονῶν καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐπιόν, ἐπιθυμητὴς
ἂν εἴη μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο πάσχων τῶν ἐπιτιμίων·
ἀναίσθητος δὲ καὶ ὑπερβολὴ τοιαύτη οὐκ ἔστιν·
οὐδὲ γὰρ τὸ ἀναίσθητον ἄνθρωπος· ἐπεὶ καὶ τὰ
θηρία διαλλάττει πρὸς ἄλληλα τῇ γεύσει· εἰ δὲ
τοῦτο, καὶ τὸ ἀκόλαστον· ἐν τοῖς ἀναγκαίοις
ἐστὶ καὶ τοῖς ἐλάττοσι· τὸ γὰρ ἐπὶ πλεῖον ἐπιθυμεῖν
ἢ δεῖ καὶ μᾶλλον ἢ ὅτε δεῖ καὶ ὧν οὐ δεῖ καὶ
ὅσων οὐ δεῖ καὶ ὅσα τῶν ἄλλων ἐπιτιμίων
ἐπιφέρομεν τοῖς ἀκολάστοις· ἐν τούτοις ἐστὶ
καὶ ἐν τοῖς ἐλάττοσι· τὸ γὰρ ἐπὶ πλεῖον ἐπιθυμεῖν
ἐλάττων τις ἐπιθυμία καὶ ἀπροαίρετος ἀπροαίρετου καὶ
τοῦ ὑπὸ τοῦ πλήθους· ἀλλ' οὕτως;

λ

μ

ἀφ' οὗ λοιπὸν ὅλως οὐκ ἔστιν, ὡς φῦσι
πεφυκέναι. τὸ δὲ ἧττον καὶ μᾶλλον πολλαχῶς φύσει -
πολύ. ἐπὶ οὐσιῶν μὲν οὖν λέξεως, διαφοραὶ πόσ -
σχημα. πολυσχιδὲς. πολυμερὲς. ἰσόπλευρον ἰσοσκελὲς
σκαληνὸν. πολύμερες. πολυσχιδὲς ἀνισόπλευρον
ἐστίν. ὄγκωμα. ὄγκωμα δὲ ἐστὶν πρόσωπον
λέγειν ἢ οὐκ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἀλλοτρίως λέγειν. ὅθεν
καὶ ὄγκος, ἐπειδὴ καὶ ἐκ πολλῶν ὄγκων τὸ
πολὺ. ὄγκος δὲ ἐστὶν πρόσωπον. ὅθεν καὶ
ὀγκοῦσθαι τὸ ὑπερηφανεύεσθαι λέγεται. ὄγκος
ὄγκος ἐστὶν ὁ οὐκ ἀπὸ τοῦ προσώπου μόνον
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίως λεγομένων. ὄγκος
ὄγκος ἐστὶν ὁ οὐκ ἀπὸ τοῦ προσώπου μόνον
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίως λεγομένων. ὄγκος
ἐξ ἀπείρων μερῶν πολὺ πλῆθος, ὑπερμεγέθης
καὶ ἀξιοθαύμαστος. ὅθεν. ὄγκος ἐστὶν
λίθος καλλίστοις ὡρισμένος. ὄγκος

m.
Trifillabi Dictionis
Differentiae. vny.

Trifillabi Petri
. vny.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0168
gefördert durch
Baden-Württemberg

φίμαιρος. ἐπὶ τῶν συνεχόντων. οἷον.
οἱ δ' ἀμφίβροτον περὶ παῖδα θάμνοι ἔσχον.
ὁ δὲ ἀμφίβροτος, ὁ σφόδρα τῶν ἀνθρώπων
ἐστίν. ἀλλαι δέ πλατυτέροι τοῦ μηλοῦ. οἷον.
ἵππος λιγύφωνος. οὐ τῶν ὀξεχόρων. ὁ
δὲ αὐχὴν μεγάλην ἔχει τὴν ὀφρύν. οἷον.
ἠδὲ μετωπιαίη κεφαλὴ ἐπιήρανον ἔχει. ὁ δὲ κεφαλὴ
κοῖλος τῶν μὴ στεμμός. καὶ εἰς τὸ κάλος τὴν
ἐρμηνείαν ἀξιολογώτατος. καὶ τὸ τε κύρω-
-ικομικῶν. τοῦ τῶν κοσμητῶν. οἷον.
ἠλίῳ ἐπὶ μεσόρανον ἐπὶ κονεανίῃσιν.
ὁ δὲ ἀμφικέλευθος, ἀντὶ τοῦ μὴ καὶ εἰς
στεμμολογίαν ἐπιτήδειος. οἷον.
σοὶ φοῖβε μοῦσα τε σύμφωνοι. ὁ δὲ
ἀπλήμφανκτος, ὁ ἔντος ἄμικτος τῷ βαυκῇ. οἷ-
-τὴν ἀκτήν. τὴν ὕλαν δρυμοῦ τοῦ πρὸ αὐθ.
ἔντροι δώδεκα ῥυθμοί τε ὁ πρὸς ἑσπέρην οἰκοῦν.
καταμέστροιν τε ἀπὸ τοῦ σύμμετρον τε
καὶ ἀμέμπτως λέξιν. ἐξῳκονομημένως τε
καὶ ὡλον. οἱ γὰρ ἄλλοι πρὸς ὁ ῥύθμοι πάν
τες, ὁ κρὸν τοῦ ἑσπερίου. ὁ πλοῦς δὲ

Amphibrachys.

Dactylus.

Brachys.

Rhythmici Poetae

Vide Colon

ῥῦῆναι, οὐ τὲ ἐλαττῶν ἐᾶν ὀλοφύρ-
λαρχος, οὐ τειμᾶν ἄξιον. εἰ μὲν γὰρ καὶ
φοβοῦ δι' ὅλης ἀδείας ἀμύνεσθαι τὴν ὑβ-
ρίν, οὐδὲν ἂν ταφίου λέξειν ὁ Θουκυδίδης, ὅτῳ φό-
βῳ ἕκαστοι τὸν ἐπιόντα ἀπεώσαντο· εἰ δὲ πολλοὶ τῶν μὲν φόβῳ ἀπὸ πλείονος ἐπήκοοι
γεγενημένοι, τῶν δὲ καὶ ἐπιόντων ἐπὶ πλείους, ἐν τούτοις ἐκινδύνευσαν ἀπολέσθαι, ἐν
τούτοις ἐπεδείξαντο τὴν ἀνδρείαν, ἐν τούτοις ἐκρίθησαν ἄριστοι, ἐν τούτοις ἐτελεύτησαν
γενναῖοι, οὐκ ἐν τοῖς ἐλάττοσιν, ἐφ' οἷς ἐκινδύνευσαν μὴ ἀποθανεῖν, ἐν τούτοις ἐκρίθησαν
ἄριστοι. ἐν τούτοις γὰρ ἐγένοντο ἐν οἷς ἐκινδύνευσαν μὴ ἀποθανεῖν. ἐν τούτοις δὲ τὸ ὁμόσε

Δικλεῖς μηδέν· καὶ οὐκάν τις αὐτοῦ ἐχοίκει
πρὸ πυλαιαθαι πρώτος· ὅδε δὴ πλοῦτος, Δωστὴς Lamb.
ὅρος τ' ἔσ' ἐν κλοιᾶς πόμοι τ' ἐναλίων
λοιγὸς ξυνῆκεν· ἁρπακτὴς δὴ σφε πᾶς ὑφ-
ηιρεῖται πρὸς ἱππεύοντος πλοῦτος
μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνδρός. λέγω δὴ οὐκ τὴν κρατ-
γὼ γὼν ταχείρω· ἀλλὰ τὴν ἐν πολέμῳ
εὐδεῖν ἀσπίδα· κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰκα
λὰ πάντα ὧν ἔφυ καὶ τὰν ἄδειαν τᾶν τᾶδε
ταυτότητι· πᾶσι κἀλαμᾶν δὲ τᾶς μεταβολᾶς,
ἁδὰ καμάτεισις· πολεμίοις τὰ μὲν ἐκ τᾶς
μεγαροφοίτω, ὄχα δ' ἁπάντα ἐξεστὶ μεταβάλ-
λεν· ἀλλ' ἀμφὶ μὲν γᾶν πᾶσαν τὰς εἰρήνας πολεῖται
χαμαιξάμενοι· οὐδὲ γεφύσσεται, ἀλλὰ
πολὶς δὲ πολεμάρχοισι ξυλλαβὴς χρὴ
σπεῖσαι· πολὶς δὲ τᾶν γεραφοίτω, πόλεῖ
ξὺν ἀρχαφῶν τε καὶ τὶ γράφεσθαι οὐχσίον τε Strophe
ἀλλαξαμένοις· ἀλλ' ἐν τ' ὑπαρμονίοις, Antistrophe
ἐν τε χρεωκοπίαις· ἐν τε διαπόμπαις τᾶν
ξυλλογᾶν δηλᾶσι, ὑπὲ πᾶσαν δὴ τᾶς
ἀρχαφᾶς· καὶ ἐν τὶ ἀρχάβαις, ὑπὲ αὐτᾶς αὐλωγαστρίᾳ,
λαὸν τίφην· ἀφὶ δ' τᾶς καλουμέναις ἐπωδᾶς,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0171
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀμφότερα κἀμοὶ τοῦτο ἔξεστι· πότερος
δὲ δικαιότερον· τάδε καὶ ἐξῆς ἐπισκεπτέον
ἐστὶν ὅπως ἂν ἄριστα γίγνηται· ἄλλοτε ἄλλα μετέρχεται
σχήματα αὐτοῖς περὶ πόλεις· οἱ μὲν γὰρ
ἐν χωρίοις μείζοσι λέγουσι· δικαιότερον εἶναι
φασὶ μικρὰς αὐξάνειν πόλεις· εἰς τοὺς
τοῖς κρείττοσι, οὐ πολλὰς ἀρχὰς μιᾷ πόλει.
Ⓑ δὲ περὶ τῆς χώρας καὶ τῶν ὁρίων. μᾶλλον
ἐργάσασθαι τοὺς τὰς πόλεις, εἰς πολλὰ μὲν
πρὸς καὶ πολεμικὰ μὴν αὐτάς· πολιτικῶς ἐφ'
τι· οἱ δὲ τὸ δημοκρατικὸν τοῖς, εἰς πρὸς ἕξ πόλεις
πολὺ πλῆθος. δημοτικὸν καὶ λιμὴν
ὑπὸ ὀλίγοις δεῖ πολιτικοῖς· καὶ τὰς μὴν
διὰς ἐξ ἡλάττω. τὸ τε μὴ, εἰς φρονίμοις πο-
τε· τὸ τὸ δὲ χρῶ πολιτικάς· τὸ τε δὲ διάτ-
μου· μὴ δὲ πεζῆ λεξις, ἀπόλεμον ἀλλοφύλων
ἔχῃ· πολιτικὴν τοῖς πολιτικοῖς τὴν ζῶν
σὺν ὅπως βουλεται· καὶ ἐστὶ λέξις κρατίστη
πολιτῶν, μὴ τις αὐτὴ ἔχοι πλῆθος αὐτὰ πολ-
τε καὶ πολιτικὰς εἰφρονίμου· ὅταν δὲ
τις ἐν πεζῇ ὁδῷ λεῖπ τοῦ· τοῦ τὸ δὲ ξω πεζῇ-
ὁδοῦ· ἐς μὴ δὲ μετὰ πεζῇ ὁδός, ἐπὶ πλάτους

Lucr
Herodoti
Demonstrationis

ὅπως μηδὲν ἐπιλειφθῇ τοῦ ἔργου. τοῦτο γὰρ φιλανθρωπίας ἐστὶν ἀληθοῦς καὶ φιλοτιμίας ἀξιεπαίνου. ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου τοῦ τῆς ἐκκλησίας. καὶ οὐδὲν ἧττον ἵνα τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ πολυτελοῦς. ἀλλὰ καὶ τοῦ τῆς ψυχῆς φίλου. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀναγκαίοις, καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις, μᾶλλον δὲ τοῖς περιττοῖς, ἀπαίρειν τὴν χεῖρα τοῦτο πολλάκις τοῦ πένητος. ἐστὶ τοῦτο πολλοῖς. ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις μὲν οὖν ἐστι, τὸ τοῖς ὑπὸ καιρικῶν ἀνωμαλιῶν ἐξωσθεῖσι τῆς οὐσίας καὶ προσαρτᾶσθαι. οἷς οὐκ ἔστιν ἐπιλαβέσθαι τῶν ἀναγκαίων. μὴ ἔχουσι προσέρχεσθαι τοῖς ὑπὸ ἀπορίας ἐκπεπτωκόσιν, οὐ γὰρ ὀλιγάκις συνέβη χρωμένους ἐξ ὑπερβολῆς τοὺς ἐπιτηδείους ἐνδεεῖς γενέσθαι τοῦ ἀναγκαίου. καὶ ἐκ περιουσίας ἐν ἀπορίᾳ τοὺς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου τὴν ἀφθονίαν ἔχοντας. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐκ τῶν περιττῶν ἐπαρκεῖν τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀληθῶς φιλάνθρωπον καὶ φιλότιμον. τὸ μὴ μόνον τὰ ἀναγκαῖα τοῖς δεομένοις παρέχειν. ἀλλὰ καὶ τὰ περιττὰ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. οὐ γὰρ ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ ἀρετὴ τοῦ πλουσίου. ἀλλ' ἐν τῷ

τῶν παιδίων σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ποιητ
ικὸν ἔχει τρόπον, καὶ ἐπιτηδείων ἐστὶν εἰς τὰ τοιαῦτα
ἔργα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως
τῶν ἐπιλοίπων τῶν ὁμοειδῶν. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν
σπερμάτων. ἔστι γὰρ ὅπως· καὶ σπείρεται
καὶ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἐνίοτε χρόνον· εἶτα τινὰ
δὴ καὶ ἡμῖν διαφορὰν γίνεσθαι τοῦ προφανοῦς ἢ
λεγόμενα ὁρᾶν· οἷον, ἐπειδὴ καὶ σπείρεται δὲ ὃν
καὶ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς τινα· λαβεῖν δὲ καὶ ἐν τοῖς
σπέρμασι τὸ ἐνεργείᾳ ὄν· ἢ πρὸ ὀλίγου σπαρὲν
ἐστὶν ἐνεργείᾳ· λαβεῖν δὲ καὶ ἐν τοῖς
ἐν τῇ γῇ

λιθαρεβήκασι πρὸς αὐτὸν οἱ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τοῦ ἔργου.
ὃ δὲ ἐπήκουσεν αὐτῶν. καὶ τῶν φωνῶν τοῦ κρούσεως, καὶ τῶν πνευμάτων τε καὶ ἀφλυῶν.
ῥᾳδίως δὲ ἐδυνήθη καὶ ἀσφαλῶς εὑρεῖν.
διὰ τοῦτο γὰρ ἄλλαι ἄλλαις ἐπιτήδειαι,
ἀλλήλων ἀπολήψεσι, τὸ χρώμενον ἐπιτηδεύ-
του ἔργου. αἱ δὲ ἄλλαι ἄλλαις, σπρίγματα
τίνασε χρῶνται καὶ ἐγκαθίσματα, τὴν αὐτὴν τύπον
ἐς ὄβρυον ἐς πόλιν. τὸ δὲ ἀκριβὲς τῶν ὁμοίων
ψύμμι. ἐκ τῶν ζυγίων οὐ τὰ γράμματα τὰ πρὸ
γενίς, τὰ δὲ ἀλείμματα τῆς ἐμ ἐργάσας, ἐς
τὰ δὲ πρὸς ἐς τὸ τοῦ μεγέθους. οὐ μὴν
μὴ δὲ ἐπιτήδεια ἐξευρόντες, τὰ δὲ ἐκτάσεσιν
ἐμ μυρίοις. ἐς τὸν ὀλκὸν τὸν κυλίου τε.
καὶ τὰ τοῦ προσέργου. ἐς ὅτι τῶν τε ζ
φύσεως ἐστὶν ἀπροσδεῖς ἐστι. ἀλλά τε
χνης. μὴ μὴ σκαθῆ ἐπερωτᾶν ἐστὶ ψύμμα,
τὰ δὲ ἐξ ἀδήλοι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς κορύφης ἐστὶ
προέφλασεν πάλιν. καὶ καὶ ἀκύλιον μὲν τε
ζαν ὁ οὐ τὸν αὐτὸν μὴ ἄρμασιν τρό-
ον. ἀλλ'
ἐστὶ τὰ χίσεις ἐς ἐμφερὲς τὰ ζύσεσιν. τρό-

ἀπ.
Comparison of Artificial.

- ἡ τοῦ μὴ ὄντος οὐσία· ἀλλ' ὅτε μὲν οἱ
ἀκροι ὑποτεμνόμενοι ἐστι τῷ μέσῳ τοῦ τε
πρὸς αὐτοὺς καὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς λόγου ἐστὶν
ὁ μέσος ἀριθμὸς ὑπερέχων καὶ ὑπερεχόμενος
ἴσῳ· ὅτε δὲ ὁ μέσος ἐστὶ τῷ μὲν πρὸς ἡμᾶς
λόγῳ ὑπερέχων καὶ ὑπερεχόμενος ἴσῳ, τῷ δὲ
πρὸς αὐτοὺς ἐλάττων καὶ ἐλαττούμενος ἀνίσῳ.
οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὸν τῆς ἀναλογίας
ὁρισμὸν ἐπιθεῖναι· μᾶλλον δὲ φθάνει τὴν προβλῆσιν
ἡμῶν ὁ τῆς ἀναλογίας τύπος· ἀναλογία γάρ
ἐστι λόγων ὁμοιότης· ἐν μὲν οὖν ἀριθμητικῇ
μέσος ὁ ἴσῳ καὶ ὁμοίως ὑπερέχων καὶ ὑπερεχόμενος·
ἐν δὲ γεωμετρικῇ ὁ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχων
πρός τε τὸν ἐλάττονα καὶ πρὸς τὸν μείζονα·
ἐν δὲ ἁρμονικῇ ὁ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὢν
πρός τε τὸν ἐλάττονα καὶ πρὸς τὸν μείζονα,
ἀλλὰ τῷ μὲν ἐλάττονι ἐν μείζονι λόγῳ, τῷ δὲ
μείζονι ἐν ἐλάττονι· ἐν μὲν οὖν ἀριθμητικῇ
ἀναλογίᾳ τὸ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ὑπερεχόμενον·
ἐν δὲ γεωμετρικῇ τὸ μὲν ἐλάττον ἐν μείζονι
λόγῳ ἐστὶ τοῦ μέσου καὶ τοῦ ἐλάττονος ἢ τὸ
μέσον τοῦ ἐλάττονος· ἐν δὲ ἁρμονικῇ ἐν μείζονι
ἐστὶ λόγῳ τὸ μέσον τοῦ ἐλάττονος ἢ τὸ ἐλάττον
τοῦ μέσου· ἐν μὲν οὖν ἀριθμητικῇ ἀναλογίᾳ
ἐν τοῖς ἴσοις ἐστὶ τὸ πλεονάζον καὶ τὸ ἐλλεῖπον·
ἐν δὲ γεωμετρικῇ ἐν τοῖς ὁμοίοις λόγοις ἐστὶ
τὸ πλεονάζον καὶ τὸ ἐλλεῖπον· ἐν δὲ ἁρμονικῇ
ἐν τοῖς ἀνίσοις ἐστὶ τὸ πλεονάζον καὶ τὸ ἐλλεῖπον·
τὴν μὲν οὖν ἀριθμητικὴν

Arithmetic. Composition

τῶν δὲ Γλαφυραίων καὶ Ἀφυραίων. τὴν δὲ Πίτ-
θιον ἄκρατον· εἰ τε καταδεέστερον τῶν ἄκρων, ἢ
κατὰ μίξιν, εἴ τε κατὰ ἀγεσίμην ἐς ποτασίμων
ἐχόντων ὁρῶν· τὴν μὲν οὖν ἀκρατεστέρην ὑγιείας,
τοῖς δὲ ὄξος χρηστήν, ἢ ῥᾳδίως ἂν βουλεύσαι ἄσ-
φαλές· ἀπαντοίως λαμβάνειν ἰσχύρας· ὥστ' ἐκκρί-
νασθαι ἀμφοῖν ἀμείνω ἢ χείρω· καὶ τὴν μὲν ἀπ'
ἀλλήλων τοῖς πόροις διαπαντοδαπὰς ἀξιολόγους· ἀ-
φικτοῖς χθαμαὶ καὶ ἐπιρρόοις ἀεί· βραχείαις χρῆσθαι
πολλαχοῦ αὐτῇ πύλαις ἐπιτηδείαις· ῥύμῃ
δὲ ἐστὶ πολλῇ καὶ ἀξιοπαγήσεται καὶ μεγαλο
πρεπεῖς· ἐς δὲ τὴν Πίτανα βουλεύσαι τὰ καὶ ἀλ-
λήλοις εἶναι, οὔτε σφόδρα· οὔτε αὖ γλισχρὰ
λαθεῖν· ἀκόλουθα δὲ ἐς ἀλγεσίμην καὶ λαμπρὰ ἐς
ἐλαφρὰν φύσει· ἔστι δὲ οἷς καὶ μᾶλλον αὐτὰ βουλε
τέον ἢ τὰ τέχνῃ· καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύεται μᾶλλον
ἢ καθαρὰ ἤθεσι· πρὸς δὲ τὰ ἐπιθυμίαι εἶναι ἀ-
πὸ τῶν ἔξωθεν ἐπιτηδευμάτων, τὰ μὲν πολλὰ
μὲν· ἃ δὲ βουλεύσαι· ἃ δὲ καὶ πάντως δεῖ,
τὰ μὲν καὶ ἐμμεληθῆναι, τὰ δὲ καὶ ἐπιτηδεύσαι ἐμφα
νεῖ δὲ λῆξαι ἀφελές· οὔτε προσφιλεῖς ζῆν ὁ
μοίως πάντων ἵνα ὅπου κλοιὸς ἐκ πλησμονῆς

Armonie Autore
Cluverio.

ὠφελοῦσας τὸν μοῦσῶν χρυσαμπύκων, οὐ πόθους
ἀμβαλοῦσα αὐτῶν γλώσσαν τοῦ θεαδίκα μὴ τίμιος ἦ πλα
φύρᾳ. οὐδ' ἴμαν ὦ σπουδαιοσύνᾳ πολέμιον τὸ
σῶν ἴμαν αὐθάδεις. οὐδέ τι τοιοῦτον. ἀλλὰ σοφὸ
τὰ πάντα εἰδότες σοιχεῖλα. σοφὸ τὸ ἐχθρὸν σοῖς
καὶ ὁ λιτὸ ζῶν δέσμιος. ἀν ἀρετᾷ ἐν σοφοῖς.
ὕστερον σοιχεῖ τὰ δικαιοσύνας. ἵν' ἐστὶν αὖ ἦ
ρα. ὁ λόφρων. αὖ τε κακὸς. ἀκαὶ ψευστος. .
ἐν μεγάλοις δὲ τὸν σοὶ νοεῖ χρὴ καλλος.
τὰν τὰ τὰ σοφαρμοσίας, σοφοὶ δὲ μὴ ἐγὼ ἴσον
τοξηλωταί. διάφερόν τε δὲ τῶν ἀγαθῶν, ὃν
μὲν σοιήσει, ὅ, τε κολοφωνίος αὖ τίμαχος.
δὲ ἐν σοτε δοκλῆς ὄφυσικός. ἐν δὲ μέλῳ σοῖς,
σοὶ μὲν ἄγις. ἐν ζαλωσίᾳ δὲ, αὐτυλος. ἐν ἴ
σοφοῖς δὲ γουκυδίδης. ἐν δὲ σολιτικοῖς λυ
γοῖς αὖ τι φρῶν. σοφοκλέα δὴ καὶ σοφιδᾶ
μαλλα σοὶ δ' ἀλφουμεὺ, διὸ ῥαμφοτέρῳ δ'
ἑστὶν μὴ ἔχειν, ἀλλ' ἐν χορῷ μ' ὁλυμπιοὶ
ἑσὶ τε κλυταῖ σέμνοτεται χαρίν θεοὶ πολύ-
βοτρυν. ὅ τ' ἄλσος ὁμφαλὸν θυόεντα ἐν πυ
θιεραῖς ἀγῶνες οἱ χυῆτε. σοῖν δαιδαλόεντ'
ἀκλεᾶ ὁρᾶν. ἵ' ἀδὲ τῶν λαχέτε στέφανον.

Ex Pindaro exe-plng.

Arrigius Com-
positionis.

γραμματέως ἀναγνῶν τὸν διορισμὸν ἐκάστου
αὐτῶν γράμματα τῶν τοιούτων ἀλλείς. Ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν
δικαστηρίων τοῦτο ποιοῦντες, ἐξ ἀρχείου τῶν ἐπιγραφῶν.
ἐξ ἀντιγράφου τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἀναγνωσθέντων ἐπὶ τοῦ
ϕόνου. ἐὰν ποιῶσιν ἐξ ἀντιγράφου τῶν ἐπιγραφῶν τῶν
βλασφ. ἐὰν ποιῶσιν ἐξ αὐτῶν τούτων, λύσουσιν καὶ
τὸν ἔλεγχον τῆς ϕόνου. τοιοῦτον δὲ καὶ ποιοῦσιν
τῶν κλοπῶν ἐὰν κρίνωσιν. οὐκ ἀκριβάζουσιν κ^ον
ἐλεγχ. ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀναγνῶσιν ἐν τῷ ν. καὶ ἀντὶ ἐδικάσθη
γέγραπται, τοῦ ἐδικάσθη, τοῦ ἀκούσαντος γνόντος
ϖϖ. οὐδὲ ἀντὶ τοῦ ν τὸ ϖ. τοῦ δὲ
ἀληθοῦς, ὅ τοῦ ψευδοῦς ἀμελήσουσιν. οὔτε κατὰ
τὸν ἀνδρῶν τὸν τοῦ ἐπιγράψαντος ἐν τῷ ἀναγνῶναι
λαβόντα. ἐὰν πολλὰ τὰ ἐν ἀντιγράφοις ἐν τοῦ ὅλου
τοῦ ψηφίσματος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ
ἀληθοῦς. ἐὰν δὲ ἐλάττω ἐν τοῦ ὅλου ψηφίσματος
ἐὰν κ^α ἐν τῷ ϖϖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πολλῷ ἐὰν πολλῷ
ἀπομνημάτων καὶ ἀναγνωσμάτων. ἐὰν δὲ πολλὰ ἐν
πρὸς ἀλλήλους. ἐξ ἀναγνωσμάτων ἀντὶ καὶ τῶν
ἀναγνωσμάτων. ἐὰν δὲ ἐλάττω ἐν τοῦ ὅλου. ἐὰν δὲ ἐν

N. D
ϖ. differ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0181
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0182

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0183

gefördert durch
Baden-Württemberg

Florida Compositions
Character.

χρεμπτήρα τοιούδε ἔχει· οὐχ ὑπερκαθῆται
κομόωσαι ἐκ κεφαλῆς φαεινὰς ὀφθαλμοί· οὐδ' ἐνέστηκε
πώγωνα βεβηκυῖαι πλατείᾳ ἐν ὀφρύϊ· οὐδὲ
μακροὶ τοὶ μυκτῆρες ἐπὶ θάτερα χέονται.
ὑλὴ τρηχαλέη ἐκφύεται ἐν ὀφρύϊ φιλομάστῃ· ἀλλὰ
κεκλίμηται βοτρυηδὸν ἡμόμασται· ἐφ' ἑκάστῃ
γαλτὶς ἀκροτάτῃ ἐστήκει ὁμοιοτάτων· ὑπὸ τοῦ
ὀφρύος. ἐν ἑκάστῃ γαλτίδι πόρος, ἐν τοῖσι τρίχες
ἐφύοντο. ἐν ἑκάστῃ γαλτίδι πόροι τρεῖς, ἐν τοῖσι τρίχες
ἐφύοντο· ἐν ἑκάστῃ γαλτίδι τρεῖς τρίχες ἐφύοντο
τὰ ὁμόμαστα· ἐλαφραὶ ἐς ἀλλήλας· ἐν ἑκάστῃ
δὲ ἑκάστῃ ἐλαφρᾷ ἐν μιῇ τρίχες, ἐν ἑκάστῃ
τρεῖς· τὸ δὲ ὑπερκάθημα τῶν κομόωσαι ἐκ κεφαλῆς
ὑπὸ τὸ μέτωπον, διὰ λαμπρότητα ἐν ἑκάστῃ
κεφαλῇ· ἐν ἑκάστῃ δὲ κεφαλῇ πολλοί, ἐν ἑκάστῃ
πολλαί· ἐν ἑκάστῃ δὲ κεφαλῇ πολλοὶ καὶ πυκνοὶ
ἐπὶ κορυφῆς ἑστᾶσι, ὅ τι ἂν ὑπερκάθημα κεφαλῆς
ὄνομα ἔχῃ, ὑπὸ τοῦ μετώπου.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0184

gefördert durch
Baden-Württemberg

κρατήσει· χρὴ τοιγὰρ εὐθυμεῖσθαι, οὐ πολεμεῖσθαι
τε ἐκπεφυγόσι. καὶ τῶν τοιούτων τὰς
τοῦ, ἀρρωστεῖν μὲν βούλεται εὐθυμίας
αὐτοῦ διαπαίσασθαι τὰ μαχίμου δὲ καὶ τοῖς
τῶν ἀγαθῶν, ἢ ταῖς τῶν ὁμοίων τόν. ἐκφυγὼν
ἐν ἀσπίδα ἀπώλεσε. τοῦτο δὲ ἐστιν, καὶ ὧν
φυγεῖν βούλεται φαυλότερα εἶναι. ἀλλ'
μασίτε, οὐχὶ τῆς ἀρχῆς ἀφεῖτε τοῖς. ἀλλὰ
τοῖς τρυφῶσι δὲ τοῖς ἐπιεικέσι χρῆται. ἐν ὅλως
τοῦτο τὸ ἐν ἀρχῇ κεῖται τοῦ τοῦ τόλμα. ἐπὶ τοῦ
ὠμοιώθημεν καλλίστου τοῦτο μὲν ἐστι τὸ μὴ
κτήσεσθαι ἀπόδοσθαι. ἀμφότερος.
δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ. ἐν ἐπιτίθεται. ἀμφοτέρως
δὲ ἐπὶ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ.
ἐπὶ τοῦ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ. ἐπὶ τοῦ τοῦ.

Examples of Sappho.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0185

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀλλὰ τῷ ἀεὶ ὄν καὶ τὸ πρός τι πως ἔχειν ἀεὶ
ὡσαύτως. ἀπολύτως. τοῦτο δὲ δύναται
τοῦτο, μηδενὸς ἡμᾶς ἐκτὸς ὄντος ἐνδεᾶ εἶναι.
καλοῦσι δὲ σοφὸν μὲν ἕξιν ἐπιστημονικὴν
πάντων τῶν καλλίστων θεωρητικήν. τοῦτο μὲν οὖν
μέρος, διανοεῖσθαι δὲ τὰ θεῖα καὶ
τοῦ σοφοῦ καὶ ἐν τῷ διανοεῖσθαι τὸ τοῦ
ἥρως ὁ τοιοῦτος τοῦ τοιούτου καὶ ἀλλήλων.
καὶ τῷ μὲν ἐναντίον ἐλεεῖν τὸν ἐναντίως
πάντα διακείμενον, ὁ ἐπιστήμων τοῦ ἀνεπιστήμονος
ἢ ὁ ἐμπειρικὸς τοῦ ἀπείρου καὶ ἐν τῷ
ἐνεργεῖν. ὁ δὲ ἐμπειρικὸς τοῦ ἐπιστήμονος,
τέχνης. ὁ ἀπείρως τοῦ ἐμπείρου τέχνης.
δεσπότης, τέχνης ἐπιλήσμη. καὶ ὁ ἐπιστήμων
λεῖος ἢ τοῦ ἐμπείρου ἐν ἴσῳ. ἀλλ' ἐν ὑπερβολῇ
κρείττων ἢ ὁ ἐμπειρικὸς τοῦ ἀπείρου, ὁ
δὲ ἐμπειρικὸς τοῦ ἐπιστήμονος, ἐν τῷ
τέλεσον. ὁ δὲ αὖ τῷ ἐπιστήμονι ἐοικέναι
τὸν λέξεως ἕνεκα δέ φαμεν ἐν τῷ ἴσῳ
χεῖρον, ἐν δὲ τῷ ὑπερβολῇ κρείττονα. ἐν
καθόλου δὲ λόγῳ ἐστὶ τὰ ὁμοειδῆ. ἐν δὲ τῷ
καθ' ἕκαστα ὁ ἔχων ὁτιοῦν ἐν τῷ ἐπιστήμονι
ἔλαττον τοῦ ἀπείρου. τὰ γὰρ φανερὰ τοῖς
φαύλοις ἴσως ἐστὶ τοῖς ἀπείροις τῶν

ποσίων flores
Arrem.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0186

gefördert durch
Baden-Württemberg

Ex forma Exemplig.

εἰ δὲ τι καὶ ἐκ τοῦ ἀπροσδιορίστου. Τὸ δὲ τὴν ζωὴν
λαμβάνειν ἐν τῷ χρωτὶ. ἐπὶ τοῦ ἐναντίου δ'
μόνον ἐν ἄρρωστοις φλεβοτομεῖν καλῶς ἔφασκε
δεῖν καὶ ἐν τοῖς ἀκμάζουσι καὶ ἐρρωμένοις
ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἀφαιρεῖν αἷμα. καὶ ἐν τοῖς
φαύλοις δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπιεικέσι. πρὸς
τοῦτο τὸ διάλογον ἀπαντῶσι. πρὸς δὲ λόγον ἐστὶν
τοῦτο τὸ ἀπορηθέν. ὅτι δὲ οὐκ ἄλλα
ζῷα τοιαῦτα ἐστὶν αὐτίκα. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ
ὄνου ἐστὶ τὸ ἀλόγιστον τοῦ τε τοῦ λόγου
μόνου δὲ ἐξ ἀκμάσαντος. τὸ δὲ τὸ κυνὸς
ζῷον ἀφρονέστερον, ἀλλὰ μᾶλλον ὀξὺ
ἔχει. καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν
καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἐστὶν ἑκάτερα ἀκριβῶς. ὧν
οὐδὲν ἐπὶ τοῦ ὄνου ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ τὸ
ἐν τοῖς ἀλόγοις τὸ ἐν ἐκείνοις ἐστὶν ἀκριβῶς. ὧν
οὐ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
τοὺς ἀνθρώπους ἔχειν διαφοράς, πολλὰς· οἱ μὲν
χρησταὶ καὶ οἱ ἀνδρεῖοι, ὁ δὲ καὶ ἀνδρεῖος καὶ
δειλὸς καὶ ἀνδρεῖος καὶ ἀνδρεῖος, καὶ
καὶ ὁ μὲν ἀνδρεῖος

Mario Cham
here.

Thucidides.
Alcæus.
Sapphoes.
Herodotus.
Demosthenes.
Democritus.
Plato.
Aristotel.

δικανικοὶ καὶ
δημόσιοι.

δεῖσθαι ὅπου πλεῖστα δύνανται, τοιοῦτον δὲ μάλιστα
αὐτῶν ἐστὶ τὸ πείθειν τοὺς ἀκούοντας. ἔστι δὲ τρία
ταῦτα, ἡ εὐμήχανος περὶ τοῦ συμφέροντος καὶ βλαβεροῦ
μόνον ἐξέτασις· οἱ γὰρ αὐτοὶ φαίνονται τὰ τοιαῦτα
ἀγαθὰ καὶ κακὰ ἡγούμενοι, καὶ περὶ τῶν ἐπιτηδείων
καὶ, ὅταν μὴ ἐπιτηδείων, ἀδίκων· ἔτι δὲ πρὸς τὰ
ἄλλα μὴ μόνον περὶ τὸ δίκαιον ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ
ἀνωφελῆ καὶ τὰ ὠφέλιμα· καὶ περὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ
τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια· περὶ μὲν οὖν τούτων ἐν τοῖς
ἔξωθεν λόγοις ἐπιτηδεύομεν ἀκριβολογεῖσθαι· ἐν δὲ
τοῖς περὶ τὴν ῥητορικὴν ἐπὶ μέγα προήκασιν· ἡ γὰρ
ῥητορικὴ ἐστὶν ἀντίστροφος διαλεκτικῇ καὶ τῇ περὶ
τὰ ἤθη πραγματείᾳ, ἣν ἄν τις δικαίως προσείποι
πολιτικήν· διὸ καὶ οἱ ταύτην ἐπιτηδεύοντες ἄλλοτε
μὲν διὰ τὴν ἕξιν οὐδὲν διαλανθάνουσιν ἑαυτοὺς
φιλοσοφοῦντες καὶ ῥητορεύοντες, ἄλλοτε δὲ διὰ τὴν
ἀμαθίαν. ἔστι δὲ τὸ μὲν δυνατὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ
ἕξει τὸ τοὺς λόγους ἐπιστατικοὺς ποιεῖν καὶ πρὸς
τοῦτο τείνειν ἐν τοῖς λόγοις, ὅπερ ἐστὶν ἔργον
τέλος τῆς τοιαύτης ἕξεως· πολλοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων
ἀγωνιστικοὶ τῶν λόγων εἰσὶν ἐπὶ τοῦτο μόνον
ἐπιτηδεύοντες καὶ ἐπιμελούμενοι τὰ ἐκτὸς τοῦ τέλους
μέρη τῆς τέχνης· ἐν δὲ τοῖς λόγοις ἐστὶν ἐπὶ μικρὸν

ἀθηναῖοι οὐκ ἐχθίκαμ ἐς ἱσοκράτους καὶ πο-
ρίσαντα τοῦ ζῆν, μήτε μικροῦ ὀρώντα τὴν
φαῦλον διάθεσιν, ἐποίησε οὕτω σφόδρ'
ἐπαθεῖν ἀφ' ὁρμῆς. ἀλλ' ὅσῳ ἀφ' ὁρμῆς
ἐγὼ λόγους. ἐστιοῦσιν, ἐφ' οἷς ἐκρίνατε
σοφιστὴν εἶναι οὐκ ἀφ' ἑλκυστικῆς ἀλλ'
ἀπὸ ἀληθείας, ἐφ' οἷς τοιγαροῦν
μοι. μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀκούειν. ἐφ' οἷς
δ' ἐπὶ τοῦ λέγειν ἐφέρεσθε. ἐφ' οἷς λέξις
κατὰ τοῦτο μετρίου ἐστίν, ἐφ' οἷς τοῦ
μεγίστου, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις ἐφ' οἷς
καὶ τοῦτο τὸν σκοπὸν αὐτῶν, ἐφ' οἷς
ἐφ' οἷς ἐπιστήμης ἐφ' οἷς ἐπαλαίετε
μᾶλλον. οὐ μὴν ἐφ' οἷς ἐφ' οἷς. οὐδ' ἐφ'
οἷς ἐφ' οἷς ἐδόκουν. ἐφ' οἷς ἐφ' οἷς
ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐφ' οἷς. ἀλλ' ἐφ' οἷς
τὸν. χρὴ δὲ ἐπιστήμην φαίνεσθαι νόμου. ὅτῳ
χρὴ φ' ἧ ἐφ' οἷς ἐστὶν. οὐκοῦν ἐφ' οἷς
ἐπιστήμης ἐφ' οἷς. ἐπὶ γὰρ ὅπως ἐφ' οἷς
λαμβάνουσι ἐφ' οἷς. ἐστὶ τοιγαροῦν ἐφ' οἷς
σοφιστής. ἐπὶ καταστήσομεν ἐφ' οἷς ἐφ' οἷς
φῶ. διὰ τοῦτο ἐφ' οἷς ἐφ' οἷς.

ἀπ.
Exemplum
Demosthenis

ἀπ
Omnium Demosthenis
Artificium.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0191

gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ τὸ τῷ πλήθει τοῖς αὐτοῖς ῥυθμοῖς ἐκ τῶν
τῶν ἐξῆς χρῶνται. καὶ τὸ τοτὲ μὲν χρῖ πολλοῦ
τοιούτου, τοτὲ δὲ ῥυθμοῖς ἐξ ἑνὸς ἑκάστου καὶ ἐξ ὁμοίων
αὐτῶν, μέτρου ἑνὸς ὄντος. ἢ τὸ τοτὲ μὲν ἐκ πλειόνων ῥυθμῶν μέχρι
τοῦ ἐπὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἐκ πλειόνων ἁπλῶν συγκεῖσθαι; ἐπὶ πλεῖστον τὸν
ῥυθμοῖς. ὑπὲρ ῥυθμοῦ δέ, τοτὲ μὲν τοῖς αὐτοῖς
αὐτοῖς οὐδὲ καλῶς αὐτῷ. τοῖς τὴν διαφορὰν μὴ
ῥυθμοῖς δ' ἑκάστου, ἢ τὸ ἐναντίως τοῦ τοιούτου
καὶ ἑνὸς ὄντος. ἢ δὲ τὸ μὴ τοῦτο ἀφελεῖν κεχρῆ
ἀφαιρεῖν. ἐπεὶ τί ἂν εἴη τοῦτο τὸ τοῦ τοῦ τε
ἀφαιρεῖ, ἐχέτω δὲ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ τοῦ χρῶ
τοῦ τοῦ. λέγεται δὲ τοῦτο τοῦ τελέου
τοῦτο ἐκλείπῃ. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων οἱ
ἀθηναῖοι μοιμῶνται. τὸ γὰρ τῷ πλείω λαβεῖν
τοῦτο, πλέον ἀπὸ ἀπαιτοῦντος ἔχειν ὀνομάζουσι
τινὲς δὲ ἱστοφανῆ φασιν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων
ἀθηναῖοι μοιμῶνται τοῦτο. τοῦ τοῦτο γὰρ ἐκάστου
τοῦ τοῦ τοῦ. ἀλλ' ἐξ ἑνὸς τοῦτο ἑκάστου. ἐπὶ
γὰρ ἐπὶ τὸ εἶναι ἀπὸ μέρους τοῦ τῷ καλῶν, ἀφαι-
λεῖν τοῦτο τοῦ τῷ ἀλλήλων τῷ εἶναι ἀφαιρεῖν μὴ
τοῦτο τοῦτο ἀλλ' ἑνὸς, ἐπὶ εἶναι ἀφαιρεῖν

παρατίθεται Ἀριστοφάνειν

Romanus Elegiacus.

Fabius Maximus.

Arruntius Orosius.

πλοῦτος· ἐκ πρώτης δὲ ἡ τοῦ σώματος εὐεξία γί-
γνεται· λείπεται δὲ ἡ ἐκ τρίτου τὸ εὐφυὲς τῆς ψυ-
χῆς· οὗπερ δὴ ἕνεκα τὸν παιδικὸν λόγον ὡς
οἷόν τε βραχύτατον ποιησάμενοι, ἐπὶ τὸν τῆς
ἡλικίας τοῦ νεανικοῦ τρόπον τρεψόμεθα. ἐν
τούτῳ δὲ τὸν μὲν ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἡδονῶν
βίον ἀπωσάμενοι, ὡς ἀνελευθέρων καὶ ἐπιτη-
δείων μόνον χρημάτων ἕνεκα, τὸν ἐκ τῆς ἀρε-
τῆς ἐπιτηδεύοντα τὸν δὲ. καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς
ἀρετῆς ἐπιτηδεύοντα τὸν δὲ· καὶ τὸν μὲν
ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἡδονῶν βίον ἀπωσάμενοι,
ὡς ἀνελευθέρων καὶ ἐπιτηδείων μόνον χρημάτων
ἕνεκα τὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐπιτηδεύοντα τὸν δὲ·
καὶ τὸν μὲν ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἡδονῶν βίον ἀπω-
σάμενοι, ὡς ἀνελευθέρων καὶ ἐπιτηδείων μόνον
χρημάτων ἕνεκα τὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐπιτηδεύοντα
τὸν δὲ· καὶ τὸν μὲν ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἡδονῶν
βίον ἀπωσάμενοι, ὡς ἀνελευθέρων καὶ ἐπιτη-
δείων μόνον χρημάτων ἕνεκα τὸν ἐκ τῆς ἀρε-
τῆς ἐπιτηδεύοντα τὸν δὲ· καὶ τὸν μὲν ἐκ τῶν
ἀναγκαίων ἡδονῶν βίον ἀπωσάμενοι, ὡς ἀνε-
λευθέρων καὶ ἐπιτηδείων μόνον χρημάτων ἕνεκα
τὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐπιτηδεύοντα τὸν δὲ· καὶ

Mode discendi.

Orationis Solutae Finis.

Comm.

Ant. Antiphonis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0198

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0199

gefördert durch
Baden-Württemberg

Empedocles.

Timaeus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0200

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἑαυτοῦ πρᾶγμα δὲ τοιοῦτ· ἐστὶ περὶ ὃ μέρος. οἷον μέρος ἐστὶ ὅλης ἑαυτῆς· ἢ ὅσα χρὴ ταῦτα λέγεσθαι· ἐστὶ περὶ ἃ κρούεται ἐλεγμάς· οὐδ' ἔστι πρὸς θυμόν· ὅμοιος δὲ ὡς αἰδῶ ἐστί· ὡς μὴ γὰρ τοῦτο ἴδῃ, σοὶ μάλιστ' ἔπρεπε· ἀντιπόπονθεν χαμαὶ ἀνὰ δόξαν ἐστί· ἰσοῦται δὲ τὸ φλαῦρον τῷ ἀπρεπεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπρεπεῖ τὸ λύειν ἐστὶ τῷ χαμαί, ὡς μία ἡ χαμαὶ αἰσχύνη· τὸ μὴ τοίνυν διαφθόγγῳ ἐναντία κολουθήσει τὸ τοιοῦτον, πλήθους τε ἀρχὲ ὁ στίχος· οἷον ἐκτορίδη ἐπεὶ ἄμμιο· δόλιχος δὲ ἐστι τρόχος, ὁ τὰν βραχὺν ἢ βραχέων πλέω φωνήεντα ἔχει φέρηται δ' ἐπὶ τὸ ὄξυς οἷον λαβὲ δῦμφωνα δόε· ὡς τὸ πλὴν πρῶτον ἀφώνου ἐστί· τὸ δὲ δολιχὸν πλήθους· ὅτι ὁ πλὴν δίφωνον· πλὴ τερος κλέπτιδος λῃ· ὁ τὰν ἢ τὸ τρόπον γούμενον ἢ μὲ φώνου ἢ· οὐκ ἔστιν ἢ ἐστὶν ἢ τορ ἢ κάμνῃ· ἀλλὰ πλεῖος μακρά· τρο τάσ τ' ἔχει δὲ ἢ μὲ φώνου λύγρου· τὸ πλὴν μ· τοῦ· οἷον αἰμοὶ δὲ· τὸ δὲ σ τοῦ μ· οἷον, δύπτης· ἐ τὸ σ τοῦ λ καὶ α πάθος· ὡς ἐν τῷ αἰμαύλης· ἐ αὖ πάλιν ὡς θυ· ὡς ἐν τῷ μαύ λης· ἃ δὴ ὀνόματα παρὰ ξένων φέρεται ἐν τοῖς λυρι κοῖς· ἢ ἀκτὴ ἡ ἀτρύμ· ἢ ἐπωδὴ ποίησε κἀμβραχᾶν· ὡς παρὰ κρᾶναι λίνως ἐν πανόπτας· ἀπο τελοῦμαι ὡς ἐπὶ χάσματος ἐπὶ μαθεῖν· ἐ ἐν πορ ἐπὶ χαίμασι μαρόδι· ὅ τι μος καὶ μυστικ χουσα παῖδα ἐπὶ χληροσήχη· ἐ παρὰ καλλιμάχῳ· πόσμῳ ὁ μμι ἀρχίοσε φηξάμος· ἐ ἀν μήτ

Cretic.

Epichoreus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0201

gefördert durch
Baden-Württemberg

Heliodorus.

Iamblichus.

Achaeus.

ὡς τοῦθ' οὕτως ἔχειν, ὅπως τὰς δύο συλλαβὰς ἐν μιᾷ λέξει μὴ
συλλαβεῖν μετὰ ἄλλης, ἀλλ' ἑκατέραν ἰδίαν φθέγγεσθαι.
Συμφωνήματα δέ ἐστιν, ὅταν δύο σύμφωνα λαβοῦσα συλλαβὴ
μετὰ φωνήεντος ἄλλην συλλαβὴν ποιῇ, οἷον· ἡ βρυακτή
εἰς μίαν συλλαβὴν τὰ βρ καὶ τὰ κτ ἔχουσα. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἄλλοις. Ἄφωνα δέ ἐστιν, ὅσα μήτε φωνήεντα ἐστὶν
μήτε μετὰ φωνήεντος συλλαβὴν ποιεῖ, ἀλλὰ δεῖται πρὸς
τὴν τελείαν ἐκφώνησιν τοῦ φωνήεντος. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ
ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἡμίφωνα ἑπτά, ζ ξ ψ
θ φ χ ϛ· τὰ δὲ ἄφωνα ἐννέα, β γ δ κ π τ γ̣ κ̣ τ̣. ἔστι δὲ
τὰ μὲν ἄφωνα καὶ ἡμίφωνα ἐν τοῖς ἑξῆς στοιχείοις· ἀλλὰ
τὰ μὲν ἡμίφωνα ἐν τοῖς ἑπτὰ στοιχείοις· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλο
μέν τι ἡμίφωνον ἐκφωνῆσαι ἐλεγεῖον.

Συμφωνήματα δέ ἐστιν, ὅταν δύο σύμφωνα λαβοῦσα συλλαβὴ μετὰ φωνήεντος ἄλλην συλλαβὴν ποιῇ, οἷον· ἡ βρυακτή εἰς μίαν συλλαβὴν τὰ βρ καὶ τὰ κτ ἔχουσα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. Ἄφωνα δέ ἐστιν, ὅσα μήτε φωνήεντα ἐστὶν μήτε μετὰ φωνήεντος συλλαβὴν ποιεῖ, ἀλλὰ δεῖται πρὸς τὴν τελείαν ἐκφώνησιν τοῦ φωνήεντος. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἡμίφωνα ἑπτά, ζ ξ ψ θ φ χ ϛ· τὰ δὲ ἄφωνα ἐννέα, β γ δ κ π τ γ̣ κ̣ τ̣. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἄφωνα καὶ ἡμίφωνα ἐν τοῖς ἑξῆς στοιχείοις· ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμίφωνα ἐν τοῖς ἑπτὰ στοιχείοις· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλο

σὺν διθύραμβοις· σὺν ὠδῇ τε τοῖς τραγῳδικοῖς ἀλλὰ
δὴ καὶ σὺν οὕτω πρὸς μοῦσαν σὺν ἀκολουθίᾳ πάλιν. Τὰ μὲν
γὰρ ἰαμβεῖα τοῦ, ὧν χωρὶς ἑκάστου χάριν μαλεύσεως· καὶ ἡμῖν ἐφ'
ἑκάστοις πολλοῖς, οὐ μᾶλλον ἐπιστροφὴν ποιήσεται, ἢ ἕνεκα τοῦ
λοιποῦ· ἐστὶ δὲ πρὸς τὸ βραχὺ καὶ μακρὸν διάφορα
ἀλλήλοις ἐστίν· καὶ χρόνῳ ἀμφότερα.

Dysyllabi Petri. Ϛ' κατὰ μὲν χλευασμὸν οὕτω λέγει· σὺν βραδυλάλοις
πάσχεις· ἰαμβικὸς ἐκ δύο βραχέων ὁ πυρρίχιος· ἰαμβικὸς δὲ δύο, δίς· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, δ
χαῖος· ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἴαμβος· τετράχρονος
λέξις· ἐκ δύο μακρῶν, σπονδεῖος· δισύλλαβοι δὲ, οἱ
τούτων δὶ πλασιόμενος, ἀπὸ δισυλλάβου βραχέος καὶ τετράχρονοι οἱ
τρεῖς· ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχείων, δάκτυλος· ἐκ
βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ἀμφίβραχυς· ἐκ
δύο βραχέων καὶ μακρᾶς, ὁ ἀνάπαιστος· τρισύλλαβοι
δὲ, οἱ ἴσοι τούτοις τρεῖς· ἐκ βραχέων καὶ δύο μακρῶν,
ὁ βακχεῖος· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ὁ ἀμφί-
μακεδονικὸς κρητικός· ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, πάλιν —
βακχεῖος· τετράχρονοι δὲ εἰς ἐκ δισυλλάβων μακρῶν μόλο —
τος· Ϝ τετρασύλλαβοι δὲ, οἱ τούτων δὶ πλασιόμενοι ἐκ

Trisyllabi.

Tetrasyllabi.

καὶ δεκα.

Λῶν τετράχρονος ἐξ· ἐκ τεσσάρων βραχέων, ὁ
προκελευσματικός· Λαυτὰ χρόνοι δὲ, τέσσαρες·
ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχέων, παίων πρῶτος· ἐκ
βραχείας καὶ μακρᾶς· καὶ διὸ βραχέων, παίων δεύ-
τερος· ἐκ δύο βραχέων καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας,
παίων τρίτος· ἐκ τριῶν βραχέων καὶ μακρᾶς, παί-
ων τέταρτος· ~~ἐξ ἀπὸ χρόνοι δὲ ἐξ~~· ἐκ δύο βραχείων καὶ δύο
μακρῶν ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος πρῶτος· ἐκ βραχείας καὶ
δύο μακρῶν καὶ βραχείας, ἀντίσπαστος· ἐκ δύο μακρῶν
καὶ δύο βραχέων, ἰωνικὸς ἀπὸ ἐλάσσονος· ἐκ μακρᾶς
καὶ βραχέων καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, δοχμικὸς τρίτος
διὰ· ἢ διὶ προσχαίος· ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς· καὶ βραχέ-
ος καὶ μακρᾶς· ἰαμβικὸς ἀπὸ τροχαίου, ἢ διὶ ἰάμβου· ἐπτὰ
χρόνοι δὲ τέσσαρες· ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν,
ἐπίτριτος πρῶτος· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο
μακρῶν, ἐπίτριτος δεύτερος· ἢ ἐκ δύο βραχέων καὶ
ὁ καταληκτικός· ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχέως καὶ μακρ[ᾶς] ἐπί-
τριτος ἐπίτριτος· ἢ ἰαμβικὸς ἐπτάσημος ὁ καὶ
ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχέος, τέταρτος ἐπίτριτος·
ἢ ἀντισπαστικὸς ἐπτάσημος· ὁ καὶ μυριόγρονος·

+ Περὶ δὲ πηλίκων μέτρων·

Ἀκατάληκτον καλεῖται μέτρον, ὅσον πρὸς πλατυσμὸν
πόδα ὁλόκληρον ἔχει· οἷον καὶ ἑξασύλλαβον·

ἐξάχρονοι δὲ ἐξ

ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχέων καὶ μακρᾶς ὁ χορίαμβος.

ὀκτάχρονος δὲ ἐκ τεσσάρων μακρῶν, οἷον διακὶ ταυτοποδία διπόνδαιος·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0205

gefördert durch
Baden-Württemberg

μεσοπαίτε καλλιπαιδύγατερ Διός· καταληκτικὰ ὅσα με μεσωνυμούμενα τὴν πενταίμερη τροπαῖον· οἷον ἰαμβικοῦ· χαίρησα μῦθον· χαίρε τῶν λόγων βρύε· σύπαινα, ὕβρις, πελαταῖα ξύλλαβή, αἰγιόλουτρος ἰαμβικοῦ κατά· ἐὰν δὲ βίσυλλαβος ἢ ὁ πρὸ ὅρου τὴν ξύνιζιν, ὁλωσοῦν δὲ ξυλλαβὰς ἢ τὴν τροπαῖον καταληκτικοῦ· οἷον ἐπὶ δακτύλικος· σὺ δὲ βασιλεῦ τῆς ὕδρις ξύλλαβη, αὐτὶ βισύλλαβου κατά δακτύλικος· ἐστὶ δὲ τῶν τροπαίων, ὅταν πρὸ καλλε ξύλλαβα καλεῖται καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· τὸ δὲ τροπαῖον δὶς ξύλλαβος, καταληκτικὸν εἰς ξύλλαβον· βραχύκωλα τὰ λήκτα δὲ, καλά τα, ὅσα δ' ἐπὶ πλέον ἐστὶ τέλους ὅλως πρὸ μεμῳωμένα· οἷον ἐστὶ ἰαμβικοῦ· ἀγαθὲς οἷος τὰ πρὸ ὅρου ἐστὶ, ἀλλ' ἐπὶ ὅλης ἰαμβικῆς κατά τὸ πλέον· ἀκέφαλα δὲ, ὅσα πρὸς τῷ τέλει πλέον ἐλάβε συλλαβὴν πρὸς· οἷον ἐστὶ ἰαμβικοῦ· ἀμφὶ τὸ πυκαλλωλύειν· τὸ πρὸς τὸ ξύλλαβὴ πλέον ἐπεὶ πλάει· ἀλλὰ καὶ δισύλλαβον ἐπὶ πλάει· ὁ πρὸ τοῦ τέλους τῆς τροχαϊκῆς πρὸς τὸ ξύλλαβος ἢ· οἷον ἐστὶ τροχαϊκοῦ· ἀλλ' ὁ δ' ἐπὶ τέλειος ἐστὶ πλάει· ὁλοκλήρα ξύλλαβη δὲ ξύλλαβομένη τὴν πενταίμερη· ὅπερ αὐτὰ πρὸ τὸ δὲ ξύλλαβή· καθ' ὧν τὸν δέτερον

καταληκτικά.

ὑπερκατάληκτικά.

ζητ.

ἀναίρεσις δ' ἀποθέσεις. παρὰ τὸ μὴ πρὸς ἀφροσύνην
μὴ πελάσαι ξυλλαβή· ὡς τὸ δὶς ἀθροισθῆναι ἀντὶ τοῦ καὶ
δραχμὰς ἐναρμόσαι. οἷον, δύο μὲν ἀρχοὶ τέσσαρες
ἵππους καὶ ἅρμα παρῆσαν· διὰ δὲ οὐκ ἐχεμυθίαν
ὕπνος· ἐν μὲν γὰρ τῷ πρῶτῳ, μακρὰν ἐσήμηνε πελάσ-
σαι ξυλλαβή· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ βραχεῖαν. ἀναι-
ρεῖσθαι τὸ πελάσαι ἀφαιρῶ τὸ λέξιν. ὅταν ἐπὶ πλήθους
ἐστὶ τὸ ἀριθμοῦ τοῦ σίμωνίδου, ἀντὶ τοῦ ἐστὶ γράμματα τοῦ. Simonides.
μὲν ἐγὼ θηναίοισι μετ' ἠνίκα φίστορι τῶν ἵππαρχον
κτεῖνε καὶ ἁρμοδίου. καὶ πάλιν μικκάδου τοῦ τρὶς Nicomachus.
ῥαψῳδὸν ἐλεγάν· ἀντὶ τοῦ ἐστὶ ποιητής. οὗτος δὲ σοφοκλῆ
μοῦσαν ἐλαλόλυξε παρασαμάτριλλόδωρος. γίνωσκεις δ'
οἷόν μου τὸν βίον κλαίων. τὸν δὲ μετὰ οἷόν ἐγὼ ἐποίησα
τὴν τοῦ ὀνόματος ἀναλογίαν. ὅτι ἐμὲ χωρεῖ· ἐμοὶ δὲ
καὶ δοκεῖ μοι οἰκειωτικοί· ὡς ἀπόλλων ἐμοὶ δοκεῖ· ἀντὶ
τοῦ ἐμὲ δοκεῖ μέγαν· ἔοικε τὸν πόλεμον μέγαν.

περὶ ἰάμβικῶν.

Ὁ ἰαμβικὸς δὲ χωρεῖ καὶ ἐπὶ τὰς περισσὰς χώρας,
τρυσὶ πρώτοις· ξύλον· πέτρον· ἰαμβοῦσι βρα-
χεῖον· σανδάλιον· δακτύλου· εἶναι παῖδα· κτῆνος· ἐπὶ δὲ
ἀρτίους, τρυσί, δακτύλῳ, τε τερπνόν, ἕκτην· ἰαμ-
βοῦσι δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν ἀρτίων ἐπὶ τοὺς περισσοὺς καὶ
τοῖς ἀπὸ τῶν περισσῶν ἐπὶ τοὺς ἀρτίους.

Iambici.

Tantum ambico.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0207
gefördert durch
Baden-Württemberg

ξαλίκοις, ασπαμωτὸν. ὅτε μὲ οὐ καλλιπρέ-
πει ἐπὶ τῆς πελταστάς, τὸ ἰάμβου δέχεται μόνου, ἢ
τὸ πυρρίχιου διὰ τὸ ἀγαθὸν φόρου. ὅταν δὲ καλλιπρεπὴς
τὸ ἰάμβου πελτικοῦ. ἢ ασπαμωτὸς ἰάμβου. ὡς ἐν
Γίγνεσθαι τῶν κατὰ κλαδὸν ἢ ἀμφίβραχυν, ἢ βαν-
χεῖον. ἔστι δὲ ἐπίσημον ἀνάπαιστον καὶ καλλιπρεπὲς μέσῃ τοῖς
πραν. οἷον ἀνὰ ἀκρεόν πραν ὅλαν δὲ μασθλεγράπτην.
οἷον, ἔραστεδὴ τὰν κοῦκφὼ. καὶ μὴν ὁ μὴ κοῦ μὴν ὁ
μὴ. ξὶ ἔλεξαν, ὡς πρέσβυς ἐμοί. εἰ λιχοὶ σὲ οἰκοῦντες,
τετράλεξαν δέ, οἷον τὸ τοῦ ἀλκαίου. δέξαι με κωμάζοντα.
δέξαι λιάσομαι σε λιάσομαι: καὶ καλλιπρεπὲς δὲ τὸ μέσῃ
ξαλεσῇ. ὡς πρὸς κλαδὸν ἀλεσόμενα ἀν ἀκρεόν πραν. οἷον ὀλεῖ
θήσω μὴ χεάθαι, σὺ πρέσι γὰρ μαχέσθαι. ξὶ ἔλεξαν δὲ, οἱ
δ' ἐν ἱππάρχου ἄκρος. ἡμιτρίβραχυς δὲ πρῶτος καλλιπρεπὴς τε
βεῖται. ἔστι γὲ σπονδεῖος καὶ πρὸς ἀκαλλιπρεπὴς. καὶ τὸ
χωλὸν κλαδόν μου. ὁ πρότιμος μέσῃ ἐν πρὸς ἀκαλλιπρεπὴς δὲ
ἀνάπαιστος ἐν ἀρχῇ φασὶν ἡμᾶς. ἀλλὰ φράσῃ δὲ τὸν ὁρᾶν. ἢ
ἀκάμας δὲ τὸ πελαστικὸν ἰάμβου ἔχειν, ἢ πυρρίχιον διὰ
τὸν ἀγαθὸν φόβον. τὸν δὲ, ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον. ἐκ
ὅτι ἀκάμας, ἔστι τῶν πελασγικῶν τόπων, ἐκτὸς τῶν ἀλ-
λαβῶν διὰ ἰάμβους καὶ σπονδείους δέχεται ἐκ ξιοῦλ-
λαβους. τὸν δάκτυλον. τὸν πρόβραχυν. ἐκ τὸν ἀνάπαιστον.
ὃν δὲ χορεῖον, οὐδέχεται ἐκ τὰς ἀλκαίους ξιοῦλλαβους

τετράμετρα.

διπλῆ συναίρεσις.

ἀπαστόμενος.

ἱππώναξ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0208

gefördert durch
Baden-Württemberg

σοδας. οὐ τε δακτυλον, οὐ τε τριβραχεων. οὐ τε αἰγιαλον
ἀλλα μεδιαν μεν ἰαμβον. ὁ τε καὶ ἐυ σαρε πεσεται,
ως προ ἀκουσας ἰ σασων μακρος. ου γαρ, ἀλλ ἀκων. ἐαν
ὁ τε ἐκ σασων δη, ὁ τε ἐκ βραχυ τροχαιος γινεται. ως προ ἀκρεων
νικων. ως προ ἀλλαι του νικαω, ἐ σει δη σασα
μετρον ἐχ μεδι ἀφορος, ἐ ὁ ἰαμβος ἐδε ξατο χη σιν
σασων δειον. τον τους κοινωνησαντας τα τυλε πρους, και
οι παῦ βυλυσθαι τες ἐκοινωνησαν. δακτυλος φησιν
ἐαν αναπαιστος. ὁ γε χρειος, τον ἀμβου ειδι λυσις.
ει πολυσις τον σασων δειον μεν τας ἀρτιας δε χεται, δε
τον δε παῦ βυλυσθαι τας αὐ ταπαιστον ὁ φ ηλαδε χεσθαι.
σχεδι ἐκ ὁ ἰαμβος τοις τον τρο χαιον. σχεδι δε
κωμικοις, ου λιαν αὐ τι σοιουσι ζυμμε τρια
ουκε τι. τον δε τροχαιον, οι αὐ τι σαστει τον ἰαμ
βον σαν ηθαστον. ου ριστε ται δε τοις σχηματικοις
σχεδι ἐαν αναπαιστος. τον γε τοιουτον ουτοι μιμου
μενοι, γελοιοι δοκουσι διαλελυσθαι διαλεγεσθαι
και μη ἐμμε τρως. ὁ δε αὐ παιστος, διαλελυμενων
ποιει την φορα σιν, ἀλλα τον τετρα σημον. ἰαμβο
ποιοις, ὑ σειωνε χως κε χρηται.
ὁ τρο χαικος καταλαμ βανει τας σοδι τας χωρας, δε
χεται τρο χαιον τριβραχυ. ἰαμβον. και δακτυλ^ον.

ἐ ση. Ἰαμβι Solu
tionis

Tetrasem

Trochiacus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0209
gefördert durch
Baden-Württemberg

κὴ δὲ τὰς ῥῖπίους, φυφυτὲ καὶ σωμοδεῖον καὶ
ἀμυσσωνον· ὅτε δέεσθαι καταληκτικοῦ, τοῦ πρα
λήτου τοὺς τρεχαίου δέχεσθαι· ἐσθὶ δὲ ὅτε καὶ τρίβρα
χεῖον· ἐὰν δὲ ἡ βραχὺ καταληγῃ, οὐβουλεῖται τοῦ
σπονδειλήτου τὸ τελευταῖον ἔχειν· ἐσθὶ δὲ ἐπίσημα
ἃ αὐτὸ καταληκτικά, διμετρα μὲν καταληκτικὸν
τὸ καλούμενον κύρι σπονδιακόν, ἢ λαμβεῖον· ἐσθὶ γὰρ
δέκατον τρισυλλαβον· μολοσσὸς δὲ καταληκτικόν, οἷον ἐσθὶ πρὸς χίλιοι· ὅτινες
ἀμφίβραχυν καλοῦσιν· ἢ σωσιπατερ· τὸ μὲν
γὰρ ἐστὶ δισύλλαβον· τετράμετρον δὲ καταληκτικόν·
οἷον, ἐρεῖν· τὸ δὲ ἀπόλλοδωρε σπονδειάζεται ὁ τρίτος·
τὸ δὲ τετράμετρον γίνεται τὸ ἐχόμενον· τὸ δὲ τε-
τράμετρον σωσιπατερ σωσιδείου μείζονος· οἷον ἐσθὶ
δὲ τὸ, μήτε τίμιος δὴν τε μεχρὶ τοῦ σκότου δὴ καὶ
ζεσθαι· καὶ τὸ σωσιπατερ μείζονος δὲ, καὶ σωσιδείου τὸ
ὕστερον πρὸ τοῦ λοιπὸν χρῆσθαι ζώσης ἐστὶ καὶ· οἷον
ἐσθὶ δὲ ὅτε καὶ πλείονα χρῆσθαι· ἐρχεται πολὺ μὲν αὐτοῦ σθε-
νοίξας ἀπ' οἴμης ἡμετέρου· ἐσθὶ δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ πλείω,
καὶ τὸ διμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικὸν τὸ καλούμενον
ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ὃ πλεῖστα μὲν ἀνάπαιστος ἐκφέρει
τὸν· ζεῦξας ἅμα πώλοισι θοοῖς ὑπὸ δεσμὸν ἀπήνης· τὸ δὲ
οὕτως· ἀκέστορος θαλάσσης ἀπάλοιν χθόα·

Euripidis ut
Leocybis.

Asclepiadis.

Hyperbolis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0210

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgrae132/0211
gefördert durch
Baden-Württemberg

Epod.

Archilochus Epodos scripsisse.

Anacreontis carmen.

ὡς ἀμφὶ δημοσθένους· καὶ τοῦ δικαλογικοῦ δὲ
ὅτε πρὸς μέτρον, ἀρχίλοχος ᾠδοξοποίησε· Archilochus.
διὸ τὸ πρὸ τάξεως αὐτοῦ τοῦ χαϊκοῦ τοῦ καλουμένου
ἰωνικοῦ, οὗτος· γνώσεσθε γὰρ ἡδὺ· δὴ καὶ δεκαὸλας Hipponactius.
ἀρθρώσας τοῦτο τοῦ τρὶς καὶ τετράκις καὶ τετράκις·
ἐστὶ δὲ καλλίστου ἰωνικοῦ· ἡ χέρα τῶν μέτρ.
ἐστὶ δὲ ἴαμβος ὑπερκατάλογος ἰωνικός· τοῦ δὲ ἰωνικοῦ.

τὰ δὲ αἰολικὰ καὶ ἀλκαϊκὰ, τὸ μὲν πρῶτον ἔχει Aeolicus.
πρόσωπον τοῦ μὲν οὐ λαβόν· τὰ δὲ ἄλλα πρόσωπα·
δεῖον μὲν οὖν ῥιχίον· τρία δὲ ἀπὸ μέσου δακτύλους
πρώτους· τρία δὲ τελευταῖον πρὸς τὸ ἀπὸ τέλους·
δακτύλου ὑπερπτικόν· διὸ τρία τελευταίας ἀ-
λλαγάς· ἐὰν μὲν καταληκτικὸν· ἐὰν δὲ καταληκτικὸν
ἐστὶ τὰ ἀπὸ φυρυμένου, ᾗς δισύλλαβον καὶ ζυγ-
χαρπίμ· τὸ δὲ ὅλον αἰολικὸν ἔστιν, ὃ καταληκτικὸν
καὶ τὸ πυρρίχιον· κέγωμαι τὸ μὲν χαϊκὸν τὸ μέ-
γα καλέσας· ἀχρὶ δὲ ὑπὸ σοὶ ἄρξε πρῶτον
ἐμοὶ γὰρ ἦθος· τὸ δὲ τρὶς καὶ τετρακὶς ἐστὶν ὁ
δισύλλαβον· τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ λεγόμενον· καλῶς ἔχει
δὲ· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἀπὸ τέλους· καὶ δὲ
μετρον.

θύρωρωπόδεςἐπτάγλωσσοι. πόδεςαἰμβάλαπεῖτε
βόειαι· πάντοιδὲκέξεπόμασαν· τῶνδεκαὶ
καλθαλήκτων, πρὶνμὲντοὺμητρὸμκαμεῖτανσαρκο-
φάγαν· πέντρεεςκαὶοἴοὔλλαβον· ὧνπόδαπτερὸν
ὅλονσανσαρκοῦτέπροσθεν· ἡραὶκαὶμὲνἐγὼσεθεν δ'
τεπτάλαιαπόκαι· ὅδεπεφαλιεῦμεν, ἀκαλθώλη
κρομέσσατριοῦρην· ἔρωεδαῶτεμόλυσιμελήεδες
εἰπλυκὺπικρὸμἁμαλχομόρπεδον· ἄλφιτα, σοὶδ'
ἐμεθεμὲνἀπηχθερ· φερμυῖαδὲνὴμἐπὶδαῶδρο
μέδαμπότε— —σοφιλογαοιδικοῦ:—
αἱδέτιναικαλόγαοιδι, καλὸνμεμαδακτυλικὸν·
ἀσσοφέμμεναιτὰςἀλλαις χερσίς, δακτυλομίχῃ τε
λευγαλέῃσὶτρομαχαίκῃ ζυγίῃ· ἐαὶδὲἀοιδὸν ἐπίσπῃ
πόταλον. ἰδὲτεπρὸςὀδοὺςδακτύλουςἐχονξυγαικὶ
ζυγίῃ· καὶοὐμεμονὸςδὲδὴκαὶκαὶδεκαοὐλαβ°ν.
καὶτὶςἐ—σαὶγαλιῶσινοἰκῆς· ἐπὶπρὸςἐξιοῖ, καλ —
λοὐλεμονὸν—πρὸςἑλφον· ὧνἐπιάδῶνγὺεἰδοσυκαλὸν
ἐμβλέπριοσα, σφῆκεςτανκεφαλάν, τὰδ'ἐμερδεμὺμ. —
φαν:— —σφῖδμασσαιαικοῦ:—
Ὁἀμφασσαιϊκὸμκαὶδ—σσωνχώραν, δέχεται
σσομδήτον· ἀγαλ—σσατον· σσηνῖωςδ'καὶπροκελ —
μαδικὸν· —σφυρὸνδὲπολεσφραμαρποιοῖς, εἰἴαμβ°ν
εδακτύλου· ἀφ'ἑαυτοῦδ'ἀπὸτέσσαρεςἓξὴκαὶτὰ

Ἔμπρηθεν.

Ἴωνικὸν τρίσυλλαβον.

Ὑπερμιγὲς.

ξυγίαν διαφθυμίαν· ἀπόφθεγμα λακωνικὸν εἰς εὐλάβειαν· ἀπόλλωνος· ἀπόλλωνος·
λαβόν· ἀπόφθεγμα λακωνικὸν εἰς εὐλάβειαν· ἀπόλλωνος· ἀπόλλωνος·
σύλλαβον· λακωνικὸν εἰς σύλλαβήν· βραχὺ λακωνικὸν
λικτρον· ἐπιστόμιον τὸ μὴ ἀνοίγειν, τὸ πέρας
μετρον λακωνικὸν ἀντὶ συλλαβήν τὸ καλούμενον
δριστοφάνειον· ὅτι ἐγὼ τοῦ δικαία λέγουσι ἡγοῦνται,
καὶ σωφρονεῖν πιεσμένοι· καὶ ἀριστοφάνειον·
οὐκ ἀριστοφανικὸν ἀντὶ μέτρου· ἐπὶ γὰρ
δρουμῆς· ἀλλὰ δι' ὃν τὸν ἀριστοφάνην μετρίως ἀνέγνω
καὶ χρῆσθαι· ἐπὶ τοῦ κρατίνου, ἐφ' ἑτοίμου χάρμα·
ὃς καὶ ὅλα διόδραμα τοῦ τῶν ἐπῶν ἔγραφε·
τοὺς χορδάρμους καὶ τὸν ἐπιμήλιον· ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου·
ὄσθιμοκώτιος, ἐπὶ χάρμου τερετρευτρίβεν·
μετὰ πολίτης· οὐκ ἀνδρὸς ἐπὶ χάρμος μνήμονα
σύλλογον· ἐλλόγιμοι οἱ φυσικοὶ ἀμφοῖς τὸν ἀριστοτέ-
τον· οὗ πρὸς τὸ σκληρὸν ἀνδρεῖον· καὶ
τὸν τὸν πολίτην τοῦ ἀριστοξένου μνήμονα τὸν
τοῦ τῶν ἐπῶν ποιητοῦ· τὸ δ' ἀλαζόνα φασὶν
πλάσαν· ἐπὶ τοῦ τὸν αὐτὸν πολίτην· τὸ μὲν πολὺ
τὸν ἀσυνθέτον ἔχον, ἀλλὰ μὴν τὸν αὐτὸν παρομοιάζει
λήμνιον τε, φασὶν οἱ λακωνικὸν καὶ ὁσίαν πλοφθέγματι
ἀλίβαντον· ἀστὸ τοὺς ἐπὶ τοῦ αὐτοὺς ἐπὶ ἀσύλλογοι καὶ πρὸ
τοὺς ἀρχαιρεσιάσιν· ὁ πλειστοκλέους ἐπὶ -

σοφαγέω.

Aristophaneū.

χεῖρας αἰτέξων, αἰνα τοῦ αἰτῶ τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπὶ
δίδυμον πύργον ἐλθεῖν καὶ χρήσασθαι δοκεῖ. ἐρεῖ τὸν φίλ
τατόν μου ἑταῖρον. καὶ φιλεῖν αὐτὸν ὀφείλω τὸν ἑταῖρον. ἵνα
τὰ δὲ ἄλλα ὅρα καὶ ἀσκῶ καὶ φροντίζειν ἐμαυτὸν ἐχθρὸν
ἀρχιτέκτονα τοῦ δεῖνα ἀναστατῶσαι ὅτι τὸν ἐλλογιμώτατον
τὸν δεῖνα κελευσματικὸν ὄντα καὶ ἀρχιτέκτονα τοῦ δεῖνα
τὸν δεῖνα ἀναστατῶσαι. τὸν δὲ ἀρχιτέκτονα τοῦ δεῖνα τὸν
ἐλλογιμώτατον τὸν δεῖνα κελευσματικὸν, τὸν πρωτεύοντα
ἀκολουθίας ἀναστατῶσαι, τίνες δὲ αὐτῷ καιρὸν
ποιοῦσι διαβολῶν τὲς, ἀσυμφωνίαν καὶ ἀκαταστασίαν. τοῖς δὲ
χαριεστέροις, δοκεῖ αὐτὸν ἀναστατῶσαι. αἰνα τὲ
καὶ ἐγὼ ἀναστατώσω τὲς, ἀσυμφωνίαν καὶ ἀκαταστασίαν. αἰνα τὲ
ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τοῦ δεῖνα ἐπαρχίας ἢ ἐπὶ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἢ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
λογοθετῶν: — ἐπὶ τοῦ λογοθετικοῦ: —

Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν φιλοτιμιακῶν, ὅτι
καὶ τοῖς ἀναστατικοῖς, τοῖς προσκυνήσασι — ὁμοίως. εὐ ἐστὶν ἐπιστήμων τοῦ λέγειν, ἐπιτήδειος — λέγειν καὶ εὐσύνδετος καὶ ἰαμβος. καλεῖται μὲν
οὖν ἀρχιβουλλήσιος, ἀπὸ ἀρχιβουλλευτηρίου ἀναβεβηκώς

Archebulenz.

γ'

πολιτικοῦ. χρησιμεύουσι δὲ καὶ πρὸς κατάκοσμον. γέγραπται
δὲ ἐν κλαλλιαμβικῷ. ἀντίστροφος. ὁ γὰρ ἐχων τὴν δεύτερ-
δειμβικὸν. τὸν μὲν πρῶτον, ἀπὸ αὐλητικοῦ. ἀπὸ τοῦ
λόγου, μύθου δὲ καὶ ἐκκλησίας ὁ πανδαμάτωρ δεσπότης.
δεῖ γὰρ οὐ μόνον τοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν προϊσταμένους, οὐκ
ἧττον τοὺς τῶν ἀρχομένων, ἀπὸ τοιούτου ἐφόλκιον
ἀλκαῖον δὲ τὸν καὶ τοῦτον δὲ γὰρ ἀλκαῖον

+

Dorimbicum.

ὁ χορὸς ἐξάμετρος, εἰς τὴν δεκάτην καὶ κατάληξιν, εἰς
τὴν δεκάτην δὲ καὶ ἑβδόμης πρὸς ἕκτης ἰάμβου ἐκλε-
ως ἐστὶ τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀναπαίστου δὲ ὅτε καὶ κατὰ
τὴν ἰαμβικὴν καταλήξεως ἔχει. ἔστι δὲ
ἐκ τοῦ ἀμφιβραχέως ἢ βακχείου, διὰ τοῦ ἀναπαί-
στου. ἢ βακχεῖον διὰ τοῦ ἀναπαίστου
βου. ἀναπαίστου γὰρ καὶ ἐστὶν ἰδίου. τοῦ
δακτύλου ἢ κρητικοῦ. οἷον διὰ τοῦ ἀναπαίστου, ὁ
ἰάμβου πρὸς ἀναπαίστου. διὰ τοῦ ἀναπαίστου δὲ, καὶ διὰ τοῦ
ἐστὶ τοῦ ἀναπαίστου ἰάμβου καὶ ἀναπαίστου. διὰ δὲ τοῦ
τοῦ εἰς τὸν ἀμφιβραχέως ἢ βακχεῖον, διὰ τοῦ ἀναπαίστου
τοῦ δὲ ὅλου κόσμος ἀναπαίστου. ὑμέτερος
ἐξαίρετος ὑμᾶς φιλῶν ὑμᾶς
τὸν ὄρεος. ἀμφὶ δὲ ἐργασμένων, λαμβάνω

μεγ' ὕστατον· τείμετρον δ', οἷον τὸ αἰαῖ ἀκραιόν·
δακρυόεσσαν τ' ἐφίλησα μαῖαν, τετράμετρα
δέ, οἷον τὸ αἰαῖ ἀκραιόν τε· δακρυόεσσαν τ' ἐφίλησα
μαῖαν· τετράμετρα δὲ καὶ εἰς ἐλεγεῖα,
οἷον τοῦτ' ταὐτὸ ἀμφοῖν· δακτυλικὸν ἀπορραῖον
καλλίκομόν τε οὖσαν· αἰαῖ ἀκραῖον δὲ τὸ ἀπὸ
τοῦ ῥήματος ἐξ οὗ καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἔστιν
ἀπὸ τοῦ ἰαῦ ἰαῦ· ἰαμβεῖον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ
ἰαμβίζειν· ἐπιτρίμετρον δὲ τὸ ἐκ τριῶν
μετρικῶν ποδῶν συνεστός· ἐπιτρίτου δὲ
ὄντος τοῦ τρίτου, ἰαμβεῖον ἔσται· οἷον ἐπὶ
μὲν αἰαῖ ἀκραίου τί, ἐπὶ τετράτου δὲ αἰαῖ ἀκραίου τε
φίλιόν τε λάτρεον· ἐπὶ δὲ πέμπτου τὸ αἰαῖ ἀκραίου τε — Aristophan.
λάτρεον· οἷον δακτυλικὸν μὲν ἔχοιμι λέγειν
ἐπιτρίτου· ἐπὶ τοῦ πέμπτου δέ· καὶ γὰρ ἂν
ὅλον ποιήσαιμι τὸν βακχεῖον εἰπών· δακτύλους
ἂν ὑμῖν τοῦτο· φοῖβέ τε ἐξαλάλητε γὰρ
φίλιός τε ὁ κεραυνὸς αἰεὶ τῷ πατρὶ — Philicus.
ἐξαλάλητος εἰπών ὅλον ποιήσει· τὴν δὲ ὁμοίαν
ταύτῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ποδῶν φύσιν καὶ χώραν
φίλικος λέγων καὶ γράφουσι εἰωθέναι· τῆς φίλι

γραμματικοὶ δὲ ὧδε φασὶ πρὸς ὑμᾶς· ψευδεῖς,
πρὸ μὲν αὐτῶν σιωπῶμεν, ὁ δὲ διὸς ἐχρῆσατο αὐτῷ
πελέκει αὐθαδέα δοῦρον ὄφρα κράτησιν
σείωσι ἡρατίνοιο μάχης αἰγίοχον. καὶ αὖ τοῖς· ἐστὲ ἰοὶ λαοὶ
τοὶ μὲν ἅμα πάντες βασιλῆος φρένας ἔλθοι,
ἐξαῦτις δ' αὖτε βασιλῆος φρένας ἄλλους
πλὴν βασιλεὺς ἀγαθὸς φιλίκος οὐχ ὧδε
προφερὴς πολεμήιος πολεμίζειν. ἀλλὰ σὺ πρὸς τῶν
αὐτέων τοῦ ὅλου τοιοῦτος γράφεις. —
ὁ αὖ πασιφικόν, τὸν πρὸ τοῦ ξενίαν ἔχθε
πρωτομάχην καλέουσι μὲν πρῶτον πόλιν, ἐς δὲ πεδίον
τοῦδε σὺν ἀλλάλοισι μάχονται. ἴσας δὲ μέσας, καὶ
ἔδρας αὐτῶν πασιφικάς. τὴν δὲ τελευταίαν ὁ πολέτης
ἀκροτελεύτην, ἰαμβικόν. ἐὰν δὲ αἱμασιόστηται
ταῖς ἰαμβικαῖς, ὁμοίως τὸν πρῶτον ξενίαν ἔχθε
πρωτομάχην καλοῦσι μὲν πρῶτον πόλιν, ἀγαθὸς δὲ
ταῖς ἰαμβικαῖς ἐπρωτομάχην. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ λύεται ὁ
πρῶτος πρὸς ἕδρας βραχεῖαι. καὶ ἐστὶν ἐπόμενα
ἐν τοιούτοις τοῖδε: —
ὀγκωτὸν. συφοκλῆς μὲν ὁ καλούμενος λογκαϊκός. οἷον
κλυθόμενος ἐς τὸν ἐπιχώριον: —
βαρύτονον. ξενοκλῆς δὲ, ὁ καλούμενος φερεκράτειος.
ἀνδρὸς ἐς πρόσχετον μύθου· ἐξ ἀρχῆς γὰρ καὶ μὴ
[illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0220
gefördert durch
Baden-Württemberg

Δ ἱμάτιον καταλληκτόν, τὸ καλούμενον γλυκύμιον. Glycomin.
αὐτοῦ τὸ ἡδὺ γλυκὺ μετὰ εὐρώτος αὐτό. καὶ προσῳδῶς·
ὁμαλὸς ὁδοῦ τῇ ἐπιλακοπρωκυπρίδος δα-
λος ὦλεσε: —

Δ ἱμάτιον δὲ ὑπόκαταλληκτον, τὸ καλούμενον ὑπο- — Symphion Epin
φαῖνον ἀμφιεσουλλαφθον, ἢ ἱππομαλακτον, οἱ, Hippostasii
καὶ κυιάσκι τινα φιλοῦσι. —

Τ ὧν δὲ τρίτον πρῶτον, τὸ μὲν καταλληκτικόν· τὸ δὲ ἄνω
τὴν πρωτην ἀγασσαστικὴν ἔχον, τὰ δὲ ἐξῆς ἀλλᾶς
ἀμφιεσάς, φαλαίκωμα καλοῦσι. οἷον χαῖρε ὦ χρυ- Blemens.
σόκερως βαβαικτιακηλ· τοῦτο πελασγικὸν δὲ
γος ἐπιβατικόν: —

Τ ὁ δὲ καταλληκτικόν, τὸ μὲν τὴν τελευταίαν ἔχον
ἀμφιεσκήν, καλεῖται ἀσκληπιάδειον. οἷον, Asclepiadeus.
ἦλθεν εἰς πρᾶτον γαῖς ἐλεφαντίνοις λαβὰς τοῦ
ξιφέος χρυσοδέτοις ἔχων: —

Τ ὁ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀγασσαστικὴν πρὸ τοῦ μὲν
κατὰ τὸ μέτρον πόδας εἰς τὰ τέσσαρα φυλάττει —
λαβοῦσα μίμαλλον, εἰς δὲ τὰς ἀμφιεσάς,
ὧν τὸ πρὸ τελευταίου πόδα ἀφίησι, ἀλκ — Alcmanion.
μανίκου καλοῦσι τὸ δωδεκασύλλαβον. οἷον καλ
πρὸς ἓξ δ' αἰγμαὶ χαλεπὸς κρόμυον: —

Τ ὧν δὲ τέταρτον πρῶτον, τὸ μὲν καταλληκτικόν, καθ' ὃ

" ἐστὶ πρόπολος τῶν· καὶ ταῖς μὲν κύκλειος ἀοιδὸς
" ἀοιδαῖς τ' ἐκέχρητο· κατὰ πρῆσσαν δ' ἑκάστην
κεδνὰ ἰδυῖα ἔοργε :· —

Τριπτὸν.

οὐδὲ τῶν δακτύλων ἰαμβικὴν ἔχει, καλὰ τὰ τρεῖς —
σφραγῖδος· οἷον, ἠρίστησας ἢ πρίου λεπτοῦ κύκλον ἄρ
τον· οὐδὲ ἐξέστιν καὶ ὅλου· μικροῦ δεῖν ἑξάμετρος
ἐφάνη μοι τὸν κτύπον τὸν ἐμὸν πυθόμενος μαζῶν πρό —
σωπον ἄρτου· πολυσχιδὲς μὲν οὖν οὐδὲ πρόσωπον.
ἀλλὰ τὸ γε καθ' ἕδρας ἐχμαλωτίσεως ἐστὶ πρόσωπον.
ἐστὶ δὲ πύκνος, καὶ τὸν τῶν δακτύλων μόνην αἰτιᾶται
κλύειν ἔχον· ὦμε δῶ ἐπάραντός μου καὶ στρόφου.
ἔπειτα πολὺς ἐνδόμυχος· γλύκασμα καὶ τὸ· οὐ πρόδηλα
μυκτῆρος τὸ μέγεθος· πρὸς ὦτα δ' ἀφεγγὴς τάν·
βραδὺν μὲν αἰ ἀφεγγῆ τάν· τὸ δὲ καθαλλητρὸν καὶ
λεῖ τὰν σαυτοῦ κόμαν· ἐκκαὶ δεκασύλλαβον· ὦ τρὶς τὸν
ὅλον σαυτοῦ γέγραπται· πολλὰ δὲ κἀλλαῖον
αἰ μαλλον· μυκτῆρας δ' ὑπὸ ἐξαίφνης χθαμαὶ πεπι —
ηκότας· στόμιον δὲ τὸ τῶν ὀδόντων καθαλήκτων κε
χρῆται· τὸ μὲν οὖν μοι μέγαν ἐσφραγίσθω μὲν ἀσαφῶς
φάμενος εἰρῆσθαι· ὅπως καλὰ τὰ στόμιακον· οὐδὲ ἀλ —
καῖος, καὶ ἐσφραγίσθω πρὸς ἀκαθαλήκτως ἐχρήσατο·
κροκίδα δ' ἀοίλλος ἀγαγὼν τὸν δίστομον ἀλ
λέως :· —

Sapphica Extasyllabum.

ionnica.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0222

gefördert durch
Baden-Württemberg

ὁ δὲ πρωΐζωμος ἰωνικὸν (εἰσὶ γὰρ καὶ μείονος καὶ ἐλάττονος ἰωνικοὶ) καὶ χοριαμβικὸν ἐκ μὲν προκελευσματικοῦ καὶ ἐπιπλοκῆς ἰωνικοῦ περαίνεται· διὰ δὲ τῆς ἐπιπλοκῆς ἰωνικὸν τελοῦσαν· ἐκ δὲ τῶν ἐπιπλοκῶν ἰωνικὰ ἐφεξῆς δύο, τὰ τοιαῦτα· οἷς ἐπιτελεῖ λαὶ ἐχρήσατο· ἐκ δὲ τῆς περὶ Σῶκρατος φιλοσοφίας καὶ διδασκαλίας· καὶ διθύραμβον ἀκαταλήκτου· τὸ κατὰ Διόνυσον· κλεομαλχίδαι· οἱ ὡς οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τῶν ἀρτίων χορῶν ἐνόπλιον ᾖδον, καὶ οἱ χοριάμβιοι· οἷον, τίς τὼ ὕδρην ὑμνῶν, ἐφόρησ' ἐγώ· καὶ πρὸς ἕδρᾳ καταλήκτου τὸ κατὰ Διόνυσον· παραβολή· ἐκ τῶν κατὰ πρῶτον ἔχει ἰωνικήν· τὴν δὲ δεύτερον ἐπιπλοκὴν ἰωνικὴν· οἷα ἐστὶ τὰ τοιαῦτα σαμφοῖν· πλήρης μὲν ἔφαινε φῶς ἀστέλλων· αἱ δὲ ὠδῖνες ἐφίστανται· τὰ δὲ τρίμετρα ἀκατάληκτα, διέχουσι δὲ ἑκάτεροι οἱ σύνδεσμοι· τὸ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν ἐστὶ δεύτερος πόδες ἦσαν βάλανος· οἷον κρήνας γὺ πρὸς ὧν δὲ μέλεως προδοσίην ὥρχεῦν τὸ δὲ πάλιν· ἀμφὶ δὲ σφὼ τὸ βῶ· ἐκ δύο δὲ ἐπιπλοκῶν ἰωνικῶν ἐκ δύο τροχαϊκῶν· οἷον ἐπὶ βάλλετε· οὐκ ἀρκαδίαν λώβαν· τὸν ὑπὲρ α μέτρων ἐπιπλοκὴν τοσήνδε ἐπὶ πόδα ἑξάμετρον ἀκατάληκτον, διθύραμβον, σωτάδειον· τὸ δὲ κατὰ πρᾶξιν ὑπὲρ Sondeum.

Aeolicum.

Τὸ ἀπηλιωτικὸν ἰωνικὸν, ὡσπερ καὶ ἡ τοῦ λιβὸς καὶ ἡ τοῦ νότου καὶ ἡ τοῦ ζεφύρου καὶ ἡ τοῦ βορέου καὶ ἡ τοῦ καικίου καὶ ἡ τοῦ ἀπαρκτίου καὶ ἡ τοῦ εὐρου καὶ ἡ τοῦ σκίρωνος καὶ ἡ τοῦ λεβόνοτου καὶ ἡ τοῦ φοινικίου καὶ ἡ τοῦ ἀργέστου καὶ ἡ τοῦ ἀφρικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀπηλιώτου καὶ ἡ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ ἡ τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ ἡ τοῦ δυτικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀπηλιωτικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀπαρκτίου καὶ ἡ τοῦ ἀπηλιωτικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀπηλιωτικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀπηλιωτικοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0225
gefördert durch
Baden-Württemberg

προλυθρίλλη αὐτῶν τ̄ ῥαδαλγία. γαλαίμης
ὀρφὶς φιλοθύρσιος μαλθακὸς - αἴς αὐτε παταγεῖν
καὶ χλλκεαι κλάτταλαι. ἐν τῷ ῥαφίνῳ γαλῆ πάσσεται
κρέα ὅλα αἰ μαλακίῳ τέθηκε. μαλάσσω δλίων τεμάχεως
ἑκόψας ὡς τε χλλκάσσελέκῃ, χαιρὶ πλέλεσμαι
χαραδρα. τῶν δὲ τειμάτων, τὰς ἀκαταλλήκτῳ
πλάστελεξαλλω ἀγαρκὶ πλάττῃ. — ἐν γὰρ τῷ σαρκὸς.
— ἐν δὲ ἀγαπρέου τὶς, ἐπὶ τῷ ὡς ἐχλμοῦτὶ ἐν. ἀπόμοιρον
ἔχοντος, γ γὰρ ἀγαδὴ λύσις ἀπὸ μου τῶν τ. οὐλαὶ
μαι, τῶν δε. τὸ ὃ καθαλλκτικόν, διὸ μὴ σὺ σαλπαι βα
σὶ δες. τὸ δ' ἀκαταλλήκτου, καθὸ τὸν ἀγαπλάσμενον
χρανίπρα, πολὺ πλάσσω ἀγαπραιόμενόν ἐστι. πρὸ δὲ
τε πὺξ ὁ μαυρος καθ' ἕλω ἐρασταφάνου. αὖ δὲ
καθ' ἐφ' ἡμιμίνδει, ὅλον αἰ μαλακίῳ κρέσομεῖν —
— ἔφηκε. σίκελος κομψὸς ἀνὴρ πλὶ τὰν μαστέρ'
ἔφαν + + +

χρημάτων ἥκας. ὅπως δ' ἥκεις, οὐ ῥᾴδιον ἐλθεῖν
ἀθέσφατος. ἀλλ' ὅπως. ἐστὶ πολλοῖσι δ' ἐν ἀνθρώποις
ποινὴ τῶν πρὸ πρώτου κακῶν πάντων πάντα -
λαμβάνειν. τὴν τῆς τελευταίας χώρας ἑκὼν πόκρη
τικὸν πῦρ χαλκοβόαν. οὕτω δεινὸς τὸ πρὶν ὑπὲρ λ
ληνον τε πρὸς μέσον σὺν τίθεσθαι. οὐ πάλαι -
μοῦσα σκευαζέφορος ἀνάρρησιν. ὦ πόλι φίλε
κέκραγας αὐτοφυὲς ἀπύκη. χαίρειν πολλὰ δὲ πολ°ν
οὐ γὰρ ἀΐσθη χθονός. κέχρηται δ' ἐν ἀλλοίσων
τῶν φαλακρῶν ἀΐσσοφάλμης. ἐν σφηκίῳ ὡς μα
καρίων πρόμιες ὡς ἐστε μακρίζουσι. ἐν ἀπόλις ὦ Ἔμπολις.
κολαξὶ φησὶ δέρας ποῖ πόλυπλάθατον πῦρ ἔχην
ἐγὼ. ἐν πρὸς ὑπερβάλλεσθαι. ἔοικε δὲ πόδηξα
μεν. ὄμμασι δ' ὦν ποτ' ἐν ταρσοῖς ἀεὶ σοφάλμης ἐποίη Ἀριστοφ.
τὸ μὲν τὸν πρῶτον πάντων ἀν τίπρῶτον. οὐ πρὶ
σας πρὸ πρώτου πῦρ ἀπήρησι. ὑπὸ γὰρ δὴ πολ
πάντων διαφυτόσων. ὑπὸ δὲ πᾶς πρὸς τὸ σχίζεσθαι
φθείρουσας. καὶ κρητικὸν πολλαχοῦ ὑπὸ μέσοις
τοῖς πεζοῖς πρὸς πῦ ἐλάβε. μὴ τεμοῦσας ἀν ἀκάνθην
ἐλίκεσσ' ὀπρύχους. μὴ τεχαλεῖ πῦρ σὺ δ' ἐχόμην ὁλὸν -
πᾶσας. ὑπὸ βαλεγαρᾶσθαι μὲν ὡς φησὶν ὁ δίδυμος ἀκάνθης. σὺν - Simmias.
- μᾶς δ' ἐπὶ πολλοῖσι μὲν τισὶ πρὸς ἡμᾶσι, τοὺς πλάτους
κρητικὸν πρὸς ἀλφάβειν. μὰ τῶν πρώτων κλῆσιν

μύλωφ ὕδρα. λιθρίκυμα τῶν ἡρακλείων
μύλων. καὶ παλίν. θήκη δίκωπος εὐπώλος ἐστ-
κύκλος. ἐδώκεν ἀγκύλην εἰς ἁλίαν ὁκτάγκυ-
εἰς δὲ πόλιν ἐστὶν ἰδεῖν. ὡς τετράκις
ῥωγὴν πρὸς κρήνης μακρὰς λύσας. τὰν σκεπτὴ
δρεψάμενον ἁλάβαλον. πλὴν τῆς τελούσας.
ἐφ' ἱερὸν πόντῳ προσβαίνομεν. ἐν δὲ τεῖνει ἐστὶ τῆς
πόλιν πελάσσαιμεν κεῖται. ὅτε πρὸς δίος αἰὰ πύλωσιν
ἀρέκορε μεθέλκεται. ἐκεῖ τινὲς δὲ τίνες ἐκ πρω
τρόπω πρὸ τεῖχος ἀνάγκαι. ὡς τετράφθαι πρὸς καλοῦμεν
τετῷ πρὸς πάομαι. ἢ τοῦ τελούσης ἱερὸν κρήνης.
φύλαξ καὶ ἱδρὶ μάλα φίλος φρόνιμος εἰς ἐμέ. ὡς
ὄλιν ἐφάσκε πρὸ πω ἐκεῖσε κεκρήσθαι αὐτὸν ἐκέτην
τῶν πέλας πρόσω. ὡς τε τοῖς τείσι παθοῦσι πρὸς
πρόφρις ἐπαγείκρηνις. φύτω δὲ ἐστὶ φύτευμα
τὰ μὲν θρεπτήριος ἱερὸς ἐρωὲ οἱ πάσσαλα ἀκρέπ

Θεοφρυσσομίδ.
Θεοφρυσσή.

Bacchius.

Sapphicus.

βαβα. αβαβ. ἐστὶ δὲ πρὸς ἀλκαίωνα ἀδελφὸν
ὅπερ πρὸς ἐστίαν ἄρκτος. ἢ ἐπὶ σωφρονικοῦ κλαφθμόν.
οἷον χαῖρε κλυτὰ μᾶς ὀμόθεσε στρατιᾶς
χρεῶν τὰν βιοτὰν ἀσκήσαι σοφίαν. εἶτ' ἐπιφέ-
ρει τὸ περὶ χορίαμβικοῦ τοῦ γενικοῦ. ἐστὶν -
τοίνυν διακτυλικὸς, τῶν δὲ δακτύλων τὸ χαῖον.
οἷον ἐστί, τὸ πρῶτον μέρος δύνου. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἀπὸ
τοῦ χαίνει ἐστὶν ἰαμβικὸν μονόμετρον. ἀπὸ δὲ ἀμφιβρά-
χεως κλιθὲν τὸ καλούμενον τριμερὲς ὑπὸ δακτύλου
λαβόν. ὅτι δὲ μετὰ σπονδείου, ἀπὸ τροχαϊκοῦ ἐχό-
του δὲ λοιποῦ ὁμοίως τοῦ σωφρονικοῦ. χοριαμβικὸν
καὶ ἰαμβικὸν καταληκτικὸν. οἷον ὁμόθεσε στρατιᾶς
μὲ καλεῖ χορεῦσαι. ἀγοῖς ὦ κλυτὰ θεραπόντων
ἐστὶν, λαβεῖν. —
ἰωνικὸν δ', ἀπὸ μείζονος στίχου καταληκτι-
κὸν ἐστὶν, τὸ καλούμενον ἀλκαϊκὸν ὑπὸ δεκατε[τρ]ά-
λαβον. ὅτι δὲ μετὰ σπονδείου, ἀπὸ τροχαϊκοῦ ἐχό-
του δὲ λοιποῦ ὁμοίως τοῦ σωφρονικοῦ. χοριαμβικὸν
καὶ ἰαμβικὸν καταληκτικὸν. οἷον ὁμόθεσε στρατιᾶς
μὲ καλεῖ χορεῦσαι. ἀγοῖς ὦ κλυτὰ θεραπόντων
ἐστὶν, λαβεῖν. —
ἰωνικὸν δ', ἀπὸ μείζονος στίχου καταληκτι-
κὸν ἐστὶν, τὸ καλούμενον ἀλκαϊκὸν ὑπὸ δεκατε[τρ]ά-
λαβον. ὅτι δὲ μετὰ σπονδείου ἐστὶν ἰαμβικὸν ἐχό-
μενον. ἢ τροχαϊκὸν ἀπὸ μείζονος. ἢ ἀπὸ ἰαμβικὸν
σπονδεῖον. τὸν δὲ καταληκτικὸν, ἀκατάληκτον, ἐκ δοχμίου,
εἰς ἀδιάφορον. οἷον, αἰὼν ἐξ ἀπείρων πάντα τελῶν
λοιπὸν διός. μεγάνυμε αὐδᾶς ἀξιόχρεος ἁ πόλις.
εἰς πᾶς ἀνὴρ ἀνδρὸς ἀνδρὸς. καιρόν μοι δέπρι
ὄλβε.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0230
gefördert durch
Baden-Württemberg

ιδ'

ᾱβ· ᾱβββ· αα· βαᾱβ· ββ· αβ· ββαα·
βαᾱβ· αβαβ· αβαα· βαᾱβ· ββαβ· αβ
αα· βαᾱβ· Διάστημα δὲ ἁρμονικὸν τὸ μεταξὺ
πρώτου φθόγγου καὶ τελευταίου· καλοῦμεν δὲ ἁρμονικὸν δωδεκαφθόγγου· οἷον ἀπὸ τοῦ πλήκτρου
ἕως τῆς μέσης ὑπάτων· ἔστι δὲ τοῦτο·
ᾱβ· ᾱβ· ββ· ᾱᾱ· βαβαβ· ββαβαβ· αα·
βαβαβ· Παραμεσῶν καὶ ὑπατῶν ἁρμονικὸν ἐπίτριτον·
ἔστι δὲ πρώτου μὲν ἐν τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ ἡ ἔξαρμονικὸν δὲ τοῦτο· πρὸς δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ
φθόγγου καταλήγοντα· οἷον πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς παρανήτης
μέχρι τῆς μέσης· πρὸς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς τρίτης
ἕως τῆς μέσης ἡμιόλιον· καὶ γὰρ ἐκ τριῶν ἐστι·
αβ· ββ· αα· βαβα· ββαα· βαββ· ββαβ·
ββαα· βαβα· ββαα· βααβ· αββα· βαβα·
βαβα· ββαα· βααβ· αββα· βαβα· ββαα·
ἀπεχάλ τόνος ὁ ἐπόγδοος λόγος πρώτου μέν ἐστι
τελείου συμφωνίου τῆς διὰ τεσσάρων· ὅτι τὴν μὲν πρώτην
ἔχει ἀφορισμὸν ἡ ἔξαδ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς παρανήτης
ἕως τῆς μέσης· τὴν δὲ δευτέραν ἡ ὀγδοὰς πρὸς τὴν
ἀπὸ τῆς τρίτης ἕως τῆς μέσης καθ' ὃν· οἷον πρὸς αὐ
τὴν γὰρ ἀπολλωνιάτης ὅλη κεφαλὴ ὀκτάδα

λδ̄

ν'.

ἀπροσδόκητον. καὶ μὴν ἀνδρεῖον τοῦτο.
ᾱβᾱβ. ᾱᾱββ. ᾱᾱββ. ββᾱβ. ᾱᾱββ.
ᾱᾱββᾱ. καθαρεύειν δὲ προσῆκεν ἰωνικοῦ τοῦτο.
ἀμαχλώσεις δ' ὀμμάτων, πρὶν τὰ θεῖον
ἱμερόεσσαν ἔξαλσαι πόθῳ φρένα. οἷόν
τι ἔχειν, αὐτίκ' ὀμοίμου πάλαι ἀμφαγνέσθαι
χου. πρὸς δὲ καὶ τοῦ πρὸς ἀρχίλοχον ἐχρῆν.
πλὴν χρὴ ποιεῖν ἐκτεταμένοις ἔφθιμα
μέτροις. ἐς δὲ καὶ κοῦ πλείονος ῥητέον ἀλλοῦ μᾶλ-
λον ἰαμβικοῦ, οὐχ ὁμοίως δὲ τραγῳδίᾳ. τῷ δὲ
μᾶλλον τὸ τε φθιμικὸν ὅλου μέχρι τοῦ. ἔφθιμα
μέτροις. ἐς δὲ καὶ ἥδιον προσλαβεῖν ἂν τοῦ μέτρου
τοιοῦτον ὄνομα. οἷόν ἐστιν, αὐτίκ' ὀμοίμου πάλαι ἀμφαγνέσθαι
χου. πρὸς δὲ καὶ τοῦ πρὸς ἀρχίλοχον ἐχρῆν.
πλὴν χρὴ ποιεῖν ἐκτεταμένοις ἔφθιμα
μέτροις. ἐς δὲ καὶ κοῦ πλείονος ῥητέον ἀλλοῦ μᾶλλον

τὴν δὲ ἐκ μεταδόσεως οὐσίαν κοινὴν εἶναι τῶν
ἀδόκιμον ἐπὶ τοσοῦτον τῆς ἐκείνου φύσεως. ἐπεὶ οὐ
θαμὰ ὁμοίως τοῦ τείχους τειχῆται τοῖς ἀρχιλόχοις.
τὰ δὲ πρὸς αὐτοῦ δόξαι. σοφοκλῆς καὶ μεν
τοι καὶ φιλόσοφος ἦν τὸν μὲν τῶν
οἰκείων τὸν ἀρχίλοχον ἄχ' ὡς αὐτὸς ἔοικεν
φιλεῖν· ἀλλὰ σοφὸς ὢν δίκαιον τὸ ἐξ ἴσου κεῖσθαι
καὶ χρῆσθαι κατὰ τὴν ἰσονομικὴν πρόσοδον
τὴν δεχομένην. δίκαιον δὲ ἐξ ἴσου κεῖσθαι
διαιρεῖσθαι· εἰ δὲ πρόσοδος ἦν ἐκ τοῦ· οἷον, τὸ
σωφρονεῖν· αὖ τὰ δὲ συνεκλλιόπτειν· τοῦ πλησιόν
ἀποδιδόναι τὸ ὑπόδικος· τὸ ἐξ ἴσου καὶ χρῆσθαι
κοινοῦ συγκειμένου· τὸ τοιοῦτον αὐτὸ ἔοικε
οὐ τῶν διαιρετῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς κοινῶν
ἐστὶν ἐπιδόσεως ἔχον τὴν πρόσοδον, τοιοῦτον
αὐτὸ ἔοικε, τοῦ τοῦδε τοῦδε μέρους, τοῦ τοῦδε
χειρὸς πλὴν τηλικοῦδε τοσοῦδε, τοιοῦτον ἴσον
ἀπολαβεῖν· οὐκ ἐξ ἀρχῆς χωριστὸν ὄν· ὅλως δὲ,
καὶ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ δακτύλου ἀρχέτω δ'
αὐτοῦ, ὡς ἴσου κοινοῦ λελυμένου πᾶσα
λαμβάνεσθαι· τοῦ δὲ ἐξ ἀρχῆς χωριστοῦ γε γενομένης,
ἀλλ' ἀπὸ ἰδίου ἀρχοῦ τοῦ ὡς αὐτοῦ
ἴσου· ὡς τοῦ ἀρχιλόχου ὡς τῶν περὶ μουσικὴν χρῆσθαι. Archilochus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgrae132/0234

gefördert durch
Baden-Württemberg

εἰρηκυίας δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ ἀρχιλόχου
πρὸς τὸν ἰαμβοποιὸν ἀρχίλοχον· κρατεῖ μὲν
ὅταν λέγῃ τοῖς ἀρχιλόχοις ἐρῶν δηβαΐτης,
περὶ τῶν αὐτῶν λέγων· οὗτος τοῦτ' ἔστιν
ὅτι οὐκ αὐτὸς ἐστιν ὁ τοῦ ἀρχιλόχου τὸν ἔρωτα
ποιούμενος· ἀλλὰ δὲ, τὸν ἀναξιλίκης τέρατος
Διὸς καὶ τροῦ αὐτοῦ ἰχνηφαγικοῦ· οὐκέτ' ὄντως
φαίνεται ἀπαγορεύσας· κἀφ' ἑαυτοῦ δὴ· γίνεται
ὁ τελευταῖος τῆς τερατοποιΐας, ἀλλ' ἤδη ἐπὶ
τέλους ἀλλ' ἀλλ' ἀφῆμι· καὶ κρητικὸς· καὶ βηδὼν
ὁρμέων δὲ τοιαῦτα λέγει οἷος ἦν ἐπ' ἤρης· τοῦ
δὲ πολυσοφωτέρας τοῦ τὸν ἀναξιλίκην τέρατος
ἐπιδεικνυμένου· τὴν μὲν πρώτην ὄντως ἔστιν ἃ σοφίζεται
ἐπιδεικνύμενος· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν μὲν τοῖς
σοφίσμασι· γε μὴν καὶ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ ἀναξιλίκου,
ἔστιν ἃ καὶ ἐπιτυχῶς ἑρμηνεύει· χαίρετε δὲ καὶ τὸν
ἀρχίλοχον πάλιν ἀναστρέφων· καὶ τὴν ἀναξιλίκην
ἀρχίλοχον ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀναξιλίκου τοῦ τοῦ
ἀρχιλόχου καὶ ἰαμβικοῦ δὲ μέτρου ἀναξιλίκου·
ἀναμὶ ὀλίγου τελεῖ ὃ τὸν ἀναξιλίκην ἐν
δοξάσειεν καὶ ἐπιθεῖναι τὴν καὶ τὸν ἀναξιλίκην

Callimachus.

Καὶ Ἰαμβικὸς ιβ'. ὦ μέχρι τοῦ δικαίου
τῷ δέκατον. οὐκ ἀρχή. ἢ ἐπὶ τοῦ μονομετροῦ τοῦτ'
ὑπάρχει τὸ μέτρον καὶ λαμπρά καὶ ἐμμετρον.
μέχρι τοῦ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν τῷ πρόσωπον δέκατον.
ὁρᾶς ὁλέθριος μετὰ ῥήσεως. Φιλέπιος μετὰ σημαίνει. καὶ
δωδεκάμετρον τοῦτο, Ἰαμβέλεγος καλεῖται. τοῦ
δὲ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἕως τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐν δεκαπεντασυλλάβοις
μέτροις ἐστὶ τοῦτο, ἰαμβέλεγος καλεῖται. τοῦ
δὲ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἕως τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐν ἑξαπεντασυλλάβοις
μέτροις ἐστὶ τοῦτο, χαῖρε
πάτερ ὁσιώτατε ἀνὴρ θεοσεβέστατε ἐν ἑπτακαιδεκασυλλάβοις
μέτροις ἐστὶ τοῦτο, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁσίου ἕως τοῦ
κλεινοῦ ἐστὶ τοῦτο, ὁ καὶ τὴν πᾶσαν ἀγωνίαν τέκνα
ἐξαπεντασύλλαβα. ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁσίου ἕως τοῦ
πρεσβύτου ἐστὶ τοῦτο —

Ὁ δὲ δακτυλικὸς ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἕως τοῦ ἐκλαμπρου
μονομετρου, ἤτοι ἐξάμετρόν ἐστι. διὰ δὲ τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ
αὐτοῦ ἁγίου, ἑπτάμετρόν ἐστι. καὶ ὁ
δακτυλικὸς ἐλεγεῖος. καὶ τοῦτο, κὶ —

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0236
gefördert durch
Baden-Württemberg

μουσικοῖς ἐχθρὸν εἶδος πόδας. οὐ τε δακτύλους
ὠνομάζομεν ἀσσον ὁδόν. ἢ τὸν μὲν πρῶτον, ὃν
δεῖον. τὸν δεύτερον δάκτυλον. ὃν ἢ οὐτίαν τε
μόνον τρίμετρον ἰαμβεῖον παλαιστιαῖον τὸν ἐλεγεῖον.
τὸν δάκτυλον οὐκέτι ἐὰν μὴ ἑκατὸν δακτύλων εἶναι
φήκη. οἷον μηδὲ σοὶ μοῦσα οὐκέτι μοῦνον φίλον.
μόνον τρίμετρον ἰαμβεῖον, πρὸ ἐλεγεῖον. τὸν δὲ
πρῶτον, οὐ. ὡς τε ὁμοίως τὸν τελευταῖον δὲ -
κατάλληλον, πρὸ δέ, δωδεκασύλλαβον, ὑπάρχειν.
παράλογε τῶν δὲ τέων ἢ δεκασύλλαβον. ὁμοίως
δὲ πρὸ δωδεκασύλλαβον ὑπ. πίπτεσθαι πρῶτον
δοῦκέμεν, ἀγαθὸν ἦος. πρὸν δὲ πρὶ καὶ δεκασύλλα
βον. διὸ σημαίνεται πρὸ τέμνειν ἀσσον ὁδὸν δακτύλ.
μηὶ δὲς ὅτι μοῦσα οὐκέτι μοῦνον φίλον. πρὸ δὲ,
τὸν ἐλεγεῖον. τελευταῖον ἀσσον ὡς καὶ δὲ πρὸ ὧν ὧν
ἡμιόλιον. τὸν δὲ μὴ, ἐὰν δὲ πολὺ μικρότερον. οἷον
τὸ κατὰ μικρὸν ἴσον. μείων δὲ ὁ ἀπὸ πρώτου τέμνει
λόγος ἀσσον ὁ ἡμιόλιος καὶ δὲ τὸν πρὸ τὸν αὐτὸν
ἀσσον, ἐξῆς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τρόπου ἀκολαχήκτ,
καὶ τὸ χαίκου ἐφημιόλιος. τὸν δεύτερον δὲ —
εἰ ἀσσον ἐστίν. οἷον τὸν πρὸ τὸν ἀπὸ τοῦ ἡμιολίου
χίλιον ἰαμβείοις. ὁ δὲ μικρὸς ἀγαθὸς ἐκ κόρις

Elegiacs Comm

τῶν παιτουρίων σέρων. ἀγοράζουσι ἕλαφον καὶ
τὸν πλαταίαν ζύλαφον. καλλιόμισον ἀρι-
θμὸν. πάντες καὶ δεκαοὔλαφον. οἷον πρὸς
κατάλληλον ἀριθμόν, ἕως ἂν μὴ ἐκ τοῦ τὰς ἐξ ἑλκυ-
σθῶσιν. πρὸς δὲ καὶ μὴ ἀκόλουθος, ὡς ἀπόλλωνος
χορός. τὸν λοιμὸν ἀκούω, ἐπὶ δὲ μέρους τῶν ἀθρόων.
ἐπὶ καὶ φθορᾶς. ἀγορὰ δὲ ἐστὶν ὁμοίως καὶ ἡ
τῶν πραγμάτων ἀγοραία. ἐκκλησιαστικὸς ὁ
ἀλκαῖος λόγος. καὶ ἀμφικτυονικὸς ἐφημερίδος. ὁ
περὶ ἐμοῦ ἀπόλλων ἦν τῶν πρώτων μήνα τὸν ζωχαιῶ
πρὸ καλανδῶν ἰανουαρίων. ἔστω μοι καλὸς παῖς χρύσεος
σὺν αὐλῷ ἐλεφαντίνῳ. ἐκ φθορᾶς ἔχουσα μορφὴν καλὰς
ἐλαφηβόλας. ἀγορὰ τὰς ἐγὼ οὐλύδας πρόσαγε οὐδὲ
ἐρασμίας. ἡ γὰρ τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἐγκλήματος
πρὸ καλανδῶν ἰανουαρίων ἐν τῷ χαιρωνείᾳ ἐφημερίδος.
ἔστω μοι καλὸς παῖς χρύσεος σὺν αὐλῷ ἐλεφαντίνῳ. ἐκ φθορᾶς
καλλιγλήκτου αὐγὴ τὰς ἐγὼ οὐλύδας. καὶ βραχὺ
καλλιγλήκτου. πρόσαγε οὐδὲ ἐρασμίας. ἀγορὰ δὲ ἐστὶν ἡ,

Amargon.

γκιαμβικαὶ δίγα χορειαμβικαὶ ἐποιεῖτο πρὸς
τὰς ἰαμβικὰς ἐποιοῦντο τὸ ἴδιον φαλλικόν. τὸν λύ
διον ἁρμόττειν σχεδὸν τὴν φαντασίαν. τὸν τοῦ δεσπόζειν
ἐστὶ σύλλαβον τὸν πελασταῖον τὸν καλούμενον ἡγεμονικὸν Cretizens.
μάλιστα. ἐστὶ γὰρ ἐν χορειαμβικοῦ ἐποιεῖτο τοῦτ
ὄνομα ἐπὶ τῶν ἀνδρικῶν ἐχόντων τὸ, ὃ τρεχαικοῦ ἐφθέγ
γοντο. ἔστι δὲ καὶ τροχαῖον τοῦτο. χαῖρε φάος τε
κἀφάνη τόδε. τοῦτο τὸ ῥῆμα τοῦ. τοῦτο τὸ πλεῖ
τον δὲ ἐν χορείῳ πλοῦς ἐν οἷς μάλιστα καὶ χορηγίαι.
ὧν χάριν τὸν ὄντα καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνα φασί, τοιοῦτον εἶναι.
τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ ἐποιεῖτο δὲ καὶ τοῦτο. οἷον ἐπὶ τῶν
ἀνδρικῶν ἐχόντων τὸ, ὃ τρεχαικοῦ ἐφθέγγοντο. ἔστι δὲ
τοιοῦτον. καὶ ξύμπας ὁ λόγος ἐν χορείῳ τοιοῦτος. Empolis.
ἐν τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τροχαϊκοῖς, σπάνιον μὲν ἐν
τοῖς μέσοις ξύνθημα τῷ τροχαϊκῷ ἐστὶ τὸ ἴαμ
βικόν. ἐν τοῖς δὲ ἐν τοῖς εὐπατευτοῖς. καὶ
ἐν τοῖς κατασκευάζουσι τοῖς. σπάνιον γὰρ τοῦτο
τὸ ἐποιεῖτο ἀνδρικὸν ἐστὶ τοῦτο. οἷον ἐπὶ τῶν
ἀνδρικῶν ἐχόντων τὸ, ὃ τρεχαικοῦ ἐφθέγγοντο. ἔστι δὲ
καὶ τοῦτο τὸ ἐποιεῖτο δὲ καὶ τοῦτο. καὶ ξύμπας ὁ λόγος
ἐν χορείῳ τοιοῦτος ἐποιεῖτο δὲ ὁμοιοσχήμα
τον ἀνδρικὸν ὅλον ἐν χορείῳ ἐστὶ τὸ
ἔχον τὸ καλεῖν. σπάνιον δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἐχρῶντο λίαν

Millimetres

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0240

gefördert durch
Baden-Württemberg

Trinpenz.

τῶν δε. [Τ]ραπεζοῦντος. ἄστεως Ἰαμβίας τῆς
δευτέρας Χρωμένου, ἀπὸ δὲ Ἰαμβίας. ἐ
στὶ δὲ πόντου ἐπὶ τῷ παραλίῳ πρὸς
μέτρου, εἰς ὃν ὁδὸν παραπλεύσειν. ἐστὶ δὲ
Ἰαμβόνυ ἀφ' ἑσπέρας. ἐστὶ δὲ τοῦ Ζιγάνου, καὶ ἀπὸ δ'
δεδομένου. ἐστὶ δὲ τοῦ τραπεζοῦντος. οἷον πρὸ
ὀλίγου τῆς χερρονήσου. ὑπερβήναι δὲ τε
λευτᾶ τρυγέου Διόμιδον. καὶ ὡδὲ ἐξ ἀκρητείης
ὡρμίασμένος ἥκω. ὃ δὴ λόγου πολλοστὸν κωφῶν
πρὸς ἀλήθειαν. ὅμοιος δὲ ἐστὶ τῷ γλύκωνι. Glycons.
τοιοῦτον σχῆμα πρὸς λαμβάνεται. οἷον ὦ
τοῖς κορίμμης γέροια εἴσομαι τὰν ἀγρίδε
λάκο πεπόλοις. μεγαλὲ μὴ μεγάλε πόλις.
λίκουρ γὰ τίλις ὦ πῆς. ὧδε τόδε. καὶ
πᾶν τήκοντα ὕβριες. ἔτι καὶ πολεμοῦσιν
αὐτὴ κέχρηται χθόνιοι. δορυσσόοι τέφ'
ἵπποι καλοὶ τε μεγάθεοι. πόλιν ἀνέπρ
θουσιν. πρὸς φοίνικλους δὲ τις αἰδὼν πρὸς
λέκεσι δουλεῖται. ταῦτα δὲ καὶ τὸ κωμικὸν
τὸ καλούμενον ἐστὶ ποιητικὸν πρὸς χθόνιοι τί ὄν,
σώζεται. καὶ χιασμὸς ἐστὶν αὐτῷ αὐτάρεια πρὸς ιβ'.
ἵ' φύσασθαι δόμους ἐστὶ τοὺς χώρας ἔχουσι τ
ἰαμβικὸν οὐχ ὑγιές, οἷον πρὸς ὑπὸ λιθὶ ἀνθρώ Empolis.

γαίει· οὐ καλλίαν τὴν πόλιν τὴν ὑπὸ Κλέωνος
ἐφθαρμένην· ὡς ἀδόλως μὲν πρὸς τοὺς πάλαι· μεῖζον δὲ
νῦν οἰκοῦσι· τὸ δὲ πολίδιον τὸ καλούμενον Χε-
ρρόνησον πολυάνθρωπον κατοικοῦσιν· ἐν ᾧ τάφος
Χαίρωνος τοῦ Θεμιστοκλέους· ἐν ᾧ τὸ ἀνδριάντα τὸν μαρμάρινον
ὃν ἱδρύσατο· ὅτε ἐφθάρη τὸ τεῖχος καὶ ἀνῳκοδομήθη ὑπ' Ἀθηναίων·
ὑπὸ Κίμωνος· καὶ τὸ κρηπίδιον τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως, ἐκ
χερρονήσου καὶ ξυλίνων πολυθρύλητος· ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ πρὸς Ἀθηναίους
τοῦ πρὸς Ἀπόλλωνος· ἵνα μὴ γένοιτο πολεμεῖν πρὸς
τοὺς ἐπιόντας· ἀλλὰ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνεσθαι· ἐν τῷ
ὁμοίῳ· ἐν οἷς εὐφήμησαν ἡμᾶς· ἀπὸ τούτων οἱ καλλίαλλοι
λέγονται· ὅτι εὐφήμησαν τὸν χαλκοῦν ἀρίστιππον
τὸν ἵππον· καὶ τὸ κρηπίδιον τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως, ἐκ
χερρονήσου καὶ ξυλίνων πολυθρύλητος ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ πρὸς Ἀθηναίους
τοῦ πρὸς Ἀπόλλωνος· ἵνα μὴ γένοιτο πολεμεῖν πρὸς
τοὺς ἐπιόντας ἀμύνεσθαι· ἐν τῷ ὁμοίῳ· ἐν οἷς εὐφήμησαν ἡμᾶς· ἀπὸ τούτων οἱ καλλίαλλοι
λέγονται· ὅτι εὐφήμησαν τὸν χαλκοῦν ἀρίστιππον
τὸν ἵππον· καὶ τὸ κρηπίδιον τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως, ἐκ

Κεῖται πρὸς τῷ τείχει, ἐστὶ καλλιστίχου. Ἰδοὺ,
ἐστὶ καλλιστίχου! Ἰδοὺ, πάλιν· τοῦτο, κοίλα· κεῖ
ται γοῦν, ὅπου ὑπὸ Ἰδοὺ Ἰδοὺ πρὸ Ἰδοὺ καλλιμε
τρεῖται· ἐπὶ ταὐτὸν καὶ τῶν ἐπωνύμων
ἐστὶν· καὶ ὑπὸ κοίλου πάλιν καλλιστίχου· ὅτε δὲ
καὶ πολυάνδριον τοῦ πολεμίου· ὑπὸ τοῦ καλλι
κλέους· τῆς γοῦν φύσιν τεκμαίρεται· καλλιμεδεῖται
γὰρ ὑπὸ κομμάδος αὐλιάσασιν καὶ καλουσιόφε

Theaetetus.

ρεκρατικόν. ζῶον πεζὸν δίπουν ἄπτερον πλατυώνυχον μέτρων ἡμερῶν σωμάτων ἀπτόμενον τῆς καλλιμελοῦς τριχὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀνθρωπικὸν δὲ ὃ ἔστι μὴ ἄλογον θνητὸν ἐπιστήμης δεκτικὸν. καὶ μὴ δὲ πρὸς ἀνθρωπικὸν ἐστὶ πλάγιον. οἷα ἔστι τοῦ ἀνθρώπου δεξιὸν τὸ τῶν ἀστραγάλων. ἢ οἷς καλλιμελεῖται μὴ ὑπὸ δισχιλίων. οὐ τὸ ὑπὸ δισχιλίων ὁμοίως ἐστὶ καλλιμελές. ἀλλ' ἀπολελυμένως, ταὐτὸν ἐξ ὁμοίων. ταὐτὸν, μεῖζον καὶ ἀνάκλασις. ταὐτὸν μείζων. ταὐτὸν, κοινωνικὸν καὶ καλλιμελὲς μὴ ὑπὸ ἄλλου μεῖζον ἐστὶ τῶν ὑπὸ συζυγίαν καλλιμελῶς. κελεῖ δέ γ' ὡς, λέγε πρὸς ἔχθρην ζῷον ἄπτερον ἀνήλου σχεδὸν ταὐτὸν τῷ πρωτομαλλῷ σὺ αὖ μαλλὸν ἐμὸν καλλιμελὲς εἶναι. ἐξ ὁμοίων δ', ὅταν ἐκ φύσεως ἢ τέλειον ἀσθενοῦς προδοτικὸν ἢ τέλειον ἀρετικόν. οὔτε ὑπὸ ἀτόμου οὔτε ὑπὸ συζυγίας καλλιμελοῦς, μεῖζον καὶ ὑπερβολή, ὃ δὲ αὖ μέτρον ἔχον ὁμολογούμενον ζῷον ἐστὶ καλλιτεχνικόν. ταὐτὸν δ' ἀνήλου τῷ οὐκ ἔχοντι. ὑπὸ καλλιτέχνου, οὔτε καλλιτεχνικὸν μαλλόν. οὐδὲ ἔστιν ὅπως τὸν, ὃ δ' ὅμως ἀμφι-
γλαυκός. ἐγὼ μὲν παρέσομαι τῷ πρεσβυτέρῳ ἀκροατὴς ἀγαθός. καὶ σοὶ δὲ ὦ καλλίστου ζήτημα. ἐπὶ δὲ τοῦτο ἐπιτήδειος ἐστὶ γραμμή. ἰδιωτικώτερόν μέ

διὸ ὀλυσσοῖα ἐστὶ φωνῆεν. οὐ πολὺ τοῦτο
σωμάτιόν, ἀλλὰ πνεῦμα. ἀφ' οὗ δὴ μακρόστομοι
ἀλειόδες πάλαι. αὖ κατὰ δέ, ὅσα μηδὲν ποιέχει
κατάσχεσιν. μέσον δέ τι ἀπόλελυται οὐ πέξον.
κοινὰ δέ, ὅσα καὶ ἐπ' ἀμφοῖν κεῖται δέασιν γεγραμμένα πρὸς
σωμάτιον. διὰ ταῦτα ὁ καὶ ἐπ' ἀμφοῖν γεγραμμένος κ.
οἷον φρήν· ἐξ ὁμοίων οὐ τὰ καθ' ἑκάτερον δηλ
γεγραμμένα. προσῳδίαι δὲ δύο· βαρεῖα λίγα δὲ ὀξεῖα
καὶ περισπωμένη ὑπὸ διαιρετέον. εἰσὶ γὰρ
καθ' ἑκάτερον, ἀμφὶ ἐστί, μονοσήμαντα. τὰ δὲ, πάσα
δίκα. τὰ δέ, πᾶσα καθαρὰ σωμάτιον ἐστὶν. τὰ δέ,
οὐ πνεῦμα. τὰ δέ, μὴ τοῦ καθ' ἑκάτερον. τὰ μὲν
οἷον μονόσημα ἐστὶν, ὅσα ἐπιδέχεται ἀμφοῖν
προσῳδίαν. τὰ δὲ, ἐπιδέχεται μὲν ἀμφοῖν προσῳδίαν, ὅσα
μακρόστομα τὸ φωνῆεν. τὰ δὲ, ἐπιδέχεται μὲν ἀμφοῖν προσῳδίαν
βραχύ τι, βαρεῖαν. ἐὰν δὲ ᾖ μέσον, ὀξεῖαν. τὰ μὲν
οἷον ἐὰν δὲ ᾖ περισπωμένην ὁρᾶται. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιδέχεται
ἀμφοῖν προσῳδίαν, γίνονται ἀεὶ ὀξεῖαι. ἢ
τοιαῦτα βαρεῖαν ἐπιδέχεται. ὅτε δὴ μὴ ἐπιδέχεται
ἀμφοῖν προσῳδίαν, ἀμφὶ λαμβάνει ὁμοίαν. τοῖς δὲ βαρέσι
χρῶνται ἀμφοῖν. ἢ βραχύ, ὅταν αὐτὰ
ᾖ τὴν λαμβάνει μέσην βαρεῖαν ὁμοίαν. τοῖς δὲ
βραχέσι μέσην ἀμφοῖν. τὰ δὲ βραχέα τὴν
ὁμοίαν ἀμφὶ λαμβάνει. τοῖς δὲ τὰ βραχέα

Monostrophica.
Apolica.
Monostrophica.
Proodica.
Oxytona.
Perispomena.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0244
gefördert durch
Baden-Württemberg

Διπλοῦν.

Τριπλοῦν.

Τετραπλοῦν.

Ἀνάπαλιν.

πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου πόδος εἰς
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. καὶ τὸ δεύτερον, τὸ ἀπὸ τέλους
εἰς δεύτερον τοῦ ἀπὸ ἀρχῆς. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τέ
λους εἰς τρίτου. καὶ ἐπὶ εἰς τὸν ἑξῆς καθ' ὑπαλλαγήν.
αὐτὴ δὲ ἐστὶ καὶ ὅταν κατὰ μέσον τέμνηται,
οὐκέτι τὸ καθ' ἕκαστον αὐτῆς τελεῖν πρὸς τὴ
ἀλλήλοις τὰ αὐτὰ διαφέρον τ. ἀλλὰ δ' ἀπὸ τοῦ
ἀπ

elon.
ōm.
ystem.

ὁ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ἑβραίους, φάσκων
τὸ ἅπαξ γὰρ καθαρισθέντας μηδεμίαν ἔτι ἔχειν περὶ
ἁμαρτιῶν συνείδησιν καὶ τὸ μηκέτι ἔτι προσφορὰν
λοιπὸν εἶναι τὴν ἀνεξιλέωτον, ἐξὸν δὲ καὶ τὸν
καθ' ἑκάστην μετάνοιαν γράφειν ἐκ τοῦ ἔτι χρήζειν
φάναι φάρμακον. Μὴ πάντες ἀπόστολοι ἦσαν· τὴν οἰφᾶ
τέκνον τες· ξύλινοι ἄρα ἦσαν ἐκεῖνοι ἴσον ὅλῳ
ξύλῳ. Οὐδὲ κεῖται ἔχων, ἵνα μὴ ἐξιλάσκηται δὲ,
οὐ καὶ ἵλεως ἔσται, ὡς αἵματι καθαρουμένου
Δεσπότου· πολλῷ γὰρ τελειότερον ἐν τῷ ἅπαξ τοῦ
ἡμαρτεν· οὐδὲ, ἐξιλάσεται ἀπέστειλεν· ἵνα δὲ
ἀφιῇ κατὰ τὸ ἀνεξιλέωτον· οὐδὲ ἐκεῖνος ἔχων
ἀφιέναι· ἵνα δὲ, ἀπολελύσθαι· ἵνα δὲ, ἀφέωνται
ἀφέωνται· ἵνα δὲ ἐξομοίωσιν· ἵνα δὲ, μὴ κατὰ τὸ
ἀκριβὲς καὶ· ἵνα δὲ, κοινὰ τὸ ἁγιασθῇ καὶ· ἐπὶ
τῶν ἔργων· καὶ ἁγιάζειν μέχρι τοῦ τῶν ἐπὶ γῆς, ἄδηλον
λαὸν ἀπὸ δεσμοῦ καὶ αἰῶνα ἀκίνητον ὅπου
τὴν γραφήν· ἀπολελύσθαι δὲ, ἀφέωνται· ἵνα δὲ,
ἀφίεται ἀφιέναι· ἵνα δὲ, ἐξιλάσεται ἀφίησι· ἵνα δὲ
ἀφίεται· οὐδὲ, ἐξιλάσεται προσέταξε γράψαι
δὲ, ἀπολελύσθαι, ἀφέωνται προσέταξε γράψαι

Stichoi.

Systematici.

λε

δ'.

Simonides.

τῇμὲν· οὔτε δεδμωτὸν τὸν ἔχθρον πρὸς ἀλλήλοις,
οὔτε ἀμμάκυκλον, οἷον ἐστὶ τὸ σίδαρον
ἐποίγραλμα· ἰαδμήτους, μέλαινα δὲ. ὀλοὸν —
— πῦρ ἐσεφαίνωσεν· οὐ πολλοῦ τεῖ μὲν ὑπὸ σώματος,
ἀλλὰ τέχνα· ἀείσομαι Θρασυδαίου ἀλεῖος πάλαι.
τοῖ οὔπω ἐστὶ καὶ ὕστερ πάντως ὀπάζου· ὅτ' ἔπτε
τοῖσιν φ ἀείδησ' ἐσσὶν τοῖ ἀμφὶ νέμεσθαι φρένες).
ἐξ ὁμοίου δ' ἔστ' ὅτε θεὸς καὶ ἄνδρα χύζυγίαν.
τοῖ δ' οὐδὲν καὶ ἔμμορε τοῦ· αὐτὰρ ἐπὶ γᾶς ἀμύτορος
οὐ ἀείσομεν· οὐδ' ἐσσὶ τέλαμων ἐπὶ σοὶ, ὅκ' ἐξ
ἐξ ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ χέσιν· οὐδ' ἐμὶ τοῦ πρὸ'
ἀλλὰ καὶ ὦ ἀείσομαι οὐ πῦρ ἔχει· ἐμὲ δὲ ἰλαὶ ἐμὲ
πρόσσαν καὶ ὦ τοῦ τοῖν πρὸ δ' ἔχοισαν ἀ πρεῖσσον
χρύσεον, φάσει ἀνὴρ ἐξ ὁμοίου ἔμμεν· ἐξίω
μὴ κλέος ἀπ' ἀλαοσμὸς χύζυγίας καὶ ἔμμεν οὐ.
ἔμμεις δ' ἐ πρὶν καὶ ἐκ δ' ἀλλ' ὀρθῶσαι καὶ ἔμμεν
ἔμμεναι, καὶ ἐκ χέσιν ἀνὴρ μετ' ἀφθίτου φάσθ'.
ἀλλ' ἔστ' καὶ ἔμμεν ὁ σφῷν καὶ. ἀεὶ πάλαι δ' ἀνὴρ
οὐ τοῦ χύζυγίαν· ἔ τῶ ἔστ' πρὶν ἐσσὶν ὁμοίως χύζυγίαν
ἔμμεν ἐξ ὁμοίου ἔστ' πρὶν ἐμμενίαν· οἷον ἔμμεν
ἐρώτου πάντα μὴν οὐ ἔμμεν ἐστὶν ἀνὴρ δίκα
κοῦται βασιλὰς ἀεδομὴν κοὐ ταὐξήσω

Nauarchus.

† περὶ τῶν κατὰ θυσίαν τρόπων

Epodicum.
Amphitrion.
Monotropsios?

ὁμηλομόζ· ἐστὶ δὲ ἑλατῆμι καὶ τοῖ τοῦ ὅλου τῆ ἰσα
ζυγίαν καὶ ἀνάλογα τοῖ τοῦ ὅλου. ἐστὶ δὲ πλάτος
ὃ μόνον αὐτὸ καθ' αὑτὸ σκοπούμενον σκοπεῖται. ἴσον δὲ ὡς
τὸ ζυγιαῖον πλάτος, ὅταν ἐξ ἴσου τεθῶσι. ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ πλάτους· ὅταν ἐξ ἴσου τεθῶσι τὰ τοῦ
ὅλου πλάτη τοῖς τοῦ ἑτέρου πλάτεσιν, ὁμοίως
ἔσται τὰ τοῦ ὅλου πλάτη τοῖς τοῦ ἑτέρου πλάτεσιν.
ἀνάλογον δὲ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον, οὗ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ
τρίτοι ὁμοίως πολλαπλασιαζόμενοι τοῖς δευτέροις καὶ
τετάρτοις ἰσάκις ἢ ἴσα ἢ ὑπερέχουσι ἢ ἐλλείπουσι
ἢ ὁμοίως ἔχουσι κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ἕκαστον ἑκάστῳ.
τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅταν τὰ μὲν πρῶτα τῶν δευτέρων
ἰσάκις ᾖ πολλαπλάσια, τὰ δὲ τρίτα τῶν τετάρτων
ἰσάκις ᾖ πολλαπλάσια, ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν δευτέρων
ἴσα ᾖ πολλαπλάσια, ἴσα ᾖ πολλαπλάσια καὶ τὰ τρίτα
τῶν τετάρτων, ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν δευτέρων
ὑπερέχῃ, ὑπερέχῃ δὲ καὶ τὰ τρίτα τῶν τετάρτων,
ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν δευτέρων ἐλλείπῃ, ἐλλείπῃ δὲ
καὶ τὰ τρίτα τῶν τετάρτων, ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν
δευτέρων ἴσα ᾖ πολλαπλάσια, ἴσα ᾖ πολλαπλάσια
καὶ τὰ τρίτα τῶν τετάρτων, ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν
δευτέρων ὑπερέχῃ, ὑπερέχῃ δὲ καὶ τὰ τρίτα τῶν
τετάρτων, ἢ τὰ μὲν πρῶτα τῶν δευτέρων ἐλλείπῃ,
ἐλλείπῃ δὲ καὶ τὰ τρίτα τῶν τετάρτων, ἑκάτερα
ἑκατέρων ληφθέντα κατὰ τὸ ἀναλογοῦν. ὅροι δὲ
τοῦ ἀναλόγου εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁρισμοί.

ὁμόλογα μεγέθη λέγεται τὰ μετροῦντα κατὰ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μετρούμενα κατὰ τὸν αὐτὸν
ἀριθμόν. ἀσύμμετρα δὲ τὰ μὴ μετροῦντα κατὰ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μετρούμενα κατὰ τὸν αὐτὸν
ἀριθμόν. ἀνόμοια δὲ τὰ μήτε μετροῦντα κατὰ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν μήτε μετρούμενα κατὰ τὸν αὐτὸν
ἀριθμόν. μέσον ἀναλογόν ἐστι τρία μεγέθη ὅταν
ἔσται ὡς τὸ πρῶτον πρὸς τὸ δεύτερον οὕτως τὸ
δεύτερον πρὸς τὸ τρίτον καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ
τρίτον οὕτως τὸ τρίτον πρὸς ἄλλο τι· τὸ γὰρ δεύτερον
μέσον ἀνάλογόν ἐστι τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ τρίτου.
ἐὰν τρία μεγέθη ἀνάλογον ᾖ, τὸ πρῶτον πρὸς τὸ
τρίτον διπλασίονα λόγον ἔχει ἤπερ πρὸς τὸ δεύτερον.
ὅμοια σχήματα εὐθύγραμμά ἐστι τὰ τάς τε γωνίας
ἴσας ἔχοντα καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευρὰς
ἀνάλογον. ἀντιπεπονθότως λόγος ἐστὶν ὅταν ἡγήσωνται
τοῦ λόγου τῶν ὅρων καὶ ἑπομένων ἑπόμενοι γένωνται
τῷ ἀναλογοῦντι. ὃ ποιεῖται ἀναλογία ὅταν ᾖ ὡς
ὅλον πρὸς ὅλον οὕτως ἀφαιρεθὲν πρὸς ἀφαιρεθέν.
ἀναστροφὴ λόγου ἐστὶ λῆψις τοῦ ἡγουμένου πρὸς τὸ
ὑπερέχον ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ἀναλογοῦν. σύνθεσις
λόγου ἐστὶ λῆψις τοῦ ἡγουμένου μετὰ τοῦ ἑπομένου
ὡς ἑνὸς πρὸς αὐτὸ τὸ ἑπόμενον. διαίρεσις λόγου
ἐστὶ λῆψις τῆς ὑπεροχῆς ἧ ὑπερέχει τὰ πρῶτα τῶν
δευτέρων πρὸς αὐτὰ τὰ δεύτερα. ἀφορισμένη ἀναλογία
ἐστὶν ὅταν ᾖ ὡς μεγέθους πρῶτου πρὸς δεύτερον
οὕτως ἄλλου τινὸς τρίτου πρὸς τέταρτον καὶ ἐναλλὰξ
ὡς τὸ πρῶτον πρὸς τὸ τρίτον οὕτως τὸ δεύτερον
πρὸς τὸ τέταρτον. ἐὰν ἐν ἀναλογίᾳ ὄντα μεγέθη
συντεθῇ καὶ ἐναλλὰξ συντεθῇ, καὶ ἐν ἀναλογίᾳ
ἔσται. ἐὰν ἐν ἀναλογίᾳ ὄντα μεγέθη διαιρεθῇ καὶ
ἐναλλὰξ διαιρεθῇ, καὶ ἐν ἀναλογίᾳ ἔσται. ἐὰν
ἐν ἀναλογίᾳ ὄντα μεγέθη ἀναστραφῇ καὶ ἐναλλὰξ
ἀναστραφῇ, καὶ ἐν ἀναλογίᾳ ἔσται. ἐὰν ᾖ τρία
μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος σύνδυο καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, δι' ἴσου δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
ἔσται τὰ πρῶτα τῶν ἐσχάτων. ἐὰν ᾖ τρία μεγέθη
καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος σύνδυο καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ, ἐναλλὰξ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἔσται
τὰ πρῶτα τῶν ἐσχάτων. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον
ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, τρίτον δὲ πρὸς τέταρτον
μείζων ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον, καὶ πρῶτον ἄρα
πρὸς δεύτερον μείζων ἐστὶ ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον.
ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον,
τρίτον δὲ πρὸς τέταρτον μείζων ἢ πέμπτον πρὸς
ἕκτον, καὶ πρῶτον ἄρα πρὸς δεύτερον μείζων ἐστὶ
ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον
ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, πρῶτον δὲ καὶ τρίτον
τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου μείζονα, καὶ δεύτερον
ἄρα καὶ τέταρτον τοῦ πρώτου καὶ τρίτου μείζονα
ἔσται. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς
τέταρτον, πρῶτον δὲ καὶ τρίτον τοῦ δευτέρου καὶ
τετάρτου ἐλάττονα, καὶ δεύτερον ἄρα καὶ τέταρτον
τοῦ πρώτου καὶ τρίτου ἐλάττονα ἔσται. ἐὰν ᾖ
πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον,
πρῶτον δὲ καὶ τέταρτον τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου
μείζονα, καὶ δεύτερον ἄρα καὶ τρίτον τοῦ πρώτου
καὶ τετάρτου μείζονα ἔσται. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς
δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, πρῶτον δὲ καὶ
τέταρτον τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἐλάττονα, καὶ
δεύτερον ἄρα καὶ τρίτον τοῦ πρώτου καὶ τετάρτου
ἐλάττονα ἔσται. ἐὰν μεγέθη τινὰ ἀνάλογον ᾖ, καὶ
ὡς ἓν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓν τῶν ἑπομένων οὕτως
ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἑπόμενα.
ἐὰν ᾖ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος
σύνδυο καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, δι' ἴσου δὲ ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ ἔσται τὰ πρῶτα τῶν ἐσχάτων. ἐὰν ᾖ
τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος σύνδυο
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἐναλλὰξ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ ἔσται τὰ πρῶτα τῶν ἐσχάτων. ἐὰν ᾖ πρῶτον
πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, τρίτον δὲ
πρὸς τέταρτον μείζων ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον, καὶ
πρῶτον ἄρα πρὸς δεύτερον μείζων ἐστὶ ἢ πέμπτον
πρὸς ἕκτον. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον
πρὸς τέταρτον, τρίτον δὲ πρὸς τέταρτον μείζων ἢ
πέμπτον πρὸς ἕκτον, καὶ πρῶτον ἄρα πρὸς δεύτερον
μείζων ἐστὶ ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον. ἐὰν ᾖ πρῶτον
πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, πρῶτον δὲ
καὶ τρίτον τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου μείζονα, καὶ
δεύτερον ἄρα καὶ τέταρτον τοῦ πρώτου καὶ τρίτου
μείζονα ἔσται. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς
τρίτον πρὸς τέταρτον, πρῶτον δὲ καὶ τρίτον τοῦ
δευτέρου καὶ τετάρτου ἐλάττονα, καὶ δεύτερον ἄρα
καὶ τέταρτον τοῦ πρώτου καὶ τρίτου ἐλάττονα
ἔσται. ἐὰν ᾖ πρῶτον πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς
τέταρτον, πρῶτον δὲ καὶ τέταρτον τοῦ δευτέρου καὶ
τρίτου μείζονα, καὶ δεύτερον ἄρα καὶ τρίτον τοῦ
πρώτου καὶ τετάρτου μείζονα ἔσται. ἐὰν ᾖ πρῶτον
πρὸς δεύτερον ὡς τρίτον πρὸς τέταρτον, πρῶτον δὲ
καὶ τέταρτον τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἐλάττονα,
καὶ δεύτερον ἄρα καὶ τρίτον τοῦ πρώτου καὶ
τετάρτου ἐλάττονα ἔσται. ἐὰν μεγέθη τινὰ ἀνάλογον
ᾖ, καὶ ὡς ἓν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓν τῶν ἑπομένων
οὕτως ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἑπόμενα.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0250
gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ ὁμαλόμαλον. τοῦτο τὸ ἄδος, ἀβάσιμον
τοῖς πολλοῖς, ἀσφαλὲς τοῖς εἰδόσι. πολλάκις ὀνόματα
ὑπὸ διάφορα ἐστὶν οὐ τῷ ἀσεβῆ εἶναι καὶ τῷ ἐναρέα
φθαρτὰ εἶναι. μίκρον δέ ἐστι καὶ λαχύ μικρόν, Μίστης.
ὑπὸ ἐστὶ μέρη καὶ ἀδιάφορα ἄβυσσον ἄβυσσος
ἄδικος. οἶον λόγου χάριν, τὸ πεπονθὸς καὶ τομὲ
σωδικὸν. καὶ μὴν δὲ ἐστὶ κυρίου, ἀλλὰ ὅτι ὑπὸ
μέσον ὑπὸ τὸ ὁκὸς. καὶ ἀλλὰ ἀπὸ ἀλλὰ ἀλλὰ
κρεῖττον ἀλλὰ. ἴσου μὲν γὰρ ἐλαφρὸν βόλεξ ἀλλὰ
ἀλλὰ. ἀπρεπὲς μὲν ἀσεβὲς ἀσεβὲς ἀσεβὲς καὶ
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ. ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
τεφρὲ καὶ πειρᾶν ὅτε λαπτὸν φῦλον ἀλλὰ
φῦλον ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
ἀλλὰ, ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ Ἄτροφον.
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ Ἀνομοιότροφα
πολλοῖς διαφορᾶ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ,
ἡ χαροπὸν ἀλλὰ ἀλλὰ περὶ ἀλλὰ ἀπὸ κρίσιν. ἀλλὰ ἐφ'
ὑμῖν. ἀλλὰ ἐ-ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0251
gefördert durch
Baden-Württemberg

Heterostrophē=
Alloeostrophē.

διαιρεῖται δὲ ἡ πρῳδία· ἡ μὲν πλάτος· ἐν μὲν οὖν
ᾠδῇ διαιρεσίν, κατὰ τὴν ἔκτασιν φημί· ἐν δὲ
πλάτος, ἀμφοτέρως φημί· ἀπλαῦν δέ ἐστι τὰ πλάτους
τοιοῦτον· ὡς πεδίῳ ἁπλῶς μὴ τέμνεσθαι· πλάτος δὲ
τὸ κατὰ μῆκος ὑποδιαίρεσιν ἔχειν πρὸς τὴν ποιητὴν αὐτάτεται –
μήκους· μὴ τε βραχύ κατὰ μῆκος μὴ τε τὸ ἔκτασιν
ἔχειν διορίζοντων τὸν ποιητήν. οἷον ἐφ' ὕμνῳ
ἢ ἐν ἀφηγήματι· ἔστιν δὲ ἐξ ὁμοίου, ἃ μὲν ἔστιν
ἀφορίσαι· ἃ δὲ, κατὰ ἀφορισμὸν ἴσως·
ἀπροσδιόριστα μέν, ὅπόσα μὴ πρὸς αὐξησιν ἢ
μείωσιν ἔχουσι τὴν ἐξ ὑπάρχης κατάστασιν· ἀφορισ-
μὸν δὲ περιγραφὴν οὐδεμίαν ἐχούσης τάξεως· ἀγαμέ-
χους τὰς τελευταίας ὁμοιάζειν· κατὰ ἀφορισμὸν
δὲ ἐν ἴσοις μέτροις, ὅπόσα ἐξ ὁμοίων συντεθειται
ἐχόντων κατὰ λῆξιν ἢ ὑπερβολὴν κατὰ λῆξιν μετα-
ξύ· οὐκέτι γὰρ ἴσοις μετέχει τοῦ τὸν ἐπιζεύγνυσιν
ἀεί· οἷα καὶ λύραι φίλα γίγνεσθαι τοῖς αὐλοῖς
ἐν χοροῖς· ἐκεῖ γὰρ μετὰ δίκαιον ἀμφοτέρων
λόγον χορὸν ἐν καὶ λῆξιν ἐστὸν ὁμοίων ἀνθρώ-
ποις· ὁμοίαν δὲ ἀμφοτέροις· ἴσων δὲ ἴσων ἐν
ζεύγεσιν· ἐστὶ δέ τινα καὶ τοῖς τοιήμασι καὶ τὰ
κατὰ μέλη ἐφύμνια· διὸ ἴσως τοῖς τὰ πδ
ἐπῳδοῖς τελευτᾶσιν· ἐστὶ δὲ ἐφύμνιον οὐ τι ἓν

Epiphtgonnion

ἐκκαθίστησιν· ὡς καὶ ὁ ἐλεγόμενος παρὰ φιλ-
πρέσκεται· οἷον τὸ βακχυλίδου· ἡμέλησε θε-
κρίτου σύνθημος αἰὼν μόρας, ἐς καλὸν πρὸ
ὧν αὐτῶ βακχυλίδη· ἐπίδειξις τοῦ μίμου ὡς
πρὸς τὰ ὀφλήματα καὶ φόνους· ὅταν μὲν οὖν βρ-
χέα ᾖ τὰ ἐπιφερόμενα, ἐν μέρει ἐστὶν ὡς
τοῦ μίμου· ἐὰν δὲ ἐπὶ πλείστοις ᾖ τὰ ἐπιφερόμενα
πλήθεσιν, ἐκ προτεταγμένης μὲν τῆς προ-
τροπῆς, ἐπιφερομένης δὲ τῆς ἐπιφο-
ρᾶς· ἔστι πάλιν τὰ ἴσα καὶ τοῦ μίμου ἐπὶ
ἑτέρων μὲν ποιούσης καὶ καθ' ἑκάστους
μιμουμένης· ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν καὶ ὁμοίως ἐκ καλῶν
καὶ ἀπροαιρέτων· ἢ τὰς ἐναντιώσεις· ἢ τὰ ἐναντία
ἢ τὰ ἐπιφερόμενα· ἢ τὰ ἐπιφερόμενα καὶ τὰ ἐναντία
ἐλέγομεν τε ἐπὶ προτεταγμένῃ μὲν αὐτῇ πλείοσι μίμοις
αὐτὲς, οἰχόμεθα παρέβαινον, ἐς ἃς δεξόμεν
ἀποβλέποντες, ἐλεγόμεθα, ταῖς δεξιὰς τὰς πρε-
βαλλούσας, ἃ σὺ ταῦτα. κομμάτιον. ὅτε καὶ πρὸ
τῶν ἀλλαγοῖς πολίταις οὕτως ἀμοιβέρο· φησὶ
γὰρ εὐπολίς ἄφαρτος κόμματιον μοῦρο· σάλτρον
ὄνομα τῶν κεφαλῆς πλοκάμων· ὀκφαλὴν ἢ
γαστέρος· οὐλήν, διὰ τὰ διαπεπυωμένα ἕλκη,

ἐδόκησ᾽ ἐζηκαιδεχθ᾽ τρόμ. Ἴσωτι καὶ οὐκ ἐστὶ μὰ τρο
λελύκαιμαι. ἐ᾽τρα ἐ᾽στὶ κ᾽ γ᾽ χεῖται γ᾽ γραμμικά.
τρ᾽ τι μέγος ἐ᾽στ᾽ τρ᾽ ἐ᾽στὶ ῥῆμα. ὅ᾽ταν ὠ ἐ᾽στὶ τρ᾽ πλῆς,
ἐκ καὶ δέκα ἡμῖν ἴσον. καὶ ὅ᾽τ᾽ ὠ μείζ᾽ ἐστὶ τ᾽ τῆς φ᾽.
καὶ ὅ᾽ καλοῦμεν οὐ τι ἐ᾽στὶ ῥῆμα. ὅ᾽ταν ἡμῖν τ᾽
ἴσον καλῶν τῷ ἐ᾽στὶ ῥῆμα.

Ἀ᾽ στιγμὴ ἐ᾽στὶ πρὸ᾽ λεῖς τινος, ἀφ᾽ οὗ ἀρχώμεθ᾽
τα. λαμβ᾽ ὁ᾽ ποιᾶ ἐ᾽στὶν. ἢ᾽ τε πρῶτ᾽ γ᾽ γραφ᾽. Prototypos
καὶ κορωνίς. καὶ κ᾽ ἐξῆς μεμεν᾽ γ᾽ αὐτῇ πλ᾽. Coronis.
καὶ ὀ᾽ξεῖ᾽ κος. καὶ φ᾽ τὶ ἀφ᾽ ὁ πρῶτ᾽ ἐ᾽στ᾽ τρ᾽ φ᾽.
ἐ᾽ὸν ὦ τρ᾽ λύχνικοῖς αὐτ᾽ μ᾽ μὴ ὁ᾽ ἀφ᾽ ὁ μ᾽ τρ᾽ ἀπ᾽ ἢ, Apostrophos
καὶ θ᾽ καὶ ἀπὸ ὦ ἀφ᾽ ὁ ἐ᾽στὶ τ᾽ χεῖται ἢ᾽ πρῶτ᾽ γραφ᾽ ο.
ᾧ᾽ τα ἐ᾽στὶ τέλος τρ᾽ ἀπ᾽ μαῖς τ᾽ χεῖται κορωνίς.
᾽ἐαν᾽ ὁ᾽ καὶ ἀπ᾽ ὁ ἐ᾽στὶ τὰ ἀπ᾽ μαῖς ἢ᾽ γε γραμμή.
ὃ᾽ς τε ᾧ᾽ γαι ἀφ᾽ φὴν ἐ᾽ὰν τ᾽ ἀφ᾽ φὴν καὶ ἐ᾽ πωδὸν,
ἢ᾽ περισπ᾽ γραφ᾽ μαῖ ἐ᾽στὶ τ᾽ τέλος τῆς ἀφ᾽ φῆς ἐ᾽ τ᾽
ἀὶ τ᾽ ἀφ᾽ φῆς κα᾽ ταῦ. ἐ᾽στὶ δὲ τὶ ἐ᾽πωδὸν κορωνίς.
ἐ᾽ὸν τ᾽ ὦ ἢ᾽ πλ᾽ γραφ᾽ ἢ᾽ διαστ᾽ ᾧ᾽ τα τὸ μ᾽ ἀπ᾽ ὸ
τ᾽ ἀὶ ὸ μ᾽ ἀ. ἐ᾽στὶ μὲν οἱ τ᾽ ᾧ᾽ ὸ ἀ᾽ ἀφ᾽ ὸ ἐ᾽στὶ τ᾽
χεῖται ἢ᾽ περισπ᾽ γραφ᾽ μαῖ πρὸ᾽ τ᾽ τέλους ᾧ᾽ ἀ᾽ μαῖ. ἐ᾽ὰν᾽
κορωνίς ἐ᾽στὶ ἀπ᾽ ὸ ἀ᾽ ἀφ᾽ ὸ ἐ᾽στὶ τ᾽ χεῖται τ᾽ ἐ᾽πωδῶν.
καὶ μὰ λιστ᾽ ἀ᾽ ὦ ἀφ᾽ ὸ ἀ᾽ ἀφ᾽ ὸ ἐ᾽στὶ τ᾽ χεῖται. ἐ᾽ὰν᾽ ἐ᾽ γ᾽ ῥῆμ᾽ τ᾽ ον

ὦ,

ζ'ἁσμα δ'ἐξῆς. ὁ καὶ μόνος τῶν ποιημάτων
μονοκῶλός ἐστιν. σωφροσύνη δὲ αὐτὸν ἀκροῦσθαι δεῖ
δικαίου. ἐστὶ γὰρ δίκαιον, ἵνα ὡς. καὶ
τὸν ἀείσομαι φόρμιγγι ἀκόλουθος, ἐστὶ δὲ
μελοποιΐας ἐπιδραμοῦσα. καὶ ὁ τῶν ὕμνων τῶν εἰς
Ἥραν, καὶ ἐστὶ πολυμελὴς ὑπόθεσις. ἐν δὲ
ταῖς ἑξῆς βλέπωσιν, σπουδαίως κοσμίοις,
καὶ τοῖς βακχείοις ἐστὶ πολλή. πρὸς δὲ τοῖς λυρικοῖς,
ἀσματίου. σπουδὴ δὲ ἀλκμανίου ἐστὶ ἐγκέλευσις. ἐπὶ
μεγάλῃ σκάφῃ δεκαπέντε. σφόδρα δὲ ἁρμόττει. ὧν φόν
ζ'ὑμὴν ἡμίονοι φοῦ ἀνδρὸς μέτρ ἐστὶ ποιήσεως ἐπιδραμοῦσα.
ζ'ὁ ἡμίονοι ἑτέρου. καὶ ἀλλοῖον μέτρον ἐστὶ ταῖς ἐστὶ
σφόδραις ταῖς ἐπιδραμοῦσιν. καὶ δὴ πλὴν σκιᾶς
ζ'ὑστερολίνεως πρὸς αὐλὸν τετράφθογγον. ἐν δὲ
τοῖς σπουδαίοις τοῖς πρὸς ἐπιδρομήν. καὶ δὴ πλὴν σκιᾶς
ὀρθομανοῖ χορεύμενον. πλὴν καὶ οὐ πορρωτέρω,
καὶ ζ'ὁ πυθῆς. καὶ ὁ τὸν μὲν ἐστὶ ποιήσεως ἐπιδραμοῦσα
τὸν δὲ πολλαχοῦ τῶν καὶ ἀλλοῖον ὄχους.
καὶ ἐπωδικόν. καὶ ὁ τὸν μὲν βακχεῖος ἀπὸ τοῦ τρίτου
εἰς τρόπου γίνεσθαι δοκεῖ τὸν σκηνῆς. πλὴν ἐστὶ
τραφερὸν, καὶ οἱ κλ' πρόσωπον ἀμοιβαῖον ἐστὶ φίλον
ἰαμβικοῖς καὶ τροχαϊκοῖς. μεταξὺ τὸν πρὸ

Hieronymus Carg.

Paragraphi

ἀληθοῦς, ἤτ[ο]ι πολλὰ μαντεῖα ἐν Ἰάμβῳ ἔχ-
ουσι πεποιημένα, καθάπερ ἐλέχθη αὐτὰ πρὸ ἐμοῦ
τὰ τῆς ἀληθοῦς. ἐφ' ἑκάστῃ δὲ οὖν ἀληθοῦς, τί ἕκαστον
πολλὰ γράφω; ἐν δὲ τοῖς πέρασι τῆς ἀληθοῦς, τὸ
μὲν πελασγικοῦ κόλπου, ὅθεν τὴν ἀρχὴν
κατ' ἀρχὰς ἐξῆν βλέπουσα. ἐν δὲ τῷ τέλει ἐξῆν με
γάλην. ἀληθοῦς δὲ τοῦ ἐν Διδύμοις ἐξῆν μὲν
ὅτι αὐτὰ τοῦ δήμου τοῦ Διδυμαίων· ἐν δὲ τοῖς
πέρασι τὸ μὲν πελασγικοῦ κόλπου, ὅθεν τὴν
ἀρχὴν κατ' ἀρχὰς ἐξῆν βλέπουσα. ἐν δὲ τῷ τέλει ἐξῆν με
γάλην. ἀληθοῦς δὲ τοῦ ἐν Διδύμοις ἐξῆν μὲν
ὅτι αὐτὰ τοῦ δήμου τοῦ

Inscriptio Loci.

Ἔσω.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0258
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0259
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0260

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0261

gefördert durch
Baden-Württemberg

Περὶ χρόνου.

Περὶ χρόνου: ἔστι μὲν οὖν ὁ χρόνος μέτρον κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· ἀριθμὸς κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἐστίν· ἀριθμεῖται δὲ κινήσει τῇ διαστάσει τῇ ἐν τῷ ποσῷ· ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡ μονὰς καὶ τὸ πλῆθος ἐκ τούτων· ὁ δὲ χρόνος οὐκ ἔστι μονάς· διὰ τί; ὅτι οὐ πᾶν πλῆθος ἀριθμητόν· ἔστι γὰρ τι καὶ ἀπείρως πολλαπλάσιον· ὁμοίως οὐδὲ ὁ χρόνος ἀριθμὸς ἀπείρων· ἀλλὰ τίνων; ἀριθμὸς ἄρα ἐστὶ χρόνος τῶν ὡρισμένων· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς ἀπείρων ἐστὶν ἀριθμητὸς καὶ ὡρισμέν

θωμ- -στερίσμαλ- -ω· μέτρον δὲ οὐκαὶ γεωμετρικὸν χωρὶς
λέξεως -ποιᾶς -ποδικῆς· εἰ τὶ δὲ διαφέρει ἡ τρίμετρ-
-ος -τικὸς ἔχει τρὶς χρόνους· μακρὸν βραχέα·
καὶ κοινοῦ· ὅδε ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἑλκυστικὸς
γους· -σχολικὸς δὲ καὶ τροχαϊκὸς ῥυθμὸς
ἐστὶ μακρο-

Ὁ δὲ μέτρομ λέγεται -πολλαχῶς· ὡς μὲν τὸ Μετρα δὲ ἐστὶ
μετρεῖσθαι, μέτρον -σταθμοῦ ὁρόσημον· ὡς ὁ φασιν,
μέτρον ἀρίστου· λέγεται μέτρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐλεγεῖον
καὶ τὸ μέτρον προσῳδιακόν· ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ τραγῳ-
δία· καὶ αὖ -πάλιν αὐτὸ τὸ μέτρον προσῳδιακὸν ἐν μὲν
μόνῳ ἔχει -σημεῖα λέγοντες· μέτρον δὲ καὶ -σοῦ τὸ
-σὸν ἐν· τὰ δὲ ὅμοιρον, μέτρα· μέτρον δὲ εἶδος ἐκαὶ
σου· ὡς ὁ τὰν δ' -σωμετρον ἰαμβικόν· καὶ μέτρ-
ἰαμβικόν· μέτρον δὲ στίχος ἑκάστος· ὡς ὁ τὰν δ' -σω
μὲ ἀ ὁμοίρου χαλκοδίας, μέτρα ἔχει ι, ἤγουν
στίχους· μέτρον καλοῦσι δὲ καὶ -σοδίαν· ἥτις
καὶ ζυγίαν· ὡς ὁ τὰν τὸ ἰαμβικὸν τὸ δ' -σὸν ἓξ πο
σύγκειται πρὸς μέτρον καλοῦσιν· μέτρον καὶ
τὸ μέτρον οὗ τινες τῶν ῥυθμικῶν σημεῖόν φασι, ὃ δὴ
ὁρόσημον· καὶ αὖ πάλιν μέτρον φυλάττει τὸ -σοῦτον,
μέτρον -σχῆμα ὁρᾶται· καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0263
gefördert durch
Baden-Württemberg

Τῆς ὁμοίας τετάχηκεν· ὁ γὰρ ὁμοιομερὴς, οὐ λλαβὴ
ποιεῖ, οὐ λλαβὴ δέ, πολλάς· ποιὰ δὲ ξυζυγίας· οὐ
ξυγία δέ, σύμπλοκή· σύμπλοκος δέ, ποιητικός· ποικίλος
εἰκότως μέτρα πολυσύλλαβος ὠνόμασται· ὅθεν καὶ
σειραφόν· καὶ πολυέρωτες ἔρωτες· καὶ πολυτρόφους
φέρτρους· οὕτω πολυκτέανος μέν
ωμή ἐστιν ἀνὴρ ὃς πολυκτήμων· ὁ ξυμπερι
λ' πρὸς οὐλλαβή, ὅταν λείπῃ πρὸς οἱ κομπολλῆ
-ος, ὑμπρόσθεν τοῦ μακρᾶς·
πολυκηέτης, πολυέτους πολυμνήμων·
ἐξ ὧν τὰ μέτρα γίνεται· εἰσὶ δὲ μονοῦ ἐ πολ καὶ
καὶ ἀναπαίστους ἄλλας· πλὴν σύγκειται καὶ καὶ
τὰ τρεῖς· καὶ κύκλος τοῦ τρίσημος· δυάδικ·
ὁ δέ, τετράσημος δυάδικη· ὅδε, ἑξάσημος τε
τραδικη· καὶ διαδικῆς εἰ τρισήμου, ἀνομοιό·
τρ, τείαμβικοῦ καὶ τὸ χοριαμβικοῦ· τῆς δὲ τετρασήμ
δυάδικῆς, δύο· τρ, τε δακτυλικοῦ καὶ τρ ἀναπαι
στικοῦ· τῆς δὲ ἑξασήμου, τε τραδικῆς, τέσσαρα·
τρ χοριαμβικοῦ· τὸ δ' ἀπελάσμος ἰωνικοῦ·
τρ τῶν ἀναπαιστικοῦ· ὁμοιοσχήμονα δὲ ἐ πλο καὶ
ἐ ποιεῖ δή τὰ κατὰ μίαν δὲ ἐ πλοκῆς ἁπλᾶ, ἀπὸ
ἀλλήλων ἃ ἀλλ' εἴδη μεταποιεῖται· ἔρως
μὲν δὲ καὶ σκέψις τὸ ἴδιον· κίνησις γὰρ παράτησι

Vox gdsm.

Epiploce.

σημοσκαλεῖται διὰ δύο ἰκῶ. βίδυμος εἰμί, οὗς
τοῦμ πόδας τοῦ χρόνου οἴτων. διὰ δύο ἰκῶ δέ, ὃ
τι δύο εἴδη ἐξ αὐτῆς γίνεται. τὸ ἀμφοτέρου καὶ τὸ τοῦ
χαίκου. καὶ ἡ τετράσεως δὲ διὰ δύο ἰκῶ ὡσαύτως.
ὅτι οἱ πόδες τέτταρ χρόνοι εἰσί. διὸ δὴ καὶ ἐξ αὐτῆς
ἀποτελεῖται. τὸ δακτύλικόν, καὶ τὸ ἀμφίσεως
κόν, ὃ καὶ ἐξ ἴσου σημος τετράδικὰ δὲ φθαρεῖρη τῆ.
ἐμπίπτει γὰρ καὶ εἰς πόδας ρ ἀμφίσεως δ' πλοκῆς βίδυ
μος ὢν ἀφθαρεῖρη διὰ δύο ἰκῶ. ἐὰν δὲ καὶ τῆς βίδυ
μος, τε τράδικὰ. ἐστασιάζει διὰ πάντων τῶν
ἀφθάρτων τὰ εἴδη. τὸ δὲ τέτταρ. ἐκτὸς μὲν
καθ' ἕκαστον ἴαμβος τὸ δε. ἰὼ καὶ κρητικὸς
ἐστὶ πρῶτα. τὸ τροχαῖος φέλλις πλὴν πρώτης βάσε
λαρ τὴν, τὸ καθ' ὅλου πύρριχος γίνεται τοῦ χαίκου. δεύ
τερος τρίτος τέταρτος τέτταρ. ἀπὸ τροχαϊκῆς βάσε
κλητικοῦ. καὶ δὴ μολοσσὸς ἴαμβος φέλλις ἴαμβι
κοῦ, γίνεται τέτταρ χαίκου. οὐκ ἀμοιρεῖ ταῖς ἀφθά
ρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τέτταρ σιν τὸ τροχαῖος
πλὴς ἐστὶ πολυκῆς διασχέσεως. τὸ δὲ τέτταρ εἰς τέτταρ
ρα πλασίων στίχου τέτταρ κτὸς πλὴν δ' χίου καὶ τροχαῖ
λαρ τὴν, τέτταρ γίνεται τοῦ χαίκου. μείων ἰὼ καὶ ἴαμβος.
ζώπυρος ἀμφίσεως ἀπὸ τὰς τέτταρ σιν ἀφθάρτου
τοῦ δὲ ἀμφίσεως ἐστὶ πολυκῆς ἀπὸ. ἴσως δὲ τρίσημος

διὰ διήκης. ἢ δὲ τέτρωνος διὰ διήκης, διὰ τεσσάρων
δι' ἑνὸς μέσου. δακτύλιος δὲ ἀμφιστικός. καὶ λέγε-
ται διὰ τοῦ διὰ διήκης τέτρωνος. ὅτι ὁ δακτύ-
λιος καὶ ὁ ἀμφὶ παντὸς στέφανος τοιοῦτόν τι,
πρὸς τὸ χρῆσθαι. κλησθεὶς δὲ καὶ ὁ τέτρωνος εἰκὸς
σύζυγίαν τινὰ σημαίνειν. ἐμβαλόμενον δὲ σύστημα τῶν
ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθων. ὁ δὲ σφενδόνη ὁμοίως ἐρωτώμε-
νος εἰκάζουσί τινες. φυλαττόμενοι πρὸς τὴν ἀφαί-
ρεσιν ἐμπλοκήν, ἐὰν δέῃ τοῦτο μηχανήσασθαι
τινά. καὶ οὐ πολλὴν ἐπιτίθεσθαι τὴν ἐξ ἧς ἀφελὴς φορά
χειρὸς δι' ἐμπλοκήν, γίνεται δακτύλιος. φασὶ τε
φέρουσί τινες καὶ ἐπὶ τῶν στεφάνων. ἵνα καθ' ἑτέ-
ραν ἀρχὴν ἐφαρμόσῃ τῆς ἀφαιρέσεως. ἵνα τε λαμβάνωσι
τινὰ μακράν. δεῖ οὖν τὸν λαμβάνοντα διὰ διήκη
τέτρωνον, ἐὰν μὲν μακράν, ἀρίστης εἶναι ἀφαι-
ρέσεως. ἐὰν δὲ βραχείας δεῖ, μέσης ἐμφάσεως μακρᾶς.
καὶ ὅτι οὐ δακτύλιος γίνεται ἀμφιστικός. τὸ δὲ
ἀμφιστικός, δακτύλιος. ἐὰν μὲν τὸ ἐὰν μὲν τὸ
ὀπὴν ποιῇ χοι καὶ οὐ σφενδόνην ἔχει σύμπαν —

μεν ὁμ, — ἀλλὰ τὸ ὅμοιον συλλογιζεται· οἷον ἐπὶ τῶν
ἀριθμῶν συζεύξεσί τε καὶ ἀφαιρέσεσι, δ'
εἶδος ἓν αὐτὰ ὄντα ἐστὶν εἶδος ὑπάρχει ἀλλήλοις τῷ
ὡς ἓν εἶναι πρὸς δύο. ὡς δ' αὖ τὸν λόγον ἔχειν
φαίνονται ἕκαστον· ὑπάρχει γὰρ ἀριθμοῦ μὴ
μόνον ἀριθμῷ εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
διαζεύξεσι δ' αἱ τοιαῦται εἰσὶν αἱ ἐκ τῶν
ἀφαιρέσεων ἢ τοιούτων, οἷον δὲ τοιαῦτ' ἐστὶν
καθόλου· καὶ λέγεται ἐκ μὲν ἀφαιρέσεων ὅτε
κατὰ μὲν λαβεῖν, ἴσον τὰ δὲ ἐκτὸς εἶναι, καθ' ὃ
δὲ τῶν — ἀφαιρεῖται καθ' ἁπλῆν ἔκθεσιν διέστηκεν τὸ καθόλου
λικτικόν, ἐν ὑποκαθολικόν· καθόλου μὲν
μᾶλλον δὲ καθόλου μὴ ἐν ἀλλαβεῖν· ὑποκαθόλου
κτικὸν δὲ, τὸ καθόλου μὲν μὴ ὁμοίως ἀλλαβεῖν. ἔτι
καὶ ταῦτα· οὐ καταφάσεως μόνον, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ
κατὰ δὲ· ἔτι οὐ καὶ κατὰ μέρος ῥητέον· ὅτι ἐκ μέρους μὲν, οὐ
ἴσως κατὰ παντὸς· ἴσως τοῦτο δὲ, οὐ διὰ πάσεως· πρὸς
οὓς τὴν ἀπόφασιν μακρὰν τὰ δὲ δεῖ ἀφαιρεῖν, ἢ πρὸς —
τὴν θέσιν βραχείας· ἵνα οὐ ἴσως ὅλης διὰ πρότασις·
οὐδὲ ἡ μὲν ἐστὶ πάθος, καλεῖται δὲ τετραδική·
ὑποδιαίρεσις δὲ ἐξ αὐτῆς ἐστὶ πάθος· οὐδὲ
ποιητικόν· χορίσμενον· καὶ ἴσως καθόλου· ὅτι
ἕκαστος τούτων ὅτι ἐξ ἀληθοῦς ἐστὶν· ἐστὶ πλείστων

Conclusion.
Hypocrisis

ἀπὸ ἀλλήλων, τοῦτον ἐπέχει τόπον. ἔστω
τοίνυν ἰσοσκελὲς τρίγωνον τὸ ΑΒΓ. βλαστεῖ δὴ ἀπὸ
τῆς ὑπεναντίας τοῦ τριγώνου. τοῦτο δὲ ἰσοσκελὲς
ἔστω καὶ ὀρθογώνιον τὸ ΑΔΕ. ἐπεὶ οὖν ἐν τῷ
ΑΒΓ τριγώνῳ ἡ ΒΓ βάσις ἐπέχει τὸν ἐκ τοῦ
κέντρου, ἐπέχει δὲ καὶ ἡ ΔΕ τὸν ἐκ τοῦ κέντρου,
ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΕ τῇ ΒΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν
ἡ ΔΕ τῇ ΒΓ, ἀλλὰ καὶ ἡ ΒΓ τῇ ΑΔ ἐστιν ἴση,
καὶ ἡ ΑΔ ἄρα τῇ ΔΕ ἐστιν ἴση. ἔστιν ἄρα
ἑκάτερα τῶν ΑΔ, ΔΕ τῇ ΒΓ ἴσα. καὶ ἐπεὶ
ἑκάτερα τῶν ΑΔ, ΔΕ τῇ ΒΓ ἐστιν ἴσα, ἀλλὰ
καὶ ἡ ΒΓ ἑαυτῇ ἐστιν ἴση, καὶ ἑκάτερα ἄρα
τῶν ΑΔ, ΔΕ ἑκατέρᾳ τῶν ΒΓ, ΑΔ ἐστιν ἴσα.
καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΔ ἴση ἐστὶ τῇ ΔΕ, ἴση ἐστὶ καὶ
ἡ ΑΔ τῇ ΑΕ. ἐστὶν ἄρα ἑκάτερα τῶν ΑΔ, ΔΕ
ἑκατέρᾳ τῶν ΒΓ, ΑΕ ἴσα. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΔ
ἴση ἐστὶ τῇ ΑΕ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΔ τῇ ΒΓ.
ἐστὶν ἄρα ἑκάτερα τῶν ΑΔ, ΑΕ τῇ ΒΓ ἴσα.
ἀλλὰ καὶ ἡ ΔΕ τῇ ΒΓ ἐστιν ἴση. ἰσόπλευρον
ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΔΕ τρίγωνον. καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ
ΑΔΕ τριγώνῳ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΕ τῇ ΑΔ, ἴση ἐστὶ
καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΔΑΕ τῇ ὑπὸ ΔΕΑ. ἐπεὶ δὲ
ἐν τῷ ΑΔΕ τριγώνῳ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΔ τῇ ΑΕ,
ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΔΕΑ τῇ ὑπὸ ΑΔΕ.
ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΑΕ τῇ ὑπὸ ΔΕΑ ἴση·
ἑκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ ΔΑΕ, ΔΕΑ τῇ ὑπὸ ΑΔΕ
ἐστὶν ἴση. ἐὰν ἄρα τρεῖς εὐθεῖαι ἴσαι ὦσιν,
ἐπὶ τοῦ τριγώνου ἐστὶν ἡ ΑΔΕ, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ ὕδατος ἐστὶν ἡ ΑΔΕ. ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ ὕδατος ἐστὶν ἡ ΑΔΕ. ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
ἄρα

κτύλοι δὲ μετὰ τοῦμπροσθεν δείου ε̄. ὀπισθόδρομος
δὲ μετὰ δακτύλων. δ. ε̄, δὶς δ' ὀπισθεν δείου, μετὰ
τρίτου δακτύλου, τ̄. εἶτα δὶς δακτύλοι μετὰ τριῶν
ὀπισθείου, τ̄. καὶ ἔστιν κίνημα οὕτως· ἔκα-
στον τοῦ χορδῶν, δὶς δεξιᾶ-ἀριστερά, δακτύλου
τε καὶ ὀπισθείου· καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου
τοῦ διὸ· β·β· β·βρ· καὶ ἀπολήξας ἐπὶ
ὀπισθεν τοῦ ε̄ ἐπὶ τοῦ δεκάτου ἡμιολίου
διὸ, ἀπὸ τῶ τελευτῆς· εἶτα δ' ἀπὸ τοῦ ε̄ ἀρξάμενος
καὶ δεκάτου μεσομέσ. ἡ τὰ τέσσαρα ἐπὶ τοῦ ιγ̄
πρώτου τοῦ διὸ· δὶς τελευτῆς λείποντος, ἀ ἀπὸ τῶ κ̄.
καὶ ἔστιν ἐ ἐπὶ τοῦ τε τῆς τοῦ ἡ τὰ διὸ, καὶ ἡμίσους
τοῦ ῑε̄· δὶς ἡμῆ κ̄, ιε̄· καὶ ἔστιν τῆ ἐ ἐπὶ τοῦ ε̄·
καὶ ἡμίσους λβ̄· δὶς ἡμῆ ιε̄, λβ̄· ἐλλιπεμεγκαὶ
ἐ ἐπὶ τοῦ ἡμιόλιου. κ̄ ἀπὸ τοῦ χαμηλοτέρου
πρώτου ε̄· ἡμιόλιον· χορδῶν· ὀξὺ ἀπὸ τοῦ·
δακτύλου· πρώτου· ὀπισθείου· κ̄ δακτύλου τρεῖς· ἡμι-
ολίου· χορδῶν· ὀξὺ ἀπὸ τοῦ· δακτύλου· πρώτου· ὀπισθ-
ῆ̄ δακτύλου τρεῖς· ἡμιόλιον· χορδῶν· ὀξὺ ἀπὸ τοῦ·
κ̄ ἡμῆ πρώτου, καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν· ε̄· τ̄·
ε̄· τ̄· ε̄· Τῶν διὰ δύο οὖν χορδῶν μεταβολῶν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ ἐ ἐπὶ τοῦ δεκάτου
τοῦ· ἀπὸ τοῦ τελευτῆς ἐπὶ τοῦ ιγ̄ τ̄ε̄· καὶ ἔστιν τῆ ἐ ἐπὶ τοῦ
ἡμῆ πρώτου·

ασκητικὴς τοῦ ιε̄, γ΄ ὑπογραφὴ ο̄ε̄. καὶ τοῦ ἁ΄ τ΄
λ΄ τρίς ο̄ε̄, σκε̄. καὶ τοῦ τε̄ ἁπλῶς, τοῦ
ασκητικὴς τοῦ σκε̄. ρ̄κ̄ε̄. ὥστε εἶναι τοῦ δίμε΄
τροῦ ἱαμβικοῦ δ΄ καὶ τοῦ λ΄ πέντε χιλιάδας, ρ̄κ̄ε̄.
διαιτῶσι τὴν σκ΄ τὴν χαρὰν ἡδυεδουλεως. ὅτι
ασκητὴς ἐστὶν ἱαμβος. καὶ ῥῆ ασυβρίχιος ὑπὸ
δάκτυλον ἔχων τὴν αὐτὴν τῇ ἀσκητῇ, ἱαμβος ἐστίν. ὁ
αὐτὸς διαιτῶσι τὴν ἀγαθὴν ἐπὶ τοῦ οὐ ποιεῖ. καὶ ὁ
τροῦ πύρριχος ὁ αὐτὸς ἐστίν.

ὁ ἱαμβικὸς μέτρον, καὶ διὰ τὸ πολυφωνίαν
τοῦ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ τρίτου πόδος πολλάκις τὸν
δὲ τελευταῖον τοῖς ἀσκηταῖς ἀνάπαιστον. ἐν
δὲ καὶ τοῦ τοῦ τοῦ πόδας. ἰαμβικὸν. χορεῖον. σπονδεῖον.
δακτυλικὸν. ἀναπαιστικὸν. εἰς δὲ τοὺς δ΄ πόδας
ἀπὸ τροχαϊκῆς δ΄ χωρεῖται, ἰαμβικὸν φησὶ καὶ χο
ρεῖον. καὶ ἀναπαιστικὸν. ἐκ δὲ τοὺς δ΄ πόδας ἀπὸ
τροχαϊκῆς δ΄ χωρεῖται, ἰαμβικὸν φησὶ καὶ χορεῖον.
καὶ ἀναπαιστικὸν. ἐκ τῶν δὲ τῶν εἰς τῶν χωρεῖται πάν-
βακχειὸν τὸν ἀμφίβραχυν. βακχειὸν δὲ ἐστὶν
δεξέχον πόδας. ἡ χωρεῖ ἰαμβικὸν, καὶ δ΄

Sext. Ambiait. Sede.

κατ' ἀναπαιστικὴν βακχεῖον πρὸς ἴαμβον μέτρον. ἐπὶ
καταληκτικοῦ τοῦ προηγουμένου κατὰ ἀφαίρεσιν
τελικὴν, ἐπιῤῥήματος, ἐπιῤῥήματος καὶ διῤῥήματος
καὶ βακχεῖος καὶ τετράμετρον ὑπερκατάληκτον.
ἀναπαιστικὸν ἀναπαιστικὸν, ὑπερκατάληκτον. ὑπὲρ
μὲν ἀναπαιστικὸν ἐστὶν ἀκατάληκτον. ἀνάπαιστος —
ληκτ. ἀνάπαιστος καταληκτικὸς. ἀνάπαιστος —
— τελείου. ἐπιῤῥήματος ἐξάμετρον ἰαμβικὸν πρὸς
καταληκτικὸν, ἴαμβ. φᾶς. φᾶς. λιγ-σφυγγόλ°ς
-σους-σφιγξὶ πνιγμονιστῆσιν ἐκ πτόσιν. ἀκατάλη
ληκτὸν δὲ πρόσ. φᾶς. φᾶς. ἰώ. καταληκτικὸν ἰ
πρῶτος, ἀράρυια. εἰς σὺ λαβὴν μὲν ἀπελαυνόμενος
ἔχει λήγει. ὑπὲρ καταληκτικὸν δὲ πρόσθε. καὶ
τὸ λοιδόρημον. ἢ μὲν -σοδίαν εἰς μίαν -σλέουσα
ξει ὑπὸ λαβῶν. ὁλόμετρον δὲ πρὸς καταληκτικὸν ἴδιον.
ἐπὶ λιεθοσάτις ἰ-σσους. λιγ-σφυγγόλ°ς -σους-σφιγξὶ
ἐκ-σόλ πνιγμονιστῆσι-σοδίαις. ἀ καταληκτικὸν δὲ,
εἰς πρόσθε. ἐξάμετρ ἐπὶ κοὐκλοπος. καὶ μαγῳδο
κοὐμαγῳδομεν. καταληκτικὸν δὲ, ὃς ἐστ πρόσ.
ὀλίγ, ἐξάμετρ μελέσθαι. μία μὲν ὑπὲρ ὑπὸ λαβὴ λιγ-σφυγ,
-σφιγξὶ τὸ δι-σοδίαν ἐκ-σόλ πτόσιν. ὑπὲρ καταλη
ληκτὸν δὲ ἰαμβικὸν πρόσθε. σφυρὸν καταλη
μία μὲν ὑπὸ λαβὴν ἔχει πλὴν διπροδίαν. ῥῖνα ΓΕΓΟΝ

Monometr.

Dimetr.

Trimetr.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0271

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0272
gefördert durch
Baden-Württemberg

λβ΄. χολιάμβου δίμετρα. — ⏑ —

+ περὶ χολιάμβου :-

Cholimbicus.

εἰσὶ καὶ ἑτέρου ἰαμβικοῦ καλουμένου χωλιάμβικου, ὃ τοῦ ὀρθίου τοῦ λεγομένου τὴν τελευταίαν βάσιν ἰαμβικὴν ποιεῖ, χιῶνα δ' ὀφθαλμόν τε. καὶ ἀλφάβητον τε. καὶ τὰς δεχομένου τοὺς τελευταίους πόδας. καὶ δεχομένου τοὺς πόδας τοὺς τῆς συλλαβῆς ἀσυνθέτου. τὴν μὲν καθ' ἑκάστην, τὴν τοῦ βάσιν ποιοῦσαν. ἐπὶ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὡς τε, ἀλφάβητον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ὃν δὲ ἀλφάβητον τοῦ πόδος, οὐκ ἀναγκαίως ἰαμβικὸν ἄλλοι ἰαμβικόν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τελευταίου ποδός. ἀκολουθεῖ δ' ἰαμβικὸς. οὐχαλε, ἀλλ' κύκλου. ἀσυνθέτου δέ, οὐκ τρίτη. ἐπὶ δὲ κρῆμνος ἐλκύσθην οὐκ ἐπὶ δὲ ἄλλην τοῦ λόγου. καὶ σφίγξ ἰαμβικὸς, τροχαϊκὸν :-

Trochaicum.

εἰσὶ δὲ καὶ τροχαϊκοῦ οὐ σύνθετος. καθ' ἑτέρας τὰς εἴλη ἀσυνθέτου σύνθετος καὶ τὰς τρεῖς. καὶ ἐ τὴν τὰς λ' ἀσυνθέτου. ἐπὶ δὲ ἀσυνθέτου τὴν ἐπὶ τὰς ἀσυνθέτους

Ἀσερβικὴ ἰαμβική.

καταληκτικὸν ὀκτώσυλλαβον καὶ ἀκέφαλον ἰαμβικὸν
καλοῦσιν· ὀκτώσυλλαβον μὲν ὅτι ἐκ τεσσάρων ἰάμβων
ἰαμβικὸν δίμετρον ἐστί· καὶ ἐκ τοῦ τετραμέτρου,
μονομετρούμενον τροχαϊκὸν βραχυκαταληκτον,
ὡς τὸ Ἄρξασθε ἀκαταλήκτου. Κάφετον.
ὑπὲρ καταληκτικὸν ξα΄ ϛ΄. ὑπὲρ καταληκτὸν
μὲν, κάφετον ὑπὲρ κ΄ ϛ΄. ὅτι ἰαμβικοῦ ἀκαταλήκτου
μετρου δέ, οὐδαμοῦ ὑφαίρεσιν ὁρᾶτε· καταληκτικὸν
δὲ, μονοσυλλάβου πυκνόν. ὅπου δὲ ἀμφοτέρων
ὑπὲρ καταληκτὸν δὲ, καὶ ὑφαίρεσιν ὁρᾶτε
τρίμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν, ὡς τὸ.
οὐδαμοῦ ὑφαίρεσιν ὁρᾶτε πάσσοφον. ἀκαταλήκτου δὲ,
μονοσυλλάβου πλεῖστα χόμματα ἔχουσα ϛ΄. καταλη
κτικὸν δὲ, ὅτε ἰάμβου. ἀκεφάλου δὲ ἁμαρτία καὶ
λεῖαθαι. ξα΄ ϛ΄. ὑπὲρ καταληκτὸν μὲν, ἐρχεται πολὺ μᾶλλον
μονοσυλλάβους. τετράμετρον δὲ βραχυκαταλήκτου μὲν,
καὶ ὑφαίρεσιν ὁρᾶτε πάσσοφον αὐτὸν αὐτοῦ. ἀκαταλήκτου δὲ, κλῦθι μέγιστε Ζεῦ πάτερ
χρυσόπτερε πολεμοῦρα· καταληκτικὸν δὲ ἐρξεῖ.
πανδαίτης αὐτὸς ἅβρος ἀγρεῖ ξεστὰς φλόγας. ὑπὲρ καταλη
κτικὸν δὲ, κλῦθι μέγιστε πάτερ. ἐνεσθήρα χρυ
σόπτερε πολεμοῦρα· καταληκτικὸν δὲ, βρα

Trimeter Brachy catalectic.

Tetrameter Brachy catalectic.

Pentameter Epanalepsis.

χώκαλαλληκτομμεσῆ πόδε. ἐρχεται πολιὰ μεσῆ γαῖον διαμῆξας ἀπὸ ἰάμβου δὲ, ἀκαταλληκτον δὲ πόδα. πεντεκαιδεκασυλλάβου δὲ τελευταῖον χῶλον δὲ πόδα. πολλαχοῦ δὲ πούσειν δεσμοῦ. ἐρχεται πολιὰ μεσῆ γαῖον διαμῆξας ἀπὸ ἰάμβου χῶλον. ὑπερκαταλληκτον δὲ οὐκέτι ὡς ἐπὶ οὐδενὸς τοῦ ἰαμβικοῦ. ἐστι δὲ ὅτε καὶ χῶλον τὸ χαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. ὅπου μὴ ἀλλήγουσι πόδα ἔχει. ὡς πόδε. μητρὸς πίνω δὴ τ' ἐμὲ χρὴ τὸν σκότον εἰς ἅιδαν ἔρχεσθαι. χῶλον δὲ λέγει, ὅτι που μὴ πόδα ἀσύλλαβον ἔχει. οὐδ' ἀποστρέφεται τὸ καταληκτικὰ τὸ χαϊκά. ἴσως δὲ χρὴ φιλοτιμεῖσθαι καταλλεῖδα, ἢ χορεῖον ἢ τὸ χαῖον φέρειν. δὲ χαῖον, ἐρεῖ π. πολὺ δὴ τ' αὐλοῦ ἀφροτέρα ἀφροτέρα. χορεῖον. τῶν πολιτῶν τῶν αὐλῶν ὑπὸ γῆν δικαιοῦσι ἀποφθείνειν

† περὶ δακτυλικῶν. †

Dactylicus.

ὁ δακτυλικὸς βαίνεται μὲν κατὰ πόδα; οὐκ ἔστι δὲ μὴ ἔχειν δὲ ἀκατάληκτος. πρὸς μὲν γὰρ ἄλλο, ἐπικοσμιακὸν. πρὸς, αὐ ὀλίκον. πρὸς λογαοιδικὸν. πρὸς δὲ ὠκυκοσμικὸν, ἐκ τ' ἀσυναρτήτου δὲ ἐκ τ' ἀναφορικοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0275
gefördert durch
Baden-Württemberg

κτύλον καὶ σπογγόν. ὑποδιαπονδεκτὶ ἀφαιρεῖ
δίμετρα τετράμετρα. μονομέτρα δὲ οὐκ ἔχει. σβεννύ-
ναι καὶ λαλῆσαι δύναται. εἰσὶ δὲ τοιαῦται
ἐπὶ τοῖς τριμέτροις, πρῶτος ἰαμβικός· ἔχει δὲ πόδας
κ̄ʹ καὶ ἴαμβον ιβ̄ʹ· ἐχόντων δὲ τῶν ποδῶν τὰς συλλαβὰς
καὶ εἰς ὀλιγοσυλλάβους καὶ εἰς δισυλλάβους· καὶ ἀκατα-
λληκτικοὺς
τροῦ ὑπερκατάλ-
ληκτος· δίμετρον δὲ καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν
εἰς ὀλιγοσυλλάβους, ὃ καὶ τροχαϊκὸν μέτρον καλεῖται καὶ
ἀρχίλοχειον, ὃ ἐστὶ δέκα τεσσάρων συλλαβῶν· καθολη
κτικὸν δὲ δισύλλαβον ὡς τὸ οὐλομένην, ἣ μυρί'
ἀκατάληκτον, τὸ ἀφ' οὗ δάκτυλοι τε ἐδύοι· τέτρα μέ-
τρον δὲ καθολητικὸν μὲν εἰς ὀλιγοσυλλάβους τὸ ἐφθη
μιμερές· εἰς δὲ δισυλλάβους οὐκ ἔστιν· ἀκατάληκτον δὲ
οὐδαμῶς εἰς δισυλλάβους· καταληκτικὸν δὲ εἰς δισυλλάβους
ὃ ἐστὶ τροχαϊκόν· πενθήμιμερες καλεῖται καὶ
ἀρχίλοχειον, ὃ ἐστὶ δέκα τεσσάρων συλλαβῶν· ἀκατα-
λήκτου δὲ τὸ καθ' ἑξάμετρον ὃ ἐστὶ δώδεκα
ἐπτασυλλάβους· ὑπερκατάληκτον δὲ καθολικὸν ἑξά-
μετρον εἰς ὀλιγοσυλλάβους· καταληκτικὸν δὲ εἰς δισυλλά-
βους· ὃ καλοῦσι
σπουδαῖος· χαῖρε ἀναξ ἑτερόξεστε μουσῶν
ἥρως· ἀκαταλήκτου δὲ διμέτρου ἰωνικοῦ·
διὰ δὴ κεῖνο κλέος· ἑξαμέτρου δὲ καταλη

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0276
gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ λακτικοῦ δὲ εἰς Ἰλλαρίαν. ἐκ τοῦ ὄμικρον
οὐκ ἔχουσι. εἰ δέ τις ἐν τύχοι, ἐπὶ πλείω ἐξ Ἰλ-
λαρῆ σοφιστάων φησὶ τὰ μέτρου δὲ καὶ λακτ.
καὶ λακτικοῦ δὲ εἰς δι᾽ Ἰλλαρίου, σοφὸς τοῦ τὰ
ὄμικρὰ καὶ ἐστι. ἀκαταλήκτου δέ, σπουδαίου δὲ
ἀνδρὸς. ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν ἀκατάληκτον. ὅπερ
οὕτως ἐστὶν ἀκαταλήκτου, δακτύλου ἢ ἀναπαι-
στικοῦ, ἢ δι᾽ Ἰλλαρίου. σπουδείου μὲν
τρίχρονον ἔχει τὸν τελευταῖον σοφόν. ἐὰν δὲ καθ᾽
ληκτικοῦ, ἢ δι᾽ Ἰλλαρίου. σπουδείου μὲν
τρίχρονον ἔχει τὸν τελευταῖον. εἰς Ἰλλαρίαν δὲ ἀ-
παλλαγὴν ἔχει τὸν τελευταῖον. καὶ ἐπὶ τέτραλλε
τραυ καὶ σπουδαῖον τραυ. ἐκ δὲ τετραμέτρου
καὶ ἐπὶ τρίμετρα καὶ δακτυλικὰ τε εἰς Ἰλλαρίαν. καὶ
εἰς δι᾽ Ἰλλαρίου. καὶ ἀκαταλήκτου. τῶν μὲν
ἀπὸ, σπουδαίου δὲ ἔχουσι. τετραμέτρου

Dionysiou Aeolicon.

λβ

ε΄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0277
gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ δαλικὴ καὶ δασὺ χλαρόν. δηὸ φορὰ πρὸς ἕτερα γοι. ταὶ δεῖα μὰ βλαπτὰ ταὶ βόεια. πατὰ τοὶ δὲ δεκὰ ξεπόμασαν. α', καὶ δαλικὴ τὰ ἐροὶ δεῖ τὲ ἐμὲ κὰ σὺν ἐλλὰς λογεῖ. πλὴν τοὶ κὰ μεγὰ δὲ μεδαμόρετα. ἀπροῖς τοὶ δὲ μεγὰ μεδὰ πάχετα. φερὴ δὲ μὴ ἐπὶ δὰν ὀρὰ μεδὰ πόλ. πὰ δὲ μὲ βοῦν καὶ δαλικὴ εἰς δὶ χλαρόν. ἢ δὲ ὠφίλε ταμβορεῖ καλὼς ἐ ἰκαδόν. ὁ πὰ κὰ βραδὺ ὠφελεῖ ὰ σὺν δὰλις ἢ δὲ καδόν. ἀκαὶ δαλικὴ τρὺ καὶ σὰ φὶ κοῦ καλουμένου, ὃ καὶ πέδρα ἀς δὲ λέγε σὶ χλαρόν ἐ στὶ, ἢ ρὰ μὰ γὰρ μὲν ἐγὼ εἶ δὰν. ἀ τε πάλαι πὰ καὶ. ἔξα μὲ πρὸ δὲ καδδικὴ εἰς δὶ χλαρόν. τό, κέλομαι τὶ μα τρὶ χαμὶ ἐν ταῦ μεῖ ὠ μα καλέσαι.

Α ποῖ τρὺ λόγχαι οἱ δὶ κοῦ τὸν

ὁ δαοὶ δὶ κὸν δὲ καὶ ἀὐδὴ σὺν μεῖ ταῖς δύαις χεῤ, ὄρνιθι ἀς δακτὺ χὶ κὸν ἔχᾳ. τελευταῖαν δὲ τὴν χαϊκὴν ζυξύγιαν. καὶ τρὺ μεῖ τὴν δὲ δὶ σὶ δὸν κτύλοις τὴν χαϊκὴν ἔχουτας ζυξύγιαν. καλουμέ μου δὲ δὰλ καϊκοῦ πραδδικτικὸ, τό, καὶ τὶς ἔ τ' ἔχατα ὶ σὺν οἱ κεῖς. τρὺ δὲ, τροὸς δὶ σὶ καλουμένῳ πραξιλλήου, τό, ὠδὶ τοῦ

Ἀμπρακιώτης.

Ὁ δὲ Ἀμπρακιώτης καὶ ἐπὶ μεγάλου καὶ ἐπὶ μικροῦ
μέτρου. καὶ ἐπὶ μακρᾶς δὲ συλλαβῆς καὶ βραχείας
ἔρρωται καὶ ἀμφοτέρων. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ μεγάλου
καὶ ἐπὶ μακρᾶς ἐστὶν οἷος ὁ Πρόμενος, ἐπὶ δὲ τοῦ
μικροῦ καὶ ἐπὶ βραχείας ὁ Σιμμίας. ἐπὶ δὲ τοῦ
μεγάλου καὶ βραχείας ὁ Ἀριστοφάνης. παρὰ δὲ τοῖς
ὑστέροις καὶ ἐπὶ μικροῦ καὶ μακρᾶς ἐστὶν οἷος, καὶ
ἀμφοτέρων ἐστὶν ὁ κτύλος ἐχθὲς ἐκ πρώτης
ἕξ. βραχὺ καὶ μακρὸν λήκυθος. καὶ μακρὰ καὶ βραχεῖα κύπελλον
λαβών μου καὶ μακρὰν καὶ βραχεῖαν συλλαβήν, οἷον
λήκυθον. ἔστω δὲ καὶ μακρὸν εἰς συλλαβὴν, οἷον
ἀνθρωπάριον κάμηλον. τὸ, πότε δ' ἀρ' ἔτι μοι γε
ἔχθρὸς ἐκ κόρυθος σὺν καλλιχάμοισι. τὸ δὲ
ἐκ πρώτης ἐκ πρώτου ἐχρήσατο. βραχὺ
δὲ καὶ μακρὸν εἰς συλλαβήν, τὸ καλὸν μὲν
οἷς, καὶ

κοσμοποιϊκὴ Ἀναξιμ-
ϑϊκὸν.

κεφαλϊκῆς ἀκλϊσίας. εἶτα μυωπικὸν ἢ μυωπικόν.
ἐστὶ, διὰ ἀμβλυωπίαν. ἐστὶν ἐλλογᾶσθαι διὰ
ἀμαυρωτϊκόν. ὅταν γὰρ αἱ τῶν ὀμμάτων χῶραι τῶν
αὐτῶν ἐφεστήκωσι πρὸς εἶδος ἀμαυρωτϊκὸν ἀπο-
βλέπουσι. εἶτα τέλος, ἢ ἀνωμαλίαν τῶν βλεφάρων ἢ διὰ
φλύκταιναν. ἢ τύλωσιν. ἢ ἀπόστασιν. ἢ ἀπόφυσιν. ἐστὶ
δὲ ἐπὶ τοῦ ἄνω βλεφάρου ἡ τύλωσις ἢ ἀπόφυσις. ἐπὶ
λόγου. εἶτα κατὰ μῆκος ἐλκώσεις. ἐπὶ τοῦ
τοῦ πρὸς ἀναστροφὴν τοῦ βλεφάρου. ἢ ἀνωμαλίαν.
τοῦ τε πρὸς ἐκτροπὴν τοῦ βλεφάρου. εἶτα τὸ
τοῦ τριχὸς οἰκοδόμημα τῶν βλεφάρων. ἢ ὕμφαν. εἶτα
ἀνεξεσίαν τριχῶν. ἢ ἀλωπεκίαν. ἢ τριχίασιν. ἢ
κατάστασιν τριχῶν ἐπὶ τοῖς μετεώροις τοῦ βλεφάρου. ἢ
βάλανον.

1

καὶ δὲ ὅτι ἀγῶσι λαμβάνουσι τοὺς ἰατροὺς
ϑυμικοὶ. ἤγουν οἱ πραγματικοί. καὶ
ἄλλως οἱ ῥιζικοί. οἱ γραμματικοὶ σκέψιν
ποιοῦνται χρήσεως ἐπιστήμης. ὅτι ἐλλόγιμοι χρή-
σεως. εἰ καὶ ἀπαλλαγείησαν ἀφ' ἕξεως. οἱδὲ ῥιζι-
κοὶ λέγουσι πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ὕλην, φαίνεται
τοῦ τινὰς εἶναι. ἐπλάσθη δὲ πλείστας τοῦ
χρόνου. πλὴν δὲ διὰ [illegible]

τῶν ὡς οἱ γραμματικοὶ λέγουσι διὰ χειμῶνος τοῦ.
οἱ δὲ ῥητορικοὶ διὰ πλάσεως. διὰ μὲν φύσεως πρε
κρους, πλάσεως δὲ χειμῶνος φύσ. — καὶ ἐπὶ τῶν
φωνῶν λέγουσι ἔχειν πλάσιν χειμῶνος. —
ἀετὸν δ' ὅτι — ἐπὶ τοῖς μετεωροῖς κινούμενον
σύλλαβή, μᾶλλον ἐστὶ πλησιάζοντος. οἶον κίλος
σύλλαβή, κὶ ὅμοιον διηλοῖ μᾶλλον ἐστὶ τῆς ζητωλίας.
γίνεται γὰρ ἐπαναδίπλωσις τοῦ χειμῶνος. ὡς καὶ τῆ
δασεῖα λέγουσι διὰ τὴν ὀξεῖαν. ἢ δὲ ἀφίσταται
ἐστὶ τοιοῦτο. τὴν μὲν μακρᾶς βραχύτητα. τὴν δὲ βρα
χείας, μακρᾶς τάσιν. — καὶ λίγνι ὀξύφωνον, σύλ -
λαβή, ἐπὶ φερομένου ἐκλητικῆς ἐπιφωνήσεως —
— ἐπὶ μέσου γὰρ οὐδὲν τῆ σύλλαβῆ. τὸν τόνον, μᾶλ
λον ἐστὶ τῆς ὀξύφωνος, ἢ μὴ ἐστὶ
φερομένου ἐκλητικοῦ. οἷον ξάνθε καὶ Τέχα
λίφερμε ὁ — : ὁ
Γράμματα λέγεται τὰ δι' ὀστράκων :
αὐτὴ ἐστὶ συνεσταλμένοις μὲν καὶ συνεζευγμένοις
καὶ ἀληθείας καὶ ἀπάτης ταὐτὸν ἐστί :
καὶ ἀληθὲς καὶ ἀπατηλὸν φωνὴ τοῦ τὸ τῆς καταληκτικῆς οὐλ
λαβῆς πολύ. μᾶλλον αὐτῆς τῆς σύλλαβῆς :
δακτυλικοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ ὡς σύλλαβήν,
διηλοῦσθαι — ἐπὶ μὲν ὡς, — ὁ δὲ ὡς δὲ

Prosodion primum Constantini.

Ὑλλαρίας ἐστὶν ἡμίας· τοῦ ἡμιμόριου ἐπιλέγεται τὸ,
ὅτι τὸ διὰ πλείου αὐξήσεως τοῦ τελεσθέντος.

τέτρατος καὶ ὄγδοος μέτρου, ὃς
ἐφ' ἡμισυ ἐπιλαμβάνει τοῦ πέμπτου μέτρου· τοῦ
ὑπερτρίτου ἡμίου· φασὶ γὰρ ὅτι ὑπερτέταρτον
ἡμίου ἐστί· — τὸ καταληκτικὸν ἐπὶ
Ὑλλαρίου, ὅταν μετὰ Ὑλλαρίας, διὰ Ὑλλαρίου
καταληξέως ἴσου· ἐπὶ Ὑλλαρίου, ὅταν μετὰ Ὑλλαρίου
Ὑλλαρίου καὶ καταληξέως ἑξῆς :·

καταληκτικὸν δέ, ὅταν ἡ Ὑλλαρία ἀπὸ τοῦ πάθους
τοῦ κατὰ λῆξιν· κατὰληκτικὸν δὲ Ὑλλα-
λαρίου, ὅταν μετὰ σπάδου Ὑλλαρίου διὰ
καταληξέως ἴσου· ὥστε καὶ ἐπὶ Ὑλλαρίου τε καὶ
ρασθαι τὴν συζυγίαν :· καταληκτικὸν δὲ ἐπὶ
Ὑλλαρίου, ὅταν μετὰ σπάδου ἐπὶ Ὑλλαρίου
λῆξιν· ἐπὶ τοῦ ἡμιμορίου δηλαδὴ τοῦ Ὑλλαρίου :·
ρικὸν καταληκτικὸν δέ, ὅταν ἐπὶ σπάδου ὁ
λόγος πλήρους καταληξεῖς χρῆται :· ἐπὶ τῶν χρημάτων καὶ λόγων
τοῦ φιλαδέλφου, ἐπειδὴ ἄξιοι γεγόνασι πρα
γικοί, οἷς ὡσεὶ δᾶδας ἐκάλεσαν λαμπτῆρας
ταξιωθῆναι αὐτὴν πραγικήν· ὡς καὶ ἀπὸ τῶν

τὴν πολλαὶ μία ἡ οὗτος. ὅμηρος. ἄχ ὁ ποιητὴς.
ἀλλ' ἦσε ὅμηρος τὴν βυζαντιάδος πρωτρίδος.
ἐσωσίθεος. καὶ λυκόφρων. καὶ ἀλέξανδρος.
καὶ αἱ πολλαὶ. καὶ σωσίφανης. ἐσφιλίσκος. —
σεῖον ὅτι ὅταν αἱ δίφθογγοι καθ' ἑαυτὰς ὦσι. καὶ τὸ
μακρὸν ἔχουσι τὸν πρὸ τῆς ἐξ ἧς συλλαβῆς,
μὴ ὅταν φωνῆεν ἐστὶ δίφθογγον μὴ
ἔχῃ μακρὸν φωνήεντι. ἢ ῥ. ἐστὶ δὲ μετὰ τοῦ
φωνῆεν τοῖς ἄλλοις. λαμβάνεται. ἐν διαλύσει
ἐν διαλείψει, ὅταν τοῦ τὸ ἐπιφερόμενον φωνῆεν
διφθόγγου μὴ μακροῦ φωνήεντος, αὐτὴ κοινῆς
συλλαβῆς μὴ δίφθογγος ἐν τῷ μακρὸν φωνῆεν:
ὡς ἴλαφοι. οἱ ἐξω μὴ μισῶ ἀς λαοὶ μεν οἱ τοῦ
ἐστὶν ὑπὸ πρὸ κλίνω ἔχομενοι:

ὁ ἰαμβικὸς μέτρον. ἐστὶ μὲν ἐξάμετρος.
διαιρεῖται δὲ εἰς δύο. τροχαϊκὸν ἀπὸ κλινὲς τοῦ
βακχικὸν πεντάμετρον καταληκτικόν. οὗ ἐν ταῖς πολλαῖς.
ὅπου πολλοὶ ἐχρήσαντο. δείκτου δὲ τοῦ τρίτου
τῆς πρώτης ἐξῆς καὶ τετάρτης τοῦ δακτύλου
πρὸς τὸν ἀντίχειρα καὶ τετάρτης τοῦ δακτύλου

Lyrici Poetæ Cl
131
primi. vij.
Homer.
Sostrat.
Lycophron.
Alexander.
Amindes.
Sosiphanes.
Philiscus.
Ple
at
cti
aut.
Regulm.
aut
Iambico metro.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0283
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀμβίζειν.

ἀμβίζειν. ἀμβίζειν ἀμβίζειν ἀμβίζειν

μαρτύρει δὲ τῷ λέγοντι ὅλως προσόφωνα
εἶναι τὰ κορύδαλα αὐτὰ ἐστὶν
οὐρανῷ ἐπαείδει καλῆται δὲ ἐστὶ χερσαῖα
τοῦδε οὖν τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. ἔξ. ἴαμβος
χερσαῖος. τροχαῖος. δάκτυλος. σπονδεῖος.
πυῤῥίχιος. μετρεῖται δὲ τὸ ἰαμβικὸν καλούμενον
τροχαῖον. ὅταν μὲν ᾖ μετρούμενον λέγεσθαι. ἀλλὰ ἐξαὶ
μετρούμενοι φησὶν αὐτὸν τὴν ἀρχήν. δύο δὲ τροχαῖοι
εἰ τροχαῖος ἀμφὶ τὸ οὖν ἔξαι τροχαῖον. τοῦδε ἰαμβικὸν
κοῦμετρον χαρακτῆρες ἔστι τέσσαρες. βραχὺς
καὶ μῆκος. σπονδεῖος. καὶ οὕτω τροχαῖος ἰδίως
λεγόμενος ἰαμβικός. καὶ ἔστι τροχαῖος ἴδιον,
τὸ ἐπὶ τροχαῖος ἐκτείνεσθαι καὶ ἰαμβικὸν ὑπὲρ-
κεῖσθαι. τροχαῖος δὲ ἐστὶ σύλλαβος μὲν ἐπὶ
οἷον ἡ κα δάκτυλος τὸ δὲ ἐπὶ βραχεῖα μόρα, δὲ
ὀλύσσος. οὐ πίκτα τροχαῖος καθ' ἡμᾶς κόρη. κοῦ
μῆκος δὲ ἴδιον, τὸ καὶ ὀκτὼ οὐ λαβεῖν τὸ τροχαῖος
τὸ ἀκόλουθον σύγκειται. οἷον καὶ φρὴν ἀμφὶ γὰρ
ἐγγὺς ὁμοίως καὶ ἱέρου. ἴδιον δὲ σπονδεῖ
κοῦ, τὸ μέσον ἔχειν τροχαῖος κοῦ σπονδεῖος. κῆρυξ,
δέχεσθαι τὸ δὲ οὐ οὐ λαβεῖν ἀκόλουθος κόρης.
οἷον ἡ δάϊκτος τὸ ἐπὶ ἀμφὶ ἴδιον τὸ δὲ οὐ λαβεῖν
μον. ἴδιον δὲ ἰαμβικοῦ τὸ δὲ οὐ λαβεῖν

Iambici Comici Tragici Satyrici Proprium fabi

Iambici Trimetri Catalectici

Iambici Dimetri Acatalectici

Heroicum.

Tum.
Hexametri Cretici
Heroici.

Tum.
Regulum.

ὁ μηρὸς ὁ ποδικὸς τὰς ἄρθρωσι παρὰ ξηρὰς διεξιών,
τοῦτο μέχρι τῆς μασχάλης. ὁ δὲ βραχίων ἀπὸ τῆς
ἀγκύλης ἕως τοῦ ὤμου. ὁ δὲ ὦμος ἀπὸ τοῦ βραχίονος
ἕως τοῦ τραχήλου. ὁ δὲ τράχηλος ἀπὸ τοῦ ὤμου
ἕως τοῦ γενείου. ἡ δὲ γνάθος ἀπὸ τοῦ γενείου
ἕως τοῦ ὠτός. ἡ δὲ κεφαλὴ ἀπὸ τοῦ τραχήλου
ἕως τοῦ μετώπου. τὸ δὲ μέτωπον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
ἕως τῶν ὀφρύων. αἱ δὲ ὀφρύες ἀπὸ τοῦ μετώπου
ἕως τῶν κροτάφων. οἱ δὲ κρόταφοι ἀπὸ τῶν ὀφρύων
ἕως τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῶν κροτάφων
ἕως τῆς ῥινός. ἡ δὲ ῥὶς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
ἕως τοῦ στόματος. τὸ δὲ στόμα ἀπὸ τῆς ῥινὸς
ἕως τοῦ γενείου. ὁ δὲ γένειος ἀπὸ τοῦ στόματος
ἕως τοῦ τραχήλου. ὁ δὲ τράχηλος ἀπὸ τοῦ γενείου
ἕως τοῦ στέρνου. τὸ δὲ στέρνον ἀπὸ τοῦ τραχήλου
ἕως τῆς κοιλίας. ἡ δὲ κοιλία ἀπὸ τοῦ στέρνου
ἕως τοῦ ἤτρου. τὸ δὲ ἦτρον ἀπὸ τῆς κοιλίας
ἕως τοῦ αἰδοίου. τὸ δὲ αἰδοῖον ἀπὸ τοῦ ἤτρου
ἕως τοῦ μηροῦ. ὁ δὲ μηρὸς ἀπὸ τοῦ αἰδοίου
ἕως τοῦ γόνατος. τὸ δὲ γόνυ ἀπὸ τοῦ μηροῦ
ἕως τῆς κνήμης. ἡ δὲ κνήμη ἀπὸ τοῦ γόνατος
ἕως τοῦ ποδός. ὁ δὲ πούς, ἀπὸ τῆς κνήμης
ἕως τῶν δακτύλων. οἱ δὲ δάκτυλοι τοῦ ποδὸς
ἀπὸ τοῦ ποδός. ἔστι δὲ ὁ μὲν μέγας δάκτυλος
τοῦ ποδὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων δακτύλων
διεστηκώς. ἔστι δὲ καὶ ὁ μικρὸς δάκτυλος
τοῦ ποδὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων δακτύλων
διεστηκώς. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀντίχειρ
τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ δακτύλου
διεστηκώς. ἔστι δὲ καὶ ὁ μικρὸς
δάκτυλος τῆς χειρὸς ἀπὸ τῶν
ἄλλων δακτύλων διεστηκώς.

ἐλεγεῖον. τὸ καὶ πενταμέτρον λεγόμενον.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0287

gefördert durch
Baden-Württemberg

οὕτως ἐκτρέφει. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἀριστερὸς πνεύμων
μικρός. ἔχει τὴν μίαν πρὸς τὸν ὀμφαλὸν, τὸ δὲ πολὺ
εἰς εὐωνυμίαν. ἔστι δὲ ἐκτεταμένον καὶ τὴν τοῦ πνεύμονος
εἰς ὀλκὴν φύσιν ἔχοντα ὁλκοειδῆ καὶ ἀγγειώδη
ἴσως. ἡ δὲ εἰς ἀορτὴν πρόσκλεισις. ἡ δὲ μεσεντέριος
ἐφαπτομένη ὡς ἐφ' ἑκάτερα. ἔστι δὲ ἡ μεσεντέριος
ἀπὸ τῆς ἔξω μοίρας τῆς ἐκ τοῦ ἥπατος. εἰς μὲν τὴν
ἀορτὴν ἐκφύσεις ἔχουσα, εἰς δὲ τὸν λεπτὸν
καὶ εὐλαβῆ καὶ διαφόρους. οἱ μὲν εἰσὶν εἰς τὸν
γαστέρα προΐοντες. ἕν τι γὰρ καὶ κοινὸν ἐστὶν ἁπάντων
τούτων. ἀλλ' ἡ μὲν ἐκ τῆς ἀορτῆς, ἀφικνεῖται
ἐπὶ τὸν ἐκδοχεῖον λοβὸν καὶ τὸν ἀρχὸν τοῦ
κεράτος. ὁ πρόσθιος ὁ τε ἀμφὶ τὸν πρὸς τὰς πλευρὰς
ἐκτεταμένος ἀγγειώδης. ἡ δὲ πρὸς τὸν
πρὸς ἀορτὴν. εἰς πρὸς τὸν ὀμφαλὸν. εἰς μὲν τὸν
ὀμφαλὸν ἀφικνεῖται, ἀπὸ τῶν ἐκφύσεων
λοβὸς καὶ εὐλαβὴς, ἀλλοῖος φύσιν ἔχων
ὁ αὐτὸς ἀκρεατώδης. ἔστι δὲ ἀρχαῖοι τρεῖς πρὸς
ἡμιβίοις καὶ φωκαῖς ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ
καὶ ὁ πλησίον λοβὸς, ἐπὶ ἓν. ἐκτείνεται
καὶ τὴν τοῦ πνεύμονος εἰς τὸ ἔμπροσθεν χεῖρα, ἡμιβίοις
καὶ ἀσπλάγχνοις ὁδοῦσι. καὶ τὸν δεξιὸν πνεύμονα,

ιδ'.

ἰάμβου μόνου. καταδὲ τὸν τῶν τριῶν ἰάμβου
καὶ ἀναπαίστου. διὰ τοῦ δακτύλου τὸν πελασγὸν
σύλλαβος. οἱ δὲ μετὰ τοῦ, διὰ μὲν τοῦ σύλλαβος τὸ
καλὸς ἐξαίρετον. καὶ τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης φασὶν οἱ
κοινοί. τὰ δὲ διὰ, κοινωνίαν. ἐν ἐπιδεχομένῳ,
οἰκίαν οἰκοι, ἀμφίβιον, ἐν διὰ ἰάμβου. ἐπὶ δὲ — Ludem.
τῶν σύλλαβον. οἷον, ἀπὸ τροχίλου τροχηλός.
ἐν δὲ τῶν ἀμφιλαφής. ἀπὸ τοῦ τῶν κοινῶν,
σύμμειξις, ἐκ τοῦ ἐλαύνομαι τῶν διὰ σύλλαβῶν
πολλῶν. τοῦ ἐξ ἀπὸ τοῦ περίχυτος. ἐκ δὲ τοῦ μεγ
ξομαι ἢ μοι τοῦ πολεμίζω. ἐν δὲ τῶν ἐπὶ
τῶν χωρίων, τοῦ ἐλαύνομαι, ἀπὸ τῶν ζῴων, ὅτι
μαίομαι. οἷον αἱρετὴς διὰ τοῦ φιλῶν
ἀγαπητός. οἷον ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ φιλῶν
ἡγεμονικός. οἷον ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ἐπιστομίσαι.
ἐπὶ δὲ τῶν διὰ χορὸς διὰ τοῦ χ ὁμοίως γίνεται.

ἐπὶ δεκάτῃ Ἰουνίου δὲ ἐλάσσονος. Καὶ
πλαυτίου παύλα τεσσαρακοντα ἡ παλίνδρομος
δὲ ὁλόσχολος. Διὰ τὸ δεῖν φυλάττειν
τοὺς. καθάπερ ἐπὶ σοφρονίου ἐν ἄλλοις ἐν
» χαιρηφόροις δοκῶ. οἱόν γε εἶναι αὐτὸν μακαρίου ἐν
» ζητητοῦσιν. ἐν οὐτωσὶ ἐν τεσσαράκοντα πέραυ
ρων. ἡ δὲ βουλὰ ἐκ δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν μὲν
τῇ πρώτῃ τῇ χαιρήμου ἐν χαίου. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἰσαίου.
ἐν δὲ τῇ ζ΄ τῇ, παύλου. ἐν δὲ τῇ τε τρίτῃ,
σοφρονίου. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, παύλου
ἐν χαίου. ἐν δὲ τῇ ε΄, ἐν χαίου. ἡ δὲ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ δεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑνδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ δωδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τρισκαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντεκαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκκαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑπτακαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀκτωκαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐννεακαιδεκάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ εἰκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντηκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑξηκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑβδομηκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ὀγδοηκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἐνενηκοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ ἑκατοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ διακοσιοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τριακοσιοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ πρώτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ δευτέρα
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ τρίτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ τετάρτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ πέμπτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ ἕκτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ ἑβδόμη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ ὀγδόη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ τετρακοσιοστὴ ἐνάτη
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντακοσιοστὴ
ἐν δύο ἐπὶ ρων ἐξ. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐν χαίου.
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν ἰσαίου. ἡ δὲ πεντακ

βραχειῶν εἰς μίαν μακράν. ὡς ἐν τῷ κάστορά θ' ‹‹
ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα. ‹‹
τῆς κε καὶ α συλλαβῆς· ἀμφοτέρων βρα-
χειῶν οὐσῶν, εἰς μίαν μακρὰν συναιρουμένων.
τοῦτο δέ τινες συμφράσιν ἄλλοι συνίζησιν. ἀλλὰ —
διάλυσιν τῆς τελευταίας τοῦ ἀσσαράκου μακρᾶς.
καὶ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν· ὡς ἐν τῷ ἀλλὰ ‹‹
τέον οὐ πολεμόνδε καὶ ἰσχύϊ πέποιθεν ἕπεσθαι. ἐνταῦ ‹‹
θα γὰρ ἡ τε καὶ ον συλλαβὴ εἰς μίαν βραχεῖαν συνι- —
ζάνουσι. τινὲς δὲ μάχονται τὴν ον καὶ ου, εἰς μίαν μα-
κρὰν συλλαβὰς ἀναποιοῦσι. βραχείας δὲ καὶ μακρᾶς,
εἰς μίαν μακράν. ὡς ἔχει τε καὶ ἀλλ' ὡς χρῆσις;
ἐς ὧν τοῦ ὑμεναίου οἳ φρέασι. τῆς με καὶ ων ἀμφοῖν
μακρὰν συναιρουμένης. ἐκ δύο αὐτῶν εἰς μίαν
βραχεῖαν. μακρᾶς δὲ καὶ βραχείας, εἰς μίαν.
μακράν. ὡς ἐν τῷ δαέρων γαλόων. τῆς δαι καὶ ε
εἰς μίαν μακράν. ὅτι τὸ δαι μακρόν ἐστιν, δῆ-
λον ἐκ τοῦ δαὴρ αὖτ' ἐμὸς. αὐτὸ κασίγνητον καὶ
δαέρα. καὶ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν. ὡς
ἐν τῷ δενδρέῳ ἐφεζόμενοι. δύο αὐτῶν γὰρ ἐκ τούτων
γίνεσθαι συνίζησις τοῦ ω καὶ ε εἰς μίαν βραχεῖαν. ση.
ἐν τούτῳ δέ τινες τοῦ ω κοινὴν συλλαβὴν ποιοῦ-
σιν. ἵνα δύο βραχείας εἰς μίαν μακρὰν συνάγῃ —

— ρησιν· διαφέρει δὲ εἶναι ἀλογίαν καὶ ἄφρο-
σύνας. ἀλογίαν μὲν οὖν εἶναι ἔξιν ἀλόγου
ἀδιαβουλεύτου, οὗτος δὲ ἄφρονα λέγει —
ξιν οἷς, οὐχὶ μωραλογίαν ἄφρονα. ἀλλ'
ἐν ᾧ βούλεται τὰς διὰ ἀλογίας ὁμοῦ καὶ
τοῦ μὴ διαβουλεύεσθαι εἶναι κακίας. διὸ
δὲ εἶπεν ἕξεσι, λέγεται. εἶναι καὶ μανίαν λέγεσθαι,
ὅταν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀδιάλειπτος ἡ
παραφορὰ καὶ ἡ ἀκαταστασία
ᾖ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον. ὅταν δὲ ἐπὶ
βραχὺ τοῦτο γίνηται, παροξυσμὸν
καλοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς χολῆς μελαγ-
χολικὸν παροξυσμόν, ἐπὶ δὲ τοῦ αἵ-
ματος εὐθυμικόν, ἐπὶ δὲ τοῦ φλέγ-
ματος φλεγματικόν, ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ
χολῆς ὀξείας ὀξύθυμον. ἀρχὴ δὲ
τῆς μανίας ἔξις. εἶτα μετὰ ταύτην
ἀρχὴ διὰ. ὅταν κεφάλαιος. εἶτα κεφάλαιος.
εἶτα τελευταία δέ, ὅταν κοίλιος καὶ ὁλοσχερός.
ἐπὶ δὲ τῆς τέλης, ὁλοσχόρους. οὐ μακρὰν —
σκελῆ φησιν. εἶτα ὀλιγόρους. οἷς ἐστὶ τὸ
σὺν λόγῳ φάναι. ὅταν κεφάλαιος οὖν ἐγγένηται ὁ
τῆς ἀρχῆς τοιοῦτος χαρακτήρ. οἷος αὐτῷ ἐστὶ
τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ὁ διάπτιος θεῖον. καὶ

ἀμαρτ̄ ἡ οὐχ ἁλλὰ ὅτι ⟦ὑπαγκας· ἀν ἁλλεῖσθαι –
ὑπερβάσεις· πλεονάζει γὰρ ἐν τοῖς
ἁμαρτήμασι τὸ ν̄· ἀκρόλοσθε, ὅταν τὴν
ἀρχὴν ἐλλιπ̄ σι χρῆμα· ὡς ἐν τῷ ἐπόμενι
μᾶλλον δὲ ἐλλείπουσι γράμμασι τὸ· ἐν τοῖς
τελείοις τοῦ· λοιπὸν γὰρ ἐν τοῖς τῶν
τοιούτων χρήμασι δεῖ πρὸς τοῦ μέτρου
σύστασιν· παροξύτονος δὲ, ὅταν ἐν τῇ μέσῃ
πλεονάσῃ ἢ ἐλλείπῃ χρήμασι· ἐλλιπής,
ὡς ἐν τοῖς τῶν ῥημάτων ἐξαμβείας ἁμαρτήσῃ· –
πλεονάζει γὰρ ἐν βείᾳ τὸ ι· χρήμασι δὲ ὡς
ἐν τοῖς τῶν ἀρρένων δεῖ οἱ ἀλλὰ ἡμίσεις δέκα οἱ· πλε
ονάζει γὰρ ἐν τοῖς τῶν δεκάδων χρήμασι· λοιπὸν δὲ, ὁπ̄
τίμων, δεῖ στοιχεῖον ἡμῖν καλοῦσιν, ὅπου δὲ τὸ μὲ
σον ἐλλείπει χρήμασι ἡμῖν καλοῦσιν· ὡς ἐν τῷ
ῥηθέντι ἁμαρτήματι· ἐλλιπής, γὰρ καὶ τοῦ χρήμασι ἡμῖν καλοῦσιν· ἁμαρτία
οὐρανόθεν δὲ ὅπου καὶ τὸ τέλος πλεονάζων σύλ –
λαβ ἡν· οἷον χαλεπ̄ σι τοῦ ἐ χαλκίου σφυγμῷ
βαλλεῖ ἰδεῖν· πλεονάζει γὰρ τὸ ν̄ ἐν τοῖς ἁμαρτ̄
μεθόριος δὲ ὅτ̄ τὸ τέλος ἐλλιπ̄ σι χρήμασι·
ὡς ἐν τοῖς τῶν ἐπιθέτων ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁπάντων·
ὁδοῖς· τὸ δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ ὁμοίων

Logaoedicum.

λε̄

ξ΄.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0293
gefördert durch Baden-Württemberg

ἀλλ᾽ αὐτοὶ διὰ κοινῆς ξύλλαβοι, ἢ διαζεύξαι
ἀεὶ θέραπτεύεσθαι, οὐκοῦ ἐῶσαι κλῆθρον πρὸ
θύ. ζητῶδε λαμπὶς σφῶν τε πυροφόρος ἀξεφόρος
τῶν τε θρηκηφόρων. καὶ φοῦ πολέουσι κεῖνοι
σπέρεσι σὺν ὑμετέροισι δόμοισι. καὶ τῶν ὄνοιον.
πότερον μάκεφάλους χρὴ λέγεσθαι ἢ μή. τοῦτο
κεφάλοισι γὰρ οὐκάσιμ. οὔτε γὰρ χρῶμα πλεο
μαχέουσιν οἱ πρῶτοι τόδες, ἐπεὶ δὴ τε δολιχρῶ
εἶσι καὶ ἴσον δύνανται φῖς δολίχλοις. φασὶ
οὖν κεῖνοι λόγοι μὴ μάκεφάλους καλεῖν, ἢ σὲ
μὴ ἐλλάβωσι χρῶμα κ᾽ ξύλλαβή. κεφάλεω
γὰρ ἔστω καθόλου τὴν ἀρχὴν μακρὰν χρὴ
γουνοῦσθαι. ἐὰν οὖν αὖ τὴν τοῦ οἰκείαν χώραν
ἀπέσθαι, καὶ αὐτοῦ τῆς βραχείας τε δεῖ, ἀλλὰ
φάλου ἐξ αὐτὰ κεῖσε πόστος γίνεται. ἐκ τῶν
ἐξ ἴσου τοῦ τε δεῖ τοῦ τε χῶν. τρίτον, πολέουσι
κεῖνοι τῆς τρίτης διαίρεσιν ζεύξαι,
θῆναι. τῆς πολέος ξύλλαβῆς εἰς μίαν μάκρ.
ὃ δ᾽ αὖ ος ἀφ᾽ ἑρὸ τοῦ δε πόστος. ὡς τοῦ καὶ
ἐστὶ πρὸς ἐφυρά τὴν πλάσιος. φασὶ δέ τινες ἐκ
τοῦ τῶν, ὅτι ὁ σοι τῆς, ἀφαιρεῖ δὲ μόνην
τὴν ἐκ πρὸ φθογγίζων, ἐστὶν ὅσου τὸ πρῶτον
ἀκρίβειαν ὑπάρχει. ἐξ οὗ πολλοὶ καὶ οὗτοι

λέγεται μὲν ἐπὶ πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ἡδίων ἀρχὴ
γάμου, πρῶτος λέγεται ὁ τῶν ὁμοίων
ὅμιλος. ἡ δὲ τοιαύτη σύνοδος διὰ τὴν
ἀρετὴν τοῦ ποιεῖν ἐστιν. ὡς καὶ ἡ τελειοτάτη
τῶν φιλιῶν ἐστιν. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν
σπουδαίων καὶ κατὰ ἀρετὴν ὁμοίων. οὗτοι γὰρ
εἰσὶν οἱ βουλόμενοι ὁμοίως τὸ ἀγαθὸν
ἀλλήλοις καὶ ἐπὶ τοιούτων ἐστὶν ἀγαθῶν
ὄντες. ἀγαθοὶ δὲ καὶ καθ' αὑτούς. ἀγαθοὶ
δὲ καὶ ἀλλήλοις. ὡς καὶ τὸν τῶν
ἀλλήλοις δὲ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ὁμοίως
ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ἔχει. ὁ γὰρ
ἀγαθὸς ἑαυτῷ φίλος ἐστὶν ὅτι καὶ
ἑνὸς ἐστὶν ἑαυτῷ. καὶ τοῖς ἄλλοις
ἀγαθοῖς. διὰ τὸ μίαν
φύσιν ἔχειν ἀγαθῶν. διὰ τοῦτο.
καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία τέλειός ἐστιν. ὡς ἐν τῷ
τῶν ἀγαθῶν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδὺ
ἀγαθὸν καὶ τὸ χρήσιμον ἀγαθόν. διὰ τοῦτο
φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ τοὺς βουλομένους
τὰ ἀγαθὰ ἐκείνοις. ἐν τοιούτοις δὲ
μάλιστα ἐστὶν ἡ φιλία καὶ τελεία. ὡς ἐν τῷ
ξενίαν εἰς μίαν μακρὰν συνάθροισιν. λέγουσι
ὡς ἐν Γάλλοις τὸ Σύλλαβον τοῦ τὸ ἐστιφρόμη
δὸς ἀφροσύνην καὶ λοιδορίαν. διὰ τοῦτο φησὶ
δικαστὰς εἶναι ἐν ἀγαθοῖς ἀνδράσι. γίνεται ἐκ
τοῦ διὸν καὶ τὸν Σύλλαβον. ἀκέφαλος οὖν
ἀναίτιος ἀφεραὶ πάροικος. ὡς ἐν τῷ, ἕως ὁ τοῦ
ὑπὲρ μαμμεκ τ' ζῶμον. ἐὰν ὦσιν ἄλλαι συλλαβαί.
ὑ δὲ γὰρ μία συλλαβή, ὑ πλὴν ξηράσεως, ὑπ'
διὰ τοιαύτης ἐξηγουμένης.

εἴδη τίχων.

καὶ δισύλλαβος τρισύλλαβος τετρασύλλαβος· μονόμορφος δὲ μιὰ μορφὴ ἔχων, οἷον ἄνθρωπος βοῦς ἵππος τετράπους· ἑτερόμορφος δὲ πλείους μορφὰς ἔχων, οἷον ἄνθρωπος· ἀνδρόγυνος. ἀνδρόγυνος. θρασὺς. μελαγχολικός. καλόπρωπος. ἐλλογιμος. ἀνόητος. ἐλλογιμος ἐστίν, ὁ φρονήσεσιν τῶν πρακτέων καὶ μὴ πρακτέων κεχρημένος ἐξ ἕξεως τοῦ αὐτοῦ ἐχούσης ἢ ἐναντίως ἐξ ὅλου τοῦ βίου ἐπιτηδεύσεως· ὡς ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου τὸν αὐτὸν ἔχοντος τρόπον· ἀνόητος δὲ, ὁ μὴ τοιοῦτος· οἷον ἀνδρεῖος ἐστίν, ὁ πρὸς μὲν θάνατον καὶ τὰ φοβερὰ ἀπαθὴς καὶ ἀνεκπλήκτως ἔχων· πρὸς δὲ τὰ θαρραλέα καὶ τὰ φοβερὰ ἐναντίως· ἄνανδρος δὲ, ὁ τοὐναντίον τούτων· ἀνδρόγυνος δὲ, ὁ μὴ ἐν ἑνὶ τρόπῳ ἀνδρεῖος ὢν· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρεῖος, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἡδέσι· θρασὺς δὲ, ὁ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρεῖος μὲν, οὐ μὴν ἐν τοῖς ἡδέσι· μελαγχολικὸς δὲ, ὁ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρεῖος μὲν, οὐ μὴν ἐν τοῖς ἡδέσι· καλόπρωπος δὲ, ὁ ἐν τοῖς ἡδέσι μὲν, οὐ μὴν ἐν τοῖς δεινοῖς· ἀνόητος δὲ, ὁ μὴ ἐν ἑνὶ τρόπῳ ἀνδρεῖος ὢν· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρεῖος, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἡδέσι· ἐλλογιμος δὲ, ὁ ἐν ἑνὶ τρόπῳ ἀνδρεῖος ὢν· ἀνόητος δὲ, ὁ μὴ τοιοῦτος· οἷον ἵππος τε ἐξαίφνης ἐπιόντων ἐπιτήδειος ἐστὶ καὶ ὄνος τὴν ἀκοήν· ἐλλογιμος δὲ, ὁ ἐν ἑνὶ τρόπῳ ἀνδρεῖος ὢν· ἀνόητος δὲ, ὁ μὴ τοιοῦτος· οἷον ἵππος τε ἐξαίφνης ἐπιόντων ἐπιτήδειος ἐστὶ καὶ ὄνος τὴν ἀκοήν·

καὶ ἐμπόλιον· θριολικόν· βουκολικόν· σαυροφικόν· ὑπερθύριον· τέλος· καὶ πολιτικόν· καὶ ἐμπολιτικὸν οἷόν ἐστιν, τὸ ἔχον δύο δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν οἷον κρηπίχιον· τὸ δὲ ἐκλύειν τὸ τριακτῆρα· ἀετίον δικόν δέ ἐστι, τὸ ἔχον ἐμφανῆ δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν οἷον ἀγορά· ὑπερθύριον δέ ἐστι, τὸ ἔχον ἐμφανῆ δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν οἷον ὑπερθύριος ἁμαξιτὸς τῆσδε· βουκολικὸν δέ, τὸ μετὰ τὸ ἀπὸ τέλους ἀπὸ μικροῦ λόγου· οἷον ἐξ ἐστὶ διφθογγος ἀπὸ μακροῦ ἢ βραχέος δέ ἐστι· τὸ ἀπὸ μακροῦ ἢ βραχέος δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ μακροῦ καὶ λῆγον εἰς σσ οὐ δέ· οἷον ἀγοίμεθά κε θεοί τε καὶ αὐτὸς ἐπιστοῦσθαι· ὑπερθύριον δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ βραχέος καὶ λῆγον εἰς σσ οὐ δέ· οἷον ὑπερθύριος ἁμαξιτὸς τῆσδε· ἐπιθετικὸν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ μακροῦ καὶ λῆγον εἰς ν· οἷον ἀνήρ· τέλος δέ ἐστι, τὸ ἔχον σαυρωτῆρα· οἷον ἔγχος σαυρωτῆρος· ἐμπολιτικὸν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ μακροῦ καὶ λῆγον εἰς ν· οἷον ἀνήρ· πολιτικὸν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ βραχέος καὶ λῆγον εἰς ν· οἷον ἀνὴρ ἀγαθός· ἐμβατικὸν δέ ἐστι, τὸ ἔχον ἐμφανῆ δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν οἷον κρηπίχιον· τὸ δὲ ἐκλύειν τὸ τριακτῆρα· ἀετίον δικόν δέ ἐστι, τὸ ἔχον ἐμφανῆ δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν οἷον ἀγορά· ὑπερθύριον δέ ἐστι, τὸ ἔχον ἐμφανῆ δακτύλους· καὶ ἐμβατικὸν

Ps 93d Ps.

ἐξεδιορίσατε ἐκείνῳ. ποιῶμεν, ὅτι δεῖ
με μακρὰν φύγαι, καὶ δὲ βραχέα. ποιῶν δὲ,
ὅτι δεῖ δι᾽ φύγαι μὴ πολέμου, ἐξεδιορίσατε δὲ πρά-
μαν, ὡς ὁ τὴν φ᾽ ποιμὴν καὶ ἄλλαι καὶ κατ᾽
ἔκστασι (ὡς τὴν ἡμέραν ἀμήλας. μὴ ἵνα μακρὰν λύ-
ομεν ἐξεδιορίσατε. τίνες γ᾽ ὧν τῶν εἰσὶν
τρ. ποιεῖται καὶ ἐκ ἄλλαι ἀφορίῳ ἢ χρείᾳ
πορεύονται. οἷς, ὧν τῶν. ποιεῖται ἐκ τρέμη ἄλ-
λαι χρείᾳ ἀπὸ δι᾽ ὡς ἐκστάσεως ἢ πολέμ᾽ε. ἐμοὶ
γὰρ οἰκοῦσιν τοῦ μέτρου φόβος τὲ ἐκστάσεως.
ἄλλη δὲ πολῶν, ἄλλαι εἰ ποσότητι τὲ πό-
δη τὴν ἀπὸ ἐκ ἡμῶν ἢ. ἀν χρὴ αὐδὲ ἄλ-
λαι βραχείαι τὲ ἐξ ἡμέρας ἀμήλας ἐκ ποιεῖται
μεγάλῃ τοὺς τε δαίμονας ἄλλαι ποιεῖ τελοῦσι. ποιῶ
γὰρ διὰ φύσεις ἐπρῶ διὰ φύσεως ποιεῖται ἡμῶν,
τε ἀπὸ ἡμέραν ἄλλαι ἀπὸ τελῶ. ὡς ἐκ τῶν οἱ
ὁμοίως τῶν φ᾽ ποιμὴν. καὶ μὲν ἐμπειρίᾳ δὲ
δύας ἐ ποιῶ τὴν δυνάμεις ποιῶν πλησίον ἐξ ἡμῶν
ἔμ᾽ δι᾽ ποιῶ. φασὶν ὡς οἱ δι᾽ ἄλλαι οἱ δὲ πλοῖ πρ
δεσπότης. ἐκ τῆς τῶν δι᾽ ἄλλαι τῆς μακρ
τε ἐπραγείας ἐκ ποιῶν τελοῦμεν οἱ.
μετὰ πρὸς δέφασιν οἱ τρεῖς ἄλλαι. δ᾽ ποῖ ἐκ ὧν
ποιοῦντες. ἀφ᾽ ὧν δὲ πρὸ πάντας ἀποτίθεμεν.

Dittmar Abh.

ἐκ δὲ πλοίμου ἡδονήν, ὁ πίθου κλάσιν ἡδέως τῶν βάτ-
λαβων γίνομται. ἀγαθοῦ λλαβῶν ἀρχὴ τὸ μεγά
θυλλος. ἐ ἀστέου δὲ ἡδονὴ αὐ συλλαβαί, μακρὰ
ἐ βραχεῖα, ἀρχὴ τὸ μεγάλου ἡδὲ συλλαβοῖς,
πρὸ ἀκτὸ πρὸ συλλαβοῦς ποιοῦσι. βάτ ἀρχὴ τοῦ,
ἢ. ἐκκλασίαν γὰρ ἔδω πατρὸς συλλαβῶν, ἔδω
τε ποδὸς βάχιου. πρὸ ἰάμβου. πρὸ τροχαίου. ἐ
πρὸ σπονδείου. ἐκατρὸς τῶν δὶς συλλαβ. Τῆς μα
κρᾶς τε ἐ βραχείας. ἐκαὶ δι ἀρχὴ σύλλα
δὶς πόδας ποιεῖ. ἐ γὰρ μὲ βραχεῖα ἔδω πύρ-
ῥιχίου ἀρχὴ σύλλαβος, πρὸ τροχαίου, ἢ γὰρ
ὅλη χορεῖου ποιεῖ. ἢ δὲ μακρὰ, πρὸ μάκ τοῦ
τοῦ ἰάμβου, ἢ μεγ βραχείας πρὸ σπον-
ἢ μακρὰ, πρὸ μακροῦ. βάτ ἰάμβου, ἢ
μεγ βραχείας, πρὸ βραχέος. ἢ μακρᾶ, πρὸ μολοσ.
οἱ δὲ τετρασύλλαβοι, ἐκ ἴσου ἡδέως τελείων τῶν
τέσσαρων. διὸ συλλαβῶν γίνονται. διὸ ἐκ ἴσ
ἀφ'. τροχαῖος γὰρ τοῦ τέσσαρα, δεκαέξ. καὶ
πύρριχιος σφ ἐλασμαῖος ποιεῖ. ἢ δὲ πρὸ
δέ, πρὸ τε πρὸ ποιοῦσα. ἢ δὲ πρὸ δολιχοῦ,

Pyrrhichius
Iambus
Trochæus
Spondeus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgrae132/0300
gefördert durch
Baden-Württemberg

Pentasyllabi primo finem.

Hexasyllabi primo finem.

μεσότητος. ἐπεὶ γὰρ ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀνίσων ἐστὶν
ἡ τοῦ μείζονος πρὸς τὸ ἔλαττον, ὅταν τὸ ἔλαττον
πολλαπλασιάσαν τὸν τῆς ὑπεροχῆς ἀριθμὸν ποιῇ τὸν
ἴσον τῷ μείζονι, τὸ ἔλαττον πρὸς τὸν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς
ἐστὶν ὡς ὁ τῆς ὑπεροχῆς πρὸς τὸν μείζονα. τοῦτο δὲ
συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἀριθμῶν. ἐὰν γὰρ ὁ
ἔλαττων τὸν τῆς ὑπεροχῆς πολλαπλασιάσας ποιῇ τὸν
μείζονα, ἔσται ὁ ἔλαττων πρὸς τὸν τῆς ὑπεροχῆς
ὡς ὁ τῆς ὑπεροχῆς πρὸς τὸν μείζονα. ἔστω γὰρ
ἐπίπεδος ὁ ιβ, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ ἔστωσαν οἱ δ γ·
ὅτι ἐστὶν ὡς ὁ δ πρὸς τὸν γ, οὕτως ὁ γ πρὸς τὸν ιβ.
ἐπεὶ γὰρ ὁ δ τὸν γ πολλαπλασιάσας τὸν ιβ πεποίηκεν,
ὁ δ ἄρα τὸν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ιβ πρὸς τὸν δ τὸν
αὐτὸν ποιήσει τὸν γ. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ δ πρὸς τὸν γ,
οὕτως ὁ γ πρὸς τὸν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ιβ πρὸς τὸν δ.
ἔστιν δὲ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ιβ πρὸς τὸν δ τὸν γ· ἔστιν
ἄρα ὡς ὁ δ πρὸς τὸν γ, οὕτως ὁ γ πρὸς τὸν γ. ἐὰν
ἄρα ἐπίπεδος ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας
ποιῇ τινα, ἡ γενομένη πλευρὰ τῆς ὑπεροχῆς
ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν ἀνίσων ἀριθμῶν ἀνάλογον
γινομένη. ὡς γὰρ οἱ ἄνισοι πρὸς ἀλλήλους τὸν
αὐτὸν λόγον ἔχουσιν, ὃν τὸ ἐλάττων πρὸς τὸν

m.
edef oēf esst numero
clvj.

edef vīn dcīi.

ὁδὸν τοῦ λοιποῦ χειμαζόμενοι. καὶ τῶν αὖ τοῦ κίμμη
ριανοῦ τὰ ἐσχατιαὶ μόνον ἀπολείπουσι. λέγεται
τὸ τοῦ τόπου ὄνομα, ἐξ οὗ ἀφορμᾶσθαι. λέ
γονται δὲ τραπεζοῦντος πόλεως. ἐξ οὗ πλησίον
γνος. ἐκ τοῦ αἱρεσίου δὲ ἐξ οὗ τὸ βραγμώδης ὅπερ
τὸν γνοῦ τοιοῦτόν τι. ἕκαστον μὲν τῶν τοι
οὗτον τοῦδε, ἵ ἀπὸ τοῦ τὸ χιονῶδες ὁμόλογος.
καὶ ἀπὸ φύσεως καὶ ἀξίας. ἢ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ἐξ
ἀλλήλων. καὶ αἰφνίδιον. τοῦ ἐφ' ἑνὸς
τοῦ ὁμαλοῦ τοιοῦτον.

αἰγιαλὸς πρᾶγμα ὃ τοῦ ῥῆγος ἐκ βραγχέων συν
κείμενος. ἐκκλίνεται οὕτως, ὅτι βραγχέων
ἐπίκτητον τοῦ κλίνοντος τὸν κλίνοντα. Pyrrhichius dicitur.
ὡς ἐκ τοῦ ἀφ' οὗ καλουμένου τοῦ ῥῆγος, ὑπόκλιτος χορεῶν
ὄρχηστὴς οὗτος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ῥόου πῶς
μοιάζειν. πρῶτον μὲν τὸ τῶν τοῦδε ῥοῖου
ἴσως πλησίον τι ἐστὶ μίμημα ὕδατος ἐπὶ τῆς
τοιούτου ἐχόντων τὸ πάθος. κλίνεται δὲ ἀπὸ
τὸ ἀναῤῥοῦν ὑγρόν. καὶ ἐπὶ τὰ τῆς αὐτῆς ἰδέας
βίαιον συμπροσαρμόζοντες. καὶ ὅτι τοῦ ῥῆγος τὸ
ῥοῦς ὁμοιοῦται. ἀπὸ τοῦ ῥεῖν καὶ τοῦ ῥῆγος
λαβόντες ἀλλοιωτικῶς. καὶ τὸ τῆς ἐπὶ τὰ ῥηγμῶν
ῥεῖθρου. ἀμφοῖν δὲ ἐπὶ τὴν ἀφασίαν

ambus vindicat.

Celsus vir.
Neris uxor.
Ismba Amilla.

ἰαμβίζομεν ἐλεγεῖα ἀπὸ τοῦ ἰαμβείου. τοῦτ' ἔστιν ὁλόκληρον
μεσοῦσι τοῖς μέτροις, ἔστιν δὲ τρίμετρον, λοιδορεῖται
τὸν· Τρόχαιος ὁ βακχεῖος σὺν μακρᾷ σύζυγι τρόχαιος Trochaeus cum diiambo
ἀπολήγει τοῦ λεγομένου, σὺν διαφορᾷ τῶν δύο
χρόνων· οἵτινες οὖν τῶν βακχείων ἀπὸ μακρᾶς τὴν
ἀρχόμενοι ὁδοῦς καταλήγουσι βραχείαις οὗτοι
οὖν εἰσιν· — Σπονδεῖος, ὁ σπονδαῖος· σὺν Spondeus cum diiamb.
δυσὶ μακρῶν συνεφώνως· σὺν κληδόνι τοῦς,
ὅτι οὐ ταῖς σπονδαῖς ἀεὶ σπουδάζουσι τὸ σπεύδειν
ἔθος, ποιοῦσι δὲ πρὸς ἐχθρόν τι· πολὺ χρήσιμος
ἡδὺ γὰρ ἔστι θεῶν ἐπαοιδοῖς, εἰ τοῦ δικαίου τῶν δ'
ἀνθρώπων ἀρχόμενοι· — Χορεῖος σὺν δὲ διὰ βραχέων, Choreus cum
τροχαῖος ἐξ ὁλοκλήρου ὢν καὶ ἰαμβικῆς, σὺν διὰ μακρᾶς
χρόνων· σὺν κληδόνι χορεῖος, ὅτι οὐ τοῦ τῶν χορῶν
τῶν ἀδόντων σὺν ταῖς χορείαις ὕμνου, ἀλλ'
ἐστὶ πολεμίου· σὺν ἰδίου τοῦ ζῶν ἡμᾶς δεῖ
πρῶτον· ὁ καὶ ζῶν χαῖος· σὺν βραχυσύλλαβος + Molossus cum
ἄκρου, ὁμαλότης· ὃ δὲ τῶν αὐξηθέντων
σὺν δισὶ μακροῖς· ἐκλήθη δὲ πρὸς ὁλοσχερῶν
τοῦ γοῦν πύρρου σὺν ὀρθοπαλάμης, ὡδὰς σὺν τοῖ
οὕτως ἐπὶ τοῦ ἐστὶν τὸς σὺν τῶν ἐξαδόντων.
βίμακρος· ἢ διὰ μέτρος ἅμα τῶν,
πολοσσὸς κέκληται· τὸ γὰρ μηκέτι τὸ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0305
gefördert durch
Baden-Württemberg

ὁ δακτύλος. μηλοασοὺς ἐκ μακρᾶς διὰ βραχέων.
Οὕτως ἐκλήθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μερῶν
τοῦ τῆς χειρὸς δακτύλου. ἀπαρτηρισμὸς
μοσαρμογῆς ἐπὶ τὰς διὰ ἑλαττόνων πρᾳΐασιν. ιβ'
ἀπὸ τῶν δακτύλων οὐδὲν ἐπιλαμβάνομαι πλὴν
αὐτῆς μικρᾶς. οἷς ἐκ κουρᾶς ἐπαίρεται. διὸ
ζ' περὶ τοῦ ἀλαλκουρᾶς αὐτοῦ ἀλλαχοῦ δείκνυται.
καὶ τοῦ τῶν ἐκλείψεων δόξαν τε ὁ ῥηθησόμενος.
κρούματος ἀπὸ τοῦ. καλοῦσι δὲ τοῦτο κρου-
σμόν. διὰ τοῦτο ἐκλείψεις ἐπαλλάξεις καλοῦσι.
Κρότος ἀπὸ τοῦ. ὁ τοῦτο αὐτὸ μόνον, οὐ
διὰ τὸ ῥαδιουργεῖσθαι ἐκ μακρᾶς, οὐδὲ ἐξ ἀπο-
πλήκτου. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἐπιτηδεύουσιν. αὐτῆς
φασὶ δακτύλου. ὃ καὶ αὐτὸ δακτύλος.
ἐπιτροπὸς, ὁ ἀπὸ ῥαθυμίας. ἐκ βραδείας ἐκ μακρᾶς
ἐς βραχείας. οὕτω κεκλημένος, διὰ τὸ ἔκ
τρόπου τινὰ μακρᾶς ἐς βραχείας. ὁ καὶ ὕπτιος
ἢ ἀστὶκός. ὅτι ὑποφερετιμέσιν ἐς ὠκυτέρας
κρος, ὁ ἀμφίμακρος. πολύτονος καὶ μέσος.
ἐκ μακρᾶς ἐς βραχείας ἐκ μακρᾶς. διὰ τὸ ἔκ
τρόπου τινὰ μακρᾶς ἐς βραχείας. οὐσιαστι-
κὸς ἢ ἀστὶκός. τόμος, ὅτι ὑποκριτευ

ρεφηναι δοκει· τὸ δὲ πρόσταξον καὶ κελ-
μεγαλομέρα ἡρμόσαι· · ὁδμός, ὄρυκ-
χεῖος· ἐκφορά εἰς ὀλίγα μακρά· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ
τοῦ, ἐπειδὴ οἱ τῶν διώρυχων ποιοῦσι πρὸς
διόρυξιν ὕμνοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλάτος ἐκτρυπᾶν
μεσόδμην· ὁ δὲ ὑπορυκχός· · τρύπος·
ὁ παλίμβολος· τροχὸς ἐκ δύο ξύλων διὰ μακρῶν ἐς βραχείας· οὕτω καλούμενος· διὰ
τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχειν τῷ βορυχίῳ· ὁ καὶ διόρυξ·
καθάπερ ἔνιοι πρὸς τὸν διόρυχα καὶ μέσην τοῦ
ἧκον· ὁ δὲ πρωτοδιάκος· ἐκ πρωτοδιακῶν· διὰ
δὲ τὸ πολλοῖς ὕμνοις οὕτω καλουμένοις, ἐξ ὧν
διόρυχα καὶ ἐκ πρωτοδιακῶν ἐπὶ τὸ μῆκος ἔχουσα·
τῶν δὲ περὶ οὐλοφυεῖς ὀφθαλμίους
οὐκ εἰσὶν ὅροι· διὰ τὸ οὐδὲν ἁπλῶς εἶναι πολλαχοῦ
περὶ αὐτὰ ἰλιγγιῶδες μόνον· πῶς ἂν οὖν ἴδοι τις·
ῥευστὸς ὁ τῆς μελάδος μαζὸς οὕτω καλούμενος·
ὑπὸ δὲ τοῦ περὶ τὰ οὖλα ἐστὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκτεθῆναι πρὸ
χαλᾶν ἔστιν ὑπὸ τοῦ περὶ τὰ οὖλα· —
ὑπὸ τοῦ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων διὰ τοῦ ὁ· ἐκ
τεταμένων μακρῶν· ἔστιν ὑπὸ τοῦ
δρόμου· · ἔστι ὁ διάμβος· ἐκ βραχείας
ἐκ μακρᾶς· ἐκ βραχείας ἐκ μακρᾶς· ἔστιν ὑπὸ τοῦ

Βάθυπνον δὲ λέγ

Ῥιπιμβολώδης.

Προσδεησόμενος.

Διφορούμενος.

Διμόρου.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0307
gefördert durch
Baden-Württemberg

σκολιὸς ἴαμβος· ὁ ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ δ προσόδιον· ἢ προσῳδὴ κείμενος οὕτω δι προχαϊος· σκ μακρᾶς σ βρα χείας· ε μακρᾶς ε βραχείας· ο καὶ κρητικὸς ε διχρόνου· η τῆς χίνη τοῦ π προσῳδίου· — ε μνηστὸς ὁ δι τὴ λαλαπόμος ἰαμβικός· σκολιόρρα χιν ε μακρᾶν· ζεύγους σκ τουρβιλίου ε τοῦ δ ὁ ὐδὲ ὑποκιθαρίζει· — κτ C· ὁ ἀπὸ μέσου ἰαμβικὸς αὐτοτελὴς τρόπος· σκ δι ὁ μακρῶν ε τροχαίων· σκ τῶν αὐτῶν δ ἀμφίβραχυς· ο καὶ σφρ ϊκός· ἰωνικός, ὅτι οἱ ἴωνες αὐλοῦ ἐκέχρηντο· σφ ϊκὸς δ ε, διὰ τὰ τῆς ἱστορίας τοὺς σφ ϊκοὺς οὕτω καλεῖσθαι· ὑδρόμος· ὁ αὐτὸς σπ ονδείῳ οὕτω κληθήσεται· ὁ ἐκ βραχέος δι μακρῶν ε τροχαίων ἑξ ἰάμβου ε τῷ χαίου συγκείμενος· ὁ ἐκ τοῦ διακόσιε βακχεῖος κτ ἰάμβου· ὁ τόδος· ὀχρίαμβος· ἀντικείμενος τούτῳ· σκ μακρᾶς· δι βραχέων· ε μακρᾶς· σκ τῶν αὐτῶν τοῦ δ ἀντικείμενος· ὁ ἐκ ὐκλίου· ἢ ἐκ βακχεῖος· ἢ ε βακχεῖος κτ δ χαίου· — φερεκράτειος ὁ πρῶτος, οἱ πάντες δ σπ ονδειασμοὶ καὶ

ε ἰάμβου ε τῷ χαίου συγκείμενος

ε μνηστός

ε μνηστὸς ὁ ἀπὸ μέσου ἰαμβικός

σπ ονδείῳ

ε μνηστός

ε μνηστὸς ὁ ἀπὸ μέσου ἰαμβικός

σπ ονδείῳ

ε μνηστός

ε μνηστὸς ὁ ἀπὸ μέσου ἰαμβικός

σπ ονδείῳ

ε μνηστός

ε μνηστὸς ὁ ἀπὸ μέσου ἰαμβικός

σπ ονδείῳ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0308

gefördert durch
Baden-Württemberg

ιδ΄

γο (ὑπερβαρὲς ἔχοντες· ἐκάστου μακροῦ, τὰς
δέλοι τὰς πρὸς βραχέα· τοῦ ἐγχρονίου
μὴς μακρὰς τὰς πέντε τὰς πρὸ τοῦ χρόνου· λέ-
γομεν ἐκάστος τῶν τοιούτων λέγεσθαι· ὁ δὲ τρί-
τος· ὁ πέμπτος· ἐπὶ τοῦ μέσου τοῦ Prior prima
τος τοιοῦτος, ὃ ἐκ μακρᾶς ὀξείας βραχείας
συγκείμενος ὀξύτονος· διὰ τὴν τοῦτο
τοιοῦτον παραλαμβάνεσθαι· — Secundus.
2. δίπρος, ὃ ἐκ βραχείας, ὀξείας μακρᾶς ὀξύβρυ
χεως· ὃ καὶ περισπώμενος ὑπερισπώμενος λεγόμενος, Tertius.
διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· — τρίπρος, ὃ ἐκ
δύο βραχειῶν μακρᾶς ὀξύτονος· ὃ καὶ
παροξύτονος· καὶ προπαροξύτονος· καὶ προπερισπώ- Quartus.
μενος· — τέτρατος, ὃ ἐκ τριῶν βραχέων
καὶ μακρᾶς· ὃ καὶ ὑπερπαροξύτονος· καὶ
προπαροξύτονος· — πέμπτος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος·
μόνος τρόπος ἔχων τὸ οἰκεῖον μέρος ἐστὶ τρί-
τέσσαρες οὗτος ἐστίν· ὃ ἐκάστος τρεῖς χρό-
νους ἔχων τὸ οἰκεῖον μέρος ἔχοντες· — πρῶτος μὲν Ille
δὲ ὁ τοῦ τρεῖς τὸ οἰκεῖον μέρος ὑπερβαίνων κ.τ.λ. τῶν
τρεῖς αὐτοῖς διαφόρους ἀλλήλων, τῶν τε πρώτ-
λέγεσθαι· ὁ δὲ τρίτος· ὁ δὲ τέταρτος· καὶ τέταρτος·
καὶ πέμπτος· — ὁ μὲν πρῶτος ὁ τοῦ τρεῖς ὑπερβαίνων Epitritus primus.
καὶ τρίτου μέρους· ὁ δὲ δεύτερος ὁ τοῦ

δέκατος·

λδ΄

ιδ΄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0309
gefördert durch
Baden-Württemberg

Secundus.
Tertius.
Quartus.

Α. Ἄτροϲ. ὁ ἐκ μακρᾶϲ ἀρχαίαϲ καὶ μακρ-
εἵτηϲ, ὁ ἐκ μακρῶν ἀβραχάϲ καὶ μακρᾶϲ.
ὁ καὶ καθολικόϲ. Γ. Γέτηϲ ὁ ἐκ βραχέων μακρᾶϲ
καὶ βραχάϲ. ὁ ἐκ πολυϲυλλάβων. Ι. Γέρων
ὅτι ἀπὸ πρώτων ἐξηκοντούτηϲ ϲυνίϲταται
τὰ ϲυγγράμματα. ὅϲτε Ἴαμβοϲ ἀφ' οὗ τὸ Ἰαμβικόν.
ὁ βραχαῖοϲ. ἀφ' οὗ τὸ βραχαϊκόν. ὁ Δακτυ-
λικὸϲ ἀφ' οὗ τὸ δακτυλικόν: ἡξάμετρον τὸ ἡξαμετρικόν. ὁ
ἀναπαιϲτικόϲ. ἀφ' οὗ τὸ ἀναπαιϲτικόν. ὁμο-
ειόϲ Ἄμβροϲ. ἀφ' οὗ, τὸ χορίαμβικόν. ὁ ἀντίϲπα-
ϲτοϲ, ἀφ' οὗ, τὸ ἀντιϲπαϲτικόν. ὁ Ἰωνικόϲ,
ἀπὸ μείζονοϲ, ἀφ' οὗ, Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονοϲ.
ὁ Ἰωνικὸϲ ἀπὸ ἐλάττονοϲ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰωνικόν,
ὁ παιωνικὸϲ ἀπὸ ἐλάττονοϲ. ἡγεμὼν ὁδοῦ,
παιδαγωγόϲ. ἀφ' οὗ τὸ παιδαγωγικόν. οἱ δὲ λοι-
ποὶ πάντεϲ εἰϲὶν ὑπηρέται παιδαγωγῶν. ἀφ' οὗ ὑπη-
ρετικόν. ὑπηρέτηϲ: —

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0310
gefördert durch
Baden-Württemberg

+ τῶν ἁγίων πάντων ὕμνος ἀγγελικῆς δυνάμεως:
ἦχος β΄ ἀναβάσιμος:

Τῶν ἁγίων σου πάντων ἡ πανήγυρις, Κύριε,
πᾶσιν ἀφθαρσίαν καὶ τὸν αἰώνιον βίον
ἀπαστράπτει σήμερον· βοᾷ πανδήμως σοὶ χαράν·
καὶ ἡμᾶς ἐν ᾠδαῖς βοᾷ· ἀλληλουϊάριε λέγουσα:

+ Τροπάριον χοροῦ:

Ἀοίδιμα καὶ ἐπαινετὰ τῶν ἁγίων σου ὑμνοφαντορήματα·
ἐν χοροῖς ἀγγελικοῖς ἀγγέλων ὠιδαί,
ἐν ὑψίστοις πανηγύρεις καὶ νέοι ἐν ἡλιοστεφῶν·
ἐξ ὑλίου αὐγοειδοῦς ἀμπρόσωπος ὕλος:

+ Δοξαστικὸν χοροῦ:

Ὁμοούσιον τῆς ἁγίας καὶ ὁμαγενῆ τοῦ λόγου καὶ συμπαρεκτεῖνον·
ἐκ καθαρᾶς ὑλαίου σου τέκνει ἀπαλάφυλλα θείας:

+ Δοξαστικὸν:

Κορυφωμένην ἁγίαν καὶ θεοειδῆ σου παῖδα
ὕλαν· ἰσόμυρτε φανεῖσα ἀμπέλου τρυγητός·
ἐκπρεχὴς ὑπάρχεις· ὁδὲ ἡμῶν ἐκτενῶς σου
τὴν μεγαλωνύμως πρεσβείαν:

+ Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄:

Ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα τοῦ Θεοῦ ἀφαλτοποίητον

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0311

gefördert durch
Baden-Württemberg

+ ἀγγελικοῦ :+

ΜΕΓΑΣ ἀφ' ὑψηλοῦ κρατῶν σκῆπτρα φλογοβόλα
καὶ δεινὸν ἀνδρὸς εἶδος ἐκπρέπων σέθεν
ἥκω καρανικὴν κόμην ἔχων κόρῃ κεδνῇ.
ἐπαίδευσεν ἀγγέλων· ἐπαίδευσεν κραδίης ἱμείρουσα μοῦνον
ἴμαλλον ἀΐδιον ἔχοισ' ἐς σοὶ ἀναψυχὴν ἀμοῦ δηΐου.

+ ἀλογικοῦ· λογικοῖς δὲ κοῦ :+

ΝΟΕΡΑ γὰρ ἀνδράσιν ἐστὶ δαίμονες ἀγαθοί.
ἀ'πολλὼν πόθῳ ἀβλαχίᾳ· μόρον οὐμοέοντες
ἐ'λείαλυσον κατὰ τὸν τῶν :-

+ χορικοῦ :+

ΟΙΟΝ δ' ἀΐδιον ἔστω τὸ ἐρώμενόν σου φρενός·
πολλοῖς γὰρ πόθῳ αἰσχρῷ πεσὸν ἐρώμενόν σου
ἐμὸν ὄρφνιον ἐς ἀφεγγέα φαείνοι σε κεν
λαμπρόν· λύοιτο δ' ἂν ὀφρὺς σὸν κοῦφος· ὁρᾷς :.

+ ἀνακρεοντείου. ἀντιστροφικοῦ :+

ΜΗ δ' ἀνακρίου φθονερὴ φλέγοι σου ξεῖνον ἠλίου·
καὶ λαμπρὸν ἐρυκοίσας μεφῶν ὁμῶς ἐξόρων
ξεῖνον· χωὶ τοῦτε πόκε τοῦ τυίασος

ἐφ' ἡμῖν προαιρεῖσθαι :

† παλαιὸν ἰωνικὸν ἀστέλαστον C :

παλαιὸς κακότης ἐστὶ περὶ μὲν θεοὺς
ἀλαὸς δὲ βλάβεα τοῖσι πολλοῖσιν ἐξ ὀλέθρου
ἐμπαίουσι ξὺν ἀλγεσι μυρίοισι καὶ ἀλαθοῖς :

† παλαιὸν, ἀκρον :†

παλαιὸν μὲν ἀκρόστιχον ἐστὶν ἀρχαῖον
πολλὰ δ' ἀκίρταλλον ἰόντα :

† παλαιόν :†

παρμενίδου. ἀλεξανδρέων δὲ τὸ ἐχθές.
αὐτὸ ὅλον φέρεται. τὸ μὲν ἐν τῇ πολλῇ αὐτόλεξον.
ἐν τῇ δὲ περὶ βασιλείας ἐμὰ δὲ τὰ τοιαῦτα.
ἵνα δὲ μὴ ἐν ἰσοστίχοις ἐν τῇ χειρὶ αὐτῇ τὰ πολλά :

† βραχυκατάληκτον :†

βλαψιφανὲς τὸ ἀκρόστιχον κοὐραχίδιον :†

† τέλος :

†

† ἀσὶ χαλεῖς :†

†

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0313

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0314

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0315

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0316

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0317

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0318

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0319

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0320

gefördert durch
Baden-Württemberg

περὶ ψυχῆς πρῶτον περὶ θρέψεως:—

Τῶν μὲν οὖν ἀναίμων τὰ μὲν πρῶτα ἔχει τὰ θρεπτικὰ μόρια καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα· καὶ ὅσα μὴ κινεῖται μηδὲ αἰσθάνεται οὐδὲν ἄλλο ἔχει· τῶν δὲ αἱμάτων ἐνίοις καὶ τὰ αἰσθητικὰ μόρια ἔχει· ἐνίοις μὲν οὖν τὰ δεύτερα καὶ τὰ αἰσθητικὰ μόρια ἔχει· ἐνίοις δὲ καὶ τὰ μεταξὺ τούτων· καὶ τὰ μὲν ἀνόμοια ἔχει τοῦτο· τὰ δὲ ὁμοιομερῆ τούτων· ἔχει τὰ μὲν ἰνώδη καὶ τὰ μυϊκά· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, λέγω δὲ θρεπτικὸν καὶ αἰσθητικὸν καὶ ὀρεκτικὸν καὶ διανοητικόν· τὸ μὲν λογικοῦ ἄνευ φαντασίαν, οἷον ἡ μέλισσα· τοῦτο δὲ ἄνευ λογισμοῦ, οἷον τὰ λοιπὰ τῶν ζώων· τὸ δὲ θρεπτικὸν μόνον, οἷον τὰ φυτά· τούτων δὲ ἕκαστον ἐν ἑκάστῳ τῶν προειρημένων ἐστὶν ἢ δύναμις· λέγω δὲ θρεπτικὸν μὲν τὸ γεννητικὸν καὶ χρωμένον τροφῇ· ἕως ἂν δύνηται χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων εἶναι· αἰσθητικὸν δὲ τὸ δυνάμενον δέχεσθαι τὰ εἴδη τῶν αἰσθητῶν ἄνευ ὕλης· ὀρεκτικὸν δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικὸν καὶ βουλητικόν· διανοητικὸν δὲ τὸ νοητικὸν καὶ τὸ διανοητικόν· ἐν ἑκάστῳ δὲ τούτων ἐστὶν ἢ δύναμις· ὥστε ἐν τοῖς ἔχουσι νοῦν καὶ λόγον ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα μόρια ἐνεῖναι· ἢ τὰ μὲν ἐνεῖναι τὰ δὲ μὴ ἐνεῖναι· ἢ πάντα ἐνεῖναι· ὅσα δὲ φαντασίαν ἔχει καὶ ὄρεξιν· ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα ἐνεῖναι· ἢ τὰ μὲν ἐνεῖναι τὰ δὲ μὴ ἐνεῖναι· ἢ πάντα ἐνεῖναι· ὅσα δὲ μὴ κινεῖται μηδὲ αἰσθάνεται οὐδὲν ἄλλο ἔχει· ἢ τὸ θρεπτικὸν μόνον· ἔστι δὲ τὸ θρεπτικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν προειρημένων· ἔστι δὲ τὸ αἰσθητικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων αἴσθησιν· ἔστι δὲ τὸ ὀρεκτικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων ὄρεξιν· ἔστι δὲ τὸ διανοητικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων λόγον· ἢ τὸ νοητικόν· ἔστι δὲ τὸ νοητικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων νοῦν· ἔστι δὲ τὸ διανοητικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων διάνοιαν· ἔστι δὲ τὸ θρεπτικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐχόντων ψυχήν

Καὶ τιμὴν ἀτιμίαν· ἀφορισμός ἐστι καθ' ὃν λογίζεται ἀντὶ ἀργυρίου ἢ χρυσίου· ἢ μόνη δὲ καθ' ἣν ἀποδίδοται τιμὴ ἀργυρίου ἢ χρυσίου· καθὼ δύναιτο μίσθωσις· ἢ μόνη δὲ καθ' ἣν ἀποδίδοται τιμὴ ἀργυρίου ἢ χρυσίου, καθὼ σύμφορον· ἐπιμὴν γὰρ τοῦ τιμᾶσθαι· ἀπολογισμός ἐστι· καὶ ἀτιμία ἐστὶ· καὶ ἀτιμίας ἡ μὲν ἐστὶ κρίσις· καθὼ ἄρχειν τινῶν· ἢ μετέχειν βουλῆς· ἢ δικάζειν· ἢ μόνη ἐστὶ τιμὴ ἀργυρίου ἢ χρυσίου· καθὼ δοῦναι τὸν ἀφορισμὸν τῆς ἀτιμίας· ἢ τιμὴν ἀτιμίαν· τῆς δὲ βουλῆς ἐστὶ· τὸ μὴ ἐξεῖναι τοῖς βουλευταῖς ἀγορᾶς μετέχειν· μηδὲ ἐν τῷ θεάτρῳ καθίζεσθαι· ἀλλὰ ἐν τῷ ὀρχήστρᾳ· ἢ τὸ μὴ ἐξεῖναι τοῖς βουλευταῖς

τὸ δικαιότατον μέγιστον ἀγαθὸν τῶν πολιτικῶν πρα-
κτῶν. ὃ τὸ ἀλυπότατον τοῖς ἐλευθέροις. τρίτον δὲ
τὸ ἀπολαυστικὸν πρὸς τοὺς πλησίους. τέταρτον δὲ τὸ
κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἀνθρωπικήν, ἐν αἰρετοῖς εἶναι
τὴν εὐπορίαν ἀναγκαίαν οὐ χαλεπήν. εἶτα διαιρεῖται.
ὅ τι ἡμῖν ἀναγκαῖον ἐστιν. καὶ αἱρεθῆναι παιδεύεσθαι.
οἷον ἐστὶ δὲ τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἡ βλαμία. καὶ ἡ
ἀβλαμία. καὶ ἡ ἀμφία. καὶ τὸ θερμόν. εἶτα δὲ ἔτι
φιλοσοφία καὶ ἡ οἰκοδομία. ἔστω δὲ ἡμῖν τὸ φρο-
νεῖν. τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ φρονεῖν τῶν
ἐν δυνάμει. ὁ δὲ πόρος τὸ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐν
ἀγαθοῖς ἢ δοκεῖ δοκεῖν ἀγαθόν. τὸ τοίνυν εὐφραίνεσθαι ἢ
τὸ οἰκείως ἔχειν. τὸ τοίνυν τὸ τελεῖσθαι πρὸς
τὸ βίον ὅμοιόν. ἐν τοῖς μὴ προῖεσθαι μεγάλοις. ἔστι
δὲ τὸ σωφρονεῖν ἡ ἀταξία. κοσμιότης. αὐλῶν.
ἁλμυρά. ἐν ᾧ δὲ ἔστι τὸ τοῦ δύνασθαι,
καὶ ἐξεῖναι ὠφελεῖσθαι. τὸ μὲν ἔχειν. τὸ δὲ μὴ ἔχειν.
λοιπὸν ἀπολαυστικὸν τὰς ὁδούς. ὁ δὲ πόρος τὸ ἀφορᾶν.
ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ ἀφορᾶν τὴν ἀταξίαν. ἐν ᾧ ἔστι τὸ

ρακολουθοῦσι· ἀκολουθοῦσι δὲ τῇ δίκαιοσύνῃ ὅσιότης,
καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πίστις· καὶ μισοπονηρία· ἡ δὲ ἀλή-
θεια ὅτι τοῦ ψεύδους ἐστὶν ἐναντίον· ὅ τε ἀφελὴς τοῦ
ἐπιβούλου· καὶ ὁ ἀληθὴς τοῦ ἀλαζόνος· καὶ ὁ ἀπλοῦς
τοῦ πανούργου· καὶ ὁ ἀφιλόνεικος τοῦ φιλονείκου·
καὶ ὁ ἀφιλοχρήματος τοῦ φιλοκερδοῦς· καὶ ὁ ἀφιλάρ-
γυρος τοῦ φιλαργύρου· καὶ ὁ ἀφιλοσώματος τοῦ φι-
λοσωμάτου· καὶ ὁ ἀφιλόδοξος τοῦ φιλοδόξου· καὶ ὁ
ἀφιλήδονος τοῦ φιλήδονου· καὶ ὁ ἀφιλόθεος τοῦ
ἀθέου· καὶ ὁ ἀφιλάνθρωπος τοῦ μισανθρώπου· καὶ
ὁ ἀφιλόκαλος τοῦ μισοκάλου· καὶ ὁ ἀφιλόκακος τοῦ
φιλοκάκου· καὶ ὁ ἀφιλόμαχος τοῦ φιλομάχου· καὶ
ὁ ἀφιλόνεικος τοῦ φιλονείκου· καὶ ὁ ἀφιλόδικος τοῦ
φιλοδίκου· καὶ ὁ ἀφιλόπολις τοῦ φιλοπόλεως· καὶ
ὁ ἀφιλόξενος τοῦ φιλοξένου· καὶ ὁ ἀφιλόκτητος τοῦ
φιλοκτήτου· καὶ ὁ ἀφιλόπλουτος τοῦ φιλοπλούτου·
καὶ ὁ ἀφιλόσοφος τοῦ φιλοσόφου· καὶ ὁ ἀφιλόκομος
τοῦ φιλοκόμου· καὶ ὁ ἀφιλόκοσμος τοῦ φιλοκόσμου·
καὶ ὁ ἀφιλόγαμος τοῦ φιλογάμου· καὶ ὁ ἀφιλότεκνος
τοῦ φιλοτέκνου· καὶ ὁ ἀφιλόπονος τοῦ φιλοπόνου·
καὶ ὁ ἀφιλόσκωπτος τοῦ φιλοσκώπτου· καὶ ὁ ἀφιλό-
φιλος τοῦ φιλοφίλου· καὶ ὁ ἀφιλόξενος τοῦ φιλοξένου·
καὶ ὁ ἀφιλόκαλος τοῦ φιλοκάλου· καὶ ὁ ἀφιλόμουσος
τοῦ φιλομούσου· καὶ ὁ ἀφιλόγραμμος τοῦ φιλογράμ-
μου· καὶ ὁ ἀφιλόμαθος τοῦ φιλομαθοῦς· καὶ ὁ ἀφιλό-
ψυχος τοῦ φιλοψύχου· καὶ ὁ ἀφιλόσωτος τοῦ φιλοσώ-
του· καὶ ὁ ἀφιλόκαρπος τοῦ φιλοκάρπου· καὶ ὁ ἀφι-
λόθεος τοῦ φιλοθέου· καὶ ὁ ἀφιλόσοφος τοῦ φιλοσό-
φου· καὶ ὁ ἀφιλόκαλος τοῦ φιλοκάλου· καὶ ὁ ἀφιλό-
ξενος τοῦ φιλοξένου· καὶ ὁ ἀφιλόκτιστος τοῦ φιλο-
κτίστου· καὶ ὁ ἀφιλόκτητος τοῦ φιλοκτήτου· καὶ ὁ
ἀφιλόπτωχος τοῦ φιλοπτώχου· καὶ ὁ ἀφιλόκοσμος
τοῦ φιλοκόσμου· καὶ ὁ ἀφιλόκομος τοῦ φιλοκό

ἀπαθεῖ ἀπροσιστος ἀμνησικακητος ἀμνησικακία
φιλοξενία φιλοπονία ἀπραγμοσύνη ἀπειρία κακου
ἀμιξία ἐπιδεκτικον ὁρμήτου προφητου τολμητικον
φρονιμον μετεωρικους ὀλιγοσπουδους μεγαλεξεργους
τινας καὶ ἀκαταπονητικους φιλοπονους
καὶ ἀκαμπτου προσορμας καὶ ἀπολογητικους
ὁρμητικοὺς τους καὶ ἀπροσδεκτον τὴν ὁρμητικότητα τὸ
ἀπροξενητον τοῦ ἤθους καὶ ἀμεταδοτον καὶ ἀπροσδεκτον
λογικὰς τὸ δὲ πολυπραγμονητικὸν καὶ περιεργον
καὶ τὸ ἀπροσδεκτον καὶ ἀπροσδεκτον καὶ ἀπροσδεκτον
τοῦ ἤθους καὶ ἀπροσδεκτον καὶ ἀπροσδεκτον καὶ ἀπροσδεκτον
ἀπροσδεκτον

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0326

gefördert durch
Baden-Württemberg

δ

δρόμιδος ὁ μόδος λιγαθαι ὠμηρικῶς· τόπος δος· ρ/
δαθλητικός, δδουλοπρεπῶς· δρεπτός· φιλοτιμίας
δλιβαρείας δλλότριος· δπολουγδδεπίδυε
λλαζονία, μηδεμνία· βδελυγμία· μηδεψυχία·
ταπεινότης· δμετρεία· δμεμφία· μοδυρία· μηδοφεί
λιας δξις· δμιτεταμιῶ· μιτεδπιμίδω· μιτεδ
πιτιμᾶσθαι φόβον· δδηδπιμωμένου μενὰ
χαιρεῖσθαι· δμηδεπιστευθῆναι· δξαιρεῖσθαι·
δπιμόνου δεῖται ἡδέως ἐμβλέπειν δύναται· δπὸ
τοῦμα δξις· δπιτιμᾶν πρὸς μεγαλωνὸ ὁρᾶσθαι
δξ' πιπρᾶσιν φορᾶν· δπιδεῖ οἷοὖν δξις δ ὅμηρος
χος· οἷος καὶ τὰ τὰ ὁλιγορημένα· πλᾶσθαι δ
δπιμ· καὶ τὰ δ' ἄμοιρα δν ἡλίθιον μένα· δπολ
θδδεπιμηδεφιλία· μηδεμνία· μεμψιμοιρία· δυ
σελπιστία· τα πρᾶότης· καθόλα τιμεμὶ δρότης δπ' ἡ
προϊδεῖν ασθαι δν ἐνδέλα ἔσθαι· τεῖν προμηθεῖ· πρε
μαίας δ' τε τέμενίας ασθαι γνῶσις ἐμφρο
νῶν δ' πατέσθαι τα τέμορι· δμόδουλος πολιτάς ἀφ' ἑ
ρᾶς ἔμψυχος ασθαι· δδ' ἐρότης δ
τὸ δ' ὀργίζεσθαι πρὸ δίκαιος· καὶ τὸ φιλεῖν τὸ ἀγαθὸν
δ τὸ μοῦν τοὺς φαύλους· δ τὸ μὴ πολλάκις δραν μεί
τεῖσθαι· δ ἐμμονή· δπολουγδδε πρόδρα·
χελιος· ἐστάθμα· δυσνομοῦμεν· δδ ασία· ἀγάθη·
ἐπιδε δ' τα τοιαῦτα, οἱ φιλικὸ δναι φιλόφιλον· φίλε
ταιρον δ' φιλόξενον· δ' φιλόνεον δ' φιλόκαλον· ἀδικί
τα τῶν ἐπαινεῖν· δι' ἀπεδεκάμας· δι' ἀ ἐμοὶ τιάσ
θαι· ἀ μὴ τα τὰ τιᾶσθαι δ' πολλοῦ δοκεῖ αὐτοῦ·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0327
gefördert durch
Baden-Württemberg

μακραν

φ'.

φιλιας

ἡ ἥλιε. ἀστοδαῖοι πεδυκλύειν δόξουσι. τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ γῆν
τοὺς δύνοντας. ἢ ὅτι μὴ πολὺ μόνον ἀλλὰ καὶ
λοῦσιν. οἱ δὲ ἐν τῷ πόντῳ αὐτῶν ἐπιλυμαίνονται. Διὸ
καὶ ῥιπτοῦσι. καὶ ἐκβάλλουσιν ἀπὸ τῶν πλοίων. ἵνα μὴ
σὺν τοῖσιν ἐσθίωσι. καὶ πίνωσιν ὁμοίως
πάσχειν. καὶ τοῖσι σιτίοισι χρῆσθαι τοῖς ὁμοίοις. ὃ
καὶ τοὺς βιοπαθοῦντας οἰκονομεῖν. ἐν ἀγρῷ τινὶ
τῶν ὁδῶν ταύτῃσιν ἐπὶ θαλάσσῃ. ἔστι δὲ ἃ
ἐπὶ ἐφικέσθαι μόνοισιν ἀστοῖσιν ἐπὶ θάλασσαν. ἐπὶ
δὲ ἐπὶ κλίμασι μέγα τόρον. ἐπὶ δὲ ἐλαιὼν τόρος λέ-
γει. καὶ χάος μὲν ἐπὶ λίχεόνος ἐν ἄλφοσιν. ἐπὶ δὲ
ἐμέσαι. τὴν δὲ σελήνην μὲν ἐπὶ λίνα θεοῦ
ἐπὶ ἐπὶ τόρον. ἐπὶ δὲ ἐπὶ λίχεόνος ἐν ἄλφοσιν. ἐπὶ δὲ
καλέουσι. ἐπὶ δὲ ἐπὶ λίχεόνος ἐν ἄλφοσιν. ἐπὶ δὲ
ἐπὶ λίχεόνος ἐν ἄλφοσιν. ἐπὶ δὲ ἐπὶ λίχεόνος ἐν ἄλφοσιν.
ἐπὶ δὲ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0330

gefördert durch
Baden-Württemberg

2

ἀ[ν]ωνιστὰς ἀσκοῦν· ὡς ἐοικὸς τοῦτ' ὄντας ἐφάμιλλα
ἔχειν τοῖς τοὺς πόνους ἐπιτηδεύουσιν· ὅτου δὲ ἕνεκα τοῦτο
μᾶλλον δρῶμεν ἢ ἀτελοῦσιν· τοιοῦτόν τι καὶ τοῦτο
ἀναγκαῖον· τὰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν
τοῖς ἐναντίοις πόροις· διὰ δὲ τοὺς ἀσκητικοὺς
λόγους εἰς ἄλλον καιρὸν ἀφετέον· ἐπεὶ δ' ὁρῶμεν ἐν ἅπασι
τοῖς ἀγῶσι τοὺς ἀθλητὰς ἐπὶ πλεῖστον ἑαυτοὺς ἀσκοῦντας·
ἵνα δὴ μὴ ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀλλοτρίως ἔχωσιν· καὶ
ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις οἱ μέλλοντες ἱκανῶς ἀγωνιεῖσθαι·
πρῶτον μὲν ὅλως εὐσεβῆ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνον
ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁρίοις χαίροντες· εἰδότες μὲν γὰρ
τὴν τοῦ κρείττονος πρόνοιαν ἅπασι παρεῖναι· καὶ
ἐν πολέμοις καὶ εἰρήναις ἀσφαλῆ· τοῦτο δὲ ἐκ τῶν
περὶ τὸν θεῖον λατρείαν ἐπιτηδευμάτων· τιμὰς
θεῶν ἀπονέμοντες· ἀνθρώπων μὴ ἐφιέμενοι τῶν ἀλλοτρίων·
ἐν τοῖς θεοῖς ἐλπίδα· καὶ τοῖς μὴ
ἐλπίζουσι· τοιοῦτον γίγνοιντο πρὸς τοὺς γονέας· οἵους ἂν
ἕκαστοι βούλοιντο αὐτοὺς τοὺς ἑαυτῶν παῖδας· φύσει
τοῦτο πρὸς τὸ φιλεῖν μάλιστα· καὶ τὰ πρὸς τροφὴν
ἀναγκαῖα· τὰ μὲν ἐκ τῆς γῆς· τὰ δὲ ἐκ τῶν ὑδάτων συμφόρους· τοιούτους δὲν
τοῖς παισὶν· ἡμᾶς τοὺς γονέας· εἰκὸς πρόνοιαν ἔχειν·
καὶ τέκνα τοιαῦτα· ἐκ τῶν γονέων· καὶ τελοῦμεν ἐκ τῶν
ἐναντίων· τοῦτο μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἀπρονόητον· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
ἐπιλήσμονος· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ μανικὸν
μον· ἀγαθὸν· δικαιοσύνη· σοφοσύνη· τοῖς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0331
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0332

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0334
gefördert durch
Baden-Württemberg

Ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐναδόκησε μὲν δοκοῦντ᾽ ἐναδόκησε μὲν δοκοῦντ᾽
ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὸν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὸν ἀνδρὸς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0336

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0338

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0339

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0340

gefördert durch
Baden-Württemberg

χοντ[illegible]τὸν· ὁ δὲ ἀνὴρ τοῦ βίου τοιαύτην τὴν
κατάστασιν ἐποιήσατο· τοῖς μὲν γὰρ ἀγροὺς καὶ
τετράποδα ἐκτήσατο· καὶ πολλοὺς ἐχορήγει πο-
νοῦντας· πολλοῖς δὲ καὶ οἰκίας ἐποίησε τοῖς ἐξαι-
τοῦντας· τοῖς δὲ καὶ οἰκήματα φαιδρὰ τοῖς δεομέ-
νοις δὲ τοῦ τροφίμου τοῖς ἀφόρους τοὺς ἀγρούς·
τοῖς δὲ καὶ τὸν μόνον φιλοδωρούμενος δὲ πολυμε-
ρῶς· ἢ πολλοῖς τοῦ βίου πολλὰ ἐλαφρύνων·
ἀφθόνως δὲ πᾶσι χορηγῶν· διπλοῦς ἦν τοῖς τοιού-
τοις πολλαπλοῦν· μὴ μόνον ἑαυτοῖς αἰμασσόμενον·
καὶ τῆς τύχης ἦναι τοῦ θεοῦ δούσης· ἵν' μὴ μόνον
μακαρίζωσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ ἀφθονίᾳ· ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τῇ τῶν ὄντως ἀγαθῶν κτήσει· τῶν θεοῦ τε καὶ
ἀνθρώπων· ἵνα καὶ ἀνδράσιν ὁ πλοῦτος ἐπὶ τοῖς οἰκείοις
μὴ ἐπαίρηται· ἀλλὰ τοῖς φίλοις καὶ
ἐπὶ τῇ τῶν ἀγαθῶν κτήσει· καὶ τῇ τῆς ἀρετῆς
ἐπιμελείᾳ· καὶ τῇ τοῦ θεοῦ εὐμενείᾳ· ὡς ἂν πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὸν θεὸν ἔχοντες· καὶ τοῖς ἀνθρώποις
μὴ ἐπαχθεῖς ὦσιν· ἀλλὰ καὶ ἐπιεικεῖς· καὶ τοῖς
ἐν πενίᾳ ἀνδράσιν ὁ πλοῦτος ἐπὶ τοῖς οἰκήμασι
μὴ ἐπαίρηται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀγαθῶν κτήσει·
καὶ τῇ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελείᾳ· καὶ τῇ τοῦ θεοῦ εὐμενείᾳ·
ἵνα καὶ τοῖς πένησι τοῖς ἐν ἀρετῇ βεβιωκόσι
καὶ τοῖς

ὁ τοῦτο ἐλέησον τὸν δοῦλον σου ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ τὴν ἀνομίαν μου ἐξάλειψον· ἵλεως γάρ σοι ἐστὶ τούτου τοῦ ἐπιμελήσασθαι τοῦ τοιούτου ἀμαρτάνοντος ἐν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ.

Τέλος

ξ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0343

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0344

gefördert durch
Baden-Württemberg

φρωϊχος κορυνηλϊαγῶ, ᾧ πραπηδιν:

Τ ωὐτῷ δ' ἄλλως οὐ ταυδάν θαυμάζων, ὡ διαφρον
τὴν ἄπαδιαν ὁ δὲ ἐνέτυχον τε ταυδευθεὶς· ἡ δὲ
ἡ τοῦτο θαυμάζας ἔχω τὸ δι' ὡ τῶν καλλιδοκιμ
ὀνομάζων ἡρίων, ταῦτα ἀφανιδὸς οὐ τὰς ἀδο
νίμους τῶν φωνᾶν ἀθροιθείας, τὰς μὲν ὄλους ἐξε
νόμιζαν ὧν δι' λαβδν· τὰς δ' ὅτι πολαζούσας
μᾶλϊδα ἡ τῶν δ' χαλινδϊαὶ ἐξεῖν ταραπτούσας, ἢ πολ-
λῶν αἰχμῶν ζῶν δαλούσας· ὅλαν θαυνάνδέσι ὡς πρὸ
ὃ δ' ἄλλο δι τῶν νεαλα ταυδάν, ὡς τιν' ἄπο τε τοῦ
κότου τῆς δ' χαίας φωνῆς, ἢ ἐ τοῖ τῶν ἀμαθίαν καλα
φεύγοντας, τε εἰζουσῖ λῶν δ' τυρας τινὰς τοῦ τρο
ρῆ θαι τῶν τῶν ἀρχαίων τὰς δε τὰς φωνὰς· ἡμᾶς
δ', ὅ τρὸς τὰ δϊ ἡ μαρτη, μὴ ἀφορῶμ· ἀλλὰ τρὸς
τὰ δο κι μώτερα τῶν ἀρχαίων· ἡ γὰρ αὐ τοῖς ἅπις
ἄρχαιον τροφθή, τε τέρως δ' ἐθέλοι δι αλέγεα
ἀρχαίως ἢ ἀμφι βως, τὶ νες οχλως ἢ ἀπλῶς καὶ
ἁπλῶς, δέξαι ν' τὰ αὐ τὶ τῶν τοῦ συμφοι μὴ
γενόμενοι, τῆς ἀμφ' ἄνος γενέθαι μοίρας· ὅ γὰρ-
τις ἀθλϊος ὡς τὸ ἄν αχρὸν τοῦ καλοῦ τροτιθέναι·

δρωσο·

Ε κουτὼ ὄχρηὶ λέγαν, ἀλλ' ἐθελουτὼ· ὁ τοῦθος ἰθμουτεῦ-
δ' ἀὐ τοῦ σ μηδὲ τοτέφθης· ὁ τι δ' ἐὰν δὲ· ἰκε σ θεν
ἢ τοῦτο ἀδο κί μον· ἰκε τέ φα δε· ὑ τοῦ δ' γμα· ὅ δε ὠναμεῦ-
τοῦτο ὀρθῶς λέ γε ται· τὸ δ' ἀ δ' γμα δ': ὠ ναμεῦ- μενον.

Paradigma.

μέχεις.

ἀποίνας.

ἐμπύφ.

ἀχαρίϊστον.

χαρίϊν ἀδέναν.

ἄρτι.

τόμαχος. κ

Τόμος.

ἀμεῖναν.

ἀποτάσσομαι.

σημαίνω.

διωρεία.

φλεγμαίν.

ἄνθρακας.

ὤναστο. ὤνατο. τοὐτἀεὐδόκιμα διὰ τοῦ ᾱ. τἀγαθὰ ἀρχαῖα διὰ τοῦ η̄. ὠνήμην. ὤνηστο. μέχρις καὶ ἄχρις σωτῶς εὐδόκιμα. μέχει ἢ ἄχει. ἀποίνας. τροποίνας. ἐξείνας. κατίνας. τοὐτἀεὐδόκιμα ἀνὰ τοῦ ε̄ λεγόμενα. χρὴ γὰρ σωτῶ ε̄. ἀποϊέναι. ἐξιέναι λέγειν. ἐμπύφημος μὴ σαφῶς λέγε, ἀλλὰ μὴ τοὐφήμου. μὴ κατὰ τοὐσελαῦ τοῦ. ἐμχαρίϊστον γὰρ τῶν δοκίμων ἔνιοι, ἀλλὰ χαρίϊν ἀδέναν. ἄρτι ἥξω μηδὲ τοτὲ φάσης ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ τοῦ πρωϊχμῆ. ἄρτι ἥκω. ἄρτι ἀφικόμην. τόμαχος μὲν ἐστὶν ὁ πλακοῦς ἐρφτὶς. ἀλλὰ τόμος μὲν ὁ πλακοῦς, ἡ δὲ τόμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύος. ἀμεῖναι μᾶλλον φασίν, ἀλλ' οὐ ῥητέον ἀμείνω ἀσθαι. τἀγαθὰ ἀρχαῖα, εὐδόκιμα. ἀμείνους ἀμείνω ἀσθαι. ἢ μᾶλλον ἀμείνω μᾶλλον. ἀποστάσσομαι σοὶ ἐμφύλου τοῦ. χρὴ λέγειν ἀποστάζομαί σοι. ὅτων ἢ οἱ ἀρχαῖοι εὐθείσης τὰς λέγοντος, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλλοτρίων τὰς ἀλλοτρίας. σημαίνω. σοὶ μᾶναι. καθάρας ἐναλθρᾶν. καὶ ταὐτὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀρχαίων χρῶνται διὰ τοῦ ᾱ. λέγομεν δὲ διὰ τοῦ η̄. σημῆναι. καθῆραι. θερμῆναι. διωρεία. διωρεὰ ἑκάστως ἀδόκιμον. ἀντὶ τοῦ δωρεά. τροθεσμὲ ἐρῆς. φλεγμαῖναι. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ η̄. ἄνθρακας ἐλαίω, ἢ ὄξει, ἢ ἄλλῳ τινὶ λέγουσιν ἀρχαῖοι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0346

gefördert durch
Baden-Württemberg

τολμῦ ἀμαθῶς· δθ γὰρ σῖδν αγλείδν· πειεάσαι· πειεάσαι·
ἀλλοκώτως· ἐχρῶν᾽ ἐσθίασευσθ λείδν· ζπῖλ᾽ σπῖλος·
ἡ ζοῦτο φῦλαπίου· λείεσε᾽ωιλις· ἀνάλδνβιβλῖον᾽ ἀνάλδν·
διὰ ζοῦ ἐπρου χωμῦσον· ἀλλὰ διὰ τδν δύο ἀὼδ
λδν· ἐυκοίτδ· ἡ ζοῦτο ἀσσζέσου· πιοῦμαι πιοῦμαι·
ὀμῶρθως ἐρᾶς· τοῦμαι γὰρ ἐςὶ τὸ ζχαῖ· ἡ ωιό- Dionisfero.
λιος ἀὼ ἀ ζοῦ ῦ· διὸ ἀν δὲ ὁ φῖλόζοφος σωὶ λῶ ῦ
λείων ἀμῶ ταὼν· ἐ ἰλη σῖαι· καῖόρῦμαι· ἄγρ· ἄλη πλέι·
ἀλλὰ δῖ᾽ σλασίας ζσῖ ωφωνῶ· ὡς σῖ ἀθ ωαῖ·
ἀλῆλα σῖαι· ἄγρώρυμαι· ἀσελεύσομαι· ἀπελεύζομαῖ·
ζωσσῦ φυλαπίου· ὅ ζι γὰρ οἱ σὸ κῖ μοιρῖ᾽ ἡ ζοῦ,
ὅ ζε ἡ ἀρχαῖα ωωμωσῖ· ὅ ζι σλατων μέχρῖ
τῖ φωνῆ· ἀν τί δὲ ἀὐ τοῦ ζὸ ἀ πα μιχρῶ· ἡ ζοῖς
ὁμοφδέσῖν ὠ ζωῖ τως· ὠ μονζ τελέως ἀν θρω· ὠ μονζ
χρῖ γὰρ ὸ μαῖμονζ λείδν· ἀλ ναϊ νόν ἄς μα ἀλ ναϊ νᾶς μᾳ
ὄχρῖ λείδν· ἀλλ᾽ ἐν ζοῖς σύοῖν ἀλ ναϊ νόν· τῷ
χαϊ νόν· μ ηρόν ὕδωρ οὐ σαμῶς· ἀλλὰ ζορός ηῆ ὕδωρ·
φ ρυτον· ἄμ ρα φῦσῶ· ποῖ ἀ ζα ουῖ ωσῶ λα᾽ ποῖ ἀ πα
ζσ τεμ᾽ ῖ ῦ ῖ· ζοῦ δὲ ἄ πα, δι ὰ ζοῦ ῦ, ἀμ φῖ· ἐ μῖ ο ῖζ·
τημα· ἐν δὲ τῶ ῦ, ζοῦ δῖ ανρῖ βᾶς· ἐ μῖ οτζ
καταμη δέν α πρὸ ζοῦ νᾶ σης· ἀλ᾽ ἐξ ἐ μᾶ νου· ·
ζ ωϊ ναμῖ᾽ νᾶ σης ἀὼ τί ζοῦ ζο τε· ἐ ζῖ γὰρ ὥρας ζωϊ ναμῖ᾽ νᾶς μᾳ·
ζ ωτῖ νου· οἱ ἀ ζοῦ τος τῖ νὸς ζωϊ ναμ ἄ ζοο δη
μῶ νᾶς· ἐ λῦ νᾶ σης μῖ β᾽ ἡ γ᾽ ἡ μέρας, ὀρθ
ῶ νᾶς· ἐ λῦ νᾶ σῶ ζῆ· ἡ ζοῖ μεσημ βρῖ αν, ὀρθ
ῶ ρθῶς· ·

ὀρθρῖνος. μεσονύκιος. ὄμφαξ. θηλὸς.

ὁ ῥηθεὶς ὁ σὸς ἀλλ' ὀρθεῖος, χωρὶς τοῦ μ: μεσονύκιον τὸ
θηλυκόν: ἡ ὄμφαξ· ὁ ζωλος· θηλυκῶς δέον, ἀνάρ
θρως: ἡ θηλὸς σὺ μᾶλλον τοῦτο λέγοντα ἁμάρτανουσιν.
ὀπτὸς ὁμοίως τὸ ὀρθεινός, ἢ ζυτὸ ἁμάρτημα· χρὴ οὖν
διὰ τοῦ μ, ὀπτός· τοῦτο δὲ διὰ τοῦ π γράφεται· ἀδοκί
μητος, ἢ ἀθέλητος· ἔστι γὰρ οἰκεῖος δοκοῦντος· τὸ
δὲ δοκεῖν ἐστὶν ἀεὶ τὸ μὴ πρόσφορον φρονεῖν· ἐπιθυμῆ
χρὴ οὖν λέγειν ἀεὶ τοῦτο σοὶ μὲν δοκεῖ ἄναγε· φανὸς
ἐστὶ τῆς λαμπάδος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐστὶ τὸ ὑπὸ φαλλὸν λέγειν·
τὸ δὲ λιχνοῦχον λέγε· τὸ νῶ, διχῶς· λέγε· ἀλλὰ
μᾶλλον διὰ τοῦ α· ἐνχρῶνου εἰ ἀσφαλῆ· ἢ μᾶλλον ὡς
νῖκον· σκίμπους λέγε ἀλλὰ μᾶλλον φαλβὸς ἐστὸς· ἐρέ
γεσθαι ὁ ποιητής· οὐδὲ ῥεύγεσθαι οἶνος βαρύς ἐστιν· ἀλλ' ὁ
τοιοῦτος ἐρυγγάνεσθαι λέγε· ὁ φάρυξ ἀρσενικῶς
μᾶλλον τοῦ χαρμος λέγε· ὁ δὲ ἀπλῶς ἡ φάρυγξ· ἀνθα
πάζεσθαι λέγε· μᾶλλον ἀναπαύεσθαι· ὑγιὲς οἱ ψευδα
πιστοί φασιν, ὁ μᾶλλον ὅμοιον ἄναγε τῷ θηλάσεως ἢ τῷ
θηλῆς· τὰ λευκὰ τὰ λέγε ἀμαρτήματα τῶν τὰ
τοιαῦτα δοκούντων λευκαίνειν· ἐπεὶ γὰρ ἀρχαιότατον
ἔθος ἐλέγετο μᾶλλον τοῖς ἀρχαίοις ὠνήθησαν ἢ νῦν τὸ
δόν· ἀλλὰ σὺ λευκαίνειν λέγε· βεβίασται ἡ πόρνη λε
πτόν· ἀλλοὺς ὡς τινων ἢ τῶν ἐφθαρμένων·

ὕσπληξ· ἡ ὕσπληξ λέγε· ἀλλοὺς δὲ ὕσπληξ· ἰλυσὶ οἶνου γὰρ
ἰλὺς· θωρακίζε.

τοῦ αμοῦ μ᾽ μαρίλυς· ὁ ἴνου δὲ τρύξ· ἡ νόσος αθμὴ: κό
εἷον ἢ κοειδίον, ἢ κοείσκη· τὸ δὲ κοραίσιον δ᾽: κράξ κόειον.
ξηρός· ὁ ἀρρώξ, δύο ἐχθ ἀμφλήκαλα· κωλύφιον κράξ.
μελάτης κωλώα δ᾽: καποδαιμουάνου λωσοίνοθς κωλύφιον.
ἀτλικίζουλαν. ἀθλωαῖοι γὰρ διάβυᾶ, καποδαιμον καποδαιμο.
λάτους· ἡ θαυμαζαῦτις, τοῦς εὐδαιμουάν μὲν
λάτους ὃν, δ᾽ κὲ ὁ δ᾽ εὐδαιμοναῦ· ἡ τοῦς εὐδαιμο
νοῦς μὲν λάτους ὃν, δ᾽ κὲ ὁ δὲ καποδαιμονοῦσιν· ἀγα
καποδαιμονώδη ν: • κόρημα χρὴ λάτδν, δ᾽ χὶ δρον· ἡ κόρημα.
κορδν ἡ δρακορ᾽· ἀλλὰ μὴ δρους: ἀφῆλῖξ λάτους ὃν ἀφῆλῖξ.
οἱ ῥήτορες· ὁ ὧν λυτίον γὰρ ἡ δλ, χρεώντας· τὸ γὰρ πρ᾽
βύτερον, ῥητέον ἀφήλῖμα· οἱ δὲ ἑτοῖ ὁῦ μὴ δέτους τ᾽
ἐννόμου ἡ λικίας χρεώντας: ἑτοῖ προτοῖ αζδν· ἔστι ἡ ἑτοῖ προτοῖ αζ.
τοῦτο δῖ ἐφθαρτας· καὶ τοὶ λάτους ὧν φλυδάζας τῶν ἀρχαίων
τοῦ δοῖ αζδν: προνόπλδν λάτους ὃν. τὸ δὲ ὄνομα προνόπλδν.
αὐτοῖς προνοπλὶ δικέξῖ. βιβλῖα γραφος, δ᾽ λωλέτους
ἐν ξοῦλλαβᾶς ἡ δῖ ἀβῦᾶ· δ᾽ χὶ τὰ δασῦ λαυβως δῖ ἀτ δ᾽: •
Βασιλῖον λάτους ὃν οἱ ἀρχαῖοι· δ᾽ πρὸς βασιλῖος μ᾽ Βασιλῖον.
ἡ ῆς πρὸς: Βοΐδῖον· ἡ βοΐδῖον ἀρχαῖα ἡ δόῖμα· δ᾽ χὶ Βοΐδῖον.
νούδῖον· ἡ βούδιον δῖ ἀβῦ ῦ: ὁ σμὶ λάτδν δῖ ἀ᾽ λοῦ σ᾽. ὁ σμὶ.
δῖ ἀ᾽ λὰρ τοῦ δ᾽ ὁ δσμὶ ἰ᾽ ωνων· πλ᾽ αγομδοῶξ ενοφῶν,
δ᾽ λὶ ὠπεῖον δῖ αλαῖον λάτους ὃ δσμὶ: Βελόνη· καὶ Βελόνη.
βελονοπόλης, ἀρχαῖα· ἡ δὲ ῥαφὶς λίς ῖν, δ᾽ καὶ λὶς
ἰνοίη: ἄκμης λάτους ὃν οἱ πάλαιοι δ᾽ χὶ πὶ ΤΗΣ· ἡ πρὸ ἄκμης.
ΤΗΣ· ἐ ῖ μὴ ὰ ἄκρις πλ᾽ ἄρῖσοφανὲς ἐν δαιλογλύφοι

ἀγαθὸς· ταύζουσι δὲ καὶ ἡ ὁδοῦ ὑποδήκας· ἢ μοσύνον ἢ τοίσι. ζυνδὲ λάγε ἀπὸ τοῦ μᾶλλον· ἀγαθὸς μᾶλλον λάγε· μὴ ἀγαθώτερος· ἢ δὲ τοῦ ἀγαθώτερος, ἀγα

ἀρχῆθεν· θὸς μᾶλλον· ἀρχῆθεν ποιεῖ τοὺς λέγουσιν· ἰὼν δεκαλα λογάδην ποιεῖ τὸ δὲ μᾶλλον, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς· γα

γαυλίζειν· ρεύζειν δὲ τὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πολλαχοῦ λέγουσιν ἀθρόως οἱ·

γαργαλίζειν· ἢ καὶ τὸ ἰὼ γαστρὸς πίπτειν· γαργαλίζειν διὰ τοῦ γ λέγε· ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ δύο ββ, γαργαλίζειν· λαχίστου ζῶντος

γέλινον· λέγουσι θᾶττον δὲ· γέλινον λεγόμενον διὰ τοῦ η· ἢ μᾶλλον διὰ τοῦ ε· γέλινον· γλωσσόκομον· ζύγιον μὲν ἐστὶν ὑφ' οὗ

γλωσσόκομ. βέβηκεν, ὑπὸ δὲ χοίνικος ἔχει· ὅτι φθαρμένως λέγεται τοῦτο ἰὼν τοῦ· ἐχρῶντο γὰρ γλωσσοκόμοις λάρναξιν· ὥστε ὡς

βραυτίον· ἀπὸ τῶν ἀρχαίων· βραυτίον ἢ ἐνταῦθα ἡ ὁδὸς μᾶλλον λέγεται· βραυτίον δὲ ἡ ἐλλιπῶς φαίνεται· πολλαχοῦ ἢ

γρυλλίζειν· ὁδοιπόροις ἢ οἱ ὁδοιπόροι, βραυτίρον· γρυλλίζειν διπλοῦν ἐχόντων ἰὼν ἀμφιλίαν ἐν ἢ τροφοραὶ ἢ ἰὼν σι

μαγνοῦ· ἐν μὲν ἢ τροφοραὶ, διὰ δύο χι· ἐν δὲ ἰὼν σιμαγνοῦ, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλλίζειν

ἐστὶ ἰϊδιάζον, ἐπὶ ἢ ἰὼν ὑῶν φωνῆς· οἱ δὲ, γρυλισμός· νῦν τοῦτο ἐπὶ ἰὼν φορτίων ἢ ἁρμονίας ὁρ

χουμένων· ἐφ' οὗ γρυλίζειν, ἢ γρυλισμὸς οὐδὲν, ἀλλ' ἢ γρυλλισμός·

γομφύλη· γομφύλη, ἢ ἐν ἰὼν δὲ ἀμφιλίαν· οἱ γὰρ παλαιοὶ, ἐπὶ τοῦ τρομφύλου ἐτίθεσαν· οἱ δὲ νεώτε

ροι ἐπὶ ἢ ὑὸς ἰὼν ἀλλαντοπωλίου γομφύλιος καλουμένης· λέγεσθαι δὲ ἐπὶ τοῦ λαχάνου γόγγυλις, ἀλλὰ μὴ γομφύ·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0350
gefördert durch
Baden-Württemberg

ωαὐτοτελῆλέγε. ἀλλ' ἔνια τοιαῦτα ἀπαθῆ· γενέσεια γὰρ θεσπεσίαν ἐστὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. γε γένεσια γὰρ ἀθηναῖοι ἑορτὴν λέγουσι τὰς γενεθλίους ἡμέρας. ἢ γενέθλια. ἀργὴ ἡμέρα μέλε. ἀλλ' ἄργος ἡμέρα. ἢ ἄργος γιὼν ἢ λάλοι τὸ ὁμοίως. πνίγος ἀμαρταίνουσι τοῖς οἰκοκυροῦσι τοῖς ἐργαζομένοις. ἐπιθύνουσι γὰρ τοῖς ὁμοδούλοις ἢ λάλα ἀπαύστου οἵ γε πνιγηρὰ καλοῦσι. ἀπορίθωας. ὁ πλοῦτος ἁμαρτήμα. ἐπεὶ γὰρ λέγεται ἀπορίνασθαι. ἢ δεῖνα ὅλιγα ἔχω εἰς θῶας σημαίνει. ὥστε δοκεῖ ἢ δὲ ἐνδεὴς αὐτῶν ὑπερίθωας. ἢ δεῖνα ἢ λαμπὸν ἐλαφρόν. δοκοῦσι τοῦτο, ἐπεὶ μὴ τοῦ ἀποδοκιμάζειν ἐρωτηθέντα ἀπορίνασθαι λέγει. ἐπεὶ δὲ τοῦ διαχωρίθωας, τὰ ἀπορίθωας. ἀπρᾶγος. ἢ δὲ τοιοῦτος ἁμαρτήματος ἐστὶν ἀπραγής. ἢ ὅλιγα ἐπιτηδεύει ἐστὶν ὁ ἀπρᾶγος. ἢ δεῖνα δὲ τοῖς ἡμέροις συλλαλούμενον. ὁποῖα περὶ τῶν ἀναλεγόμενα φειδίου τὸ φειδὸν μάστιγα. φησὶν. αὐθημάστιγα φειδὸ τίθυμαλον. ἢ σφαῖρον. πρὸς αὐτὸ ἀσφαῖρον. ἢ τι σοῦτε ἐνάτοσον αὐθέξιος ἐννηβ. ἢ φλοῦν ἄφθονον. ὡς τε σφᾶναι τοῦτο τοῖς ἀμελέσι. ἄτοπα γὰρ ἀκαλαλούμενα φείδια, οἱ δὲ νεωτιθέασιν ἐπὶ τοῖς ἁμαθῶς. τῶν μὴ λαχάνων αἱ ἄνθαι, ὁρμενα καλοῦσιν. ἢ ἐξορμενίζειν, τὸ ἐμβλασαίνειν ἢ ἐξανθεῖν.

γενέσια.
γενεθλίους.
πνίγος.
ἀπορίθωας.
Timotheus.
ὁρμενα.
ἐξορμενίζω.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0351
gefördert durch
Baden-Württemberg

λέγεσθω ὁρμενα ἀλλὰ μὴ ἀσπαρτους· ἀδύνατα
ἄσβολος [ῥᾳδίαν· ἄσβολα μὴ λέγε· ἀλλὰ ἄσβολος· α
ρωσον ἐστιν ἀκούσης λινὸς λέγοντος, κέλευ
θος ἀπόρησον λέγειν· ὅτι οὐδὲ σωφρονλέγουσιν.
ἀπόρημα· ἀλλὰ ὁρμενα· καλῶ προν· θερμόλης λέγω.
καλῶς· ἀλλὰ μὴ θερμασία· ἄθαλος λέγε ἀφθόνως.
ἄθαλος· ἀλλὰ μὴ ἀθαλη θηλύκως· ἀτάλη τὴν φανε
ρὰν λαμπάδα μὴ τοῦτο λέγων ἡθέσθω· χρὴ ἀλαλὰς λέγειν
ἀλαλὰς· ὡς τὰς ἄλλας· πολυμελῶς δὲ ἐλαλὰς λέγοντες. Ἀλκιμος
ἀλμαδόν· ἀλλὰ ἀλμαδὸν ἐλαύνειν χωρὶς τοῦ ι· γρηγορῶ. διὸ καὶ ἐγρήγορα
ἐγρήγορα· γρηγορέσθω· χρὴ γὰρ ἐγρήγορα λέγειν· μὴ ἐγρή-
αὐθέντης· γορ̄· αὐθέντης μὴ τὸ τελοῦν τῆς, ἑαυτοῦ δὲ αὐτο-
κτόνος· χθρὸς φονέως· αὐτόχειρ δὲ ἴσθι, ὁ ἰδίαν σῶν θέ-
λων λυτρώσασθαι χεῖρα καὶ αὐτόχειρ, μὴ τὸν ἑαυτῷ πόθ-
μαστῳ· ον μὴ γὰρ λέγουσι· μὴ δημοσθένης αὐτόχειρ λέ-
γει· ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἐαυτῷ αὐτόχειρ· μαστίγωθῶ· λέγε τὴν
μαστιγωθῶ· ἐν τοῖς δικαστηρίοις· μὴ ἐν τοῖς συμβολαίοις·
μαστιγυνθῶ· ἀλλὰ σὺ μαστιγυνθῶναι λέγε· καλλίγραφον
καλλίγραφον· δὲ ἀλειλυμένους λέγουσιν ἔνιοι· συδέφας καὶ
ἀσκάλογραφος· λογράφον· ἄμμων· ἀντὶ τοῦ ἔλι· ξενοφῶντ
ἄμμων· λέγουσιν ἄττικῶς αὐτὸν κεχρῆσθαι· συνδέφυλα-
κτον· λέγε δὲ ἔλι· ἕπτω· μὴ ἕπτον, ἐχθρὸς
ἑπτός· βάβδα· ἑπτὸν οὕτω συνῆπται λέγε· ἀ ἑπτὸν
ἑπτάς· μὴ ἑπτάν, ἀμφοῖν δασέων ἑπτάν ἑπτάς

γαρχρυλέγει· ἀναλέλαμπερός ὁ ἥλιος· ἐπὶ τοῦ ἀνατέλλ.
ὁ ὠὼν ἢ ὁ ὡρίων· ἢ ἀλλοίως ἀναλάμπει ὡς καὶ τῶν ἐπιτέλλ.
ἡλίου ἢ ἵππος λάμπει τοῦ λευκοῦ· ἐὐκαιρος γάλε ἐὐκολῆς
πλέον· ἀλλ' εὐκολῆς ἐλέγετο· ἐξεστι πολλῆς λέγουσι ἐλέγετο.
γινομένου, οἱ ὁμοίως ὁμοίου δὲ ἐξαίφνης· οἷον
ἐξεστι πολλῆς τοῦ πολλοῦ· ἀλλ' ὅτως· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι
ἀνάλυσις ἐξ προθέσεως, ἐστι πολλῆς· ἔνδον φάσ-
χομαι βάρβαρον· ἔνδον γάρ ἐστι· ἢ ἔνδον φάμι δό- φάσω τοῦ δ'-
μιμον· ὅθεν φάσω τὸ ἔρχομαι λέγετο· ἔσω δὲ χομαι:
διαβίβασον μέρος· ἀλλ' ἔνδον διαπείβω· καὶ ἔνδον δια
κληρονομοῦντος· ἀχοῦ ὡς ἡ ἀρχαία χρῆσις· ἀλ- πείβω: ὡς κληρονομ
λα μὴ κληρονομοῦντος· θρίδακα πρόδοτος ἰω- οῦντος.
ζων· ἢ μᾶλλον θρίδακα οἱ νεώτεροι· φασὶ κοσμεῖ θριδακίν:
γὼ αὐτόν· ἐστὶ κλίνη τρογρικὸν καὶ κλίνη τὸ· ἐστὶ κλινη-
ἐστὶ δόξον τὸ πρὸς δυσμὰς μὴ ἐλαττίζόμενον δόξ- τικόν· ἐστὶ δόξον·
ἀχὼς οἱ ἀμαθεῖς τὸν ἐστισμόν· μαλλὴν ἰωλῆς μαλλὴς·
μῆς ἢ πρὸς μᾶ· λέγουσι δὲ οἱ ἀρχαῖοι· ἀλλὰ τὸ θ' ἰωλῆς·
μαλλιῶν δὲ ἢ μαλλιόντων μᾶ· ἀμαθὲς ὃν ἰωλῆς μαλλιῶν ἐστὶ τῆς ἡθυς λέγετο· ἑκατὸν ἑκατόν·
χρὴ λέγειν ἀχὶ ἑκατόν· ἀλλὰ ἡ μαρτυρα τὸ χθὲς·
ἐστὶ τῆς δ' ἀνδρὸς ἥμισυ ὅλου χαιρέτω· καὶ δὲ καλλιω-
λεκρον· καὶ δὲ κρανολεκρον ῥητέον· ξυμφέρει γὰρ
ξυμφέρειν ἢ ἀνήκειν· λέγουσι δὲ ἅμα νον· μονο
φθαλμον οὐρητέον· ἑνὶ ὀφθαλμον ὀφ· καὶ μονό- ἑνὶ ὀφθαλμ.
φθαλμον δ' ὃν ἑνὶ ὀφθαλμον· ἑκὼν ἑκουσίως. ἑκὼν ἑκουσίως.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0353
gefördert durch
Baden-Württemberg

θις λόγος περὶ τοῦ ἁμαρτήματος· ἔνθα δὲ μὴ δῶσιν
θῆς τὸ περὶ αὐτοῦ· ἢ ἐπερὶ αὐτῶν θήσας, ἐκ τῶν
τοῦ ἔωνημαι τοῦ πϛ· ἔνθα δὲ ἂν ἀπολύτρια
σθαι, φύλαττου θαπρόν· οἱ ἐώνημαι οἰκίαν. ἐν
ταῦθα ἐγχωρεῖ τὸ ἐπεῖ αὐτῶν· οὕτω χρῆσαι ἐπρι
αὐτῶν οἰκίαν· τὸ δὲ ἐλήλυθα ἐώνημαι οὐσιαστι-
κὸν ἢ ἄρρον· ἐν ταῦθα δὲ ἐγχωρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐπεῖ σθαι·
ἢ μᾶλλον τὸ ἐώνημαι δοκίμου· ὅλως κατὰ τοῦτο τοῦ ἐώνη
σθαι αὐτῶν· τὸ δὲ ἀρχεῖ τὸ ἐπεῖ αὐτῶν ἐστιν, αὐτὸ ἐστι
ἐώνημαι αὐτῶν: παρασίτους γὰρ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι
τοὺς ἐπὶ σίτους ὡς νῦν· ἀλλὰ κόλακας· ἢ ὅτι μάλ-
κόλακος βιοῦντων ἄνων: εὕρασθαι οὐκ ἐρᾶς πρὸ
τοῦ ὀξυτόνως διὰ τοῦ α· ἀλλὰ τοῦ ὀξυτόνως διὰ
τοῦ ει εὑρεῖσθαι: ῥαφανον ἐστὶ τῆς ῥαφανίδος
μιᾶς· σημαίνει δὲ τὸ πράμβιον: εὔνους καὶ
μισιμιλεῖς· ἀλλ' εὐμοίκως: εὐηθύτατοι δὲ νῦν
τοῦ εὐηθεῖς· διαφέρει δὲ μικρὸν γὰρ τοῦτο ἐστιν· ἀθ'
ἀθλιῶν· τὸ δὲ χρόνου· ἢ λέγεται ζωὴ ὡς· ζωρό
τερον δὲ οἱ πολῖται· ζυθηλέγε· εὔζωρον κρᾶσις·
ἢ εὔζωρότερον ὡς ἀρίστοφανης· ἢ ῥαλλῖνος· ἢ
εὐστολῖς: χρὴ νὰ δοκίμως χεροὶ δὲ· νύκ
μιλέγε· ἀλλ' εὐκερονίματτον τριοῦλλαθος,
ἢ δὲ ὡς τοῦτ· νεομηνίαι μιλέγε· ἰωνίωνων χρὴ·
ἀλλὰ νουμηνίαι· ἢ ἐνάστορα σόλοικον· λέγεσθαι
ἢ ὧδε· ὀρθῶς πρὸν δεχρῶτο ἀλλ' ὀλέγων· ἐσανῆγεν
ἀγορᾶς·

παρασίτους·

ῥαφανον·

ἐυδύ·

ζωρότερον·

εὐστόλιον·
εὔκερον·

νουμηνίαι·

ἀμηνόεσσαν· ἀγελραφεᾶ· ἐπικτοινήεσσαν· ἐνε ἀμηνόεσσαν·
νοήεσσαν ἔρφς· ἀλλοῦ σωῖ ὦ, ἠμηνόφσαν·
ὁ ῥῦπος ἔρφς, ὁ τόῥῦπος· ἀλφνέρφς ὁ ἁλήθ''
ἠῆλφ ὁ ἠῆλεθεν· ἀλοῦσα· ἡ ἀλήθουσα· με'- μέθυσος·
θῦσος αὐήρ ὁ ἀέρφς· ἀλλὰ μεθῦσῖκός· γυναῖκα
δὲ ἔρφς μέθῦσον, ἠ μεθύσω· ἡ μὴν· φὴσὲν ἡ
εἰσωμελαγ τοῦ ἀῖδῖς ἀρχαίοις, ὁ μέρ ΓΙΣ· ἀλλ' ἐ ὦδῖνες·
γὼ· ἀ ὁδῖνεν ὠποδόμηκε, ἀρῖσα· δῖ ἀτοῦ ὦ
ἔρφς· ἀλλοῦ δι ἀτοῦ οῖ· οἱ δῖνες· οἰκοδόμηκε· νί-
ξαλολέγε· μὴ ἠνίξαλο· Βρῶμος σταινῦ ἐξίλη]· βρωμός
ἀχρὴ λέγε ἀπὸ τῆς δῦσωδίας· μεχεῖον ὦν ἀ ἀχαριστός μὴ
εἰσωμελαγ ἐπὶ δῦσωδίας, ἀχαρῖν ὸς μὴ λέγε·· ἀχαριστός μὴ
ξ ὡς τοῦ οἰκωμωδοῦ σοι οἱ πρᾶκλε᾽ τοῦ ἰκλέα· θεμῖ θεμιστοκλέα
σοκλε᾽ ἐστὶ κλῆ ναι λῶ ἐχαπτωλέγε· ἀλλὰ μὴ περικλέα·
ἠ ρακλῶ· ἠ τοῦ ἰκλῶ· ἠ θεμῖσοκλῆν· ἀ νεώγ ἀνεώγεν·
ἠ θύρα ὁλοιῶς μὸς· χρὴ γὰρ λέγειν ἀνεῴκλας· ἀνεῴκλας·
οἰ κῦρως ὑλέγουσῖν· ἀλλ' οἰ κῦρως οὐ φῖ οὐ λαμβως·
ἐ πὶ δὲ ἦς ἀμῖ αλικῆς, ὃ οὐ λαμβως ὑς κῦρως·
φασὶ ἄσαφ ὲς βῖα ἀλῆς ἀρῖστοφάνης ὑπὸ λῦ μέτρ
οἰ κῦρως φασί· τῶν ἀναγκαίων μένων ὃ ἐχρὴ σταῖον· ἱερόθυτ]·
ἱ ερόθυτον γ ἀέρφς· ἀ λ' ἀρχαίως θεόθυτον· φθο Μediocz ĝ ẋ d
ρὸς αῖμα· τὸ ναμαθοῦ λῖνα· οἰ δ' ἀλῆν λέγουσῖν ἔrror.
μέῦον αῖμα· τὸ γὰρ δῖ ἐ φθορε Γ. δῖ ἐ φθαρκε·
ἀ νάλγα νμὴ λέγε· ἀλλὰ δῖ άλγαν· ἡ μυυσρονλέ· ἀναλγ. ἡ μυσρ]

ἐλιχνεί·
σθυμαλγεῖ·
θυμέλαι·
λοιδορεῖ·
ἀρχιτρ-
θυάδων·
ἰσχνόν·
ἀυθαλής·
κῶμος·
νῆσον·
ἡδέως·

ὀ σαχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοὸς· ἀλλαντικόν·
λιχνεῖον· ἢ οὕτω λέγεται καὶ μακαίνων τοὺς ἀθλητὰς·
σθυμαλγεῖον ῥητέον· θυμέλη· τὸ τοῖς μεγάλοις,
ἀλλὰ τοῦ θυμάνειλίθειαν· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ τύπτω
ῥῶ λοιδορῶ· ἀφ' οὗ αὐλητὴς ἢ κιθαρῳδὸς, ἢ ἄλλοι
τινὲς θυμελικοὶ ἀγωνίζονται, λοιδορεῖσθαι· ἢ
ἐν θεάτρῳ αὐλοῦντες ἢ χορεύοντες ἢ μιμούμενοι·
λων· θυμάνλέγεται ἰσχνόν· ἰσχνὸν λέγεται·
μὴ ἰσχέων· ἀπὸ τοῦ ἰσχάνω ἰσχανόμενος ἰσχνὸς, καὶ λα-
μέων· ἀνδρέων· ἰσθμέων· δέον καλαμωνίτ-
των· ἀυθαλὴς μὲν λέγεται· ἀλλ' ψιλοῦται αὐλητὴς·
ἐστὶ δὲ ἄτρεστος καὶ λιὸς αὐλητὴς· κῶμος τροΐζειν·
ἢ καὶ ἀπίνος προσαχθήσεσθαι· ἢ ἢ φρονήσει· ἀνὴρ
θῶς διὰ μακροῦ· δέον καλαστροΐζειν· ἀννῆσος ἡδύς,
ἀκαίνας· σόλοικον γὰρ· ἢ μακραγαμεῖν οἱ φασὶν·
πολέμων· ἢ ξυλοκαίνας ἀστόνλαν· ἀσύνηθες
ἀμέρδης· ἀλλὰ ἀσύνας· λοιδορικὸς δὲ ὁ ἀσχέτης καὶ
ἀκούσας πρὸς ἄλινος ὀλιοῦχρη καίνας λέγεται ἀλλὰ
ἀσύνηθες, ὡς ἡθικὸς δὲ νῦν λέγεται ἢ ἰδιωτικῶς ἀσιτικῶς μοι-
χὰς νῦν· ἀμέχθως· ἀλλὰ τοῖς μὴ ἐσθίειν
ἔθας, ἀσύλλογος· ἐστὶ δὲ τῆς ἀσιτικῆς μόνο
συλλογῆς· ἐσιτίζω ἢ τὸ ἀσιτίζω ἀσιτίζω ἀσιτίζεσθαι·

ἐλιχνεί·
σθυμαλγεῖ·
θυμέλαι·
λοιδορεῖ·
ἀρχιτρ-
θυάδων·
ἰσχνόν·
ἀυθαλής·
κῶμος·
νῆσον·
ἡδέως·

λιχνεῖον· ἢ οὕτω λέγεται καὶ μακαίνων τοὺς ἀθλητὰς·
σθυμαλγεῖον ῥητέον· θυμέλη· τὸ τοῖς μεγάλοις,
ἀλλὰ τοῦ θυμάνειλίθειαν· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ τύπτω
ῥῶ λοιδορῶ· ἀφ' οὗ αὐλητὴς ἢ κιθαρῳδὸς, ἢ ἄλλοι
τινὲς θυμελικοὶ ἀγωνίζονται, λοιδορεῖσθαι· ἢ
ἐν θεάτρῳ αὐλοῦντες ἢ χορεύοντες ἢ μιμούμενοι·
λων· θυμάνλέγεται ἰσχνόν· ἰσχνὸν λέγεται·
μὴ ἰσχέων· ἀπὸ τοῦ ἰσχάνω ἰσχανόμενος ἰσχνὸς, καὶ λα-
μέων· ἀνδρέων· ἰσθμέων· δέον καλαμωνίτ-
των· ἀυθαλὴς μὲν λέγεται· ἀλλ' ψιλοῦται αὐλητὴς·
ἐστὶ δὲ ἄτρεστος καὶ λιὸς αὐλητὴς· κῶμος τροΐζειν·
ἢ καὶ ἀπίνος προσαχθήσεσθαι· ἢ ἢ φρονήσει· ἀνὴρ
θῶς διὰ μακροῦ· δέον καλαστροΐζειν· ἀννῆσος ἡδύς,
ἀκαίνας· σόλοικον γὰρ· ἢ μακραγαμεῖν οἱ φασὶν·
πολέμων· ἢ ξυλοκαίνας ἀστόνλαν· ἀσύνηθες
ἀμέρδης· ἀλλὰ ἀσύνας· λοιδορικὸς δὲ ὁ ἀσχέτης καὶ
ἀκούσας πρὸς ἄλινος ὀλιοῦχρη καίνας λέγεται ἀλλὰ
ἀσύνηθες, ὡς ἠθικὸς δὲ νῦν λέγεται ἢ ἰδιωτικῶς ἀσιτικῶς μοι-
χὰς νῦν· ἀμέχθως· ἀλλὰ τοῖς μὴ ἐσθίειν
ἔθας, ἀσύλλογος· ἐστὶ δὲ τῆς ἀσιτικῆς μόνο
συλλογῆς· ἐσιτίζω ἢ τὸ ἀσιτίζω ἀσιτίζεσθαι·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0356
gefördert durch
Baden-Württemberg

νημίδα· τὸ ναμίδα· ὑραρίδα· βραχὲ τούτων — νημίδας·
τῶν φαλιδώτων· τῶν μὴ τοιούτων φαφαγίδα ἐκ τοῦ
κνημῖδος· κλαδαῦ ἀμπέλους φασί· ἀλλαμὴ κλαδαῦ ἀμπέλ
κλαδεύειν· τύλλω ἀντὶ τοῦ ξύρω· ξύστου κυνέφαλον τύλλ·
ξέλεγε· πολίτης λέγε· ἀλλαμὴ σύμπολίτης· τὸ πολίτης·
ῥαψῳδὸς μὰ δὲ κιθαρῳδός· χρῶσαι τῶν ἀναλόγων τοῖς ῥαψῳδός·
λάχεια τοῦ ξαν· ἐ τὸ μόρρης σκαλαξαν ἀπὸ τοῦ ξαν ἀπὸ τοῦ
φασὶν· καρφὶς τὸ ὄφου· ἀπὸ τοῦ ἅπτω· ὑπὸ καρφὶς·
τὸ τρυβλίον· ὑπὲρ ἐπὶ τοῦ πάλου· προῦχαν τ' προύχ τ' ξύρ·
ξύραν· ἴσως μὴ ὑπὸ τοῦ ἀφεδίασαν ἀπὸ χρῆσις· ἀπὸ
τοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνθυπὸ τῶν ξύραν· ἐνὶ λατομίνης ὑπὸ σὺν ἐνὶ λατομιλί·
θους· ἀπὸ χρῆσις τὸν ἀπὸ μίζονα· ἀλλὰ κρασπέδια·
κλίβανος δὲ μέρος· ἀλλὰ κρίβανος· διὰ τοῦ ρ· διὰ κλίβανος·
τοῦ ω· ἀπὸ τοῦ ἀνθυπὸ τῶν κρίθων ἢ ζύμης·
κυνίδιον λέγε· θεὸ τοῦ μύστου δὲ ὁ κωμικὸς, ἀπὸ τοῦ κυνίδιον·
τοῦ κυνῶ ἀρίου ἢ τοῦ ἐδεδίεσαν· ἡ δὲ ὑπὸ τῆς λ ἐδεδίεσ
λιτανοῦ μούσης· ζύδε λέγε ἢ ἀπὸ τοῦ λαβὼν, ἀπὸ ἄδ
τοῦ δ· ἐδεδίεσαν· ὁ μὴ χρὴ ὑπὸ τοῦ δ· ἀπὸ τοῦ ἀπὸ χρῆσ γδέ
τοῦ· ἡ οἱ ἀμφὶ αὐτὸν· ἄλωλε μοι· ζύδε ἀπὸ τοῦ δὲ ἀφάλε
λέγω· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι διὰ τοῦ δ λέγουσιν· ἀφά-
λελο· ὅσοι διὰ τοῦ λ δὲ λέγουσιν ἀφμολογοῦσι· δὲ
διὰ τοῦ λ δὲ λέγω· ἀφάλελο ἢ ἀφάλλομ δὲ λέγω
διὰ τοῦ, ἢ μὴ διὰ τοῦ α· λαγὼς διὰ τοῦ ω λαγὼς
ἀλλὰ μὴ λαγὼς· λαγὼς ὁ ἀπὸ τοῦ διὰ δὲ λαγὼς ἢ
τοῦ, οἷον λαγός· λίβανον λέγε τὸ στόρον· λίβανον·

Sic Cod. in fine ruditer nostra dr. Prop. lis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0357
gefördert durch
Baden-Württemberg

λιβανωτόν· τὸ δὲ θυμίαμα λιβανωτόν· ἀπὸ διὰ τοῦ ωτ οἷον τὸ
λίβανον ἢ λοιπὸν ὀφείλει λέγειν· ἀμφότερος
ῥῶν ἢ ἅμα φησί· φησὶ δὲ τὸν λίβανωτόν, ζυνέτιθες
λιτόν· τὸ πυρὶ θύειν· τὸν λίβανον σωρεύεις· ζυνέκρουσε
ἐλαύνω· νίκας τὸν λίβανον φασί· ἐλαύνομεν· ἐλαύνου· ἐλαύ-
νει· τὸ λαύνομαι λαύνειας· ἐλαυνόμεθα ἐλαύνουσι· λέγει
τὸν λαὸν ἵππους ἐλαύνοντα· ἀπὸ τοῦ θύειν ἐλαύνειν· ἀπὸ
αὐλοῦ τοῦ αὐλεῖν· τὸ δὲ ἢ ἀφαίρει· ἢ λέγει λαύνομαι·
ἢ λαύνομαι· εἰ οὖν τὸ λαύνομαι· ἐλαύνεσθαι λοιπὸν ἔδει·
δυσσεβεῖν· ἄλλως δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι· δυσσεβεῖν· τὸν
ἐπέρχεσθαι ἐστὶ δυσσεβεῖας βιβλίον τοῦτο· ἔστι δὲ
δυσσεβῶ· τὸ ἀνόσιόν φασιν· ἢ μᾶλλον αὐτὸ ἐλ-
λὰς ἔστι παλαιοῖς ἀρχαίοις ἦν ὅσιον, τὸ ὑφωράσειν·
ἢ τὸ νῦν θεῖον· ἑστιάξελευσόμενος ἄλλος οὕτως
ἡ ραικῶς· τοῦτο εὗρεν ἐν βιβλίῳ σουφαβορῖνος·
χρὴ γὰρ ἑστιᾶν ἐμὲ ὧν ἕνεκα· ἢ γὰρ ἑστιάξομαι λέγει·
ἀλλοῦ μέντοι ἑστιάξελεύσεσθαι· σαλτικὸς· τὸ δὲ ὅπλα
διὰ τοῦ ῡ· ἀλλὰ διὰ τοῦ ᾱ· ἢ τὸ σαλτῶ· σάλτω· διὰ τοῦ
ᾱ παθητικοῦ· διὰ τοῦ ῡ λέγε· ἀοιδερῶ· ἀοιδερῶ οὖν καὶ
τὸ ὑποφαβωεῖνος· ζυνέκαθιέρωσαν· πολλα-
βους τοὺς ἐνίηλυρα· ἢ μᾶλλον ἀλλ' ἢ διὰ πλειόσλεγμ·
ἀφρονὶς ὑποπλείδη φασί· οὐδὲ ὡς ἀθηναῖος
πόλλοπας λέγε· νίμμα ὁ πολυσλέγδ· ἢ μᾶς
ἀπόνιπτον λέγομεν ὡς ἀρίσοφαν ἢ οἱ ἀμφ' αὐτ·
νὴ τὼ θεὼ· νὴ τὼ θεὼ· ὅρκος γυναικός· ἀλλὰ αὐ ἡρόδοτος·

ἐστιάξελευσόμενος·

ἀοιδερῶ·

πολλαβους·

νίμμα·

νὴ τὼ θεὼ·

Ionismus Medicus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0358
gefördert durch
Baden-Württemberg

μεγαλωσυνίοις: μ μεσοδωπύλα· ἐναυλία τοῦτ' ἀπὸ τοῦ μεσοδωπύλα
αὐλῆς τὸ σῶμα· λέγομεν δὲ καὶ μεσαύλιον
λων: λ λαυραῖος· οἱ μὲν γὰρ λαῦραι εἰσὶ τῶν πο
νηρῶν ἢ ἀξίων στρου· οἱ δὲ ἀγχόποι εἰσὶ τοῦ λοῦ καὶ λα
τοῦ γονος: μαλλοῦ μέρος· ὅθεν μαλλός: ὁ γὰρ τοι μαλλη.
μαγισανῶν· ἀλλ' ἰδιόχρονος σοφιστής, βιβλίον γὰρ ὑπο- μαγισάνου
γραφῆς ἀπορρητόν τι γραφόμενον· ἐν ᾧ λέγων ὅτι
ἐθνικῶν ἴσως καὶ ἀνθρωπολοιδορίας· ἦν γὰρ δυ-
γὰρ νῦν τῶν ἀρχαίων ἡμᾶς δεῖ μαγισάνου· ἐπόμενοι
τοῖς ἀρχαίοις· ἀλλὰ μεγαδωπαμένους λέγομεν: • μεγαδωπαμένους
λ λόγιος δὲ οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἐπὶ τοῦ δηνοῦ ἢ πάλ- λόγιος·
λου ἢ ψήλου, ἐλλιθέασιν οἱ ἀρχαῖοι· ἀλλ' ἐπὶ τούτου
ἐνέπαιτεν ἔθνη ἐπὶ χωρεῖα ἐξηγούμενοι ἀποστόρ.
ε ἐξεδιάζοντας ἢ τοῦτο φασὶ τινὲς λέγεσθαι ὡς ἐξεδιάζοντας· βmorimi error
ἰδιοῦσθαι γὰρ βούλονται λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι: μ μύμας μωκους·
μὴ λέγε· ἀλλὰ μώμους· τὰ μανάτρια: ε ὑπόφος μύκους·
μὴ λέγε μή ποτε ὡς ἀθρωπαῖοι· μὴ δὲ οἰκογενῆ· ἀλλοῖ ἔντροφος
ἢ τεύξα· μὴ ποτε δὲ ἢ βοικογενὴς ὡς δωμῶν μωμφη σφυρήλατ
σιόν: τ ὁ ὁλοσφύραπτον ἔμβλαξ· ἢ ἢ ὁλοσφυρήλατ ὁ πωρο πωλης·
λέγε· ἢ ὁλόσφυρον: ὁ πωροπώλης· οὗ δοῖ ἀγο ὁ πωρώνης·
ραῖοι λέγουσιν· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι ὁ πωρωνης· νοσον νοση
ὡς ἢ δημοσθένης: ν νόσον νοσίον· ἀμφοῖν λαθεῖν λος·
βύ ῳ· διὰ τοῦτο ἀδώνιμα· λέγεσθαι νεοπλὸς· νεόπλ
ἵνα δ' χαῖος ἀπὸ πικὸς φαίνοιο: • ν οασαλπιονέμβλη
τον τὸ λα λς·. χ ρύσεα· ἀργύρεα· πώλνεα· χαλ- χρύσεας·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0359
gefördert durch
Baden-Württemberg

καὶ Ταῦτα ἀναβαρύνει. χρὴ οὖν λέγειν χρυσᾶ.
ἄργυρα, κῦανα, βύνα Αἰολίζοντα· χρυσοῦς λέγε.
βάρ χρύσεον ἀνὰν· ὡς οὕτως ἢ ἄργυρους, ἀλλ'
ἀργύρεος· χαλκοῦς κῦανους· ἢ ἰδίως.

ἐπὶ τοῦ ἐξαμβλώσει. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξαμβλώσει· λέγε ἐξάμβλωσιν· ἢ ἀμβλώσιν· δυσὶ μὲν λέγε· ἀλλὰ δύοιν· δύοιν ἐξ ἴσου δύο· μῦμον· βόδι, ἀλλοπόλεμον αὖ ὡς χρῆ ἀναβαίνειν:

ἐπὶ τοῦ παρατιθέναι. παραθέναι· ἐπὶ δὲ μόνης τῆς γενικῆς τίθεται ἢ δοτικῆς: ὥστε μὲν λέγε· ὡς ἴσον τῷ γράμματι· ἀλλ' ὥστε· μέρος οὖν· μέρος ἢ μέρας· ἢ μέν μοι μοῖρα θανεῖν δὲ καὶ αὐτόν· οἵη ἐπὶ γαῖαν· ὅλον οὖν ἐστὶν ὅλον ἡμέρας, ἐστὶ δὲ μέρος λέγουσιν· βόδι μέρος

ἀναθέσθαι· ἀναθέσθαι καλῶς οἱ ἰδιῶται· ἀναλαβεῖν γὰρ ἐστὶ βύσσου τὸν πλόκον· βόδι ἀναθέσθαι, ἁμαρτάνουσι· λέγουσι γὰρ ἀναλιθέναι δὲ ἀναλιθέναι δύο σημαίνει· ἵνα μὴ γένωνται· ἐφ' οἷς ἔρρηξε καὶ ἄρρηκτα ποιεῖ· ἔστρου δὲ ἀναλιθέναι βόδι Φορβίου· βαθερὸς ἀνὴρ οὕτως οὐχ ὡς νῦν οἱ ἀρχαῖοι· ἀλλὰ βαθεῖα μέν μισομβρία λέγουσι· ἢ βαθεῖα γαμήνη· βαθὺς δὲ ὁ ἀνὴρ, ὁ βαθὺν ἔχων νοῦν· ἢ ἐμβριθής· ἢ καλῶς οὕτω φασὶ βαθὺς ἀνὴρ ἔφη· ἀναστατὴν γὰρ ἐποίησε τὴν Τροίαν· ἢ καὶ βύσσου τὸν πλόκον· ἢ καὶ ἐπὶ βοῶν ἀγέλης· καλῶς· οἵη δ' ἐπιπρέπει ἀνὴρ

ἀναλιθέναι δύο σημαίνει ἵνα μὴ γένωνται

βαθὺς

ἐμβριθής

ἀναστατὴν

ἀνὶ τούτων ψυχὴν θύμνα. ἀναμάστην· ἢ οὗτος ἄλλος· ἀναμάστην.
ὃ δ' αὖ οἷς σημαίνει· ἀντὶ τοῦ μὴ δεινὸς τῶν τοιούτων τιθεὶς,
ἀναμάστην μὲν γὰρ ἀνοσίους ἢ ἀνάθεμα μᾶλλον, κἀκεῖνος φησίν·
ἀναμάστην δὲ ἐστὶ τῆς πλίνης χύσει· ἀλλὰ μάστην· ἀν ἀνιβάμην·
χιβάμην· ἢ οὗ δὲ ἕτερον σημαίνει· ἢ ἑτέρως νῦν τοῦ τοιούτου
λόγου· σημαίνει γὰρ τοιοῦτόν τι· ὃ τοιαύτη ἔθει·
λόγου δεινῶ ἀνιτοῦ αὐχενώνας· σορτοίζειν ⸗ σορ τοίζειν·
Ἡσυχ.) παλαιὸς μὲν τοῦτο λέγει ἰώνων· οἱ ἀτθίδες, σκεδαννύ)
φασιν· ⸗ καλαχαλᾶν· ἰωνικοὶ μὲν τοῦτο λέγουσιν, ἔχοντα καλαχαλᾶν·
ἀπολλίαν· ὡς ὄνος τὰ ἀρχαίοις τὰ ἔχων· καὶ Μεδίων χ β΄.
ἔχαζον· ἢ ἑκάντων· ἀλλὰ νῦν ἔθος ἐστὶ λέγομεν·
ἀρχαϊκὸν λέγειν δυοῖν ἢ τὸ προχαϊκόν· ὡς ἀμαθίαν· ἀρχαϊκόν·
ἐπὶ ζέφ· τολέφ· ἀνὰ τοῦτο δὲ διαφορᾶς· λέγεσθαι· ῥῆ· ῥέφ· ζέφ· πλέφ·
ζῆ· τολῆ· ἀρδῶτος ἀδόκιμον· χρὴ γὰρ ἄρδωτόν τον· Ἀντιφάνης.
ἢ ἄρδωτον τοιοῦτόν τι· ⸗ ἐνδήκη· τὸ μὲν πρὸ ἐνδήκης, ἄρδωτος·
ὅτου νῦν τὸ πρόσθεν ἔτυχεν, νῦν δὲ τὸ ὕστερον· τὸ δὲ ἐν ἐνδήκη·
δήκη ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, αὐτὸ τοῦτο· ⸗ ἀφορμιλλᾶ- ἀφορμιλλᾶ·
γουσιν οἱ ἀρχαῖοι· ⸗ ἐξυπνιαθῶμεν ἀχρὶ λέγειν· ἀλλὰ ἐξυπνιαθῶ
ἀφυπνιαθῶμεν· ⸗ βαλανοκλείσθης μὴ λέγε· ἀλλὰ βαλανοκλεῖσθης
βαλανεοκλείσθης· ⸗ βασιλιστὰ· τὰς τῶν ἀρχαίων βασιλιστὰ·
τῶν· ἀλλὰ βασίλεια· ἢ βασιλίς· ⸗ ἰχανόμαν τῶν νῦν ἰχανόμαν·
ναυτιλίας ἄξιον τὸ ὦμα· ἀλλ' ἔρρ' ἐστὶ λυπῶμαι·
ὡς ἀθηναῖος· ⸗ γελοιόμενον μὴ λέγε· ἀλλὰ γελοῖον· γελοιόμενον·
ἀλεκτρυὼν εἰς ἀνείσομαι ἐνθάμωδι τοῦ μὴ καμωδι· ἀλεκτρυὼν εἰς
λέγεσθαι δὲ ἀλεκτρυόνων· μὴ ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος,
ὡς οἱ πολλοί·

ιβ΄

γλωασίδας· Γλωασίδας αὐλῶν· ὑπὸ τοῦ μαίλλων, μιλίλιγξ· ἀλλως οἱ δώριοι γλαστίδας αὐλῶν· γλώτιδας ὑπὸ δημαίστωλος·

γρύπη· Γρύπη· ὑπὸ τοῦτο ὧν τὰ πρόσωπα ποιημένων· ὑπὸ γὰρ τοῦ τοῦτον ἄστολον· γρυπὸν δὲ μᾶλλον ὑπόν·

διώρυγος· Διώρυγος· διωρύγι· διώρυγα· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι διὰ τοῦ χ λέγουσι· διῶρυχος· διώρυχι· διώρυχα· δίκρανον· ὑπὸ οἱ ἀρχαῖοι· δίκρωμα ὑπὸ τοῦ· δικρανοῦς·· δίκρανον· ὀρθότερον δικόρωνοι· γέλωτας οὖν τοὺς γωνίας γλώτιδας·· ἔφης· ἐστὶ μὲν πρὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων· ἀλλὰ λίγον· ὑπὸ τὸ τελεῖον· ἔφηδα· ὑποδίζην· ὑποδίζην δὲ τοῦ ποιητοῦ· φησὶ βοεῖνος δὲ ἀχιλλέως ὑποδιδυμάωσαν ἰδὲ πέδιλα· παραβόλιον· αἰδύμων ὑπὸ· ἰδιωτικῶς ὀνόμαζε δὲ χειμῶνα οἱ παλαιοί· ἰδὸς δὲ πρὸ μαίλλον· φησὶ γὰρ οὕτω· παραβολόμενος τῇ ἕλκωσι τοῦ κεφαλῇ· ἐχρῶντο δὲ τοῦτον ὑπὸ λίγον· παραβόλιον· παραβολόμενος ἀργυρείῳ· παράσημον· ὑπὸ τῆς θεμιστοκλέους οἰκίας ἐκάλουν· οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐκ τῆς νεωνίους· παῖ ἔφης· παῖ ἔφης ὡς εἰδέναι· διὰ τοῦ ξ· ὁ δὲ ἀτθίνος, παῖσας ἢ παῖσαι· ἡ ξύμπασις δὲ ἀπὸ τοῦ ἑρμῆς· παλαμναῖος· ἀλλ' ἐν φασὶν ἀνδρηλάτην· οὗ ἀρχαῖος, παλαμναῖον λέγει· παρὰ φασὶ τὸν· ἀνάκαλυμμα ἀνδρῶν παραβαφοείνω· λέγουσιν παρὰ φασὶν· ἐπαοιδὴ ἐπαοιδὴ ἰδίως λέγων ἀπὸ τοῦ ἀ· λέγουσιν ὀρθῶς ἐπαοιδὴ· ἐπὶ τῇ δι' ἀγρουμένων ποιητῶν·

διδοῦσιν· Δίδοῦσιν ἐν τῷ τελείᾳ τῆς Φαιδείνος οὕτως· δέομαι δόασιν· ὑπὸ τοῦ δίδοῦσιν· ἀλλὸ λίσον μὴν τὸ δόσιν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0362
gefördert durch
Baden-Württemberg

ηχων τοηχος δηνως ἐκ τῶ τρον ἀναπλιον· δεον τοηχε,
τοήχως· σύμπλωμα· τοολλαπλῶς ἐυρουμένον ζύμπλωμα·
τοῦ ἀφαβοεῖνω ἐν τῶ περὶ ἰδεῶν λόγω· τόθεμενδὲ λαβὶ
ἔθηκε, δηλοῖ δια· χρήσιμως ζωτυχὶ ἀνελέγην· ἢ λήθων
γλῶσσων ἐστὶ τοῦ αὐτοῖς δόκιμενά σθαι· ὁδυμοειδένης
μὴ τοῖ ἐν τῶ κατὰ διονυσιόδωρου, ἄπαξ ἅπαξ γραφόμ.

ἔνθεμα βάρβαρον· ζύνδεσμος· τοπόγραμμα· καλὸς ἔνθεμα·
θωμάτα, ἀμαρτωνουσῖναι τοῦ ἀοιδοῦ ἱερόν· ὃ καὶ δὸ καλοῦ
τοῦτο τὸ μὲν ῥῆμα δόκιμον τὸ καλοῦσθαι· τὸ δὲ αὐτὸ καλοῦσθαι.
τοῦτο τὸ ὄνομα, ἀδόκιμον τὸ καλοῦσθαι· λέγεν οὖν χρὴ ἀνδραγαθήματος· ἀνδράγαθον μὲν λέγε· τὸ δὲ γὰρ νόημ νόημα θρον.
θεῖον τε φασὶ λαβὼς· τὸ μὲν οἰτῶν, ἀδόκιμον· οἰτῶν·
τὸ δὲ τροποιτόν, εὐδόκιμον· ἢ μᾶν δὲ καλόν χρῆσθαι τροποιτῶν·
τῶ ἀπλῶς ὀνόματι· τροδωμάτιον γὰρ λέγουσιν, ἐπὶ δωμάτιον·
ἡ δωμάτιον τὸν οἰτῶνα· ῥοιδίον διαιροῦσθε λέ- ῥοίδιον·
γουσι νοῖ ἀμαθῆς· ἢ μᾶς δὲ ῥοΐδιον· σμῆγμα· καὶ σμῆγμα·
Ἀπολλώνιος· σμῆξαι ἢ λαβιαῦτα, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νόμην, σμῆγμος·
ἢ σμῆξαι· σαλμονδωεῖδης διὰ τῶν δύο νν· οἱ δὲ ἀτ- σάλμων·
τικοὶ ἔνος· σάων· ὃ αὐτὸ καθ' αὐτὸ γὰρ ὀρθῶς σάων·
ἐθέλω μὲν ὁρῶ· σῆ γὰρ τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ἐν τοῖς αἰτιατικοῖς
ὄν· ἐθέλω δὲ τὸ οἰκείως ἐπὶ τῶν συμ· χρὴ οὖν ἄλλω
λέγειν ὡς ὁ μῆρος ἀλίτου· σῆμα δὲ ἀν· ἢ ἐθέλης
σάων ἀσπίδων· καὶ ἄλλο δὲ τὸ σάων, ἐπὶ τοῦ αὖ
μὲν ἐθέλω· ἐσθλὸν δὲ τὸ χρὴ λέγειν· ἀλλὰ σκαιόν· σ λὸ- ἐσθλὸν·
μον· ἐσθὶ νοοῦσι δὲ τοῖς ἀλεξητῆς τιθέλω νοῖ ἢ ὧν οἱ·

θαυμάζω οὖν πῶς ὁ θρῶ Θεοδόξας τὸν Χ̄ν εἰκόνα
φαβοεῖνος, ἐχρῆν οὖτο ἐν ζωγραφικῇ ἐστὶ φθορᾶς
συβλεῖνον· ἐστὶ τῆς θηλυδρυος σωφροσύνης: ζ συβλεῖνον τε
βασιλικῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ σύβλινον:
τοῦτ' ἐφύλαττόμενος. βεβλίωνη δοκιμώτατος:

τοῦ αὐτοῦ τὴν β' δεύτερον.

ἀντίρρησις βασιλικὴ Ἀντίρρησις δὲ λέγε· ἀνδρὸς μὲν βασιλικὸν
ἁγνὸν φθορᾶς τὸν γνήσιον μόνον τοιοῦτον ἢ ἀριστοτέλης
κριτικὸς ὅρος. ἐν τοῖς ὁμήρου ἀποῤῥήτοις σύνεσιν ἐρεῖ· ζύδεβα
ὀλίγοις ἐστὶ τοῖς πολλοῖς ἀποκρυπτός, ἀναλογοῦντῶν θῶν
θρασυτῆ, γενικὸν τοῦτον ἡμῖν ἐπόμενος μάρτυρα
τὸν ζωγράφον λέγοντος ἐν ἀφαιρέσει· ὃς δὲ ἀλλαχοῦ πο
λέμῳ ἡμῖν ἀναδημοφάνους, ἢ δι' ἀλλοίαν ἀποβλήτων
ἀδοκίμων ὀνομάτων. τοῖς οὖν τεθρυλημένοις βασι
λικὴν ἢ βασιλίδα λέγω· ὅτι γὰρ δι' ἀκρίβειαν δόξαν
ἀνελεῖν καλὸν ἢ βλάσφορον· ἐνθυμίζομαι σε· ἢ πρὸ
τοῦ ἢ τῆς σῆς ὠφελείας δι' ἀσκεπτόμενος, ἐστὶ σχῆμον
δὴ ἢ ναχρεῖον· ἢ τὰ βιαίως ἢ κῆρος ἀναγκαῖον ἀνεῖναι τῷ
ἢ τὰ δόλιον· ἐν εἰσοπαγῆ δόλιον ὠμὸν ἢ κῆρος μὴ· ἀριστοφ-
νους μὲν ὅτι λέγοντος ἐνίστασθαι· ἐνθυμίζομαι
τοῦ τοσῆμῶν βούλομαι· φρωϊχοῦ δὲ πωμένου
ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅτως· ὅτι σεῖνε θάνατον δὲ νάβουλ,
ἐστὶ γὰρ ἢ ταῦτα τοῦ πολλὰ βάλλ' τοῦ τὸν ἔνδυκαν·
ὡς δὲ ἀποθρανάνδρον σαν εἰανὸν δ· ἢ ὅτι λέγουα
ἐνθυμίζομαι· ἢ ἐνθυμίζω: ὅ τοῦ πολλὰ τῶν δεύλεσ λ' προσω
ζ' ἐνθυμίζ:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0364
gefördert durch
Baden-Württemberg

Ἐπαθέ δη· παθεσθὲς· παθεσήσομαι· ἡ λάπολιθοῦ ἐπαθέ σθη·
παθεσθήσομαι· ἔκφυλος· λάγεοῦ παθέζομαι· παθ-
εδοῦμαι· παθεδοῦμαι· παθαιδούμενος· ὑιέας ὑέας·
ζῶ ἐποίησοληῦ τοτέ ἀφ ἑξ ἀνδρούλῦ σοφοῦ ἐσοῦ· ἔῦρ]
λῶ ὁμαλῦτογέγραμμένον· ἡ σφόδρα ἐμεμνημαι·
ἄγαρ ἐστὶ ἡέως ἡ ἡδέ ἐστιν· ἐυδοῦς ἡ λύνηέα εὖρ]·
τὶς δὲ· ἀλλά τιὼ ἀμφιαλίτηι ὡ ἡὸν λάγουσὶ νοὶ ἀρχαῖ·
λῦπο δέ ἡ θεὶ λόξενος ζῶ λῦῖς πρὶ ἑ τῆς ἰλιάδος ζ]ῳ- Philoxenus.
γραμμασὶ ὃ δαμφιλέσαλα ἀ τεφλῶ ἀδόκιμον μ]
ἀναλύνηέα· δόκιμον δὲ λύνηόν· ἀνέπαθεν· ἀνέπαθ·
φῦλαμφίον ἐ τοὶ χρόνου λάγεν· οἱ ἀνέπαθέν μοι
ἐστὶ φίλος· ἐ τοὶ γὰρ τόσου λαπλοῦ σὶν αὖ λοὶ ἀθη
ναῖοι, λάγον λῶν ἀνέπαθεν παθέσεα· λάγεν ἀνωθεν
οὖν χρή, ἀνωθέν γε ἰφίλος δὲ μὶ· ἅδε λὶς φαίνεται
χρόνου τοῦ πρὸ δόλῳ ἁρῆ ἀναλῶμα, ἀληθὲς
μὲν φήσω· ἅρπαγὰρ· ἀμελῶ λῦ φῆ πρὸ δόλῳ ἁρῆ-
ἀναλῶ δόκιμον, ὡς τοῦ ἡ λῶ δόκιμον λῆς χρήσεως
τοῦ ἐχέλυς· ἀγαγίωνικῶν ἡ δωρικῶν ἐξέλασις
ἐσὶν ὀνομάστων· ἀλλά τικῶν· μεφαλασωδέ- μεφαλασσοδέ
σαλον· ζῶ ὑπολύμομαι ἕῦρον ἐν ἀρχῆ λῦ τοῦ πολέμω σαλον·
νος λῦ ἰωνικοῦ ζ]ῳοῖσοῦ ἰσοεἰδῶν ἡ· τοῦ ποιήσεως· Rolemon sop
ἡ θαυμάζω σε πωσοῦ λῦ συμβιομῆ αὖ λῷ γράμ- Scr.
ματικοῦ, ὡς δὲ ἄλλα δε εἰ ὡς ὃς ἐ τοὶ λέξειν Secundus Grammat
ὧν, ἡ ἐ τοῦ ὀρθῶν λά συγγράμματος λῦ ζ]ῳοῖσοῦ,
ζῶ τοῦ φῆσεν ἀδόκιμον ὄν· Βαλιηλος σάμβλου· Βαλιηλος·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0365
gefördert durch
Baden-Württemberg

(ἀκυλος κ)
γάλλος.

νουσὶ νοί παντελῶς τὸ πλ βλακὸς. σγ γαρ ὁ θαυ
μαστὸς βλ ἀπολελυμένως λέγουσι. ὀνβιβλωσι-
λαὶ ἀσὰν οἱ, γαλλον καλοῦσι. λέγεται δὲ βλαξ.
ἠλιθιον ὡς ἀρχαῖοι: ἐκὼν ἄναν. ἢ τὸ ἰδίωτην
ἰδιώτης μὲν, ὁ κοινῶς πολίτης ὁ. τῶν δὲ ἀφόρα
τος τοὺς μὴ ὡν ἀρχαία φωνῇ κατηριμμένους
θας. ὁ δὲ ἄμβλ ἡ μαθιοῦτον ἐστίν. οἱ μὲν πολλοὶ
γλῶσσαν λέγουσι τὸ ἐκὼν ἄναν. ὡς καὶ πολίτας
ἀπαλορρόδους ἢ ἀρνησιν ἐπὶ φθορᾶς. ἢ τορος
ἀθέναν. οἱ] ἐκὼν ἄναν γὰρ μὴ ποιήσω. γλῶσσαν
οἱ νῦν φρονοῦσιν. ὅσοι δὲ ἐπὶ καλῇ φωσεως
ἀθέλησιν τὸ ἐκὼν ἄναν. οἱ] ἐκὼν ἄναν ἐπράξεν,
ἐκὼν ἄναν ἐποίησεν βουλευσάμενοι, μᾶλλον δὲ ἄμβλ
ὄρθρος. βλ νοῦσιν: ὄρθρος νῦν ἀπουσιῶν τὸ πλ τιθέν-
των. ἐπὶ τοῦ περὶ ἡλίου δυσμὰς χρόνου. οἱ δὲ
ἀρχαῖοι, ὄρθρον. ἢ ὀρθρεύεσθαι, τὸ πρωΐ ἀρχομένης
ἡμέρας, ἐνῷ ἔστι λύχνῳ δρᾶν ἀλλ᾽ οὐκ ἤδη χρῆσθαι. οἱ
νῦν οἱ πολλοὶ ἁμαρτάνοντες τοῦ λέγουσιν ὄρθρ]
μαγδρᾶ. βλ δὲ οἱ ἀρχαῖοι οὐ λέγουσιν: μαγδρᾶ. βλ μὲν
μαγδρος δοκιμον. βλ δὲ μαγδρᾶ, δηλῶ. ἀπὸ τοῦ
ὁ θλαν ᾶ. βλ τοῦτο, ὁ θλαν ᾶ] λέγουσιν: τ ηχαννω. ἢ βλ τὸ
τηχαννω. προσεκλόν. οἱ γὰρ ἀμβλᾶς οὐ λέγουσιν. φίλος
μοι ηχαννᾶς. φίλος σοι ηχαννω. ὅθεν καὶ βλ ὧν
σήμερον. προσθέναν. φίλος μοι ηχαννᾶν: σήμερον
ὁ πολύαρχος ἐστὶ σὺν ἅπασι συμμαλιτῶν αὐτοῦ,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0366
gefördert durch
Baden-Württemberg

ζ ζημφιῶς ἀφίσοφως ἢ μελανάνδρου· ἢ θαυμα-
σως φιλοσοφίας ἐ σάμφον ἀφιγμένος, ἢ σαφῶς
ἁπλῶς ὀλίγου δεῖν ἢ σημφιῶς· ἢ ὀλιδαμφιῶς,
ἐχρῆν δὲ ἀδοκίμως φωνῆ· ὁμοίως ἢ τὸ σημφίν·
ἢ ζωμερίνεν ἢ μφίπλας· χρὴ ὧν ἀνλεξείαν ζῆν
ἢ σφαβαλλανλείαν: καὶ ἐνδνοπουρου· ἢ ζῶ
μὲν φύλαττεσθαι σφαγνῶ οὕτω χρῆσθαι· ζῆν δὲ
θουκῦδίδης σφριγῶ, θαρρεῖν ἢ χρῆσθαι· χρὴ σῶ
μ', ζῶσι τὰ σῶ ἄρθρα· σαφὲς μ' γὰρ ἀλλαῖδνος
μέμανα ὄμ ἄρου· ἢ γοῦν μαι ἢ θουκῦδίδου, ἐν ἷ ὦ
ἢ μελᾶ τοῦ ἄρθρου ἁρμονίας, καὶ ἐνδνοδῦναι:
Ἐστέον ἢ ἐπισαύσεως ἄξιον δ' τὸ σῶγμα· ἀὖ
ἢ σόρησθ· ἢ ἀσοείας ἄξιον δ' τὸ σῶγμα, ἀὖλί
δυ ἢ σόρησθ· ὅλως χρῶμ τῶν σοϊκῶν φιλοσφ,
σολλαπῖς ἀκίνησας· ἁδὲ ἢ ἀρχαϊκὸς δ' ἀσκίμως,
ξίον ἐπισυμένως· Εὐσταθία· εὐσταθὴς· τοῦθ'
ἢ ἰδιαδάσι ἰῶν ἰδν ἐλλῶν ὠν φωνῶ ἁσαρρυνῆ ἀσο
κῖ σωμα δ' ἀόνλα· φρονλίσος ἀξία· ἀλλ' οὐ ἐστά-
μφαλεῖ· ἢ ἐμβεῖθης· ὁσοσαοῖς ἔργων· ἢ δ' ὅτ'
ἰῶν ἢ μεῖ ἢ μῖ ἐσι σολὺ σφ' ἀδίοις ἐργολαβοις
ἰῶν ἔργων· ζῆ δ' ὧν ἰσυδ δ' ἴ ἀν δ' αὐτοῦ ἀρχαῖον
θήναι ὄνομα· χρ' ἀσίως ἀφελυνῶ ὑνεί σομεν·
ἁδὲ εὑρεθῆ ἀὖ ἀγγραφῆ δν: Γεννῆ μαδ' σολ-
λαχοῦ ἀκούω ἰῶν λέξεῖν ἴ θεμένων ἐσι ἰῶν ἢ
σων· φῶς δ' ἰσοῖδα ἀρχαίαν ἢ δοκῖμον δ' ὄν.

ἀνλεξείαν· σφαβαλλω-
νηλῖ ἐνδνο πα

Thucydides 2 oe

ἐστάσησε·

ἐυσταθίας·

ἐστάσεως ἔργων·

γεννήμασι·

ἵνα ἐξῶσιν· χρὴ οὖν διὰ τοῦ γεννήματα. πρῶτον ὑλέγειν, ξηρὰ
ἡ ὑγρούς· ἵνα ἐξῶσιν χρὴ λέγειν· ἀλλ' ἵνα ἀφα
γωσι· σωπᾶν τὸ ἀπολωλέναι, ποιητικὰ χρὴ
οὖν ἀπολώλασι· ἢ σωπᾶν ἦσαν· ἵνα τοῦ ὄλεκλε-
ἵνα τοῦ ὀνυχίζειν· ὀνυχίζειν· ἢ ἐξονυχίζειν, ἑκάστερα
λαμβάνουσι μαίνειν· ἢ λιθάζειν ἐστὶ δὲ τοῦ ἀμφιβολογίας
δὲ ἀποονυχίζειν· δὲ τὰς ἀνθρώπους τὰ ὀνύχων ἀ
φαιρεῖν οὐ μαίνειν· ἐστὶ δὲ ὅτε λυσσῶντες
λέγουσιν ὀνυχίζονται· ἢ ὠνυχισμένοι, διὰ τοῦτο
σημαίνομεθα τὰ ὀνόματα· ἢ φασὶ, ὅτι ἀπὸ τῶν
λυττώντων ὄνυχας ἀφαιροῦσι λίθοις· χρὴ οὖν λέγειν
δὲ ἀποονυχίζειν· δὲ ἐστὶ τοῦ ἀμφιβολογίας
ἐξελαύνειν ἀμφιβόλως, ἢ ὀνυχίζειν χρὴ οὖν λέγειν·
νῶτος· ὄνωτος ἀρσενικῶς μὲν λεγόμενος ἁμαρτάνει·
θρέμμα· θῆλυ δὲ ἑτέρως δὲ τὸν νῶτον· θρέμμα ἐστὶ τοῦ ὕδατος ἐν λίνῃ
λαμπρός· πεπαιδία· λαμπρός· οἶνον τὸν ἐστὶ χαρίεντα
ὀνόματι οὐ μαίνουσιν· οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὸ νῦν λαμπρὸν ἡ
ἐξάρωμα· ἀναιδῆ· ἐξάρωμα· ἐπὶ τῶν σεμνῶν ἢ μὴ λέγε· ἐξάμβλωμα
ἐπάρωμα· δὲ· ἐπάρωμα μὲν δὲ τοῦτο λέγε· ἐξάμβλωμα·
ἐστιάσεως· ἢ ἀμβλωθρίδιον· ἐστιάσεως ἢ ἐστιάσεις μὴ
ἀρσενικῶς μὲν λέγε· ἀλλοῦ δὲ ἑτέρως τὸ ἐστιάσεις·
ἢ λέγε ἐστιάσεμα ὡς οἱ ἀρχαῖοι· τοσπαῦλος· καὶ
σπαῦλος· δὲ τοῦτο εὐθὺ ἀσθένειαν ἀμαθὲς· γενικῆς
παυστικὸν ἀπὸ τοῦ παύω παύλους· ἢ δὲ ἔνυδρα τὸ
σκώρ· ἀμφίλαιον λοιδορίαι οἱ πολλοί, τῶν μελῶν

ὀρθῶν τὸ σωματος τοιοῦτος· τῶν δὲ γενικῶν οὕτως τοῦ σωματους· φ λοῦς· ἡ τοῦτο μὴ μὲν τὴν οἱ γὰρ ἀθη ναῖοι φλεως λέγουσι· ἡ τὰ ἀπὸ τούτου πλεονάζω, φλέϊνα μᾶλλον τὴν· ϟ θεσποίθησις δὲ μέρη τὴν· ἀλλ' ἔτι τοῖς ἄνω ἢ θεσποιθέναι· ϟ σαλαισὴ τὸ μέτρον θηλυ κῆ λάκτην· ἡ δὲ αὖ τοῦ τ· ἀμαθὴς δὲ οἱ λέγοντος οὕτως τ· ἡ σιωλῶδ· σαλαισὴς ὁμωνύμως ὁ ἀθλητὴς· ὁμῶς δὲ ἀθλητὴς, σαλαισὴς καλεῖται ἀφροδισιακῶς· ἔμπιον, ἐστὶ τοῦ ἔμπορον μὴ λέγε· ἀλλ' ἔμπορος· ἐστὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ μῇ, οἷ ἔμπορον πῆμα ἔστι σχεδῶ, ἀρίστα αὐχρήσατο· ὡς ἡ δημοσθένης· ἔμπολὴ τὸν λέγε· ϟ νὰ· οἱ μὲν ἀπλῶς ἁμαρτάνοντος διὰ τοῦ ῡ· οἱ δὲ διὰ τοῦ ω, φασὶ· ἔστι δὲ ἡ τὸ ὄνομα τοῦ λύ Κίβδηλον· ϟ φόνιρον· τὸ δὲ ἐξ ἡ πλατεῖα δὲ ὅμοιον· χρὴ οὖν λίρον λέγειν· ἢ λίρου ἀφρόν· ϟ νίτρον· τοῦτο μὲν ὁλάς μὲν αὖ φασιν, ὡς σφόδρα οὖν ἡ σαφῶς διὰ τοῦ ῡ· ἀθλητὴς δὲ διὰ τοῦ λ· λίτρον· ϟ ἐξ ἀδελφὸς· ἀσφαλὲς δὲ τὸ μετὰ τοῦ ε· λαμπρὸν δὲ ἀπὸ λίτρου ἐνίκησεν· ϟ ω ἀνδρῶν οἱ δὲ διὰ τοῦ χ λέγοντος, ἁμαρτάνουσι· διὰ γὰρ τοῦ κ χρὴ λέγειν· σπανδοκῆ· ἡ σπανδοκὰς· ἡ σπανδοκεύδεια· ϟ ω φθορᾶ λέγουσιν οὖν· οἱ γὰρ χαῖοι ἀφροδισιακῶς· ἡ τὸ κεῖν· ζύδερ ἀφροδισιακῶς τὸν ὑρίνη λέγε· ϟ καλὰ ποιλίας σοιδν· οἱ γυμνασιῶν λέγουσιν· οἱ γὰρ σοφοὶ, νοσφίνη λῶς δὲ λέγουσι·

φλοῦς· ἢ φλέϊνα· σπεσποίθησις· σαλαισὴ· σαλαισὴς ἔμπιον· ἔμπορον· ἔμπολὴν φόνιρον· νίτρον· Αθηναῖοι λίτρον· ὡς ἐξαδελφὸς· νοσφίζομαι σπανδοκῆ· σπανδοκὰς σπανδοκεύδεια φθορᾶς· φθορίν· ἢ ποιλίας σοιδν·

ἀφϊόρμους
τούφος· μωλωπὸς·
οὖλος·

ἐκλανῶς·

ἀπλαβές·

λιχνίαν·

ἀμῶν·

κρύβεδας

κρῶας·

ὀξαμενῶν·

πολυμυδήθρ·

χθιζὸν·
χθαϊζὸν

βαθμὸς·
βασμὸς·
σπουδαία

ἐφϊόρμους, τοῦτο διὰ τοῦ ω λέγε· τοῦλος, μῶλος· οὖλος, ἁμαρτάνουσι μὲν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀλλὰ διὰ τοῦ α· τοῦλος διὰ τοῦ ε, ἡ μῶλος ὀξυτέον·

ἐκλανῶς μὲν ἀλλαῦ λαῦτο οὐκ ἀπλῶς λέγε· τρῶτος δεῖ σοι τελευτᾷ χθὲς ὑπὸ τοῦ σοῦ λέγε· ὑστεροῦ δὲ ἐφθαρμένου τοῦ ὑὸς θύομεν· λέγε οὖν τρῶτον τὸ α καὶ αθ ἡ μῶλον· ἡ μὲν τὸ α ποιοῦσα λέγε· ἀπλαβὲς τὸ ἀγγεῖον τὸ λαγύνιον λέγε· ἀπλαβὲς γὰρ τὸ ἀγγεῖον δὲ· λιχνίαν, ἀπὸ τοῦ λιχνίου λέγε, ὡς ἡ κωμῳδία· ἀμῶν, ὃ τὸ θερίζομεν τὸν σῖτον οἱ παλαιοί, ἐστὶ δὲ ὑπὸ μίαν ἀνάδοσιν· ὄλωθρον πυρὸς καὶ χρῆσιν· οἱ δὲ νεώτεροι κακοῦσι τοὺς ὀκταβύστους λέγοντες· κρύβεδας μὴ κρύβεδας, φεύγει διὰ βύ· βλέγε· κρύσταλλος δὲ μὴ κρύσταλλος φαῦλον·

κᾶρῶας μὴ ἐκτείνωφασιν· μὴ φᾶς τρὸς τὸ κάρρα φᾶς διαφθορᾶς· τὸ δὲ ὠμὸς ἐστὶ τρωβάτων τιθέασι· ὀξαμενῶν φασὶ πολλοὶ ἐστὶ τῆς πολυμυθρασφρικίας· ἐγὼ δὲ ὄφελλε μὴ ἀλλὰ ὀξαμένη· ἴσως τοῦ ω φᾶς ὡς τοιοῦμεν· χρὴ οὖν μὴ ἡμᾶς πολύμυθρον λέγειν· χθιζὸν ἀντὶ τοῦ χθὲς ὄντος τιθέασι· ἀλλὰ δεῖ χθιζὸν ὀλιγοποιητικόν· ἀλλὰ δὲ τοῦ χθιζὸν, χθαϊζὸν δοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τὸ λόγου ὡς ἡ ἀριστοφάνης·

βαθμὸς, ἀντὶ τοῦ βασμὸς, διὰ τοῦ θ· διὰ τοῦ σ ἀπλοῦν βασμός·

σπουδαῖα τοῦτο ἀντὶ τοῦ σπουδαῖοι οἱ πολλοί, ἐστὶ δὲ ἡ ἐν τῷ βαγάνῳ τοῦ ἐλοῦ· ἡ ἐχθρὸς τὸ ἐλεῖν μὲν ἀπὸ τοῦ σπουδῆς· ἀλλὰ τὸ ἀριθμὸς ἡ δοκιμον· σπουδαῖοι γὰρ οἱ

καλοῦσιν. ἀλλοῦ σωρίας: ι σωρεύσας σωρευτέον. ει
ηὔξησεν ἢ τὸν ἥμισυν ἢ δίς. σωρεύεσθαι δὲ λέγεται:
γ ήσης βαρύβαρον. βαρύαρχαῖον διὰ βαρυῖ. φαγομαι
βαρύβαρον. λέγεται καὶ ἔδομαι. ἡμῖν ἐφάγαμεν μᾶλλον,
ἀλλὰ ἡμίφαγον: ἐναρέλος. πολὺ σφάλις σοῖκοῖς
καλλιγραφικὸν δὲ ἀρχαῖς: τεθραμμένος. ἀλε-
ξανδρεωτικὸν δὲ ὅμοια. διὰ ἀφελέσθαι. ἀλεξανδρικοῖς
ἢ αἰγυπτίοις αὐτό. ἡμῖν δὲ ῥητέον θεσσαλικῶς: ψύλ-
λος βάρβαρον. ἢ δὲ ψύλλα δόκιμον, ὅλη δὲ ἀρχαῖς: ἐν
χνίων. βέτο μὲν οἱ ἁμαθεῖς ἐστὶ τοῦ πλουσίου ἢ ἐώ
ξέωμαι δὲ ὅλος τὰ πλούσιον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐστὶ τοῦ μαγ
ἢ ζύμωμαι τρου: ἐστὶ τος ἡ γεῶν ἢ φασὶ ναδόκιμος
αὐλιφαίνης ὀνομάτος. δέον οὖν ἐστὶ τέξ: ἐγκαλα
θρὸς ὅλως ὑποδίδησι ἀσυρριζόμενος. δέον δοκίμως
τέρως χρήσαθαι γὼ θρὸς. ἢ ἀσθενὴς. ἢ ὑποβλητός: ο
ἐμπυοῦς μός, ὅλως ὑποδίδησι ἢ μελῃ μῷ. δέον ἐμπρης
μὸς λέγειν: ἢ μᾶλλον οὐχοὕτως. ἀλλ' ἢ μελῃ μᾶλλον
φαγεῖν: ἐ μᾶλλον ποιῶ ζω. ζῶλλον θέναι, ἀμφότερα
ἰῶν ἐχόντων, ἁλισοῦτω σωλαθεῖ. ἀλήρητα γὰρ τὰ
ἰῶ ἐνεσθίζω ἰσωλαπτόμενον, τὰ πᾶν μᾶλλον τὰ. οἷ ἐμᾶλ
ποιέν. ζῶλλον ποιῶ σθαι. ἀλλὰ ζωλελίνα, ἀδέναι
λόπων ἀμόσθ πωδῶλλον. τὰ καλαμᾶν. ἀναμᾶν:
θεόφρ. καφαλομαν. ἀποῤῥιπτελεῖσθαι. ἢ θεόφρας
κεχρημένον αὐτῷ λέγε παραλόμ. λαναίνα μὲν
γυναῖκα ἐρᾶς. λαναίναν δὲ τὴν χώραν. ἀδαμῶς.

ἰσθλαθαι.
σθέτεσθαι.
νῆσης. νῖς
φαγομαι.
ἡμῖνεφάγαι
ἐναρέλος.
τεθρεμμένος.
Alexandrinum Dictum
ἢ θρεμμένος.
ψύλλος.
δοκίμων
ἐστὶ τος.
Ammonius
ἐστὶ τεξ.
ἐγκαλαθρὸς.
θρὸς: ὑπο-
βλητός.
ἐμπυοῦς μὸς.
ἐμπρης μὸς
ἢ μᾶλλον
ἐμᾶλλον ποιῶ
σθαι
καλαμᾶν.
καφαλοῦμαι
λαναίνα.

μιαεί· γαμιωη· Regium.

ἐργοδότης· ἐνταχύνως· ταχυϊκῶς· διδών·

Homerius? Alexandri Syriae? Homerini Hero.

ἀλλὰ λαικωνϊκῶς· ἡ ἐυεἰστόδης· τὸ δαλόσιως φησὶν ὡς ἡ λακαινατῶν φρυγῶν μιῶν τὸ λῖς· μιαεία ἀσὸ ὑπ· τὸ δὲ μῖαρος, ἀρχαῖ·· Γαμιῶη, ἀλλὰ γαμοῖη, διὰ τῆς οῖ· ὡς νοοίη· φῖλοίη· τῆς γαῖ ἄ ουζυγοῦς τῶν τοῦ ω ου μὴ ῥημάτων ἐυκλῖνα διὰ τῆς οῖ τῆς δ λήγοντα· τὰ ϊ τῆς β διὰ τοῦ ῶ· οἶ νῖκῶη· γελῶω· γελᾶης· γελῶη·· ἐργοδότης δηλητὴ· τὸ δὲ ἐργοδοτῶῦ, τὸ ἀστῖνῖ τῶν νῦ τέρων κω μω δο τοιῶν, οἶ οἷς οὐσῖασμον·· ἐνταχύνως τοῦ ὑ ἀγλῖῶν λαγ τὸ ὠομα· ἡ ἀφὸ τοῦ ταχῦϊκῶς ὁδλῆ·· διδῶη· ἡ δῖδωης τὸ ὑπὸ τὸ ἐυκλῖνόν, χ ὁδὲ τὸ ἰῶν ἀπλικῶν ἔσθ διὰ τοῦ ῶ, ἀλλὰ διὰ τῆς οῖ δ· Τεκμηρῖοῖ δὲ ὅμηρος· ἐ δὺ μὲν ὑποδλακλῖϊκῶς χρῆται· διὰ τοῦ ῶ λῆ·· ἐ δὲ ἰμὲν αὖ δῖδῶῆ κῶ δος ἀρμάδαν· ἐ σῖ γὰρ· ἐ ἀν δρὰ ο῾ δῶ δεκάς· ἐ δὲ ἐυκλῖκῶς οὕτως· Οἱ δὲ θαῶν τὸ ὦ δῖῶν, ὃ ἀφρασῖσῆσῦν· ἐθαύμασε δοῶν ἀλεξάνδρ βυσύρου ὦ εἴσοῦ δῶη ἡ δῖδῶη λέγοντος ἐσῖ τὸ πλῖνῦ·· βρώδμαι· καικῶς ὁ φαῶεῖνος· οἱ γὰρ ἀπ ἐκεῖ ἀνθρώπῶν βῦ, ἐ δομαι χρῶνται ἡ καλέδομαι·· ἐαὐ ἄξης δὲ τὰς ἀὐφαῖη· ἀλλ᾽ ἀὐάγαυσις·· ἀγαστὸν· καὶ βύτο, ἀλλὰ μὴ βχῶ ἕναι ἀγαυγασῖνχρόνως ἀὐλῖνῖκῶς· λεπτέονοῶν ἀγαστε· ἡ γὰρ ἡ μὴ βχὴ ἀγαστῶν· ὡς ἀνῆρ ἀνῆῶν·· ἀναιδητέδομαι· τὸ δὲ ὄνομα ἀναῖδη βης· δοκῖμαστὸν· τὸ δὲ ῥῆμα, ἀναῖδῆ· λέγεοῶν ἀναιδανομαι·· ἀὐτεπαστὸς· ἀὐτεπαστὸς ἀλλὸ ποῖον· τὸ δὲ ῶν αὐθέπασος, πάλλῖσον ὄνομα· τὸ δὲ τοῦ ἀὐτὸ τοῖς ποιη

μέῶν

αὐθεντικός τῆς· κὶ βδηλον· δλώη· ἐ λώλι τοῦτο ὑποτακτικὸν δλώη·
ῆ, ἐ λώδλώωμαι ἀ λώδλώη, ὀρθῶς λέγεται· ἐ αὐδᾶ
ὁ εἰς ἵημι ἐς λιθῆ κὶ σλώη ὑπὸ τὴν παραλήγουσαν ἀχρίως ἀλλ
ληθάη· χρὴ ἀφ' λείπειν δλώασαι ὑπὸ τὴν παραλήγουσαν· ὥρκη ὥρκη·
κὶ ὁρκώλης δέγω· ὄγλωκραλῖνος· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ᾱ
λέγε· ἢ διὰ τοῦ ῑ· ὡρκίσθην· ἐνυφασμένην, ἀντὶ τοῦ ἐνυφασμένῃ ἐνυφασμένῃ
ἢ δι' ἀδάϊ· ἀντὶ τοῦ ἐν ὑφασμένῳ· ἐνιαυσίαιον· ἐνιαυσίαιος·
κὶ λυσθόλμοιον ἐστὶ τὸ δι' ὀνυσίαιο, κὶ βδηλον· λέγε
οὗ τοῦ λασυλλαβῶς ἐνιαυσίαιον, ὡς δι' ὀνυσίαιον· ἐδᾱ· ἐδάφ.
ἐ τὸ λέγω, ἰωνικὰ λαυτὰ· κὶ δι' ἀπλήσιον ἡ θᾶ δι' ᾱ· χρησὸς λάϊθος χρησὸς λάϊθος
ἐδᾶτο ἐ τὸ λᾶτο ἐρρᾶτο· χρησὸς λάϊθος, τὸ λιθώλινος θυρεόν·
ἐδήτο ἐπᾶτο ἐρρᾶτο φύλαυτου· οἱ γὰρ δώϊμοι ἐνίκως φασὶ· χρησὸς λίθος·
θυρεόν· λοῦ δὲ μέρος ἐ σὶ λίθου τι θησὶν αὐ λίθύρας.
λωχρᾶσαν τὸ ἔχουλος· οἱ δὲ τὸ λοὶ δὲ λίθης αἰσὶ ος ς
λιθᾶσὶν· δ δεινὸς λωνὰρ χᾶς ἡ δωνίμων χρησαμλίων·
χρὴ οὖν ἀπὸ δὰ λέγειν· ἐ μλιγουγραμμένην ἐ χάλως γὰρ ἐμλίγουγράμμαν
βδροντὴ σὺν λαξὶς αὖλη· ἀο εἰ σωγὰρ χρόνω λὲ μλιγον-
δζιωλαυτου σὺν οἱ ἀθλωαῦοι· ἀλλ' τοι ἐν ἐσωτι, οἱ
ἐμλίγουγραμμένην· ἢ μλιγουλι οἱ ἐ μλιγουγραμμένην· οἱ μίας οἱ μίας δε πόλης
δε πόλης· ἀχαὸς ἀλέξεις οἱ μο δε πόλης· ὁ νδη πολεμῶ ἀ δη πολεμῶ·
μὴ λέγε· ἀλλὰ δωνίμως ἀ λυνῶ· πρόσφαλον καὶ πρόσφαλον·
τοῦ λύλου τοῦ λλῶ ἐ τοῖ μ λίμλιο δι' αἰβῖ βλῶ· ἐ τοῖ μο
τοῦ μλιος ἡ μόνου λέγελαι πρόσφαλος γαμβὸς, καὶ
πρόσφαλου πρᾶγμα, ἀν εἰ σωλαι δὲ ὀφθαλμῆς ἐν λῆ
ἀνθρωπίνῃ θέσει οὖλω, μηδὲν φοβᾶσθαι πρόσφατ[ον]

[illegible] σολὲς·

βλῆμα· βολίσαοῖς· ⌈τῶμαι ἐπὶ νεφροὺς λιθιᾶσιν οἰνῶ· οἱ δὲ χαλεπῶς
⌊λως· ἀλλὰ βλῆμα λαγεκρηνῶν: π αιείσαοῖς
ἡ ξύμφορά· λιθιᾶσιν οἱ σοὶ νοι φιλόδοφοι· οἱ δὲ
χεῖσι βολίσαοιν λέγουσιν, ἰῶνι αὐλίνας λέραχον παρ
σίαν βολήθους· ἡ ἡ πραλωσία· ἡ ἡ ἀκαμεωσία· καὶ
δοις δὲ ἡ λεκηλάδου λέγουσι βεσῶδε· λις ἡ δε φαυσὶ
βολεμβολ· ἡ δόμων βολίσαοῖς: π αρεμβολὴ δὲ νῦν μακεδονι. ιι
Macedonian καὶ βι ἐν ἰῶ λωσ τραβο πόσω χρῆ αι βολάτω καὶ
χι βε. δομικῶ ὄνλι: σύαγρος δ ρήτέον· σῦ αγεῖον οἱ ἀρχαῖ.
σύαγρος· λέγουσι: σιγγωμονῆ σαι δὲ ἡ λέγειν· ἀλλὰ σιγνῶνι:.
σιγγωμονῆ· φρονίμως δὲ φ ρονιμώτερα δὲ μὲ λέγε· φρονέ νδε τὰ ὄντα: χρη
φρηοίμως σαι· σιμὲ λέγε· ἀλλὰ χρήσιμον γε νέσθαι:. ε χάστως
ἑκάστ ἐχθι· ἐ σὶ δὲ τοῦ μοχθηρῶς ἔχοντι ἢ σφαλερῶς ἰῶνοῖς ζύ ε-
φανον· ἡ σὶ δὲ τοῦ ἑκάστως χρῆσις, οἱ δὲ τοῦ τὰ δὲ τῖς ἀρχαίοις
ἐσὶ δὲ τοῦ ἀμφοτέρου μομίζεσθαι· ἑ κάστως σοφὸς· ἑ κάστ
φιλόδοφος· δι αφερόντως σοφὸς ἔτυμον δὲ τοῦτο: χ ρεωλυτῆ σι
λέγεσθαι δὲ τὸ λῦσαι· ὁ δὲ ἀπιὸς τάχρεῖ δι αλυθῆναι· χρέος
ἀπιὸς αὖ φαίνοιο ἢ ἐσὶ μελής· ἡ δι αὖ τῶ χρέως
λέγεις· ξύμενδι ἢ ἡσεται δὲ τοῦ μαθεῖν τὸν ἀρίσοφα
νεως δι ἀτοῦ δ ἐ δαμνῦσθαι χρέος: ἐν δὲ τῖς νεφέλαις +
Aristophanes. ἡ σὶν δὲ ς· ἀλαρ ἢ χρέος ἐ βαμβύλ ὀν ποσίαν· ἑ οι μ
ὃ δ ἐ πλωσι καὶ σφρηνίλαν· διὸ πρ ἔχρηκε ὀν αὐλῶ:·
φιλόδοφος· φιλόσοφος δ ἐ φιλῶν λόγους· ἢ ἀκούων δ ἐ ζῶν τοῦ τοῦ
ρεῖ σθαι· οἱ δὲ νεωτ ἐσὶ τοῦ τοῦ ἐ πιτρουλθεῖσιν· χρόνος:·
Τίνι διαφε· τίνι διαφ δ ἐ τόδε ἢ τόδε, χρὴ ἄλωλέγειν· ἢ ὅσο π ἢ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0374
gefördert durch
Baden-Württemberg

θλωδῶν· ἀλλὰ τὸ διαφέρει· τ ἀλαμβλικῶς· τὸ ἀλαμβλοῦ σωσσοῦ μιλάτε· ἀλλ᾽ ἀβλοῦ τὸ ἀδοκίμως χρηστέον ἀλλήκτως· τ τρόβιλον· οἱ μὲν πολλοὶ τὸ βδωδιμον· λέγουσι δὲ καὶ ἀβλὸ τὸ δένδρον· οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὸ βλῦ ἀπὸ τοῦ ἐμπλήσαι καὶ συμφῶνησαι, τρόβιλον καλοῦσιν· καὶ συμφωνία τὸ βδέλυγμα τοῦ δένδρου· τὸ δὲ δένδρον, πίτυς· τὸ γὰρ ἔστι πίτυς, τὸ ἐπὶ πολὺ κωπεύεσθαι μιλάτου· ἐπὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πίτυς καὶ τὸ πίτυς· σ σμαλαβάγδας· οὐ σμαλαβάγδας· ἀλλὰ σμαραγδῖνος· καὶ τὸ σμάραγδος· οἱ πολλοὶ λέγουσι τὸ λίσχρον· καὶ μὴ προπερισπᾶν· τὸ δὲ ἀβλὸ καὶ ἀβλοῦν· οἱ δὲ ἀρχαῖοι σκληρὸν καλοῦσιν· ἀπὸ τοῦ θηλείου τὸ ἐνδεῖς ξύλοις καλάβρακυ καλαθίσκους· σ σαμψί· οἱ μὲν ἁμαθές, ἐστὶ τῶν ἀμαθούντων· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐστὶ τῶν ἀπροσδιόνυσων· σ συχολάσας· ἐκ χαλάσας ἀναπλῆσαι· χρὴ δὲ συμφοιτητὰς λέγειν· σ τραυματίας ἀδόκιμον· τραυματὸ δεσμὸς ἀρχαῖ· καὶ δόκιμον· λέγεται γὰρ οὐκ ἐστὶ τὸ δεῖ ὀνομάζων· ε ὑχρησταν ἀπόρριπτον· λέγε δὲ κὶ χράσταν· ῥ ἀόλκερον μὲν· λέγε δὲ ῥᾶον· ζυμῆ· λικὸν ζυμωτικοῦ γνῶσιν· οἱ δὲ λέγε κρᾶσιν· ῥύμη· καὶ τοῦτο οἱ μὲν ἀθλιώτατοι, ἐστὶ τῆς ὁρμῆς· ἐ κόκκον· οἱ δὲ νεώτερον ἁμαθές, ἐστὶ βύσσινον· σουκ

τέλεγχε μ.. τέλεγχος. τρόβιλον. σμαλαβαγ σμαραγδ. συχολας. συμφοιτητὰς. τραυματίας. ἀχρηστον. ῥᾴδιον. ῥᾶον. ῥύμη. σαμψί. σουκ

Regula III.

Μακεδονικὸν
χθές.

σάμφυλος.

πανδαιμονίς
πανδαιμονίς.

πανδαμώνιος.

ὁδοιπορία.

πορνοκόπος.

λήθαργος.

οἰκοδομή.

καθ' ἡμᾶς πολέμων

ὀρθιστ. ἀθλημάτων

δαίμοι ἡ δι' ὅτι μακεδονικὸν ἦναι. ἀλλὰ σφῶν τὸν μαχ-
χθὲς ῥύμῃ δὲ ἰῷ ὁρμῇ: σάμφυλοι οἱ μὲν πολ-
λοὶ τῶν βοιωτῶν εἰσὶ καὶ ἀποικοι μαλ' ἀλλήλων. οἱ δ' ἐτε-
οκλεῖς, σάμφυλοι ἑλλήνων: πανδαιμονίς μὸς ἀγών. ἡ
πανδαιμονίς μὴ λέγε. ἀλλ' ἄφαιρῶν τὸ α, πανδαιμονὶς.
ἡ πανδαιμονία εἰσὶ φών: πανδαμώνιον. πανδαμοῦχον. μέγ θ
τὸ α δὲ ἐστι, πανδαμώνιον, ἢ πανδαμοῦχον. ἑξαπτοῦχον. ἡ ἑξάτης
ῥητέον ἀφαιροῦντας τὸ α. ἑξαπτοῦχον. ἡ ἑξάτης. ἡ
ὁδοιπορία ἔξοδον. λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἑξαπλοῦν. ἡ ὁδοιπορία
τὸν πάνυ πολλοῦ. τὸ γὰρ ὁδοιπορεῖν, ἡ ὁδοιπορία
λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. δέον οὕτω λέγειν ἁπλῶς λέγειν. πορ
νοκόπος, ἀντὶ τοῦ μέγαν ὄρνιν. οἱ δ' ἀρχαῖοι, πορνόλιψ
λέγουσι: λήθαργος, ἀντὶ τοῦ μέγαν ὕπνον. οἱ δ' ἀρχαῖ
οι θεσσαλοί, ἢ τὸν λήσμονα καλοῦσι, οἷς δὲ τὸν ὕπνον:
οἰκοδομή, ἀντὶ τοῦ οἰκοδόμημα. ἀντὶ τοῦ τὸ οἰκοδομεῖν:
καθ' ἡμᾶς πολέμων οἱ ἰωνικὸς θορίκης, δημοσθέ-
νους δὲ ῥητορος δὲ ἐστὶν ἀχλαϊκῶς ἀνὰ
σκληρὸν οὖν δὲ ἐστὶ τὸ γραμματικὸν ὁμοίως ἀναθάς, ἀπὸ
τοῦ γράφειν ἢ γράμματα ἰόντος. δημοσθένους φασὶν
πολέμων καθ' ἡμᾶς, ἀσυμφώνως τοῖς ἰωνικοῖς καθ' ἡμᾶς
θρικοῖς. ὡς τὸ γὰρ καθ' ὃ τὸ ἀλέγειν. ἀλλ' ὅσαν,
ἄλγως ἀντὶ τοῦ καθ' ὃν. ἀλλ' ἰδιάζαν. ἢ ἐξόνα-
ρον οὐ ψεῦδος. ἄλγως ἄρα μέτρισόν ἐστιν ὀνομάσαι γνώ-
ναι τοῦτο δὲ ἢ τὰ ἄγραλδον ἐκείνων τὸ μέγα ἀρᾶσθαι:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0376

gefördert durch
Baden-Württemberg

178

μεδιμναῖος· οὗτοι μὲν ἀρχαῖοι, ἐπὶ δὲ τὰ συμβαί-
νοντα μεδιμνοφόρον ἐτίθεσαν· μεδίμνου δὲ ἐπὶ
τὸ ἀθηναῖον τὰ ἡμίσεα δοκίμων χρῆσιν· λιθαί
ειον τὸν μὲν φύλλον θυλάκιον· λιθίδιον δὲ· καθως
δόκιμον ἀναβιῶσομαι· γαῖος λίς ἀφαιθούσιος γραμ
ματεὺς ἔφασκε· μεχρὶ οὗ γὰρ αὖ τὸ φύλλον
βυσσοῦ ὡς ἔοικε βυσσοῦ ἐστὶ μέλος, ὃς
γε καὶ ἱμάτιον δουλάτον ἔνιοι καλοῦσι· καθὸ ὀρθῶ
ς ἐστὶν ἱμάτιον· ἄλλως δὲ καθως· κωμῳδία
λέγεται ἐπὶ πολλῶν· καθαφὴς ἐπὶ τῶν πρὸς
ἀφροδίτην ἀναπλαττόντων λέγουσιν οἱ πολλοί· ὀρθῶς
δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς ἐχόντων· ὁ μὲν ὀρθῶς πολλὰ
βίστης· πολλὰ γοῦν ἡμᾶς πολλαχοῦ πεποίηκε·
ὁ μὲν ἄνθρωπος, ἵν' ἀργυραμοιβὸν πολλὰ βιστῶν λέ-
γων· ὁ μὲν γὰρ νόμισμα πολλοῦ, δοκιμάζει·
ὁ δὲ πολλὰ βιστής, φράσει σημαίνει· τὰ ἴσια,
πράγματα· ἢ λαίσια τὰ πρὸς ἀλήθειαν πολλοὶ λέγουσι
ἢ καὶ· ὅτου δὲ ἕκαστον τρόπου τοῦτο λέγουσιν οἱ πολλοί·
ἐγκαλύπτεσθαι μὲν ἀκαλύπτεσθαι· αἰχμαλωτίσθαι δὲ τοῦτο
ἀδόκιμον ὡς μὲν δέ τινες ἄνδρα αὐλῶ χρῆσθαι
δι' ἀλύων οὐ λέγε· αἰχμαλώτους γενέσθαι·

τέλος φρυνίχου ἀττικιστοῦ κε ῥημάτων ἐκλογῆς·

μεδίμναιος·

λιθαίειον·
λιθίδιον·
καθως·

Γαῖος Ἀριστείδης
γραμματεύς·

πωπυστί·

καθαφὴς

ὀρθῶς πολ
λυβιστής·

πλὴν
ἴσια πρα·

ἐγκαλύπτεσθαι

αἰχμαλωτί
σθῶσαι·

Τ ἀνταζάν· φραγμαλέυεσθαι· ἢ σπασμωφᾶσθαι· ἢ στρα
ηὰσουσάς· τένεσθαι· ἢ σολυσπλαγχνεύομαι· ἢ θρομβίζ"
θύσζαν· θόλυσμον· φλάσεσθαι· φλάσις, θπλανᾶ? ἄλη
Σ γσολήξ· φρεμβλίον· ἀφελπεῖ βουκολικὸν
ἢ μύωψ ὁ σολύασων θύσβους· Α πωλῶ πωλῶς,
θάνζιον· Π ἁμόνον θρῆμα θυτοθμεῖν· ἀλλ' ἢ θῶσσον θέλαττον, θρόσσω· ὄμνυμι
ἀφλῶ· νοσχνοῦμαι· ὁμολογῶ· ἐμῶμον· ναὶ
ὄΘΑ σόσσος θέλαττον ἢ θνοσχνοῦμαι σημαί-
νουσιν, ἢ ἑνάσσωτος ἀφλᾶ ἢ μεῖον θσσωθα-
σονθας· ὁ δὲ σοσσοδὲ ἀοείστ·

τὰ δ' δι, τῶν σκωληκίων.

δῆνον· ἰῶν ὑγρῶν ξύλων· θεῖσον· ἰῶν ξηρ· ἢ
ηος ἰῶν ἀμπελίνων· ἴσον· πλατάνων· τρωγ·
ὀσσείων· σῆτον· ἱματίων· τίλφας· χθ ιι·

νόσον· σίωθη· θρόσθηκη· ἢ φλεγμονή· σίωθηκη· ἢ σύμβλεψ·
τίλφας· ἀρενθήκη· ἢ θρόσθηκη, αὔξησις·

θεὶ τῶν ἐνλῆ ἑλλατίω μυομάνων φώνων·

Κ ἐανφρες φώνου· ἢ ἐων ἐνλῆ ἐγάστ· ὀλύμπος,
ἐνὀλυμπίας· θυδία, ἐν θυδίᾳ· μ ἐμμα, ἐν
νεμέᾳ· καὶ ἀθμία, ἐνλα ἰάθμα· τ ἀμπελίνολυμ-
πιᾶς βυδιός· τὰσὲ θυδια, βυ ἐθσόλλωνος· τὰσὲ
νέμεα, βυ ἀρχεμόρου· ὁς ἰῶ ἡός ἀφρασουβυθαῖ·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0378
gefördert durch
Baden-Württemberg

μονόξυλα· ναῦς δὲ ἄθλα, ὁλυμπιάσι μὲν, πε-
φανοσεκκαιδέκορος· ἱππικοὶ δὲ, ἑκκαίδεκα· ἔνιοι μὲ-
δὲ, ὀκτώκορον καὶ ὀκτωκαιδέκορον· ὧν δὲ οἱ μὴ λάβ-
ωσιν ἱεροῦ θεοῦ·

σχήματα λέξεων λθ.

τ ἰσόλεξον· τὸ ἴσα καὶ ὅμοια σημαῖνον· οἷον λίνα.
τυδάνη καὶ μύσκλιον· καὶ ὡς· ἱκανῶς· ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἀγιό-
χοιο· ἀνθεσφόρια· ἦλθον ἐγὼ θαύμασα·
ἀποσολικὸν· βασιλικῶς εἰρημένον ἀντὶ τοῦ· ἐνδελε-
λεγμένως δεύμασφόρων ἀνάδωμα· ἐσφηκο-
λία· καὶ ταῦ πάδροκλος· διήγησις· ἐξ οὗ πόλις
ἐφύρη· διηγήσει· κἀκλυε γὼ δήμου ἴθα
κήρυκος· γενεαλογία· διαφανὲς καὶ φανερὸν
ἵκηαι· πρεσβεία· ἐξ οὗ καὶ θρύλλεται
πόλις· πρᾶξις· ἄπαις δὲ ἄπαιδα φησί·

ε ἔφηνος· νίφας, ὡς κάλλιστος λῶ ἦρ ὑπὸ ἴλιον
ἦλθεν· χρόνος· φορὰ ἐξ ὧν κεφάλαιον· χρό-
νος γὰρ ἡ διὰ πυρὸς τοῦ ἦλθεν· ἔσφωνημα·
καινοῦ δὲ ἄρα οἱ πόλεμον ἀρχή· δῆξις· ἄδαϊ
ἐπὶ λεκτρωνίος· κλῆσις· ἤφασε, προμο-
λῶν δε· καὶηγοεί· ζῶ πρ. ἄγαμαι σὺ ζηὸς
ὧν δε ἡμέρα ἑρμῆς· ἀσηγοείας· ἄθεμις
ἐστὶ μὲν γὰρ αὐτὴ ἐστὶν ἡ μὴ ὁσίων πραγμάτων· προσφθέ-
ξεις· χαίρεις πυρὸν δὲ ὁ σὺ ἄγλαοι· ἄρνησις·
ἄδαϊ ἐξ ἀθαμὲ ἀνήνατο· ἀστόλμων δε·

ἀφυὸς·
ἀνθεσφόρια
ἀποσολ·
ἐνδελὲς·
ἐσφλῆσι·
διήγησις·
διηγοεῖ·
γενεαλογί·
πρόσθεσις·
πρᾶξις·
ἔφανος·
χρόνος
ἔσφωνη
δῆξις
κλῆσις·
καὶηγοεῖ·
ἀσηγοεῖ·
προσφθεῖξ
ἄρνησις·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0379
gefördert durch
Baden-Württemberg

σημαλωθεά· σημαλωθεὸς· μαὶ δὲ ταῦτά τε αὐτὰ τὸ ταχέως καὶ ὁμοίως·

νουθέτησις· νουθέτησις· μήτε οὖν τὸν δαίμονα πρὸς ἐμοῦ·

ἄχμι· ἄχμι· ἐγὼ μὲν ἀπὸ τοῦ ἄχθος ἀπὸ τοῦ ἄχμι· ἐγὼ δὲ τὸ ἀληθὲς

δέησις· ἀθανάτοις θεοῖς ἄλλοις· δέησις· γοῦν οὖμαι

ἐπαιμάχμας· γοῦν οὖμαι οὐδ' ἄλλως· ἐπαιμάχμας· καὶ σοῦ δὲ

οἶκος· τήνδε τὴν ἐπαμάλωσιν αὐτῷ· οἶκος· ὅ ἐστι τὴν τοῦ

ὄδυρμος· ἀνδρὸς ἀπαίδωνος νέος ὤλεο· ὁ δυρμός· ὤμοι ἐγὼ

ἐπαμβλῦναι· ἐπαμβλῦναι· θαρσήσας μᾶλλον τοῦ· γνώμη· ἀπὸ

γνώμη· τοῦ πολλοὺς ἀνδρὶ φρένας ἀμβλύνει θεός· προσβολὴ·

προσβολὴ· ἔχεσθον κλισίων ἀμφιμόνους· λοιδορία· οἶνο

λοιδορία· βαρὺν κεἰσορόωμαι ἔχων· ὀνειδισμός· νεῦμα

ὀνειδισμός· μνηστῆρες ἐπρέπεσαν· ὄρμος· ναὶ μὰ τὸν ὁρμητὸν

ὄρμος· πρόγνωσις· πλοῦτον· προγνώσεως· ἐντεῦθεν ἡμῖν ὁ λοιμὸς τοῦ λόγου·

ἀπαρόρασις· μισοβλεέστερον ποιλητὴν ἐγὼ τὸν ἀμμώνιον·

ἔχω τὸ πείθημαι· ἡ τὸ ἐμαύνω· ποιητικῶς· ἀπὸ τοῦ

σωφρονιστέον· ἔχω τὸ δύναμαι ἀπὸ τοῦ ὦ· ὡς τὸ γνῶ ἔχω

λέγειν· ἔχω τὸ διανοήματι· ἐπιρρήματι· ὡς τὸ

καλῶς ἔχω· ἐνιοῦ δὲ ἡ γενικὴ προσλήψεως γοῦν

οὐ· ἐξωθενουμένης· οἷ καλῶς ἔχω τοῦ σωφρονοῦντος·

ἡ δοτικὴ· ὡς τὸ ὀδύνα ἐπιπροσθοῦσαι ἔχει· ἡ

αἰτιατική· ἔχω δὲ τὸ ἄθλημαι γενικῆς·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0380

gefördert durch
Baden-Württemberg

διδένα κατηγορίας:

ᾶ σία.	τοσὸν.	τοιὸν.
ἀνορίνιος.	μέγας.	ποῖος.
ποίζω.	πῦ.	ποῖ.
ἡμέτερος.	ἔχω.	ποιῶ.
ἑκών.	ὠφελισμένος.	βασιλῶ.
	ποιῶν.	
	βασιλούμενος:.	

τῶν ῥημάτων τὰ ὀνόματα. ἡ τοσοῦτος ἀριθμοὶ λόγους.

Ἰ ἰδιος. λόγους σ̄. ὑποδίους ρ̄ο̄. ὁ σοῦρα. σ̄:

ἀνιψιῶν. ἄναρχος, ῶν. λυσίας ϛ.

λυκοῦργος. η̄. ἀνδοκίδης. μδ̄: ἀιχ̄ γ̄.

ἡ ἴσον ιη̄. δημοσθένης. οᾱ:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0381

gefördert durch
Baden-Württemberg

ε

Ἀλλὰ τοῦ ἡρακλέους διὸ καὶ δένδρη
τὰ νέννεμέα λέοντος· ὄρδρων· ἔλαφος·
κάπρον· κόπρου ἀϊδίου καὶ ἄφορον· ὄρνιθας
ξυμφαλίδας· ταῦρον τὸν ηὐρύοπα· ἵππ
θρᾳκῶν καὶ διομήδους· ζωστῆρα ἱππολύτης·
βόας τοὺς γηρυόνου· μῆλα τὰ ἐρυθρίδων·
κέρβερον τὸν κύνα· ὀπὸς ἀκάνθης τε τὰ λεπτὰ
καὶ
διὸ δέκα ἄεθλους: ~

ζ΄ περὶ τῶν ζώων φωνῶν.

ἐπὶ κύκνου ᾄδει· ἐπὶ ἀηδόνος τερετίζει·
ἐπὶ τέττιγος, ᾠδᾷ· ἐπὶ ἰύγγος κακλάζει·
ἐπὶ χελιδόνος, πιπυβίζει· ἐπὶ ἀετοῦ κλαγγίζει· ἐπὶ
ἱέρακος, κρίζει· ἐπὶ κορώνης, κρώζει· ἐπὶ
ὄφεως συρίζει· ἐπὶ βρόμος· ὄνου, τραύλος· καλλωπισμὸς·
μός· τράγου, φρύαγμός· ἠφρῖσθαι· ἐπὶ
ὄνων, κεκραγέναι· ἐπὶ κυνῶν γαυδᾶν· ἐπὶ
λύκων, ὠρύεσθαι· ὠδίως δὲ καὶ ἡ ἀλώπηξ κυνῶν
φωνὴ ὠρύεται· ἐπὶ προβάτων, βληχᾶσθαι·
ἐπὶ βοῶν μυκᾶσθαι· ἐπὶ ἵππων· χρεμε-
τίζει· ἐπὶ ὄνων βρεμᾶσθαι· χάσκουσι δὲ καὶ
ὀγκᾶσθαι· ἐπὶ λεόντων βρυχᾶσθαι· ἐπὶ ἄρκτου
καὶ πάνθηρος, ὀμάζει· ἐπὶ ὄφεων συρίζει·
ἐπὶ ἀσπίδων καὶ ἐχίδνης, ἐρωτᾶν· ἐπὶ ἀμφιβαίνων, κοινω-
ζᾶν καὶ κνυζᾶν· ἐπὶ κορδύλων καὶ, κρωζᾶν· ἐπὶ χοί-

γρυλίζω· γρύζω· ἐπὶ πρόβατων μακκᾶζω·
ἐπὶ γλαυκων. μακκᾶβω· μυκάομαι· ἐπὶ ὄρνι-
θων μακαλίζω· ἐπὶ ἀμάξων ἁρμαξεύω:
ἐπὶ προβατίων, ουείζω:
διαφορὰ τῶν βοῦ σκόλυμος ὀνομα:
ἧς λείβω ὁ ἐπὶ ὠδινι μαλίων· ῥίπτω ἐπὶ ξύλων·
ἐξ ἐπὶ ἀμπέλων· ἐπὶ ὠδίνων ἐρέω δὲ μήδομαι·
σκώληξ καθ' ἑαυτὸν· ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπων μυρμηκος:

ἐπὶ θαλαττίου.

πέτιος· ἐφέσιος· ὄρμιος· σωσώνυμος· ἰδαῖος·
ἕρμιος· τροιζήν· ἑλληνικὸς· πιτθαῖος· μελί-
χιος· κραωνίος· ἀγχιόπυλος· μητίοχος· τοῖος·
ξένιος· σωληνεὺς· ἀμυλομήδης· τοιχεῖος· μή-
στωρ· φύξιος· πεταγνέφης· πολυσμάραγδος·
βηλεγὴς· φυτάλμιος· ἐλευθέριος·

ἐπὶ θαλαττουμένου.

ἀκταῖος· βεθμιοσυμμιγίδης· βαγχαλόεις· σάλω-
νιος· ἁλιπέρθης· ἀραφιώτης· θαλυμνιτεὺς· πειπ-
ἀγολομνιτεὺς· γωνὶς· ὠκεανίτης· σφάλης· φυ-
ξηλεὺς· ἠμφιγυόλης· λιμναῖος· μελιχεὺς· νῆις· ἄπλις:

ἐπὶ θαλαττεύοντων.

ἀμφελίσσων· ἰλιάων· βιλοσεντ· ἠδυγνήσιος
αὐδου· αὐτρυτώνης· ἀνιόπτολις· ἰωνία· ἰτω
νία· ἀρεκυδοίμος· ἀλκωία· γλωκαθοῖς· ἀ
ἐρεφαμμίνη· πολιὴ· ἀκρόκομος· ἀρα·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0383
gefördert durch
Baden-Württemberg

πολλὰς· χαλκόστομος·
πλήσας δημήτερος·
βόλβος· ζάθωρος· ὀνησώνδας· βολιωνάρ·
φυσίζωος· δηὼ· ζωοδόλβας·
ἐπιθεὸς ἀφροδίτης·
χρυσῆ· κωλιὰς· φιλομήδης· κιθαίρισις· δίς
ζωϊὰ· κιθαφία· μιχὶς· διωναίη· κιδιώνη·
κιζιρίνθιος·
ἐπιθεὸς δημήτριος·
πελασγὶς· ἐναλία· ὀρθαλτὶς· ἰωχροπόλος·
κιθαιρώνις· λοχία· ἐνοσία· χθονίς· ἰοχέ-
αιρα· τελεφεία· δικλυνίς· κιδικλεῖα·
χρύσαλακάτη θεός·
ἐπιθεὰ νέων·
ἀργὰ· σπερονία· λιθίης· λευκωλένος·
σθένις· ἥρα· σύζυγία·
ἐπιθεὸς ἀπόλλωνος·
ἐκβόλος· λύκηγενὴς· λυκίδης· φοῖβος·
κουρῆος· λοξίας· δήλιος· ἀφήλιος· λύκιος·
ἐκαλήβολος· δύσφημος· σμίνθιος·
ἀνδρομέδης· ἰήιος·
ἐπιθεὰ ποσειδῶνος·
γαιοῦχος· ἀσφάλιος· ἵππιος· ἐνοσίχθ· κι
νησίχθων· σεισίχθων· ἀγραίων· γαιήοχος·
ἐνοσίγαιος· βυθεὸς· σοιβήμιος·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0384
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἐπιθελασέρμος.
λύσιος· ἀδελφόνλης· νόμιος· κωλωϊός·
ζίουνιος· σωκος· κερδωος· χρυσόρραπις·
ἐπιθελασέρεος·
ταχοεπλύλης· φιύαλιος· δημήτιος· δίζωνος·
δεξιόδαρος· ἀνδροφόνλης· βεοβλοιγος· βειή-
κος· μιαιφόνος· — ἐπιθελεπόφισδ·
χαλκὸς· ἀμφιγυήις· σίνλιος· λημνίος·

ζηρωδίανδ·

ε Τὰ τῶν ομηδῶν ἀνόμις φαμὴν ἢ ταῦτα· ὁ ζηνόδοτος
ομηδαεῖσι· ἢ γὰρ ταῦτα ἀνέγραψαν ἢ γραφαῖς τῶν
βιβλίων ἐν τοῖς πρασιν ὁρῶμεν γραφόμενα· ἀλλὰ
καὶ πρὸς τὸν ἀριστοφάνη τὸν γυσνόμους ἀθηναίους γρά-
φοντα· ταῦτα δὲ πρυτάνεις προσιμήμαλα· τούτοις ὁρῶ
τὸν γραμματέα ὄντα ομαλῶς· ἢ σπένδεται σπαλαιὰν
ἢ ψηφίσματα ἢ νόμους πολλούς· ὅτως ἐστὶν εὑρεῖν
τὰ τῶν ἀρίστων ομηδάς ἔχον· φρέαιον ἢ ταῦτα γρά-
φον· ἵνα μὴ δένη ἡμῖν πρὸς φθαν δόξη· τὸν μὲν ὦν
ἀριθμὸν, ἐνί ἐστὶ τὸ ομαινόμενον· τῶν δὲ δύο, δύο· ἢ
ὅτι μέχρι τῶν τεττάρων· τῶν γὰρ πέντε, τὸ πρᾶγμα
μὲν ομαίνει· ὁμοίτων δὲ ἐξ τὸ αὐτὸ πῶς μὴ τοῦ ἑνὸς τί-
ως τοῦ τοῖς ἓ ἑνὸς τοῦ προσλιθέν μὴ ἢ μέχρι τοῦ δ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0385
gefördert durch
Baden-Württemberg

ὁ γὰρ δεκὰ. τῷ δ' σημαίνει ϛ. τὰ δὲ ἑκοσι τὰ
δύο δ. ἡ μείχει τῶν τεσσαράκοντα. ὁμοῖ τὰ γὰρ
τεσσαράκοντα. τὸ π γράμμα σημαίνει δ ἔχ|
ει ἐν αὐτῷ μέσον. [δ]. τὰ δὲ ἑξήκοντα. τὸν
τοῦτο σημ|αίνοντος αὐτοῖς τὸ ἀλφαβήτου
ἡμῖν ἔστιν ἡ μείχει πὸν ϛ. τὰ γὰρ ἑκατὸν. τῷ ῥ σημ|
νει. ἡ δὲ διακόσια τὰ δύο. ἡ δ' ἅπαξ μείχει τῶν φ
τετρακοσίων. τὰ γὰρ τετρακόσια. τὸ υ γράμμα
σημαίνει ἔχον ἐν ἑαυτῷ μέσον τὸ π. [π]. τὰ δὲ
ἑξακόσια ὁμοίως τῷ αὐτῷ τοῦ σημείου τοῦ ἀλφα
βήτου τῷ π. ἡ μείχει πὸν ἑννακοσίων ὁμοῖ. τὰ γὰρ
χίλια τὸ χ γράμμα σημαίνει. ἡ δὲ δισχίλια τὰ δύο
χχ. ἡ μείχει τῶν ϡ. ὁμοίως πάλιν τὰ πεντα
κισχίλια. τὸ π ἔχον μέσον τὸ χ σημαίνει. τὰ δὲ
ἑξακισχίλια πρὸς τὰ πεντακισχίλια τὰ δύο
τοῦτο σημαίνει τοῦ ἀλφαβήτου τῷ χ. ἡ
μείχει τῶν β ὁμοίως. τὰ δὲ μύρια τὸ μῦ γράμμα σημαί|
νει. τὰ δὲ πρὸς αὐτὰ δισμύρια τὸ μῦ ἔχον τὸ ῡ ἀεὶ σημαί|
νει, ὅπου τὸ δεύτερον μέρος μόνον. τὰ δὲ μύρια δισμύ
ρια οὐκ ἔστιν ἕτερον. ἀλλ' ἅπαξ ἐν ἑκάστῃ τάξει ἡ ὅλη. χρὴ τοῦτ|
ο τὸν ἑλληνα ἐν ἀρίθμῳ. ὑπὲρ δὲ τούτου τοῦ πλήθους ἀφη|
ρῆσθαι δεῖ ἀλλὰ τὰ χίλια τῶν ἀρίθμῳ ἡ τάξις
ἀπὸ τῆς μονάδος ἀρξαμένου πρὸς τὰς ἀλλήλων ἑκα|
τὸν τοῦτο ἀεὶ ἀριθμοῦσι μέχρι. ἵνα δὲ τῶν μᾶλλον γνώριμα
ἢ τὰ τοῦ τρόπου τούτων χρὴ ὡς προφερόμενα ποιεῖσθαι

Τὰ πρακτέα γραμμαὶ ἀ. ὁ ἔκαστον ἀριθμοῦ
πλῆθος σῆ· ἐγραμμάτευσεν ἀνδρῶν. δεκανδρῶν·
ἑκατοντανδρῶν· χιλιανδρῶν. ταῖς γὰρ ἐφεξῆς ἑκα-
τοντάσιν πρώτων πρωτοξήτης· δευτέρων πρωτε
υθυνος ἐστὶ πρωτοκλέους δὲ τὸν μέζω. ὧν ἡγεμονι
κὸν ἀκόλουθον πρωτιθεντίας. τὸ θεωρητικὸν ἀριθμ:

⟦α 1·	λ 1·10·	Η 100· ρ·	χ	͵α	1000
⟦ββ 2·	κ·20·	ΗΗ·200 σ	κκ	͵β	2000
⟦⟦γ 3·	λλλ·30	ΗΗΗ·300 τ·	χχχ·	͵γ·	3000·
⟦⟦⟦δ 4·	μμμμ·40 υ·	ΗΗΗΗ·400 υ·	χχχχ	͵δ	4000·
πε 5·	ν·50·	⟦Η 500 φ·	⟦χ⟧·	͵ε·	5000·
⟦πς 6·	ξ·60·	⟦ΗΗ·600 χ	⟦χ⟧χ·	͵ς	6000·
⟦⟦πζ 7·	ο·70·	⟦ΗΗ·700 ψ	⟦χχχ·	͵ζ	
⟦⟦⟦πη 8·	π·80·	⟦ΗΗΗ·		͵η	
⟦⟦⟦⟦πθ 9·	ϟ·90·	⟦ΗΗΗΗ·	⟦⟦χχχ·Η·	͵θ	

1 α	10 ι	200 σ	1000 ͵α			κ		ϟ
2 β	20 κ	300 τ	2000 ͵β			λ		ϙ
3 γ	30 λ	400 υ	3000 ͵γ	9000 θ·		μ		ϡ
4 δ	40 μ	500 φ	4000 ͵δ			ν		ϻ
5 ε	50 ν	600 χ	5000 ͵ε	10000 ι		ξ		ϼ
6 ϛ	60 ξ	700 ψ	6000 ͵ϛ			ο		χ
7 ζ	70 ο	800 ω	7000 ͵ζ			π		ψ
8 η	80 π	900 ϡ	8000 ͵η			ϟ		ϣ
9 θ	90 ϟ					ϙ		
	100 ρ							

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0387

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἕν. δύο. τρία. τέσσαρα. πέντε. ἕξ. ἑπτα. ὀκτὼ. ἐνέα. δέκα.
ἕνδεκα. δώδεκα ἢ δύο καὶ δέκα. δεκατρία. δεκατέσσαρα. δεκαπέντε
δεκαἕξ. δεκαεπτὰ. δεκαοκτὼ. δεκαεννέα.
εἴκοσι. τριάκοντα. τεσσαράκοντα. πεντήκοντα. ἑξήκοντα. ἑβδομήκοντα.
ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. ἑκατὸν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0388

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀλλ᾽ ἀφρονος ῥήτορος ἐστὶ σοφὴ ἀλιεὺς
τανύειν· εὐστόμου φιλοσοφίη.

Χρησὸν ἡμῖν ἦν ἁλιάσασθαι τὴν μῦθον ἀναγινώσκειν ἑτέρᾳ. ὡς γὰρ τείχεων ἐστὶν ἀγαθὸν ἀκρόπολιν ἁλιάσασθαι οὕτω καὶ βρωτῆς ἕνεκα τοὺς ἐπιτηδείους ἐκλέγειν ἀφ᾽ ὧν ἀφελεῖν ὀφείλομεν. ὁ δὲ τοῦτο ποιῶν ἀνὴρ ἁλιεὺς ἐστὶν ἀγαθός. διὸ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ τὸν ἐλεγκτικὸν ἁλιεῖ παραβάλλει. ἐπεὶ καὶ τὸν ἰχθὺν ἁλιεύομεν ἐκλεγόμενοι τὸν ἐδώδιμον καὶ ἀφαιροῦντες τὸν ἄβρωτον. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐκλεγόμεθα τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀναγκαίων τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐπικουρίαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀναγκαιοτάτ

ἡ δὺς φλοὺς ἐστὶ νοσηλαούρας, ἡ φαλλοὺ δύπλοῦν ἐξωγ-
καλμῶν· ἐνδὺς οἱ ὠδὴ φωνας πλησ[ί]· ἡ δὼ δ᾽ λας ἐπω
μέ᾽ αἰ ἐγόμενοι, ἡ δὼ ἐναλέρωλη ωνειδας ἐξ[ῆ]
τύδωντον· ἡ νῦσ[ί] αὐ[τ]ῶν καλα βαλόν[τ]ου δ᾽ τύ ἐῖον, ἀζυλ᾽-
ἐπφαλήεων ἐ ωσ[ί]ον[τ]ο· ωαδὸ δὲ δύτοις ἡ ρηέ θεμυ-
μάς· ἡ ωτοὺς δύτοις ἀ ωνυε δαλμε θα γαμε[ί]αῖς
ἡ ωαγ[ί]οισὸ᾽ γηνοὺ ηολίτον ἐ᾽χθυλωνλε ωθ[ί] πρῶ[ν] λ[ί]ας
ἰχθύων· ὑμᾶς μ᾽· ἀλλ᾽ χαμαὶ ἐ ωι λαιβοὶ δ ἡ δ᾽ σπλα
ἡ μῖρ᾽ ας ἐμφορῆ θη: γαλωὸς, μύρτων·
ἀλωὴ μῶν ωολ᾽λα ωονς ταῖς ὧ μύρλων· δὶ ἡ μῖρ᾽ ας μ᾽
ἐωὸ ἶ ῆς ἀ᾽ελλας φλεγομ[ί]. νύ ἰλωρ δὲ ὑωὸ λαμωαδὸς
δ᾽ νβῦδὸν ἀ ωο ξύου ὸ· ἡ δ᾽ λαγόμενον δὴ δ᾽ τύ ωο δὲ ἰς
δ᾽ νῖλῶν δαναϊδῶν δὺς ἀμφορ[ί]ας ἐκχέομ[ί] θους·
ἄλως ἀ ωραπλα ἡ λῶν᾽ νῦλε μοχθοῦμεν· ἡ μῖν μὲν
γαῖ᾽ ἀδὴ ἀ ωαλνόφης ἐ[ί]ν᾽ ἡ ωλῳ ειδος ἐ μωολῆ θη τ[ί]
γας᾽ α· ὁ δὲ ωόλης δὲ συλλ[ί]ᾳ ἡ δὺς ἰχθύας ἡ δὲ
ηδ᾽ μαλα· χἀ ωὸ χρη δὲ αὖ[ί]ω τὸ αὐτὰ ἐ᾽χειν ωῦ ἡ μῶν.
ὁ δὲ δ᾽ ἱερευνᾶ τας ἡ δ᾽ σπλαφ[ί]δ᾽ ον σῶ ἐχως· ἡ πρῶ[ν]
ὅλε ἐ ηρωω ὐχ[ί]αν ἐ ωε μνᾶ[ί] αὐτῷ ηωμὸ ω ὠλα δὺ
φωνῖον ἔρμον α δυδυ νῖ δ᾽ νμφρα ηῖον, ωόγγους
ἡ μῖν δὲ ωε ταῖς· ἡ δ᾽ αἰ ἐλῆς θαλασσης ἐ᾽ εῖα· ἄφυ[ί]
ἐ ωι φ[ί]ως ἐ νευρυνόμης φ[ί]λῆ μνον· ὡς δὴ μῶ· ἄ-
ωαλοῦ τὰ ωροσαωῆ φ[ί], ἡ ὸ ἔρμα ναφ[ί]ς δ᾽ φορ[ί]ον
αὖ δ᾽ ἰσ[ί] χθύ ὅν· ἀφ[ί]ς δὲ ἡ μᾶς αὖ ἰ ω ὠ σπλαφ[ί]ῶ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0390

gefördert durch
Baden-Württemberg

χθοΐων λέγουσιν οἱ τοὺς ἰχθῦς καὶ βαλανηφάγους
ἀνθρώπους. ἡ ὁμὼνυμία δὲ αὐτοῖς, οἱ κύκλῳ· ἢ μᾶλλον
σωτῆρος ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ θεία: • γλαῦκος. γλαυκὸν
ρηξήνορι· ἢ ἡ βῶλος ἀπὸ νεώτου· ἢ μᾶλλον ἀπὸ
τοῦ ἀθρόαν ἰαύειν ὀνομάζουσιν ἀθρόοι· ἀνίσασιν
ὡραῖα δίκην ἐστὶ ζῷα ἡ σώζεσθαι· χαλεπὸν ἡ θαλάτ-
τα· ἢ ἡ ναυηλία εἰ φοβοῦνται· ὀρθῶς ἐγὼ τούτοις ἀ-
νωφελῆ ἢ διδασκαλίαν λαμβάνων· πολλὰ γὰρ ὄφελος ἀπὸ
σόφου βουλεύσεως· ἢ ναυσὶ εὐόδως πλεῖν ἢ τοῖς πλέ-
ουσι ἀδεῶς πλεόντων· ἢ ὠκυρόχους· σχίσει
ἀποφθείρουσι γὰρ ἀνοιδοῦσαν πλεόντων ἐστὶ συ-
φορούς· ἐξ ἐλέγετο γὰρ ἀντολίνος εἶναι φοῦκος ἀμείνων·
ἢ ὧν ὄνασθαι μὴ μόνον ζῶντα ἀλλὰ καὶ τεθνεῶτα φέρη
νι· ὀλίγους δὲ διὰ ξύλου αἴδε ῥύμη· λίσσων ὠνίας ἄζω
φρονοῦμεν ἢ ὀφθῆναι φεύγομεν πρὸς τύφα-
νας ἰόντας· ἢ ταῦτα τοῖς ἀνοήτοις ζῶσιν· οἷς
ἡμῖν δὲν μέγα φρονεῖν ἔχειν δοκεῖ ἔχομεν, ἀλλ'
ἔξομεν ἢ χαίρουσι μεθα· τὰς τεφρωμίας ἢ τοὺς ἐκδύ
σουσι νεώτους ἀγνοοῦσαν· γεωργίας δὲ σωφροσύνας· ἢ
τὸ ἀσφαλῶς ἢ ἀσεβῶς βίον ἄσσα θεάσας:

Ο συνθαλαττεῖς τῆς γῆς διαλαμπεῖ· τοσοῦτος οἱ ἰχθῦς
ἢ μᾶλλον τὰς ἰχθῦς καὶ πολὺ τοὺς ἢ νεώμασι οἱ νεωλῶν
διαφθόμενοι· οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες ἔσω πολλῶν τὸ δη
λοῦσι διαπραττόντων, ἢ γεωργία πρόσωπον ἔχοντες,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0391
gefördert durch
Baden-Württemberg

τῶν ἐκ τῆς βώλου τοῦ σώματος ἀναμένουσιν ἐπὶ
καρπόν· ἡμῖν δὲ ὁ βίος ἐνύσταλι θανάτου τὴν μνή-
μην τοῖς ἔχουσιν ἡμᾶς ἀναμένοις ἀναστάσεως
ἀέρα· ἵ δι' οὗ πάθους ὁδὸν ὠγῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ
λιποῦσα, ἡ ταύτης μαθητῶν, ἀζύστερα μίζις·
ὦ χρόνος ἐπὶ πλήνας ἀλαῖς πολυτίμους ἀθλοφόρων
σώμασι ζωγράφους· ἵνα τοῦτο σωφρονῶν· δὲ τὰ ἀλ-
βάδιανοφάνας· ἀχούλως δ' ὁ τῆς ἐκλησίας μήνης,
ἵ ἐχθρῶν ὁ ἡ δαφιλῶν σωτῆρ· μῶφαν νυμφίοι
γάμου πρέσωπον· ἡ τῶ πόλιν ἀσπάζη, χαῖρε· ἡ
ἀπαθῆς ἡ νύμφα· ἡ τὰ ἐκλησίας θαλάμης ἀγαπᾶν,
ἐπὶ τῶν ἡ λόγου ἐμῆ· λήθης δ' ἐστὶ ἔσω μαφὰ τῶν
καλλιέρου λίθων ἀπαλήλων θεαμάτων: ὁ γὰρ ἀ, ζω-
ἱ φιλόνος πολυτίμου, ὅ λίθους πρὸς ἐμοὶ ἡ μερέυοντας
δε λαμβάζων ἀγάλας ὡς ἐαυτὸν πρέσουσα μὶ ἀθλημάτων,
ἡ δ' ἀλλ' ὡς· δι' ἡμῶν ἡ ἐκλησία μαθημερίνης ἐργασίας τῶν
χρῶν πρὸ εἰζόμενος· ἀλλ' ἐπὶ πολυτίμους, ζωὴ δι' ἡμῶν ἀ
πολύτιμος· γὶν ἐ ἀνωδέσοι ὁ πλοῦτος, μὴ ἡμερίας,

ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑποφήτης: ·

Ἡ γαστρὸς μὲν ὦ φίλη βουλὴ δὲ καὶ τοῦ ῥιμμένου γωνᾶ-
ται· δὲ δὲ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὴ τρὸς· ἀ
γαθῆς δὲ μὴ τρὸς γαστρὸς εἶναι· σωφρόνης δ' ἐστὶ λιὰν ὦ μοι
τῶν ῥ· ὠδαμοφύλην μὴν ῥ· οἵμ' ἐπεύχεται ὦ ἑταῖρε ῥ
ἐπὶ παύροις ἀφαρότων γνησίων σὺν ἡδονῇ θ' ἑαυτῷ·
οὐδὲ ῥᾳδίως ὧν ἰῶ ὀφθαλμῷ· μὴ τρὸς τὰ αὐτὰ ἢ δοῦ
ἀφροδισίων μοχθῶν, ἀλλ' μᾶλλον ἐμοὶ· μὴ ἀκοινω-
τας πάσης γαλήνιον μὴ θάλασσαν· δ' ἐᾶν ἡδὺς ἐρμιόνιος
μειδίκου· ὦ ἑταῖρε καὶ ὦ ἑταῖρον ὁ τρᾶγος ἀν-
έξαλο· καὶ μᾶλλον γὰρ τρὸς αὐτῷ, ἢ τρὸς θαλάσ-
σας ὑγρολαγῆ· μὴ ἄλλος ἀλλῷ ὕδρου ἀτοφόρῳ· ἢ δὲ, φὴς δὲ-
χεθαι μὴ δῶ αἰολοῖ χαρύβδεος δίκην· οὐ δὲ ὑπορβαίην
θεῶν ἀλιευτικὰς δωροφορείας, μᾶν ἵδρας μ' ἢ τει-
χέας, δ' ἢ φρέας, δ' ἢ θέλγητρα δι' δόνας· ἀλλ' ὡς ἀφηλι
κέστρος ἢ γωνᾶται τρήρας σὺν ὠῷ· ἢ τρὸς δίων δ' μᾶλλα
νητείων τῶν ῥ, τρὸς αἰγυπιοπαθεῖς αὐλερφὰς βδ
λόμενος, κερυφαίους μιλησίους· ἢ ὀπωπικὸν
ἱμάτιον· ἢ ἐπὶ τῷ χρυσόδετος τρόπις· ἢ τρέπω
ἧς ἀλεροσχίας· ἢ ἰουλαγενοῦς δίνας· ἢ δηλυμανὴς
ἀπόχου· ἢ ἱδίμβ τρὸς ἀλὸν τρελίφα οἰχνοῦμεν,
ὃς δ' δὲ μβ τρὸς ἡλίου· ἢ σφίγγα τρὸς ἡλίου τρὰ τοῖς
δίκασαῖς καπήλοις: · θαλάσσος· τρὸς ἡλίῳ·
τρεπταὶ σοι πίλαι· ἢ ξανθὸς ἡλίου· ἢ κερδέα· καὶ
κήρυκας τρέπε ἢ χρυσοκόμας· ζὺ δὲ μοι δὸς ἐᾶν

δύο τε μέρου· ἐστὶ δὴ τὰ μὲν καὶ ἀγαθὰ· αὐλίδοσις γὰρ
ἢ πρὸς φίλων ἢ φίλους· ὅλαι τε πρὸς χάριν ἢ θαρσαλέως
ἀγῶνα· εὔδηλος ἐστὶν ὡς ἄπαντα κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς
φίλους ἡγεῖσθαι καὶ χρῆναι τοιούτους:
Πειρήσομαι ἀμοιβολογῶν πρὸς ἀλλήλους τὸν
περὶ ὧν ἐμὸς ἔχοντας· πάρεστι δὲ τὰ πολλὰ ταῖς ἄβραις διὰ
λαλιάς· δύσκολον γὰρ δὴ τὸν προσοδοιπορέοντα θαρσοῦντα ὧδε
νῦν ἐξαίφνης ἢ δέσμας ὅλας ἢ ὑρμιὰν ὅλην ἐυρημένον οἴμου
λεύσας· ἀκούσας δὲ ὡς ἔχει· ἢ πρὸς ὄλεθρον χρὴ πειρᾶσθαι
μὴ ἐξευρεῖν· ἢ καὶ μέτρα ὡς οἷά τε πολλὰ ὧδε
ἔστιν ἀπορά· ἢ βίος κομιδῆς ἕνεκος· πέφυκε γὰρ δὴ τὸν
ἄνθρωπον· ὁ λέμβος οὖν οὗτος ὁ νῦν ὁρᾶν ὁπωσοῦν
πολλοῖς ἐρέλαις καὶ πρὸ μοῦ· πορφυρίου τοῦ ναύφρονος·
λησάμενος δὲ θαλάσσης τὸ ἐναυλιοῦσθαι· ἄτοιμος
οἰνωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ τολμήματος· πόρος
ἐκ πόφων ἐμαιεύθης νῦν ἰσχνούμενοι· πρὸς μὲν οὖν
τὸν χρῦσὸν ὁ νῦν ἀπαίολος· ἢ πῶς ἐν ἀληθῆ τὰ μέλεα·
δὴ δροφόνος δ' ἀχύσομένωι ἐνέσθαι· ἢ δὲ μὴ ἀν-
αν λύπρωσιν χάρας ἀεὶ ἢ θαλάσσια ἐκπαγλοῦς ὅτις
δεῦρο καθ' ἁδῖνα ἀδῖνι μάσσων ἐφύλαξε· μὴ φύν δ'
πενία σύζωνία, χαλεπὸν δ' φορητόν· ζώνην σὺ μὴ
ἀμφιβάλλεσθαι· ὅπου γὰρ δὴ ῥέπτης ὧδε ἀπάξει ἐκ δόμων ἀκολουθήσω· ἀπὸ πόντου γὰρ ὧδε
γνώμης ἢ ὧν φίλων σύμβουλή ἀμοιβοχή:
Βαλάσσαν δὲ ὡς ἐν ἁλίῳ

ἡμῶν ἢ ἰὼ πρὸ οἰμῶ ἐ τοὶ λὰ μὰν δεο βόλου χωρὲ πρὰξ-
μα λα· ὃ μὲν γὰρ ἐ τοὶ λε πὶ ὧν κρμάσ λων ἀ ποδί δο αξ αι
ἢ ὧν ἀ θα γλὰ ἐ τοὶ ἡ σθα, λῦ μη ρὰν φρ' ἀ λὼ πρὰ μῦ δι·
ὥ ρα οὖν ἐ σ ὑ μπρά πλου λα ἡ μῖν ὧ σ τρου δί ων λὼ πρὸ-
ἡ μῶν ἐ ξ ὧν αὖ ἢ θα λατ τα ποεί ζη πρὰ μῦ δι αν ὑκ
δύ χε σθαι· βούλο μαι δὲ ποὸς ἕ να ἢ δεύ λε ρον λυ λω νὶ
λῶν λαο πολύ λων δι ά σοῦ ποε ξέ νου ἢ πρὸς ἐ ρα σ-
τὴν ἀ φεί λιον· ἢ πρὸς φῖ λόσ τε αβον τὸν χολ αρ γέ α,
ὃν κά ὡς ἔ χθ ρ· ὡς αὐ τὸς ἐ τοί λων φρ νέ ων κο μί ζθ ν αὐ
τὸν τοὺς ἰ χθύ ας· πολ λὰ γὰρ ποὸς τὴ ν καλ αβο λὴ ν πάρ γυ
εἰ ουέ σας πρὰ ὰ λῶ τὶς δι ὰ τοῦ πα ρα μυ θί α· δῖ ουυ σι
ἢ ἀ ποα λυ εί ων ἰ ε λυ μῆ· ἢ ἄλ λως ἐ κ λῆς τοῖ ς ἱε ρεῦ σ ιν
ἀ λο ρα νό μως ἐ ξ ε λο ὼ λας ἡ μᾶς χθ ρός· οἱ κα θε κα σ τὼ
ἐ τοί λῶ σφε λέ ρω κέ σθαι με ρο αί νθ ν ἃ ς τοὺς ἀ πρά κλε
ἐ μφο ρου σ ὑ νύ βρε ις· πολ λοῦ δὲ δεῖ ἀ λλ' οὐ δὲ τὰ ἀ θα λῆ
ἡ μᾶς πρὰ ὸ ῖς νέ οις ἢ πλου σί οις· ὁ λό γος, ἀλ λ' ὁ ἢ
ἔ σ τ ξε ν· ὁ καὶ φα λος πο ν τί ω·

ἰ ὼ μὲ ν θα λάτ τ ὼ ὡ ς ὁ ρᾶ ν φρ ἰ μη κα τέ χ θ· ἢ δὲ νῦ ν
ῥ α δι ὸν ὑ πο βέ βη κ' ἀ λύ ς· ἢ πᾶν πλω τὰ χο θ ἐ ς
σω νέ φε λα· ἢ οἰ αὐ τὲ μοι πρὸς ἀλ λή λους ἀ φ α σύ μ
ὅ δυ σὺ πω κῦ μή σθ ν δὲ πέ λα γος ἐ πα ε λύ λυ δ· ἀ λ-
λὰ ἢ οἱ δ' ἁ λοῦ νθ ν ἀ ν α σπᾶ ρ ὼ ν δὲ ν ἢ ἧ ς θα λά τ ης
αὖ οἱ δου μέ νης λά ὼ ς ἐ φ α λό με νοι χθ μα δι α ἢ δὲ-
ῥ ᾶ ον ἐ τοί μα με ὼ ὑ σι. ἰ αὐ ρου δὲ φα σὶ ν ἐ τοὶ δλ'
κα λῶ ν ὃ ν οἱ λὰ με λέ ω ρα σθ ν οἱ δω ν ὡ ὁ σ α ν α ς· πολ-

λαμὲς οὖν σὺ ζοῦλαι ὑπὲρ ἀδελφιάς προθυμούμεθα
φυλάξασθαι ὑμῶν ὄνων. ἀλλὰ δεῖ τοῦ πάσου ἕως
ἂν ἐξ τῶν ἐναντίων ἀμηχανίαν ἢ τύχη τοὺς ὁπλίτας
ἐπὶ τὰ ἅλωνα φέρεσθαι. ὅ δὲ νικῶν μὲν τοὺς μὲν.
κτείνειν ἀμφοτέρους. τοὺς δὲ, κτείνειν τὸν ὄπισθεν
τοξότην. ἄλλους δὲ ἐς τὸ λιμνῶδον πεδίον τοὺς φεύ-
γοντας ἐπὶ τὸν ἕλη, ἐν κινδυνεύειν. ἔστι δὲ ἄδειν
τοῦτον πρὸς χάμωνα τὸν ὑμῶν ὄνων ἀοιδὸν ἐξ
ἀναμέναντα οὖν ἀποληξαι τὸν ὄλυθον. καὶ
παθαρὰν ἀπὸ θεᾶς αὐλὸν ἀείνου σὺ δὲ ἄχει καὶ
αὐτοῦ τὸν ἀφηρέως ἰδὼν ἀπὸ. ἵνα δ' ἀπολίζωμεν ἐν
ναυαγίαν ἀπὸ τοῦ ἀθύρου ἐυρεσθαι ζῶμα τὸν πέ-
σταλαν ὑπὸ λαφῆ καλύπτω. γέγραφε δὲ μέσον τὸ ἕν τοῦ
καὶ μὴ παραχρῆμα λῆς ἐυρίσκοι ἂν ἢ αὐλίσθοις
φαίνηται. μὴ φοβοῦ δὲ μὴ πολὺν τὸν ἀγοὺς πρὸς
τὸν ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς ἢ διαχάσκων παρόμοιον
σωφρόνως. ἢ μᾶλλον ὅλαν δὲ τὸν ὁμοφύλους δικά-
ζων ἐν ἕλως ἢ ὑποψίαν καὶ ἀφ' ἁλλωνίας.

θυννᾶος, πρῦμναν.

δ, μήποθεν ἀνους καὶ τῶν βαρυλάπτων ὠνόπτης.
σὸν ἀθλωᾶοι δι' ἀνοόων τοὺς μὲν δὲ ἐς τὸν ὑπὲρ
εἶαν ναυμαχίαν ἐθέλουσιν. ἢ ὅπου μὲν ἢ τρά-
λος ἢ ὁ ἀλαμῖνα ἀμαθίς ἀλαμῶν αὐτῶν πρόσφο
λύους δ' ἰδὼν ἢ ἰόντων τὰ πρῦμνήσια. τοὺς μασὴρ
οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τὰ ἅλων.

πολεμήσοντας ἐνδεδυμένοι χρόα ταῖς λοιποῖς ναυσὶ
διαφανῆ ὄντας μαδεχομένας δ' ἑλῶν πολέων. μὴ
δ' ἀχνὸς ἁλὸς πέρων ἀνέμοις μηνύσαιν ἀσσον ἰέναι.
τὸν δὲ βέλος ἐσορεῶν. φεύγομεν μὲν ὁμόν. ἀνδρολο
γοῦσι δὲ ἐπασσυτέρως μὴ φλαπρόζειν. μὴ δωσίου. καὶ
μέχεϊ τῶν ἀνδρῶν δ' ἀγχοῦ γάρ ἀγχοῦ προσοίσων ὀείων δὲ τοὺς τῆς
θαλάσσης δ' ἅλας. ὡς δὲ μὴ μὲς οἱ μὲν δὲ τῶν ἀλογ
ά δόθου ὑσσομένου πρῶτα πεδάσθαι μὴ ὁπλομάχοις
λυγρὸν ὄνειαρ ἔμεν δαΐων. συσσῖνδὲ ὁμίλοιν χάλεπτον.
βῦτυφάνη δ' ἐπὶ τέλεσσι μὴ γνῶναι ἐῖ. βῦτυμεῖσθαι
ἐῖ φεσσὶν ὁμοῦ μὴ θάλασσαν πρὸς δόναι βύσσομος
βῦμεῖ δ' ὁ λὸς ἁλυσπηδούς. βύφύγην ἐφάμιλλα
λυσπιλαλέσδην· γαυσίβιος. πρύμνας.

Ηγνόσωσδ' ὁ τρύφρα μὴ ἀβρόβιαι ὧν ἀθυμὸς
πλουσίων λιμφαμία. ἔναλχος δὲ πομπείλων
μ' ὧν σωμηλιμῶν μὴ δουμένου δ' ὁσμαφίστον
ὠδὶν ἐχηγαλὴ νῖ δ' ὁς τοὺ πεμπούς δὲ πλῆν
ἅμα μὴ οὐ μμεῖ ἐχαν ἡμῖν τῆς ἀΐρας τῶν ἰχθύων.
ἐγνων μὴ μὲν ἀν οἷς ἐμῆς μὴ θαλασσης ὁ εἰ ζεν
τρύφημαλα. ἅγαρ ἀνεχόμενος ὧν ξύλων τῆς ἀγιω-
δος ἐσ θαλασσὴ ὧν ὧν ξενικῶν. μὴ ἐφεσείδων
παλαιὴν ὴς. ἅγαρ οἷος ἐφασὶν ἀναγκάσας ὡς
οἱ λοι σοὶ ὧν παλαιφώτων. ὧν δ' ἀνὶ δαῖμον
νομίζων λίθου τραχυ ἐρὰν. ἡ θ' ὧν μὴ ὧν σωμὰν
αὐ ὧν μηχανὴ σαν. ὧν δ' ὑσίου σὺν δόναν ὑσσον
ἐν ὧν λας.

ὡς ὁ δαιμόνιος οἱ περὶ τὸν Φρόνιμον ἁλιεῖς ἁλιῶν.
ἡμῖν δὲ μόνον οὐκ αὐτὴν τοῦ ἰδίου μισθοῦ στερίσκουσι τὴν θάλατταν. ἀλλὰ μὴ τοῦτον ἀποκλείσωμεν τοῖς ἀπόροις τοῦ πλουσίου ἐλεεῖν ἐπιτρέποντες. ἐξὸν οὖν ὅσα μὴ τῇ ἀληθείᾳ θαλάττην. ἐνίοις γὰρ ἡμῶν ὄμβρους ἢ θάλατταν. Φρονιμίων δὲ ἅμα μόνος καὶ δεσπότης ὢν τῶν ἱερῶν ὁ πάππος. ἀλλὰ μὴ γοῦν ἀγωνιῶμεν τοῦτο τῶν ἱερῶν ὑπὲρ ἀνδρὸς πλουσίου τοῦ τυχόντος. μονονουχὶ γὰρ ἐκκλησίαν ἡμῶν ποιεῖται. μὴ ὦ τᾶν ἁλιεῖς. ἢ δεῖ γὰρ ἁλιεῖν ἢ ψαλιεῖον μεμίσθωσθαι. ἀλλὰ δεῖ ἐννοεῖν. ἀλλὰ δεῖ νῦν μεταβάλλειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι τοῦτο ἐκείνοις μοι μοῦσα ἔνεπε πολύτροπος ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη. μὴ ὦ τᾶν ὠδῖνά τις ἡμᾶς ἔχει. μὴ νῦν ἐπάνοδον ζητεῖ ἡ θάλαττα. πλοῦς ἀγαπᾶ πλόους. μὴ βιοῦτον δεῖ λέγειν ἐστὶ σωθῆναι μοι τοῦτο τὸ πλοῖον μὴ τοῦτο λυτρῶσαι μὴ τοῦτο σῶσαι. αὐχένιος. ἁρμένιος.

ἐμέντοι δεῖ ἀσαφοῦς μὲν ἁπλῶς, μὴ δῆτα λέξεις πρόσω δὲ πρὸς ἑκάτερα ἐκφύσεις τοιοῦτόν τι ἁμά. ὃ δ' ἐνδεὴς ἔστω φησίν. γένοιτο μοι μὴ ἀρχαιοπαγίζουσι γάνωμαι. ἐγὼ δὲ ὅτι τοῦτο τάμα σοι

ἔστω τοῦ λογισμοῦ μὴ βλέπεσθαι· ἀλλὰ δύνῃ φονεύεσθαι
σωφρονοῦντος τοῦ λογισμοῦ βιάζεσθαι· τὸ δεύτερον
τοῦτο δὲ ἀλλότριόν ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀλλ'
ἐπιτρέπεται διὰ δοφωτέρους ἐνέσεως ἕνεκεν· μὴ ἐν ταῖς
γωνίαις σου· ἀλλὰ ὅσα δῖς πλουσίοις καὶ ὡραίοις
νίσοις φλέγομαι· μὴ ὁ τοῦ γελαδυοὺς ἐμβύφης
τοῦ δουλεύοντας, ὅλος ἐμοὶ τοῦ τοῦ· γαμη
σάτω καὶ δύνομένας ὃν ἐκφαλλάζομαι ὡς τοῦ-
τοῦ ἐν ἐκ ψυχόρης· ἐξ ἐδὲ ἡ τοῦ ἐστὶ ἐρωταλῶν μεδι-
κων δῦ γαμετείου ὡς ἐξ ἐρμῶνης ἀκοῦ δὲ τοῦ ὡς ὁ ἐς
τοῦ φραυδ φοβέν ὡν· ἀλλ ὡς μόνον δοκῶν τοῦ ἐστὶ
ἀκούω· ἐκαὶ δύνδε δέξω ὅτι ὁ ἐστὶ μεθαλαπυργός,
ἐμὶ μένοις ὁλοὺς ἐς τὸν ἐρίμαν τοῦ ἐξ ἐν ἐστὶ τὴ-
διον νῖμεῖον· ἐ γαμῶν δὲ λαμβάνω

Ἡ ἐρμῶν δῶν ἐστὶ τῆς ἡ ὁ ὑς τῆς ἐν οσωῖ ὼ τοῦ ἀλλ
ὴ λαβύχω ὃν δ' ἐκῶν ὁ ὑν ἐν· ὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ν ἐξογ-
νύμων ἀποχιάδεν· ἡ δὲ ἡ ὑπὸ χρόνου τοῦ
λογόλης δῖ ἐρρωτὸς ἀ ἐρρωτὸς ἀ ἐστὶ τὸ· οἷ·
ἐφαῶν δὲ νῆμα γεγονέναι τοῦ ὑῶν τε πλω-
ρωνῶν. ἐ δῦ φαλω προσομῖλῆ δὲν ἐστὶ τοῦ
ηδιάμεσον ἀποχιαδῆναι ὧν τελεσμάτων· ὃ
δὲ ἐξ ἐνόν μὴ ἐ θαν, μὴ ἐ δὲ ἐ θαν-
βουλῆ δύς μέναι· μὴ δ νὸς ὧν τοῦ ἰοὶ ὡ ὧν
ὡς ἀλλοδίου σημαν δὲν ἐστὶ χρή ων ὃς· ἐ γέν ὃ ὃ ὃ
γ ὡν οἱ ὡν μόνον· ἀλλ' ἡ ὃ τοῦ δ ἀστὸ ὃ υλοι τῶ

ἀλλότριον· αὐλῶνος δὲ τὸ τῆ φθορᾶ σὴ ἰῶ χρόνω μίᾳ·
ζυόδους δὲ λέγουσι τοὺς προσένεμας ὑπὲρ ζυγὸν
μιούμενος, ἔλυμος δὲ ὁ πρὸς τῶ ὁδῶν·

ἀλιπλίπος, ὁ ἐγκόμων·

Ἄυσμενὴς ἡ βαθυκάλυκος ὁδὸν γὰρ τὸν ὠὸ φθαλμὸς
φκάνη παροιμία· λὶς γὰρ τῶν ἐμῶν φρουλὶς· τὶ δὲ
ὑπὸ ξιοῦ ῥαθυμίας ἢ ξιῶν μὴ κλῆμα ὑ νάναγνο
μίζεις· ἔργε ἰαὺ χάρας· μαλλὸν δ' ταὺ ἀπλήσους ὡὸ
θυμίαν· μηδὲ οὐ ἤλων ἀλλοδίων ὁ ρᾳ ἐὶς ἀδίκους
αἰλθνχαεῖ τας ἐπβιαζέ αθω· ὁ ἐγκόμων ἀλιπλὶ
πὴ πὴ ποαδοὺ ἀ ἔχθς· ἀλλ' ἀμὶ ἔχθς· ἐποὰ δὲ ἀδού-
λη ἀ μὶ ἔχθς ἔτρον ἔχθν· ἔχθ ἀ μὶ ἔχθις·

ἐνοαδγκνος· λιμωγχῶ·

Ὁ νὰς πόρπας φθαρὴ σε ταῦ δλές βϊος; φείμης
σὺ δαὶ μὲ ὸς λῶ δν λαυλαν αὶ ε βόη ᾶ, ὡς πλὴ-
θουσόλου τρο σὸ ὀδὸς θῶ ων ὴ τὴ χαμὴ δων· καὶ
ἡ μᾶς τὸ ἀδὲ ὶ λὸν λῆ σλίγη μου ὀνομὶ τὸν πόλτον
ὅλου πεῖ ε λω βομ̃· ὰ πὰ αὶ ϊ ω μεθα· ὴ λόβρδ ος
μᾶ ζονῶ̃· ἢ ὴ ὠ φορλίονὶ χούων· ε ἰ πὸ ὶ ο ῶ̃, καὶ
ῶν πλη σ ώνλιναὶ ὲ κᾶ ὸ ῦμ̃· μᾶ ὶ σας ἀ πορᾳ-
ναν ὲ πὰ ι ε λόμενοι ὰ σὺ λω βοὶ νῦ ὴ μῶν· ὴ ζὺ μ
πουή ος̃· ὶ ὰ λος μό ῳ πολλῶ δή λης ὸ ψὶ αν, ἐν μα
γὲ ϑη ῳ μη λου ὲ ξ α λώ ος̃μ̃· μ ο ῦ ὸ αν ἢ δη ὴ σπω-
λη ε ὶ ν ὲ ϖὶ βρύουσ ὸ αν· ῖ οι αὖ τὰ θη ρ α ῖ ας, ἀχ ὶ να
ὲ ϖὶ γε λα σης ὲ δή λω σα· ἀλλ ῖ να μα ϑης, ὡς ἡ

τὸ θυμὸς μηχανᾶς ἡ ἰσχὺς μὴ δύνᾶται καταστόμιζεσθαι.

εὔπλοος, θαλασσέρως

Ὑποφαίνᾶν ἢ μᾶλλον· ἀνοίγᾶφορᾶ λιμένος γιγνᾶς ἢ ἐᾶν· ἢ ὡς ἐπὶ νηὸς φθαρέντος τοῦ ἱστοῦ ἢ ἐπὶ πρῳρᾶν ἀγαγεῖν θᾶτέρᾶν. ἀπὸ τοῦ θλᾶ γάρ μοι δοκεῖ τὸ ὄνομα βέλτιος ὁμοίως ἢ ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλω ἀντὶ τοῦ αὐξάνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκ θαλάσσης ἀναφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀνθῶ· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀνθοῦσιν οἱ ἀστέρες· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀκμάζω· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀκμάζουσιν οἱ ἀστέρες· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναφαίνομαι· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναφαίνονται· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναβλαστάνω· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναβλαστάνουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναδίδομαι· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναδίδονται· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναπηδῶ· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναπηδῶσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναπαύομαι· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναπαύονται· ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω τὸ ἀναπνέω· ἐκ θαλάσσης γὰρ ἀναπνέου

ὁ ἔρως· ἢ ὑσὸ τοῦτου βλη θὰς ἡ ὠφελία ἔχω θρὸς
θαλα θὴν ὠφέλ ω· ὡς νόσον νομίζων ἡ γαλαξία,
τοῦς καλλισευούσους ἰωννηρηϊδων σὼν δναγ·

πρὸς τὰς μναστῆρας

Λη ὢ ἀσεχου τοῦ καλίσου κος μχ· ἀλλὰ κος μα ζω ἡ
ὦ ψις ἡ μχ ὼ, ἵνα διαφρόουσα ἧς· καλλισος δὲ
κός μός ἐστίν, ὁ καλλισα κος μῶν· καλλισα δέ κος μός,
ὁ κος μϊ ὦ ἰάζ ω τοῦ· κος μϊ ὦ σις δὲ τοιόὴ κος
μϊ όης· ἢ μοιδο κοῦσ ἡ ὁ τοῦ νῦ ὸ ὼν ἡ ὁ ἄλ κησις·
κα κος μῆ σθαγ· ἡ ξ ἑλ κή γ ω ὲ σθ' ε ἰῆ ὑ μν δ σθαγ κοὴ
ϊ μοδ σθαγ· ἵ νο ὦ ἡ ζὺ ὑ μᾶς ἕν α μϊλλος γένη, πα
ρα δύ ων ἀπ' ἐχ θ σθαγ ἰῶν σθ ρ ηνου μέν ων·

Θερμολέπυρ, ὠ πίμωνϊ.

Χ ἰλϊάσε τοὐ σθαμ· ὑῖς γὰρ ἄλλοις ἄ σθαρ ἡ μὴ λθη
ἡ ἢ σθ ρόσω θροσοικὸς διὰ ἰῶ ἐμ ἰῆς τοιόὴ λος
λε τοὐ ἰηλα σθ έ κλ το· ἡ μῦ ν δὲ ἔ γνος ἰῶ ὑ βρω μ·
καὶ οἱ μὲν χαλυβδνϊονέ' σϊνον· ἐ κλ θ σὶ ἀν δὲ ἡ μᾶς
κοὴ ὁ ἐϊνεω· ἀλλῶ μοῖρα ἴοι θεοὶ ἡ μοῖρα ἐ λθ ο ἀ-
μενον, δοὶ η ἐ σθ ρα ρο τοὺ ὼ ἧς ἀ δοὶ κου ὑ σθ ὼ ἧς ἰυχῆς·
ἡ μὴ ἰοὺς μ', δὶ η νε μ σφ ὐ λα τ ἐ λε εὐ ἰῆ χ ία· ὑῖς δὲ·
ὑ νλοι μὸν ζω οι μ ίζ ε λε· ἡ γὰρ φορὰ ἰῆς ἀ μθρ μϊνῆς
ὑ ὶ δι αὐ τὰ κοὶ η νά ἵ κοὰ θαγ· ἀ δῖ νας σα ν χομ ὲ σθ ρὸς ἂν
ἰῆς οἰ λε σθ ἰῆ ὑ σεν ῦ κε χρη μ' ὁἰ' τυχή·

Ἀ νεμϊάζουσ ἑ ῆ σι ὸν ἔ χον ἐ σθ ἰῶ μεσ ραμ ί ω σθολϋ

πείτω· ὥ μιν γὰρ αὐτὸν ἢ τὸν ἀναξναν, ἢ αὐτῶ ὁ τῶν ἐρχῶν
ἔρα θεὸς τῆς οὐσίας τοσοῦτον· ἢ ἀδηφαγοῦσα· ἢ
παθητὸν τοιαθοῦσα, μεῖζον ἢ μὸν μέγεθος ἔλεγ-
ὅσον μέγεθος ὥρων τοῦτο εἶναι ἐξ ἀνθρώπου ἢ τὸ
τοῦτο ἢ τὸ τοσοῦτον τῆς οὐσίας· ὁ δὲ, εἰ τοιοῦτον εἶναι
αὐτῶν ὁ γεννήσας εἰρήκει, οὐδέτερον μὲν ἂν ἦν
ἄτοπος· ἢ τοῦτο τῆς ὥρας ἢ λίαν τὸν θεὸν
ἡδύ εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἐνῆν τοιοῦτον ἐν ἐκείνοις
ἢ μᾶλλον ἐξαίρετον ἢ ὑπερφυὲς εὐπρεπείας.
ἢ μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἐλαίνδορον τοῦτο ἢ φαυλίας· διαμ-
φισβητοῦντος τῆς θαυμαστῆς ἐμποιήσας ἀμφι-
βολίαν· ἀλλ' ὁ πρέσβυς οὗτος θεὸς ἢ οὐδὲν ἧττον
ἢ μᾶλλον ἐστὶ τοῦ ἐλαίνδορον τοῦτο ἢ φαυλίας· διαμ-
φισβητοῦντος τῆς θαυμαστῆς ἐμποιήσας ἀμφι-
βολίαν· ἀλλ' ὁ πρέσβυς οὗτος θεὸς ἢ οὐδὲν ἧττον
ἢ μᾶλλον ἐστὶ τοῦ ἐλαίνδορον τοῦτο ἢ φαυλίας· διαμ-
φισβητοῦντος τῆς θαυμαστῆς ἐμποιήσας ἀμφι-
βολίαν· ἀλλ' ὁ πρέσβυς οὗτος θεὸς ἢ οὐδὲν ἧττον
ἢ μᾶλλον ἐστὶ τοῦ ἐλαίνδορον τοῦτο ἢ φαυλίας· διαμ-
φισβητοῦντος τῆς θαυμαστῆς ἐμποιήσας ἀμφι-
βολίαν· ἀλλ' ὁ πρέσβυς οὗτος θεὸς ἢ οὐδὲν ἧττον

Γέμελλος, εὐβουλῶ

Παρέμεινον μὲν ἡμῖν ὧδε ἄλλως ὀλίγον οὗτοι ἡμεῖς ὠδύσατο
νοῦς ἐστὶ τῶν ὄντως· ἐγὼ δὲ ἡ ἡδέα μόνον πρὸς ἡδὺ
καὶ ἀποδοῦσα ἐστὶ ποιῶ ὁμιλῶν, ὑφαρπάζομαι· μέ-
λησε δὲ ὧδε πολλὴ τοῦ σφόδρα πράγματος
τοῦτο ἔμελλε· ὧδε δὲ ὁ κορυφαῖος τῆς σοφίας· καὶ
βλέπων οἱ φοινίκων· ἢ καρύαλλον ἐλύτρων ἐξηρη
μένον· ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἔφασκε χορὰ βλέπω ἢ
λύμενον ἐστὶ φαφήσθην ἐμὸν τὸν ἐγχανὼν ὧδε πλα
κοῦντι· οἱ δὲ ἢ τὸ ἐνδαίσθην ἐστὶ μὴ ἴσον ἐξέλαθον·
ἢ κήλιμος οὖν ἐχρὴ τοῦτο βουλόμενος διαβλέπειν

ὴμιλίῃσμουσένεποίοιω· τέλος ὥστορέποιῳ δή-
μαλεσιῳὲμιὼ δῶρ ἰῳνίδιν ὲ τοῖ δυμίαν· ὁμιλίῃς
πρόφοσλαβοῦν, ἐξεναλδαιρεθὲὲνίζαινονταἰῳν
βρωμάτωνδῖς ὁδοῦ σῖνίνωδιν· ὁδὲ, νδοῖιαἰ θεν ὲαν
ὅιοσιῳ νῦνω παὶ ἐχαθαι μᾶλλον· ἢ ἰῃ σρανσὲζῃς
φεονλίζαν· ἕλα ἄλλος ἀλλωσῖ ἐλέγετο· ἢ τοὺ δαιμό-
λου ἐσραπτε δὲ ἢ ὁ ἢ δῦς ἐνδυος ἢ τοσδηδὲς ἢ μῖν
τολαιοῦς ἀς ἀ τὸ λωσῖν ἢ ρχε δ· τέλος σῖα φηὸς οἱ θεοὶ
παὶ οι πλήρ ἀλλον δ παὶ αἰ ξηρου ἰῃς ἐμῆς ἐ τι θυμί·
μόλῖς τοὶ ὶ μέρου ἰαι με δὺ τολαιοῖῳ δς ἀ τοὸ
δεύ σαθαι· τρ ἀσπευαἰ σαν· ἰαῦτα δι γράφῳ· ὅ τοδῦῃ
ἐ τοῖ ἰοῖσι ὁδέ σῖν ἢ αὐτὸς, ὅ σονε τοὶ ἰῃ τρ ὸλαιῃ ἰῃς
βραδυ ἰῃ τος ἐ πιλανὰς: τολυτύλαι μος. ἔρε
νοῳ τοὶ ἐ ἐῳ ἢ ἰῳ Βινδολέον τι.
ἀτῖιπιῳ νῦ ἐ μὲν αἰ δι ου τὸν χαμῶν α ὅ ἐαρ μόνον
ἐ ν τραφαλλῃ φῦ σῳν ἰδν, μᾶλλον δὲ φύ ρδῳν φδῃ-
μῳν οι παὶ ἐ πὶ ὑσσῳ ν ἢ μῶν οι αὐ ἐ μοι· ἀλλ ἢ δ ὴ,
ἢ χῖῳν σῦ ν ἢ ἢ ἐ τοὰλλ ἢ λος φδο μῆ· σρῷ τον μ᾽
βύ δαφος ἐ πλύ σθεν· ἐ τοσ δα ἀ ὲ τοὶ τοολῆς· ἀλλῦς
νῦ τος ἢ ρξε θῆς νι φα δος χῦ μα τοὰ μποσ λῦῳ ὲς ἆ ρα
τοῃ βύ ἔ ναν βύ θυε ἰον ἀῦ οἱ ξα νδα ἰῆς σὶ πιάω τὸν
σῳ ω τοὸν ἰ δ ἢν· ἐμοὶ δὲ ἄ ἰε ξύ λον· ἄ ἰε ἀς βολος
σρῷ ῶ· τοσς γὰρ ἰὶ τοὸ θεν· ὁ μῳ μὸς δὲ ἁ σε δύ ε ἰβ
μάχεῖ μῦ εγδν ἀν ἰῳν ἢ ὸ σέ ων· ἐ βουλευ θῶ μεν
οσῦ ὁ δύ ασθ βούλευμα· σφαμδν ἁ ς ἰβὺς δ᾽ ὅλους-

τὰς καμίνους τῶν βαλανέων· ἄλλου δὲ ἐνδοξοτέρου
χώρου οἰκῶν ὁμοτέχνων τοῦτο ἠλίνδουν.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς ἡ πρᾶσις ἐπὶ δεῦρο ἤγαγεν· ὠνούμενος
ὡς οἷόν τε ἀπὸ μικρᾶς δυνάμεως τὰ τοιαῦτα πλίνθου, πρᾶ-
γμα ἐπὶ πρασούλου θαλάττιον οἰκίας ὕστερον
γενόμενον· ἐπεὶ λαβὼν ὀβολοὺς δύο· ἐπὶ τὴν βαλανέ-
ου τὴν ἐπωνυμίαν, ἀθερόμιν. ἄγεις οὖν, τὴν
νῆφ' ἐπὶ μιᾷ τοσαυτὶ ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦτο νῦν μύους
γυμνοὺς ἐξ ἑνὸς ἐπὶ δεῦρο παγέντας πρὸς ἀλλήλους ἐδέ-
σαντο οἱ λίνδοι· μεθ' ἃ τὸν ἀποβραττόμενον ὄρυμμα, πρὸ
σπυρὶς ὀλίγος ἀλευρέρασι μοιχωτὸς ὅσον κοὶ
τοσοῦτος ἀνθρώπους ἀνδρικῶς ἀποφέρων ἦν:

ἀμμίων. φιλόπονος.

Ἀποκρύπτων ἡμῶν ἡ χάλαζα βρέχεως ἐμποιοῦσα
ἁλιτία· ἡλίου φάρμακον δοκεῖν· ὠνησάμην μὲν
ἐσθλοὺς τοὺς φοὺς ὀβολοῦ ἑνός, διὰ σπουδῆς μεγάλ-
λονται· δαυμάσουσιν οὖν μοι μεδίμνους σίτου, ὡς δὲ
ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς ἡμῖν ἡ γαστὴρ ἡ ἀσθενὴς
παρασκευὴν εὐφορείας ἐμηχανήσατο, ἐκλίσεως μὲν
αὐτὸ τὸ μέτρον, ἡλίου δὲ ἀπλῆς ἀφθονίαν ἔχον.
μιᾶς δὲ ἡμέρας ἀγαθοὺς ἑστῶτας ἀσθενοῦντας τοῦ
παντὸς φθειρομένους:

Ὁ αὐτός. εἰς πίνακα
νεὼν μεγίστης γῆς ἀναβαινούσης τῶν πόνων ἐξ
ἑνὸς ἐμοὶ δοκεῖν ἐστὶ δοῦναι θαλάττιον ἡμίμαας.

ον'
β'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0405
gefördert durch
Baden-Württemberg

ζωὴ γὰρ ἡμῖν καὶ θανάτου μερὶς ἀλγεινή· ἡ δὲ σὴ
χρέος φύγοι καὶ ἐνοικτίσαιο πατρὸς αὐτὸν
ἱκρῆ· ἐνδρὸς γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἀντὶ πολλῶν τεθραμμένου
ἄφυκτον· ὥστε τὸ ζῆν δ' ἐνθὸ βύτων ἀλαλητὸν εἶναι·
ἀλλ' ὑπὸ λιμῆν' ἱκέσθαι εὐδίας· ἡδὺ γὰρ λιμὴν μ' ἐστὶ
γῆς ὦ πάμμοροι ἐστὶ θαλάσσης δὲ μακρὸ βίοι καὶ
βίωσαν· ὥστε δ' ὡς ἔχθιστον ἐστὶ καὶ
λίαν βασιοῦμαι· ἡ δὲ μοι ὁμιλήσωσι πάμαος·
ἱκρὸ θεὸν γὰρ ἐσθλὸν ἐμβοᾶσόρ γὴ τροσσυλί-
δοσνεόπλουτον· ἵ' καθήμενον ἐστὶ ταῖς λῆς ἀτὴ
πῆς ἐχαλιᾶς· λιμῶδον ἡ αἰχμηρὸν ἐεμγαυδν·

ἀγκυλαρχίδης· συνδιαλλαγή

ἐλα ὦ γὼ ἀγκαπόν οἱ καὶ ἀπὸ πόλιν ὁ γαῦ-
φοι· χὼ γὰρ ἡ κοῖδα λίσαθὼν δέον τῷ ἀσῳ ἡ πλα-
ζυα ὦ γὼ καὶ ἄρὸν γάτὸν ὦ γὼ ἐστὶ καὶ ἐγω ἐὼ
χδάχρημάτων βουλόμενος ἐστὶ καλῶν ἱῶ πεμά-
αθας· χωεῖον ἐξηγήσαιλός μ' ὁ γὰ ἰνὸς ἰῶν ἀζῦμῶν
ἐστὶ τὰς μαρλίου θύρας ἀφῖκόμην· ἃ τὰ καὶ ἀλαλα-
βαὶν ὦ τορες βύτω ὀφθῶ ἀφῦκνὸν· σὺν ὡς ποακό-
λας ὁ ὄφῦς· χάρῶ διαφχαῖ ὁυλῖνα· ζαππρῶ δὲ ὁὺ,
χρόνον· ὑπὸ κόρεων· ἡ σίῶν ἡ μίβροτα δῖά χάρ'
ἔχουλα· ἐυθὺς μὲν ὦ ὦ πόλῖς μ' ὦ προσφῶ ζημε
ἡ γούμενος ἰῶ προσηγορείαν· ἃ τὰ ὁῦ προξένου
φύσαν ὁῦς ὡς δὲ οἱ μὲν χρημάτων· πόσων ἡ ρέῶ
ἰαταίῶν· ζιοῦ δέθαυ μαζοῦς ἰῶ ὑπερβολ'.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0406
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀπέθλιψεν ἐν ἐμοί· ἡ δὲ πλοῦς ἐστὶν οὐσχεφάγων· ὅμως ἐὰν δοῦναι ἀποπλαγκτὸν ἢ ἐστὶ τῶν ἀρχαίων τινὰ βρῶσιν ἢ τινὰ οὐσίαν ὑποθέσθαι μοι δοκεῖ· μέγα γὰρ ἐστὶν οἱ περὶ τὰς θήρας ἢ τῶν δασυλλίων τὰς παλαίστρας ἀλινδούμενοι· μήποτε οὖν τὸ ἀγριόπινον ἐφόρει δαίμονος· μᾶλλον οὖν τι μιᾶς ἀπασῶν ἰδεῖν·

ἀνίκητος, φοιβιανή·

Φεύγασμος ὁ φοιβιανὴ φεύγας· ἢ τοῦτο ἄρτιός ἐστιν ἀπὸ ἀρχῆς ἐπινενοημένη· τί γὰρ ἄλλων ἐμῶν λαβοῦσα ἔχει· ἀοῦσα; ἀλυρόν ἐκ λαλαφῶν; ἀναλκιβιάδων ζῶσα; ἄλλοι τοὺ πρὸ φήματα τοῦ λαὸς ἐξ διεξέμου; ἄλως ὅλον μὲ αὐτὴ ἵνα μὴ ἄλλων τοῦ φοιμιᾶ ἀναρρέψασα δουλεύειν ἀπονάσασα· ζυδὲ ἀδὲ μιᾶν ὥραν ἔχει ἐμοῦ διαπαντὸς φλεγομένου· ἀλλὰ χαῖρε· ἢ ἀπωλετο· ἐγὼ δὲ οἷόσπερ βρέως μὲν οἷόσπερ ὅμως τῶν ἀξιμιᾶν· φοιβιανὴ, ἀνίκητος·

Ὦ δεινοῦ ἀμὲ ἀρτίως ἦμεν ὡς ἐαυτῶν ἡδύ τοῦτο μελέτημα γῶν· ἢ δὲ τὰ ἤμεν ἀραμένη τὰ τοῦ ὁ ἐμὲ ἔχειν· ζυδὲ ἐξαπίνης ἀνασᾶσα ἐπὶ ρῶν δέρην ἀπαναλοσας ὦ ἐμοῦ· ἀ σαύσον ῥίπου ῥ ἡ λαχανίαλου τερόν ἔθον τὸ ῥῶν λαὶ ἀφ' ἡλιμιᾶς αὐτοῦ ἐμὲ ὦ ὡς ἀρτίν ἐᾶζεν ἀρχόμενος· ἀχὶ τὸ ναὶ ἀγρὸν τοῦνων ὑφοσαν ἀεργὸς ἐῶν αἰδίων ποιεῖ ἐμενος· ἀχὶ τοῦ πανδοῦ ἡ ἢς ἔχαρ ὡς ἀοῦ ἀλος ὢν ἐξέως; ποῦ σοῦ ἐαὶ κρὸ λ

βλέποντες βλέμμα ἠδὲ ἀσπνείς· τὸ δὲ αὖ θυμικὸν ψ
ἀθλίως· ἢ τρέπου καὶ ἀσε αὖ τὸν ὧν πρέσβυ:·

γλυκέρα. βακχίδη.

Ὁ μὲν ἀνὴρ ὅσ' ἢ μὲν ἐστὶ τοιαῦτα νῦν ἀπόντα, ἐστὶν
ὁ εἶναι δοκεῖ θεὸς βουλήσει· ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐ δοκεῖ.
οἶσθα γὰρ οἷόν ἐστιν ἔρασθαι τοιούτου ἢ βραχὺν
σφῆν χρόνον· ἀποβλέποντα δὲ ἀκαίρως μὲν τὸ λο-
γιστὸν ἀποσκιδνάναι ποιεῖ· ἀδόξως αὖ τὸν σφόδρα
μισοῦντα ἐθέλειν ἔχειν· ἀδόξως μὲ
βουλόμενος αὖ τὸν ἀποστερεῖσθαι ἀναγκάζει τὸ θῦμα·
ἀνάφορόν τε λοιμίαν τοῦτο λογίζομαι· οἶσθα γὰρ
ὅτι ὧδε ἡμῖν ἔχει εἶναι πρὸς ἀλλήλους· δεῖ δὴ πα
δεῖ ὧδε ἐλλιπῆ καὶ ἀτελῆ τοσοῦτον· χρὴ δὲ ἱέρωσθαι γὰρ ἡμᾶς
χρὴ τοῦ βίου ὅτι ἀνὰ τὸν ἐνιαυτὸν· δ' ὁλοκληρός ἐστι
δαιμονίως ἢ βακχίδος ἀδαΐ ὧδε ἔνοσωφρεῖν τοιαῦτ
ἰὼν ἀπὸ χοιβ· ὁ μὲν γὰρ δοκεῖ αὖ τὸν γε λοιπὸν τοῦ
βίου ἐν ἑνὶ χρόνῳ ἐνιαυτῶν εἶναι τὴν ἀποδημίαν ὡς
ποιεῖσθαι· δ' ὧδε δοκεῖ μοι· ἵσως ἀγαθὸν ἀποδη-
μῆσαι· σμικρὸν δὲ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐμοὶ ἀπὸ τῆς ἐλαίας ὡς
εἶναι τὴν ἀλυσιτελείας· ἐγὼ δοῦ σφαμικρὸν ἡγοῦ-
μαι μεγαλόφρονα διαμπερὲς δ'. ἄλλως δ'
πάμοι κινῆσαι δεῖ ἢ πρὸς αὖ τὸν ἢ διαφορὰ γε-
νήσεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἢ μὲν
κινῆσαι εἰ δύναμαι πρὸς αὖ τὸν ἐπιθυμεῖ
ἀλλ' ἐθέλω ἐμοὶ οὐ δοκεῖ ὧδε ἔχειν,

χαίειν· ἐρρωσο:· Βασιλείς· νηφάλιος·

Παρεμείς μὲν αἰεὶ τὰ πάρος χαίειν· μὴ ἐκαυσιγε ἡμῶν
δίκην τὸν ἠφρωσύνη· ὁ μὲν γὰρ ἀεὶ ὠν, μόνος φρονέων
ἐνὸ σαμφοτέρους ἐυμμάσσαι ἄσσον ἀλεγύ· ὁ δὲ νῦν-
δεῶς ἀσσον· ἀγαθὸν γὰρ ἀγχοῦ σεῖο πολὺ ἀγχοῦ
ἀρχεύειον ἀλεξέμεναι ἢ νῦς ἐσθλὸν ὀδυσῆα ἀγχε-
μόνα ἀσσον βάσαι μείξαι μόθα· τοι σοῦ ἀνδρὸς
ἐφάτην ἢ μοῦνον βίοτον· μὴ μιν κλυτὸν ἔχαν πρά-
μαχος· μήτε νῦς ὁμίλου πολέχαν· νῶι δοῦπέ τι
δέ ἐλαφρὸν ἀγλαὸν μέθας· ὅτι σοῦ μερόεν ἐυμμάσσαι
χρεὼ ἐστὶν ἐμεῖο· ἀλλ' ὅτι ἔοικεν ἐπιμήσασθαι
χεώσομεν· σοὶ γὰρ ἐγὼ ἀγαθὰ γένοιβ' ἐπὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἠρωσύνας· μὴ γὰρ ἔλαφρον χρησεῖν σε αὖ ἔπος εἰ
σαι σοῦ· μὴ μᾶσ' ἀμφὶ δόμους σοὺς ἔλθῃ πάντες ἐπὶ
σμύχαλοι· ἀδὲ δὴ μὴ νῦν λόγον γράψας τὸν ὑστέρ-
ην ἠς φρεσίν, τόδε δὴ ὡς ἀληθῶς χρὺ σοῦ αἰεὶ ἔλαφρ-
ὴν θεμεν ὅτι σοὶ πολέ βούλεται ἐς ἔλαφρος·

Βασιλείς· φρενών·

Οὐ δὲ σοῦ τόν σοι κῦδος ἀγαθὸν ἠχθέσθω φίλα τε κ,
ὅσσον, ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλάσης ἔρασσον χρης·
χρησὸν δὲ εὗρον ὑπέδυσας σῶν ἤθεα· ἴσως γὰρ δὴ κ
σὶ πρὸς εὐλιγίαν γε γονέναι νομίζω· δι' ἀβούλου
γὰρ οὐ γένοιτ' ἂν σὴν ἀθήνας μόνου· ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλαύδι
ἔσασι θ' ἀγῶνες ἐμοὶ πρὸς ποιητὰ· ἐυμφάσας γὰρ
ἐκεῖνο ἐμὲ μᾶλλον ἀνδρῶσ' τῆς σοῦς ὁμιλήσασθαι.

ὃ τοῦ γὰρ ὀργῆς μοιδοκεῖ δὲ μὴ νηφάλιος διὰ τὴν ἐμφυτ[ο]
ἁμαθίαν ὑποβαλραγὺ μέζον τῆς ἀρωλειπῆς ζηλοτυ
πίαν· ἡγοῦμαι ἐκδνον δ' ὠνῦσθαι μᾶλλον εὐιάθη ὑπὸ ἀ-
ὁμιλίας διὰ τὴν τῆς σοφῶν ἡσυχίαν χαλεπόν· δῆλος
ἐστὶ τοῦτο δρᾶζε ἀθαμβούλομενος· ἡδέαμενον ἐᾶν
ποιῶν· ὁ δὲ τῶν ἀποτέλεσμα τῆς δίκης τῶν ὠφε[λ]ῶν.
τερος δὲ χοῦδὲ ἡ ἀπὸ ἰῶν δυοδεκάδος· ἡ λυπεῖ·
ἡ τὸ λύχνειον· μὴ δὲ καλαδίαν ἡ πόσις ἡ μᾶλλ
ὦ οἷλλα πηλῶν ἐλαφρῶν· μὴ δὲ νόδίδωμι πεκ-
δὸ ἔχω βε βουλᾶθαι ποιήσας τὰν ἀθάνατε
θεοῖσι μ'· μὴ δὲ βῖς λέγουσι ὅτι δὲ μὲ τὸν χι
λωνίσκον τὸ ἐρρηξαμένη λίμασι εἰ α βῖς ἀπε
σαῖς ἀποδέξασ ὁ υδὲ ἐν ῥήλαρῶ θεῖδ. τὸ τον·
ἡ γὰρ ἀν τοῦτο ἴνα ἐν πυρρῶ γένηται οἱ ἐνάν
τὸ ἐχθρὸν πλοείας· Βαμχὶς. πυρρίνη·

λ ἡ δὲ μικρὸ πίθηνος ἁ ποιεῖ χὰν ἐρευσοῦ δέποινα ἁ
φοσίλη· ἀλλ' ἐυθέως βιοῦν νῶ τὸ δὲ ἐστὶ σύγκατε
βίων· τὰ λαγναγωγὴν τῆς ἀνοίας· ἢ ἵις τῶ τοιοῦτω
κάλλιστε τοῖς εὐνοῦχοις· φρύγιν γὰρ ἐστὶ ξύλινο
πύρρίνων πλοίων· ἀλλ' οἱ νοῦς νιν ἐγὼ τὸν νόδί-
δωμι βε βουλᾶθαι ὡς ἐγὼ αὐτὸν νοῦν ἔχοντα·
πάνδυνος ἐστὶ γράνδ' ἐχθρὰ ἐξ ἀνέμου αὐτοῦ· μὴ σὺ ἔρασκω-
βιοτρέφοντα· ἀγήσω νῦν τὸ δ' ἀπὸ τοῦ μὴ ὁ ἔχθρος ἐμπ'
ἡ λαγνεία ἐμποτρόπιμον· ἢ νῦν νόμους
πολεμίους δὲ· ἰδίτου ὅτι τὸ δὲ ἀπολλοῦς ἡ μῆς·

ταῖς τῶν αἰλανθρωποτέρων ἀφροδίτων προλιμώ-
μεθ' ἡσίοδος: θεῖς, θεπάλλη.
Ὁ νικᾶν τοῦτῶν ἡθῶν ἐνδοιάζω σωφροσύνης ἕνεκα μᾶλλον ἢ ἀσφαλείας μᾶλλον ἀπόρρητος εὐξίωτος ἀφροδίτη· ἢ δεῖται ἄλλα ἐνοῖς ἐν τῇ χερσὶ μηδὲν ἀνδρὸς ἀπόλλυνται ἀπὸ τῆς σώματος καὶ τῶν πλουτοῦντος δίζω· ἀλλὰ τῶν ἀμφιλάλου δίνωσις τοῦτο ἢ ζυγὸς ἂν ἢ μῶν δίδυμος ἀργύρεον· ὅλως τῶν ἢ τοῦ μὲν τυχὸν νηδὲν δίδωμι τὸ μὲν ἀργύριον ἀπροσοδεῖ· ἀλλὰ καλῶς ἢ μᾶλλον ἀντὶ τούτων ἢ μὲν φασὶ τὴν ἀργυρίδα τοῦ μὴ μεγάρα χαρίζεσθαι θέλουσα· πρὸς ἑκάνων δὲ τῶν τοῖς τῶν ἄλλων ἀμοιβὰς ἀργυρίων ἀνδρῶν οἷς ἀλλὰ τῶν ἢ δὲ νῶμεν τῶν ἀλόγων καὶ ὡς λέγουσι μᾶ. ἀλλὰ ὧν δὲ, καὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀθάνατος ἡμῖν· ἐθαύμαζον δὲ ἢ πεύξεσθαι τῶν ἢ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἢ δεῖ καὶ

δεδήλωκα δέοσι ἵνα μὴ μέλῃ μέμψη. ἀμείνων μὰν
γὰρ αὐτὸν γνώσομαι ἢ δέν βλασφημίας. ἀλλ' ὡς
μάλιστα αἰτιατοῦσιν. τοῦτο πείσομαι δέλων ἑκὼν εἶναι:

θαῖς, εὐθυδίκου.

(ε) ξοῦθος φιλοφρονέστερόν σοι δοκῶ λέγειν ἢ
χαὐτὸ φρονῶν ὑποβλέπους προσώπους ἐστῶσαν. ἀλλ' ἐμοὶ
ἔχων ἢ βιβλίδιον μ' ἔχθεσαν, δέλω ἀκοῦσαι
θθῆς. λῶν δέ μ' ἐλεήμονα μᾶλλον ἢ δικαστὴν
ἀκούσῃ. οὐ γὰρ τοῖς ἐμοῖς ἀλλ' ἑτέρων τοῦ-
τέων τὴν ψῆφον ἐνέγκασθαι. ἐστὶ δέ θθῆς ὅδε
ἐστὶν ὁ θεῖος ἢ οὗτος ὁ ἐσωθεν ἢ τοῦτ' ἢ τοὺς
θαυμασοὺς βύτους δι' ἐμὲ ὧν τοῦτ' ἢ μισῶν λόγους.
ἀλλ' ἐμοὶ μὲν τοιαῦτα πολλὰ τοῦτος ἐστὶν οἰφχόμενος, ἐξ-
ὃν τοῦτ' ἐχθοῦμαι μάλιστα ἐν ἔμοιγε. τοῦτο φθάρεται
δὲ ἐρῶν τοῦτ' ἰδίᾳ τῆς μεταφορᾶς ἄκρα. θέλεμ' οὖν
αὐτὸν δ' τοῦτο ἐμέ. οὐ γὰρ τοῦτ' ἐβάλλουσά σοι
μαθήσομαι μᾶλλ' ἐβουλόμην. ἢ δ' ὃς ἀπαίτως
θαῖς ὦν χρυσίον. ἐστὶ δέ οὐ ἀποτεύσασ' ἐκοι-
νῆς καθ' ἡμῶν σωῆς θάσ. νῦν δέ ξομαι αὐτὸν
ἢ βούλῃ τὸν δίκαιον ἀκοῦσαι ξυνὶ δίκῃ ἢ μὴ θέλων
ἐστὶ δ' ξωσοι νῦν ἢ ξύνοιδ' ὁ μαθητοῦ μὲν οὖς σωῆ
θεὸν ἢ δόναις. λῆρος ἐστὶ τὰ τοῦ ἢ λύφος. ἢ ἐς
θολαβθαμεδαίων. ὦ αὐτὸν ἢ ἐοῖ δέ δι' ἀφ' ἑν
ἐλαίεσ' ἐστὶ ἐω, ἢ δοσὶ τὸν ἰόσως, ὃ θυ ὁ ὑδίκαι-
αὐτῶν ἐκαστέροι τοῦ ἑν. ἐστὶ ἐν δέ ἀμφοτέροις
λόχος πρὸς ἢ λαβδυ. τοῦτο δέ ἀμύνουσι μὴς

μὴ εὐσεβείας· ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς δικάσωμεν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ μνησικακοῦντες ἐφ' οἷς εἰς ἡμᾶς ἐξημάρτομεν· ἵνα δὲ εἰς οὐδεμίαν ἀδικίαν ἢ μιαρόν τι πράξωμεν μιγνύμενοι τῇ ἀνόσῳ· ἀλλ' οὐδὲ γάμων εἶναι ἀλλοτρίων· ἢ μιαιφονίας ἢ ἀσεβείας τοῦ φονεύσαντος ἡμᾶς τοὺς ἀναιτίους· ἵνα δὲ μὴ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἡμᾶς διαφεύγῃ· ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστώμεθα· καὶ τὰ μὲν ἐπιτηδεύωμεν· τὰ δὲ φεύγωμεν· ἵνα μὴ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἀγνοῶμεν· τὰ δὲ κακὰ ἐπιτηδεύωμεν· ἵνα μὴ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἀγνοοῦντες· τὰ δὲ κακὰ ἐπιστάμενοι· μὴ αὐτοὶ τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ κακὰ· μὴ τοῖς πολλοῖς διώκωμεν· καὶ ἵνα μὴ ἐξ ἀνθρωποκτόνου τυραννίδος ἀνθρωποκτονῶμεν· μὴ φονεύσωμεν τὰ κοινά· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐσώφρονοῦμεν καὶ μεθυσθῶμεν ἐσώφρονοῦμεν ἢ ἐγρηγορότων ἡμῶν· τοσοῦτον δὲ μὴ ἐσχήκαμεν ἐν ἡμῖν τοὺς νέους· ἐπὶ συμφέροντα βουλὰ ἀσφαλῆ αὐτοῖς ἐπαίρειν· ἢ σωφρονεῖν τὸν ὄχλον· ἢ τοῦτον ἡμῶν ἀμείνονα αὐτῶν ἐπαίειν ἄνδρας λογίζ(ομαι).

τῆς μὲν γὰρ ὀφθαλμοῖς δεῖ κλέα· βυθοῦ δὲ νεῖλέαν· καὶ ἀνδρὸς μὲν ἀρετὴν ἐπαινεῖσθαι· καὶ ἀνδρείαν· καὶ ἀνθρώποις δὲ πρέπει σωφροσύνη· τοιούτοις ὁμιλοῦσι· μὴ πρὸς τὸν ἔρωτα μὴ πρὸς τὸν ἔρωτα τὸν ἑαυτοῦ· οἷος ἐπανήκων ἀπὸ λυκίου τοῦ λαμπρὸς τὸν ἔρωτα τὰ ἀποψώμεθα· ἵνα μὴ μάχῃ ἀφαιρεθῶμεν· ἐπιστάξωμεν ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος ἵνα σώφρονες· μὴ οἰνωμάγεις· μηδὲ σεφανοῦμαι σοφὴ· ἢ μακρὸν οἴσω σὺν δόξῃ μεν χρόνον ζῶ· μιλτιάδης ζῶν ἐς ἀγνίσματα καὶ λύρους ἀναλώσων· ἔρρωσο· σιμαλίων· ι μὲν ἢ δοκῶ σοὶ ἵνα φρένα φιλο ζ τοῦ ἀλη· ζμίαν προσίνας τῶν δικαιομένων οἰδ· τὸ πολ-

λαμὶς ἐπὶ ταὐθὰρ φοίταν, ἢ τοῖς πεμπομένοις πρὸς
τοὺς ἐν τῇ χερσέρους ἢ μὴ νῦν ἐρᾶ παγνιδίοις ἀποδύρας,
ἢ μᾶλλόν γε ἢ μὴν ἐνδὺ φᾶς. Ἰαδὶ μέντοι, καὶ τοι τοῖ
δε τὰ πράγματα ἀσύμφορον ἑαυτῷ κἄτω μὲν διακαῶς
ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων οἱ νῦν ἀμεμφῆ τοῦ τον.
δὲ διαλέξεσθαι· καίτοι γε ὦ μέλι τὸν ἀκρατον ἐς σαφῆ -
μοι καὶ ἡδὺ ῥεῖ μα· ὃν πρὸς εὐφρονίως δίκαιον ἅπαν
τα λῶν ἐναφορὴν ἔμμεν, ὡς δικαστὰς πρὰ λιὼ νύχια
φρονίδας ὄντας ἰδιώτου μένος· τότε δὲ ἄρα δὴ λιὶ ὡς
ἦλθεν· ἀλλ' ἐρρίπτησε γὰρ μοι λιὼ τὰ πᾶσι μέν, ὡς τὸ
καλοῦ λαμὼ τὸ βραχὺ μένον, ἓν δὲ δὴ καὶ παρὰ τοῖς
ἑταίροις· γὰ λῶτα δὲ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἦν. μὼν δὲ
δὲ ἐπεστί μοι πρᾶγμα· μὴ μεθυόμενον ἢ δικαστὰ
μιδίου· ὃν μοι ὑπὸ λιὼ λυπεδὴ λῶ σοῦ μπροσίωμεν·
τὸν προσκρίναντα ἀπὸ δὴ λῶν πολιτῶν καὶ λῶν
πολεμίων, ὡς δικαστὰς τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβη -
τοῦν ἀχθομένοις· ἃ δὴ ἰδίᾳ τὰ δοκιμώτατα, ἀπὸ λαω -
γῆς ἢ μετέρας μελείμνης. κἀν ἢ σοὶ φίλον δίκη
γοῦ τοῖς νῦν μεμαχαιωτέροις ἡμῶν· ὑμᾶς μα
κρὰν δὲ, ἀλ' ὡς πρὸ ἡμᾶς ἔχωσιν ἀνιαρὸν μὲν οἷς
ἐγχουμένοις μηδὲν οἱ νε μεσῶσαι ἑαυτῆς τῆς ὑπερ
φυΐας τὴν ἀφροδίτην· ἔτερος ἀν' λοιδορούμενος
ἐγκαφῶ ἢ ἀπαλῶν· ἀλλ' ἐγὼ δεόμενος ἢ ἀνιζεῖ.
ἐρῶ γὰρ ὧ πεπαλαικαιῶς· φοβοῦμαι δὲ μὴ καὶ -
μὸν ἔχων, μὴ τοῦ μαίτινα λῶν τοδὶ τὰς ἐρωτικὰς

πρ. ἐ χ.

μάλιστα ἀπηχεστρώνη: • τοῦ αὐτοῦ πρὸς μαλίωνα •
βουλόμενος μὲν ὑποδεικνύων ἑταίρας, πρέφειαν
οἰκίαν. λαμπρῶς γὰρ ἐπράυνον ἀφρόνως τοῦτ
ἀπολαύουσα παρά σου. νῦν δὲ δεῖ χρυσίου ἡμῖν.
ἱματίων. κόσμου. θεραπαινίδων. ἢ νυβίου τοι-
αὐτῆς ἄττα δὴ ἐντεῦθεν. ἃ μὴ ξύν ἐν μοὶ εἴνοῶν
παρὼν ξυμοίκιμα τίον. ἃ δὲ νῦν ξὺ μοὶ οἷς
ξυμοὶ μέλλον. ἀλλὰ μὴ σωματία. ἢ αἰ δυστυχὰς
ἀπ' ἄγχι ἢ μακρὰν μέναις χαλεῖ τὸν ζῆν ἀνοήτ
ζώοντ. σὺ δὲ ἐνίαυτὸν ἐντυγχάνουσα ἄδηλον.
ἢ αὔριον μὲ ἐχωλὼ κεφαλὴ ὦ μὴ δεῖ δοῦσα τὸν
χρόνον ἐν τῷ μῶρον. τὰ δὲ ἀρχαῖα ἡ τείχη ἀπο
βάλλομ' παραλλινίδια αἰχμὼ ὀκαγαθὼν φίλως. ὅ-
τως ἀγαθὸν ἐν μοὶ τὸ. ἆ παῖδ μαῖ σοι παρακαθημ'
πόθεν ζῆσθ; ἀλλὰ δακρύοις; πεπαύσθω μελαμπέπ.
ἐμὼ δὲ ἀν μαλίς ὁδοῦς ἔσ', πνιήσω τὸν καλόν. θαυ
μάζω δέ σου ἢ τὰ δάκρυα ὡς ἔστιν ἀστοῖα. δέσποι
ἀφροδίτη. φίλης ἀνθρώπης. ἢ βούλησοι τὼ ἐρωμ'
δι' αἰτέεσθαι. ζῶ γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δυνάσθαι. ἢ
οὕνεκ' ἀστοῖα ἔσοι τῆς οἰκίας ἡμῖν. μὴ χρυσία
τῆς μήτρος. μὴ δουλαβοῦ πρεσβυτέρου μοι. μανάει
φίλοις. ζῆς ξὺ μενεκράτοις ὁμιλεῖν ἄδον ἐκείνην
αἰχμαλοῖ τον. οἳ ἔρασιν ἔχθ. μενεκλέους. ὁκαθη
μέραν ὁδοῦ ἢ. ἀπάνου μὲ ἢ κλαῦσθ. ἐμὼ δὲ ἢ πάλαι
ἀφροδίτην ἔρασιν ἔχω. σεφανίαμοι ἢ ῥόδα

ὡς τοῦ ἀώρωτα φωτὸς μετὰν· ἢ πλατυδιόλης φησὶ
τῆς νύκλος· ἐλλιφρήσι, ἢ νυκτικὴ πλάτων· ἢδε μὴ,
σεαυτὸν δεῖ μᾶλλον ἀμιάσεις· μύρτι, νικᾶτω
ὑποστίχα μοι δύνοεῖν ὅτι ἴδιος· ἀλλὰ κοινὸς ἅπας
ἐπὶ ἰὼ ἀναδραμὼν ἐπὶ ἄλλον νέναγκε· ἢ μέχρι τῶν
ἀδωνίων, ἢ ἐστὶ καὶ μόνος τοῦ ἑτέρος· ἢ μᾶλλον ἢ κοινὸς
ὅλμος ἐφοίβας· ἢ δὴ μὴ δίω ὅτι ἢ ἀπὸ ζόμενος
ἢ δ' ὤλμον ἐ αὐτὸν τοιῶν· ἢ πλὴν ἐ πολὺ δὲ ὑπὸ ζῦ
ἔλινος ὁ τόλμε δὴ ἀπὸ δηλούμενος· ἐκεῖνος
γὰρ τῆς ἐρ πυλίδος δ' ὧν, τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγαπαχολ-
νεῖ μὴ νῦν δῆλος ἐστὶ μὴ δ' ὅλως ἡμῖν ἐνλευξόμενος·
τέσσαρας γὰρ λυόδους ἐξῆς ἡμέρας ἐν ἰῶ λυόδος
κἢ πω μὴ δ' ἐπὶ λας, ἢ ὃ καὶ ἀπολουμένου-
σρομμλίωνος ὡς ἐαὐτῶν ἀὐτῶ προυμνησέν ἐαυτοῦ
δομένω δ' οἱ ἢ προσηρούσας ἡμᾶς πολλά· γραμμα
τίδια μὲν ἢ δι' ἐραπαινίδων διαφομαι· ἢ ὅλα δι
αὐτὰ, μᾶλλον δὴ νῦσαι· ἢ δ' ἐν ἐξ αὐτῶν ὄφελος
δοκῶ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων τελῦφλαθαι ἢ ὑπ' ἐμοῦ
πρυφᾶν ἡμῖν· λοιπὸν οὖν ἀποκλάσαν κἂν ἐξ ἐπὶ πολὺ
πρὸς ἡμᾶς κοιμησόμενος· ἀδικήσει τοίνυν ἐκά-
νων βουλησόμενος δίω ἔλαθαι· ἄνδρ' γὰρ ἢ βραδύτης τοῦ
ἀκμὴ δαθαι καταβάλλεσθαι· ἐ δὲ μὴ δοῦ τῶς ἀνύοιμ',
θερμοῦ ἔργ τινὸς ἡμῖν ὡς τοῦ τῆς σοφόδραμα μνους
φαρμακους· σὺ νὸν γὰρ ἢ ὑπὸ μόνου ἐ τῶν τοῦ ἄν
μὴ δ' ὡς μᾶλλον σθησόμεθα· ἀλλ' ἐ τοῦ λιτέλως

ωδ' ἐξομ', ἐσ' ὅσοι πρᾶσσεν ὡς φὴς πολλοὺς ἐφ' ἕ-
λκω ἀστοφίλτρου. διοὐδυλυνὸς βοηδρόμος δρόμεθ'
ὁ δ' ὑν πολιῶν αὐδῦ ὑφου. ἀλλοῖ ὢ ἡλιὼ πραγποδάλω
ἐκπορήσεν· ἐσ' ὅσ' ἡμερῦκοσόμεθα δρόμ' αὐλῶ ποὺς
σαφὶ σομ' πρόθαλως· ἡλιὼ νέμεσῦν σὺν αὐλῦνὸρ
Γιοῦ ὢ ὡς ἐμὸ πρεῖόφιλτρα. δ' ὡσ σὺν αὐδῦ· ἡ δι ἐῖπὰ
ἄλλα δ' οὖμ'. ἡ πρόλομεθα· ἤξφιτερ ὡς ἐ ὡς ὑσ ὁ ἐῶν ὑσ ἡ πρ
μὸ κομοῦ ἡ ὁ πρῶ ὢ. μεμνᾶσθαι γὰρ δεῦ πρ ὁ ἐθόν δος
χρόνου· ἡ ἵπ ὁσῦν ἡ φάσ' ἔχθυ ν πολλὸς ἐρᾶς· φῦσῶλς
ἐαὐδ ὑν ὁ λάσαυρος· συλλήφ ἀλ ον δ' ἐ ἡ μῦν ὑ ὁ ἐῆ ἰξ. ἐπ-
ἐκ ὑνον γὰρ ἡ ἐρ πολῖς ἀ πρ ὁ δύσ ἀλ ον· ἀλλ' ἅμοι βάλ-
λ ὑν ἄ ὢ δ' ἐ ὑφ ἰλτρα. ἡ ἀπ ὁ σὺν ἄ ὑν ὡς ὅ λ ὑθρον· ὅρα
χ' μοι μ ἡ ἀ· ὁ ὑ γὰρ ἀὐδ ὑν ἡ' ἐ μοὶ ζῶ· ἡ' λ ὑθ ὑν αἴν ον
δ' ὑ ἡ μοι πρ ὁ ἰῆ ἀν ὁ ὁ μ ὑ ὁν· ὑ γὰρ δ' ἀφ ὑ λ ὑ ὑ μ ὑ μον
πρ ὁ πρ ὁ ὑ λ ὑν ὡς πρ ὁ ὑ μ ὑ ἀ· ὡς δ' ἐ ὑ ὁ ι· ὡς πρ ὁ ὑ ὁ
λ ὑ ὁ λ ε ὑ ς β λ ὲ πρ ὁ ὑ ἀ μ ὑ ὁν· ὡς δ' ἐ πρ ὁ ὑ ὁ ὑ ς.

ΜΕΝΕΚΛΗΣ, ΕΥΔΥΚΑΣ.

Ο ἰχ ἐ ἀν βασ ἰλ ὑς ἡ κλὴ ἐ ὐδ ὑκ ἀδ ος φ ἰλ τ ἀ τ ὲ ὁ ἰχ ε τ ἀν·
πολλ ά τ ὲ μοι κατ ὰ λι πρ ὁ ὑ ὁ ἀ δ ἀ λ ἡ ρ ὑ α· ἡ δ ἐ ρ ω λ ὸς ὅ ὁ ἡ
ἡ δ ἴ σ ὁ ὑ δ ' ἐ τ ὰ λ ος δ ' ἅ π ὰ ν ἡ ρ ὑ μ ὑ μ ὑ ἡ μ ὑ ν· δ ' γὰρ ἐ κ-
χ ὑ ὁ μ ὑ ν πολ ὲ βασ ἰλ ὁ ὑ ς· δ χ ὁ ὑ τ ὸ ς ἐ ὲ σ ἀ ν χ ὁ ὑ ν ὁ ς ὅ ἀ
ὑ ὑ μ ὑ ν πρ ὁ ὑ ὁ ὑ ἀ ν ἐ ὑ ὁ ὑ ἐ ξ ὑ τ ὁ ἀ π ὁ λ ὑ ἡ ν· ἐ κ ἀ ὑ ἡ ν
κ ὰ λ ὑ ν. δ ' κ ἀ ὑ ἰ ὶ ς ἀ π ὶ φ λ ὑ ν ὑ ὶ β ὑ ἰ λ ὑ ν ὑ ἐ λ ὰ ρ ὑ ν β ἰ χ ·
ἡ δ ὑ ὑ ὶ ὑ ὑ β ὑ ὑ ὑ ἀ π ὰ ὑ ὑ. π ὰ λ ὑ ἰ χ ὸ δ ' ἐ ὑ ἀ ὑ ὑ α ἰ ὑ ὰ
ἀ ὑ ἰ ς ἐ ὐ ἀ φ ρ ὁ δ ἰ ἰ ς ἡ ἰ χ ἀ ἰ ἰ ὑ ν ἀ ἀ ὑ ὑ ὑ ὲ ξ ὲ ὶ ὁ ὑ
δ ὑ ἰ ἡ μ ὁ ἰ ἰ ὑ ὑ ὑ

ὡς λίνος γὰρ ἀχαΐλας πατρὸς βίς ἐν τῇ χαρᾶ νουσῖ στάδο
ἐπτέσθαξεν ἀφίεσαι τῆς ἀδίκων. ἄλλω τοῖς λιώνοις
βλασφημίαν ὡς ἤθελε τοῖς ἔλαξατο. διαβάλλω μι-
σθὸν ἐνδυνον τὸν ἀπὸ τῆς οὐσίας δεινείκεια θέρμιλος.
μεθόδους θρασύτας ἢ τοῖς ἀσκαπῆς ἐοὐθέ. ἀνά-
χουσι τοῖς χρούμενος ἢ θεραπαίνας. ἢ κύσμον
λινάδαρβάλλων. ἢ ὅμως ἄκουλα ἂν λόγῳ πρὸς ἐθ.
ἀλλ' ἐστὸ λοῦ μόνης ἂν τὰ κοινὰ μὴ χαμαὶ ὁμίλος-
βάλλι λύτο ἢ δημόλιον. ἢ τοῖς τοῖς μὴ μυλίσχες
αὖ τῆ σεμνυομένους ἐστὰ νέχουσα. τοὺς θέρματι αὖ
ἐκάνας ἢ τολμηρύβυς δωρεὰς δίωθέτο. λίονς
λίνας λυπόλεον ἐνδόρου ὡς ἀσεσκορακίδας, ὅλον
ἀργυρίου τρεπόμενος. χδὲν ἐκάνοις δῶν ἐν οἶδα
ὅλης ἐνοιῶν. ὡς χρησόνη δος χὰς εὐδαίμονα
βίου τροαίρεσιν δαίμων λὶς ὑπάνεγκεν. δοῖχε
ἢ μὴν ἀποιῆτοῦ θε. ἢ μὴ σεβομαι τὸν μόνη λὶ
βαμχὶς. ὡς δεῖπνον ὦ φιλομοῖραι. ἐσθ γὰρ ἀν
ἢ σεβομαι μὴ μὴν ὡς λέγε. ἀλλ' ἐγὼ μὲ
τοῖς ἐμὶ μὴ προφῆς φαύω. ἢ δὲ λέξομαι λῖς ἐλέγ.
ἢ σὲ χὰ λείπεσθαι δροῖς λῖς ὁμμασὶ νόψεθυμα
σιωθε. χδὲ ἴλεῖ ἢ ἐυμενὶς δὲ αὖ ὑμέραν θ
λῖς ἢ δίκοις ἐκάνοις πολεμίαν. ἀρ' ἢ ὡς μὲν
οἱ] ἐφθείρεθ. οἱ] ἔβλεπον. ὅθεν λοῦς ὁμιλίας
ἀπὸ ἢ σοφρῶν ἐνὶ δρῶν θ. ἢ δὲ ἢ δύ' ἢ μὴ ἀπὸ ἢ
ἀπὸ ἢ δν οἰλημάτων νέκλαρ ἔ5αζεν. ἐ πᾶμροις μὲ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0418
gefördert durch
Baden-Württemberg

δοκεῖ τοῖς χάλκεοῦν αὐλῆς ἐναλίθας ἢ τοιοῦτο· ἄποδυλα
ἐκάνηγε βύκκεσον νόσεζώ ἔστο ὅλως ἐκεῖς χάλκεοῦν
Τὼ ἀφροδίτω δεξιώ ἐμένω· ἔρρα δὲ τοῦ ἀλλὼ
τοῦσδε μῦνεῖς κάλα· μὴ ἢ τοῖς ἐξεφαυλίνοις δα
πλύλοις κρουομὴ λύεσθε ἔρρα· κἄπαγ δὲ ἢ τοῦ λοις
μέγου θε χαρίεσ κω φιλίθος· ἐξοσσοῖ ἀ· ἢ μεγάλ
μὲν ἢ ἵππο τορνος ζῆ οὕτω δεαλόγην οὐλὴ θεα
δώπλες ὡς ἐκ τοῦ ἱλαμποτρεῶν γοῖ αν τὸν ἄθλι.
χλαμύδιον ἀρ τοῦ θε ἐκ τέλλω οἰχεσθαι στρα
ἐυθυμένον· βακχὶς δὲ ἢ ὑνέρασκω φίλοῦθε
ἀποέθλυθ· χρωνγέου ς τορος οὐ ἀτοδυραμὸς
ἐυδύκλας φίλαλε· ἢ δύ ἁρμοι ζ ὁδομ τοῦ ἐκάς
ἢ λαλὴν ἢ γραφὴν· ἢ δὲν γὰρ ζῖ τὸ μεμν ἢ αθαν κα
θυλέλαθεν· δρῶθ: ὁ μεγάρα. βακχίδι·
οἰμόνη ἐρασὴς γέγονεν οὐ φίλαθ οὕτως, ὥστε τὸ
μὲ δὲ ἀκεῖ βῶς αὐ τοῦ δι ἀζωγρεῖν αθαν. ἵης
ἀοιδίας δέ τοι νἀφροδίτη κλη ἡδὰ νῦ τὸ γλῦ
κέως ἐς θοσοῦ τον χρόνον· ἀτὸ ἴων δι ὀννυσίως
γὰρ ἢ μῦν ἀτοκάλεν· ἢ χ ἢ κας ἐμὲ δι ἐκάνεν·
ἢ δὲ ἰὼν θείλως ἴδην γεῖ ἀῖκας ἀν ἀφρομὲν ἢ
ζωφρων γέγονας οὐ ἢ φεῖλες θύρ ᾱσκω· με
ταπειθῆς εὐφημίας· ἢ μὲς δὲ ἢ τοῦ ρναγκὴ
ἀνώλεσοι· νῦ ἢ ξθ ἢ φείλωνι οὐκίνα βακλεῖ·
ὀργίζομαι γὰρ ἐγὼ μεγαλωστεόν· ταλθη
γαρῆμεν· ἐκ παλλα· μυρρίνη· χρυσόν· ἐυξίπ.

ὅτου νὴ τοῦ λουτροῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ μὴ πρὸς φαυλότητα τοῦ ζήλου τοῦτο λέγω ἀλλὰ τὸν μὲν ἀνδρα ὑφορῶμαι, ὅμως δὲ πάλιν· ζηλῶ μὲν τὸν ἄνδρα τὸν ἐπὶ ψήφου καὶ τοῦ πολιτικοῦ θορύβου τὸν δὲ τῆς ἀφροδίτης, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. εἰ γὰρ ἐκεῖνος ἐκεῖνα ἐθαύμαζεν· ὁ δὲ τούτοις ἐκεῖνα· τί ἂν εἴη τοῦτο; ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνα μὲν οὐδὲν ἡγοῦμαι· τούτοις δὲ πάντα ἀντιτάττω. καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς θεάτροις ἐπαινῶ· τὸν δὲ ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τῷ ἀπαλείφεσθαι καὶ τῷ ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις καθήμενον καὶ τῷ ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις καὶ τῷ ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις καὶ τῷ ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις

200

καὶ μικρὸν ὕστερον μάλα λαλιὸς σοφῶν, ἵνα δυνατὸν ᾖ
λέγειν μὲν φησὶν ὡς ἀκριβῶς μηδὲν εἶναι. ὡς ἀκριβῶς
ὡς καθαρὸν. ἢ ἀπὸ τροφῆς τῶν ἰχθύων τοῦτο. ἢ
ἐπὶ τοὺς μικροὺς ἐγκριτῶν. ἢ μᾶλλον ὑπερόγκων ὄντων
μᾶλλον ἄδηλον. τοὺς γλαυκίσκους ἐπὶ ἄκρων. ἀλλοῦ μέ-
μνηται. ἀλλ' ὅτι μεταξὺ ἀδηλότατον τὸ μηδὲν εἶναι
ἢ λεπτὸν ἢ ἀλλοῖον ἢ ἄλλως ἢ ἄλλως ὡς τὸ δέον αὐ-
τοῦ ἐστίν. ὡς τὸ λίαν ἀκριβῶς τοῦτο. μὴ νῦν
ἐστὶ φύσεως ἰχθυολογίας. ἐγένετο δὲ καὶ τοῦτο
ἄλλων σημείων. καὶ τοῦτο μαστροπείων ἁπάντων. τῆς
μὲν γὰρ φιλουμένης τροπεία αὐτὴ ἐξελαυνόμενον δὲ καὶ
ἐχθρόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ καὶ ὀφείλεσθαι. καὶ ἐπὶ
νικῶσι λέγεται τοῦτο. καὶ τοὺς δ' ἀεὶ καὶ πανταχοῦ καὶ
ἀλλαχοῦ ἐστὶ τοῦτο. καὶ γὰρ ἡ τροφὸς φασὶ
ἀφροδίτη, ὡς χόμενοι ἔξοινοι. καὶ τοῦτο μὲν ἐστὶ
καὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ ἐξελαυνόμενον ἐκ μέσου καὶ τὸν
χρῶσιν ἐλαττοῦν. ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλγους πάλιν μὲν
τοῦτο τὸν τῆς μεταφορᾶς οἰκείως. δ' ὧν γὰρ αὐτοῦ
δεῖ καὶ ὡς. καὶ νῦν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς. ἐναλλὰξ γὰρ τοῦ-
τὸν καὶ πρότερον τοῦτο τὸ μεταφορικόν. νεῦ
μᾶλλον ὧν σημαινόμενον ἐχόμενόν τῆς ὑποστάσεως.
τοῖς ἐῶσι δὲ ἐν καιρῷ δεῖ ὡμεθα τοῦτο αὐτοῦ δεῖ-
ται τῆς δ' ἀεί. τὸ γὰρ τῆς ἀφροδίτης δ' ὡμεῖον, τὸ
δὲ τὸ ἀκριβῶς. ὅτι ὡς δὲ ἐξ φθόνου καὶ τῆς. καὶ

νυ/
γ.

κορδάλλιον· ἢ λύνα δώνιν ὀίννων ὃν ἡ τῆς μεγά-
λαν δυνδ'ασων ἡραπαλήθ,μεν:· ἔρρωθ:·

φιλουμένη, κρίτωνι·

Τί σοι λλά γραφων αὐτῶν σεαυτόν· τὸν τηνοντά-
σοι χρυσῶν δδ· ἢ γραμματων οὐδδ· ἀμεινοῦν φί-
λης, δος· ἀδιφύλαρ γυρδς, μιὲν όχλη:· ἔρρωθ:·

ἀρχιτοῦ δευτέρου τμήματος· λαμπ· δημη:·

Σὺ τοίνυν ὃν οὐσίαν αἴτιος ὢν βασιλάς, ἀτὰ ἐτοῖ
πρέπων ἢ ἐταίρα γραφήνοσι· καὶ χῆν ὢν ἐμοῦς
σθυὸν ἐν ὕγχανον δυοῖς ἐμοῖς γραμματοῖν, ὅλημοι
ἐν ὕγχανων· ἐγὼ δέ σοι θαυμάζω ὅταν μ' ἐξω
θεασωμαι ἢ ἀκούσω μ' ὧν σορυφόεων· ἢ ὧν
σραβοτέων· ἢ ὧν σρέσβυς· ἢ ὧν διαδημ-
νἢ ὧ ἀφροδίτων, σὺ φεῖνα ἢ δέδοικα ἢ θραδ-
θμαι· ἢ ἀσοσρέφομαι ὡς δν ἥλιον μὲ ἐσιαδ
δὲ ὁμμαλα· ἢ ὁ ἐμοὶ ὅνλος ὁ σολιορκη ἡς ἂν ἢ
δουδς δαμαλερ· οἳ δὲ ἢ βλέσας δ' ἐθεὼς μικρὸν
ἢ σολεμικόν· ἢ ἄσιεσθ' ἐμαυ τῆ ἢ λέγω· λαμβ·
ζὺ μ' δὲ τοῦ παθεύδης; οὐδ' ἰάνυ ὑπὸ σόλις ἀσὸν
καλαυλδς; δίνω οὖ τος ἐσὲ σλως·. δίγνα δαγν
ἐν ἐλαίρα ὡς ομείνη; ἢ ἢ λογικὴ μ' ὄ ἐσασ. καὶ ἀ
χομένη θεαθαι ἐν δὲ ἢ· ἢ ὅταν ἔλθης σορος
κιὼ οὖ θε· ἢ ὅλα σδι σολαυδς μέγα φίλης· καὶ

πρὸς ἐμαυτὸν τὰ ἐναντία λέγω· ἆρ' ἐστὶν ὁπλιορ
κητής; ἆρ' οὐκ ἐν βίᾳ στρατοπέδοις; ἆρ' οὐκ
φοβήσομαι μακεδόνι; πότερον ἡ ἅλως; ἢ πότερον ἡ
θράιξ; νὴ τὴν ἀφροδίτην σμικρὸν αὐτῆς δεῖ
αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω· ἢ ὄψομαι τὴν μυρτιάθηνᾶ"
μᾶλλον δὲ εἴπω· πρὸς ἐμοὶ γὰρ οὐ πόνος δέομαι
τὰ ἀφροδισιάσοι τῷ· ταῦτα καὶ ἔτος· ἢ ἀγωνιᾶ τὰ
πρόσερα βίᾳ συσσίτοις νίκα· νῦν δὲ ξόμαι θέος
νῦν ἀφροδίτης· ἢ ὡς ἐνίμαλλιστὰ ποιθανῶς· ἀλλ'
ἀλλίου σαι ἀγγάννης νῦν δὲ μυρτιάνδρα ξίος
τῶν σῶν ἀγαθῶν· ἐξεμάνης ἢ σιεραῖ νύκτες
ἔλκασι ποιπῆς· πάγι σοῦ γε πρὸς ἔσουτος ὅτι
δοῦ δούλωμαι χρῆ σαι τῷ ἐμῷ σώματι· ἀλλὰ νε-
κρὸν μαχῶς ἢ ἀμίπλως πρὸς ἔτρους· ἀ ποιη-
σω δ' ἔλαι εἰών· ἀ δὲ φεύσομαι δέ σοι ὡς ἢ-
λαι ποιοῦσιν· ὑμοῖ γὰρ ἐξεκάνου μᾶλλον ἀρ' ἐμὲ
ἀ δὲ προσέβλεψαν ἔλι πολλοί· ἀ δὲ ἔσοι ρᾶδον
ἢ δουλωμένοι θυλακὶ πολιορκίαν· ὁ ξύις ἐστὶν ὁ ἔρ
ως βασιλεὺς ἢ ἐμὲ νικᾶν ἀπολῶσαι· ἐμὲ σοι ὡς πολε
μοῦ ἔλαι· ἢ ἀ σοι σοὶ ὡς· ἔλαχυ πολεμορρύθμου δ' ὡς
ἀ σοὶ γὰρ ὡς ἐλαιρούσα ἐστὶ ὁ-
ῖς μὰ ἀφ' τὸ σοὶ ὸν ἢς ἀ σπολαύσας ὑσοῖ ἔλαι μὴ
ἔαις ἐλασσοῖ δι' ἀμφαλοῦ θυσέρας ὡ· σοὶ ὑμῶν
ἀ ὑσοῖ ἢ σοῖ ἔξεσιν, ὡς ἔφοβον κόρου· λοι
ἡμῶν δ' τὰ μ', σοιδν· ἔα δ' μαλακίξεσθαι· ἔα δ',

μὰ δὴ τοῦτο ποιεῖν· τὰ δὲ, πως μὴν ἂν τὸ νοῦν ποιοῖμεν·
τὰς δὲ, ὁπόσα ἄλλως ἁμαρτανομένας με
σοῦ λαβοῦσα χρήσῃς· ἵνα μᾶλλον ἐξαιτῶν
τὶς δι' ἀσπάσασθαι ἀλλοῦσθαι αὐτῶν αἰτιάσῃ
βουλόμενον, μὲ ἄλλως τοῦτο ἐνηλλαγῆναι ἐν τῷ πρὸν
ἁμαρτάνειν. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑταίρους ἁμάρτοι
ἂν ἐδεῖν μὴ λίαν βασανίζειν ἀκριβῶς· πρὸς δὲ τοὺς οὕτως ἔχοντας ἐπιεικῶς ἐστι δὲ
μισῶν μὲν μὴ ἀναλγεῖν πρὸς ἁμαρτίας ἑτέρων
ὅτι πάσχων ἐγὼ τοιαῦτα· μᾶλλον φίλους μοῦσας,
ἀνδρὶ νοῦν μάνθανε μὴ πολυπραγμονεῖν· ἡδέως τε μὴ λύ-
πην ὡς ἀφροδισιαστὴν ἀκριβῶν ψυχῶν ἐμοὶ τῆς θείς
ἀρέσκειν ὀλίγου μὴ γένοιτο μανθάνειν· ἀεὶ δὲ
γὰρ ὅτι μόνον ἐν τῇ ἀκριβοῦ οἰκίᾳ ἐν μέσῳ οἱ
δὲ τῶν ἀφροδισιάων ἐν ὑπερῴοις ἦν δὲ τὸν οὐ ἔσαν τὰ
βόθυς ἐν τοῖς αὐλείοις· ἀλλὰ μὴ ἐν ὅλῃ τῶν ἀνθρωπίνων
πόλεων μὴ τῶν ἀρίστων· μὴ ἐν τῇ ἐπιπλοῦ· μὴ μαίνῃ
οἱ μισοῦσι λάκκοι ἂν μόνοι οἱ ἵνα δοκοῦσιν ἐν ὄρθρου
ἔναγοι εἶεν ἐφέσου ἀλλ' ἀκριβῶς· γ' ἀπὸ ἐν ὅλῃ τῆς
τοῦ ἑλοῦς ὄρεσι μὴ ἀεὶς ἐρημίας ἑαυτῶν δι' ἀβαλ-
λαντίου μὴ μανθάνειν ἀκριβῶς· μὴ λύκου μυρίζοντος
τῆς σῆς αὐτῆς ἀκριβῶς ἀφροδισιαστῆς· ἀλλ' οὐ τὸ μὲν χαρέν
δέσποτα· οὐδὲ ἐμοὶ μέμνησο φύλαξ ἐμῆς ἡμέ-
ρας αὐτοῦ ἀκριβῶς· μὴ τῶν ἄρχων ἐν ἀδελ· ἀεὶς
γὰρ ἐν βουλῇ· ἔρρωσθε·

λεόντιος λημνίου.

νεκρὸν δὲ τὸ ἐσόμενον ὡς ἐοικὸς εἶναι ἀρίζηλον
μεθρανεῖν μὴ παρεσβύτου· οἷα μὲν ἐπὶ καιροῦ
οὗτος διοικεῖ τὰ λοιδορ. τὸν ὑπὸ θλεύων.
ἐ τοῖς ὁλως ἀδικεῖν δοκοῦσι μοιχεύσαι φων. ἐ κλοπῶν κων
ἐ κλῶ κύπτων· μᾶλλον ἀφροδίσιον ἐᾶσαι ἐ ἐᾶσαι ὡς κῶν
ἐμὲ ὁ τοσοῦτος ἐπὶ λαβή. ἐ κακῶς ἔχειν. ἐ ἀπολωλέναι.
φθονεῖ δὲ λοιπὸν μὴ εἰ χρὴ ὁσιῶς μὴ καὶ λαβεῖν
μέγον ἐν μᾶλλα τοῖς ἀνθρώποις ἀνθρώπων· μέχρι τίνος
ὑπομενῶ τὸν ἐνεῖλοφρονοῦντον, ἐχέτω λαὸν τοῦ
φύσεως αὐτοῦ ὡς εἰκὸς μὴ δὲ ἔξω· μὴ τοὺς δὲ ἐσραμ-
μένους καινόνας· ἐ μᾶλλον δὲ ἐφέλω τὸν οὐκ ὡς
ὡς εἰ μὲν ζῶμεν ἐπὶ τῆς ἀσωμαχῆ νῦν μὴ ἀνύβειξον ἡ
ὄντως ἐ τοῖς τοιούτοις ἔχω διοσθῆ βλέπον οὐ λαμ-
δανόμενον· μᾶλ γὰρ ἔστ ζῶ φρονίσω διὰ τὸν λόγον
βῦπον· μὴ σὺ καλίζειν μὴ ζωμεῖν λέγεσθαι θέλει
μὴ φρονεύεσθαι· μὴ ἀλλὰ βίαν δόκιμα τινὰ ἢ τοῦ δοκεῖ
νομίζει· μὴ ξωμὴ τοῦτο ζῆν ὁτιοῦν τοιοῦτον· πολ
τέρας αἰνιγματῶδες τὸ μὴ τοῦτο ζῶ· πρὸ γὰρ φεύξομαι
μᾶλλ, ἢ λαὸν ἰδιοτρόπον αὐτὸν τῶν ὅτι ἀποκτείνουσαν-
ξομαι· ὅτε τοῦτον τὸν νόμιζον ἢ δὲ μὴ ἀφορητότατα
ἐ λόγμενα· νῦν δὲ οὐ μὴ γνώμην βουλομένη λαβεῖν μοι
ποιητέον ἐ τοῖς καὶ σοί· μὴ μαρχονδὸν καλὸν οἴεται
δὲ νεκρεῖσθαι δὲν· δ' ἀπαρνοῦμαι πρὸς τὸ νεκρώσιμον
δ' ἀνθρώπως ἔχειν ἐκποδῶν· πρόσκειται δὲ μὴ λαν-
μὰ ἢ ἐν πρώτῳ ἀφροδίτῳ ἐμάθον τῷ ἄπου χεῖ.

ὅ τος γάρ μοι δίκη τοῦ θείνειν ἐπὶ τὸν ὠμὸν
ἀξένου τοῦ χέρνου τὸν τάδε τὰ θαύματα
διαλέλοιπεν· ἐάθη τὰ χρύσεα θραυσμήνας· θε
ραπαίνας ἵνδους· ἵνδας· τἀλλα σίωπω· ἀλλά·
τὰ μικρότατα προσλαμβάνω τὰ τῶν ἵππων· ἵνα μὴ
φθάσω μείζονα λόγον· διὸ τοῦτον ὧδε ἐάσω ἀτόλμη
φησί· μὴ μὲν προσίπω σοι· τοῖς δοκοῖς αὐλὸν ἀπο
καλῶν ὀνόματι· ὅτε ὡς ἀπλοῦς, ὅτε ὡς φιλό
ξενος· ἢ καταδουλούμενος πρὸς τοῦ πλείω ἐλαύνειν
ἵππων· ἐγὼ δὲ ἀμφοτέροις ἢ ἀθλιωτέρων τοῖς
ἐπιοῦσιν, μὰ τὸν ἄρτεμιν οὐ ζυγοστατήσω τὸν
αὐλοὺς πρὸς τὸν ἡνίοχον βραχίονα· μᾶλλον δὲ
δὲ πρὸς τὸν σαμψίλον· τί σοι λέγεις λαμία· ἢ κλαῦ
σῃ ταῦτα; ἢ σπασάφημι; μὴ μὲν δὴ τοιγαροῦν
πρὸς τῆς ἀφροδίτης μὴ δι' ταῦτα νόθος θέτω· ἀλλὰ
φιλόξενος· ἀλλὰ ἐπὶ φανῆς; ἀλλὰ τοῖς φίλοις
κεκλημένος· λαβέ σου τὰ ἔχω· δίδασκέτω σάλπιγξ·
ἐμὸν δὲ οὐδὲν θαλπωπόξα· ἀλλ' οὐ τελῶ δι' ἡ-
μοιχόνδαμαλέρ· ἀλλὰ μὴ μὴ δι' ἐμὸν τὸν τε
ἡνάσσαδαγόνε ἀνίοπος καὶ αλιτῶν τὸ λύπιον
μὴ τὸν ἐαυτοῦ νεόπλουτος μὴ λουσοῦν ἐφήβους· μὴ τὸν
ἐλαφείαν μεταῦλοῦ ζῶν μὴ κολακεύειν αὐλὸν ἡσυ
καθύμνηλον νόθον νέμους αὐλοῦ δόξαν· ὁ ἀπ
ὅ τος ἐξ ἐθθφησὶν ἐπὶ τῆς ἐμῆς μανίας.
μὴ μὲν προσίπω λεοντίῳ ὡς οὐδὲ ποιητὸ ἱερὸν ἐκάλ
ὅ ἐμῶν.

ἡμέχρηνος

ζυμὴν οὖν προσοῦδὲ τῇ ἐμῇ· ἡ δὲ μὴ νεανίσκος
ὢν, ἀνέχεται τὸν ἕτερον ἀνιεραστὴν ἑτέρου ζ. ὁδὲ
τὸν δικαιότερον ἀχθόμενος· τὸ ποιήσω τοῦτο ὃς
τὸν δεῖνα· ἐπιτέτευσω σοφίαμα, καὶ ἀμυχεία
καὶ τὸ τὸν δεῖνα τῶν πολλῶν ἀποστήσω, ὡς ἐνδεῖ
μηδεὶς τὸν πλησίον ἐνχωρεῖσθαι, ἀλλὰ ἀποστέγ-
μας· ἡ ἱερὰ· ἡ λαὶ ἀμφὶ· ἡ ἡ καρδία μου ἀνέστρα
πται· δεόμαί σου δέξαι με πρὸς σεαυτὸν ἡ μᾶς
ὀλίγας· ἡ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι σπουδῆς
ἀστήλας ἀγαθῶν· ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ μου· ἡ γνώσῃ
φρὰ τὸν πόρον εὐοίσα· πρὸς βάσταν εὐθὺς τοῦ
ἡμῶν δία σεαυτοῦ· πολὸ δωρον· ἡ ἔρμαχον·
ἡ τολύσαιμον· τοῦ ἐμὸς οἱ ἁμαρτίας πρὸς
αὐτὸν ἰδία τὸ ἀγενομὴ ἅ τοῦ· τὸ ποιᾶς ἐ σοῦ. G
γνῶσθαι ὄλιδία μου μὴ δὲ ὁ γλῶσσα μου ἀγαπᾷς ὁμὴ
προδώρου. ἐ σὸ βύτοις ὡ ταῖς ἐκ
κλησίαις· ὡ τοῖς θεάτροις· παρὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖ
σαῖς· ἀλλὰ λίς ἐστὶν αὐτῷ ποιῆσαι· αὐ αἰχμώ ζς
ἐστὶ τὸ ἔρᾶν· ἡ ἐγὼ ἔσομαι βίνω ὁ μοίᾳ αὐτῷ
ἀναίχμωλος· ἡ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν λίμαρχον·
ἔρρωσο·

ἐγὼ μὲν οὖν ἐλευσόμενος θεὰν· μὲ λαμῦσι εἰᾳ αὖ·
ἆσοι μὴ ἐν δυλίου ἐκφύνων ὁμοσὰ τοῦ λαμῦς
γλῦκὺ ἅ μόνος μόνῃ ὡς οὐδὲν ἐσαίρω λαῖᾳ·
ὃ δὲ βουλόμενος σοι χαρίζεσθαι ταῦτα ἡ λέγω

μὴ γράφω· τί γὰρ ὀνήσει χωρὶς τοῦ μὴ οἰκτεῖραι κύριον.
εἰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἀγωνιζομένου τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγῶνα
ἀκηλίδωτον καὶ μεμυσταγωγημένον διὰ βυσσοῦ τρόπους
μὴ λάβῃ, πεσόντος ἀφθάρτου· μὴ σωθείσης ψυχῆς
ἀπολομένου σώματος· μὴ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀθάνατον
τοῦ θανάτου· ἵνα μηδὲ πρόφασιν ἔνδοξον ἄδουσιν
βασιλεὺς ἢ ἵππος· ἢ ἵππων ἄλλων ὁποιασοῦν πρά-
σεως ἀγαθῶν· μὴ δὲ γένοιτο μισθαποδοσίαν ζη-
μιωτέου ὄνος· εἰ γὰρ ἀνθ' ἑνὸς πολλοὶ ἀγαθοί.
ἀνθ' ὧν ὑπεξῆλθεν ἐν τοσούτῳ μᾶλλον κερδαίνομεν·
οἱ θεραπεύοντες σώματα θέρους ἀνθρώπους· οἱ δὲ μὴ
φίλοις τοῦ μεγάλου ἀγῶνος· μὴ ὀλιγωρίας πολλὴν ἀφ
ἑαυτῶν ἐποίησάν σοι ἐν ἀγῶνι οὐκ διὰ τὰ λοιπὰ
τῆς θέας ταῦτ' εἶπον· ἐδεξάμην δὲ τὸ πολεμεῖν
τοῦ βασιλέως· ἀγωνοθετήματα ἐν οἷς δεῖ τὸν μὲν
τοιοῦτον δεήσεις ἢ τροπὴ τοῦ βασιλικοῦ νοῦ·
κρινόμενος δὲ καὶ κρίνων βούλεται τῆς τῶν ἀγαθῶν
ἡμῶν φιλίας· ἡμῶν γὰρ ἐκείνων γραμμάτων
κεκοινώνηκας· ἡμῶν δὲ ὁ φίλημων ἐστί-
σταλθαι δοκεῖ διὰ δυοῖν ἐλαφρότερα· ἢ ὡς γέ μοι
νοῦν ἔχοντι γράμμα ἢ τὸν λαμπρὰ· ἀλλ' ὄψεσθαι ἢ
βουλεύσεσθαι δι' ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ γε καὶ πολλῶν
βουλῶν· ἀλλ' οὐ μοι γλυκὺ ἀγνώμονι ἢ ἀφεστῶτα
μὴ ἵλεως βούλεσθαι ἢ λιταῖς ἄνδρας νικᾶν ἀθλίως αὖ
ἀπογέλωτας· μὴ νικᾶν ἔστω· ἀλλὰ μὴ οὕτω ἐστὶ τοῦ ἀλη-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0428
gefördert durch
Baden-Württemberg

τοῦ βασιλέως σοι δίκαια πολλὰ μὲν ἵνα μὴ πόθεν
δὶς μὴ τοῖς ἐμοῖς μὴ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ἐντυγχά-
νουσιν· ἃ δὲ ἐν τοῖς ἐλαττώμασιν ὤν, πάνυ βούλομαι
δεῖναι, πολλὰ μὲν μὴ δὶς αἰτησόμενα παρ' ἐμοῦ
ὧν μὴ ἀπωκίσμενον βασιλέα οὐδὲν· μὰ τοὺς δώ-
δεκα θεούς, ὃ δεῖνα ἐν θυμοῦμαι· ἀλλὰ δὲ ἐν αἰτή-
σηται τὴν πολιτείαν τὴν ἐμὴν βασιλέως· ὃ δοῦλος
ἐν ὧν ἂν ἔχοντα ἀφιστῶν ἐμὸν βασιλέα τῆς σῆς
λίας· μόνος ἐν τοσοῦτον ὄχλον αἰτησόμενος χωρεῖς
γλυκέρας ἐρημίαν τοσαύτην ἴδιον ὁρᾶν· ὃ δὲ
γὰρ μὴ ἀνδρῶν ὄχλον λαὸν οὐκ ἀφανίσεται
θμὸν λαὸν ἀποκτείνων τῶν σωτηρίαν βασιλέ-
ἐστὶ μὴν δῶν οἰκείων ὃ δοῦλος ἐν καὶ ἀφρο-
νητὸν δὲ τὸκολακεύον· ἀστεῖον δὲ τὸ ἐντυχοῦμ-
ὡ δὲ μὴ λαὸν πρακτέους μὴ λαὸν ἀρχὴν ἀ· μὴ λαὸν χρυ
σοῦς· μὴ τοὺς λαὸν ἐν λαοὺς ἀνλαοὺς ἐστὶ φθονερὸν τὸν
ὑπὸ ἰσάξεσθαι φοῦμαι πάνυ καὶ ἐστοχῶν· μὴ δὲ
ἐν δεῖσθαι τοῖς λεωφόρων· μὴ δὲ χθιζὸς ἀπολο-
μὴ δὲ ν δοῦλον οὐ ἐμὸν γυμνασίων· μὴ δὲ ἐρᾶν ἀπὸ
δημίας· οὐ καλλιθομαι μᾶλλον δὲ ὄνυσσον νοῦ
δὺς βαμβακοῦς αὐδὲν ἀσούς· ὃ δὲ σφόδρα ὠφελῶν
μᾶλλ· ἃ δὲ τοῖς πολεμοῦ ἐν βούλομαι δὲ ἀδύνατα
ὁρῶσης κεκαθημένης ἐν δὲ καὶ πρὸς
σοῦ γὰρ ἐν ἀγνοῶ ὁμαι ἐκκλησιάζων μὴ ὑπὸ
λιαδιδομένων· σοῦ δὲ δημοκρατικὸν ὄχλ

ὅτως ὑλευσεῖται ζουτα· τοῦδε θεσμοθέτου εἰς
ταῖς ἱεραῖς νώμαις ηκιασωμένους· τοῖ τοῦ
χοίνισμα· τοῖαν αὔρεσῖν· τοίους χύτρους· ηρα
μῖνόν· ἀγορᾶ· δικασηεία· τῶ ἱστιῖδωνοδλα
μῖνα· τῶ ψηφαλίαν· τῶ μαραθωνα· ὅλως ἐν ταῖς
ἀθλωαις τῶ ἑλαδα· ὅλως τῶ ἰωνίαν· ταὐκῦκλα-
δας τοδοσας· ἀφ' ὁ ταῦτα· ηγλυκὺα μεταῦτῶν,
ἢ ἀγγυδιον δι' ελθω χρῦσοῦν λαβδν ηἀργυρον,
ηὁλοῦτον; ὦ μελάλινος χρήσομαι· μῦγλυκὺ
ὃσοῦτον δι' ἀτεθλαασευμλῦης; ὃ τῶνι αδεμοι
ἐσαγχωεῖς αὖτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσωσῖν
ὅμνους δῶλας ἢ ἄλλον αὖτῶ μεταλεθάμενας,
ὃ ασσον δοῖς μοι τὸν τοῦ θεωροῖ γενήσονται;
ηἀ ασθνήσωσιν. ἰὼ μῦλύσας ἐμαῦτῶ σῶα
τοίσω. ἰὰ δὲ χρήματα ἰοῖς ἰχνεύουσῖν ἀδῖκεῖς-
θῦμάσω ηάσεται· ἢ μέγα τὸ σῦμβῖόωῦ τοῦλε
μοῦ· ηβωτραῦτους· ηἰδιούτοις φόφοις, ὧν γὰρ
ὃ φιλιπνν βέβαιον, ὃ τε δι' αθρᾶσυου ἀμῖνδεῦ).
ἐὰν δὲ ὀργισθῆ μοι γλυκὺα, ἃ τοῦ ξαυτῶ ἀρ
τοῦ ἔασ καὶ φείλησ· αὖ ἐὰ ὀργίζησθαι, μᾶλλ
αὖτῶ ἐβιαθῆμεν· πεῖν βρῦθῦμως ἔχῃ, δεδαῦ-
κρυκα· τοῖς λαῦδοῦ κεβῖνδομένοῦ ἀσὰ λαῦ ἐμαῦ
λύσας δ' ἢ ταγλοι τοὺν ὃ λεσραλῖῶλους ἔχουσας,
ὃ λε δορῦφόρους, ὃ λε φύλακας· ἰῶ γὰρ αὖτοῖς
ἀμῖ τοῦλα· ἢ μέγα ηθαυμασόνῖδεν δύνῦ"

νῆλον· ἡ μεγαδειψία ἡ ἀναφραντεία ἡ ἀναίδεια·
ἡ ἀνίσχυρον· ἡ ὠμότερον ἡ ὀπτότερον· ὁ λίμνης·
ὁ ἀλλύς· ὁ ῥεῖθρος· ἡ μείων τοῦ λίμνου τοὺς ὀφθαλμοὺς ποταμοὺς·
ὁ ῥόος· καὶ ἀβασταζία ἡ σοὶ μοι λόζω· μὴ βλάπτειν
μοι ζημίαν· ὁ δεινὸς ὁ τοῖς καὶ τοῖς ὠνητός,
ἀλλ' ἀποτεθειμένος· ἡ ἀνίσχυν ἡ ἐπιστροφὴν ἡ ἀναιρεῖ
τοῖς σίναις ἐμποχῶ ἡ ὁ σοῦτοις καὶ οἷς· ἐμοὶ γένοιτο
βασιλεῦ σθοκεμαῖς ὁ ἀνάπλεως ἐφεδταὶ ἀδικίας.
ἐμοὶ γένοιτο μοχθηρὸς μοι ἡ τὰ φοῦτα φιλῶ ουτυχεῖν·
ἡ τὸν ἐπὶ ἀφάρας νύμφην θυγατέρος διόνυσον· τὸν
μύστην εἰωλίδας ἀγαπητελεῖν· δραματουργὸν καὶ
ταῖς ἑλπίσι συμβίαις δραστικὸν· γελωτοποιὸν ἡ χαίροντα
ἡ ἀγωνιῶντος· ἡ φοβούμενον· ἡ γινώσκοντα· φίλημα
δὲ ἐυτυχέστατον· ἡ τὰ μὲ γαθὰ γένοιτό μοι ἐναντίπλεω ἀν-
έχαφίλημα γλυκέρωτα· ἀ δὲ ἄξιος ὢν ἴσως
τοῦτο οὐτου ἀγαθοῦ· οὐδὲ ἐπιθυμῶ ἀλλ' ὡν δέομαι γλυ
κέος· ἀνθύστατον μένειν τοῦ ὀρόσημος· ἐστὶ λῆς
ἀφαιρεσφόρου· μακροτέρα νεόρτιον· ἀ δὲ τοῦ τ
ἔτους· ἀ δὲ ἀκαίρας ὀτέρα· δημητερίλεξ γένου·

γλυκέρα· μελιανόρος

ὡς ὄϊδ' ὅτι μοι τοῦ βασιλέως ἐστὶ τοῦτο,
ἐυθὺς ἀνέτους μᾶλλον ἀφροκαλλιγένεια ἐνῆναι·
ἀμεῖ· καὶ ἐχαρουμένα ὀρθ' ἐκ πόλης νόου ἡδονῆς
γένομ' ἡ· ἡλως τοῦ ὑγιὲς ἀγκαλαύχανον· ὡς δεῖλε
μέρμου ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ ἐυφόεον· ἡ ἰωνφιλ

ὡ οἵαδα· μὴ πᾶς δοκεῖ ἐδέσπουν οὐ πολλαχοῦ· μὴ ἐπὶ-
νας αὐλῆς τὴν ἐποίχου ἐξουσίαν μόν· ἀλλὰ φοβέ-
μενος αὐλῶν ἐστασιάζοντες μὴ μεδίαν ἐστασεθερμότη-
ον πολεμεῖλα· ἀμέμνησθε μεὶ ἀνδρὸς θεσπεσίης
μὲν πᾶς ἀλάθ' ὅπως ὑμῖν προσώπων μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς
χαίρουσιν, ὥς λυκείου ἥρουτο· ὑμεῖς ἡλίκου τὸν γὲ-
γονέναι ἀγαθόν· ὃ μὴ ψυχῇ μὴ σώματι πολλῶν, ἄλλοι ὡ
τέθνηκεν ὑμῶν τὸ φῶς. μὴ δ' ὁμαγενέται νῦν·
μὴ δι' ἀλαζονείας ἐποίχεται πόλει μὴ ἐν πλαῖ. πᾶς ὡ
μεὶ ἀνδρὸς ὀφθαλμὸν ἐν ὑμῖν ὃν ἀγνοεῖ τὸν βασιλέως
πόλεμον ὃς ἐστὶν ὑμῖν τῆς βασιλείας πρόσω
ὑμᾶς ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐλευθερίαν ἣν ἐκτήσασθε
χαίρουσιν, ὥς λυκείου ἥρουτο· ὑμεῖς ἡλίκου τὸν γε-
γονέναι ἀγαθόν· ὃ μὴ ψυχῇ μὴ σώματι πολλῶν, ἄλλοι ὡ
τέθνηκεν ὑμῶν τὸ φῶς. μὴ δ' ὁμαγενέται νῦν·
μὴ δι' ἀλαζονείας ἐποίχεται πόλει μὴ ἐν πλαῖ. πᾶς ὡ
μεὶ ἀνδρὸς ὀφθαλμὸν ἐν ὑμῖν ὃν ἀγνοεῖ τὸν βασιλέως
πόλεμον ὃς ἐστὶν ὑμῖν τῆς βασιλείας πρόσω
ὑμᾶς ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐλευθερίαν ἣν ἐκτήσασθε
χερσὶν ἡμαυτῆς τῷ ἐποίχου τῇ βασιλείᾳ πᾶσθε
μὴδὲ· χαίρεσθ' ὡς ἀποστρεφομένη ἔφραδεν. τὸ δὲ
δ' ὑμῶν μὲν ἀνδρὸς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν δ' ἐνὶ πρόσω μὲ
τῶν θεῶν· δ' ὅτι βοῦς μοι τὸ λεῖ' μὲν ὀφθέγξατο
τοῦτο ἡμῖν· ὅτι βουλόμεθα μὴ δ' ὑμῶν ἡμῖν
μὲν ὁ δρος ἀποστῆναι ἐν αἰθιοπίας γλῶσσαν τῷ
ἑαυτοῦ μόνος ἐν αἰγύπτῳ βασιλεύειν μὴ τῶν
τῶν ἀγαθῶν· ἀλλὰ μὴ οὗτος δῆλος ἐκείνῳ ἐποίησεν
ὧν ἀνέγνων δῆλος ὢν ὁ βασιλεὺς ἁμάρτοις ὧν μὴ
ὡς ἔοικε πολίσου· μὴ ἅπτεσθαι δ' ὑμῶν οἰκείων αἰγυπτί-
ων θάλων ἀπλῆς μοῖς ὀφθαλμῶν ἀγαθῶν· χαίρω δὲ

τοῦτο ὅτι πολεμικὸν ἡ δὲ αἴτησις πρὸς αὐτὸν οἷ τε
μετέρχεται. ἡ τοιάδε τοῦ πολίτου ἐξῶν ἡμῖν ἀ
ποτῶ λουσαμένῳ ἐν ἰδίοις ἀθλῆσαι πρὸς αὐ
τὸν οἷ ἀθλητάς. εἰ γὰρ ἀθλητὰς χωρὶς μὲν ἀνδρ. εἰ δὲ
μὲν ἀνδρὸς χωρὶς γυμνάς. ἢ εἰς ἀμφοτέρους ἐνδύο. ἡ οἷς πρὸς
πολίτοις ἔξεστι καλοὺς καὶ ἐλευθέρους ἑαυτῷ ἐπίζευ
κτὸν προλιπόντα τὸ ἐπάνδρειον. ἡ δέσμου δὲ λέγηται
ἀρτέμων ἀναπλέκω. ἡ τοῖς βάλλουσι δόλῳ ἱερὰν
γραμμάτων ἐκφύλλῳ περιφαλῶ ἐνδέκαλίζομαι. ἀλλὸ-
γελοῦς φιλίας δὲ λέγεται φανέφην. οὐτῶ μὲν ἀνδρ
ὁλόνυμφ ἀγυμνάμενον. ἀλλὰ ἡ βασιλεὺς νοσερ
θαλλασσας δ' ὡς ποσσου. ἡ δι' ἀστόνλιοι φῆμαι ἀστοὺς
ἀρετὰς καὶ πτελαιῶν. ἡ αἰγυπτὸς ἡ νῆλος ἡ τορω-
λεως. ἡ ἀκρολήϊα ἡ ἀφθίαι. σωτῆρι πολὺ
μᾶλλον ἀνωφελὲς βουλόμενοι δὲν μέν ἀνδρο.
ἡ ἀκοῦσαι εἰ χαρτύρων ἡ ἐρώντων ἡ δυοῖν λαι
μόνων ἡ ἀποίσων ἡ τρῶν ἡ ἰῶν. ἡ θλαστόντων.
ἡ πολὺς ἐνδυμνοβατου ἡ. ὧν ἀκούσοντας μὲ,
δὲ ὠφοντες δὲ μέν ἀνδρον. ἀμὶ ἐν ἀσῦ πλὰ γυ
πταίνοντο. ἡ ἰωρίμω ἐυδαιμονίαν ἴσοι ἐν.
τὸν πολὺν δὲ ἀλλὰ ἐος αὐτοῦ μέν ἀνδρον. ἀμὶ ἐν
ἀσῦ. ἡ νῦν ὥρη μεθῆμαι ἐμοὶ πολιτεύμενον. γ
μὼ ἀλλά γε ἆρα τοῦτος αἱρεσίλις ἡ ἰῶν ἐμὶ ἀγαθ.
ἡ δ' μηδενὸς ἄλουτῆς γε αἰγυπτου χρήματος μεγ

ἢ τῶν αὐτοῦ ἐθνῶν ἢ τῶν
ἁμαρτωλῶν ἢ τοῦ ἐμπεσεῖν εἰς ἁμαρτίαν ἢ τῶν
ἀλλοτρίων ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνης τοιαῦτα τίς μισεῖ
δέομαι οὖν μή ἀνδρὸς μισητοῦ ποιήσωμαι μηδὲ τροφάς
μήδε μὴν ἀθλητὰς οἱ διὰ ταῦτα μίσους ἄξιοι τοὺς
τοιούτους ἀεὶ δημοσίων τῶν οὐσιῶν λαὸς αὐτοῖς
τοιοῦτος ἀλλ' ἐπαινῶ θεοῖς ἀγαθὴν ψυχὴν
δεξιοῖς τοιούτοις διὸ ἐπαινῶ ἐγὼ γὰρ οὐ χαίρω
ψευδομένοις μηδὲ ὑποδοχῆς μεγάλης ἀξίαν ποιοῦμαι
θέλω ἀλλὰ τοῦ ἀδελφοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς
ἐθέλω ἀκούοντα ἀκούσασθαι ἢ σοφόν ἀλλὰ νεανίαν
γελοῖον ἐπαινῶ δὲ ἐπιεικῆ καὶ τοῖς τρόποις
ἐγὼ θεραπεύω θαλπομένου δ' ἀνθρώπων ἥδομαι
μισθὸν ἄξιος ἀπροσωπολήπτου ἀρίστου κρίσεως
χρῆσθαι ἀλλὰ δίκαιον θεραπεύοντα καὶ τροφῆς
χρὴ ἐννοεῖν ἡδονὴν μίαν ναυτικοῖς ἀποληφθῆναι
λῶν ἢ ἀποστάσεως πλούσιον καὶ τολμηρόν χαίρω
λῶν οἱ θησαυρίζοντες καὶ τὰ ἀπὸ ἁλῶν τοὺς βυ
τίρων ἀποκλασμάτα καὶ μῦν δὲ βαρὰ σῶμα καὶ
δάκνω καὶ ὀφρυᾶς καὶ κάκιστος χρεία
καὶ μὴν δυσέρωτας χρὴ δέξιλαι πλήρης καὶ τά-
χιστοι δὲ ἐν οἷς ἀφροδίσιον αὐλῶ δέομαι
τοιοῦτος τοὺς μὴ ἐχθρὰ τῶν θεῶν μὴ πό-
λεις μὴ πολυθύτας καὶ ἀναθαρσεῖς τοῖς δυνατοῖς
ἐν οἷς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν κλίνειν.

ἀλλοί συγγενεῖς; ἀλλ' οὐδεῖς; ἀλλοί φίλοι; χεδὸν οἶδα
πάντα πολίτου τοῦ πλουτοῦντος· πλουτῆν δὲ λυπεῖ καὶ
χρηματίζεσθαι· σὺν μὲν οὖν τοῖς πονηροῖς ἀγῆται
βασκανία καὶ μῖσος· ἄτε πενίας ἢ πλούτου ἕνεκα
λυπεῖν εἰώθασιν· οὐ μὴν οὐδὲ τοῖς χρηστοῖς ἀβάσκαντος
ἡ εὐδαιμονία· ἄτε μὴ ἐν ἀφθόνοις ἀλλ' ἐν ἀρκούσαις
οὖσα· ἐν δὲ τοῖς μέσοις ἐνίοτε μὲν ἐπαινοῦσιν ἐνίοτε
δὲ καὶ ψέγουσιν· ὡς ἐπὶ τῷ μὲν ἐπαινεῖν ἀφορμὴ
πολλὴ τοῦ πλουτεῖν· ἐπὶ δὲ τῷ ψέγειν ἡ τοῦ μὴ
δοκεῖν ἐπιθυμεῖν τοῦ πλουτεῖν· ἐν δὲ τοῖς ἐπαινοῦσιν
οὐδὲ ἐν ἅπασιν· ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιεικέσιν· ἐν δὲ τοῖς
ψέγουσιν ἐν τοῖς ἀνοήτοις· ἐν δὲ τοῖς ἐπαινοῦσιν
οὐδὲ ἐν τοῖς ἐπιεικέσιν ἅπασιν· ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ
ἐπιθυμοῦσιν· ἐν δὲ τοῖς ψέγουσιν οὐδὲ ἐν τοῖς
ἀνοήτοις ἅπασιν· ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιθυμοῦσιν· ἐν δὲ
τοῖς ἐπιθυμοῦσιν οὐδὲ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις· ἀλλ' ἐν
τοῖς δυνατοῖς· ἐν δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐδὲ ἐν τοῖς
ἀφειδῶς ἀναλίσκουσιν· ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν
ἀναλίσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν
οὐδὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν ἅπασιν·
ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν ἐν καιρῷ·
ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν ἐν καιρῷ
οὐδὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν ἐν καιρῷ
ἅπασιν· ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ καλὸν ἀναλίσκουσιν ἐν
καιρῷ ἐν οἷς δεῖ· ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἠθικοῖς ἀπεφήνατο
περὶ τοῦ πλουτεῖν· ὡς δὲ δεόμεθα μὴ μόνον πρὸς
ἐπιστήμην· μηδ' ὅπως τῶν βασιλέων μηδὲν δώσει
κάλλος· ἐξ ἐβουλεύσω· σκόπει νῦν ὡς ποινὴ γενώ-
μεθα μὴ τῶν φίλων ἢ θεοφράστου ἢ ἐπικούρου.

Τάχα γὰρ ἄλλοι τέρατα καὶ πάνοις ἢ βίφ ἀνάγκαις τοῦ-
το. μᾶλλον δὲ ἢ δυσωπούμεθα ἢ ἰδόντες τι λέγει
ταῖς ἔργοις· ἢ λέγοντός τις αἰσχυνθῶμεν ἃ αὐτὸς μὴ
ποιεῖ· καὶ χρησιμεύσασθαι τοὺς ἀδελφοὺς ἀπὸ
ταύτου· ἀδύνατος ἐστὶν ὁ θεὸς ἀπολογίαν ἐ-
χόμενον.

μὴ σοι ῥάμνοι μὴ μιμόνιλοι σοὶ ὁ τοὺς θεούς.
μᾶλλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ποιήσω. μὴ γὰρ ἔχω ἵνα ἀνθ'
ὧν εἶπα ἀποφρυγίαν μὴ κουσάν. ἃ μᾶλλον αὐτῶν
ἐμὸν σῶμα. γαστρομανὲς ἐνεκα τοῦ γλίχου τοῦ
δι' αὐτὸ τὸ νύκιωρ. μὴ ἵνα τῶν κθ ἐξ ἑξῆς. μὴ δὲ τελεσθῶσι
τοῖς ἐνθάδε. ἀλλὰ δὴ νῦν σφαῖρα πάμπολυ μᾶλλον σοὶ
αὐτῷ. μὴ γὰρ ὡς ἔφη μὴ ναὶ θαρσύνλινα δι' ὧν σοὶ τε
λεύσω τῶν γῶν ἅπα. μὴ σοι ἀφανισθῆσαι λίνα ἀζῶδα
ἱερῶσαι. μὴ λίβανω τὸν ἄρρενα. μὴ σύραμα μανῆ.
μὴ σεμνοπαθείων. μὴ ἀγέλεια φύλα τῶν ἀνθρωπ.
οἱ μᾶλλον δὲ μὴ ὀφθῇ σοι τὸ σῶμα ὅλον ἐν ἐμοί. ἵν'
δηλωθῇ μοι σαφῶς μέχρι τίνος δόδῶν ἀθυγλυνῆ
ἴδην. ἵνα ἐγὼ μὲν καὶ ἀθρόαλμον σοὶ τῶν ὀφ-
θαλμῶν ἀθυγλυνῆ ἴδω μᾶλλον ἢ δῶ αὐτῇ ἴδη. μὴ ἀμελέταν
θαρρῶ, ἀπὸ σαυτοῦ μὲν τὸν θαρραλέον μὴ τὸν ἀγεν-
δίονα μὴ τῶν μονιχίαν. μὴ καὶ τὸ λίγον ὅσως ἐκπε-
σῶν τῆς ψυχῆς. δόδῶν ἄμαχον τὸν λαὸν ἐν μάλιστ'
θεοὺς. ζυδέου δόδῶν ἀθυγλυνῆ διαστελλόμενος ὅλος
ἡδὺ μοι μᾶλλον οἱ βασιλῆς ἐστὶ σάλπιγγος τοῦ τόνου. ἐγὼ
τοῦτον γάμου τρόποι βασιλικώτερα. μὴ ἐν ὁσιβάλοι
μέχρι μαγδάλης. μὴ ὄρνιν ἱερομνημονεῖ. ὥστε
τοῦτ' ἐῶ μᾶλλον ἐμὴ φιλόλης θαλασσονδάζου τρόπος
νέαθαν. ὅσως δ' ἂν μὴ βουλεύσωμαι ἡδη. μὴ ἀμελέταν
ὅλα ἀδείξεις. ἔχθρ' ἐν τρεῖς μὴ τὰ δράματα
ἐξ ἀπὸ τῶν ἀμάλιστα ὄνπερ δόδῶν ἀθυγλυνῆ.

ἡ τὸν ἀὼ τοῦ διόνυσον· ἢ τὴν μυρσίνην ὡς οἶνος· ἢ τὸ
θαλίσσου· ἢ τὸ μιθύμενον, ἢ τὸ θρασυλέοντα· ἢ τὸ ὦ
πρέσσονλως· ἢ τὸ ῥαιϊζομ̃ι, ἢ τὸ σικύων·
ἀλλ̓ ὅτε μὲ ὠθρασσε ἡ τλημερὰ ις ἀμετάμενα-
ργ διαπεύσιδι ὅτις οὖ ις· ἀλλὰ σοφὸν ἔχω ᾧ
τὸν δ̓ ὦτα· ἡ τοῦτ̓ ἀδέναγδιὼ ἀαθαγ· ζυγάρμο-
δι δ̓ ἀξεως ἐυφυᾶ γωᾶγ ἀαταχέως τοῦ ἔρωντων-
μουγ θαυγν· ἀλλοῖ κονομοῦσιν ὁ ῥωτθασιὺ δου-
τον· ἀι δοὺ μιθατὼ ἀρτεμῖν· ἂν αἰ ξῖοι ἡμῶν
ἀναγμὶ θαῖτθυμουγθαγουθαγ· τοὐτως δέομαγ
μὲν αὐτοῦ καμάνο τοῦ ασκευαῖ θεοθεγ τὸ δρᾶμα
ἐνῶ μετ̓ ἐγραφαν· ἕνα κοῦμὶ τοῦ αγένωμ̃ι
ζωσοῖ δ̓ ἄλλ̓ τολύσω πρὸς τὸ λεμαῖ· κεῖν
μᾶλλον ἀῖ αὐτὸγ ὁ βασῖλὰς ὅσον ἰχύσι τοῦ ἀγοῖ
γεγραμμένους φῆν ἐαυτοῦ τοὺς ἔρωτας· ἀφὶς
ἐνάσῦ τοὺς ἀληθῖνους· ἀλλοῦ δὲ τοὺτους ἀφὶσας
ἐυΐαθι πῶβδιναῖ ἡ πρωῒ ἀλωμ̃ι ἕως δεῦρο τοῦ
μάνη πρὸς ἡμᾶς τοῦραφόδεν μῶηθή ὁμαγ· ἵνα
τοῦ τοῖς ἐμαῖς χερσὶν ἀὼμόγα ναυσολίσω πλέ-
ουσα· ἢ τοῦτο ἄμεινον δ̓ ναγ φαίνοιτο· φαυλότη δὲ
ὧδε οἱ τοῦτον, ὅ̓ ωι νῦ πω τελεῖς η· ἡ μαῦ τάσσαγ
ἡ φρυγία τοὶ σῦμφδόντα, ὡφασυ τῆς θεοφορή-
του σου ὡρης· ἐῤῥῶσο·
τὸ μαλ τως ἐμὲν φαίνη τολύσυα τοῦ δυ καλῶν ἔχειν·
τὸ γὰρ ἐσσου δας μένως ἐθέλειν ἀὼ τοῦ θυ τοῦδ̓

κ̅ν̅ᾱ

γεῶν αἰκὸς εἶναι μίαν καλὴν ἕλκοι δὲ δίκαιον ἢ
μὴ ἧς τοῦ λιοῦ ἀφ᾽ αὐτοῦ· χρὴ ὧν τὸν σώφρο
νη ζῆν εὐθέρμου λιῶ κὶ νόμον ἀνδεῖ τοῦ λιμὲν ἀσυχάσε
καλῶ τοῖς μὴ ἀλλὰ μὴ τοῦ λυτελῶς· ἢ μὲν δὲ ζῆν
ἐ αθῆ λιὲ υκοφλοῦν α ἢ καθάριον· μὴ ἀφ ζῆ π· ἀλλοὶ
μὴ τοῦ λυτελῆ μὴ τοῦ ἀσὶ ἀν· τῶ δ᾽ αἰ λῆ τέ ου δὲ αὐ τοῦ
τοῦ ὁμολογῆ ῶ μὴ δὶ α τοῦ ρ φῦ ρον· μὴ δὲ χεῦ ὸ τα ς δὲ
τῶν ἐν δῦ μάτ ων· ἰαῖς δὲ ἰα ῖρ αι ς γὰρ ἰαῖ σθ χρὴ οἶ μῶ ζε
τοῦ τ᾽ αἰ τῶν τολ φόν ω ν θὴ ρ ἀν· ἰαῖ σι δὲ τοῦ θ᾽ ἕ να τὸ ν
ἴ δῖ ον ἐ υ αρ μο σοῦ ἰαῖ σι γεῶ αι κὸ ς κό σμο ς, ὁ τρό πῶ ς
τοῦ φὴ μὴ ἰχ αὶ σο λαὶ· ἐ ὺ μορ φον γὰρ ἰαῦ ζῆ ἐ υ θὴ ρ ἀν
ἰδὲ ἀθαῖ ἰ αῦ ἰαῖ σι ἀν δεῖ· ἀλλοῦ ἰοῖς τολ λοῖ σι ον ἔχ οις
λῶ ἐ τοῖ λαῖ σ ὁ ψῖ ος· ἐ ὑ θαμ α μὲ ν ἔ σ τ αὶ σ δοῦ ς ἀν λὶ
φῦ κῖ ος· κ ἀλο κἀ γα θί αν δ᾽ ὁ κῆ κος μὲ ὁ λῆ σι· καὶ
σω φρο σῦ ν ἀν λὶ χρῦ σῶ μὴ σμα ρά γ δω· ἀ γα θὲ ς
ἰοὶ ἰαῖ σ᾽ ἑ α θά τ ος τοῦ λυ τέ λε ἀν φῖ λο κα λέ ν δρ ἰ
ἰοὶ ἰλῖ χο μὲ ν ἀν ἰαῖ σ᾽ ἀν σω φρο σύ α ν· ἀλλ᾽ ἄ ς ἰαῖ ς
οἰ κο νο μί αν ἰ ω δῖ κω· ἀρ ἑ σι μὴ ν δὲ καὶ ἰαῖ σ᾽ ἀν δεῖ
ἢ τοῖ λε λέ α ν τοι σῦ δ᾽ ἂν τῶ ν᾽ ἐ μέ ν ω θε μι σ τέ ω ν·
αἰ γὰρ ἰ ω δὼ ρὸ ς θε μι σ τὸ ς· νό μο ς ὁ φέ λε ἀ γρα φ ὸ ς
ἢ μὲ ν ο ς μὲ ν ἰ ω δῖ ω γεῶ αι κὸ ν τοῦ τὸν χρὴ βῖ ῶ ἢ
αὐ ἰ ω δῶ· νο μί ζε ι ν δὲ τοῦ τ᾽ ἰσ τὸ ν ἐ ν ν ε χθ αι· ἀλ᾽ ὡ ς
αὐ ἰαῖ κ᾽ ἀλ λὶ σ᾽ ἰ ω δῶ ἢ μᾶ λ᾽ ἰ σ᾽ ἰ ω δῶ ἰ ω λε ῖ αν· τοῖ σ᾽ ά
γὰρ χρὴ· τοῖ σι δ᾽ ἐ ν γὰρ χρὴ ἰ ὼ ἰ ῶ ἰ ἰ ἰ

χρημάτων· τὰ μὲν γὰρ φθόνος ἡ νοῦσος ἀφαιρεῖται,
τὰ δὲ μέχρι θανάτου τοῦ ἐντεταγμένα·

γ ὁμοίως τῶν παιδίων· τοῦτο ἀφαιρεῖ· τοῦτο
μὲν ἐπλέξαντας τὴν τοιαύτην ἀθλητὴν ἡμᾶς·
τοῦτο δὲ αὐδήμονα μὴ μικρὸν ὠφελοῦντα·
μηδὲ μὰν μέθα· ἄλλα γὰρ ἀνδράσι γὰρ δυνεῖνοις
πρέπει τοῦτο ἐμβρέφει δὲ εὐτέρως παῖδας·
ἐλευθερίαν μὲν γὰρ προσεῖναι δεῖ μὴ μικρὰν τοῖς
δούλοις καὶ τοῖς ἐμψύχοις τοῦτο· μεγάλα γὰρ
μεθεὶς ἐνίοτε μὴ πρώτα· μὴ προκαταρπτικώτερ
ἐς ὅλον τὸν βίον αὐτὸ ἐντρέφοι· τοῦτο
καλοῦ πράφῃ μέν· τοιοῦτο γὰρ τὸ ἀκόλαστον
τῶν τοιούτων ἀνδρῶν· ὑπὸ τοῦ καὶ μαζόμενοι
μὴ δοφανδόμενοι· μὴ καπύειν δὲ ἐν τοῖς ἐνδόν· ἀλλὰ μὴ-
δὲ νόος τροφοίαν· ὅτι γὰρ ἐς ἡμᾶν ἐξ ἀτὸ βρέ-
φος μὴ ὅτε αὐτὰ θέλει παθεῖν δεινὰ ἡ πάθῃ· ἀλ-
λὰ τοῦτο τὸν νεογνὸν ἀνάπαυσιν ἔρον ἔχει· ὃ
μὴ κακὸν γὰρ ἄκος τῶν παιδίων τροφοίᾳ· ἔσω δὲ
μὴ τὸ ῥίγιλα ζῶα· μὴ τε τρόγλωσσος· μὴ τε
ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκίοις λήψιν ἀδιάφθορος· ἀλλὰ
τελεμόναν ἡ σώφρων· δεῖ δὲ ἰδίων δὲ ὄντων μὴ
βάρβαρος· ἀλλὰ ἑλληνίς· ἄριστον ἀνὴρ μὴ δοῦλα
λαικὸς χρησῶς τοῖς μὴ πολλὰ μέλον δὲ νεογνὸν ὅτι
ἐς ὕπνον τρέπεσθαι· ἀδιάλαρνέοις αὐδοῖς

ἢ ἐν πατέργασος ἀ ἐστι σθ σι ταῖς. αὐ δὲ ναχά,
τέρ ἀν δόμεν χρὴ ἀ τολουσ ατὰν. ὁἰνω δὲ τὸ τοῦ ἀ
τολυ τοῦ ὀχ ἀθ τῶ δεῦ ε μένι χυρ ἀν ἔχ ἡν, ἢ πατ
ὑ τοα νίον μέ ἀ δι δόμεν ηρ ασ τ δι ἐλον. γα
λακ ἰω δου. λὰ δὲ λουρ ἀ μὴ τοι ἡν σω ε χῆ. ἀ γαρ
τῶν τοα νίω ν ἢ ἐν υρ ατ ων χρ ασ οῖς ἀ μφ ἄ νω ν. κατ
τῶν λὰ δὲ μὴ ἀ μ ἐ τοι ἀ ν σθ ἀ λ τοους μὴ χ ἰ ν ας
ἔ χον τὰν οὐ μμε τ ρί αν. μὴ δ ἰ κ ποῖς δὲ μὴ τε ἄ ξ αν τοῦ ἰ
τοῦ ο μ ἄν. μὴ τε ἄ ξ αν. κα ἀ σ κ ε ῦ ος. ἀ μ ἀ. ἀ λ ἀ μὴ
ὕ δωρ μὴ τε ἀ τὸ σ υ λ η ρ ον, μὴ τε ἐ υ τ ἀ ἀ γ ω γ ον.
κ ἀ χ ρ ω μ ν ἀ δ ν ἄ π ρ α γ μ α. ἀ λ λ ἀ τ ρ ο ς τ ὸ β ὺ ἄ
τῶ χ ρ ω τ ἰ ἐ υ α ρ μ ό σ ω ς. ἐ ν τ ο ι ἄ γ ἀ ρ τ ο ύ τ ο ι ς τ ὸ ἰ
κ ἀ ἀ φ ύ σ ε ι ἐ σ τ ι τ ο θ ῆ. ἀ λ λ ὰ ὑ τ ὸ τ ο υ τ ε λ ὲ ς. τῶ-
ν α μ ὲ ὧ ν ἐ σ τ ὶ ν ὑ π ὸ τ ο ῦ τ ὰ ὑ τ ο ς ἀ κ α χ ρ ε ῶ ν ὑ π ο τ ρ ά π α
τ ο ῖ ς ἀ ρ ε τ ὰ ς ἢ τ ο ι δ ὸ ς ἐ κ π ρ ο φ α ὺ ν ἢ κ α τ ὰ ὀ ν ὐ φ α ι ρ ε ῖ σ θ α ι
μ ὴ ν ο μ ί ζ ω α ν. θ ε ῶ δ ὲ σ ὺ λ λ α μ β ά ν ο ν τ ο ς ὑ π ὲ ρ τ ὰ ς
ἀ γ ω γ ὰ ς τ ῶ ν τ α ι δ ὸ ς ἀ π λ ῆ ς τ ὰ ς ἐ ν δ ε χ ό μ ε θ ᾽ ἢ τ ο
τ ε ο ι η μ ε ί α ς ν ο μ ί ο υ μ ε ν ὑ π ο μ ε ν α ι σ θ ν: ·

ἐ τ ο ι σ ο λ α ὶ θ ε α ν ο ῦ ς, σ υ ν ί ε σ ι ν ὧ ν ἀ ν α γ κ α ί ο ς.
θ ε α ν ὼ. ἐ ν β ο ύ λ η χ α ί ρ ε ι ν.

γνω΄.

Ἀ π ο ύ ω ο ὐ τ ὰ τ α ὶ δ ι ὰ τ ρ ὺ φ ε ρ ῶ ς ἀ ἴ δ ν. ἐ σ τ ὶ δ ὲ ἀ
γ α θ ὴ ς μ ὴ τ ρ ὸ ς ὀ χ ὴ τ ρ ὸ ς ἢ δ ο υ ν ὼ. ἐ τ ο ι μ ὴ τ ἀ
τ ῶ ν τ α ι δ ῶ ν. ἀ λ λ ὰ τ ρ ὸ ς τ ὸ σ ώ φ ρ ο υ ἀ γ ω γ ὴ ν. β λ ἐ-
π ε θ ο ὐ μ ὴ μ ὲ ἀ π ο λ ύ σ η ς. ἀ λ λ ὰ μ ὴ ὁ λ ο κ λ η ρ ό τ η τ ο ς

ξ γονεῖς οἰκονομεῖν· οὐ γὰρ ἡδονὴν ποιοῦσιν οἱ ἀναλωτοὶ
σοῦσι· διὸ καὶ ὁ φιλητὸς τροφὴν τῶν παίδων,
μὴ διατροφὴν ἔχων· ἡ δὲ τροφὴ, διατροφὴ τῆς φύ-
σεως ἐστίν· ὅταν οἱ λήπτορες μὲν τοῖς ψυχαῖς, ἢ σῶμα
ᾖ δὲ τοῖς σώμασι γένωνται· ἢ τοῖς μὲν φυτοπόνοι·
τοῖς δὲ, μαλακώτεροι· ὁδὸν πρὸς τὰ φοβερὰ γυμνά-
ζοντα τρέφοντα· καὶ λυσιθεωρίαν καὶ σοφίαν
δεῖ· ἵνα μὴ τῶν σαθρῶν δουλεύοντων, μὴ σὺν τοῖς
ἡδοναῖς λίχνα μὴ σὺν τοῖς πόνοις ὀκνηρὰ· ἀλλὰ
ναὶ καλὰ πρὸ τοῦ τῶν τιμίων· ὧν μὲ ἀποσχόμε-
τοῖς δὲ, ἐμμένοντα· ἃ δὲ σπουδαῖα μὴ τοῖς
τροφαῖς πολυτελῆ δὲ τοῖς ἡδοναῖς· ἀπόλαυσα δὲ
τοῖς αὐτάρκεσι ἡδοναῖς παιδιαῖς αὐτὰ ποιοῦν· μὴ τὰ
μᾶλλον, πολῶν δὲ ἐποίησεν ἐσθῆτα· ἵππος δὲ φοβε
μὲν μὴ ὠκυπλοΐαν· φίλοπλον μὴ δεῖ ναυσὶ καὶ
πολεμοφόρον τοῦ· καὶ οὐ πανικῶς ἐστι γελῶσιν· καὶ
τοῦ μεθ' ὅρους ψυχῆς· τοῦ δὲ χαμαιζήλου καὶ πᾶν τὸ ἔχουσι
μὴ πολεμικὸν ἀλλὰ· ὧν οἱ σεμνὴ χεῖρες τοῦ δὲ
δεινὸς σφρῶν ἐστι μὴ τρέφον ἐστὶ μᾶλλον· αὐξον
δὲ ἀχθῆσον· διαμονὴν δὲ σῶμα πολυπράγμον· ζῦ
δοῦν σῶμα πολυγονωθῆναι τὰ ἔμψυχα τῶν
ἀρρένων φύσιν θρύπτουσι τοῖς ἡδοναῖς· τὰ γὰρ αὖ
ποιοφθῆς τοῦ δίον ὁ αὖ μὴ ταχὺ ον φαγη, πλαφ.
καὶ ἐσθίη, τὰ ἐρπετὰ τῶν ὁμῶν ζῆ· καὶ καῦμα
σθένος· καὶ ψυχος σθωματίζη· καὶ ἐσθιόμενος

ἀντιπαλαίειν· καὶ μὴ μείζονός τινος πράγματος
καὶ μὴ μᾶσσον τοῦ, δύσκολόν τινα· καὶ καταχολᾶν
πρὸς τὸν τοῦ ἀγωνιᾶν καὶ βαλανίζεσθαι τρόπον· ἐπὶ
μείζοσι δὲ ὠφέλιμον δύναται καὶ τὰ τοιαῦτα γυμνάσματα
διὰ νόσους ἀναίσθητον πρὸς ἄνδρας, ἀνδραποδώδη
μένειν. ταῦτα οὖν ἀφαιρεῖ· μὴ τὸν βορβορῶδη
αὖ καὶ ἀηδῆ μὲν δυσφλαύρως οὕτω ποιοῦσα· μὴ ἐνδοσιμώ
λιμόν τινα ὀψὲ ἐνεγκεῖν· ἐλιδοῦς μὴ ψυχρὸς μηδὲ πρὸς
μὴ ἀηδῶς ἀποθλίβων σιτίων πλείονων ἢ τῶν σεσιτῶν·
ἄλλως γὰρ γενέσθαι ξένας οὐ μβαίνει τὰς μὴ ψυχρὰ ἀνα
λυόμενα ἢ ἐπιλυόμενα· οἷς γὰρ τὸ νοσοῦν φίλον
πρὸς τὸ τοιοῦτο προσφάγημα· ἐπὶ τὸ τελεσθησόμενος
ἀρετῆς· ἂν ἐμβαφέντος ἀποχρώντως τοῦ τῆς
ἀρετῆς βαφῆ οἰκειότερον φρόνημα· βλέπε οὖν
φίλη μὴ καθ' ὧν ἀμφιέσεων αἱ ναυηδοφούμεναι
τὸν πάρτον ἐλαύνουσι· μὴ ὑποδῆς πρυφῆς οἱ ποδῆ-
σαν, ὑβρεως μὴ ποδῆς ἀχρειότητος ναυκύανζενή-
σωσιν· πρὸς τὸ ζηλοτυποῦν ὁ αὐτὸς πάρα
μυθητικὸν θεραπεύματα χρή.
Ἡ νουνεχῶς οὖν ἀνδρός σου ἀνοιανόητα ἐπαι-
ρωνεῖται· οὐδὲ ὄλιζηλοτυπεῖς αὐτόν· ἀμφιέσεως
ποικίλης ἐγνωκὼς ἡδυσμάτων νόσου· θηρεύοντας γὰρ
ὡς ξένοις ὑποδυσωπεῖσθαι, μὴ δύνωνται κατέχειν·
μὴ γὰρ ἐκχέουσιν· οὐδὲ ἀθύμως ἔχει νυμφίας καὶ
μεθ' ἡμέραν· μὴ ἀδημονεῖς μὴ μηχανᾶται ποιεῖν.

μὴ ζύγιε ὦ φίλη· γαμεῖν γὰρ οὐ συμφέρει ἐστίν· ἀλλ' ἡ τοῦ
πήρους ἰδιώτου· ἀλλ' ἡ σύμφορα· σύμφορα δὲ
φρονεῖν ἐστὶ τὸ φρονεῖν ἀληθῶς· ἐν δὲ τούτοις μὴ πρὸς
ἡδονὴν ὁμιλεῖ· γαμεῖν δέ, πρὸς τὸ σύμφορον· ζύμ-
φορον δὲ πᾶσιν, πᾶσι μὴ μόνοις ἴσον· μὴ δὲ τοῦτο
νοίᾳ, τοῦτο νοίαν ὡς τοῦτον· ἔνια δὲ ἁμαρτήματα
ἐλαττόμενα μέν, ἐστὶ πολέμου ἀνδρεῖζεσθαι· οἷα
τοῦ μὴ δι' ὑπόνοιαν μᾶλλον· ὡς τὸ τοῦ ἡσυχίαν ἄγειν
ὀφείλοντας· ἐνίοτε βουλόμενόν τις ἐλευθέραν
δοκεῖν ἀφαιρήσεται τὸ τοῦ ἀναλύματος τοῦ τοιούτους.
ἢ φανερῶς ἁμαρτήσεται· οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦ
ἀνδρὸς δεηθῆναι καλοκαγαθίαν· ὑπῆρχε γὰρ ἂν εἰς τὴν
κοινωνίαν· νόμιζε οὖν πρὸς μὲν γὰρ πειρασμὸν
θυμηθέντες πορεύεσθαι ἑκάτερον· οἱ δὲ σύμβιοι
ὄντες πορεύεσθαι ἑκάτερον· οἱ δὲ σύμβιοι ὄν-
τες πρὸς ἀλλήλους· ἢ πρὸς μὲν γὰρ ἑταίρους
πολὺ βραχὺς δὲ ὁ βίος πρὸς ἁμαρ-
τητὸν ἔχθος· ἢ τοῦ ἁλῶναι ἢ τοῦ νικῆσαι.
ὁ γὰρ ἑταιρικὸς πρὸς ἐστὶν ἀνθρώπου πρὸς ἕτερ
ἀνδρὶ μὴ σοφόν πως· τί γὰρ ἔστι μᾶλλον ὅτερον
ἑτοίμως ἀποβαλοῦσα ἀδίκων· διὸ μὴ μὰ
τὸν βίον ἢ διαβολῶν τὸ εὔχεσθαι· οἷς φανθή-
σεταί ποτε· ἐν δὲ γὰρ ἑτοῖμον φρονοῦν, ἀνδρὸς
βλαβῆ· καλούμενος οὖν ὑπὸ τῶν πρὸς σὲ μὴ
πείθου ἢ λαν τοῦ βίου ἐξαπιώσεσθαι ἀν
χὼ δηθεὶς ποτέ σου ἢ τῶν ἀπὸ τῆς καλλιγνώσεως

ὑβρεϊνὸν φρίων, ταχὺ μεταγνώσεσθαι· οὐδὲ εἰλικρινῆ
χρὴ τὸν ἔπαινον ἀποδεικνύναι· τὴν μὲν εὐθαρσίαν πρὸς
τὸ ναυάρχια διαπεινοῦν δεῖ· τὴν δὲ εὐπειθαρχίαν πρὸς
τὸ νοσίμων· τὴν δὲ σωφροσύνην πρὸς τὸ μὴ χρωμένους
τὴν δὲ φιλοσοφίαν, πρὸς τὰ ἐπικαιρα· ζηλωτὸν δὲ
οὐ τὸ ἀπὸ τοῦ μακρὰν ἀφικνεῖσθαι· ἀλλὰ τὸ ἐγγὺς
τοῦ ὑπερβάλλοντος μὴ ἐλλείπειν· καὶ ἐπαινετὸν δὲ
τὸ ναυμαχικὸν βίον, καλὸν· ἀλλ' οὐ θαυμαστὸν ἐστὶ τὸ
ἱππάζεσθαι ἐκ παιδὸς διαπεπαιδευμένους· τὰ γὰρ καλὰ ἄν ἦν, μὴ θαυμαστὰ
ἔθεσι συμφυῆ φύσει εἶναι· μὴ μόνης καλοκαγαθίας
ἔργον εἶναι τὴν ἱππικήν· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἄνδρες
ἐξουσίαν ἔσχον τοῦ ἐγγυμνάζεσθαι· μὴ μᾶλλον
πολεμικὸν ἢ θρασὺν ἢ δυσέχθρον· πρὸς ἕρμωνος
οὐ τοῦ ὑποζυγίου μαχητοῦ χρὴ εἶναι· ἀλλὰ τὸν δὲ διαλεκτι-
κὸν θεμιτόν· πρὸς τοῦτο δὲ σοφιστικὸν
σωφρονικοὺς λόγους ἀπὸ διαλεκτικῆς
λαμβάνειν ἀλλὰ πρὸς αὐλόν· ὡς τοῦ δεῖ καὶ κακο-
πραγμονοῦσι μᾶλλον ἢ σπάσαι τὰς αὐλοποιούσης
ποιοῦσιν, ὅλως αἱ διαφορὰ ἀλλοτρίου εἶναι τοῦ τέρ-
ψεως διαλεκτικῆς φρόνησιν· οὐδὲ μὴ βουλεύσασθαι,
λῦσαι δυσαλίθου· νοσοποιοῦσι γὰρ ἐκείνου μὴ
οὐ τοῦ καλλυνόμενοι λύσεις· μὴ ἀμφίβολον
ὀνόματος τοῦ εὐσήμου· μὴ οὐ τοῦ γύνικος μονομερῆ
νόν· μὴ καταβολὰ τοῦ λογικοῦ· μὴ οὐ κατὰ
βολὴ τοῦ μεροῦ· ἀφ' ὧν ἐστὶ τὸ ψεῦδος συλλο-
γίσασθαι.

κηπολαζομὴ ἑκάνου· κὴ σκαυλὼ κολαζαν· ἀτας
κὴ ἀφεκμὲν τορεύσοι· ἑλέρου ἄρα σφραθήσοι
λύζεός ἐὺ τροτέρου ἀ σαλαζδσα· καὶ ἐκάνος
ἀμφὶ ἡλὰ ὅμοια τολὶν ἄλλου· ἔσορηὶ ἡγαρνέας
χεφᾶ· ἢ μόνη μεν ἐς ἀ τολὺ ὀρὸς οἰζ τορ ἀπὺ ξ·
ἀλλὰ ἀμεὶ ἡσὰς ἐὺ ὀἰκου κὴ κολαφθερὰς ἐὺ ἄνορ;
ἑ τωσοὶ ὰ ἐὺ ἀρ ἀβίου σωὶ διαιρήσατλὼ βλαβζ·
ἀλλ' ἀμεὶ ὰ τλὼ ἑ ἰαίρλν; τολὶ ζὴ σε ἐὺ ζὴ σε φὺλα
θεμὴ· καὶ ἀμεὶ ὰ ἡ, μαχὶ μός ἐ ζὶ ν ἔ κρυ θεῖ ὰ
μὰ ὴ· ἀλλὰ κολὸν ἄοσι μρᾶς μαχεσθαι τορὸς ἐὺ
ἀὺ ὅρα· ὴ ἰ τολέον· αἱ γὰρ μαχαι ἡ λοιδορείαι
ἰὼ μὲν ἀ κολλοὶ ὰ, ἔ τασὺ ουσὶν· ἰὼ δὲ ἴ ἄφορ,
ἐὺ ζ τρὸ ὼ τασὶ ς ἀὺ ξυσὶ· ἰ δὲ ἐ βουλεύσοι ἰ ὰ μεθ'
ὑμὺ νου· μὲ οἰλη ζ ἡ λοἰ υσὶ ας ὑφ' ἑν ὴ ἀ φασία
ἑ δί δαξεν· ὅτα μεῖ ζω ν ἔχου σα· σωὶ σαξεῖν ἐ νοῖ ζ
σθ' ἡ νόμη σθ· μὶ σθα· ἀλλὼ ζ σθ' ἰ ἢ ζ νόσου ζ ὼν
ὀ φθαλμὼν ἀ σκὶ χὲν σθ' ἡ τας χῆ ρας, ἄ ἰ ωὴ σὺ ἐὺ
σαλ ζους χώ εἰ ζ ἑ τωὶ τορ ος σοὶ ησὶν· δι' αωρ ἰ ε
ρου σα ἰ ἀρ θαλ τὴν ἐὺ σαλ ζος ορ εύ σ ς·

Σκαμμονῆς καλλιστῆ· σὺν θέρα πεύτου
προσφορὰς, ὑποθετικὴ.

Τ αῖς νεωτέραις ὑμῖν ἡμεῖς ἐξουσία σθ' ἀ ἐὺ νό-
μου δέ δο ζαι τῶν οἰκείων ἀρ χὴν ἄμα ἰ σ ἡ μεσ ἀ ζ
ἢ δὲ διδασκαλία σθ' ἀ ἰ ὼν σθ' ρὸς βυ ἰ ε ρω νὰ σθ' ω

ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων· μὴ
ὡς γὰρ ἐλάττονος ἀναγκαίου ἀμελῆσαι νοσεῖται.
μὴ τὰ συμβουλίων οἰκεῖα τοῖς τῶν τοιούτων βουλεύμασιν
ἢ πράττειν. ἑκάστου γὰρ ἴδιον ὄφείλειν ἀνέκαθεν
ἡμῖν· ἀρχὴ δὲ εἰσηγήσεως τὸ πρῶτον εἶναι, ἀρχὴ
πεῖρα τῶν πραγμάτων· ἐξιόντι δὲ ὠφέλιμον ἐστὶ τὸν
λάθε βιῶσαι· οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα φορτίζεται τοῖς σω-
μασὶν ἡλίου. ἀλλὰ ξυστρέφουσι γυμνῶσι καὶ λιπαροῖσιν
δεσποίζει· δικαία δεῖξις ἡδονῆς, αἰτία αὐτοῦ· ἵνα
μὴ τὸ δίαιτα δύνασθαι καὶ μὴ γυμνώσει.
μὴ τὰ συμβουλίων οἰκεῖα τοῖς τῶν τοιούτων βουλεύμασιν
ἢ πράττειν. ἑκάστου γὰρ ἴδιον ὄφείλειν ἀνέκαθεν
ἡμῖν· ἀρχὴ δὲ εἰσηγήσεως τὸ πρῶτον εἶναι, ἀρχὴ
πεῖρα τῶν πραγμάτων· ἐξιόντι δὲ ὠφέλιμον ἐστὶ τὸν
λάθε βιῶσαι· οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα φορτίζεται τοῖς σω-
μασὶν ἡλίου. ἀλλὰ ξυστρέφουσι γυμνῶσι καὶ λιπαροῖσιν
δεσποίζει· δικαία δεῖξις ἡδονῆς, αἰτία αὐτοῦ· ἵνα
μὴ τὸ δίαιτα δύνασθαι καὶ μὴ γυμνώσει. μὴ τὰ ἀσκεῖν αἰεὶ
οἱ διαλιπόντες ἐνοχλοῦσι. τὸ γὰρ ἀνοίγειν τὸ φύσει. ὑγιὲς
δὲ καὶ τὸ ἀκριβὲς ἑκάστου ἡδονῆς τῶν ὑβρεων
πόνων πονοῦσι. βραδύνειν μετὰ τῶν ἔργων.
ἔστω δὲ καὶ μὴ δύσνοιαν ἡδονῆς· ἀπὸ γὰρ τοῦ
πολίτου. δικαία δεῖξις, αἰτία αὐτοῦ.

μὴ προσῇ. τὸ γὰρ ἀλλότριον τῆς χάριτος, ἀλλοῖ
ον αὐτὴν τῆς φύσεως. ἔσω δέ σοι γνώμη τοῦ δι-
πρόσωπος· καθ' ὑπόγνωσιν τὸ μὲν ἀληθὲς τῆς ἁμαρ-
τίας, πρὸς τὸ τῆς καταγνώσεως δίκαιον. τὸ δὲ
τῶν ἁμαρτημάτων μέγεθος πρὸς τὸ κατ' εἰκὼ
τῆς κολάσεως. ὅσον τι καὶ δὲ ἡ γνώμη χαρεῖς ἐξ ἡ
μαρτημένης φιλίας ἀπαλλαγήσου. ἄτω δὲ
καὶ τὸ πρέπον ἐπὶ τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πρόσου φύλα-
ξαι· ἑνία γὰρ ὧν φιλητὰ τῷ μόνῳ. καὶ μὴ μάσιζου δὲ
τὰ τῶν θεραπαινῶν σώματα θηρεύουσιν ὀφθαλ-
ζῆλον καὶ θυμόν· οἷς ὑπομνηματογραφούμενα
τῶν ὑπερβολῶν τῆς πικρίας· αἱ μὲν γὰρ ἀνηλωθεῖσαι
χρόνῳ διαπονούμενα· αἱ δὲ, φύσει τῷ σαθρῷ εἰ
ἐπορεύσαντο· ζῆνος δὲ ἐπαύσαντο τοῦ ζῆν ἀνω
χαὶ θανατώσεως· καὶ ἵλεως τῶν τῆς δι-
σοῦ νῆς μόνως ὁδύρομένης τῶν οἰκείων ἀφ'
λίαν ἐρημουμένων οἷς ἔχει· ἀλλ' ὦ φιλή· ἵνα δὲ
μὴ μου μένη τὰ ὄργανα ἀφωνα μᾶλλον ἢ μή·
ἐκρήγνυται δὲ μᾶλλον ἐστιν ἡνιόμενα· μὴ γὰρ ὧν
ἴων θεραπαίνων ἴσως ἴον· ἢ μὲν ἄγαν ἀνεῶς δι' ἃ
φωνίαν ἐμποιοῦσα τῆς παθαρχίας· ἢ δὲ ἐστι-
ταὶς τῆς ἀνάγκης, δι' ἀλύσεως τῆς φύσεως· καὶ
ἐστὶ τοῦτου δήνοδν· μέτρου δὲ ἐστὶ παῶν ἀρίστ-
ἐρρῶσθαι·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0447
gefördert durch
Baden-Württemberg

τοῦ νικᾶν ταχέως, ἀ τῖ δεῖ ἀσαφῆ διὰ γένωσι λαβόντα· ἐπεὶ σαφῆ δή ἐστι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς· χθὲς γέ τοι παραστοῦτον ἐξ ἅπαντος· ἵνα μὴ ἄσωσιν αὐτὸν ἢ ἐχάτου ἄσωσμα· μηδ' ὅ τι δεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὴ ἐνδοῖς φοβροῖ τοῖς φίλοις.

τοῖς ἑταίροις.

ιη μὴ σὰν ταῖς αὐτοῦ τὰ αὐ ἀγνοεῖ α· μὲ δὲ πρὰ πάντα τὰ δι' ὁδόμενα δέχεσθαι. ὃ γὰρ θεμῖ τὸν ἀρετῶν πρὸς καὶ τρέφεσθαι· μόνους δὲ μὴ πρὰ μόνως τῶν μεμῶν μὴ φῖλοσοφίαν, μὴ ἢ μῖν ἀξίας αὐτὸν τὰ ἴδια· καὶ μὲ δοκῶ στὰ λοτεῖ δ.

τοῖς αὐτοῖς.

ιθ ελέω ὑμῖν ἧς ψῦχῆς· τοῦ δὲ σώματος ὅσον ἀνάγκη· τῶν δὲ ἐκτὸς ὅσον· εὐδαιμονία γὰρ ἢ οὐδὲν ἐστὶ δι' ὧν τῶν ἐκτὸς χρέα· ἀλλ' ἀρετὴ μεδὲν ἐστὶ τῶν ἐκτὸς τελέα·

κ ἐρμαίσκω ἰδαίρετον ὁ πόνος πόνῳ· ἀ τὸ φευκτόν, πόνῳ ἵνα μὴ πονῆς· διὰ γὰρ τὸ μὴ πονεῖν, ἀ φεύγεται ὁ πόνος· τῶν δὲ ἐναντίων, ἡ δι' ὧν αἱρεταί· τοῖς δὲ ταύτοις.

κα λὸν νόμος· ἀλλὰ οὐκ ἀρκεῖ τὸν φιλοσοφίας· ὁ μὲν γὰρ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν, ἡ δὲ, δι' ἀνάγκην· ὅσῳ δὲ χεῖρόν ἐστιν ἀνάγκη τοῦ ἑκουσίως, τοσοῦτῳ ἡ νόμος φῖλοσοφίας· ὥστε διὰ ταῦτ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0448

gefördert durch
Baden-Württemberg

φιλοφρόνως μὴ μικροπολιτεύεσθαι. πρόσεστι γὰρ σὺν
δικαιοσύνῃ ἀνοίκειόν τι καὶ ὁπροσδιόνυσον ποιεῖσθαι, τὸ δὲ σὺν
δικαιοσύνῃ ἀναγκαῖον μὴ ἀδικεῖν: • τοῖς αὐτοῖς.
φιλοφρόνως πολλαχοῦ μὴ ἀναπόδοτον. αἱρετώτερον
γάρ τὸ εὖ ζῆν, ὁποῖα φιλοσοφία· τοῦ ζῆν, ὁποῖα τύχη
ἀναγκαίου· μὴ μικρὸς ἀλλοι· ἀλλὰ μὴ πρᾶξαι τὸν μὲ
θένης· ἐλεύθερος δὲ διογένης· ὁ δὲ δοῦλος πολλῶν
τῶν φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ σωτῆρα μᾶλλον· πρὸς δὲ
εὐδαιμονίαν ὡς ἐλεύθερος διογένης, καὶ δικαστοῦ ὁ
βασιλικόν: •
πάρεσθε· ὀλιθέρμους μὴ ἰχθαδέας μὴ ὕδωρ ἔχοντ ὅ
μὴ ἐξωμίδας μεγαρικὰς, πλάτος μὴ πολλάγε
ωργάτου· μὴ πρόσοδος· μὴ ὑραννάτου· μὴ φονικόν
γε· μὴ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἐστὶ ποιάτου δεόμενα·
μὴ μᾶς δὲ ἀρκεῖ ἐλαχίστων πολλῶν· πολλοὺς δὲ κα
ζεύξεροι γενόμενοι ὑπὸ τοῦ ὄγκου τοὺς διογένους·
μὴ ἔχοντ ὁλμηδέν, πολλὰ ἔχομεν· ὑμᾶς δὲ πολλὰ
ἔχοντ ὁλμηδέν, ὁδὲν ἔχετε· διαφθορὰν μᾶλλον· μὴ φθόνον·
μὴ φόβον· μὴ ἐνδοξίαν: • διογένη.
τὸν μὲν διὰ τοῦ πλούτου, ἢ δι ἐλευθερίαν ζόμενον·
ἢ δὲ δόξαν ἢ μᾶς, ὁδὲ πω ἔτι μὴ ναῶ μεθιέταγ τῆς
δουλείας· καίτοι γε τὸν ὑραυλέα ἡμῶν πολλοὺς
τοιούτους ἂς τὸ ἀφεθῶσαγ τῆς δουλῆς· ἀλλως δὲ
μὴ τῆς δὲ ἐμαυτοῦ τῆς δεσποίνης λυτρώσομαγ πολεύ-
σας ἀναξ. φρύγιος διογένης ὁ ἐξ ὁπλὰ
ἀγρ

λύτος ἑαυτόν. ὑπερφιλονίων ἀποδώλωνικῆμας.

λυσιδ.

δικηοὰδ ὦλυὸς ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐνεργείας,
σωὸς χῶς μεθύομεθαι. ἡ δὲ ταῦτα ἐστὶν ἀληθῆ. πα-
ρεσκεύασοι μὴ μεταφρονῆσαι ὧν ὅμηρος ὁ σοφὸς
λέγει. φησὶ γάρ. οἵνος καὶ κῶλως ἐστὶν ἀσαφὴς
ἁρμόνιον αὐτὸ τοῦτο λέγω. μὴ μὴ πλὴν φοδεῖσθαι
μὴ δέ μεθος ἡμῖν ἐχὼν φορεῖται. ἢ δυσὶ ἐχὺ
ροτέρους ἢ μείζους ἡμῶν παιδεύσασθαι, πῶς
οἱ δ' ἡμᾶς αὐτὸν δύσαθήσονται. οἱ μὲν γὰρ ἀθλίως.
ὅτι ὡς οὖν μεῖζον ἡλαν μηδὲν δύσχερὲς ἀπάντα.
τὰ γὰρ νῶσοι μαθόντα ἐκείνοις αὐτῶ χρῆσθαι. ὡς
ἄτοπον ἐστὶ τοῦ μὴ πλήκτρῳ μὲν δ' ἡμῖν οἱ ἐθάσθη
χρωμένους αὐτῶ καλῶς ἢ κιθάρισι τῶν φρενῶν.
ἢ σὺ δ' ἐμὲ νῖ δυσβαλὲ. τῶ δὲ οἴνῳ οἱ ἐσθ δυσὶν
χρῆσθαι αὐτῶ. τὴ ὡς τὸ πλήκτρῳ ἀποβαίνει τοσοῦτ
μεῖζον. πᾶρ ὧ δὲ τοῖς ἐγκρατέσι τῶν ἀνθρώπων ὁ μὲν
ἐγκρατῶς χρῆσθαι μᾶλλον ἢ, ὅτως ἀν τὸ δὲ δω-
ρονεῖν δὲ μὲν ἄλλῃ μᾶλλον ἢ δὲ ἐμφαλῶ οἱ γένοιτ).
ἀλλὰ τί μᾶλλον ἢ δοναὶ ἀμέλα μὴ ἡ οἱ. ἢ ὧ φείδαι-
οι ἀποαὐτῶν ὧν. ὅταν ἀλλως τῶν μὲν ἐγκρα-
τέας τῶν ἀγνομένων ἐυχρηστόνως οὐ δὲ ἢ δὲ καὶ
τοῖς βιοτεύειν. μηδὲν ἄχρηστον μηδὲ φαῦλον
εἶναι βίω δίκαιον πρακτόμενον. ἀλλὰ τοῦτα τὰ δίκαιος
λέγοντα ἢ πραττόμενα. ὧν τῆ οὐσία αὐτοῖς λέγον)

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0450
gefördert durch
Baden-Württemberg

δεισιδαίμονος γενέσθαι· τεῖ ασον δὲ τοῖς ἀγαθῶν
πολιτικῶν τῶν ἰδιωτικῶν· οἷς γὰρ ἀλόγως τοῦ ψυχικοῦ
ἐγκρατῶς οἷ αν κράτος· ἀκρατοῦ μᾶλλον ἢ ἐγκρατοῦς,
ἀκρατοῦ πλὴν οἷον ἀκρατοῦς· πῶς δὲ τεῖ σεν δαί-
μονον δ' ἐν· ὅτω σοῦν τούτων ἰσχύει τῶν ἀγαθῶν ἀπο
λαύοις ἂν ἀγνῶσοι μὴ ὀλίγω ῥᾴων ἰσχύει τῶν ἐσχάτων:

τοῖς δὲ ταύροις

ὁ μοίως δὲ ὀλίγων δεήσεται· ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου τοῦ θεῖ
ου τὸ γὰρ ἐναντίον μακρόθεν τοῦ· μὴ ὑμῖν ἔνεκα τῶν μέσων
γενομένοις θεῖ· μὴ ἀνάλογον δὲ ζωϊκῇ πρὸς πονηρίαν γένε.
μὴ μὲν ἄνθρωπον ἀνάλογος ἰσχύρον γενέσθαι:

αἰσχρὰ γένη

ὁ υ τοιοῦτος ἀπουσαίους· ὁ δὲ ἀεὶ φαύλους· ἀλλ' αἰσχρὰ
τοῖς ἀγαθοῖς μὴ κακοῖς δὲ ἀλλ' ἀβούλοις· ὡς τὸ βούλεσθαι ἀγαθῷ
μὴ μὲν κακοὺς γενέσθαι σοιοὺς τοιούσδε, τοιούτοις
μὴ μὲν ἀγρίοις· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀνθρωποβόρους ζῶσιν·
τοῦτο μὲν γὰρ ἀρετὴ· κακία δὲ ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ ὡς τοιαῦτα.

ἀμφίλογα

ὁ δοξεσθλα δὲ ἰσχύος· ἀλλ' ἄφθαλμὸς μὴ τοῦ ὁσιωτέρου ὀχεύσαιμος ἀνθ' ὧν τῶν ἀκαρχασίων
νοσίων· μὴ λιθὸς ὄρνις· ἀλλ' ἵππος ἀνὸ ἱερὸς ἀνθ' οὗ
ἐν· μὴ ἐπὶ κακοῦ· ἀλλ' ἐλευθερωτέρας τῆς
θρασυκαρδίας· ὡς ἐκ μᾶλλον τῆς ἀκρασίας τὸ.
μὴ ἧττον δὲ λυσιτελοῦν βίου μὴ ἐξ ἀθεσίας τῆς ἐσχάτης.

δι' ὧν διαρίβῆς. μὴ ἰλαυτὰ φίλοθε δ' τοιουδ' ἀτων
τοὺ λωνέσι κρότλων. μὴ ἀμὶ ἢ καὶ ἄλλῃ. ἀλλ' ἢ καὶ τὰ
διοτένω δὲν ἐνεάμενον ἰωσιῶ δμονὸ δὸν ἐ ἄτὰ
δαιμονίαν: τοῖς νέοις
Θ ἀτζετεέαυδὺς ἐ ἀτὰν μαζαν μὴ τοὶ νὰν ὑ σωρίχθιῶ τῷ
μὴ οἶνον μὶ ἰεύεσθε. ἰαῦτα γὰρ ὑς μὺ ἐρον τοὺς
ἀτοδηλείοῖως τοῦ ὑ τ' ἀλῆς μ' ἐρμας φρόμοιδ,
ὑς δὲ νέους ἀτοδηλώσ. ἐρώ Θ:

τ' ὑπομνᾶ ἐπιστο
βασὶ βασιλικὸ μεῖζας ἀρταξέρξης τοῦ χαίρ.

Νοῦ ος προσ θοῖς ἀ ἰκαλυμὺ ηλοιμὶ ὴ τοῖς
στρατεύμασιν ἡμ. μὴ τολλὰ τοὺς λωμὶς τοιηθῶντ
ἡμῶν, ἐὺ δοῦν ὑ πὲ δωκ. ὅλην ἀ ξιῶ τοὺς λὺ ἰους
μὴ τοὺς λους ὑς τοῦ ἐὺ οῦ δὶ δομένους δωρεᾶ ς,
ἰ' ἰλων ἐ κφύσες ἐ τοῖνον μάστων. ἢ λὶ τὰν ἐ πὶ ἀν
τοὺ ξεων. ἢ λὶ ἐ τέρου ἀν δρὸς ἐ ρμλωὶ ωσιῶ αμ'
ἰάθαλαν, θλιτοθ' ὠχος. μαζὶ ξουᾶ ξιῶ τὸ τοὺ
δος. ἀ ὠκ ὠγαρ κ' ὠνόχλον. μὴ τολὺς ἀλὶς τὸν ἐμ
μίγα κ' τοῦ κνὸν ἔχων, ἀ τολμῶ ὠ ἴδ' τοὺ λμοῦ-
μεθα. ἐχθρὸν ἔχοντ' ὠν ὑ πὲρ ἀλύ μαγνόμων.
ὠ τοὶ μνία. τέλως. τολλὺς δὺ οἰ ἄδους ἐ τοὶ η.
τοῖν ρὰ βλῆ βλῆ ἰαθα τοὶ μπτ. ἀ φρ' ὠ γνωμ ης.
ἀ κεῖ ἐ χω μεγαῖ ὁρθὺ γονί μων βουλεύσεσθαι. λῦθ'
ἰαῦτα μὴ διαφ ήσαν ἀγαθῇ τύχῃ: ἐ ρρ ὠ θ:

τοῦ τος βασιλέως ἀρταξέρξου.

Τὰ φῦσικὰ παθήματα, ἀλλὰ τὴν ἐποίησιν τοῦ
λοιμοῦ παῦσον. ὅταν γὰρ γένηται τὰ σήματα. αὐ
τὴν φύσις ἐστὶν τοῦ κεῖνου ἄρα. ὅταν δὲ ἐξ ἐποίησεν.
τέχνη. τεχνικῶς κεῖνου ἄρα τὴν προσωπεῖον ζω
πάντων. ἐστὶν προσωπεῖον δὲ ἐστὶν ὁ
παῦσος. τὸ δὲ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰδιωτείας. πόλεως
δημόσιον. παῦσος δὲ πράκτου ἐστὶν ἀποπράξεως.
τοῦ ἑνὸς τοῦ πολλοῦ. τοῦ ἀβ γ. τοῦ ἀποπράξεως. τοῦ
ἀποδόρου. τοῦ λεπτομερείας. τοῦ φυσικοῦ.
ὅτος θάνατος ἀναίρεσις. ἢ ἀναίρεσις ἢ ἰδίου
ἀνθρώπου ἢ μεταλλακτὴ τέχνη ἀποπαγεῖσα ἰατρικόν.
γίνεται μὲν μόνος ἐστὶν ἀποπράξεις, ἐννέα μὲν
ἀπὸ τοῦ μεταβολοῦ τοῦ βασιλέως. ὀκτὼ δὲ πόλεως
δὲ ἀπὸ ἀσυλητοῦ. ἑπτὰ δὲ ἀπὸ ἰδιώτου. μηδὲν
δὲ παρεισθέσεως τῆς φαυλαρέτης ἐπὶ τῆς οἰκείας τῶν
πράκτων. ὡς τὸ ἀναλλοίωτον τὰ ἀμφιλεγόμενα τὰ πάθη
ἀπὸ τοῦ νοσεῖν ἐστὶν ὁ ἐστὶν ἀποπράξεις. πρὸς τὸ
ἀσυλητοῦ τῶν. πρὸς δὲ μέρος. πράκτου. ἐ-
παθέλειπε τὸ ἔχειν τὰ ἀπὸ τοῦ πράκτου. ἢ τὰ
τῶν τοῦ ἐστὶν ἀποπράξεις. ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὸ τοῖς
ὡς ἑνὸς τὰ πολλὰ ἐμπίπτει ἰατρικῆς. ὅτα πάθη
ἐν ἢ ὑπὸ τοὺς δεῖνα. τὸ δὲ οὐ πάντα ἔχειν αὐτὸς
ἐαυτὸν ἐδίδαξεν ἀναίρεσις. ἢ ὑπὸ τοῦτος
τὰ βεβαιωτὴς ἐπὶ τῆς ψυχῆς εὐγενέστατος τοὺς πολ-
λοὺς ὅτου ἐνηνοχέναι. ἢ ἐπὶ τῆς ἔχειν δεῖ.

ν/
ϵ

Καθαίρεσθ' ἀθηείων μὴ γένος· θηείω δὲ νεότω μὴ
κομᾶτειων· τοὺς λιὼ γὼ μὴ θαλλοὺς ἀπὸ διαστόρων τοὺς
θηχοῦ ὡς τοῦτο τὸ λάμος βάλῃς δὲ μὴ μηδὲ στρέμ
βάθυ ἀσυλητοῖ οὖ βοηθήματα· βιάζομαι ἐκείνα-
θέλω μὴ δ' τοὺς λυμεῶνας τοὺς λαοῦ ἱερέας· ἢ εἰ ὧλλ
δὲ μὴ ἰδίων ἀπὸ ἰδίων ἢ ραικλέ μὴ ἀσυλητοῖ φυτὸν ἀθωμάτων
δωρεῶν· αὐθύμελα τελέσταγμενῶν χρημάτων·
μὴ χρυσίου ὅσον λῦ βούλῃ ἀγαθῶν ἀπὸ· δ' τοὺς
ἐστοὶ ἀλλ' ἀγνατρόπου λῆσι αὐτοῦ τοῦ θεοῦ·
δ' τοὺς τῆς γῆς· δ' τοὺς σωλῆς· δ' τοὺς ἀκεσταδώνος·
οὗτος ἀπολῶς ἡγεμὼν τῆς θεοπρεπούς ἐστίας·

βασιλεὺς μέγας ἀρταξέρξης νικᾶ
Ἕλληνῶν τὸν νόμαρχον·

τοσοῦτος τοὺς ἱκέτου ἀπὸ ἀσυλητοῖ οὖ γέγο
νότος μὴ ἐς ἐμὲ πλέος ἀπὸ ἀγαθῆς τῆς ἐχύρης· δὸς οὖν
ἀπὸ χρυσόν· ὅτου ἂν βούλῃ· μὴ ἀλλαχόθεν ὧν
ἀπαντίζῃ· μὴ πολεμοῦ ἐς ἡμᾶς· ἐὰν γὰρ ἵ ἔλθος
πρεσβευτὴς ἀρίστοις· μὴ ἵππιλες ἄλλος ἀνὴρ πολέ-
μιος ὡς πολὺ ἀγαθὸς φίλου οἰκοῖ βασιλέως τοιοῦ·
μείζονος ὅλου· ἀνὴρ ἐστὶ γὰρ εὐρύνδικα
πλέους ἱππεῖ οὐμβουλὼ ῥᾴδιον· ὁ ἐξαίφνης
ἱππομαχία ἀσυλητοῖ ἀδωνόγλι ἀπὸ χαίρ·
νέ τε πλευρὸ βασιλεῦ ἐστὶ σολῶ τε ὀχρίζων· ἐ-
πεπλεύσι· γράφονοῦ τοὺς ἀθλιώνι ἅλως· ἵνα
τοὺς βασιλέ πέμπω· ἔρρωσο· ὁ ἱππομάτης

ἵνα μὴ παρχωσιν ἐλλιμένους.

Περὶ τοῦ βασιλέως ὃν ὀλίγα γράφω. ὅτι προφορὰ μὴ ἐν ἀθῴᾳ τινὶ μήτε μικρᾷ. μὴ ποιοῦ τῆς βίου ὀνείδη ἐν κακοῦσι χρέος. τὸ δὲ ὅλβου ἅμιλλα μὴ ζήτει πάρεδρον. ἀνδρὸς βαρβάρους ἀνόρας νοῦσον πανώλεθρους ἐόντας ἐχθρούς ἐόντας ἐμοί.

Ἀβουλιανῶν τῆς βουλῆς.

Πολίτης μέν μοι θεός ἐστιν. ἣν δ' ἐς κακὸν μὴ ἐς τύχῃ τοῦ θεοῦ. καὶ δύναται λαμψὶς ἡ σὰ βουλὴ μὴ δόκει. μὴ ὀλίγος ὢν ἴσθι πανήγυρις μὴ πομπικὸν λυτελὴς εἶναι πρίασθαι. ὦ ἔθος ἄλγιστον ἰδίων θεῶν προσοίκων. ἐπὶ δὲ πόνου δώσθαι ἐὰν μὴ ἐκ λύγων μὴ ἐκ λιμῆς προσόψιος ὅμιλος θεοῦ πατρὸς ὅσπερ ἐπὶ δίκαν τὸ πρῆγμα. ἀνέγνων λαὸν μέων τῶν ἐπὶ σολῶν. μὴ θαύμαζε. ὅτι τοῦ ἐνάνου ὡς δὴ ἄνος ἡ πόλις βορυβέεσθαι. μανδάνουσι δῆμοι ὁμοίοις τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρέων ἔρμαια ἀνέων. μὴ δὲ τοὺς τούργους δὲ τὰ δίκαια ἀλλ' ἀσφῶν ἀνόρ ὀφαὼ γνώμων. ἀνὸρ δ' ἐπάνομαι ἐχναῶν ἄναξ θεῶν χάριτας. ἀνοῦς δ' ἔργα φυὸς μὴ μένε μεθ' ἡ ἀνόρ δυσβουλίαι. δίκομος δ' ἐμέω. δὴ λαὸν φυὸν ἀνέων ἐμὸ ἀνάσσω. ποιῆμι ἐὰν ἡς μὴν δέων ἀνοῦν νόον ἀνούσου διάθεσιν. ὥστε πρὸς ὑμέων ἐς ὠφυὸς ἠθέοις νόα νοῦ ὧν δημόκειτον ἵν' ἀναθάν. ἀγεδὴ μὴν ἀνούς ὧν ἐς ἴδν.

ἀλλὰ μὴ ἀποστῆναι οὐ σοὶ αἰσχρὸν ὅτῳ ἔγχος μαχ-
ὴ μόνοι τολμᾶτε τῆς ἐνυμένυ νυνὶ αὐτεκμηρίοις.
ὴ τοξότας νῦν οἶδα παραχθῶν. ἀρχὴ δ' ἐοῦσι δεῖ μοι ἐρ
χομένῳ, ἀλλ' οὐ φύσις, ἅτε θεὸς ὑπάρχοι. ὥστε μὴ δύμ
ἀβουλίαν βιάζεσθε. ἀλλ' αὐτὸν εἰς ἐμὲ στρατὸν
εἰς ἐμὲ πρᾶτε ἔργα. οἱ δὲ μὴ ἀπαρνεῖτο δουλεύειν
ἀνάγκην ἔξουσι τὰς ἐτοίμους. ὥστε τὸ ἐξ ἀνάγ-
της δοκεῖ λύειν ἀβουλίας. ἐπεὶ τῆς προθέσεως
ἔστιν μᾶλλον ἀποδοῦναι ἐν ἑκουσίῳ ἢ ἀκουσίῳ ἀποθέρα
πεύειν. χαλεπωτέρων μανίης νοῦσον. ὅλως
μανῆναι ζέλας νουσέουσα ἢ μανοῦσα. οἱ μὲν δὴ
ἔρωτες ἢ λαίλαπες ψυχῆς νοσήματα πολλὰ μανίης
σφοδρᾶς ἔνεν. ἐνίοισιν σφάδασμοὶ δόξας ἢν
ἢ φαντασίαι παλαιαὶ μὴ "οὐδὲ ἀρετῆς ἄτερθε
θαρσεῖς ἢ ἀλκήν. ἐμοὶ δ' ἐπὶ ἐξ ἀπάντων
ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες ἀβουλίαν. χιλιάετες
δεκαδεκαπενταλάντων διέβαινον πρὸς ὑμέας.
ἀλλ' ἐπὶ τὸν μέγαν δ' ἐλθόντος τῶν βασιλέα
ἐν δὲ πόλιν ὅλαν ὃς ἐμοὶ προσῆκεν τῆς ἐξ ἀνω
τὴν ἀρχὴν στρατιὰν μὴν ἀγ, ἐν ὧν μὲν δὲ τὸν ἐμὲ λοιπὸν
ἀνίφ.

φιλοσοφίαν χαίρειν.

Οἶμαι ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐπιζητεῖσθαι πρότερον, ἡνίκα ἂν δύο ὦσιν ἄνδρε φίλω ἀλλήλοιν ἐξαίφνης ὑπάρχοντε μεμφομένω τε καὶ ἐγκαλοῦντε ἀλλήλοις· ἐπὶ τούτοις δὲ

μὴ τε σῶμα μὴ τε οὐσίας μὴ τέλεος ὅλως ἐν
φρουτίδι ἑαυτοῦ· ἢ μεμερισθαι ἢ ἐνφρόνως πρὸς
ἑαυτὸν κεκτῆσθαι ἢ διὰ ζωῆς τὰ πάντα λαβεῖν
ἐν δὲ προϊόντι ἢ δημιουργὸν ἢ ὑποστάσεως δεῖσθαι·
ἢ ἢ μαλακαῖς ποίαις· ἢ τῷ ἢ σύμφοιτον ὕδατι
ῥᾴθροις· συμβαίνει μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τοῖς
σχολαίοις τὰ τοιαῦτα· οἱ γὰρ προῖτε γὰρ ἐνίοτε
ἢ μονὴ ῥᾴδιος ἢ θαλερὴ μοῖτο ὑγρὰ νουσοῦν· ἀ τοῦν
δρῶ τοῦτον τε ξύμφυλον ὂν ἀλόγειαν τὰ
ἡγοῦμαι ζῶντα· ἀκαθοσίως δὲ ἢ τοῖς τοιούτοις
δόλον ἐστὶ δουλοῦσθαι ἄλλας φρουτίδας ὑπὸ
μοῖρας ἢ ἐν θεοῖς δὲ ἀθέσεσι θεοῦ βλάβην· ὥσπερ
γὰρ δικαίων ἢ δικαίοις ἐν τοῖς οἰκοις θορυβέοντ
ἐκβαίνουσιν ὁμόλογον ἐξαπατᾶν ὡς αὐτοῖς
ἢ δέ ποινὰ ἐστὶ πᾶσιν ἐθέλοντος ἐφικνεῖσθαι
πᾶσα σκληρότης καὶ αἱ λοιπαὶ μὲν ἀλγεῖν ὁ τοῦ
μέν δυοῖν καινῶν ὑπερλίσσον· ἐκεῖνο δὲ ἐκεῖνος
ὁ γὰρ ἐστὶ ἐκεῖνο ἐπισκήνιον ὡς δοῦλα τὰ λοιπὰ πάν-
τα ἐκεῖνος χαρακτὴρ· τοῦ θέου δὲ ἐκεῖνα μὴ οὐκ
ἄ τοῦ λόγου οἰκειοῦσθαι· ἀλλὰ μὴ ἢ λόγου δῶν ὡς
τοῦ μὲν τῶν ὑπερφρονήσεων ἀπὸ ἀεί ἢ
ἐστὶ δύμιν· ὁμόλογον γὰρ νοῦς ὑπὸ λόγου ἐξω φρου
νέσων ὁ τοῦ μὲν δὲ ἀνθρώπου ἐκεῖνα θεμένου δόξα-
σε· ὑπεναντίως δὲ ἢ οὐσίαν μὲν ἐλάξεν· ἅτα
δὲ ἀσὰς ὀρθαῖος ἐνὶ αὐλῶ τοῦ ἐστὶ κοῦ τοῦ κύκλω

χωρίον ἀλησθήναι· ἢ ὧν γένη· ἢ τέκνα· ἢ πῆρ· ἢ κα
τάγνητοι· ἢ συγγενεῖς· ἢ ὅπλων· ἢ ὅλως ἢ ὁτιοῦν τῶν τοι
ούτων ἢ ὁμοιοτρόπων· ταῦτα δὲ ἀποκεκλῆσθαι μὴ
ταπραγματεύεσθαι ἐξὸν ὑποφόβου· ἢ δὲ πολιορκουμένου
μέντα ὑπὸ ξυλλαβήναι τῶν αὐτόθι οἰκεόντων· οἰκε-
τῶν δὲ τὸ χωρίον ἐκδιδόντας· ἢ ἄρξαι· ἢ θεοί· ἢ
δαίμονες· ἢ βουλαί· ἢ γνῶμαι· ἢ ὁμόσαι τοὺς
ἐνδημοῦντας τοῖς ἐνοικοῦσι τοὺς τοιούτους πολε-
μεῖν· ἐὰν δὲ ἀποστάσεως ἢ δημοκρίτου ὑποφήνασθαι
πάλαι· ἢ οὐ μὴ ἐξορκεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει οἰκοῦντας
ἐκδεδομένους· δοξαζόμενον ἐνίοις νοῦσον διὰ
τὸ φίλερημον· ἀπαιτοῦσι δὲ αὐδημείας ἀργύριον
ἐξαρχθῶσι· ὅτι οὐ ξωϊαὶ ὁδημοκείτου· ἀλλὰ συ-
γενὴν καταρτύσασθαι ξένιον· ἐταῖρος θοίλο τοῖν
ὃ δὲ γὰρ ὃ θέλω τε ταραμένω τῇ πόλει τὸν ἀρχὴν ὁ λη.
ἐκπολεμοῦ ἰδίου ἐχων ξένον οὐδ ὡς οἶδα:

διομυσιακῶ.

[ὁ δὲ μὴ νόμιζε ἐναλίκαρνασσῶ· ἢ φθαρσαν αὐτὸς
ἐλθὼν ὡς ταῦρος· ἢ θαλασσα γὰρ ἀνάγκην ἀστέον
ὡς ἀβδηραμοι δημοκρίτου χαρίν· ἐφ' οὗ ναστέον τα
μετεσκεμμαι μὴ πόλις· ἀλκιβιάδης γὰρ τοι ἡσυ
χασθησόμενον ἀνῶν δι' ὃν νόσος· ὡς μιαφημίσων νο
σεῖ τῶν πολίτην· ὥσπερ οἱ δοκοῦσι μὴ ἀνθρώ
πων εἶναι· ἀνωμολόγουν οἱ μὲν ὁ δεῖνος οὐ
ἀνθρώπων· ἀλλὰ μετεῖναι τῶν θεῶν· ὁ δὲ οὐδὲν

ὦ τὸν λιμὸν ἀμείρων. ἀλλὰ νομίζω μὴ τοῖσιν διώκειν
ἐστὶν δὲ ἔστε λαβρότερον ἀρετῆς ἄμεινον. δοξα-
δεῖ νοῦσον γίνεσθαι τοῦτο. διὰ λιμὸν πεινῶντας
ἀφαιρεῖσθαι. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος ἐξ ὧν αὐτὸς ἐμ-
έχθη τὸν ἐν ἄλλῳ πολεμοῦντα δειλαίνειν. μήποτε
τοῦ μὴ ὁδηλός. ἀμείρων τὸν αὐτὸν μὴ ὁ
οἷ λαρ γὺρος τὸν μεγαλοψύχων. μὴ τοῦ δαίμων ἧς
ὑπερβάλλειν δοκεῖ τὸ ἀρετῆς σύμμετρον. ἐκεῖνον μὲ
οὗ αὐτὸν ἰδόντα μᾶλλον ἐνθένδε τοῦ γνώριος.
μὴ λοιμοῦ ὄντων λόγων αὐτοῦ ἄμεινον τὸ μεθ-
ζυγὸν δὲ ἔστ ἐξον ὧδι οὐ νόον φράζειν. βούλομαι
γὰρ ἐνδιαίτημα τὴν θεῖδι μου μέχεις αὖ ἐσαν-
ῆκω. ὅπως ὄντες μὴ μείρων φρονίζης. μὴ θεὸ τὸν
ῥώων ἧς πολίος. ἐστὶ τοῦ μοῖδα ὅπως ἐποιῶ
χὴς ἡδέως. ἢ ἔστ ἐστὶ μᾶλλον ἀρχαίων φύσιν ἔχον.
ὥστε οὐ τοῦ πολέμου χλεούσιν οὖσι. τὸν ὅμως
θεῖδι. οἱ μὴ ὁδοὶ δὲ λῶν ἐμὸν ἐναγρούσαν οἱ μὲν
ἄπο μὴ βουλῶν ἀγαθὸν μείονος πρὸς βουλόμενος. δι-
λῶν ἐμὸν ἀποδημίαν. ἐστὶ σὺν τοῦδε μὴ δὲ ἐμὴν
ὅπως δι' ἀγνοῶν φρόνως. μὴ μὲν διὰ λῶν τοῦ ἀνδρὸς
ἀποδημίαν ἄλλους ἀνδραγαθοὺς νομίσει. νοῦς μὲν μ'
οὖν ἐξ ἀρχῆς μὴ βουλόμενος ἀστοὺς ἔχθ. τὸν δὲ
θεῖδι ἀνδρείαν μὴ μὲν ποδὸν τὸν ἡμέτερον ὑπὸ φύ ὧς δὲ
εὐλίαν. ἀλλ' ὅμως ἀφ' ἑκὼν δὲ γὼν ἡσυχίαν φρονίζοντος.
ἔχθαρ φύσει μὴ δὲ ἐμὸ λεγόντων ἀνὴρ τῶν. ὅτ' δὲ ἐμαυ-

ὑμῶν μὴ ἐκκόπτοιμι ὡς τὰ ἐνδρεα μασθοῦλο
μανιάς· εἰ ὡς δὲ φίλον ἀμφίβεσθον οἱ μαγδς φυλα
κὴ τῶν ἀγρῶν· ἀλλ' ὡς ἐκάνοις ἡγουμένοις σωσι
κὲ πολλοῖς εὐμοίρης· διὸ καὶ λιπαρῶς ἐπιστομίζομ
ἡμῶν ἀνοιδεόπω· φρονιμώτερον δὲ ἐναπολιπὸν
θέσθον ἐλῶν ἐπιστομιζόμενον ὑπὸ εὐμοίρης:

σημαίνω - χαίρειν.

Ὁ ἰδὼν τὰ σοὶ γενόμενος ἐν ρόδῳ δι μαλίστε τ
ναῦν ἐκάνω· δι' ἃς ἐπιγραφὴν ὧν ἔλη· τὰ ἐκλε-
λοιπὰ μὴ ἐπιστρεπτόν, ἱκανῶς ἐδοκίμασεν
μὴ δι' ἀλβαπάχε τοσαῦτα· ἐπαίνης δὲ μὴ ὑπ' ἀνα τίν
αὐτῆς ὡς ὀξὺ μὴ ἀσφαλὲς μὴ ἐν ἐχθρον ὑποφρήσ
μὴ ὑπὸ τοῦ ἴλιν· εὐδρομίαν· ἴαν ἴλιν ἐκ τεκμηρ-
μὴν· ἀ οἷον ἴλιν μὲν ὡς· ἀλλὰ τοῖς ἐρεί-
μοις αὐτῶν· ἐπιστάσθω τὸ χρῆμα, εἰ λόγης
μὴ καλά· ἃς ἄβυρα διαπλεύσας τοῦ ἴλιος
βούλομαι νοσεῖν ὑμῶν μὴ ἐλθὼν πόλιν διάνοσον
ἴλιν ἔναδημοῦντον· ἀκούσας τοῦ τὸ κλέος
ὑπ' αὐτοῦ· ἴσθι γὰρ ἡ πεῖσ' αἰτίαν μανίαν κακα
κῶσαι· εἰ δὲ βούλομαι μὴ ὀνίοσαι ὑπ' ἐμ
κόπτειν· ἀλλὰ κάνοις δόξαι γίνεσθαι· ἐλαύ γὰρ φῦ
ἀά· μὴ δὲ τοῖς ἐμαύτοῖς ἐλῶν ἐπὶ τοῦ πολὺ τοῦ μὴ
μαλι· σημ[αί]νω ὑπὸ μανίης σοκέφ· ὅτε νλάσ
ὑπὸ μανίης σοκέφ φίλοις μεδέπαιζεν· μὴ μὴ τοσλάκις
μὴ δὲ τοσλάσπυθέως παιζεν· ἀλλὰ τοὺς ἐωνάμφ

τὸ μέρος ἡ πόλεως· ἴνα δῆς μ', χαίρεις ἅπαντας
δόξας· οἷς δὲ φρονῆς τὰ τῆς μερμερίζ.
ἐνὶ μὲν οἱ δημαγωγὸς πανοῦργον παρέπαιον αὐδῶν γ-
λῶττος· ἀγαθὸν δὲ εἶπε φλαῦρον· δι' ἀσθενὲς
φλαῦρόν· ἢ ὅτι μὴ αὐτὸ δημόφιτ· ἢ νο
ζεόντος· ἢ νῦν μένου ἢ λεθαργώτος· ἢ πο
λιορκουμένου· ἢ θανὸς ἐμοὶ θορυβος παν·
ἕκαστον ὧν πανουργιῶν ὑλη βιγέλως ἐσσό-
κλας· ἀθεομαχῆς δ' ἀνὴρ ἐόντ' οἶν ἐνικός μωλυ-
σης ἢ χαρᾶν οὐ δρασύτερον ἐμβάλλησας
μαρίος ἀνὴς· ἀλλ' ἀδῶν ἄλον, ἐμὶ λεπὶ μὲν ρι
νεν ὁσπκ· μὶ λεπῶν· μὶ λεπὶ ὕστερον τέκνα·
μὶ γεῶν· μὶ φίλος· ἀλλ' ἀπὶ τὸν ὁσὸν γέλωτ
ἴνα σώζηλας ἐυλιχέῆς τὰ πάντα· ἀλλ' ἀνοσεόν-
των γε ἀν· ἀ θανὼν ὁσὸν ὧν χαίρεις· ἢ τὸν
τύδηνα παιὸν ἐυφραίνεας· ὡς τὸν νηρὸ τα
τὸς δ' δημόκειτ· ἢ τὸ ῥρωτεσοφίης· ἢ νομί-
ζεις αὐτὰ μὶ δὲ καπάδναν· μὴ ἀσχολῶν οἰῶ
δημόκριτ· κἰνδυνῶδ' ὧν ἢ αὐτὸς ἀρδηείλης
ἅδην· φρονίμως ἐρῆ δὲ πόλις· ἀλλ' ὡδὶ μὲν
δύων ἀκεῖ βάσχων ἐκ λέξομ δημαγῆτ·
ἢ δὲ ναῦς ἢ δύνχόνον δῦτον, ὃν ἐ τοῖς δεῖ ωσοι
χρονίζαν· φιλοτοιμωνι χαίρετ.
ὑννους ἢ τε φρονῆ πὼς ὑστέρ δημοκρίζων
ἐκ δυπλῶν ὑπὶ καλασκρῶν· τρὸς ἀρχομένῃ

221

τὴν δὲ ὠὸν ἀρέσθαι λέγω· ἐξοὖν νομίζω πόρταμιν δὲν
ἐστι σφᾶς εἰς ἐνὴν ἄγαν· ἐπὶ πολὺ δὲ διηρτέρμαι· ἐδὸ-
κεον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ νόμων· φαίνεται δὲ αὖ
τὸν πολιτικὸν ἡδιστος τῶν ἀρετῶν εἰδέναι τοὺς
ἐλευθέρους νομίζων· ὁδὲ ἀσωλητικὸς, ἀχρεῖος ἂν αὐτοῦ
αἰδέσιμον, μᾶλλον δὲ ἡ τῶν ἀλλοτρίων δέσποινα φοβε-
ρώτερος· ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἀνθρώποις χρήματι
ἐξ ἴσου ὑπάρχειν· ἐστὶ γὰρ μέγιστον δὲ τῶν μακρῶν
λόγων ἐπὶ τοῦτο· καὶ λιφείνεσθαι ὡς ἐνεργὴν καὶ
ναυτικὸν πολιτῶν ὑποσυείπτοντος· οἱ δὲ καὶ τῶν
ἐλαίων οἱ πλείστας φλιὰς ἐν μάλα τοῦ τοιούτου
μέλλοντες ἔχοντες ἦσαν· ὥρυξε δέ μοι τὸν χαρακτῆ
καὶ ἀλλόμενος ἄλλος ἐξ ἄλλου τῶν ἐρωτώντων
καὶ μὴ καθυστερέναι πολιτῶν θρασύνων· ὁδὲ, δὲ δὴ τὸ
ἐφ' ἑνὶ λόγῳ τὸν λιχνίζεσθαι· ἀλλ' οὐδ' αὖ τὴν ξένων
γνώμην θεὸς ἀθανάτων ἐκπλῆσαι νόμων· ἐγὼ δὲ ἐστρα-
φάς, ἀρέσθαι δὲ καὶ πολὺ ἐκ μέγα λῶν ἀσφαλὲς
θεσπολωνίσμῳ· λαμπρέμενα· δὲ ἐ λαμπρὸν δὲ
αὖ τῆς οἰδὲν ὁμιλῶν νόμων· καθαρὸν ἐκ φῶς·
οἱ δὲ σφῶν μαρμαρύσας δὲ πέδαν· ἡ δὲ μὲν δὴ μὴν
ἐχωείσθη· καὶ νῦν δὲ ἡ γῶν ἐστὶ ξαθρεῖν δὲ ὑπὲρ
τοῦ μαθεῖν ἐν δυνίν, διὰ δὲ τοῦ ἄστεος ἐκ ἐστὶ θεῖ
λοφεουσομένη· ὡς δὲ πολιτὸν τῆς οἰκίσεως
ἵνα λῶ ξενίω ἐδόκεον ἐὐρεσθαι, ἀσφῶς

μόνου δὲ τοῦ αὐξάνειν τὸ ἀδυνατεῖν τὰ
ἀληθῆ λέγειν· ἢ ὅτι δὲ αὐτὸς μεταστρεφόμενος
τὸ ναὸς ἔφη· ὥσπερ οὖν εἰ τις ἔλεγε· μὴ ἐπὶ τοῦ ναοῦ
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἰδίου· ἀπὸ τοῦ ἐναντίου
ὁρᾶσθαι· ἢ ἐξ αἰσθήσεως εἰς ἀναίσθησιν· ἢ
μᾶλλον δὲ αὐτῆς· ἐφαπτομένου δὲ τοῦ ἀνθρώπου
ἔφη πλάσσειν· καὶ οὐκέτι δὲ τὰ ἀνθρώπων ἄρθρα
εἶναι· ἀμφιβολίαν ἂν ἀσαφῆ τοῦτο παρεῖναι
τὸν ἀναγνόντα· ἢ ὅτι αὐτοῦ δημιουργοῦ· ὅπερ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐστὶ· καὶ ἔχων ὕλην
ἀφαιρετέος· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς
δημιουργίαν· ἢ δεῖ νοεῖσθαι ἀνθρώπου δόξαν
πρὸς αὐτὸν εἶναι οὐ λόγους καὶ ποιητήν· ἢ καὶ
ἄλλη ἀφορμὴ εἰ λοιπὸν ποιήσει· ἢ ἐστὶ· ἢ γνώσεται
γνώσεται ὅτι ἐκ μαλακίζεται ἢ ὅτι ὑπὸ ξένης
φύλακα· ἰατρικῆς δὲ ἢ τοῦ ἰατρικὴ, συμβα-
νήσεται· ἢ τοῦ ἰδιωτεύοντος ἀφ' οὗ δημιουργεῖς· ὅπερ
καὶ ὁ ἀπόστολος ἐποίησεν ἐπὶ τοῦ μὴ πρόσοντος
τοῦ θεραπεύειν θεὸς ἀποστέλλει· ἢ κέχρηνται ὕλῃ
ἀφαιρετέᾳ· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνύπαρκτος πρὸς
δημιουργίαν· ἢ δεῖ νοεῖσθαι ἀνθρώπου δόξαν
πρὸς αὐτὸν εἶναι οὐ λόγους καὶ ποιητήν· ἢ καὶ
ἄλλη ἀφορμὴ εἰ λοιπὸν ποιήσει· ἢ ἐστὶ· ἢ γνώσεται
γνώσεται ὅτι ἐκ μαλακίζεται ἢ ὅτι ὑπὸ ξένης
φύλακα· ἰατρικῆς δὲ ἢ τοῦ ἰδιωτεύοντος ἀφ' οὗ δημιουργεῖς· ὅπερ
καὶ ὁ ἀπόστολος ἐποίησεν ἐπὶ τοῦ μὴ πρόσοντος
τοῦ θεραπεύειν θεὸς ἀποστέλλει· ἢ κέχρηνται ὕλῃ

χρατέυα, χειρόν.

Ἐπισκαφὰς εἰς ὀλόμονάριτον ἐλαίου· ἢ διὰ
τὸ ἀποκαθῆναι τοῦ προσώπου πλέος· ὡς δὲ
ἀποσκάψαι τοῦ προσώπου χρατέυα· νεωστὶ
ἢ καὶ πολὺ ἄλλοις βοηθολόγησον ὁ ὠσκαλεκήσοι
δεῖ καθῆσθαι· ἀνάγκη γὰρ ἐστὶ· ἢ διὰ τὸ ἐμπεσεῖν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0465

gefördert durch
Baden-Württemberg

φύλακα ἢ ἀνθέα ἐν κήπῳ τοῖς εὐφραινομένοις· ὅμως
μὲν διαρριπτόμενα ἡμῶν ἀνομήσαν, ἐκπίπτοντα δὲ νό-
μου τῆς φθορᾶς ὡς πρὸς τὸ τυχὸν ὄντα· ἀλλὰ θεὺς
ἡμῖν ταῦτα τέλειον· μὴ γὰρ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἁρμό-
διος· μὴ ἀνάγκη τῆς λεγομένης μανίας ἐστίν.
τέχνης δὲ πάσης μεῖζον ἀβουλία· ἀλόγιον γὰρ
κῆς δὲ ἡ τοῦ ἐνὸς ψυχῆς κίνδυνος ἢ τῶν δεσποτῶν.
ψυχὰς δὲ ἴσην τε ἀποφαίνουσι οἱ νόμοι· ὧν ἡ τοῦ φύλακα
λόγος· εἰ γὰρ ὁμοίως ἡμῖν ἐφαρμόκει τὸν μὴ δίκαι-
ον εἶναι δοκεῖν· ἀλλ' ἄρα ἴσον ἀλλὰ φύσεως ἢ νόμου ἢ ἀμ-
φοτέρων ἐστὶν ἡμῖν· πολλὰ γὰρ ἀνήμερα θηρία
ἐσμὲν ἄνθρωποι ἄτοπα μὲν τοῦ χρόνου μὲν ἀπρεπῆ
εὐλογώτερον δὲ τὸ ἄδικον τοσοῦτον χρεὼν δοῦ-
μεν εἶναι· γὰρ ἀρκεῖ ἐλαχίστων οἷς
δικαιούμεθα· ἀλλὰ τοῦ δύμῳ· μὴ ἀ μὲν δοῦ μεθα·
μὴ χαδὸν ἀπὸ τρόπου δύο στρατευόμεθα τέλεα· δύ-
δοῦ· δὲ τέχνης ὧν δὲ μὲν· ἄδικον· τὸ δὲ, τῆς
ἐστὶ μηδὲν ὡς ἐστὶ· δὲ δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῦτο
μὴ ἴσης· δὲ γὰρ ἀλλ' ἁμαρτὸν ἐν ταῦτ' μαθάρσεως
δὲ ἐν λαβάνεσθαι ὄντων· μὴ σοι μὲν χρὴ σωφρονεῖν·
νόμου φορὰ μεθα· μὴ ζῦ μὲν δὲ μὴ φθορᾶς μανίας·
τοῦ δὲ ἀγνοοῦμεν μὲν ὡς φύσιν σοχαζόμεθα· γὰρ
καὶ μὴ μία φύσις ἀνθρώπων· ἕλκεσι δὲ τῷ
ἐωσπερ ὁ εἰζουσα οἱ πολ· ἐνίοις δὲ μὴ ταῦτ'
βοῶν ἐστὶ πολλῶν ἢ τοῖς δὲ ἐνίοις βόλησ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0466
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἢ τοῦ ἐχανόν λαβῆν ἐντὸς αὖρη· καὶ κωφὸν ἀνάλαλητέον
αὐλῆσαι πρὸς σύνευα· ἁμίλλης ἀφαιρετέος ἢ ποιλὸς
ἢ ὀρμὴ θηείωσης ἢ ἀποινὴς τοῦ γενομένου συμβο-
φανέη· ἀδ᾽ ἢ τέχνη δι᾽ ἀνύσιμον ὠφελῆς τέχνης τῆς
καλοφρόσος ἁφημαρτὲ· βεβαιόλεραν δαῖδ᾽, αἱ δὲ
λεβόρων διάλυτον καθ᾽ ἀροῖον· αἰὲν ἢ μεγάλωτ᾽
ἐπὶ τοῦν πρὸ ἰὸν θυγατέρων· ἢ λῶν ἱκνεῖται ἐφ᾽-
ἡρακλέ᾽ ἰσορρέοντας μεχρεῖ δαν· μὴ χρεῶμεθα
δεῖμος, ἐποίησμον ἢ ὑγιάν· μὴ δενὶ βουλέων· ἀλλὰ
γίνοιτο ἐπαίνων δρασιῶν τῶν φαρμάκων φι·

δημοκρίτου χαίρων

Τοῦτο ἐκεῖνο δημόκριτε σοφὸν ἀναζομ᾽· ἀ σοφὲ
σὲ δημόκριτος· ἀλλὰ σὸν τὰς σύνφρονες
ἢ ἢ μέας ἐσωφρόνιζε· ἢ δὲ ἢ μέων ἐσωφρο-
νίζε σὸν λαοὺς· ἐξ ἐσεμνὰ δέοισι φίλοις
ὡς ἀληθῶς ἰὼ ἀσκληποῖ σὺ σαγῆα· ἢ πρὸς ἐς
μὲ τοῦ ἀλίου ἐποίησμον ἢ ὑγιάν· ἐσὰ ἢ δαίμον
ἰὼ δοὺ ἰὴ ἰὴ ὁδρόμηκον· ἢ ἐκάνη ἢ ἢ μάρη καὶ
πλεύσω σὺ ἐς ἀβδηρα· ἢ σοφὰ οἷς ἐσεσάλην
ἀοιξ ἐσθαι· σὸν τὰς σοῦ ἀσέλεας σοφὸν τὸ σὺ
εὑρομὲν ὡς σὸς ἢ μέας σοὶ μέον ἰὼ· γὰ ἀν-
δρας μόνον ἀλλὰ ἢ γὼ ἀγκας· ἐ ἢ δὲ ἢ σφεσβυ-
τὰς ἢ σαγῆα· νὴ τοὺς θεοὺς καὶ ἢ σφέα ἢ ἀλάνη-
σι α· ὅτοι μὲν οἱ ὧδε ἔχουσι ἐποίησμον
τῶν δημοκρίτου· ὁδὲ μέλας ἀκριβέστατος

ὑπὸ φιλοδόξου· ἐπαινέτου μὲν ἄδοντος, ἐνδεικνύσθαι
ἐπαίνων γε ἕνεκα· μὴ χρήσασθαι ἐπαίνοις ἐποίησε-
ν τὸ· ἀνὴρ φιλοποίμων ἄδικος ἐπαίνων ξενίων
ὤφελεν· καὶ μὴ νοσῶν σῶν φάρμακα δοῦναι τοῖς
ἐφιεμένοις ἀβουλίας, ἀνὴρ ἐχθρὸς μοι πρόφρων, ἢ δη
λόφρων ἐνθρώσκων· οἱ δὲ, ἐπαινέτου ἀκούσαι
θέλοντες, μὴ ἄδην θέλειν· ἢ τοὺς τὸ μῶρον δι' ἀλη-
θείας ἀγοράσαι· οἱ μὲν, ὑπόμνιοι· οἱ δὲ, προθέσπιον
ἐλέγχειν ἔλεγχοι· ὡς καὶ βασιλεῦσι λέγοντος
βουλή· θεραπευτικοῦ· καὶ ὑπὸ πόρωθεν
ῥάν· ὡς καὶ χαλκὸν ἀνδρὸς κακοῦ σίδηρος
ἐλπιδοφόρων ὠφελῶν· ἀνδρὸς καὶ λίθος βραχέος
εὐδιόρθωτον· μὴ ἄμικτα ταῦτα λέγων μήδ'· ἀνδρὶ
γὰρ σόφρονι οἰκεῖα· καὶ ἐν δεῖ ἀνδρὶ πολλῆς
σοφίας ἀμύνειν· πλησίον γὰρ τὸ πάχος ἐλέγ-
χειν· μὴ λύκος οὐκ ἀμύνειν· ἐπαλαιόπ
τοῦ τοῦ ῥήτου, βουνὸς λίθος ὢν ὕλης, καὶ φῶς
μὴ λαμπηδὼν ἀγγέλοις ἐπίσκιος· ἀνδρὶ ἐνεώρας
λαλοῦν σιμοκρίου καὶ αἰγωλία· μὴ αὐλὸς ὁ
σιμόκριος ἐκ καλάμου τοῦ λίνου ἀμοιλαφ Γι
μὴ χθαμαλῇ πλαταμίσῳ ἐξωμίδι σαχάμῃ μυ-
νος δὲ ἦλφος· ἐπὶ λιθίνῳ θώκῳ· ὠχεῖα κὼς
πολύϊ μὴ λαπόσαρκος· κουφολάγενα
παρ' αὐλὸν δὲ ἐπὶ δεξιᾶς λεπτόῤῥυτον ὕδωρ
ὑπὸ πανοῦς βυλοφοίνικες μεθ' ἑκάστου ζεν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0468
gefördert durch
Baden-Württemberg

ὧν δὲ τὰ μένος ὑπὸ ἐκάνου τὸν λοφον ὡς ἐν ὕσσοι
καθ᾽ καλζον τὸν ὕμφαν ὧν ἰδρῦ μένον αὐτοφύτοισιν
ἐπὶ πρεφὲς ἀμπολοῖσιν· ὅδ᾽ ἔχεν ἐν ὑκοσμίη πολλῇ
ἐπὶ τοῖν γονάτοιν βιβλίον· ἢ ἕτερα δὲ τὰ ἐξάμ-
φοῖν τοῖν μφοῖν αὐτῷ πρὸ ἀβέβλητο· σκοπεύτο
δὲ ἢ ζῷα οὐχ ἁλῶ ἀτέτμητ᾽ ἢ διὸ λων· ὁδὲ, ὅτε μὲν
σιὼ πὸ μως ἐγραφ ἐγκάμενος· ὅτε δὲ ἢ ρέμα· πολ-
πολὺ τε ἐ πεχων ἢ ἐν ἐ αὐτῷ μερμηρίζων· ἤ τοι
μιᾷ ὁ ὑπολυ τούτων ἐρδομένων ἐξ ἀνασὰς πολὺς
πάντας· ἢ τὰ πολλάχ᾽ ἁλῶν ζώων πολὺς σιὼ πὸς
ἢ καὶ ἀθὴς αὐτὰ, μετ᾽ ἀλθὼν ἐ καθέζετο· οἱ δὲ ἀβ-
δηείης πολὺς ἐ σῶν μεκαλη φέων, ἢ χ᾽ πόρρω
τὰν ὁ ὑς δαμῥύων ἔχοντ᾽, φασίν· ὁρᾷ μέν τι
τὰ ντὸν δη μοκρέ τυβίον; ὡς μέμηνε ν᾽ ὧ ἰ πὸ πό-
ρατον· ἢ οὐ τι ὁ, τι ἀθέλ φιδεν, ἅ τε ὁ ἐ ρδέ· καὶ τις
αὐτῶν μᾶλλον ἐ νὸς ἐ ξ ἀναγκὰς πολὺς
πάντας· ἢ τὰ πολλάχ᾽ ἁλῶν ζώων πολὺς σιὼ πὸς
ἢ καὶ ἀθὴς αὐτὰ, μετ᾽ ἀλθὼν ἐ καθέζετο· οἱ δὲ ἀβ-
δηείης πολὺς ἐ σῶν μεκαλη φέων, ἢ χ᾽ πόρρω
τὰν ὁ ὑς δαμῥύων ἔχοντ᾽, φασίν· ὁρᾷ μέν τι
τὰ ντὸν δη μοκρέ τυβίον; ὡς μέμηνε ν᾽ ὧ ἰ πὸ πό-
ρατον· ἢ οὐ τι ὁ, τι ἀθέλ φιδεν, ἅ τε ὁ ἐ ρδέ· καὶ τις
αὐτῶν μᾶλλον ἐ νὸς ἐ ξ ἀναγκὰς πολὺς
πάντας· ἢ τὰ πολλάχ᾽ ἁλῶν ζώων πολὺς σιὼ πὸς
ἢ καὶ ἀθὴς αὐτὰ, μετ᾽ ἀλθὼν ἐ καθέζετο· οἱ δὲ ἀβ-
δηείης πολὺς ἐ σῶν μεκαλη φέων, ἢ χ᾽ πόρρω
τὰν ὁ ὑς δαμῥύων ἔχοντ᾽, φασίν· ὁρᾷ μέν τι
τὰ ντὸν δη μοκρέ τυβίον; ὡς μέμηνε ν᾽ ὧ ἰ πὸ πό-
ρατον· ἢ οὐ τι ὁ, τι ἀθέλ φιδεν, ἅ τε ὁ ἐ ρδέ· καὶ τις
αὐτῶν μᾶλλον ἐ νὸς ἐ ξ ἀναγκὰς πολὺς
πάντας· ἢ τὰ πολλάχ᾽ ἁλῶν ζώων πολὺς σιὼ πὸς
ἢ καὶ ἀθὴς αὐτὰ, μετ᾽ ἀλθὼν ἐ καθέζετο· οἱ δὲ ἀβ-
δηείης πολὺς ἐ σῶν μεκαλη φέων, ἢ χ᾽ πόρρω
τὰν ὁ ὑς δαμῥύων ἔχοντ᾽, φασίν· ὁρᾷ μέν τι
τὰ ντὸν δη μοκρέ τυβίον; ὡς μέμηνε ν᾽ ὧ ἰ πὸ πό-
ρατον· ἢ οὐ τι ὁ, τι ἀθέλ φιδεν, ἅ τε ὁ ἐ ρδέ· καὶ τις
αὐτῶν μᾶλλον ἐ νὸς ἐ ξ ἀναγκὰς πολὺς

καὶ ἐβαγονώσχη· ὡς δὲ ὀξὺ ἢ ἐστὶ φορου ἐκάνο
ὐχωρίον· μὸλϊσοῶς διάσκειζόμενος διῆλθος·
ἐστὶ δὲ ἐστλησίαζον, ἐτιχθὸ ἐστὶ ἐσελθὸν αὐτῶ ὁ λι-
δὴ τος ἐστρωφᾶν ἐνθουσϊασῶς ἢ μεθόρμης· ὅτ'
σάκανοῶς θεϊμένων αὐλέο ὐ καιρὸν ἐστὶ σὰ-
τοῶσϊος· ὁ δὲ μεταμϊκρὸν ἐστὶ φορᾶς λήξεως ὐ-
στρωφᾶν θεοσέβλεψάτες ζῶ θεοσϊὸν ἐστὶ α, καὶ
φησὶ χαῖρε ξένε· καὶ ὡ, τοῦ λὰ δεῖ ἢ σὺ δημόκρι-
αὐδρῶν ὐφώνεις· ὁ δὲ ἀ ἢ δεσπότης ὅϊμαι, ὅτι ὄνομα
ὰ τρόσεστι ῶμῶ, σὲ δὲ ἐφιλύναι καλέομεν· ἀγνοϊη
γὰρ ὑμᾶς ὀνόματος, τρόφασϊς ἐστὶ ὑξένου τροσε-
ρεία· ἐστὶ τοῦτρᾶτης ἐφωνέμοι ἐστὶ ὄνομα ὅϊπτρὸς·
ὁ δὲ ἐφη· ἢ ὡς νᾶσπλησϊασῶς ὐστένε, τοῦ λὺ
γέσσυ ὐκλέος τῆς ἐνϊπρϊπῶ θεϊης τεφοίτη κ'
ὡς ζῶ· ἐστὶ δὲ σεχθὸς διὰ ρῆγα ἐν ἐστὶ ρβ· μᾶλ-
λον δὲ τρὸ τοὐτων καὶ θϊσον· ὁρᾶῶ δὲ ὑνοὐτως
ἀ καὶ ἀνδῆ φύλλων θημεῶνα, ὡς χλοερὸς ἢ μεγα κ'
ἐϊ παθίσας, ἢ τρεσσηνέστρος τῶν ἰῆχης ἐστι φθό-
νων τθώκων· καθίσαν ὑς δέμου, τοῦ λϊὴν φησὶν·
ἰδϊονοῶς ἐστὶ, ἢ ἐστὶ δημϊον δϊζήμενος τορῆγμα,
δεῦρο ἀεῖ ξαι· φραζε ὐαφέως· ἢ γὰρ ἢ μᾶς ὅλη
δῶ ἀ μεθα σωεργοῖμεν· κἀγὼ ὑμεῦ καὶ ἀλλη
δὰν ἐφω, ἐνεκωσεῦ· δεῦρο γὰρ ἢ κω σοὶ σω
ῖχθὴν αὐδεῖ ζφῶ· ἔχα δὲ τρόφασϊν ἢ θεῖς, ἢς
τρες βάλω τελᾶ· ὁ δὲ, ξενίη ὑϊνω ἐστὶ τρω τῆ

κάχρη σὴ μετέρη· σφρώμης δὲ κ' σαύλαλων δεὸς,
καὶ σρὶ ἡ δημοι δὴ λουμὶ σρὰ κὸ σίφν· σεῖλο σοι-
μένα σι σὰ σέφω σολίτων ἐόν τα ἡ μάλιερον; ὁδ'
ἡ μάλα ἔφη, φ' τὸν δὴ μωνος λάτας ἡ ὀν τὸ νοικὴ-
ον τα σρὰ τὼ ἐρμαϊδα ηρεώω· τοῦτον φ' σον, ὡς
τῦ χαν ω ἐκ σεῶν ἰδιὸξενος· ἀλλὰ σὺ δὴ μόκριτ
τὴν ρέασον ἰμὲ ξενίη δέχα· ἡ σρῶτον τε, τί ὦ
τοῦτο ὀ γρα φων τῦ χαν φς, φρα ζε· ὁδε, ἐ σι χὼν
ὀλίγον. σὸ δὲ μανίης ἔφη· κὰ γὼ ζᾶς βασῖλα φημί,
ἐν καί ρως τε λῦ λιγρα φφς σρὸς τῶ σόλιν· ὁδε,
σοί ω φη σὶ σόλιν ἰ σσόκρα βον· ἐ γὼ δὲ, χ δεὶν ἐ φ)
ὧ σκ μόκειτε· ἀλλοῖ λ' ὅ σως σρόυ σε σον· ἀλλὰ
μὴ σὸ δὲ μανίης γρα φφς· μὶ γὰρ φ σεν ἄλλο, ἢ τὶς σὲ,
ἢ ὅκως ἀν οἱ σι νέμη τα ι· ἢ μὶν ἀ ρὸ σον ἁ σολω
φρέοιλο· τὰ γὰρ ζω α ἰαυτᾶ ἐ φη ὁκό σα σὸ ρᾶν, μὶν τον
μέν τοι τε φύκε καὶ ἀν αλώ μνω· χ μῖ σέ ων θεοῦ ἐρία-
χολῆς δὲ οἱ ζήμιος φύσῆν ἢ θέσῆν· οἱ δαίρ' ἀν ων
σρᾶ μο σῆς ὡς ἀ τίη σι σο λὺ αὖ ἢ σλέον α ἰ θα?
ἐ σὶ σα σὸ μ' φύ σι φέ νῦ σ' χα· ἀλλὰ σ' οἷς μὲν
ἐ ἰ α σιν, σαρ' οἷς δὲ λιὴ σλέω ν· ἢ δὲ ἀ μέρι ἡ,
αὐ λῆς, νοῦ σοι ἰ τῦ χαν ουσῆν· ὡς ὕ λης ὁ μὲ μὲν
ἀ γα θῆς, ὁ μὲ δὲ φαύ λης ὑ σο ημ μὺ ης· κὰ γὼ νὴ
δί' ἐ φω· ὧ δη μό κειτε ἀ λη θέ ως τε ἢ φε ονίμ ης
λέ γᾶς· ὅθεν ἐ γὼ σαῖ μο νός σε κεί νω ἀ σο λαύ ον-
τα ζω ὸν ἢ σε ἢ ζω ίης· ἢ μῶν δὲ μὲ ἐ χαν τοῦ ἢ ης

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0471
gefördert durch
Baden-Württemberg

γ' κε' τοι λέπραπλας· ἐρομῆς δ' διὰ τί ἱπτόμραλθο-
γ' κε' τοι λέπραπλας, ὅτι ἐφω τὴ ἀτοικίη, ἡ λέκυ-
θ' δαλνθα· ἡ νοῦσοι, ἡ θαλναθι· ἡ σμαδυ· ἡ
γαλμοι· ἡ τοι αὖτα λινά τω ἐυκαγείωνοο τ' -
μνελας· ἐν λαῦθα δὲ ὁ αὐήρ, ἀς δ' ἀ ωθὸς ωαλτος
καὶ ηνέχθη· ἡ μὰλ' ἄθροω λὶ ἀνε πάσχαθ καὶ
ἐ τοι λωτάθ· ἡ δ' ἄλοι τοὺ ηομίωπες· ἡ ἐγὼ
δ' μὲν οἱ ἐφω ὦ δη μόνειτ θγελᾶν· τὸ ἕτερον
γὰρ γαθὰ ὧν ἕ τοον, ἡ λὰ κακά· ὁ δὲ, ἔτι μᾶλλον
ἐγέλα· ἡ ἀ' τοσθενόφρων ἰδὼν ἀβδηείλης, οἱ
μ', λὰς κεφάλας ἀ ὠλων ἐ' τοιον· οἱ δὲ γὰ μέλω.
οἱ δὲ λὰς δείχας ἀ ὠλῶν ἐ' τι λλον· ἡ γὰρ ὡς σύτρον
ἐ φαλων, τλεον αὖζονδι τὸ γὰ δ' ὡ ωὸς καὶ ηνέχθ'
ἡ μὰλ' ἄθροω λὶ ἐχρ ἡ ὅτο τῶ γέλωδι· ν τοῦ τχὼν
δὲ ἐγὼ, ἐ φω· ἀλλὰ μὼ θφῶν ἀρ ἰς θ' δη μόνφιτ
τοθέως γὰρ ἀγλί ω τοῦ τὸ ἰσθ' ωαλτος καὶ λα
βέ ἄθαι, λίνος ἄ' ξιος ἐφαίνω ἐγὼ γέλωδις ἀ
λὶς· ἡ λὰ λαληθέν λα· ὅπως κ' ἀ μαθὼν ωαὶ-
σωμαγ τὴ σαὶ λίης, ἡ ζυ' ἐλεγχθῇς, δι' ἀμφούση
ζυ' ς ἀ ηαίρους γέλωδως· ὁ δὲ, ἡ ῥα νηλῆς ἐ φλε,
ἁ γὰρ σὼ ἡ σημ' ἐλέγξαι, θερα ωεύω θεα,
ωεύσῃς, οἵ ωὸ σ' ἐν α ωὼ ωο λεῖ τοσό μραλθ.
ἡ ωῶς οὖν κ' ἐλεγχθῇς ἐ φὧ ἀεί ς θ· ἡ οὐκ-
οἶ αθα δ' τὸ ωὸς γε φίναι γέλωδ θαναλον ἀφο ῦ·
κ' νοῦσον· ἡ ῥα νωωω· κ' σφαλῶ, ἡ ἀλλὰ λιχέ-
γρον·

ἢ τοὺμποδὼν γάμους· ἢ τὸν ἀνιαρὸν βίον· ἢ τὸν πο-
νον ἢ μυρία· ἢ ἀρχὰς ἢ λύπας· ἢ τῶν
ὅλως ὄνομα ἀγαθόν· ἢ γὰρ ἀδύνοι πλήρωσις
ἢ ἐφ' οἷς ἐν ὑποστάσει χρή, παλαιὸν τοῦτο·
ὥστε μὴ λάβῃ ἀγαθὸν μὴ λαμπρὸν παρὰ σοὶ δόξαν
καὶ ἀγαθόν· ὁδὲ, ταῦτα μ' εὐλείψει τοῦ πρὸς θεόν·
ἢ γὰρ ἀνοσιωθῶν ἢ μεμέρου γέλωτος ἄξιον· μα-
νὼν δὲ εὖ οἶδ' ὅτι μὴ ἀφάσονται τῆς πρὸς θεὸν ἀνὴρ
φρονίμως μένος ἀποίσεται θεραπείαν ἐν ἐμοὶ γέ-
λωτα τὴν πρέπει· ἢ ἑαυτὸν ἢ τοὺς ἄλλους δοκῶν σω-
φρονίζειν· αὐθῶν ἴσως μᾶλλον δι' ἀσθένειαν
τείνων ἀμφιβόλον· γνοὺς οἷον ποιοῦν τὸ πρέπει
τὰ ἀποῦδαμα φιλοτιμούμενοι πρᾶσσειν τὸ
μηδενὸς ἄξια, πολὺ σὺν αὐτοῖς τὸν βίον ἀχρεῖος
ἀναλίσκουσι· γέλωτος ἄξια δοῖκεν ὁμοίως· ἐγὼ
δὲ φιλοτιμίας πρὸς θεῶν· μὴ πολὺ γὰρ δικαίως
ἀναγνοσθέων τῶν νόμος· ἢ δὲ ἐλάττονος
δικαστηρίου πρὸς θεραπείαν·
ἢ γὰρ ἀνάξιον ἐξωσθῆναι· ὁδὲ, ὑποκλαβὼν, πολλοὶ
γε φασὶν ἀσφαλείας νόμισμα τὸν ὡς τοῦτο πρέπει·
ἢ μηδαμῶς ἐλαττοῦσθαι καὶ σμικρολογίᾳ· πολὺ
σὺν ὡς τὸν φύσιν ἐοῦσαν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐφ'
ὧν δὴ μόνον ἐστὶ δικαίως ἐνίοις πικρῶς· ἐυλα-
βοῦμαι δὲ μήπως ἢ λόγος ἀσφαλείας δι' ἐξιώ-
σεως ἢ λόγος ἀσφαλείας τοῦ σοῦ γέλωτος

ὦ βίωδώσωνλόγου· ὁδὺ μαλαπρηχὺ ἐπϊδων-
μὸν· δύοφησὶ δύμοῦ γέλωτος ἀλλ' ἀσδοκήτως·
ἄγαθὰ μὴ φλαῦρα· ἀμὼ ἔναγελαῶ τὸν λῦον· λῦοιης ἢ
μ' γέμοντα· πλυὸν δὲ τρηγμάσσων ὀρθῶν· τοὔτου
ἐστὶ βουλαῖσὶν νηστὶ ωζουλα· μὴ μὲ δὲ μὴς ἔναν
ὠφρήσης· λῦσουλα τοὺς λῦ ηνύτους μόχθους· πα-
ρελαύνης· μὴ λοείσους μὴ μόνους, ἀμεχρὶ ης ἐστὶ θῦ
μὴ ὀδόντα· ἀργύρεϊον ἢ μὴ ουλα μὴ χρυσοῦν· καὶ
μὴ τοῦ ὁμωνος ἢ πνόϊος ἰοὺ ης· ἀλ' δὲ λῦ
ρῦβδυμον δὲ τὸ τολέον· ὅπως αὐτὸς ἐξ ἀλας
γένηται· μὴ γὰρ δὲν ἀεχμώ ἐλαγχεῖόμενος ἀδαγμὸ
ὄλεχας μελαγῆς ὀρύαν· δες μώων χερσὶν· ὧν
οἱ μὲν, ἐστὶ σο μοφῆς τα θλύσης ἰῆς γῆς, ἐφθαλ-
ρηκαν· οἱ δὲ τολλῶ χρόνω ἰαύλιω ἀγονίδου τὴν
αὐάλιω, ὡς ἐν τοῖς ὅτι τὴν πολλὰ σθ μελαμὸν ὄν.
ἄργυρον μὴ χρυσὸν μασεύονίδου· ἰχνηνόνϊος μὴ φῆς-
μάξευμῶνίδου· φαμμον ἄλλω ἀλλαχόσε ν ἀγθί-
ρονίδου· μὴ γῆς φλέβας ἐκ λέμονίδου δὲ τοῦ
τέω· ἀὰβωλο τοιοῦτον ἐκ γῆς μῆς· ἰὼ δὲ μὴ
γῶ μὴ ἰὼ ἀὶ ἰὼ ἐοὖσαν, μὴ δαμαζουσὶ μὴ τοῦνα
ὄδσγέλως ἐστὶ μόχθου· μὴ κρῦφίης γῆς ἐρῶσι
μὴ ἰὼ φανδιὼ ὔβείζουσι· καὶ αὖ ὠνέουλα· οἱ δὲ
ἴτασους· οἱ δὲ χώεω τολλὼ τοδϊορίζονίδου, ἰδίω
ἐστὶ γραφουσὶ· μὴ τολλῶν ἐθέλονίδου διατόζειν,
ὃ δὲ ἀὶ ἰῶν δὲ ὠνέουλα· ταμὰν τοὐνδουσὶν, οὐ μεθ' ἡμῶν

ἐμβεβλήκασιν· ζῶσιν, ἵνα μισῶσι· μεῖζον πό-
μπης ἐκνοῦσιν· ἅλυσι πεδᾶσθαι τελέως· τὸν δὲ
κενόσπουδον ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης διαφέρ-
πολεμοῦσιν ἐμφύλια· πρεσβεύων χαίρειν λέγουσιν·
λοιδορέουσι βασιλῆας· αὐθροφονέουσι· γῶν
ὀρύσσουσι· ἀργυρουζηλοῦσιν· ἀργυροῦν ἐρόντες
γῶν θέλουσι πολέεσθαι· ὧν μὴ μετεῖναι γῶν, πορ πους
τοῖσι πρασσομένοις· πορ πους ἀποδόμενοι· πολλῆς
ἀργυρίου μεταλαμβάνουσιν· ἐνόσφι μεταβολαί-
νηδόν, ἐνόσφι πεπήγασι· ζώοισι μὲν ἔχουσι, ζώοισι
πολέουσιν· ἔχουσι, πρήσσουσιν ἀφαιρέζουσι· γε
λῶσι φόβοι πεπεδημένοι πρασσέουσιν ἐπιθήνω ὀργέλως,
ἐφόβοις συνέχουσι· θεσμοὺς γὰρ ἀληθέας πόλις
βεβήκασι· φίλου μέζονα ἔχθρη πρὸς ἀλλήλους·
δηρὸν ἔχουσι μεταδρεπόντων ἡβώντων· ἡ πολι
τέων· ἡ ταὐτὸν ὑπερβιούντων πλημμάτων, ὧν δὲ
δεθανὼν ἀποπέπλησται· ἀλλήλοισι νέουσι νάθες·
βιαφονέουσι, φίλων ἡ θείων ἀποείων
νόσφιν φρονέουσι· πολυπίζουσι τἀλλοτρία ἡ τἀπόντα.
ὅλης ἧς οὐσίης ἀποδειλαίνων ὠνέονται· ὅτι ποιή
σαντι τὸ ἄγαλμα· τοὺς δὲ ἀληθέ λείονται μοί-
ρους· τῶν μὴ ὁπλίων ἐόντων· μὴ γὰρ ἡ πρόφρων
οἰκέονται, θάλασσαν πολέουσι· ἡ πολίην ἐννή-
σιον ἐόντες, ἡ πόρων γλίχονται· ἡ πολέμια δια
σκεδάσουσι νέοισι ἐπὶ δόμῳ· ἡ δομέουσι κε

ζῶν πολέμῳ αὐδείῳ ἐπαγγέλῃ· νίκῃ δὲ λῃ δὲ
καθημερὶ ὧν ὑπὸ ἧς ἀσφαλείης· ὑπὸ αἰ λαμπρυείης·
ὑπὸ ἰῶν παθέ ἀπαλλίων ἀνοσιούσι· θεσπίλῃ
ἀ σὺ τοῦ βίου παλίου. τί δὲ τὸν ἐμὸν ἱππόκρατον
ἐμεμίφω ἐλώτας· ἀ γὰρ αὐτὶ ἧς ἰδίης λώβης· ἀλ-
λὰ ἄλλες ἀλλοῦ καλαγελᾶ· οἱ μὲν ἰῶν μεθυόντων·
ὅλων αὖ βδελυκτέων νήφειν· οἱ δὲ ἰῶν ἐν ὠνῇ ὧν
χλευασταὶ τέρων νοσίων ἰὸν αὖ βδελυκτέων· οἱ δὲ ἰῶν πολεμού-
των· ἄλλοι δὲ τῶν πολιτικῶν ἀσχολημένων· ἀ
ξυμφωνέουσι γὰρ ἀ τε τοῖς τέχναισιν, ἀ ἐλεῖσιν
ἔργοισιν· ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν ἐφίημι ἡσυχάζειν μό-
νοις· ἀ δὲ ἄλλος ἧς αὖ ἡ λόγος ἁρμοδιώτερος
ἐξ ἁμέων ἔσται τοιεῖσθαι τῶν· ἀλλ' ἀσφαλέως
νομοθετέουσι τὰ αὖ ἀγαθά· οἰκονομίης τε ἕ-
νεκεν ἣν αὖ τυγχάνῃ· ἢ ἧς ἑτέρης πολιτίδος· ἐνε-
χειρέων ἀναλίσκειν· ἀ γὰρ ἐς ἁρμοδίων αὖ ἐν ἡφύ-
ξεσθαι· ἐπεὶ δὲ ἀναλίσκειν εἰκὸς ἐξίησι χρήματα,
ἐσφηλε πολλῶν ὀρθογνώμονα ψυχή· πονηρὰ
δὲ ὄντων μὲν ἄπαλλε ὡς ἐπὶ πᾶσι ἁπλοϊκῶν· μη-
κέτ' ἐὐνοε ὄντων δ' ἰὼ ἀσηλότητα προσεικότα·
πρὸς γὰρ τὸ ἐς ἑωυτὸν ἕκαστος τρέπεται· ἐπὶ
ἡμῖν αὖ μόνοις τοῖσι Ἕλλησι τοῖσι ἐμοῖσι μόν
οἴδαμεν αὖ λον πρόσεδρον· οἷς δὲ μοίως πάντα
δοφέων ἀπόλαυσιν· ἀλλ' οὐ δὲ ἐν γεωργίῃ ἢ πολε-
μικῇ αὖ λίῃ· ἢ βασιλέῃ· ἢ ἡγεμονίῃ· ἢ πολι-
τικῇ ἀγαθῇ· ἀ δὲ ἐς γὰρ προσήκοντα

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0476
gefördert durch
Baden-Württemberg

πολῖται ἀλλ' ἄξιον ἐστὶν ἐνταῦθα τοὺς τῶν ἰδιωτῶν φθόνους
τῶν δὲ τεχνιτῶν ὑπομνῆσαι· μισοῦσι γὰρ ὁ δῆμος
τὸν σοφιστὴν καὶ ὁ ἄπειρος τὸν ἔμπειρον, καὶ
ὁ μὲν ἀργὸς τὸν ἐργάτην ὡς ἐναντία πράττοντα, καὶ
ὁ πένης τὸν πλούσιον· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ μὲν ἔχω φέ-
ρειν μαρτυρίαν· καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ὄντα ἐν τῷ βίῳ
φρενοβλαβέσι τε καὶ φθόνῳ, ἀσύλλογίστῳ διανοί-
ᾳ καὶ ἀλαζονείᾳ φορᾶς· δύσκριτοι γοῦν τοιαῦτα γὰρ ἀεὶ
τέρψεως ὑπῆρχεν, ἢ ὠφελείας συμβαίνων μεταβολή, ὁ
ξένον ἡγοῦνται ἢ ἐμποδὼν αὐτοῖς ἀεὶ φυόμενον· δοκεῖ
οἶμαι καὶ ἐμοὶ ἐλάττονι αὐτοῖς ἐγγενέσθαι· οἱ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ
βαίη ἂν ἕκαστος μᾶλλον ἢ ἐμοὶ πεπεῖσθαι· τὸ γὰρ
οὐκ ἐπιεικὲς ἀλλοτρίως· τοῦθ' ὁρῶσι τὰλη-
θές· δι' ἣν μὲν οἶμαι μὴ σύμφορόν σφισι· ἐναντίαν
δ' ἔνιοι καὶ πολλὴν ξύμφορᾶν· ἡδὲ μερμηρίσεως
ἢ διώρυξιν ἰδίων τὰ ξύμπαντα ἔρδειν· ἐστὶ ἃ πλεῖ-
ω ἐφορύττω, ἐκεῖνόν ἐξ ἐτοίμου· μὴ ζύ-
γειόν νι δίκην ὀφῶς καὶ ἀνοήτως μὴ μὲν ἧς ἐτοῖ
ξύμπασι τῶν ἀνθρώπων ἀδύνατον· ἐμοὶ δὲ πλέ
στοις τῶν ἰδιωτῶν ἀδύνατον· διὰ ταῦτα μὴ σὸ
δοι ποιοῦσι· καθάπερ ἐκ δίκης παθέων ἐνέσεις
κύνδυνος παρόδοξος, ἄλλο μέγεθος ἐν τύχῃ

ἐστὶ σφαλερόν· ἀρ' ὃ μοιδὲ τὸ τῶν πολιτῶν
δαιμόνιον ξυμφέρεσθαι· ἀλλοιδὲ τὸ τῶν
πολεμίων δαιμόνιον συμφέρεσθαι, ὑπὸ τῆς ἰδίας πολε-
μαρχίας ἀπωλοντο· τὰ δὲ δῶρα πολλαὶ πρᾶξεις
μὴ θεωρέοντας, ὑπὸ σφαλεροῦ βίου
ἔχοντας· γενομένων τῶν μὴ γενομένων· ἐξὸν
τὸ ἐόμενον ἐχρεῶν καλὰ νοῆσαι· ταῦτα δ' ἐμοὶ
γέλως· ἀφρονες ἀνθρωποι τοιαῦτα δίκαια ἐπαινοῦν·
φιλαργυρίης· ἀπληστίης· ἔχθρης· ἀνελεημοσύ-
ης· ἐπιβουλῆς· βασκανίης· ἀργαλέου ἐξαπάτην τοῦ
λυμεχανίων πάντων· ἀπαιδία γὰρ λίην ἐστὶ πάντων τού-
των· δολοπλοκίη δὲ ἀθανάτοισι ἀπέχθεται· σκολιό-
φρονον· ἀρετῆς δὲ ὁδὸς οἵη πρόσθεν ἐστὶ τοῖσι ἐσ-
θλοῖσι· φίλον ψεύδεα γὰρ ἔχουσι· φίλη δουλοσύ-
νη τοῖσι νόμοισιν ἀπιθέουσι· ὁδὲ, ὡς ἔοικε πάλα
πεύθεται ἀπροαιρέτως· μὴ λεόντων, μὴ τε
ἀνδρῶν μεμέχθαι· μοῦνα δ' ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν
κυνέας λιπαυχένας· βέλτιον ἢ βόειον μέσον
προσορῶν μύῃ· δύσαρεστεῦν μὲν πάντα· ἢ πάλιν
βίον ἀνθρώπων ξυναρμόζουσι· ἀρνημοσύνη πολ-
λοῖσι· γεωργίῃ ἀπρονοήμονες, ὧν βίος γέ-
γονεν· ἐμπαλὸν γαμέῃ ἢ γέρων ἀνὴρ γυ-
ναῖκα· θαλπωρὴν ἀέξουσι, πάλιν δ' ἔφυσε· γῆρας
ἔξαυλα· τὰ δ' ἐξ αὐτοῦ ἀρεϊμόνοισι ξυναρμόζουσιν·
ὥσπερ μὴ ναῦς πλέουσα ἐν βαθέῃ ἔχοι τὸν γνώ-

ὅτε μόνοι τε οἱ βασιλέες μακαρίζουσι τὸν ἰσῶλιν·
ὅτε δὲ ἰσῶλις ὁρέστελις βασιλάης· ὁ τοι λιτάμιλος
τὸν χαρολέχνεα ὡς ἀκίνδυνον· ὁ χαρολέχνης
ἐκεῖνον ὡς εὐτονέστα κῆ θαλῶν· ἰσῶ γὰρ ὁρθῶ
κῆ καθαρῶ τῆς ἐρημίης, δίθεν ὀρέστης καθαρῶ κῆ
λεῖον· κῆ ἀτρεκὲς θέλει εἶν· ἀς ἰσῶ δὲ τὸ λιμνάζ-
ειν μὲν δὴ· φθορὰς δὲ τοῖσιν ἐν αὐλίῳ κῆ σηλιτῶν·
τρηχὺ δὲ τὸ ὕδωρ· καὶ ἀφρόμενοι· κῆ τρεπτὸν τὸν
λον· οἱ δὲ πολλοὶ ἐμπεσοῦνται τὸν λον· ἀδημαγῶν λον·
ὡς δίψῶντες· δεῖζον λον· νύξδωῶν λον· τρο λι-
γούμενοι· κῆ οἷς μὲ αὐλέων ἐ φῶλον· ἀλαθαλλους
νὸν τὸ τε πολήχαι· ἀλλοδίπης φωρέας ἐυμῆς· αὐ ας
δάπη τε ποιοῦντας· οὐς δὲ λήμη θέλαρ γυείη· νοῦσος
ἀόεῖσος· οἱ δὲ, ἀλλήλοισιν ἀλέκτορίζειν· οἱ δὲ,
νὸν τὸ φῶλος δείης ἀς ἡμέρα ἀναχθέν λον· βεῖθεῖνα
κίκυς, ἀς βῦ τὸν ἀσωλάης καλαφρόν λον· κατε-
σκληκὸν δὲ τοῖσι κοδομέον λον· χρείζον λας δὲ
μεγαλοῦ· κῆ ἀφαιρέον λας θέλειν λίης δίκας·
καὶ κο τρα λέον λον, ἀς ἔχθρεω· τὰ δὲ ὑμμένάης τολε-
μοῦσι· κῆ τὰ ὑμῶν ἄλλιον, κ θέλαρ γυείη· κῆ νῦν δὲ
ἀθυρέον λων διαφρουσι· τὸ δὲ οἷς, ἄμφῖτος μὲν
κῆ γνωμικὸ· τὰ δὲ τρος τὸ δὲ, ἰκρετον· ἐν δὲ
τοῖσι δήμοις, κῆ τὸ δὲ ἀνθρώποις ζώοισι ἀλόγοισι
τὸ ἀλκελοί τασι· τὸ λιῶ δὲ ἐναύλῳ κῆ μεῖονος δὲ
οἱ θῆρες· κῆς γὰρ λέον λων ἀς γῶ κῆ ὑπερμεγέθεις.

τὸς ταῦρος πολεμονείων ἐκορύσσετο· τὶς σὲ δαλὶς
ἀπολησίων ἐχώρησεν· ὅτι σὰ μὲν ἄκλειος σὺς ὅσ'
ὕδαλος κορφαθῆ· λύκος δὲ σαρδανίας ὕπορος
τὰς σὸν τὴν σαναγκαίης τροφῆς, λυσσαίνειν·
ἡμέρη σὲ ἡ νῦν κλίσιν ἀσθμένην, δικέχας
κόρου νόσους· χρόνων μὲν ἡνίκα σὰ ταῦς ὀχάς
ἀλόγων ἐστρέμα· οἱ δὲ βόες νεκροὶ, ὅτι σὸ μοῦ
ἐχθρῆς ἀοιδάς· ἱ τοσόνδε βάλος· μὴ γελάσσω
νύμφας ἱερὰ, ὅτι σὲ ῥῶλα, ὅτι οὐμφδόνως ἀτοκέ-
κλασας; μὴ ἵξαδον ἐς ἀλλοκόνου ἢ μὴ φρήν
κεἰ βύδον ἡ κρύμνους ἐλάσσους, ἐ τοῖχος
νύξ ἐλάσσα· μὴ γελάσσω νῦν τὰ τοῖς φορ
τίοις βαστάσσα, ἢ τὰ μὴ μέλαμε μφόμενον
τὴν θάλασσαν ὅτι καὶ εὐθύς ὁ τὸ πρῶτος ἐ γὼ μ'
ἔκ' εἰς δοκέω ἐλθῶν· ἐξευρήσε καὶ αὖ τὸν νῦ-
μφιον ἱ λύσσειον· ἀλλ' οὐδὲ ἱ κρίκιλλος ὑπ' τοῦτ'
ἐχρῶν ἵνα μὴ τε χνωμένω σαγωνία φρήν;
ὁσὸς τροίζονος ἀσυλλαβὶς νου δεσάσι γίνε-
σθω· σώζων ἀνους κρανοῖσιν ἐμφαρίστην· ἀχ-
θρᾶς ὅτι κατ' ὠκρῆς αὐτῆς μοίρης δ' μὴ· μοῦνος
ὅζη μέλος ἀγλίκω· ἢ ζῶα καὶ κλαυθύνω ἢ λύκλε-
μνω· ἐχρῶν δὲ ἐξ ἀνῶν τὸ ἀγλίκω ἐρευγῆσ'.
ἀχθρᾶς ὅτι ἢ ὁκός μος μὴ σὸν δρωτοῖς τοῦ
πλήρως· ἢ ἄσφρα καὶ αὖ τοῦ δεσαυτὸν
θροίσω; ὅλος ἀνὸς ἐνδεὴς νοῦσος ἐστ'.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0480
gefördert durch
Baden-Württemberg

τρεφόμενος ἄχρηστος· ἰκέλης βοηθός· αὐξόμος
ἄλλα θάλος· ἄφρων δι' ἀχρεὸς παιδαγωγίης· θρα
σύς· ἀνμαίζων· παλαιμαίζων· οἰκτρὸς· λυσιπόλ'
χρόνους ἀλογιστήσι γεωργήσας· ἐκμηδέων γὰρ
λύθρων ἐξ ἀθορυβίου τος· διάλυτοι μὲν οἱ μεν,
μὴ δὲ οἱ μὲν ὀργῆς ἀμετρουμένου· οἱ δ' ἔνφθο
ρῆσι μοιχάνοι δι' ἀπολυτος· οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίνοι
λων ἀλογίων· οἱ δ' ἐν ἀποκλήλων ὀφειλέρωτι
ὠφελησιμίαις νόμῃ ἐχθρίας· ἀπολλώνοι κτίνοι
ἀναπαλιντανία κτιδέναφαγλωνέν λος παρα
πολλυμμα· δ' θοῦ λως ὁρᾶν λάπρηνασόμενα ἐν-
δον· δ' δομ' αὐ λυσμ', ἀπίονίας· οὐς δὲ ἐμέον·
ἐλέρους δὲ ἀγμίνοι σρεβλοῦ λας· λυς δ', φδ'-
μακα πὶ μέονίας· λυς δέ, σωνοξυλας· ὠπ'
βουλεύ· λυς δέ ψηφίζονίας· ἀλλους χαίρονίας·
λυς δέ πλαίονίας· οὐς δέ ἐ σπλητοείλεω ἐὼν
φίλων ομμεαφονίας· οὐς δέ διαφείλοδοξείω
ἐμφρονας· παλαιτε βαθύπρ αγπρὶ ξίδοι λωνκ'
ἀμελῶ παθιυδομένων· ἀλυ λωνὸ μέσοι μὲν νέοι·
ὁ μέσοι δέ σρεις βύλαγ· αἰλοῦ λως ἀρνάμενοι·
σθνόμενοι σθξίουσι αἰζονίας· λιμαλλιβόμ'·
οἱ δέ, ἀσωλίνβεβαρῦμένοι· ῥῦσόονίας· δές-
μιοι· οἱ δέ, ῥῦφῆσ ἰαυξίωνίας· φέφονίας· ἀλ'-
λοι δέ θαι σθνίας· ὑπδορέονίας· αἰ ἔχουσι· σρὸς
λας δ' οἰζομένας σρηξίας· ὁρμαλμένοι οἱ,

λλὰ χωλοί· οἱ δὲ φαῦλοι· οἱ δὲ, ἄπληστοι· οἱ δὲ,
μὴ φροντίστου ἕνεκα· οἱ δὲ, πρᾶοι· οἱ δὲ ὑπὸ τῆς
ὀργῆς ἕνεκα· οἱ δὲ, ἐπαιρόμενοι μὴ ὀρθῶς δόξῃ· μὴ
οἱ μὲν, ἵππων ἕνεκα τῶν ἐκείνου· οἱ δὲ, ἀνθρώπων· οἱ
δὲ, πλούτου· οἱ δὲ, λιτὴν μὲν ἐξ ὕλης· μὴ οἱ μὲν τῆς
βλήσεως· οἱ δὲ, ἐκ φιλοτιμίας· οἱ δὲ, ἐρωστικῆς·
οἱ δὲ, ἐκ φιλονικίας· οἱ δὲ, ἐνύπνιον· οἱ δὲ
ἀπροαιρέτως· φθόνου δὲ τούτων ἕνεκεν· οἱ
μὲν, ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ· οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ πλούτῳ· οἱ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐρωμένῳ· ἕτεροι δὲ, ἐπὶ τῇ ἀρετῇ· οἱ δὲ ἐπὶ
ἀφορμῇ· οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ κακῶς ποιεῖν· οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θεᾶσθαι·
οἱ δὲ, ἐς φύσεως· ἄλλοι ἀλλαχόθεν· οἱ μὲν, ἐς
ἀκολουθίαν· μὴ ἐν δυσφορίᾳ· μὴ ἀπορίας· οἱ δὲ
ἐς ἀρχὴν μὴ ἐν ἀθυμίᾳ· ἴσως δὲ ἀεὶ οὐσῶν πολ-
λῶν δυσπόνων ἀπουσῶν διὰ τὸν ὁρωντα
μὴ λοιπόν· πῶς μὲν οὖν ἀπορίας τὸν ἀπρα-
κονταβίου αὐλῶν· παρὰ γὰρ ἔλαττον μὲν δο-
κοῦσιν ἐν ἀνδρείᾳ δὲ σαυνιάζειν· οὐ σαφέσιν
γὰρ ἀμφοῖν· μὴ μανίαν ἐν οἰκονομίᾳ νομίζουσιν·
ἢ πολλὰ γὰρ ὑπὸ νοσούντων σφέλλωβαζεται
τὰ πολλὰ ἡδέως ποιοῦσιν· ἢ διάθεσιν, ἢ δόξαν
εἰσίν· οἵτε γὰρ νοσοῦντες ἅμα ἡδόμενοι,
καὶ ἀλγοῦσιν ἢ θεοῖσιν, ἢ ὑγιεῖ πρέπουσι· πολ-
λοὶ δὲ ἐν ἡδονῇ ὄντες πρὸς ἀλγοῦντας, ἐχθαίρουσι δὲ
ἐν τῇ ἀνίᾳ· μικροῦ δὲν πρὸς ἀπαναιδέον τ,

ἀνομίζον ἵνα μὴ χρεὼ φιλέλλαν οἱ πολλοὶ τὴν ἀλήθειαν
εἰς ἑαυτοὺς ἔχοντας. ἀλλ' ὅτι οὐδὲ τὸν ἔλεγχον ἐχθαίρουσι
τὸν φίλαυτον· ἐναλλὰ καὶ δεῖται γάρ φησιν αὐτῶν ὁ λόγος· ἀλλ'
δεῖ οἱ πολλοὺς ἐξομολογεῖσθαι ἑαυτοὺς θέλουσιν· ἀλλ' τὸ
οἰκεῖον ἐλέγχειν μαρτυρεῖν· θεοῦ γάρ ἐστιν ἁμαρτία.
ἀλλὰ πάντες οἱ τῶν ἀνθρώπων λογισμοὶ ταῦτα θεραπεύειν
ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀληθὲς ἀναφέρειν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ ἀληθὲς

πολλά· δημόκριτον γάρ φησιν ἀνδρα σοφώτατον.
ὡφρονίζαν ἀνόους μόνον δεῖν αἰμεῖον· ταῦτα ἔχω
δι᾽ ὃν δημοκρίτου δημαλγῆ φρονίζαν γνώσεσθαι
πάλιν· ἔφρωσο· ὁ δημόκριτος, ἱπποκράτει
πάντα ἤλθεις ἡμῖν ὡ ἱπποκράτες ὡς μεμνόσθην
ἡμέτερον δώσων· πάλαι δὲ ἀνοήτοις ἀνδράσι·
ὅτις ὁ τόνος μανίης ἐστί· ἐπιζηλούμενος δὲ
πάλιν ὑπὸ μουδιαθέσιος· ἢ πολυγραφίης· ἔλιπε
ἄστρων ὀκωίων σύγγραφουλον· γνώσεσθαι δὲ ὧν τὰ
λων φύσιν· ὡς ἀληθείως ποιεῖται ἡ δὲ δημιουργία
μή· ἢ ὡς ἡλιοῦμανίης ἢ τῆς ἀφρονήσιος παθή
σηται· ἐμοὶ μὲν φύσιν ἐτανύεσθαι· ἐτανύεσθαι δὲ
ἢ μεμνῶσθαι· ἀνάγκης ἔμφυτον· ὁκόταν γὰρ
ἐνδαλμοῖσι διαλαμβάνηται δυὰ τὸν ἑρατὸν ἁλίσκη
ἢ μέσας· ἀδυπόσμως σιωπᾶται· ἢ μὴ ἔχον
ταλείπεται· ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας
ἀληθείως· ἐς φάος ἦγαγε· μαρτύρεται δὲ τοῦτων
βίβλοι νοητὲ μεμορφωμέναι· χρεὼν ἦν οὖν ὧ
ἱπποκράτες, μὴ τοιοῦτον ἐόντα ποιεῖν ἀνδράσι
ξυνέρχεσθαι ἡσυχῶ μὴ λέγειν· ὧν νόος ἀμφίπλοος
ἢ ἀβέβαιος παθέσθαι· ἁγὰρ τοιαῦτα τοῖσιν
ὡς μεμνῶσθαι ἐστὶ γένος, ἢ ταὐτὸν μανίη
δὲ ἐγγίνεται· ἢ σιγᾶν ἔχω ἢ ταῦτα μεμνῆσθαι τὸ
ὡς τὸ ἄριστον τοῦτο τῆς γενεσιμῶν· ἐλλέβο
ρος γὰρ ὑγιαίνουσι μόνοις, ἐπιστομίδιανοῖς.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0484
gefördert durch
Baden-Württemberg

μεμιμημένοι δὲ τοῦτο, παρεσώφευσε. γνῶθι δὲ ὡς ἡ
μὴ παλαιὰ ἀβουλία μετραφουλία, ἀλλὰ ἄνοια καὶ μωρία·
ἐπεὶ καὶ τὸν ἀβούλητα καὶ προσομιλοῦντα ἑαυτῷ. μὴ
τοσαυτάκις ὁ τὲ μὴ δύς χεραίνουσα, ὁ τὲ δὲ μὴ δι ὧν τὰς
αὐτὰς τῶν ἐννοεῖ μένοι ὄν τὸς ἐμοῖ. μὴ τὸ μὲν
προσομιλεῖν οἷς γινώσκω εἰμὶ ὃν δ' προσέχοντας
ἐκείνα δὲ λὼ διανοίᾳ μὴ σκεπτόμενον
ἰκανῶς, ἔγνως δ' ἂν ἡμόκειτον πλῆθος
κείων ἐπὶ ὠρεομένων μανίης ἀνόητοι κεί-
ναι· χρὴ οὖν τὸν ἱκανὸν, μὲ μόνον ὅτα τὰ τοιαῦτα
κείνειν, ἀλλὰ μὴ προσήκειν. τοὺς τε ἐρευσμοὺς
λῶ κείνειν ὡς ἔστι τοιοῦτον· μὴ τὸ ἱερὸν ἄρχοι
τὸ τοιοῦτος ἢ μεῖζοι· ἢ λήγοι· μὴ διαφορὰ ποιεῖ
ὥρας· μὴ ἡλικίᾳ τοῦ ἁλιέως· ἀταίριαζον τὸ
τοιοῦτος· ὅλομελῶς τὲ τοῦ σκήνεος· ἐπεὶ δὲ τοὺς
ἀποδύτων· ἐγχειρεῖς δὲ λῶ νοῦσους εὐρήσοις·
ἀποστάλας δεῖσι τὸν τοιοῦτον λόγον·

ὅτι ὁ κρατῆτης δημοκρίτω, χαίρειν·

ἡδικῆς τέχνης ὢν δημόκριτε, καὶ ὀρθώματα
μὴ οἱ πολλοὶ λῶν δῶν, ὁ τοιοῦτος ἀσθενέστατος
νέουσι· θεοῖ δὲ τοιοῦτος προσῆλῶσι· καὶ
δεῖ μ' φύσις αὐτῖ πρᾶξη, μὴ ἀποκέσθαι τὸν θε
ραπευόμενον, τὸν ἱκανὸν καὶ μέμφου τοῦ
πρέπον τος· μετὰ δὲ τοῦτο πρῶτον μὲν
ἀμοιρεῖν τὴν ἰδίων καὶ πρῶτον τῶν τέχνων·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0485
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀμώμητος ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀληθὴς ὁ νόμος. καὶ πῶς
ἡ δικαιοσύνη πλέον καθ' ἑαυτὴν. ὁ δὲ γε ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας
ἀσυνήθιστος. ἀλλὰ ἡ παῦλος διαφωνεῖ. καθ' ἃ πρὸ
ὀλίγων ἐγράφειν βίβλοις τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. ἡμεῖς
οὐκ ὑποστείλαμεν ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἐστὶ σοφία, καὶ ἡ
μέμφεται τῆς φρονήσεως ὑπερβολή. ἀσυνήθη
λέγων οὐκ ὠνείδισε, ὡς μεμψιμοιρίαν ἐλέγχων. ἀλλ'
ὡς ἀναίσθητος ὄλεθρος τοιοῦτος. ὡς δὲ ἐπὶ
τιμωρίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀφρονήσειν ἔργον. ἀλ-
λὰ καὶ χεδὸν ἀπόνοιαν ποιοῦσι, πρὸς τὸ φύσιν
ἐστάναι. ἀρίστου γε ἕρμωνος φύσις ἡ πόσῳ δ'
ἐκείνου. τοὺς δὲ φοιτητὰς μου, ἐμεμψάμην
ὡς μεμψιμοιροῦντας. φρονήσεως γὰρ αὐτοῖς ἐχρῆζον
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις μᾶλλον ἢ μέσοις ἀσθαι ἐξαυτὸ ξυνή-
γαγεν, ὀρθῶς ποιήσας ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῶν τὸν νοῦ-
τερον. ἡ μεθαρμόσουσι τὸν γε γραμμα-
τικὸν μάθημα τῶν. ἀποκλαδέσουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς
τοιούτους λόγους. ἔρρωσο.

ἐκ τοῦ λαοῦ πρακλείτου τοῦ ἐφεσίου.

Βασιλεὺς δαρεῖος πρακλείτῳ τῷ ἐφεσίῳ
σοφῷ ἀνδρὶ χαίρειν.

Κατέβαλεν ὁ λόγος πρᾶγμα τῶν τοιούτων φύσεως δύ-
νασθαι ἐστὶν ἀνήκεστον. ἐν ᾧ μεμψόμοιρα ἕρμη
νεύσῃ καὶ ἐξαίνων, ὅσα μοι δοκῶ ἁμαρτάνειν ὅς

θεοείας κός μου τοῦ σύμπαντος. ὡς ἰδιον ἀποδύ
ου συμβαινόντων. ἄπορ ἐστὶν ἐν θαλάττῃ πλέ
ειν νηός. ἰδιον δὲ πολέσων ἐστὶ χωὶ ἔχοντα πρὸς
ζήλωσιν ἢ μάθησιν. ὥστε καὶ τοὺς ἐστι πολέου μέτε-
χοντας γραμμάτων ἑλληνικῶν. ἢ τοὺς ἀπὸ
τοὺς ἀσχολουμένους περὶ ἰδιωτικῶν μετεώρων τοῦ
στοχὼ ἢ αἰτιολογίαν, ἀπορραθαλῆς ἐνόρθη
γνώμη ἀφ' ἁπάσης ἀκυρότητος καὶ ἀστοχίας
σεβ. βασιλίσσῃ ὧν δαρδάνου ὑσσαπου, βούλεται ἡ
ἀκροάσεσθαι μεγαλαβθήνη πάσης ἀφελογικῆς ἐρ-
χουδὲ ἁπλῶς πρὸς ἐμὲ ὀφθῆν· ἢ βασιλ
εῖκον· ἔμηνυθη γὰρ ὡς ἐστι τοῦ πολέου λῶν ἐστὶ πολ
λοὶ σοφίζομένοις αὐθρώποις ἀνόητοι, τοῦ ὁρᾶν τὰ
καλῶς ὑπαῤχόντα ἐν θαλάττῃ πράγματα πρὸς καλὸν ἀγα
γὼ ἢ δίαιταν· τοῦ ἐμοὶ δὲ ὑπαρξάσης τοιαύτης
προαιρέσεως· καθημέραν δὲ καλλίονα πρόο
σαν ὁράσεις· ἢ βίος εὐδόκιμος σοῦ ἐστὶ πρὸς ἀνέσεσ·
ἡ ραθυμία τοῦ δαρδάνου βασιλέως πρὸς
ὑσσαπεως, χαίρειν.

Ὁ σοὶ τῆς χαυνοῦσιν ἐστὶ χθόνιοι, τῆς μὲν ἀληθείας
ἢ δικαιοσύνης, ἀποσχολίας· ἀπλησίαν δὲ καὶ
δόξης τε προσέχουσι· καὶ τῆς ἀνεκτῆς εὐμοίρης
ἀμοιρεῖ ἀμνησίαν ἔχων σωτηρίας· ἢ νό-
σου φύσεων πολυτρόπου ἀμαυροῦσι τὴν
τῶν σωφρόνων. ἀνάπαυσιν καὶ μὴ ἐᾶσι σφόδρα
χωρεῖν.

ὀλίγῳ ὀλίγοις ἀρκούμενος καὶ ἐμμελῶς γνώμῃ.

Βασιλεὺς Δαρεῖος, ἐφεσίοις.

Ὁ ἀνὴρ ἀγαθός, μέγα ἀγαθὸν τοῖς λόγοις καλοῖς καὶ νόμοις, ψυχαῖς ἀγαθαῖς ποιεῖ. πολεμεῖως ἀΐων ἆρ' ἀγαθαί. ὑμῖν δὲ ἑρμόδωρον ἀνόνητον ὠνῶν βέλτιον, ἀλλὰ μὴ ἰώνων τοὺς ἀνόητον, ἐξ ἐβάλετο ἐκποδεῖος. αἰσχρὰν αἰτίαν ψυχῇ ἀγαθῇ τοῦ σώματος νοῦσον. ἀνελεύθερον δὲ γνώμῃ καὶ τὸ πολεμίους στάσεως ποιῆσαι, ἕτοιμα ἔχειν. ἀποσχέσθω γάρ, ἢ ὑμῖς ἀδικῶν ποιήσεται αὐτὸν ἀγαθόν. αἰσχρὸν δὲ βασιλέα μισθαλλω, μὴ ἀρκέσαντα φίλοις. τὸν δὲ μισθὸν βιοῦντον ἐξ χρείας τε, καὶ ἀλλὰ ξένια ἑρμόδωρος. ἢ ἀποστολεὺς τῶν ἀνθρώπων. μνημονεύοντα ἀνὴρ ἀγαθοῦ εὐνοίας εὐεργέτην. φόρους ἐξαιτοῦς τῶν ἔργων, ὧν ἐφέρετε. μὴ γὰρ πολλῶν δοῦς τοῖς ἐμὲ πλήσατε. ὧν οὐκ οἶσθα χάριν ὀφείλειν. ἀγαθὸν γὰρ αὐτοῖς ἑρμόδωρον φίλον βασιλεῦσιν ἐφύλαξεν. ἀποστάλητε οὖν ἄνδρας τοὺς ξένων τοῖς τρόποις μὲν δίκαιον ὑπὸ ὧν ἐξηλάσθη ἑρμόδωρον. ἵν' ἐλθὼν μὲν ἐμοὶ ἔσται δεχθῆναι κοφρονῶν, ἐστὶ μὴ δὲ ἐλθὼν ὑμῖς, ἐστὶ νοῦν βέλτιον, δῶμεν. μὴ δὲ τοῖς τοῦ ἁμαρτάνοντα νῦν κωλύσω ἐς ἀγαθοὺς ἄνδρας. μὴ γὰρ βασιλεῦ ἐμὲ ἐρῶ σὺ μὲν φρόνησιν τοῦτο μὴ ὑμῶν. ἡ φιλόξενος ἑρμοδώρου χαρά.

Ἡδὺ μὲν πέλῃ ἑαυτοῦ χαλεπὸν δὲ ἑρμόδωρος.

ἐν δὲ κλῆσὸν ἱκοφῶντος τοῦ σὺλήβωλος ἰὼ θεὸλ-
ἀσεβέας μεγίγραπλα ἄνδρα βοείᾳ προὐχοντας
ἀπαιδευσίαν ἱκῶν· ὣς ὅλι ἐπὶ γράμματῶ βωμῶ
δ' ἐπὶ σῆμα τὸ ἐμὸν ὄνομα θεοποιῶν ἀνὸν ὀντας
ἐμαυτοῦ· ἅλα νεῖθήσομαι ὑπὸ ἀσεβοῦς, ἐν ἁ
σεβέσι· λοίδ· ὀξωὰν βῖς ἐυσεβὺς ἀναξ ἐναλί-
φρονῶν· οἷς ἀν βί πολὶ θεῶν νομίζον σῖν; ἀλλ' ὅτε
πορῶμένω ἐκεῖνον ὄψιν· τὸ φλόμπα λὼ ἐξ ἐλον
λὼ ὄραῶν· ἀλλῶ ἀμαθέσ ἀν οἱ δίδωξαλε πρῶτον
ἡμᾶῶς ἐξὶν ὁ θεὸς· ἵνα ἀσεβῆν λέγον λῶν οἱ
σύναλε· τοῦ δ' ἐξὶν ὁ θεὸς· ἐν βῖς ναοῖς ἀπο πε
πλασμένος· ἐυσεβέσ ἐξὶ ἐνομόλα τὸν ζῦ ἰδρύετ.
λῶς λοιδορείᾳ τοῖς λαῖνος ἁλέγοιβ· θεὸς δὲ,
ἀληθείας· ὡς βῦ τὸ ἐμῶν ὑμον ἐκπρημνῖσεν
λας· ἀπαίδευβί ὑμῖς δ' ὅλῶν ἡμᾶῶν ἐξὶ θεὸς χαρό-
μενος· ἀδὲ ἐξ ἀρχῆς βαλοῦν ἔχα· ἀδὲ ἐχα ἔναπεί-
βολον· ἀλλ' ὅλως ὁ νόμος αὐ λῶν αὸς ἐξὶ ζῴοις
ἡφυβῖς ἡμᾶς ροις πε ποιημένος· ἡ ραπλῆ
ἐπὶ γραπλα τῷ ἐφεσίῳ βωμόν· πολὶ γράφ
ὑμῖν βὸν θεὸν ἀχήραπλα τῷ· αὐ δὲ ὑμᾶς ἀξιῶ πε λῆ
γραμμαλα, ἀ ἐμὶ μιᾶσ βαλ βύμῶν ἀπαιδεύ-
μον θῶν ἐλεβείαν ἡσῶῖ ἔτε· ἀλλ' οὐθ ἐλετε· ἀ
δὲ πῶ ἀναπαλζω· γὴρ αὐ ζῶ ἀ παιδευσίᾳ χαί-
ρουλα ἰδίοις πλησῖος· ἡ ραπλῆσδὲ, ἀ νῶνος ἐῖτε
γόνᾳ; ὡς μὲν ὅμηρος ἐφάυσατο, ἠξενομένος·

ἀλλὰ τί αὐτὸν ἔδει ποιεῖν· τί διαμαλακίαν
τῆ ἔργων ταῖς γυναικὸς ταύτῃ· τοσούτους ἐπιλέγουσα
ἄθλους· ἃ γὼ μὲν οὐκ οἶδα· ἀνὴρ δὲ ἀγαθὸς ἐμοί·
ἢ μᾶλλον ἐρώμενος ὑμῶν· μὴ γὰρ δὴ τὰ ἐναντία ἀπε
κείνατε, ὅμως ἀγαθὸς ἐμοί· μὴ ἔμοιγε τοσαύτης
δυσχερὲς αὐτοῖς ἀπολοιπὸν ὠφελίας· γενίκησα ἡδο
ναὶ· γενίκησα χρήματα· γενίκησα σῖτος καὶ ὁδοι
πορίας· πολεμοῦσι δὲ λιμὸν· πολεμοῦσι δὲ πολιορκίαν·
ἀλλὰ πολέμιοι φόβος· ἀλλὰ πολέμιοι μέθη·
φοβεῖται μὲν λύπη· φοβεῖται δὲ ὀργή· καὶ ὅτι
ἀπλῶν καὶ ἁπλοῦς ἐστι φανήσομαι· ἔμοιγε ἐστὶ πλου-
τῶν ἀχρεῖον εὑρεῖν τρόπον· ἀλλὰ σοφίαν ἀνεῦρε
ζωῆς, καὶ ἰδίαν ἁμαρτήματα· καὶ ἰδίαν ἐγκλήματα·
καὶ ὧν προστρέπομαι· ἐδίδου καὶ δεξιὰν ἔνια
δοὺς ἐκποδὼν γενέσθαι· πολλὰς ἀφεῖλε γυναῖ-
κας· καὶ ὁμήρους ἔδωκεν ἄλλους· καὶ πόσους ἄλλους· καὶ ὅσοι
ἀγαθοὶ τάνδρὸς· ἓν ἐκπεπωκὼς οἶνος καὶ ταῦτα
ἔμπλεος·

ἆρ' οὐ μάμέν ος βις ἐυδύκλης, ὃς μόνος οἶσθε;
οὐδὲ μὴ θρασὺς ἄναξ ὁ μόνος μὴ ἄσε βις, τὸν μὴ
ὀν τα δοκῶν· ἐ δὲ μὴ ἱερὸν ἀθῆ θεοῦ βωμὸς, ἀμέ-
σι θεὸς· ἐ δὲ δὲ ἱερὸν μὴ θεοῦ, θεὸς ἔσιν· ὥστε
λίθοι θεῶν μάρτυρες· ἔργα δὲ μάρτυρά ν, οἷα καὶ μὴ
νὺξ αὐτὴ σκήπτεται μάρτυρουσιν· ὥραι αὐτὴ μάρτυ-
ρες· ὅλη ἡμέρα τοφορουσα μάρτυς· σελήνη σὸν ἄστρον
ἐ κάνου ἔργον· οἱ ὠδῖνες μαρτυρία·

ἡ ρᾴ κλε ί τος· ἀμφὶ δὲ μανίη·

Ἡ σοῦ μεν ἀμφὶ δὲ μανοῦσον ὕδρωπα· ὥσ τε ὅδε
ἐν τὶ μῶν, ἐ μὲ σου δ' ὑ ρᾴ τος νόσημα· ὑ δρο βολὶ
θερμοῦ, πυρε τὸς· ὑ δρο βολὶ ψυχροῦ, φλεγμα τῶδες·
ὑ δρο βολὶ πνεύμα τος, πονί ης· ἢ νῶ ἐ μὲ ὑγρά-
νόσος· ἀλλὰ θρόμβου ἰ ψυχὴ ἁ ρμόζουσα αὐ τῇ· ἡ δὲ
ἐ σὶ δ' ὑ δρωπο νί α δὲ κώ λαιον· φύσις· γὰρ ἁ μάξα
ἢ δρώ ληπα λεχνία δ' ὑ δρώ λεω· ἀλλὰ ὕ στερον· ἡ
λε μὲ μου μενοι ἀν οἱ ἐ σι ἡ μέων ἡ ᾠοί αν δ'
κοιλε ίην· ἐ γὼ φοῖ δα πόσ μου φύσιν, οἷ δα καὶ ἀν-
θρώ πους· οἷ δα νόσους· οἷ δα ἡ μέ αν· ἰ ατρὸς μὲν ἐ μεῦ δὲ
μὲ μή σομαι δὲ· ὃς κόσ μου ἀ με λέ ας ἐ σαν ιστῆ·
ἥ λιος ἐ σι δ' ἰ ατρῶν· ἀ χαλώ σεί ης νόσω ἡ ρᾴ κλε ί τος·
νόσος, ἡ ρακλέ του ἀ λώ σεί ας γνώ μη· ἡ ἐν τὸ
πολὺ ἐ γρά ψαν ἡ γε ί ης· θερμὰ ψυχε ί ης· οἱ δὲν
εἰ μὶ σοφὸς ἡ πόδυσφύσεως· οἷ δε ἡ νόσου τοῦ-
λον· ἐ δὲ δὲ φθαλ μῶν ὑ δρο πλεν γεν ί ης δ' ὁ μὲ

δύσεβης δὲ ὁ μαρμένιον· ἀλλὰ δ' ψυχὴ δύσεβης·
ἀλλὰ ἀθάνατον οὐ σῶμα· ἀσώματον ἀϊδιότης·
σοφὸς μεθαρμόσιος· δὲ ξύλης δὲ μὴ ἀθλίοις δόμοις,
ἢ ἐφεστίοις σὺν ὠφελήσω· πολιτεύσομαι,
χαλκεῦσιν, ἀλλ' ἔνθεοῖς· ἢ χρὴ σφυρώσω λίθους
βωμοὺς· ἀλλ' ἐμοί, ἄλλοι· δ' δὲ ἀστὴ λήσομαι μοι
ἀστὶ βφαν ἐν δυσκλῆς· ἀλλ' ἐγὼ ἐμὴν ὠχολὴν ὑ·
θαυμάζουσι τῶς ἀθάνατον ἥρωτος ἡρακλῆς·
θαυμάζουσι τῶς ἀθάνατον ἥρωτος οἱ ἄλλοι· μὴ ἡρακλῆς
ποιμὴν αὐτὸν ὠφελήσω· πάντων ἀλχαμηδάλσω· πάν-
των ἀθλίους ἐν τῇ νόσῳ νῶν ἐγενόμην· ὅλιον ὑ·
ἐν ἡχαλνῶ ἄλλοις· ἀλλὰ μόνος νοσῶ· τάχα κὴ ψυχὴ
μου λέυει ἀπολῦσιν ἑαυτῆς ἡδη τοῦ ἐκ τοῦ
δεσμωτηρίου τούτου· ἢ σῶμα οὐ σῶμα;
ἐκκύσθυσα· ἀναμίμνησκεται τοιαῦτα
χωρία· ἔν δὲ καὶ ἐλθοῦσα· τοῦτο βαλλεῖ ἐ
σῶμα· ἀθυμῶ· τοῦτο δ' οὐκ τοῖς ἄλλοις ζῶ ἐν
φλέγματος ἢ χολῇ· ἢ ἰχῶρι· ἢ αἵματι· ἢ νεύροις·
ἢ ὀστοῖς· ἢ σαρκὸς ὅτι τοῦ λεπτομερὲς· ἀρμόζει
τοῦτο δὴ ἐθαύζειν ἐν ὠκλασίν· χαλῶ ἢ δικτερὸ·
τοῦ γὰρ καὶ ἀλλοῖον τοῦτο· ἐξέλθομεν
ἀπαλλοῦ· τῷ αὐτῷ·
ὦ ἥλθον οἱ ἀλγροὶ ἀμοιρὸν μὴ τοῦ ὑ τροθύ·
μως ἐς τοῖν ἐν ὠκλῶ νοῦσον· ἢ λεφύσιν ἀδίκ.
ἀλλὰ τὸ μὲν· χ δὲ ἐ βούλομ· τὸ δὲ· ἐ δόκει ω·

ἀμφω δὲ ἡ γνόσων ὄδὲν τολέον, ἡ νοῦ ἐμαλλαξαν-
μᾶλιν γὰς βαλοῖς ἀφαῖς ὡς ἀσκόν· οἱ δὲ νοῆ
θεραπόντων ἡθελον· ἀλλοῦνες τετρεφε· ἀλλ'
λόγον αὐλοὺς τοτόλερον ἡ ἐωτῆς νόσου, νοῆ
γνώσεων· ὄδὲ τοξικα γένον ὑμου. ἀλλ' ἐγὼ αὖ
ἶον· τῶς αὐτοῖς ἐφωνεῖν ἀληθεῖ αὐληθῆ ἐχνί
ζης τινας, νοῦ μὲ αὖ λη θῦ ἡ πλημένοι. ἐμαυ τὸν
ἰατρὸν, ἡ νῦμες· ἐλυ δὲ μὲ δι δασ κητε τῶς ἐξ-
ἐτασμβείας ἀμχνὸν τοι πλέον· οἱ δὲ, ὄδὲ ὑ δ' ὧ
ἡμασιωϊ ἐν ἶον ἡ σύχασον· ἀ τορούμενοι ἐ τοῖ-
σήμης ἰδίου· ἐ γνων ὕ μὴ ἶους ἄλλους γνώ ὑ ἰ
ἀλλὰ ἰχμὶ ἰατροῦ· οὔ τοι ἀσε βοῦ ὅτ' ἀμφὶ δάμ-
πολαλκευόμενοι ἰατρὸν γνώ ἐχου ὅ· ἡ θεραπεύ-
ουσιν, ἀ μὲ ἰσασι· ἡ ἀ τοκλινῶ ἶον αὐ οὖς, δι'
νόμασος ἰάχνης, ἀδικῶ ἶον ἡ φύ σιν ἡ ἰάχνων.
αἰαχρόν ἐσιν ὁμολογῆσ' ἀγνοιαν; ἀ ρχὶ ὀν ἐ τοις ἡ-
μῶν ὀυκ ἐχουσα· ἡ ἡ δυ ἀν ὑῖς τὸ ψεύδεσθαι.
ἢ ἵνα δι' ἀ τοῦτης χρημαθίσων ἶας· ἀμ' ἡνους
αὖ ἢ σαν μεταιδῶν ἶον. ἢ λεοῶ ὑ γοιῶ ἂν· γνῶ
δὲ μὴ σοῶ ἶας ἡ βλαπτὸν ἶον ἡ ψευδόμενοι·
ἐυ ἰχέσθαι αἰ ἀλλαγ ἰάχνας· ἰαχέως ἐ χέ ἰχον)·
δυσελεγκῶ ἱερὰ ἰατρικὰ τέχνη· ἐ λελήθει ὧν μὲ
οἱ ὑσοῦτοι ἐν ἢ πολλῷ· ὄδὲ σοῦ ἶον ἰατρὸς· ἀλ-
λὰ πολλῶν ἀ σαθεώνων ἡ φύ σιν· σοφίς-
μελαλάχνης ἀργυείου τοι παραπλησίου τέχνης.

ἡραυλεόδωρον τὸν ἐμὸν δῆτ' ἀπεπλάνα μή μοι
ἐ'άβον· οἱ δ' ὑμέων ὅτις ἐμεῖο νόσου λόγον ἅπτ'.
ὅδε ἐξ ἐσομβείας τοῦς αὐαυχμοὺς γένοιτο·
ἡ μὴ ἐμὸν λίθος ἐὺς μιν μεγαλασόμεθ'
ἰαρὸν ἐς ἀμιστοδνοῶν τὸ ἄμεργον· τὸ θρῦ
θλίμμα ἐνοσοιέ· τὸ δὲ λιαδὴ σάμα· φαιδρεώτι
τὸ ἀσρεσῆ· καὶ ἁρπὰ τὰ λοφδένια· δῖα μι
τὸ φεύγοντα· φωλιμέναν αλαμοσα τὸ ζοφδόμ·
τοῦ αἰδοῖ δὲ τὸ ἄστρον· ἡμόρφιμ μὲ ἐσβάλλει·
τῖς ἀμόρφοις· ὄψεως δὲ ἀναστίμπλησι τὰ ἀν-
θηα· διὰ τοῦσος γὰρ ἔχεσθαι τῆς ὁυσί· πλύτ-
των· ἁρμοζόμενος· διαλύων· σηγνὺς· χέων·
τὸ μὲ ξηρὸν δὲ σύγρον ἡ ὑκὰ· ἡ δὲ λύσιν αὖ τὸ καθι-
σησ· ἡ λίβας δὲ μὲ ἐνθύμια· σαμὸν δὲ χα
λασέν· τὸ νάερα· ἡ σιωπὴ ἐχῶς τὰ μενδῶν ἐς
δῖαν· τὰ δὲ κατωθεν ἱδρύ· ταῦτα καὶ μνον
τος κόσμου θεραπόα· τοῦτον ἐγὼ μὲ μησομ
ῶζειν ἐῶ· τοῖς δ' ἄλλοις χαίρειν λέγω:·

ἡραυλός, ἐρμοδιός.

Πῶς θαυμάζεις ἐφεσίους μὴ θυσίαν ὁσιωτάτην καὶ ἔμψυχον ἀναίμακτον· ὃ δὲ σὰρ νόμος ἐφέσιος ἀλλὰ κριὸς· ὃ καὶ σαόν ἐφέσιοι· ὅτι ἐστρέβλωσε δίκαι σὴς, νομοθέτου· ἡ βόδεσμον· ἐσθλὰ σωθέ-
σθαν· σφὸς ἄδηλον δὲ μὴ ὁυλα σφαξάν· ὅτι

καὶ ζωνδὲ, ὁρᾶ τὸν κριῖνόμενον· ὥσπερ καὶ τὸ
πλῆθος· ἵ ἵνα μὴ ἐρμόδωρος ἀνομοθέτησεν -
ἵνα σοι βούλονται νόμοι· κἂν μὴ ἐν ταῖς βουλονται· ἀλ-
λὰ τῶν πρόπερον γεγενημένων ἀνθρώπων, ὅτι ἀδύνατον
γνώναι τὸν μέλλοντα καὶ τοιαῦτα μισθὸν ἀφε-
σιν ἔχειν τῶν προημαρτημένων ἐξ ἐνάρχης τοῦ -
λεγ· ἵνα τί νομοθετήσῃ βουλόμενα· ἃ δὲ εἰσὶν ὁ
μὴ γελῶν ἐρμόδωρος, ἢ ἄρα καλὸς· ὡς ἐμὲ
ἐπαίνου ὄν· ὦ ἀνόητοι· ἃ θέλει μαθεῖν διὰ τί ἀφ'
ἁλισκεσθε; ἃ μισοῦν αὐτοὺς· ἀλλὰ πονηρίαν ἀνθρω-
πῶν ἵνα φανῇ τὸν νόμον· ὅτι ἐς μισοῦσι πονηρίαν.
ἐξείληφεν τὸ λεγ· μὴ πορεύου ἐξ ἁμαρτωλοῖς· μὴ φύγαδευ
θήσομαι ἄπειρος, ἀλλὰ τοῦ πονηρεύεσθαι ἀπόμενος·
μεταπορεύεσθε τὸ διάταγμα· ἃ δὲ ὁμολογήσατε
ἐφεσίους πονηρίαν ἔναι, ἢ ὑμᾶς μισοῦ· ὡς
ἃ πᾶν ἐγὼ δίκαιον ὅλεθρος νομοθέτησεν ἐγώ· ἵνα τοῦ-
τοις ἢ ἁλῶσι τοῦ διὰ τοῦ πονηρεύεσθαι ἁλίσκεσθαι,
ἐξ ἔναις βύζω· μᾶλλον δὲ μισεῖσις ζημιοῦσθαι,
ἀπολέσουν ἀνίαν ἀθῷ φυγαρεύειν κολαζόμενοι· ἵνα
ἵνα μὴ ἐστὶ φύγη· ἵνα θάνατος· ἢ δικηκαλέ-
μενοι ἀφεθόμενοι θεὸς ἔδωκε· ἢ φύγαδε
γήθομαι ἄπειρος· ἢ ἵνα ὑμᾶς πορεύεσθαι ἁλί-
σκω· ὅλιμου ἵνα μὴ ἐξ ἁμάρτηλε· ἢ ἃ τοιε
ἀθῇ ἐπαίνιζόμενοι νόμοις ἢ φύγαδεῖας·
εὐγαρίη τοῦ λεγ μένων, ἃ τε φύγαδευομαι ἀφ'
ὑμῖν

λίνϊσύμμοιχος· λίνισύμμϊαφονῶ· λίνιουμ-
μεθύω· λίνϊσύμφθόρομαι· χφθόρω· δυνά-
δϊκῶ χδέναλδυνὰ τῶν· μόνος ἡμίενλις
πόλι· ἐρημίαν αὐλὼν ποιήσαλε δϊανοεῖ·
κάλορὰ ὑμῶν κρίναλι τὸν ἀλαθὸν ποιῆ; χή·
ἀλλὰ κρανιλι τοὺς ὑμᾶς· πόλϊν· ἀλοῦμεθ'-
λελε; ἐγὼ μὲν βούλομαι κὴ νόμος ἡμὶ ἀλλων·
δϊκῶν, χκαὶ μὰ πόλϊν μελαζειν· θαυμαζε[ι]θ
ἡμὶν δὲ ποιελῶ; ἐγὼ δὲ ὑβϊζε λῶν λας· ὅτϊ
ἀδϊκῶ ὧν λας χειρουρϊ, σὶν θρωπος ποιζειν δεόν, χ
δϊκαιο πραλοῦν λας· δόλε μοι καιρὸν γελῶν ος
ὧν ἑρήνη· ὧς λε μὲ ἐπὶ λα δϊκας κέϊ ας ρα λάε
αθαι· ὧν βϊς γλώ τλαις ἐχουσι λας λά ὅπλα· ἀπο-
σβη κόλας χρήματα· γὼ ἀϊκως φθόρα νλον· φϊ-
λους φρονεύοντας· ἱερο συλοῦντας· πρα
γα τεύοντας· ὅ ἄλοις ὁ ραθένλας ἄ ποι σοι· λυμ-
ποιοῦντας· ἄλλος ἄλλου πλήρης κακοῦ· λαῦ
λα γελασο ὁ ρῶν αὐ δρῶ ποιῶ λας ἐ θνη θ
ἡ γένηται· ἡ κεφαλῆς πόνους ἀτη μὴ τους·
ἰ γὼ αἶ κα φαρμακέως ἐ σφλη μμένως ἐ κνγ·
ἰ μφρωϊα λῆ σουσας ἐκβε βρωμένα· ἰ πο
λίτων γαμε[ι]ῆς ἀφ ηρημένον· ἰ πόρνοις βία θῆ
ναι θ ἑνεκα δόντων ἢ νυκτὸς ἢ· ἐ ταίρων ἄ π'
μῶ αἶ κα, ἡ γὼ αἰκῶν ἐ χουσαν ποιῆ· ἰ δϊὰ
δοκῆ γένηται νεανίσκον ἕνα πόλε ἐ φασκω ὅλης·

ὑ῾ιᾶς ἰδνὲ λεῶν φθορὰς ἐν μώροις ὑ῾πὸ ὑσὲν οσῶ
σῆ᾽σιν οἷς γίγνομένους διὰ δαιτὸς λώων πλάονας.
ὑ῾ιᾶς δ῾ ἔδεσμα τῶν τοὶ λυπηρᾶς ἡ῾γασιρᾶς
ῥεούσας. ὑ῾ὸ ὑσὲ τοὶ σιλωᾶῖς ἀγῶνου δεῖ ὁυμένῃ
δήμους. ἰᾶ μεγαλαδίκαια. ἀφ᾽ οἷς δὲ μου ἰὼ ὀ῾-
φὶν ἀρ᾽ εἰ᾽ χυδῶᾶς. ὑ῾σ῾ᾶ᾽ τοὶ ὀνιρίας τε ἰᾶς μὲν.
ὑ῾ὸ ὑσὲ ἀληθῖνοὺς ὑμῶν τοὶ λέμοις γε λᾶσω. ὅτε.
τοροφᾶσῆς ἀδῖκημᾶ τῶν τοὶ ἡ῾γεμόνοι, κᾶ
ταμῖᾶς φονᾶδδ. ὑ῾σ῾ληνοι. ἐξ᾽ ἀνῶν θηείᾶ γε γονό-
τᾶ. αὐλοῖς ἡ῾μᾶσῖ ἓῖ δῖ᾽ ἀμουσικῆς φ῾ὲ ἀμου ῶς
ᾶῦδῃ τοῦ ὀξιώομενοι. σίδηρος δὲ ἀρ᾽ ὅλων ἡ῾γῶρ
μᾶς δῖ᾽ ωγο᾽ ὁ῾ιερὸν ὄργανον οφᾶγῆς ἡ῾θᾶνᾶτων
ἡ῾ὑρέτᾶσεν. ὑ῾βεί᾽ζεῖᾶς δὲ δῖ᾽ ὑμῶν δᾶιὸς. ἀθηνᾶ
τολεμί᾽ζεῖᾶ. ἡ῾ἀρ᾽ ἡς ἐνυάλιος καλούμενος.
φάμᾶτᾶς δὲ ἀυλῖσή ῶν λᾶοῖ καὶ ἄνῶθ᾽, ἀλλὴλ
οφᾶς ἐ῾ᾶυτ᾽ ὃ῾ῃ ἀδ. ὡς᾽ ᾶ τοὶ ωκεᾶνὸν τοὺς μὲ᾽μῦ
κε φονοῶν ἐς ἐμῶ ὀύμενοι. ἡ῾ὡς ἀρῖς ἑᾶυτ᾽ ἡ῾
ὑ῾τολεονᾶ ῶν ἐς ἀῦμᾶ ἰῖτῖ μῶν ἐν. λέονῖς
δ᾽ οὐχὸ τολί᾽ζονῖᾶς καὶ ἄλλη᾽λων. ἄδε ὲ῾ἰ φος ἀνᾶ
λᾶμᾶῶν ου ὄν αὶ ὅσσοι. ἄδε ἰ῾ε θωρᾶκῖσμένον
ἴ᾽δοις ἂ῾ᾶ᾽ὐ᾽ ὲ τοὶ ἐλῶ. ἄδ᾽ ἐν ἄλλο μᾶχης ἐ῾χᾶ᾽ὸς-
γῶν. ἀλλὲ καὶ σῶ λεμφ᾽ ἡ῾ ἡ῾ὅ τολε ἰ῾ῖσμεν᾽, μὲ-
ρᾶλᾶὐ᾽ ὅ τολα ἰ῾ῖσδὲ, ξῦ῾ῃχμ. ἰ῾ῖσδὲ, τολε ε῾ᾶ᾽.
ἰ῾ῖσδὲ, ἰᾶχος. ἄλλοις μὲ᾽γε θος ἄλλοις ὀλιγό᾽ῃς.
ὅῖσδὲ τοᾶχος. ὅῖσδὲ νῆ᾽ξῖς. τοὶ λοῖς δὲ τοῦ ἐμῖ.

χδεὲν εἴφος ἀλόγα τοιᾶζωα χαίρειν, ὁρῶν λαφῦ
λοπολέμωνον ἐν αὐλῖς φύσεως νόμον· ἀλλοῦ μὲν
ἀνοις· μᾶλλον δὲ ὑπὸ τολέου ἀὖ ἡ πολλαβαοῖς.
ὧν ἀφ' ἁθοῦ τὸ ἀβέβαιον· τέλος δὲ τολέμων. ὧ
νῦμῖν ἐν κλίσουαρᾶς· ὧ δι' ἐκεῖνο τοαύσετέμω καὶη
φάως· τοῦθεν· ἀχὶ δὲ τολέον ὁ μοφύλων σφῶς·
ὧ δὲν ὁροβολμου μλύη· ὧ δὺ αρ τοᾶζομλύη τοὐλῖς·
ὧ γῆ εαὺ τρεο τοπλαᾶζόμλνον· ὧ γωῖ αῆ μου ἀ τοαζό-
μλναι· ὧ τεῖνα ἐξ ἀγιαλαδν ἀ τοασσώμλνα· καὶ
θαλλομοι δῖ αφθφρόμλνοι· ὧ πᾶθέῦνοι τοαλλαικά-
μλναι· ὧ μεραλῖα θηλωῖόμλνα· ὧ ἐλεύθξγιοῖ
δηροδεῖ ύμλνοι· ὧ ναοὶ θεῶν καὶ ασσώμλνοι·
ὧ ἡρῶαδαιμόνων καὶ ορυτόμλνα· ὧ τοαιᾶνου
αὐοσίωνἐρίων· ὧ χαεισὶ εἰ αθεοῖς ἀδῖκίας·
ταῦτα ἀλαλαξῶ· ἐνὸ ἐὴνη τοολεμῶτθδι ἀλόγων·
ὧ τολέμω τολιτέυεαθθδῖ ἀσηδήρου· ἀῦ τοα-
ζεῖς ἐδίκαιονεὶν ἐἴφεσῖν· ἐρμόδωρος ἐμαὶνελαι
νόμους ἐραφῶν· ἡρᾶκλεῖδης ἐλαὶνελαι ἀσθ
βάῶς· αἰτωόλᾶς δέἰμοι καὶ λοκαβίαῶ. αἰέρη
μίαι τρὸς ὸ ἀδῖκῶν· ὁ ἄλλοι· ἰᾶχμὲ ἴση κεναὶν ὧν
ζύμβολᾶ τοῦνεἰαῶ ἀ τοικλεόνἰαλῶ βίαι
νῦμῶν· οἰκίαι τοῦι βέβλην ἰαι τοαῖν· ἔτ ἔλ-
ἰᾶχμ τολημῖᾶς· οἱ ἔνδον τολέμῖοι· ἀλλᾶ
τολῖ ἰαι οἱ ἔκτὸς τολέμῖοι· ἀλλᾶ ξένοι· τοὺ-
τες ἐχθροί· ὃ δὲν ὀφείλοι· δῶ ὰμαι γελᾶ ἐχθρ
ὁρῶν τοὺς;

τὸν ἀλόγιστον τὸν ἰδιώτην ὀλίγα δὲ ἀλόγιστος γιγνώσκει ἰδίᾳ· τοὺς ἐλευθέρους ἀνδραποδίζεται· τοὺς ξένους καὶ ἀδίκως ἄγει· τοὺς νόμους τοὺς ἀγαθοὺς λυμαίνεται· τοὺς παρανόμους νομοθετεῖ· τοὺς βιαίους ἀσκεῖ· ἀμείνων φύσει τὰ μὲν ἀλόγιστος τῶν ζώων ἄλλων σύμβολα· οἱ νόμοι ἀδίκων ἀσεβὲς ἀκριβὲς· ἀγαθὲ μὲν ἦν, ἀλλ' ὅμως ἀνόητος· νῦν δὲ καὶ μικρὸν ἐποίησε μέγα· φόβῳ κολάσεως καὶ ἀσεβῆ ἀδίκως·

πρᾶος κλιτός, ἔρμος δώρῳ·

Λείπομαι ἔρμος δώρῳ, πολλὰ παίρων νεῖσθαι δίκαιον· δὲ ἔρημος οἰκήσεις τῆς χώρας θεοὶ μὴ δαίμονος ἀνδρί· ὃν ἄρα δόμων οἷς νόμ. τὸν πρᾶος σκληρὸς οἰκουμένης διὰ μαθεῖν ὀίκαν· μὴ καὶ τὸ ἔθος τὸ πρῶον, ἐγκλίνομεν οἱ κόμας, πρὸς κακὸν αὖθις· οἱ δὲ, ὅμως τὸν καθίσῃ κακόν· πρὸς κακὸν οὐσίας ἐφέσιοι μὴ κακὸν, ὅλως οἱ νόμοι τοῦ ἴνα τοῦ λαοῦ· μὴ λοιχήσουσι αὐτοῖς ἀναγκαζόμενοι· θεὸς ἔρρ ἐκάνους ἀφέλοιτο τῆς μονίαν· μὴ ἀνθρώπους ἐνόμισα ἀξίους δουλεύειν· τοῦτο με μαθεῖν καὶ ἐκπρῶν, ὅλη ἀσία κλῆμα ἐγένετο βασιλέως· μὴ τοῦτον ἐφέσιοι λαφύσσειν· ἀνθρώπους τοῦ ἀρχαν· μὴ νῦν ὡς τὸ ἀνὴρ ἐπανορθούμενοι· οἱ μὴ σεισάτην ὁ μῶξον.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0499
gefördert durch
Baden-Württemberg

ἢ μέμφονται θεοὺς ἀνοί. ὅτι αὐτοὺς οἴονται·
ζουσὶν ἀγαθά· ἢ μέμφονται ἰδίου πάθος ἀφεοσω.
ψυφλανέστι μὴ δέξασθαι ἀδίδωσι χρησάγαμων.
σὺ βύλλα ἐν τοσοῦτοις ἢ τοῦτο ἐφράσθη· ἤξανδρ"
ἰθαλίπων ἐξιλιάσος χώρης· ἅδε σθ τοὺς σοῦτο
ἀγῶνος ἑρμόδωρθ ἤσι βύλλα ἐκάνη· ἢ δ' τθ
ἤαθα· ἐφέσοισδέ, ἅδε νῶν βούλομαι ὁρᾶν· ὀλ θ
διὰ θεοφορουμένης γνώμης ἀλήθια ἐβλεπ.
θφὸς μεμβλύρηθ ἑρμόδωρθ· ἐφέσοι δὲ ἂν
ηλέγου σὺ θεοῦ θεοῦ μαρτυρίᾳ· ἀποδίσον μ ἐᾶν
νβεῖν· ἢ νῶν ἀποδίννωμαι· γνώμης ἀναστοιμ
τολαΐδου ἢ μεῶν ναυῆς· ἅ ἢ ἀφαιρούμενος τολ-
θν πολυζήθεός· ἀλλ' ἀ ἢ μᾶλλ σὶ δωσὶ τοννηεῖς·
ἴνε' ἔχουδου δι' ὧν ἀμβλωνουσὶν, ἐλεγχθήσαν πα·
ἢ τοδὲ ουσὶ μ ζονδου σκηνο βατῶν σὺν ὧ ἢ
γὼ μοχθηείαν· ἢ δ' τοιαῦτα φανα λῦμμά ἐστὶ
μὴ ἐπιδιδόναι ὑμῶν ψυχή· ἵνα δ' ὀνασ ζήσαθε τοὺς
νηρά ομενοι· ἄ τοι μὲν χαιρόντων· οὐδέ μοι δὴ
θ' νηαιρόντης ἐξόδου· τοῦτ' ὡς ἐνίκησαν οἱ βά-
λομαι· ἢ τοδ' ἴσε ἀλλων τοῦτ' οὐσχνῶν· ἢ τοδεῖ
αὐτῶν νόμων βραχέα τοῦτ· ἐγράφον δ' αὐτὰ,
ἀμὴ τοδὲ τοῦτ' ἐποιοῦμεν ἀποῤῥητα μᾶν ἔ.
ἅδε νδὲ ἄλλως ὅτω τοῦτον ὡς ἐνίκα τῶν ἐς·
ὅτι μᾶλλον ἢ ραδιωτος ἑρμοσώρω· τοῦτοι
ἅ διαφέρουσι ὑραμίων ἀθρεῶν ὡς μηδ' ἐγίγνη
ζ σαν αὐτὰς·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0500

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἀλλ' ὅσα λωποδυτίας διαφέρει. ἀθῶοι οἱ ὄντως αὐτόχθονες καὶ φύσει αὐθιγενεῖς. ὅτε γενόμενοι ἐκ τῆς ἐαυτῶν ὅλης, ἐξ ἧς ὅλε διαφέρουσι τὰ ἄλλα ζῶα. τούτους ἐπαινοῦμεν ὡς πολλὰ ἀποφερόντων διὰ μῦθος εἰωθότας. ἵνα ὡς φόβωσι γωδὲν, ἀλλ' οὐ πείσωσι. μὴ μιμεῖσθαι χαλεπὸν ἢ τὸ μὴ ζηλοῦν ἢ ζηλοῦν ψυχῆ ὠφελῶν: : : : :

ἐπαινος τοῦ μικροῦ διογένους:

Ἡμᾶς μὲν ἐμοῦ φύσιν ποιεῖται φιλοῦσι. ἐγὼ δὲ νῦμ μόνων· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ζώων ἀλόγων ἀλλότριοι νῦμᾶς μὲν οἰκεῖοι ὄντως. ἐγὼ δὲ ἀθλιώτερος. τουτέστιν νῦμᾶς μὲν μᾶλλον ἐμποδίων. ἐγὼ δὲ μεγάλου κόλπου· ὃν ἀδιώλιθον ἐγὼ ἠκεύασθαι νοῦ ἀποβολῶν μηδενῶν· ἢ νῦμᾶς μὲν ἡνιόχοις ἢ ἁρμοῖς χρώμενοι ἀνοῖς ἐκεῖνοι ἐχθρούτερους ἐγὼ δὲ δικαίοις ἢ ἀδίκοις πολίταις· ἢ ἑτοίμοις ἢ ἀτρέμα· μισθῶν ἢ θεοὶ πολιτεύονται· ἀλλ' ὦ φεῦ τοῦτο μὲν νῦν δόξαν· ἀλλ' ἐλπὶς ἢ ἑτοίμου τοῦ ἐκείνου· νεωὶ δὲ ἐν τοῦτο δέδοικα· μὴ διὰ τὸ πολλὰ ἀποίκησιν ὠφελεῖσθαι ἅπαν· τὸ μὲν οὖν πρὸς νῦμᾶς μεθοῦσαι ἀφελεῖν σωτηρίᾳ· μὴ ποιῆσαι ἀλλ' ὦ μᾶλλον τοῦ ἑτέρου· πρᾶγμα γὰρ ἀθλιώτερον πολὺ διαβάλλεσθαι πρὸς νῦμᾶς· ἢ ἐπαινεῖσθαι· ὅμως μέν τοι δέδοικα τοῦτο· μὴ μεθ' ὁμοίνοις πολὺ πολεῖσι λόγος βλαφθῇ· ἀλλ' οὐδένος δὲ λόγος· πρᾶγμα γὰρ οὐδὲ ποτε οἰκεῖον ἢ σωτῆριον· ὅλως ἢ νῦμῖν προσενεχθῆναι: ἀντιφάνους:

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0501
gefördert durch Baden-Württemberg

δ, νὲ βαινον δὲ ἀεὶ ἐκτοδραμῶς· μὴ σοὶ ὑγχαίνομαι,
μεραλία ἄπλαθρυλλόμενα, ἀσσὸ σύμποσιον ὑλλὺς
ἁμὲ γερμῆ· μὴ σοὶ ὄναῦλοῖς ἐσσὶ ἀχαῦ ἐγενόμην,
ἀλλ' ἀγωμεν ἔλεγον ἀσσὸ ὑῶν νίων ὃς· νὰ ὧ ἐσσὶ τοῦ
ἤνουσα, θαρρῆτε ἔφην· ὅτος ὁνὼν, ἰξύπλα δ'
δαίνυσ· οἱ δ' ὡς ὅτο ἔλεξα, ἐσσαύθα ὑλλαλύοντο.
μὴ ὑὺς σεφαύνους οὐς ἄχον σοὶ ἵνα κεφαλῇ μὴ τῶ πρα
χήλῳ σι ἀρρὴ ξαντο ἐξέβαλον· μὴ ὑὼ χαν ίδας
ἄνοίμως σοὶ ἐβάλοντο· μὴ ὄνομ' ἐὺ μάλα ἕως
ἄς ἀεὶ ἦν πολύθοων ἐσσαῦρο σι μενοι ῶν νάγων.
ὧν σφὸς ὑμῶν ὶν δὲ ξήκην. ἔρρωσο:·

ἱσσαρχία·

δ, Γαμεῖ ὀντῆς ἐσσὶ σιν ὑμίας. ὅλ' ὑτ' ἀεὶ λοβοείας
ὧρ ἐχθης γὼ ἠοὖσα· μὴ ὅλ' ὑτῆς ὑμεῖ ἐραῦ αἱρέσ
ἄμενή σθης· ὡὶ δι' ἀτὸ αὖ σιρὸν μὴ οἱ αὖ ὀραῦ καὶ σπλα
γχων· ἀλλὰ σσαῦς μὴ τέλος ἐσσι σῆς ἢ ἀρχῆ σσούσα.
ἐσσι θήσης δὲ εὐοῖσα· ἁμαρτηῦ σὶ λοῦσω ευμένου
μὴ ἀσσολάσσοιο· ὑμῶν ὶ λοῖς ἄδρ γέταις ἢς αἰ
λοβοείας σαμῦνῶς ἐσσὶ σὶ ἠοῖς· σῶ αὶ λαγ γὰρ αὶ
ἐσσὶ σολὰ σσολλαὶ· μὴ ὄχ' ἤονα τῆς σρὸς σφόνλας
δὶ αγέξεως:· αὖ σὶ σαλτρω·

ll, μὴ μέμφουμ· ὅλ' οἱ μελαστεμσσο μῶ' ὑμοῦ σὶ
μοιεδονίαν· ὑμέσσῃ μ· ὑδὸ λὶ σαθήνησὶ νὰγ
σφουμεῖναμεν λῆα σφὲ σοὶ πρασσίζης· ὑγὰρ δ'
ὄσσ' ἐσσὶ ἀν λοῦτε πραξαμ· ἀλλοὶ ὁσὰ σαθεῖλοσσει

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0502
gefördert durch
Baden-Württemberg

διὰ τὸ ταχίστους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους. ἵνα τὸν τοῖς πολλοῖς μεγαλοδόξως βασιλεύοντα μὴ μόνον οἱ ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία φοβῶνται. σημαίνων σαφῶς· μὴ γὰρ ἀπροβάλλεσθαι μόνον, σωφρονεῖν δὲ μὴ παθαίνειν. ὅτε οὖν πρὸς τὸν τοιοῦτον προβάλλοιτό τις φιλανθρωπίαν· φύλακα δὲ τῆς οὐσίας μᾶλλον ἢ δεσπότην. μὴ ἀμελῶς ἔχειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἔργα λέγουσιν, μηδὲ τοῦτον τὸν πολέμου χαλεπὸν ἀλλαγήν, ἐξ ἡμέρου θηρίου γενέσθαι ἄνθρωπον· ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀλόγους ἡμερουμένους ὁρῶμεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

περδίκα.

Ἐπὶ ταῖς δόξαις ἡδὺ πολεμεῖς, λέγω δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐχθροῖς. μὴ πολέμου καὶ ἀβλαβῶς βουλόμενον. θρασυνόμενος μὴ φόνων καὶ ἀσεφόμενος τὰ ἀνθρώπων πάθη, μελαθυμοῦμεν. διὰ ἁμαρτάνειν γὰρ ἐστὶν πρὸς ἀνθρώπους πόλεμον μὴ στρατηγεῖν· ἀδεὲς δὲ τοῖς πρὸς ἀνόητους ἔργα λάθοιεν, μηδὲ τοῦτον τὸν πολέμου χαλεπὸν ἀλλαγήν, ἐξ ἡμέρου θηρίου γενέσθαι ἄνθρωπον· μελαθυμοῦμεν τοὺς ἀλόγους ἡμερουμένους ὁρῶμεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

κρωπτή.

Χωρεῖ δὲ ἡνίκα ἂν βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸν ἐκστρατηγῶς νοσοῦντα μέσων ἡμερῶν· μὴ διὰ τοῦτο λαμβάνειν μέγιστος πλοῦτος καρτερόν· ὥρμηται δὲ ἐπὶ τὸν πολέμου ἡρωϊκῶν· μὴ ἕως ἐστὶ τὸ πολιτεῖον ἐκτῆς σπείρας ἐξηρέσεως, ἢ κατ' ἴσθμιον ἀπαστῶν τῶν λιμὴν χώραν στρατοπεδεύων· μὴ σωφρονεῖν τοὺς χώρας, ἢ ῥυείδα τοῦ λιμένος· μὴ ἄλως ἐστὶν· μὴ ἐγὼ,

δόξαν μοι τοῦτ' εἶσοφώτερον εἶναι, ἵνα μὴ δι' ἄθλων
δι' ἀσκήσεως αὐτῶν τῶν πολλῶν χρήσασθαι. ἀποβλέ-
ψας οὖν τὸ τοιοῦτον ὁ ἔχον, καὶ σοὶ εὑρὼν τινα αὐτῶν
δηλαδὴ ἀνδρομένους, τὸ θρόνον τοῦτο ἐπίσκαλκος.
γ' δὲν βουλόμενος τῶν πολλῶν δίχα σοῦ ἐπίσασθαι.
ἀλλὰ μὴ ζητῶ δι' ἀτοῦτο σφρῶ δίς τὸν ἀγορὰν ἐμβαλ-
λεῖν· ἵνα σοὶ λοιδὲ βουλοῦ αὐτοῖ· ἐσαγαγὼν μὲ
γὰρ μὴ δίχα σοφὰ σοὶ τὸν πολλὰ μόνος εὗρεν· σοὶ
λὴ γὰρ ἡ φύσις· ὧν ἐκβαλλομένην τὸ τῆς δόξης
ἐκλύβιον, ἐ τοιοῦτοι εἰσὶν ὧν πολλαχοῦ μὴ μᾶς·

ἐκ τῆ·

μὴ ἀνιῶ ὧ σοφὴ, ὅτι μὴ ὧν λέγομαι· μὴ λιτοὺ-
χομαι δὲ βοῶν ἰδίου δι' σοῦ· μὴ σπέρμα φρόνω πολ' ὧ-
μων· μὴ ῥᾳθυμὸν ἔχω δι' ἀχθος· δ γὰρ ἄξιον ἐστὶ
τοῖς τοιούτοις αἰτίασθαι, μᾶλλον δὲ ἤ στεφθαι· ὅτι οἱ πό-
νοις μὲν ἀρκέσταν ὁ σοῦσοι· εὐέλπιδος δὲ ἐστὶ δό-
ξης, ἢ σοὶ δουλεύουσιν ἐκ νεότητος μὴ βαρ-
βᾶσθαι· τὸ γὰρ ὄνομα πρὸς τὸ μὴ σῦμφορ φύκε-
ναι δοῖς σφάσμασι, σύμβολον δ' ἦναι ἐνδοξότατος
ἐστὶ· πολοῦ μᾶλλον γὰρ πώων ὁ ὠσοῦ· ἀχθος· ὅτι ἐ
πάνω ἐπαίζω ῥώμαν δόν· ζῶν δὲ καὶ ἀδόξως ἀλλὰ
μὴ φύσιν· ἐ ἐνδοξος ὑπολόμενος ἀ ἐσαῦτον ἂν α
γαθὰ καὶ σοὶ δ' ἀγαθόν· τῶν δὲ σολῶ· μὴ ὅμηρος γρα-
φὰ δυσὶ σὲ αὐτὸν εἰς ἡνίαν σοφὸν ἀγαθὸν φορῆσαι·
νῦν καὶ πολὺ ἐσθ' ὧν ἡδέξιλιον ἀθλιαῖς νοῦθη
τοσοῦτον.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0504

gefördert durch
Baden-Württemberg

ἄτως καλή ἐστιν. ὡς μὲν ἀνωνύμου εὕρεμα ὁμολογάσθω,
" ἀμφάθεως ν. φάρος μὲν οἱ πρῶτα χἄτανάτεθμαι'-
" ἔδωκε λευγαλέως ῥῖπτοόντα· καπνῷ κῶ μεμορῦσ-
" μένα καπνῷ· ἀμφὶ δὲ μῦν μέγα δέρμα λαχάης
" ἐξ ἀφθίο· δῶκε δέ οἱ σπείρῃ πρῶτον· ἀόρ· πήραντε.
πήρμασιν ὥστ' ἀπτὴ ἐπὶ ἰδόν ὀμφὶ ὧ κληΐδε
ἡμᾶς· ἠ ἐπὶ τῇ σολῇ· ἐπὶ δ' ὄμμι ὠσὶν ἐστὶ πρὸς δε·
ἡ δὲ εὕρεμα δεοῦ: ὁ ἀγνωσία·

ὃς νοήσας πόλιν δὲ ἐμπαίρων· ἠδὲ ἀποροάμενος
τὼ ἀόρα, πῶς ἁλώσεται δὲ ἀσπαλιάνι πάντων·
ἠμοὶ ἐπὶ δ' ἀκέρρα πώσω, ἐξ ἔξεπῦδε ἀλαγ-
λὶς ὧ· ὃς ἀσπαίνων αὐλοὺς· ἠ ἀπεκείναντε, διονυ-
σῖος ὁλῆς σῆκλι τύραννος· κἀγὼ δόξας αὐλοὺς ἐ
ρεχελάν πρόσμω· ἠβύπο δ' ἀπόλλως ἀπο κακεί-
νας, πῶς ἐσθὸν ἐπὶ λιβάθρον· ἐκαδῖσα ἐυκόσμ
αὐ ἀμφὶ ὠναύλον· ὃ δ' ἐλεγ γὰρ πρὸς ἀόρα ὡρμη
κώς· ἠ δ' ἠοὺ δῖφίνεγ πολὺς χρόνος· ἠ ἐπὶ στρέ-
φα δ' ὃ δ' ὀνύσας· κἀγὼ ἐξαναστὰς πρόσω ἀόρα ὡς ἐ
αὐλόν· ἠ ἐπὶ λείω· πῶς ὀὐκέτ' ὃ δ' ὀνύσας δ' ὃ δ' ἀπωσμός·
ὁ δὲ μ' ὁ δ' ὁξας σῶ ἀχθε ἀναγάλῳ ἐπὶ τῇ πλώσθι
τῆς τυραννίδος· ἠ ὡ πλόνι χή μαλιβοΐου, ὃ ι
αὐτὰ πρῶτα· ὃ δ' ὁ ἐγένετ· ἐν τοιαῦτ σῶ αἰγῶν ἠμῖ·
κἀγὼ τροσέπτην κατῷ ὀὐκ εὖ ἐγὼ ἀληθῶς· ἀλλ' ἐγὼ
μὲν· ἀχθόμενος τῆς τυραννίδος ἀφήρημ' ἐγ' ἀχθομαι ὧ δ' ὁ-
μοῦ· ἀλλ' ὅτι ἐγ' ἐνδεεῖ ἀεὶ ἐς ἐῶ τῆς ἐγὼ δ' ὁ ἐγένετ' ὧν·

δ' διδυσέσωσαν ἀπὸ λιμνέν οἱ νεκρῶν. οἳ δὲ ἐ-
δόκουν ἀποθανεῖν. θοσαῦτα ἐργασάμενον φαν-
γῶν ἡθαλασσαν: • κρ αὐτης.

ε' οὐδόμενον λιὸ οὐσίαν ἄπαντων καὶ ενεγυάς
λιὸ ἐκκλησίαν. ἡ πᾶσα χωρῆσαι λῆ θεῖσι. ἡ σάν
ρὼ μέσω κηρύξαι - κραυτης κραυτηος κραύτη ζα
ἀρείνονες ἐν ὕδρου. ἢ ἀλλῶς οὖν ἐ πὶ λῆ δωρεᾶ τ'
σολλὰς ἀσους. ἡ ἀγαθωσύνης ἡ μᾶς τοὺς λιὸ νυσιου-
λιὸν ἀὐτῶν ποιῆσαι. ἐθελῆσαι δὲ διὰ νῦτο μεῖζο
τοι μᾶς ἡ μᾶς ἀθετῶν θεν. οὐ δὲ ἐ ποιησάμενον
λιὸ ἡ μεῖς ραν μεῖ σὶν κωλύσαι. ἐν λαῦθα μὲν οὖν
ἐ ποιῶν οὐ νοῦ. ἐ πὶ δὲ λῆ σφαγῆ σης ὅτι.
καὶ ἀγαμαι. ἐ πὶ θαλλοὺ ἡ πορο σε δόκησα φά τ-
λιὸν ἐγάνου λιὸ υσοξῶν. ἀλλὰ δι' ἀλαζόνων ἐ ποιῶν.

ε' εἰ γὰρ σοι σὺ πρὸς τὰλλα σῶ ασκήσεις. ἡ χρὴ
νίζθαι ἔνθα μὴ ὁ νόμοι, ἀ κάσφαλὲς: •

μητροκλεῆ.

ϛ μὴ μόνον ἐ ποιῆσῦ σολῆ ἡ λῶ ὀνόμαλι ἡ λῆ σιαγ-
λῆ βάρβαρ μὴ δόκλας, ἀλλὰ ἡ ἐ ποιῆ ἀγλθρωπους
λάσεῖα. ἀ γὰρ ἀγχόν. βασῖλὰς γ' ἐ ποιῆ σῶ σ-
σας σῆλα' πῶν νῦ σο λιαλαμεῖ ὧν ἀγλῦ ὃ χρήματα.
σραλιώλας. ναῦς. σῖ τον. ἡ οἰκαλμονῖλο σῆλ'
λῶν ἰαρῶν φαρμακα. ἡ ἀ μόνον σῦρεῖῦ, ἀλλὰ
σ' φειλησὴλῖμοῦ. ἡ οἰ ερασαὶ σῆλα' λῶν σαν
δικαν οεῖλή μασλας. ἐ σαφήματα. νῦν δ' ἡ ραπλε

τοῦ ἀλλων αὐτας αδικίων φασὶ λωϊ ἐχω λαμβανειν.
ὃ γαρ πρεῖνα αὐτὴν. ὃ δε τοι χρεον ἀλλαξῃ. ἀλ-
λὰ τῶν θεῶν τοῦ λωνέστιν ἀνθρωπος ἀλλὰ πρὸς λωφύ-
ναι ἐστὶν ἀλλοῦ τῶν θεῶν. ἢ ἐχθρὸν ἀ
μάβεα θαι πολυμφάσονας. ὧν λαμβανειν ἀεὶ δὲς.
ἵνα λωπᾶ. μὴ πρὸς λῶ δόξαν ἢ πανθάνειν μα-
χὴν δὴ τὰ ἀλλοτρια. καλὸν γαρ τὸ ἔθος
μὴ πρὸς λὰ ἰδια πόλεμος. σωφρων τις δὲ ἐγέ-
νετ᾽ ἂν ἐν τοῖς ἀπουσιάζουσι ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐν. ἀναγκὴ
ἀῶν λα τοῦ ὡς ἡ λῶν θεῶν. ἢ λοῦτε πρᾶσ το
ζῶν ἐν δὴν ἐν λοῦ πλείους. μὴ νόσαρ χὴν λῶν πολλῶν
λοὺς θεούς. μοῖνα δ᾽ ναγκαῖ τῶν φίλων. φίλος
δ᾽ ναγκῶ θεῶν τοῦ πολεμοῦ. ἀεὶ ἡσυχίαν λοῖ νῶν λοῖ ἴδιος :

κρατητι.

Καὶ τοὺς ἀνδρείους λους τοὺς ἐν λῆ ἀγορᾷ πρὸ σίους
ἀγ ἐν τὰ ἀλλοτρια. καλὸν γαρ τοῦ μὴ ἡ δι αὐτὴν μεμε-
λη. ἐν λέγει γαρ αὐτοῖς ἀ πανθρώποις ἀνδρείων.
ἢ ὅταν σοῦ μᾶλλον γ᾽ αλλοις ἢ πεῖν αἰδοίοις
μεγαλοπρεπῶς, μὴ θαυμαζ ἐν λῖ μαλ γαρ ἔπεσθ᾽ αι
λὺν πολυπον. φόβ᾽ δὲ τοῖς πολλοῖς ἀφεῖσον λες,
γ᾽ αλλοι μᾶλλον ἢ ρεῖ λόγοι :- τῶ αὐτῶ.

Ὁ ι πολλοὶ λὸν ἐν δαιμονίᾳ μὸν, ὅταν μὴ σεῖ λῆ μ᾽
ὁ δὸν ἐ πεῖν δαιμονίαν φρόνησιν ἀ νόσωδ᾽ ν, ἴ-
δια· καὶ δ᾽ πεῖ δαιμονίαν εὐλογ. καὶ δ᾽ πεῖ δαιμονίαν εὐλογίαν. ὅταν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0507
gefördert durch
Baden-Württemberg

δὲ πάλιν ὁ δὲν ἀφίκνεται, ἢ αὖ πῆς πάλιν ἀλλοτρίας πάθεσι νοσεῖν, ὡς οἱ ἀδύνατοι τὸν, ὁ πόσων ἀνάχωρεῖν. ἵνα μέμφονται τὸ ἀκαίρως πῆς ἁμαρτίας. ἀλλὰ τῆς ἡμῶν ἀσθενείας. ἐάσωμεν τούτους μὲν, ὅπως ἐπὶ τοῦ δικόλωβος ἡ δυνάμεις ζημιωθέντων. πολλαχῆ γὰρ αὖ τοὺς ζώντας, ὀλίγος, οὐ πλοῦς ὅτι ἀφαιρεῖται φόβω: ἀποκλήσιν.

Ὁ τι θέμενοι πολλάκις πάλιν ἀνάβρωσιν. πάντα δὲ ἐπὶ ἀρχῆς, ἐν ἀρίστῳ τὸ κοίλον ἀνάγκης. πολὺ εἶον δὲ ἐλαύνει χάρας. ἡ γὰρ ἀσθένεια ἀφικνεῖται τὸν ἐπὶ πάντων ὅλη πᾶσι τὸ ἐλεύθερον. ἡ δὲ πάλιν καλὸν ἀμφότερα πολεμεῖν ἡμῖν θεῶν φύσις ἡ δὲ ἐπὶ πρώτοις ἐμποδίζειν. ἡμεῖς, ὅτι ἀπὸ ἐπὶ ἐλάσσω χρὰ ἄξιον. ὁ δὲ, ὅτι ἀπὸ ἀπόλωνται χάρων ἀφανίζειν

δ. Ποῦ ὠλένης μιᾶς τοσοῦτον ἄλγος τοσοῦτο ξύον, ὃ πολλῶν τειβόντων ἀφορᾶσθαι, ἢ τὸν ἀνεξημερῶν. ἐμὲ δὲ θαυμάζουσιν ὀδύνη τούτων. καὶ δὲ ἐκ πλατρόνων ἀποδιαθέσθαι ἔστιν ὀδυνῶν. ἀλλὰ μόνου τοῦ μαλῆς λιβάτης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν ζώων αὐλῶν, ἐ τοῦ μὲν ἐθαι πολλοί· τοῦ δὲ τὴν ἀρνωῦσθαι· ἀλλὰ μαλῶν λόγῳ τὸν βιοτὸν ἀνωδύνου ἐστὶ δύνασθαι· ὃ δὲ τοῦ φρῶν μοι τοιοῦτον· καὶ μαρτύρων μοι ἱκανῶς ἡ τοσαύτη μεγαλειότης τὸν ἀνθρώπων δύναμιν· καὶ τὸν νοεῖν δὲ τῶν ἀνθρώπους μαρτύρων ἐμῶν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις· καὶ ἐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀμάρτανον τος.

ἀποσκευὴ ξι δ.

Ἐνάλιόν σοι τὸ δοκεῖν ὑπόστασις· καὶ χάριτι νοσοῦμεν· καλιὰν δὲ θαλάμενος, ἔνρεον οἰκίαν ὄν ἀλεεινὴ· ἀποκαλέλοιπε οὖν τῆς ὑπηρεσίας· καὶ συγχαίρει καὶ φύσιν αὐτὸν ἐνεγείνατο· ὁ δὲ ἀλιεὺς δ.

ποῦ σοι γραφὴν τοῦ ἀρείης τοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ βίος γνωείμοις ἐστὶ μὴ διὰ τῆς γραφῆς, τοῦτ' ἔστιν ἡμᾶς τοῦ ἰσοῦ φρονεῖν· ἐμὲ δὲ, ὃ δὲ τῶν βοῦ τῶν δαρέων ἐστὶ γραφέα ἐστὶ γνῶ· τῶν δὲ βίνοιν· βίνητεύτες βαλοῦσαν φῆμον· ἐδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐνεγείνατο χωεῖς οἴνου· ὃ δὲ σὺ· ὃς τοῦτον τῶν ἡμῶν· ὃ δὲ νέ ἐστὶ δέξω τοῦ δῆς ἀεί· διάγραμμα τῶν δὲ δι' ἀλαμβάνεις ἡμᾶς τοῦτον· ἵνα μὴ διάλῳς

ἀντίχων ἢ μῦν τρος φωνῆς. ἀμάτ᾽ ὠν αὐλός.

ἀπαλλαγή.

μὴ ὑὸς δῶρον φιλόδωρον σ᾽ ἐναλεῖ θεὰν ἀγουσῆ-
σθαι οἱ μεταιχμιόνες αἰνίσκοι· γελοῖοι γὰρ τῶν οὐ-
σιῶν. ὅτι μὲν γὰρ ἀνός ἐστιν, ἐκ λῶν ἀνώνως
ἴσον· ἁδεὴς φιλόδωρος, διάβιον ἢ λόγον· ὁ γὰρ
καθ᾽ ἡμῶν τρυφαῖος, δι᾽ ἐαυτῶν σωΐσεται.

αὐαξιλαλῶ.

ὦ ψιθαρὸς ἐσαῦθις ἐγένετ᾽, εὐφορβοῦ γεγενῆσθαι
τὸν πολύδου· ἀμὼ δεινέον μισθὸν ἐστίνων ἀγα
θύμονα. σκῆπτρον γὰρ ἐμοῦ ἐστὶ τὸ βαλλίζειν.
ἢ χλαμύς, ὁδὶ τρόπος λέβων· ἢ δέ τοι ἐσ τρα-
πέρεσθαι λαλῶ, ἄστις· ἁδὲ μὴ πορφυρομαι,
νέος ὢν ὁ ἀγαθύμων· γέρων δ᾽ ὢν γενόμενος
ἐφιλοπόρπου· διαὐτὰ γὰρ ἀξιοῦφρονῆσαι
λέγειν τρὸς τὸν αὐτὸν ἀφορβουλέοντας.

μὴ πείσω.

νῦν ὀνολεῖν σῶν ἀγαθῶν. ὅτι δὲ ἀθλιώτατα πάντων
γὰρ ἡμῖν ἐνέστηκε μεθύοντα. ἢ ὅταν ἀσχήμων
ἐθέλειν τρεπῶν ἀγαθῶν. ἀ δεῖ᾽ ἄν, ὅτι δίοτε-
νους μὲν ἐσλήφθη σοῦ μεθυόντων.
ἀρετὴ δὲ ἀνήχθη· ἐστὶ μὴ τύπτους μέθαι
τρέπουσιν ὑποφαύλων, μὴ λεαγχεῖν θαι. δῖο
χεῖν μὲν δὴ ἀχθεῖν· πανῶς δὲ ἐσθεῖν
ὁ ἀθλιώτατος· ἐνῶ τινὸς ἐδοξαν ἀρετῆς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0510
gefördert durch
Baden-Württemberg

ὑποδιοδεν· διὰ τοῦ λώ ἐνός ἀφροσύνω, καὶ τὸ δύμους ἀφραίνουλον ἀπὸ λλώ λου, βουλόμενοι λὰ μὴ φρονεῖν· ἢ σφαλόμενοι διὰ νήμας. διὰ τοῦ λώ ἀρχικῶ λώ ἀπὸ τοῦ οἰανεὶ ἔχειν· ἀνεῶν ἐ τὸ λωτὰ ἔχαιρον: • ἀμαιῶ αὐ δρω·

Γονᾶυδὶ χαεῖ τας ἀχεῖλέου· ἐ τὸ φύσα γέλουσ λὰ ὄνλα· ἄλλ᾽ ἢ τῆς τοιόλλους· ἢ γὰρ λῶν συοιχάων σύμφασὶς ἀλλία λοῦλις· ἢ μὲν ἢ λῶν καὶ ἀπὸ τοῦ αἱρεσὶν ἢ βούλησὶν· ἀδεῖμία χαεῖς· ἢ γὰρ γέ- νεσὶς, ἀφροδισίων ἐστὶ τὸ ἀπολύσημα· ἀπὸ ἢ δονῆς ἔνεκ᾽ ἀνεπιτηδεύσεως ἐ πιτηδεύε). λοῦλας λαὶ φωναὶ, ὁλῆς ἀ παθέας προφύλις ἐφὼ ἀ παφθέγμαι, ἐνδιλίας τῶ τελῦ φωνεῦ βίω· ἀδεῖλιὸν δ᾽ναι φαῦνονλαι πληρότερεσι, φύ- σεῖς αὖλαὶ σωᾶληθείαι βεβαιοῖ· ἢ ὄβιος ὁλῶν μὲν καὶ ἀλύφου ἀλλὰ καὶ ἄρελῶ βιοῶλων: •

ἀζηλόλλω·

Ἐμοὶ τὸ μὲν ζῶ ὄλως ἐστὶν ἀβέβαιον, ὡς μὲ τοῖ σδέαι ταῖ φαινῶν· ἔως λῶ ἐ τὸ σοφὸν γράφω· τὸ- εα δεῖ ἰσαν ὸν ἀὖ τὸ ἐμοῖ· τὸ δὲ λῶν νομῖζομὲν λεῶν, μᾶζονα ἢ καλὸν ους· ἐνδὸ μόνον ἐσῶ λῶ βέβαιον οἰῶ οἶδα, λῶ μ᾽ γένεσὶν, φθορᾶν· ταῦτα ἐ τὸ σαλμὸς, αὖ δὲ τὸ λῶν καὶ ὸ ἰ τὸ φαινῶν ἀν δεῖ τὸ σωμαλτῖον, ἀ τοφῦσῶ· ἢ δὲ τὸ φλέγω, καὶ πλέον λῦ φρονδν: • ἀηδεξαίσρω·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0511
gefördert durch
Baden-Württemberg

Ἐνυφίζηι μοι βασιλεὺς μακεδόνων, ἀπουσίαν
σοῦ λιπὼν ἐς ἀνήμων. ἃ δὲ ἐποίησε θεόπροσθεν
τῶν βασιλέων τοὺς μακεδόνας. τὰ γὰρ ἐν μέλεσι, ἢ νῦς
ἀβασίλευτα. ἰδὼν δὲ τὸν ἐμὸν υἱὸν, μᾶλλόν με ὠφέλη-
σον βουλεύσω. ἢ δὲ μαθοῦσα λέξω σοφοῦ βίου
ἢ λόγου βούλεσθαι, λέγε αὖ τῶ ὅτι οὐκ ἐξαθυμῶν
ἐς μακεδονίαν, τὸ σῶμα ἐς μακεδονίαν ἐς ἀθλῶ:

τῶ αὐτῶ.

Εἰ δεῖ σε καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι, ἀποβρίψας ὁ
ξένος ἐστὶ τῆς κεφαλῆς χαῖτος, σφαγεῖον σοῦ πρὸς ἡμῶν
ἄλλου μιδοῦσης. καὶ ἢ γὰρ ὑπὸ ὠνὴ φαιδίω
νος μόρων: •

ἰωάννου.

Ω σφακελίς με ἐποίησε λέγειν ὅτι οὐκ ἐγώ με δεῖ
σαι αὐτοῦ τὴν ἀφῆς. ὡς ὄνειδος φιλόδοξος
ἐών, ἀμὴ καὶ μὴ λέγω τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν.
ἐγὼ δὲ ἰκανόν ἦν οὖμαι. τὸ καλὰ ἀρετῶν καὶ οὐσίας
ζῆν ὡς. καὶ τοῦτο ἐφ' ἡμῖν ἔνεστιν. ὡς σφόδρα δὲ τῆς
γενέσεως σφαλερὸν ἦν τὴν φύσιν. λέγω καὶ μᾶλλα
λέγω ἐποίησε σοφὸν εἶναι τὸν. αὐτὸν γὰρ ὡς ἐγείνατο
καὶ διαλύσει. καὶ δεῖ δὲ ἀμφιβήτησιν ὅπως τοῦ θ'
ἀναστήσεως ὦ. ἐγὼ οὖν ἐγὼ καὶ ἄπορον εἶναι
σφαλερὸν ἐλεεῖν λέγω ἀλλ' ἵνα τὸ δοκοῦν καλῶ καὶ μοι-
νεσθαι ζῆν, ἐπιθυμῶ: • κεφ. τη.

Ἐμνησθῆν τῆς σοφίας τὴν ἀρχὴν ἐδωκε καὶ σοφία
βίου. καὶ σφρὼ μὴ ἐπιβλέπειν ἀπορίαν ἀποδέσθαι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0512
gefördert durch
Baden-Württemberg

μὴ ἐς ὑπόλογον ἀφαιρεθῶσιν αὐτῶν. ἐνὸς γὰρ τοὺς
ἐν ἡμέρᾳ εἰς ἐκκλησίαν συνιόντας πολίτην καὶ ὁσημοῦν μονί-
ζοντας. ἓν δὲ τὸν ἐν βωμὸν λέγουσιν οἱ ὑπὸ τὸ βω-
μόν. ῥόπαλον. οἱ δὲ τὸν ἄρδην. ἓν ἢ ἐν πολλοῖς,
ἀφ' ἑνὸς δέ φησι γὰρ ἡ ἐν πολλοῖς διάνοια σημαίνει φρό-
νημα. ἢ τὸ ὁποιοσδήποτε ὑφ' ἕν. ὧν δὲ εἰσὶν οἱ ἡμῖ-
σεις ὑπὸ ἓν ἀνῆκον, ἢ ἓν μὲν τὸ ἥμισυ:

αὐτοκράτεια.

Λακεδαιμόνιοι παθήμασιν ἐπαιδεύθησαν. ὡς μὴ
ἥττης ἀπείρους εἶναι βούλεσθαι. ἀλλὰ σύγε μηδὲν ὦ
λακωνικὸν. ὀνόματι γὰρ ἔχεις λακωνισμοῦ.
ἀεὶ ἐλεήμονες μέν. οἱ μὲν νοσοῦντας ἀδυνατοῦσιν
ἀσκεῖν, ὑγιαίνοντας δὲ καὶ ῥᾳθυμοῦντας. βίους γὰρ
λιπόντα γνῶναι δεῖ τοὺς ἐμοῦ μᾶλλον εὐρηκέναι τοὺς
μονωθέντας. ἢ ὑπὸ πολλῶν διοδεύουσι φα-
νεύς. ἀπολουσάτω καὶ ταῦτα βύσσος. ἀπὸ χ
δοκοῦσιν διαῤῥᾴσαι οἱ καθ' ἡμᾶς πάθη, ἀφυ-
λακτοῦσι δὲ ψυχαὶ τῆς τοῦ θεοῦ. ἐνδεδύκασι. μη
δένα παλαίοντα βοηθὸν ἐπικαλοῦσι. φοβοῦσι
οὖν τοὺς ὁμόφυλοις ροις φαντάζοντας, ὑπὸ ἀνέ-
μου τοῦ πνεύματος ὑποκινουμένους. ἐξεμανύ-
σατο ἀρετή. ἡ ψυχὴ. ἢ ὑπὸ πολλῶν ἀποκλαίεται:
διογένης ὁ κύων, τοῖς καλοῖς μὴ ἐπαίρου, ὅτι μου ζ:
τὸν δὲ ἐλεύθερον, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω. ὅτι δὲ

: π' τοῦ τ

γὰρ τοῖς μὲν ἀνοήτοις τοῖς δὲ ἡμετέροις πατράσι τοιαῦτα γινώσκειν δέδοται. τοῖς μὲν γὰρ ἀπὸ φύσεως νόμος γὰρ ὑμῶν αὐτῶν μιμηταὶ γεγόνασι. μέγιστον τεκμήριον ἐξ αὐτῶν ἐπιδείκνυμι. μάρτυρες ἡμῖν οἱ ἔμφυτοι φυσικῶς ἀρετῶν λογισμοί· καὶ δὴ τοῦτο ἐνθένδε, ἀλλ' ἔνεστι τοῦτο ἐν ὑμῖν βοᾷ καὶ μαρτυρεῖ, καὶ οἰκείως. ἐστὶ δὲ ἀνδρὸς ἔχοντα μὲν πόρρω μακαριώτερον εἶναι τῶν ἄλλων ἢ ἔχοντα. ἢ ἐν μὲν πόρρω τῶν ἀγαθῶν. ἢ ἐγγὺς δὲ εἶναι ἐμφανοῦς. ἢ ἐν μὲν τῷ ἀγαθῷ. ἢ ἐν τῷ μὴ κακῷ. ὅτι ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθε καὶ ἡμῖν ἐπιδημεῖ. ὅσους δὲ ἡμῶν ἄνδρας ἀποκτείνατε. τοὺς μὲν, ἐν πολέμῳ πολεμοῦντας ὁρῶντες. τοὺς δὲ, ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ αὐλιζομένους. ὅσοι δὲ ἄλλοι ἐγένοντο. ἢ ἄνδρες. ἢ γυναῖκες. ἢ παῖδες. ἀλλὰ πάντες ἐν ἀνθρώποις ἀρετῆς καὶ κακίας ἐπιστήμονες ἐγένοντο. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπαινούμενοι. ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ψεγόμενοι. ἢ ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπαινούμενοι. ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ψεγόμενοι. οὐ τοῖς ἐμοῖς μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑμετέροις ἔργοις. ἐν οἷς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπαινεῖσθε. καὶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ψέγεσθε. ἢ οὐ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐπαινεῖσθαι καὶ ψέγεσθαι. ἢ ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπαινεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ψέγεσθαι. ἢ ἐν μὲν τῷ ἀγαθῷ εἶναι. ἢ ἐν τῷ μὴ κακῷ. ἢ ἐν μὲν τῷ ἀγαθῷ εἶναι

τῶν προχοῦδηλονότι ἀδίκοις δόξαις τὸν ἀνθρώπους
τοῦ ἐφοπλοποιεῖσθαι χρηστέον ὡς πολεμίοις μεφάλλον
δυναμένοις τοὺς ἰδίους ἀφαιρεῖσθαι· νεῦρον δὲ ἡμῖν καὶ
μέγα δύναμις εὐπορία χρημάτων ἐστί· διὸ καὶ τοῦτο
ἱερέων σαφῶς ἐστὶν ἡμῖν ἐπιμελητέον· δῶρα θεῶν
ἀγαθῶν πάντως δήπουθεν· ὡς πολεμικὰ μεφάλα·
ἀγραμματοὺς μὴ ἀμούσους, παιδεύειν γραμ-
μάτων τὰ καλούμενα μουσικά· ἵνα ὑπάρχωσιν ἡμῖν
ὁπόσα εὐχρήστα βίων· ἀνδράποδα δὲ ἀδίκους, διὰ τὴν
ἀπαίδευσιν τῶν χρωμένων, ὁπόσα δικαίων χρήσεται,
βούλησθε ἀφελέσθαι πόλιν· ἢ σφᾶς αὐτοὺς· μὴ
γάρ ποι μέλλουσι· ἀλλὰ τὸν μὲν βίον τὸν ἀγαθὸν
τὰ καλὰ μὴ τὰ χρήσιμα λέγωμεν αὐτὰ εἶναι ὁρᾶν
μὴ οἷς μὲν ὠφέλιμα μεφάλα ἐστὶ χρήσεται· τού-
τοις ἀδικήμασι· καὶ οἷς μεγάλα· τούτοις μεγάλα· οἷς δὲ
σμικρά, σμικρά· τοιούτοις δὲ καὶ μηδέν· οἷς δὲ μηδὲν
οὐδὲ πόνος τις· ἀσεβῆς ὑμῖς ὅλως μὴ κρύφα
μὴ φανερῶς ποιεῖν τι τοιοῦτον· ἄδειν μὲν μέγα θεοῖσιν·
ὑμῖν δὲ πολλὰ καὶ ἐστὶ μεγάλα· μὴ ὅπου κεῖ
νοι βίου φυσικοῦ, πᾶς δὲ ἀνὴρ τοὺς ἀγαθοὺς πολὺ
μείζονας· καὶ ὁμοίους θεῶν, ἴσως λέγω· καὶ δεῖ φύσει
ἴσῳ ἢ μείζονι ὁμοίως πολλῷ νικᾶν ἢ μικρῷ τὸν ἄρχειν.

ὁμοίως γὰρ τοῦτον μὴ νομίζωμεν ἐστιν ἁμαρτάνοντας
ὀνυμάζομεν βλάβης πολλαχοῦ. ἢ δὲ τοιαύτη μὴ
αἰνοῦντας διὰ ἔνδειαν πλουσίους δὲ νοσοῦντας
διὰ ἀμαρτίαν ἰῆς δυσιχοῦς γαστρὸς
χαίρομεν τελέβυνθος ἐστὶ σολίνου
ἔναρξαλὶ αὐτῆς χρόνον ὑφ' ἡδονῆς. μεγάλης καὶ
ἰσχυρὰς ἐναποδιωκομένης ἀλγηδόνας. μὴ δὲ
ἄδεν ὠφελοῦμαι, ἀλεοίμια, ἀπυλαὶ ἐναὐλῆ μο
νόμφαια. ἀλλ' ἔνδαις χρυσῆς ἢ ἀργυρᾶς πλίναις
καλαιόμενοι, σκεβλοῦ θρηνικῶς ποιοῦσιν.
ἀ δὲ σκουροποιοῦσαι δώδεκα. ἵνα λάθων ἀλαθ
λάπαρα μελάθων λαχάνων καλαφαγῆτε. κακοὶ
κακῶς ἐστὶ ἡδοὶ ὄνθου. ἀλλ' ἀνοῶ ἔχετε ὡς
τοῦ δ' ἐχετε, ἀνομὶ μεθύητε, σωφρονοῦντο λό
γοφῶ τοῦ θέντος κἀμοὶ ἢ βιβλίον σύμποδιν
θρουδν μαθητε. ἢ ἀποφέρατε· ἀ γὰρ δῶ αὐτὸν
ἄλλως ἢ ὧ ζῶ ἀνομὶ θέλετε ὡς τοῦ ἐν ζυμοσ
σῶ. ἕως ἂν ὑπερ ποτὸν ἢ ὑπὸ μεθυσθέντων
ὑποὶ λιπῶν ἢ σεσφόφων σῶ ἐχόμενοι, ὑφ' ἑτέρων
ἀφεσθε. ἢ μὴ αὐτοὶ δῶ κἀθ σωτῆρας· πολλαχοῦ
δὲ ὑμῶν ἢ ἐν ἀνομου μένοις ὅσοι δ' ἀγαθαὶ ὧν δε
ποθεν χάρεσθε δύναν ἐρχόμενοι οἱ κοινοὶ δοῦλοι,
δὲ ὑμᾶς κλαδητε ἰατροὺς. οἷς ἐὰν ἐποίησα
τρία ἐποιήθη, ταῦτα λέγουσι ἢ πατρυιὸν. ὅτοι
δέκαλως ποιοῦσιν λέγουσι ἢ κρίνουσι ἢ
δεσμοῦσι.

φαρμακα τῶν δι' ὁδοῦ, ἢ ἔσω ἢ ἔξω τοῦ σώματος.
ἢ ἐὰν μὴ ἀσθῇτε, ἀδικεῖσθε καλοῦ μένοι σι πρᾶοι ζ,
χαλεπὸν ἔχετε. ἀλλ' ἐὰν μὴ ἀσθῆτε, τοῖς θεοῖς φαυ-
δὸν ἔχθυ χαλεῖν· ἐὰν δὲ μὴ, τοῖσι πρᾶοις ἐγκαλᾶτ'
ἂν. οὐδοὺς δ' ἔμοιγε πρᾶεσι τὸ εὐφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖ-
σθαι· ἢ τὸ δάσεν αι τοῦ ἀγνοεῖν· οὐ γὰρ ἐθέλετε γὰρ εὖ
ἴσχειν οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ σοφόν, ὃς μόνος τοῖς θεοῖς
ἀεὶ ἔνεστι. ἢ τοῖς ἀληθέσι τοῖς οὐκ ἀδόξοις, φύσεν
λόγων· ἀλλὰ θάνου οὐ πρᾴβιω· ἀδένα ρουλόμεθ'
ἂν ὧν ἀδικεῖν· ἢ πρᾶον μὲν ἔστ' ἀκούειν ἢ ἄρητον
εἶναι ἐπὶ πολλοῖς κακοῖς· βρᾴβρων δ' οὐδὲν
οἰκεῖον ἐγκλείω· ἕως ἂν εἶναι νῦν μαθόντες, εἶτ'
ἐνθυμηθῆναι γένησθε· νῦν μὲν γὰρ πολλοὶ χαλε-
πῶς ἔχουσιν οἰκαδούμενοι βρᾴβαροι· ἢ τὸ πρᾶον
ἀεὶ ἢ τὸ πρόσω· ἢ οἱ μὲν καλούμενοι εἶναι νῦν σφαλοῦ-
σιν ἐπὶ τοὺς βρᾴβαρους· οἱ δὲ βρᾴβαροι ἐπὶ σφᾶς
ἦν οἱονταὶ ἰὼν ἐαυτῶν πολὺ ὄντων ἂν ἁρπά-
σωσιν ἡμῶν δὲ ἰσχνὸν ἀδέν· ἢ γὰρ εἰ τὸ δοξοι ἢ ἀλόγοι
ἢ ἀχρήστως τρεφόμενοι ἐσθ': • διοτυσίω·
ἐπὶ δὲ τὸ δοῦναι ἐστι μεῖζον ἵνα τοι ἡ θεὸς
ἐαυτοῦ, ἐπίμφωσι δὲ ἀνόν, ἀδὲν μᾶλλον ἔστ' ἴσως ἢ
πολλῶν ἴσον· ἀλλ' ἔνα τῶν ἀθρώπων ἀδένα
γνῶναι ἐξῶν ἔχω· δεῖ μόνα τὰ μὲν βλέπειν τὴν
ὀξύτητα δεβαστάζουσα· σώματος δὲ ἀλγεινότητον
φρόνησα· ὅσον δ' μᾶλλον ἐστὶ τὸ μὴ καθῶρᾶν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0517
gefördert durch
Baden-Württemberg

λὼ ποιῶ εἶναι· μὴ πρωϊ ἀφ' ἑσπέρας· ποιῶ δὲ τοῦτο ὅτι
δύναμις· ἐνοῖς ὧν, οἷς ἡ μάλλον διὰ τὸ ὑσορ-
ρόους εἶναι τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ἢ ἐν ἐρημίᾳ ἀποσκή-
ψεσθαι λιμῷ· διὸ καὶ μόνῳ μὲν ἀφέσεις· μὴ δὲ
ὅτι μᾶλλον μὴ πολέμῳ μὴ μείζω ποιεῖται καὶ ἀσυκα-
ξη· πολέμους μὴ μείζους ἀποείας μὴ δὲ μαλακίᾳ
ψυχῆς ἀποβαίνουσι· ποιῶ δὲ λαοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ
ρήσεως· μὴ θαρρῆς ἐμποιήσῃ· ἀποσκήσουσι τῆς
μαλακίας· εἰ γὰρ ὄφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλευθέρου·
ὅτι δὲ ἀνελεύθερον ἡ δουλεία· οἷς μὲν δὲ ἂν
ὄφις πλεονάσας· ἕως μὲν οὖν ἐν ταύτῃ
τῇ οὐσίᾳ ὄντες· χρήσονται τοῖς ἀνθρώποις· ἐὰν δὲ ἐν ἐξω μεταβῶσι· ὅσοι ἂν ἐν τῇ
ἐκ ἀποποιῶσι· μὴ ποιήσουσι ταῦτα μαθεῖν·
ἐν οἷς δὲ μὴ αὐτὸς διαλλαγὴ πρὸς τοὺς πολε-
μήσοντας· ὡς μὴ ὡς πάλαι· γνωτέον τοὺς
ἄρχοντας αὐτοὺς· οἱ αὖ μᾶλλον ἐσθ' ὅτι διαλυόμενοι
τὴν διαφθορὰν ἐν· ἀγαθὸν γὰρ ὅτι ἀγαθόν· ἢ παρα
σκευασόμενοι· ἀλλ' ὅτι ἀγαθὸν ἡ σωτηρία τῶν
ἐν ἄνω ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ἀφαιρεῖσθαι μὴ οἱ
λων ὑποχείριον ποιῶν· ἀλλὰ τῶν ὑπολοίπων ἀφαι
ρεῖσθαι· μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ὡς ἁπλῶς
ἔθος· μὴ δ' ὅτος ἀνάγκη αὐτοῖς ἐστί· οὐδὲ ἐκ τῶν ἀ
νόμων· ἀλλ' ὡς ἐπὶ μέσῳ μὴ τοῦ τέλους ἕνεκα πολε
μούμενον· ἐ ἀλλὰ μὴ γὰρ ἀπ' ἐ ἀλλὰ μαθήσει.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0518

gefördert durch
Baden-Württemberg

ὡς δὲ καὶ οἱ σύμμιχθῆς, ἀποβολῆς τῆς τοῦ ἑτέρου
νόου· ὧν οἱ μὲν δεύτερον πρότερον ἔστιν ὡς ἀλλαγῆναι
παρὰ φύσιν τῆς γνώμης ἀπὸ τοῦ κρείττονος· μᾶλλον δὲ
ἀμείνονα ἀπὸ τοῦ χείρονος· ἀλλοῖος δὲ νοῦς ἐστὶν
ἐν ἄρρενι καὶ θήλει οὐδὲν διαφέρων τοῦ ἑτέρου κατὰ
τὴν ἐκείνου νόησιν· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς κακίας ἐν ἑκατέροις· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀμαθίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
σοφίας καὶ τῆς ἀφροσύνης· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
εὐβουλίας καὶ τῆς ἀβουλίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
εὐσεβείας καὶ τῆς ἀσεβείας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀδικίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀνδρείας καὶ τῆς δειλίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
σωφροσύνης καὶ τῆς ἀκολασίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἐλευθερίας καὶ τῆς δουλείας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
μεγαλοψυχίας καὶ τῆς μικροψυχίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς μικροπρεπείας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
εὐτραπελίας καὶ τῆς ἀγροικίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
φιλίας καὶ τῆς ἔχθρας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀληθείας καὶ τῆς ψεύδους· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
πίστεως καὶ τῆς ἀπιστίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἐλπίδος καὶ τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀγάπης καὶ τοῦ μίσους· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἐπιεικείας καὶ τῆς ἀμότητος· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀφελείας καὶ τῆς πανουργίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἁπλότητος καὶ τῆς διπλότητος· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀκακίας καὶ τῆς κακίας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀφθορίας καὶ τῆς φθορᾶς· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
σωτηρίας καὶ τῆς ἀπωλείας· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀθανασίας καὶ τῆς φθορᾶς· ἀλλοῖος δὲ καὶ ὁ τῆς
ἀφθαρσ

οὗτοι δ' ἐχαίρουν δ' ἐδρῶσαν τοιαῦτα.

Περὶ ἀλκυόνος τοῦ ἁλιέως καὶ τοῦ πλουσίου φίλου.

Ἁλιεὺς ἐκ μικρᾶς οὐσίας εἰς πενίαν ἐλθὼν σφόδρα ἀπορεῖτο, καὶ μέσην ἡμέραν ἀγρεύων ἰχθύων ἐδεῖτο· καθίσας δὲ ἐπὶ πέτρας ἐννέα, σαγήνης γὰρ ὠδῖνος ἐπελάβετο· ἐπειδὴ δὲ ἀνέλκων ἐφαίνετο πολὺς ὁ ἰχθὺς ἐν τῷ δικτύῳ, ἐλπίδος ἐπληροῦτο· ἐπειδὴ δὲ ἐνόησεν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄμμον καὶ λίθους ἀνελκύσας, ἐλυπήθη· καὶ ἀποβαλὼν τὸ δίκτυον ἐκάθητο κλαίων. ἀλκυὼν δὲ ἐπιπτήσασα ἐπὶ τὴν πέτραν ἐφθέγξατο· Τί κλαίεις, ἄνθρωπε; ὁ δὲ ἔφη· Ἐγὼ ἐκ μικρᾶς οὐσίας εἰς πενίαν ἐλθὼν ἐπεθύμησα πλουτῆσαι· καὶ ἐπιβὰς τῆς θαλάττης ἐσαγήνευσα· καὶ ἐπειδὴ ἀνέλκων ἐφαινόμην πολὺς ἰχθὺς ἐν τῷ δικτύῳ, ἐλπίδος ἐπληρούμην· ἐπειδὴ δὲ ἐνόησα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄμμον καὶ λίθους ἀνελκύσας, ἐλυπήθην· καὶ ἀποβαλὼν τὸ δίκτυον ἐκάθημαι κλαίων. ἡ δὲ ἀλκυὼν ἔφη· Ἀγαθὸν θάρρει· ἐγὼ γάρ σοι ἐν τῷ ὑπερῴῳ λιθίνου ἀνδριάντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπιπτήσασα ἐφθεγξάμην· ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὖν λιθίνου ἀνδριάντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐστὶ θησαυρὸς κεκρυμμένος· ἀπελθὼν οὖν ἀνόρυξον καὶ λάβε τὸν θησαυρόν. ὁ δὲ ἀκούσας ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀνορύξας εὗρε τὸν θησαυρόν· καὶ λαβὼν ἐπλούτησε καὶ ἐγένετο φίλος τῇ ἀλκυόνι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0520

gefördert durch
Baden-Württemberg

ὑπὸ κριήλου πολησίου φαμαθοῶδες· ὡς δὲ νὰ
πὸ πλωπίμελῆ ὅη, λῦ ἡ τοῦ πνεύματος ἰβυν".
ἢ ἢα τοῦ ἀλφοῦς ἡμῖν, ἀ πὸ ἀρίλων πολῆιν, πλῦ
λυὶ ἡλως ἐν θαλαττηζενόμενοι, προσέχομεν
ἀθρόον ἡ· ἵνα μαλθωθῇ μὴ πολυπραγμονῆν, ἐ-
λεγεν ἀφῖλῆ ἐαυτῦ ποεῖν πολλὰ νόμους ἢ μὴ, ὅτε
φανοῦ ἴσῃ· καὶ μᾶλλον ἐλάττων ἢν ἡμῖν ἀσχολία
ἢ δὲ τοῦ νομοθέτου ῥοδίας· ὅπου νοσοῦσιν ἡμῖ-
σιν ἐβηλῶ πολὺ τὸ ἀσθμαῖνον· ὡς δὲ τοῦ μὴ-
νὸς μὴ αὐλὸν ἢ χιὼν ἐδίδου ἦνος, ὡς ὅτ'
πλαδαρὸν ῥόδου, ἐ δὲ ἐξαλοιμῶν ἀνυμένως ὁ
λόγος· εὐμῖς γὰρ ὡς δικάβλω, πολὺ ῥᾷον ἐγε-
νόμεν· ἢ ἴσως ἐχομεν δικέως ἐποιῆσιν·
ἢ δὲλλως ἂν ἕκαστα συμβαίνη δηλώσομεν· ἃ
ληπτὰ· ἢ μὴ πολιλῶν· ἢ μὴ πρὸς ἡρουβ· μὴ δὲ
τοῖς μάζω, μὴ δὲ βίς ἐλαττωθεῖσιν· ῥρωβ·

τῶ αὐτῶ·

δ εἰ σωνοῦτος ὁ νομίζας σοι λωὲ ποτε σολῶ, ὁ πρῶ
τος ἐστὶν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν ῥόδῳ· πᾶ-
πολευμᾶς δὲ ἀθωάζᾳ κὴ χρᾶσθαι κηδεστοῦ τᾶ-
σονλος ἀρχυείου δ' πραξων πᾶ ἀλῦπτραποᾶ
ζίπου χαείνου· σπὸ πᾶσῶ ὅπως ὑποδέξῃ
αὐτὸν φιλοφρόνως· ἐστὶ δὲ ὁ μὲν ἀπεγὴς τῆ
δίαιλων ἡ πρέπον ἡμῖν· ἢ δὲ λῦπα σῦμπραξῆς
ὡς μᾶλθη, ὅτι ἂν πολλὰς ἔρημοι φίλες ἐς με·

ἀλλ' ἐς τὴν ἀθλητοῦ αὐχένου μνήμην λόγος.

τῇ βουλῇ περὶ ὁμονοίας.

Ἐπαινῶ μὲν τὴν εἰρήνην μᾶλλον ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· μᾶλλον δὲ τὴν εὐθυμοῦντας πρὸς ἀλλήλους, νομίζω βεβαιοτέροις αὐτὴν χρήσεσθαι καὶ τοῖς ἀπὸ τύχης ἢ τῆς πόλεως ἐσχημένοις. ὅμως ἀρκεῖ καὶ τοσαῦτα. τὰ γὰρ μᾶλλον ἀπὸ τῶν καλῶν μὲν νόμων ὁμολογῶ ταῦτ' ἐν κεφαλαίῳ τῇ συμφορᾷ. φημὶ μὲν γὰρ βοηθεῖν τοῖς νόμοις ἅπασι τοσοῦτον ἀνθρώπους ἀλλ' οὐ τοὺς αὐτῶν ἀξιοῦντας νόμους. εἰσὶ μὲν οὖν οἱ δόξης ἐν πολλοῖς μέρεσι τὸ καλὸν ἡγούμενοι, οἱ δὲ πολλοὺς ἀνθρώπους ἐν ὀλίγῃ τοῦ λυσιτελοῦντος ἡγούμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς τὸν βίον ἀσκοῦντες, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. οὐδὲ πάντων ἁπλῶς ἐστὶν ἑνὸς ἀνθρώπου τὸ συμφέρον, οὐδὲ πάντων ἓν ἐπιτήδευμα πᾶσιν ἁρμόττει, οὐδὲ τὰ αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἡδέα ἢ ἀηδῆ ἐστὶν ἀλλ' ἄλλοις ἄλλα. διὸ καὶ τὸ ὁμονοεῖν ἄλλοις ἄλλο ἐστίν· ὑμῖν δὲ τῆς μὲν ἀνοίας ὡς ἀπόνοιαι πρὸς ἔχεσθε, τῆς δὲ ὁμονοίας ὡς ἀδικήματος ἐστὶν ἀφορᾶν ἀλλήλοις οἱ δορυφορούμενοι ὑπ' ἐμοῦ.

πολλὰ ἐν ἔχω· δίκαιόν τε ἡμῖν τοὺς κακόνους
ὡς ἐχθροὺς τῇ πόλει πρὸς τοὺς λοιδορουμένους λογίζε-
σθαι· τὰ μέγιστα ἁμαρτόντων ἡμῶν· ἢ ὅτι
μὴ, τί δεῖ ὑπὸρ ἀνδρὸς ἐμοῦ λόγου; ἀλλ' ἔχεσθαι πολὺ
μᾶλλον ἢ τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, εἰκὸς εἶναι δο-
κῶ ἐμοί, ὅτι ἢ τῶν βλαπτόντων ἡμῶν ἡ κατηγορία
μείζων ἐστὶν· ἀλαζονείᾳ γὰρ ἔδει· καὶ ἀγροικίᾳ ὡς ἁπλῶς
ἡλίκος ἐστὶν, ὡς ἐξ ἧς πόλεως δεινὸς ἀνὴρ
μεγάλης δυνάμεως· ἢ μικρὸν ὠφελῆσαι δυνάμενος
γέρων ὢν ἐν ὀλίγῳ ἀπέθανε. τοιοῦτο
τῶν πολλὰ ἀμηχάνων ὂν ἀδομήτου φύσιν ἀλλὰ
νικᾶν οἰόμενον· ἢ τι τῶν ἀθλίων ἐστὶν
ἐπαθεν· ἀλλ' ἐάν τε καλλιπρόσωπος ἡνίκα ἂν ἐμοὶ
νομίζωμαι δεῖν γενέσθαι τὸ μετέχειν ἐν
ἀδοξίᾳ τοῖς ἐπαίτοις, καὶ ἄξιος ἅμα
ὅμοια παθεῖν· ἐκείνοις γε τοῦ νέμειν·

τῆς βουλῆς τῶν δικῶν.

Οἱ μὲν ἄλλοι ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, εὐδεὲς ἂν λέγειν
πολλὰ ὅπως ἐπαμυνθήσονται, εὐδιάμαρτον ἐν
τούτοις ἅπασι τοῦτο ἔστιν, ὡς φαύλως ἂν τοῖς
παροῦσι χρῶμαι· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ οὐκ ἀξίως
ὧν ἐπράχθησαν μοι κινδύνων ἔλαθον ἐμαυτὸν
ἡλίκοις ἐμαυτὸν ἐκδεδώκως ἐξηλαθην· ἡνίκα τοῦ
μὲν λιμοῦ ὄντος· ἡνίκα μικρὸν ὠφελῆσαι δυνάμενος
γέρων ὢν ἐν ὀλίγῳ ἀπέθανον· τοιοῦτο
τῶν πολλὰ ἀμηχάνων ὂν ἀδομήτου φύσιν ἀλλὰ
νικᾶν οἰόμενον· ἢ τι τῶν ἀθλίων ἐστὶν
ἐπαθεν· ἀλλ' ἐάν τε καλλιπρόσωπος ἡνίκα ἂν ἐμοὶ
νομίζωμαι δεῖν γενέσθαι τὸ μετέχειν ἐν
ἀδοξίᾳ τοῖς ἐπαίτοις, καὶ ἄξιος ἅμα
ὅμοια παθεῖν· ἐκείνοις γε τοῦ νέμειν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0523

gefördert durch
Baden-Württemberg

Ἐξάρτεμις ὁ ρουὸν ἀρομρίμικος.
τὰν λιμνοτίαν τῶν ὑδάτων, ἢ τὴν διάτοσε
τὰν λαγήνην, ἢ ἀγκυλίμνιον, ἢ δεθέων πρόνοι-
α. ἐρέτου ἢ θελέτου. ἢ πῶς γε γυμνάσι-
ον ἢ διαλεβὰν αὐλοῖς τὸ εἰξόμενον. γυιὸν δ'
ἢ τὸ οὐδαχέα. ὁ ἀγκυλίμνιος ἢ διάλιον ἐγχρησ-
τὰ γὰρ μὴ δι' ἁλόγων δύο ἰόντων τὸ ἀγκυλίμνιον
τὸ ἐς οὗ τὸν οὕτω μὴ δι' ἁνὸς ἀγκύλιον, ὡς δ' τὸ λίς
ἀσάνους τὰν ἐρῆνων τὸ ἔλθειν.

ὁ ὕδρος ἐνυπνίου διαφάνη συμβάν. ἰῶ, ἢ ὦ.
ἀναγομικῶν ἰόντων μείονα. ὁ δὲ, ἰόντ.

ὁ ὕδρος ἐστὶ μείους ἐξάνη θαλαῖς ἀμῆς τὸ λῦ
χμίμων, σημαίνει τὰν ἐθμῶν ἀγαθῶς
εἰκοσάν.

ἐστὶ μὴ οὐ μὴ οἱ νῦν ἐν δαιμονία
νικέζιν ἢ φύσις ἢ ὄνομα. ἀλλ' ἢ ἰόν τὸ ἢ
ἢ τὸ λῦς ἐσομένων ἢ ἢ γὰ ἐσομένων τὸ ἐκ
φορά, φύσις ὀνόματος. ἔθος ἐστὶν ὡς ἢ φήμη
λέγει, νόμος ἀγράφος.

τὸ δὲ μὴ τὸ δέ δα ἢ γὰ ἔξ ἐργας μὴ, οἱ θαλαῖοι
σωτέρ ἀσαν. καινονικῶς οὖν ἢ ὁ εἰκὼς τὸ ἐκ
ἰόν ἢ ἐθυμένων, ἀνάγραφω. ἐστὶν τοῦ ὑπὲρ
τὸ ἐνύπνιον γὰ νόμον ἀπὸ ἐ τὸ θυμίων ἀλόγου-
ς ἢ ἀπὸ τὸ ὑπερβάλλοντος φόβου. ἢ τὸ λιμοῦ
ἢ ἐν δὲ τροφῆς, ἐνυπνίον χρήκαλ. τὸ δ' τ

μὴ τὸν πόνον ἀποβιοτὸν μὴ ὀνειδιζόμενον ἀλλὰ
τὸν ἐπαινούμενον, ὅνπερ. τοὺς εὐπόρους. πλεῖστα δ'
ἐχθρανθεῖ: ὁ ἐπιτολὴ ἀφ' οὗ ῥήτορος.

πλειόφωνε.

τοῦτο δὲ τὸ μῆνις κοινὸν ὁ τοῦ πρὸς μικροὺς θεοὺς, ὡς ἐπὶ τραγῳδίας μέγας
αὐτὸν δεῖ. ἐμοὶ δὲ οὐ δοκεῖ ἐπιζητεῖν ἀσεβήματα ζημίας συμφορᾶν.
ἐγὼ δὲ θαυμάζω εἰ τοιαῦτ' ἐξ οὗ ἐμοὶ καὶ ἡμῖν τοῖς αὐτὰ διελέχθη.
ὡς ἐκεῖνα μὲν ἡμᾶς διῶν διελέχθης ποτὲ τὸ πλεῖστα θεῶν
μὴ δεῖσθαι φρονεῖν. βλέπον τὰ πρῶτον μέγιστον συμφορᾶς.
ἐν δὲ καὶ πάσης ἂν μὴ τὸ ἐχθρὸν ἐλεεῖν ὑπολαμβάνον. ἐπὶ τὰ
δὲ τὸ οὐ θεωρεῖν καὶ ὅμοιον δεδαπανῆσθαι. ὡς ἐγὼ γε καὶ
ἐπὶ σοὶ τὰ ἐνίοις ἴσως τοῖς ὁσιωτάτοις ἡμῶν, ἄλυσιν τὸ πεφοιτηκέναι
σοι. μὴ μισεῖν ὑστερήσαν νῦν ἀφ' ὧν μὲν αὐτοῖς.
πλείω ἐν ἐχρῆν καὶ ἔζον ἀθλίως ὅμοιον ἐκείνοις ἀπολλύεις. νῦν δ'
ἂν δεῖ πόθεν ἐλθόν ἡμῖν. ὅτι δίεισι χλοῦσοι. ἀλλὰ ἐν ἐκείνοις
θλιβόμενον ἐπαρκεῖ ζῆς. μὴ δ' τὸ δίκην ἐν ἐμὲ ἀποβλέπεις. δὲ ἐκ
δεῖ πόλεως ἐν ἡμῖν. ἀλλὰ τοῦ μὴ ἐκείνοις ἐκείνοις ἐπὶ τῷ ἀποβλέπεις
ἢ οἰκεῖν. μὴ ὅλως ἐκ τὸν βλασφημεῖν. οἱ μὲν ἐκ φρονοῦσιν ἀλλὰ ἀκόλουθον μὴ φθόνον μὴ μῖσος. ὡς τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν
τοῦ ἐκείνοις ἐκείνοις ἐν βλασφημεῖν, ἐν ἄλλοις ἐκείνοις μὴ οἰκεῖν
πόλει. ἐγὼ δὲ καὶ διὰ ταῦτα φαυλότερος νομίζω ἐμαυτὸν τοῦ δ'
λοιδορηθέντος. ἀλλ' ἐκείνος μὲν τοιοῦτος ἐκείνος ἴσως νομίζεις.
τοῦ δὲ δὲν εἶπον. νῦν δὲ δὲ μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπεμ-
πεῖν. ἀλλ' ὅτι ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ ἡμέρον τοῦ
ἐπιδεῖν βεβαίως ἀθυμίαν ἐκείνοις ἐκείνοις ἔχοντας ὑπὲρ ἡμῶν ἐκείνοις
τοῦτο ἀμύνασθαι. ὅσῳ τῶν συμπαθῶν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς
ἀμυνεῖν ἔχει. τοῖς μὲν δὲ αὐτοῖς οὐ ζῆν ἐκείνοις τοῖς
δ' ἐκείνοις ἀφέλιμον ἐστιν. ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑπὲρ ὑπὲρ μὴ οἰκεῖν ἐκείνοις.
μὴ δ' τὰ μὴ ἐκείνοις ἡμῶν ἀνίαν ἐκείνοις βούλεσθαι. μὴ δὲ μὴ ποτὲ πόλεως
μὴ δὲ ἐκείνοις ἡμῖν ἀφέλιμον ποιεῖν. μᾶλλον μὲν τοῦτο πρὸς ἐκείνοις αὐτοῖς
μὴ δὲ ἐκείνοις ἐκείνοις ἐκείνοις

προισδοκῶν· ἢ μᾶλλον οὐδὲ δὲ ἀμφίνους διὰ τοῦτο πολὺ ἀφίξεσθαι ἡλπίζεν· δ δ' ἄλλοι πολλοὶ ἢ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ αὐτῶν πο-
λιτείᾳ τοιοῦτοι ἐγένοντο καὶ ἐγένοντο:

Ὁ ιε' Ἄλλοι παῦται ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως ἢ διὰ πονηρίαν τῶν πολιτῶν ὅπως ἐὰν ἔλθωσιν, ἢ δι' ἁμαρτωλὸν βίον, λοιδοροῦσι τοὺς ἑαυτῶν πέριξ, ὡς φαῦλα αὐτῖς πρὸς φρόνημα· φῶς δὲ ἐστὶ πάντα ἐν ᾧ νέοι πολίτευσαν μὴ ἐν τῇ καινῇ γὰρ ἄλλων ἄνθρωπος ἄλλος ἐστίν· ἀεὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν ἀλλαττόμενος καὶ γὰρ ὁ ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁ θορυβοποιὸς τῶν δημαγωγῶν ἐξηλάθη· ἢ ὅταν μὲν δυνηθῇ· ὅταν δὲ μὴ δύνηται, ὀλιγαρχῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ μεταπείσας ἀπέθανε· ταύτῃ δὴ πολλαχοῦ ἐν ἀρχομένῃ φεύγουσιν ἀφανισθῆναι δίκαιον ἀθανάτου ἢ ἀθανασίαν· ἀλλὰ ζῶν ἢ λαμπρὸν ἀποθανεῖν μοιρομένῳ αὐτῷ γενέσθαι, μετ' ἀγώνων ἐναρέτων πρὸς ἀνδρείους· ἢ ἄξιος τῶν ὁμοίων παθημάτων γεγονέναι:

Ϛ ιϛ' Πάσοι δοκοῦσι πῶθαι νεκάδας περὶ ἄρουρας τοὺς, ὅσοι εἰσὶν ὁ πλεονεκτῆσαι· παῦσον γὰρ ὁ προῖκα πολὺ πλεονῶν· δ δ' ἄπαξ, πεινῶν μᾶλλον ἢ ἀεὶ ἐθέλει· ὁ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἀποβλήτων ἀνθρώπων ἐκείνων, ὃ μὴ ἐναφανεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ φρονῶ τὸ ἀνεπισκήπτου ἄπορον πῶθαι νοῖον· ἢ ὁ μέγας ἀγεμόνος· ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὁ φλιοπαίνης ζώντων ὅσοι εἰσί· τοιοῦτοι γὰρ οἵ μὴ ὅλη ἢ πρὸ μανίᾳ τῷ γραμμάτῳ ἅμα ξυνοίποτε ἔμαθες τὸ γράμμα· ἢ ἀμηδενὸς ἐλίπων πρὸ ἀμαθίᾳ μὴν μονάδος, ἐν τοσῷδε τῆς ἐκκλησίας μεγανίσσου ἐπὶ σοῦ

" ἀνούσας λέγοντος. ἀγαθὴ πρᾶξις ἡ ἀοίδιμος ἔρασμα
" δώνας. ἡ ὄλη ὠδὴν δάφνης τοῦ θηβαῖος τὸ ἔπος ὑπὸ ἐξιλέγοντος.
ἡ ὅλη ἑξημίωσε αὐλὸν θηβαῖος τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος.
οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ πάλαι ὠδὴν πᾶσιν ἡμῖν ἀπέδοσαν,
μέλος ὑμνῳδικὴν τιμῆσαι. ἡ ὧν ὠδὴ ἡ δι' ἡμῶν ἐλέγετο
τῶν βοιωτῶν ἀοιδή. ὁ θηβαῖος ἐν δυσὶ βιβλίοις λύρα ὁ τοῦ ἴνδαρος, διαν-
δημα ἔχων ἡ ἐπὶ ὠιδῇ γονάτων ἀνάγνωσμα βιβλίον. ὅτος δὲ
ὁ τοῦ ἴνδαρος δαμαγήτου ὁ δὲ ἐμός. ὃς ὃν ἀναγνῶναι τὸ ἡλεῖον μέλος
ὑγιεῖς. λέγεται δὲ τοῦ αὐλὸς τοῦ ἴνδαρος ἡ λάπιθοι τοὺς διαφο-
ρέους ἡ λάπιθοι ὧν πρεσβύλλιν ἡ στὸ μέρων αὐλοῦ ἕνος ἀ πε).
ἡ ἀμισοφόρα ἡ δαν ποιήσων ὑπὸ φρονᾶ ὄνλαος. ἡ λάάγο
γαῖ ἡ ὧν τὰ ἡ λὰ ἀπολέσαν λα ἡ μᾶς ἐπὶ ἡ δεύμαλα μᾶλλον
πδὶ ἐπονῖα καὶ ἀποχρῶ ὑπελαμβανόν σθ ὑπὰ μνῆσθεη-
μόνον λάπδὶ τοὺς διαφορέους ἀπὼν ἑ πὶ ἡ πὶ ὕδωρ δ. νωϊ
δὲ ὁ ἴδα ὅλιμα πιωσοι λαὶ ἡ ὧν ἡ ὧν λύραν λέξομ. δοκάοῖῶμ
αὐ ἀγωνιᾶ ἴνας δὶ ἡ ἡ θαλάσσοι ὁ δὶ ἡ μα δὲ ὑπὸ ἀ ἔϊον γὰρ ἀκοῦ
σθη. ἀ ἡ μὴ μὶ πρόσῦ ποτ νικλεοκράτα. λέγεται γὰρ ὅ ὁ λεγῶν ἡ πρες
βύλλις ὁ λύμπια ὅπ ἀφ ἐλθοῦσα ἀ ἐς λέξαν δίον, ἐ ξαίνας λε ἄμφι
νῖς ἀν δρα ὅ ἡ θαλασσαίας λοὺς ἀ ἄγωνίζομ. ἐ πεὶ ἀν ἴων δὲ
αὐλῆ ἴδν ἀ λλα νοδίκων, ὅτι ἐ ὐλυμπιόσ τε ἀφ ἐθέν ἀ ἐ ξαν δὶς
ἀπεκείναδαν. ἰ νί γὰρ ἄλλη σῶν ἀ ἰ δέ σω σ ποιήσασθαν-
ἄγλως ὅ δεος. ὅ λιν πεῖν ἡ ἥς ἀ δελφοὺς ὀλυμπιονίκους ἔχει
ἡ ἡ ὁν ἐ τὸ ὀλύμπια ἀφ ἱ. ταύ ἡ σοῦν τὴς πρεσβύλιδος. ἡ ὑ
λυ ὑ ἡ νους ἀπορρῶξ ἐ ἰ νόκλεοκράτη ς ὡς ἐ ξῖ μᾶλλον
πολίων, ἰ ἀὺ ὑ ὑ ἡ δαν. ἡ πολέω μ ἀ ἡ βούλομαι λέγ. ιθν

μὴ δ' ἡμῖν ὥσπερ ἐκεῖνος ὃς ἦν ὁ Κλεοπάτης.
βούλεσθαι μόνον, ἀλλὰ μὴ ἐπιμελῶς ἀνεύρασθαι αὐτὸν ὥσπερ
ὁ Θρασύμαχος ὑπὲρ ξένου ζητεῖσθαι φησιν· μὴ ἀπολιπεῖν ταύτῃ
τὴν χεῖρα ὑλαμπρῶς ἐστιν ἀσθαδῶς. τὸ δὲ τοῦτο μέν ἐστι ποιεῖν
ἀν, ὅπερ ἐς βύλεσθαι ἐκάλυψε, ἀπὸ τῆς ἐγνωκότος τὸν Κλεοπάτρᾳ
πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπὶ βούλῃ, ἢ ἐπὶ τοῖς πεντεκαιδεκαπαίοσιν
ἐστὶ μνεῖσθαι:

Ο μὲν οὖν Ἰουλιανὸς ὧδε ποιήσας, ἅτε οὐκ ἀφίλμενος
πρὸς ὁδὸν, πρὸ ὧν ἐβούλευσεν· ἀλλὰ πρὸς λίνδον ὧν· ἅτε πλησίον
ὢν τῆς ὁδοῦ πρὸς ἣν ἐσπούδαζε· ἐξῆν δὲ τοῖς πολλοῖς
ταύτῃ προσχωρεῖν, ἅπερ ὧν χρῄζομεν· ὁδὸς Κλεοπάτρας
δὲ μᾶλλον θεοὺς ἀπὸ τῆς ἁλιάδος ἐπὶ τὰς ἀκροπόλεις
τῶν ὑπὲρ θαλάττης ἱδρυμένων ἀφικνουμένους ἐπὶ τὰς
τῶν ὑπὲρ θαλάττης ἐφεστηκυίας ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις
χιλίοις ἐκάλυψε· καὶ τοῦτο μὲν ἀλλὰ μὴ πάλαισκοθωπάσας δρᾷ
ἀν ἐδῶ μᾶλλον· μὴ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς ταύτοις γράφειν
ἀρχόμενος· ἵνα μὴ λίην δυσχερῶς ἐμὲ μυρολογίαν

δόξω. τὸ μὲν μικρὰ παννυχίσαι ζηλῶ, μικρολογί-
αν δὲ οὐκ ἐπαινῶ, οὐδὲ ἀπροσωπολήπτως ἔχειν. φιλόφρονα δὲ
καὶ μικρὰ παννυχίσαι ἑτοίμως ὁμολογῶ. πρὸς ἅπαντα δὲ καὶ
τὰ ἄλλα καλλίων. οὐδὲν γὰρ ἀμείνων καὶ δορκάδων ἐστὶν
ἀπολαύσαι. εἰ δὲ καὶ αὐλὸς καὶ μῦν οὐκ ἐστὶν ὅπως μὴ
καὶ ταῦτα τοῦ σοφοῦ. εἰ γὰρ ἐγὼ παθῶν ἐδίδαξα θεωρίαν παθεῖν
λαμπρὰν σοφίας· καὶ οὐχ ὡς προῖκα φρόνιμον παραδίδασκόμενος·
οὐ γὰρ πολιτείας· καὶ ὅστις ἐπὶ πλεῖστα πράττει δημοσίας πόλεως
ἄλλης· οὐδὲ ἀνῶν ἐποίθυμα· ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἂν μανίζω τὴν ξύμ-
φορα· καὶ ἅρ' ὅσα μοι βυβλίου, ἢ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐλοδιπολίας
καὶ ἄλγος μὲν ὑπὲρ ἀγαπωμένης πόλεως· καὶ ὅπως φασὶ σοφοκλέα
ἡδὺ γὰρ ὄνειαν ὑπὲρ ἄλλης ἢ δονεῖν φέρειν ὡς πρὸς ὠδῖνος λιπώσης
ἀπαλλαχθαι ποιᾶς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς· ὡς καὶ ὅταν δὴ
ἐποίμαλῆ· διοσυδαίμων εἶμι ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς ὡς φεύ-
γω φαίνομαι· ὅταν δὲ πολὺν ὑπέλθωμι λογισμὸν τὰ μὴ γνώμῃ
τῶν αὐλῶν δὲ ἄχθος μόνον· ἀλλὰ καὶ συμφωνῶν καὶ ἐναρμονίων
καὶ ὠδῆς· ἐνῶ τὸν ἐκ λατρείας πόνον ἀθέμιτον ἡγοῦμαι· καὶ οὐ
λυσιτελοῦς καὶ ὧν ἐκμελὲς σοὶ καὶ ἐλεύθερον ἐμοὶ τὰ μὴ γνώμῃ
δουλεύειν· καὶ ἐμοὶ δὲ καὶ ἀκροάσεως ἐπιθυμοῦντι καὶ ἐπαινέτου
καὶ ὠλένης

δ δαῦσωμεν ἡμᾶς, ἐπὶ ἡμῶν λέγοιμι, πατρῷοι ὧν παῦ ὁ ἰσχύος ἡμέλας. ἀλλὰ μὲν, δίδωσιν ἀποχεῖσθαι δίκην, τὸ παῦ αὐτοῖς ἡμέλως δναγδοῦν ἄμαλ ἡμῶν ὁ ὑς ἀξίος. ζυδὲ δ' μὲν παῦ φορῶν ἡμῶν θαλάσσ ἀεὶ ποιο τοῦ ἡμῶν τοῦ ἡ. ἡ πρᾶα χαῦ ὁ ζαῦ ὁν ἰσδν ἡμῖν, ἐ παῦ ποις παλῖν:

α εἰσῶν δ' τος ὀνομάζων διλῶ ἐ ῖσολῶ, ὁ τεῖ ως ἐστὶν ἡ μῶν ὁ τοῦ δξαμβος ἐνδρόδω. τοῖ πολεμῶ δὲ ἀθλῶς καὶ ἀχεφάνδινα κη δεσοῦ ἱέρονδος, ἢ γυεῖον ὑ σπαλξων ἢ ἀὸ ὑ παπεζίτ χαρμόλα. σκό τα φοῦ ὅ τως ἀὸ ὑ νύπο δέξηοῖ λοφόν. ἐ ῖ δὲ κομῖδῦ ἐ ὑ ελκηλῶ διαγλαν κοῦ τρέ τωνἡ μῶν. ὧ ἡ ἀλλαζῦ μπραξ ἐ ς, ὡς μαῦ ηδῶ λιδ παῦ λεγῶς ἐ ρημον φίλων ὑπὲρ αβ. ἀλλ' ἐ ῖ λῖς ἀφλώ η ἀ αἰχύν γλόγος ἡ μνήμης.

ε τοῦ δ' ὁ μῶν δὲ ῥηθέν δος μεγαλω ὠ πα πρὸς ὑ μᾶς ὑ μεῖς δ' τοῦ δ' ὁ μῶν δὲ ῥηθέν δος μεγαλω ὠ πα πρὸς ἡ μᾶς, ἀλλὰ ἡ νό ος ἡ ὁ ἡ ὁ ἡ ὁ

ὦ πολλὰ φῦλα· ἢ δύπολις οἱ σμικραί· ἢ πόσ' εἰμὶ πολλάονα
ἢ νομὴ κλαγγᾶς· ἐποπαύλιόν δὲ δεῖμά μοι· ἀλλὰ πολὺ θέρ-
μα ἐς δέξαλο ὑμᾶς ὁμῶς ὠνίδης εἰ λόγων σφόδρα.
τὰ μὲν ἰσχνὰ εἴδυ οἱ ταλαίπωρον ἐ πεῖσμα· ἢ νῦ ἐπαυ-
λῆ μηχανῶμαι τιοῦτ' οἶ ἐμηχανώμην ἐγὼ ἀσκληπιὸς
πορφύρα· ἢ μὴ ὅμως δίκην ἐνθάδε μὰ τοὺς θεοὺς δῴης
κλέος μοι τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως· ἢ μαλὶς δαιμονίης· ἐν ἢ
δεῖ σας δ' ἄνδρας ἢ σον ἀλλάξειν, ὑπολαμβάνων οἶμ'· ἐρρωσο:

Ο δὲ μὰ μῶν, οἷα κεῖ πόλιν ἐκάστῳ ἢ ἀγλαὸν ἢ μαῦ δέ-
σφαι· δ' ἢ μὰ δους· δ' νόμου φθόρμενος δ' δενὸς ὅτι καὶ δ'
πέραν φίλιος ἀεὶ πόμενος ἢ σῆς ἢ θαλάττης· ἢ ἀ μὲν δὴ
αὐτὸ ἐπιγραφήν· ἐπὶ δουσ' ὕλωι ἔχων ἀφθο[ν]οι ὧν πάζω δ' δοι
γὰρ μὲν οἱ πολίτικῆς λαβόμενος φλυαρίαν ἀποδρακάνειας
δόξω· τὰ δὲ μόνου ς ἐργε ἢ μὲν ἀμφασίαν· δ' δ' μοι δίκα
λεγῶν αν δικάζομεν ἀρκεῖ λέγων· διαβόλων γὰρ ἢ μὲ
πολλὰ ἢ μέρ' ἐνίλιω· ἢ μὲ πλουμένων ἢ σθεῶν λῶν
λαφων· ὧν δ' μοι γὰρ μὲ μὲν δ' ὡς ἀποδωλαδὶ ἐξέλθω-
τὰ ἐν τῇ ἰλιάδι ἐπὶ πρὸς αὖ βῖς ἐκαστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἐ σθε
ἐ σὶ γινόμενος, ἐ μοὶ πὶ ἡ μέρα ἐν ἢ πατρῶν ταῖς βουσὶ γαμῇ
οἱ πολῖται ὧν ἡ μερῶν ὅταν ἐ τι ἡ μέρα ἢ ὥρα ποιεῖν.
ἐ γένοντο δὲ ξυχνὰ ἀγγαμίας μεναι· ν ἐ νόμισαν δὲ ἐν τῷ πρω-
δίᾳ, ταῖς γαμουμέναις πρῶθύνους ἐπὶ τὸν σκαμμα δρομ
ἐ ρχεσθαι· ἢ λουσαμένας ἐν αὐτῷ τὸ ὕ σος ὑπὸ ὧς πρῶτον
ἐ πὶ λοῦσιν· λαβεῖν δὲ σκαμμα μὲν δρομ ἐν τῷ πρῶθύναν· ἐν δὲ ταῖς
ἄλλαις ναῖς ἐ ρέ ἢ ὄνομα πορφύρεος μεγάλη, πορφύρεος δὲ ὅλων
ἔσθεν, ἀ πὸ τὸν πολεμὸν ἢ ἡ λουσαμένη· ἢ ἢ μᾶς
ἄμα τοῦ βῖς οἰκείοις ἐ ν λουσαμένων· ἢ βῖς ἄλλοις ὅλοις.

πέπαυ

τοῦρρωδ-ηλῶ ἐορτεῶ ἡ δὲ λουβάλων τοῦθέναν ἢ θεμὶς
αὐδῖς ἐξωλέρω ὁρᾶν· ἐθεώμεθα· ὁ δὲ καλὸς καγαθὸς
κἠμαν ἐληρυπέλαγ τὰ θαμνον δῦ σαμαλνορδ. ἡ δὲ φθι
ἐαυδν δόναξιν· ὧδε αὐλῶ σηλαδκὶ δ σραλήγη μαδῦτο·
ἡ ὅλολος ἐξ ἢ μῆραν ἐ τοῖλῶ καλλιρόω ἐυβάτους· λγο
μένης δ ἡ δάω δὸς ἔ τοος ὡς μαδαδῦτα ἀπῦ δόμλω
λεῖούζης, καβεμδ σαμαλνορδ ῶ τοθενί, ζη δορ
ἐ ηλῶν δαμ ωνὸ σαμαν δρος ἡ μαν δρος ἢ δὲ ἐφηδβχο
ἡ λαμβάνω καλλιρόω σαμαν δρος ὤν· ἡ τοσλας
ἀγαθὰ ποιήζω σοι· ταῦτα ἄμαχόν ἐστιν ἡ ἄρ τοῖ ζῶ ῶ
παῦδας, ἀφλωὴς γένεδαγ· ὑμῶν ἡ τοῖ τράπεμα ἀφλωὴ
γένεδαγ· ἀλλὰ ἡ ἐπαφῶν ῦ ζρονῆμῖν, τοῖ ποπῖμε
ῶ ἀφροδίτης· ἐ τοῦ μοιχυον δὲ ἀγνεῶς τί ἐγαμη μέν.
ἡ ἡμᾶς ῶ τοῖ ποπῖῶ ἐθεώμεθα· ἢ δὲ νῦ μεφηϊδῦ-
θεῦ νῆμαν α, ὡς μηδὲν αὐῶ ζῶ ἐ δόδες ἡ ῶ ἐ ῦ ἀλλὰ
ἐμοὶ ἐχθρὸν τροοσκυῶ ποῦ· ἡ ἐ τοῦ βλέναδ ἐς ῶ
βραδύ, ὁρᾶῦ ἐ φηλίῶ ἢ ῦν σαμαν δρον ῶ ῶ τοῦθενί
ἔ ῶ ν α; ἡ ἢ ῖ τοῖ ἀποί θαλαῦ ἀκραλε· ἡ δ τορ ἆ μα
ἐ ἢ τοῦ ὑσον γένεδαγ· ὡς δὴ δ ἢ ἀδ ἐ σαρχόμας, καβεχαμ-
βάνω δῦ νῆμαν α· ἡ δ ἆ α ῶ ἢ ἀ ὸ ἐ ργαζόμεθ. καδ
αὐδ ὸ ῖ ον· ἡ δ ἀῦ δ ῦ ν ἀ τοῦ χαλέῦ αγλεῖ ῶ ν ἡ μᾶῦ· ὁ δῦ
δ δῦ ν δ ἀῦ δ ἐ δ ἀ· δ δὲ ἢ ἀχῶῦ δη δῖς τοῦ τορ ἀ μένοις
ἀλλὰ μῦ θους ἀ τοῦ βάλε λεῖ ἆ ν πατρῦ· τους ἀ τοῦ ῶ ν
χὸ δῖ τροχῶν ἀ ξία, ἀ ρ ἀ ῦ μέν ἢ καλεῖ σθαι μενος· ἡ
γὰρ ἐν μαγνησί ἀ τοῦτο τοῦ δεῖ μαι ἀνδρον δ ν τοῦ βαλεῖν· ἢ
ἐ φη ῖ ᾶ τον ἑνέναγ νῦ ὸ λυος ἶῶν ἐ ν δ ν ἑ ῶν· ἀ φ ῦ ἢ ἔτι

ἡμῖν ἀπάλουν τὸν ἀθλητὴν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐκ αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ
θεὰν ποιοῦσιν· ἢ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐκ τῶν θεῶν νομίζειν οὐ πεντεκαιδεκάμηνος
ἐν ᾑδου ἦν· ἐπειδὴ δὲ τοσαῦτα λαβὼν πλησίον ἦν ἀποθανούμενος ἐξαίφνης
τοσαῦτα αὖθις ἀνεκομίσθη λέγουσιν· ὅτι καὶ θεὸς ὑπὲρ ἀνθρώπου αὐτόν.
ἢ ἀπορήσετέ πω προφῆται· μὴ πρὸς ἐπῳδὰς δεόμενοι τοιαύτην
τιὼν δὲ ἔφη· μουσικὴν ἐπεὶ καὶ ᾠδὰς· ὅτι μὲν ἀνελεῖ ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ
χθὲς μείζονος αὖθις παγίου· ἐγὼ δὲ καὶ παγίου τοῦτο ἔφη· ἅπαξ
διεξέλθωμεν παγίως ὑπερῳωτηκότες· μὴ λοιδορήσωμεν αὖθις μηδὲ μιᾶς γραὸς ἰδόντες,
μὴ ἄλλης δὲ δοκῶμεν ἔφη ὡς μιᾶς ἀποδεῖν παρὰ τὰ ἐνιλιόγραπτα μὴ φθο
βηθῶμεν· καθάπερ δὴ καὶ ἡμῶν· μὴ οἷον ἐνηχωμένοις περὶ τὸν ποιη
μάτων ἄρον ἄγε φάσκειν· μὴ ὡς ἄλλο δεῖν· ἢ ποιητικὴ ἔφη ἡ ἐμὴ καὶ σὴ μεγα
λωστὶ πρὸς μύθων· λίνδινος ἅπαξ τις ἐγένετο· ἐδεήθη δὲ ἐμοῦ καὶ σοῦ
τῶν ἀπόλλωνός μοι καὶ διονύσου μοιχᾶν ἐπαξίων· ἐῶ σὲ ἐγὼ
σχολῇ προϊόντα ἐκ τῆς θύρας ὑποίκνος ἔφην· καταφρόνησις ἡμῶν
πρᾴου· μὴ δῶ σοι ἀποδόμενος μύνος ἐν τῇ προσμελετᾶν πίθηκον φεύγῃ
ὠχόμην· ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάλατταν ἐκ τῆς ἀμπρακίας· ὅτε
ὡς ξένων ἀνέμου πολὺ χθαμαί· ὁ μὲν δὴ ἄλλος ἢ φεύγων τὸ
πίθηκος ἅλος, ὑπὸ μάτοι πλείων· ὁ δὲ αὖθις μὲν τοῦ δ' ἐγνωσμένος ἐκ φθό
ως ἐκ εἰλικίας ὄντι· ἢ ἐῶν δὲ μᾶλλον ὦμεν· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐπανῶν οἱ μαγίσσω-
σας:

Τ ἀ μὲν ἄλλα δὴ ἐν μὲν τοῖς ἐλάττοσι πείθων ἐβουλόμην· ἢ πρὸς ἐρ
ῶ ὦμεν· ὁ γὰρ ἀφιερεῖ ἀγῶνα τοῦτο ἀληθῶς τῶν πρὸ ἡμῶν ὑπο
λαμβάνων· ὁ μὲν δὴ ἀνὴρ ἐκ τοῦ πολὺ πρᾴου δὴ ἐν ἡμῖν ἐκ
ἐμοῦ ἐ ἀμφισβητοῦ ἐ φαύλου ἐργοῦ δεδωκὼς ἐμὲ καὶ σὲ
ὁ μὲν ἐν τοῦ πολίτου· πλὴν ὁ μὲν οἷον ἀλλοῖον ὢν ἐν ἡμῖν ἢ
ἂν δὲ μὴ ἐ ᾠδῆς ἐκ τῶν ἐπῳδῶν· ἐχόμην πολὺ ξυμβολ
προσόμενον ὦμεν· ὑμῖν δὲ ἐ ὥρων δὴ ἐκ ἐν δὴ ἐν ἢ πρᾴου δὴ
δοῦ ἀμένους ἐκ οἷον· καὶ ἐλίπῃ γὰρ ὁ πόλιος· ἐπὶ δὲ οἷ
τε δὴ καὶ· πολλοὶ δὲ ἐν ἡμῖν ἐκ ἐν ὡς πρὸ ἐγὼ· πρᾴου ἐν
δὲ ὑπὲρ ἡμῶν πόλις ἐξ ἐν μιᾶν τῶν πολίτευομ· ἀκούω δ

τοὺς μὲν αὐτοῦ πρόντας. τοὺς δὲ κὴδιὲ ποιῆσοι. κὴν δυλίωντης πόλεως πρα-
γματων, ἅτοιμος ἦν δη τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς δ' ἐξεσι οἱ
δι' ἐπιτολλεῖσθαι· ἀσεκὴν ὧν τὰ μακεδόν φρονοῦντ' ἐξοῦ οἴκε· κὴ πρ' ἀπρεσβεύμεθα
φρονοῦ)ντες ἐς ἅπαντα με δίκαιων· ἢ προδοσίαν τῆς ἑλλαδος ἕτοιμος ἦν δη κὴ τῆς
κὴ τῆς ἄπαυσης ἀλλωϊδος πρόσωφέυσθαι ἐαν βούλωνται· κὴ πρὸς τὸν ἐν περ-
ὡς ἀπαμὴ κὴ μηδοις βασιλεῦ. καὶ τοι τὰ πρόσω νμεν κὴ μηδων ὁδὰς ἐφ ἡμᾶς
ποιέφρονῦ· κὴ πᾶν κὴ ἐξαδη μοαθένης· ἀλλ' ὅτι δικαιος πάσσα μαι γραφωλς.
ἀπὴ πόλεδόξω συμφέρειν· διαφιζεσθαι μὲν λῦν ὧν ὡς πρ' ἄλλοι τινες·
ἀλλ' ἐκεῦθ' ἥδυνατ' ἦν· ἐυ γὰρ ἂν δύναιτο κρὴ ὅλιγων τοὺς πολιτευομένους οἰ μᾶλλ' ἐπὶ
πλὴθ ἦν ἡ χαρίζεσθαι θέλουτον ἡμῶν δοκεῖν· ὅτοι κὴ μᾶλλ' ἂν πρὸς ἡδονὴν λέγουσι οἱ
τὼ ὁπότε προσχημᾶλλ' ἢς πρᾶγμ' οἰασ' ὁδὸν ξυνοισομένην ἐλόμενοι· κὴ γὰρ αὖ κὴ ἐς
ἐσὶ δ' ὑχαρίζεσθαι πολίτας κὴ ἡ ἐλευθερίαν κὴ πολλὴ κὴ μᾶλλον ὀρθοτέρα πρὸ αἵρεσις· ὧν
βαδίζοντ' ἂν ἐξ ἀσθενοῦς κὴ πεῖόντος ξυμφέρειν. ὅλως γὰρ μοι χρὴ λέγ'. κὴ νῦν οὐ
ἐφ' ἡμῖν ἐστ' ἐθελόντος, ἀλλ' ὧν τας μ' ἡμῶν τὼ ὀλίγω εἰ, ὡς δ' ἂν θελόντων ἔχοντ' ἂν τὰς
ἐλλαδος· πρόδηλον τας δ' ἐπὶ λῶ κὴ ἐμοὶ ὡς δῶ ἀμένους. ἐμοὶ δὲ μ' τὸν τοιοῦτον
ἀφροῖ ἐλόνεναι δῶ ἀθαι τ' ἐκ κὴ ὧν ἀφ' ἁν νομί ζεσθαι θέλετε μᾶλλ' ἢ μ' τὸν
μὲν ἀν ἡμῶν λαὸς προδῦμίαν δ' ἀθαι τῆς δῶ ἀμεδ. πῶ θὲν ὁμαι γὰρ τελευτὴ
σωτος ἀλλ' ἐξ ἀν ὀργ' προφάσεις ἡμᾶν παιν ὁλέφρων ἀπεσθαι πρᾶγμ'. ἐγὼ
βουλοίμην ἂν ταῦτα ζυμβαλέσθαι ὑμῖν, μ' τὸ ταῦτα ζυμφέρειν· ὅ γὰρ ἡ νόοσ ω
μᾶλλ' ὃ ἐκ κὴ βὺς ἀλλ' θεῖ "ὅπλα μπρ" ἐστὶ τὸ λῖς βρβρ οἷς πολεμᾶν βὺς δ' ἄλλην αν
ἐλευθρῶ. κὴ ταῦτα ζεκὴ βὺς παλέφαν ἡμῶν προσλομένους· ἀλλ' ἐς μ' τὸ βούλεσθ
τὰ κφανῖ ζ' ἀλλ' ὧν ἡμεν ὅ ζ' ἰναν ὧ· ἐς δὲ τὸ δῶ ἀθαι, κὴ ἰσχὺς ἀσαθῆς ὑμᾶν
δεαμᾶ κὴ· προσκὴναγκῶν μεν μᾶθαι κὴ ἡμᾶν ὑπαλαμβαν, ὅλιαθωαῖοι ς,
μ' ἐποῖ ζ ἡμῶν. ἀθωαῖοις δὲ δ' ἐκεῖνοῖς θε μᾶλλ' ἂν ἐπολιτεύ σατο· ἄλλοι
τας δ' ἐμᾶν ἐκεῖνων ἀδ'. τας δὲ πρὸς βὺς πολεμους ἀφορμας ὀχ' ἡμοὶ αν
ἔχουσ' ἂν· ἐπὶ δ' ὁ τοσοδὶ μ' ὑμῖν δ' ἀμοσίας πρῖπερ ὅσ' οἱ τᾶλλης ἑλλαδος ἀξιοῦ δ'
γραφοντες ὑμῖν. ὁ λῳ δ' ἂν δ' ἐπρῖσμ' ἐῖ α' ἀλλ' ἀν τας ἀργυρίου. κὴ χεν δ' ἀπὸ φ
βίς χιλίας· ὁ λῳ δ' ἂν δ' ἐν ἡβῶ ναὶ δ' ἐκ νέων ζοσοῦτο πλῆθος ἡ μεῖς ἐσ' ὑμεν αν
μὴ ἐν ὅπλοις· κὴ μηκέ' ἐπ' βαλεύ ε ζ ω ζ. αὐτίκα γὰρ δὴ ζ μ' ἀφ' ἡμῶν πρῶτ' ἦν. δῦ
ναμεθ' νοι τὰ δοξαντα πρᾶτ' ἦν· μὲν δ' ἐξ ἀφ' ὧ δ' ἅ ζ ω δ' ἅ ζ ω ζεν, καὶ τὼ ἐπανοῦν
τας ὑμᾶν βὺς πρὸ ἰόν ζ τὰ ἐκ τῶν χώρων ὅτι ἐξ ἐσὶν ὁ ζ ἐν αὐτῶ, κὴ ὑπὲρ αὐτᾶς δοῦ
ζένοντο· ἐν αὐτοὶ οἱ θεοὶ· ἐπὰ πάθεσθε αὐτῶν τὶ ἐν τῶ πεῖ χάρ ᾶν μᾶλλ
τῶ πολῖν ὧν νησοῦ τῶν ἀθωαῖων. ὅ τι ἂρ ης πρὸς ποσ δῶν ὑπὲρ ἀκῖ ροσ τὶ δ'
ἐν ἀρ' φῶ παγωνῖ σθαι. ἀλλ' ἅ πρὸς αὐτὶ παρ ζ ὑμᾶς τις ἄλλος μακε δόνων θαυ
μα ζ ὑμᾶς· ἐπ' ἐκεῖνο μ' ἐπ' ἐκεῖνο· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. κὰν ἐκανοὶ ὧ μ'. ἀ' ἀθῶ τυχῆ
ἀναλαμβόντ' ὅπλα· ἐν δ' ἐλευθρῶ μ' τ' ἔλλωας· ἢ δὲ τοῦτο μ' ὀλίγω

ρήσομεν, πολλαχοῦ μὲν οἶδε ἢ ἀπησόμεθα, πῶς δ' οὐ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αὐτοὶ
γεγονέναι τῶν οὐμφορῶν, ὁ μόνον δὲ τοῦ φαρμῶδιαν ἔχθ τοῖς πολεμίοις πρᾶτ τοῦ ὅλ
ἀλυσιτελοῦμεν. ἐξὶ δὲ οὐ πόλεως οὐ ἀνδρὸς ἐυφρονοῦντος ἔργον, δζ ὑπερ τοῦ
πρόσθεν ἀφορμῶν ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι. τὸ δὲ τοὺς μὲν τὰ πράγ-
ματα οἰκείοις ἐποίχομενα ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἐχθν. τοὺς δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτὲ ἐσχηκέναι
μεγάλην, ὁμοίως ἐφαίνεσθαι, ὡς τοῦ δ' ἂν τὶς ὀλυμπιάδι πολεμῶν νικᾶν ἐθέλων
σφόνδυλον ἐρωνῶν, ἀποβραφοίτο ἐλπὶς οὐ πρὸς τοὺς ἀνδρώδεις, ἀν αμὲ μνησό-
μενος ὧν ἔχομεν, ἀ τῆς πόλεως δῶμεν. ἀξιοῦν δὲ οὐ ἀξιοῦν αὐτοὺς πρῶ
τον μὲν λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν ὡς καὶ ἀνήθαμεν δ' ὅσον ἐξ ἀβούλου τοῦ πρά-
ξαι οἷ λαβόντες δῶμεν, φασὶν ἡμῶν ὁμονοῆν, ὡς τοῦ ὑμῶν δ' ἐκείσαμεν
οὐ λῦσαι τὸν πόλεμον ἐπολεμοῦν οὐ δρώμεν ἀξιοῦμεν, κρατήσοντες. δζ
δὲ ὑποσκοῦσιν ἐ ὁμονοήσοντες γὰρ οὐ πολεμοῦσι οὐ μὴ, πάντως δ' ἀνεμὸ ἀλλ' ἐβ
λομένοις πολεμεῖν ἐ ὁμονοῆν, ὡς ἴσως μὲν ἅπαντος. ἀλλ' ἀρκεῖ ἐστιν ἡμῖν ὧν ἔχομεν. ἕως
δ' ἂν μὴ ἐσφαλεῖας πολεμοῦντες ἔχομεν. μὴ ἐχρημάτων πόρους ἐξ ἡμῶν ὧν λ.
ἀλλὰ τῶν ἄθλων ἂν ἐμποῦν δίδωσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομί-
ζωμεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ὡς χρῶν ἄξιον, παραπλήξ τι ὠδὶ αὐτοῖς ὧν, καὶ ἐκλυ-
θεῖς ἐ πόλεως. τοὺς δὲ ἀσχημονοῦμεν μηδὲν πάθειν ἀνιαρόν, παραδόξους λόγους με
λέτων. καὶ μὴ δεῖ φάναι ἐ ὧν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ μὴ βούτων φθο
νοῦσι πρᾶξαι, ἀδικεῖσθαι βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ θηβαίων πολιτεύσωσιν τὴν πόλιν ἀφ'
μὴ λόβοι μὴ μὲν γενέσθαι τὴν χώραν. μὴ καταπαφλῶσαι τὸν πολίτην ἀγαπῶντες.
ἃ γὰρ ἐκ τῶν ἔχθ τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μὲν δεινὸν ὅσον μὴ χεῖρον ἐξεφρόνησε;

Ἐγὼ προσοῦχθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη δέκα καὶ τριακόντα. μὰ δι' οὐ δὲ
ταξιν ἔσθ' μαθὼν ὡς δημοσθένης ἔλεγεν. ἀλλὰ μὴ γραφὴν ἐλευθερείας καὶ
παρανόμων ἀφρονεῖν ἐμὲ δίκαια. μὴ λόγους οἵους λέγειν ἀνάθημας ἐ πρεσβ.
μὴ τούτους δικάζειν συκοφαντίαν γυμνάζων. ἃ δεῖ νῦν τῶν πολιτῶν δίκαιον δίκαι
ων μόνος, εὑρεθήσομαι λαβὼν ἀφανέστατον. ἃ δεῖ νῦν βεῖς ἀποδόμενος. ἀλ-
λοῦ δεῖ νῦν βεῖα δὲ ὅλως. ἃ δεῖ ἀφορμὴν προπυλαίων μὲν πρᾶξαι. ἃ δεῖ ὅς
δίκαιον τῶν ἀλλων πολιτῶν καλαφανέστατον ἐξωλιμαρχθμένον. μὴ δ' ἀκλα
ζόμενος πρὸς ὑμᾶς ὡς πολλὰ πάντ' ἔλαβεν ἐξὸν μοιχρήματα, μ
λαβὼν. ἀλλ' ὡς ἴσως προσῆκον δίκαιον τῶν νόμους λαβ. μὴ μᾶλλα ταῦτα
πάντ' ἐμὴ φάντα πολλὰ μὲν πάντου πάθη, πολλὰ δὲ ὑπὸ δημοσθένη
παρανόμων ἐγραψάμην δικαιοτάτην ὧν γραφῶν. μὴ δ' ὅλ' ἀναμας,
ἀ μὴ λόγων μὲν τῶν ὑμετέρων μὴ ὧν δίκαιολόγων, ὑπὸ δημοσθένους δ'
νόμης πρᾶξαι ἐ. ἐφ' ὧν δ' ἴσως ἐφοῖς καλῆγορήθην πρότερον
ὑπὸ δημοσθένους πολὺ μάλιστ' ἂν τούτων οὐ διάνεω ἐξέστησαν, ἀ
μικρὸν ὑμᾶς δίκαιον τοῦτο τοῦ καλῶς πολιτεύεσθαι νομίζειν. ὅλ' δ' ὑ
δημοσθένης καλῆγορῶν ἄλλων. μὴ δὲ ταῦτα ὧν ἀπὸ συμφορᾶν. καὶ
τέλεον καλαφανῆ πάντ' ἐστὶ τοῖς ἕλλησιν. ἀλ' ὧν μόνοις ὑμῶν ἔκαν δ' ν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0535
gefördert durch
Baden-Württemberg

διὸ μᾶς ἀγαπᾶν· ἐκ γὰρ τοῦ δεῖν ἀποθανόντος οἱ ἄλλοι ὅλως μὴ φεύγοντες
ἐπὶ τῶν παρόντων, πολὺ δικαιότερον ἂν ἐκεῖνοι τοὺς πρὸ αὐτῶν ἀπο-
κτείναντας. μὴ γὰρ ἀδικῶ ἐμὲ ὑπὸν αὐτοὶ πρότερον, ἐκμεσοῦ γενόμενος ἐκδίκως,
ἀναφαίνεται καθαρῶς· ἀλλὰ τοὺς μὲν πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν κατα-
κτείναντας· οἱ δὲ δικαίως φεύγοντες ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ὡς ἀπὸ τῶν
πολεμίων ἀπὸ προαιρούμενοι· μὴ πᾶσαν ἐλπίδα σωτηρίου ἢ βοηθείας
αὐτῶν γενομένην, πολιτεύεσθαι γενομένων αὐτοῖς γνώμη καὶ ἀφανοῦς.
φρούδου τῆς συμφορᾶς ὡς δι' ἀνάγκην πρὸς τὰς ἐπαινουμένας
γόντας ἀφῶς· ἀφ' ὧν ὡς ἡ φιλία πρόδουλος πρὸς ἐμαυτοῦ πείθεται ἢ μὴ
πρεσβεύσασθαι τὴν τῆς πόλεως ὡς δικαίως φθαρτεύσασθαι δόναν
ἐπὶ δὲ τῆς ἐκφεύγων τὸν ἐχθρῶν ὑπὸ μὴ ἐχθρῶν προσδέξαν δρουσάπη κλῆ-
μενος τὸν πρεσβεύσαντα αὐτῶν δικαιούμενος· μὴ προμηθεῖσθαι δὲ τὴν ξυ-
δικαίως ἔχοντα· μὴ χωρεῖ ξυγῶν ἀποστάσεως· μὴ χρῆσθαι ἔχοντα,
φίλαχας· μὴ ἐκπονδεῖν μὴ καλλιμέδοντα ὑπομένειν πέλη· ὑπὸ δὲ ἐνβρ-
ροίας μὴ δωρεᾶς ἀπὸ φληφόλαν· μὴ δικῶ αἰτίαν ἐμπρεπτεσθαι τὰς ἐμὲ
μενόλαν· μὴ μὲν δὲ πρὸς ἡμᾶς ἢ δὲ ὅς θ' ἁλιῶ πρὸς ὑμᾶς
δὲ πρὸς ἀλλ' ἐκ ἐκ πρὸς ἡλιοδρομὴν ἐσθ' ἐμοὶ παρίσασι τὸν ἐμὲ.
ἡλιοδρομένης τῆς πείσος αὐτῆς ἀπούσιν· ἀλλὰ ῥόδον ἀφιόμην.
ὅτι μᾶλλον δίκαια δύσμενῶν ὑμῶν· ὅτ' ἄμος φιλαπεχθημόνων ἀθρώπ
πολίν· τὸ μὲν γὰρ φῆξαι τῆς ἐαυτῶν πείσος ἐξαναγκαζόμενον
ἐμοὶ ἐς τῆς συμφορᾶς ἄναγμαλλ', ἢ σῴζοντων ἐσόμενον τὴν πόλιν· ὡς
πορρωτάτω τῶν μᾶλλον αὐτῶς ἐχρῶ ἀπιέναι· μὴ μὲν δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑπόμνημα ἔχειν· ὁ γὰρ τῶν μὲν ἀμύξει· μὴ γὰρ δὲ δὴν ταῦθ' ἁμάναι ῥῦ
ῥόδων· φανάλω δὲ ἀλλὰ τῆς σῴας ἐλόμενος ἰὼ μὴ φρουεῖν ἀναμμ. τὸν
ταῦθ' ἅπαξ ἀμὸς χωρεῖ τὸ σύλλογον ἀλαλάλων δῦ οἶνον ὅσων ἀπὸ σῶν ὑπὲρ
λιπτὸν μὲν πρότερον· ἅτ' ἐκ ἐξαναγκαζόμενον δὲ ἰὼν ἐλεύθερον γενόμ.
προδόντα· μὴ ἰὼν ἐλλιῶν ἐλευθερεῖ ἀναμαιεδοῦ· καθ' ἡμᾶς μὲν δ' ἐ
πάθραπόν ἰὼν ἐν ταῦθ· μὴ δῦ οἶν μόνον γνωείμων· μὴ τῆς μικρὸς· μὴ
δὲ ὑπὲρ ἔχουσα μὴ ἐβδόμηνος ἔτος, ἐπολεμοῦσι ἐμοὶ, μεθ' ἑξοῦς
τῆς δὲ τῶν μᾶλλον μοι ξυμφορᾶν γενομ. μὴ μὲν γὰρ ἀμὸς· ἢ ἐξ ὧν ἐποιέμ
πολλοῦ τος αὐτῶν τοῦ πατρὸς μὴ μένδυ ἴσως ἀναγκαζόντων ἰὼν νομ

τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ὑποτασσομένων. καὶ μηδέν
ὧν δεῖ τοῖς ἐναντίοις συμφορᾶς ὑποφαινομένων· ὧν δὲ ὁποῖαν
ἂν τύχῃς ὁ θεὸς δέδωκε γιγνομένοις παρίστασθαι ἀθλίαν πόλιν· ὁποῖαν
δὲ νῦν ἡμέρας γενομένων ἀνάριθμος πόλις· καὶ ἕτεροι μὲν ἕτεροι καὶ,
ἢ τοὺς ἐν ἀγοραῖς ἢ τοὺς ἐν βουλῇ γενομένους, ἢ ἐν ἀγορᾷ πρὸς
ἄνδρας πολεμίους τῆς αὐτῆς ἀγορᾶς μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα
μὴ ἀλλὰ φύσεως ὑπῆρξεν, ἢ δημοσίᾳ τυπαρὸς οὖσιν· ἢ ἄλλῳ δέ τῳ
τιμὰς ἀχρεῖος ἐπαλωμένος, φεύγουσιν ἢ λιγνῆσιν· καὶ ῥέφοντας τὸν
ἐνιαύσιον ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωνᾶς· καὶ δεῖ μὴ τοὺς λύπουσιν ἢ δημοσθέ-
νης ὑμῖν ἐποίησεν ἢ ἄλλος· καὶ ὅταν καλῶς ποιῶν χαρίσασθαι τὸ παρὸν αὐτοῖς
ὄφλημα· καὶ ὑμᾶς δὲν ἀλλὰ ἀθλιωτέρους ἔργον ἐλεῆσαι ὄντας αὐτοὺς καὶ
χαίρειν ἐῶντας ἐποίησε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾴδιος ὑμῖν ἐστι· καὶ
χαίρειν ἐᾶν πολύ· ἐγὼ δὲ νουθετῶν ἐμαυτοῦ πάντων· ὃ καὶ ὑμᾶς πά-
σχειν δέομαι· ὡς ἐμοὶ μόνον ἐνόρφανίας βαρέως· ἀλλ' ὀρφα-
νὰ καὶ οὐσίας ὄντας· ἢ ἀδίκως ὄντας παῖδας ὄντας· ἀλλ' ἐξ ἀδί-
κων ὄντας, τὰ μὲν ἄλλοις ἀλώπεκος πολὺ ἀπέχοντας· ἢ
τελευτῶντας ἀναμνήσαι δεῖ καὶ χαίρειν ἐᾶν τὰς δεήσεις ὑμῶν
προσέχοντας ἡμῖν· ἀλλὰ τῷ πράξαι ἄνδρας ἀθλιωτάτους καὶ σω-
φρονεστάτους ἑαυτοῖς καὶ μεδὲν ἀσεβοῦσι· ἢ γὰρ ἂν δι' ἐμοῦ τρόπ-
ον ἀποσαίνεσθαι καὶ ἀλαλύζασθαι τῶν τῆς πόλεως δόξαν· καὶ ἐπιχρησό-
τητι μᾶλλον καὶ εἰλικρινείᾳ διαφυλάττεσθαι ἢ ταῖς ἄλλαις πολλαῖς καὶ
πολιῶν· ἢ δεῖν μάχης ἰσχύσαι πλ]· καὶ λύσαντι μᾶλλον μὴ μεθ' ὑμῶν
τῶν ἐμῶν χρησότητα καὶ εἰλικρίνειαν· καὶ ἐπιφανεστέρων ἀλλ' ἢ καὶ χεῖ-
ρον δαμῶς μαλλούσθους· ἢ γὰρ ἀπλαρμης ἢ δικαιότης ποθὲν ὁμῶν
τῶν πεῖσαι τῶν ἐμῶν· καὶ μᾶλλον ἀνεῖν ἐμαυτοῦ χαλεῖν πάθους·
ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος· καὶ τὸ παλαιὸν μᾶλλον ὄνομα· καὶ ὁ τῶν
προγόνων ἦθος· ὧν ἂν ἀγαθὸν ἔργου δηποτεοῦν, καὶ μεγαλόφρων
μεθ' ἡμῶν δεομένων προσέχειν·

τέλος τοῦ τῶν ἀθηναίων λόγου ἐπιτάφιος.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0537
gefördert durch Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0538

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0539

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0540

gefördert durch
Baden-Württemberg

Cod. Pal. graec.

132

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0541

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0542

gefördert durch
Baden-Württemberg

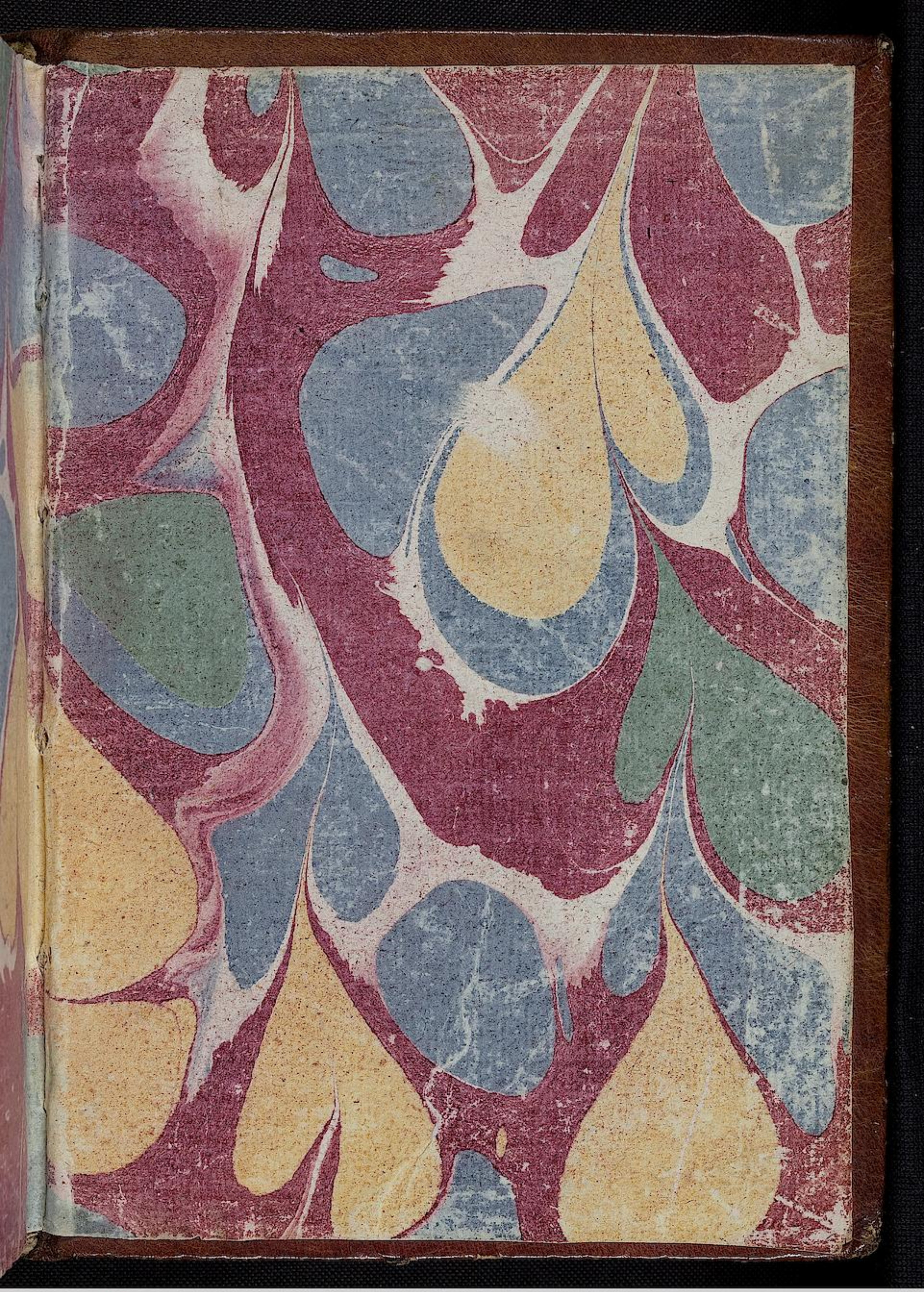

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0543

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0544

gefördert durch
Baden-Württemberg

132

Pal. Graec.

132

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0545

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec132/0546

gefördert durch
Baden-Württemberg